

බුද්ධචර්යානම් ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා: 5

විනයපිටකයෙහි

04 වන ග්‍රන්ථය

චූළවග්ගපාලී

[I කාණ්ඩය]

ලඞ්කා බෞද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
හාල්දඬුවන ශ්‍රී ධර්මක්ෂිතාභිධාන
සබරගමුවපළාතේ ප්‍රධාන සභිකායක සභාමාන්ත්‍රයන් විහන්සේ
විසින්
කරනලද සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය
විසින්
පාඨශෝධන පුර්වික වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

බු: ව: 2550

ක්‍රි: ව: 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 5 (i)

The Fourth Book in the
Vinaya-Pitaka

4

CULLA-VAGGA-PĀLI (I)

With the Sinhala translation by

The Venerable
Haldanduvana Dhammarakkhita

The Chief Nāyaka Thero of
Sabaragamuva Province

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානාමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්චන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදන්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදි”**

අප භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සැම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සර්වඥ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුල ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ චිත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුල
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළේවා !

බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !

ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමකං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"

(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමානය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය

මෝහ නිමිථ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සච්ඡෙදා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,

සමින්ද රණසිංහ.

2009.06.28

විනයපිටකේ

චූළචගග පාළි

පඨමො ගාභො

විනයපිටකසෙති

චූ ඵ ච ග

පළමුවැනි කාණ්ඩය

**“තථාගතසප්තවේදිතො හිතතිපෙ ධම්මචිත්තයො විච්චො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරණ ලද
ධම්ම හා චිත්ත විවෘත වූයේ බබලයි. වැසුනේ නො ම බබලයි.”**

(අභිතුකාරතිකාස, සිකතිපාත - හරණ්ඩිගග, 9 පූඝය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:17 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

ප මු නි

1. සංස්කාරක නිවේදනය	ix
2. සංඥාපනය	xi
3. පාළි භාෂාව	xiii
4. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
5. සංකේත හිරුපණය	xvii
6. විසය සූචි	xix
7. පෙළ හා පරිච්ඡිතය	2 - 435
8. වීරසය පද සූචි	437
9. සංඥානාම සූචි	441

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඨාසකියෙහි විනය පිටකයට අයත් ග්‍රන්ථ සංකීර්ණයෙන් සතර වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ වුලලවග්ගපාළි යයි. එය බුද්ධජයානී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලායෙහි පස් වැනි ග්‍රන්ථය ලෙස සමූහ වැ ඇත. තෙවැනි ග්‍රන්ථය වූ මහාවග්ගපාළිය ප්‍රථම - ද්විතීය භාග වශයෙන් දෙකක් ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ හෙයිනි.

දෙදහස් පන්සියයේ බුද්ධ ජයානී අනුස්මරණ උත්සවය නිමිත්ත කොට ගෙන ශ්‍රී ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ ත්‍රිපිටක ධර්ම සංභල භාෂායෙන් නබ්බට්‍රිමසි ලා විනය පිටකයෙහි වුලලවග්ගපාළි සංභල පරිවර්තනයට ආරාධනා ලැබුවාහු පැල්මඩුල්ලේ පුරාණ රාජමහා විහාරාධිපති භාල්දඩුවන ශාස්ත්‍රපූර්වි ශ්‍රී ධර්මස්මිතාභිධාන සපරගමු දිශා-යෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක ස්වාමීන්ද්‍රයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථා කාලයෙහි එම සංභල පරිවර්තනය නිමහම් කොට ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ ය. ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ සම්මතය පරිදි කෙසෙල්වතුගොඩ රත්නපොති නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, භාල්දඩුවන ධම්මරත්නවිත නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ, කඩවැද්දුව සිරිනිවාස නායක සථවිරපාදයන් වහන්සේ යැ යන විනය පිටක ගොඩනැගීම මණ්ඩලයේ මහ තෙරවරුන් විසින් පාඨගොඩනැගූ විට සංභල පරිවර්තනයද සංස්කරණය කරන ලද්දේ විය.

සංස්කරණය කරන ලද සංභල පරිවර්තනය සහිත වුලලවග්ගපාළිය 1962 දී පමණ මුද්‍රණය සඳහා එක්කරා මුද්‍රණාලයකට භාර දෙන ලද්දේ පිටු 16 කින් යුත් ප්‍රකාර දෙවියසක් පමණ මුද්‍රණය වූ පසු කවර හෙතුවකින් හෝ මුද්‍රණය නැවතිණ. ලියා ගුණ කොට දෙන ලද අත් පිටපත් ද ලබාගත නො හැකි විය. එහෙයින් සමරපකිකියෙහි පටන් නැවත පරිවර්තන කිරීමේ භාරය ද ත්‍රිපිටක මණ්ඩලය කෙරෙහි පැවරිණ. ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ අනුශාසක, අග්‍රාමහාපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්ද මෙමත්‍රෙය මහානායක ස්වාමීන්ද්‍රයෝ වැනසි ගිය කොටස නැවත පරිවර්තන කොට මුද්‍රණයට සකස් කළහ. නවද මුද්‍රණ අවසානයෙහි දු පැන නැගුණු බාධක රැසකි. එ ද, සහකාර අධ්‍යක්ෂ කැන්පන් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ කාලානුරූප ක්‍රියා සංවිධානය ද, දෙතිවල

‘කියර’ මුද්‍රණාලයාධිකාරී ඇස්. ඩී. සපරමානු මහතාණන්ගේ සහයෝගය ද
හිසා වුලුවකාපාළි - සමරසමන්ධකය අවසාන කොට ඇති බැවක සතර
එහි පළමු වන කාණ්ඩය ලෙස පළ කරවන්නට හැකි විය.

වඩිමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ සථරීරවරුන් විසින් නො
පමාව මෙහි ගොඩාපත්තු, සංඥ සූචි, ගබ්ද සූචි ආදිය සකස් කිරීමෙන්
මේ ශ්‍රේෂ්ඨ භාගය ශාසනාර්ථීන් හමුයෙහි තබන්නට හැකි වූ බව පවසන
අතර මෙම අධිකාරයෙහි නියුක්ත වූ හැම දෙනා ඵෙහික පාරත්‍රික සුඛ-
භාගී වෙත්වා’යි ආශංසනය කරමහ.

මේ වගට,

ලඞ්‍රිමම ලඞ්කානාඥ සථරීර
ප්‍රධාන සම්පාදක

1977, ජූලි 10
ත්‍රිපිටක කායාලය,
මහානායක වාරිකාරාමය,
115, විජේරාම මාවත,
කොළඹ 7.

සංඥාපනය

විනය:

විභවය බන්ධන පරිවාර විසින් ත්‍රිවිධ වූ විනය පාළිය මහාකාශයප සංවිතරාදි ප්‍රථම මහාසංඛ්‍යාතිකාරක මහරහතුන් විසින් 'පාරාජිකපාළි පාචිකාසපාළි මහාවග්ගපාළි වූලලවග්ගපාළි පරිවාරපාළි' යයි ග්‍රන්ථකර්මයකට නඟා සංඛ්‍යායනා කරන ලද්දේ ය. එහි දී මහාවිභවය හෙවත් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය නම් වූ උභය විභවය පරිජි, පච්ඡි දෙපොත් හි බැසැගෙන සිටී, මහාවිභවයෙහි 'පාරාජික සංඛ්‍යාදියෙය අනියත නිසංකය' යන එකුන්පනස් ශික්ෂාපදයන් පිළිබඳ 'නිදන පුග්ගල වස්තු පඤ්ඤානති පදහාස්න විනිතවස්තු' ආදිය ඇතුළත් විනයප්‍රදේශය පාරාජික කාණ්ඩය මුල් කොට ඇති හෙයින් 'පාරාජික පාළි' යයි ද, පාචිකාසකාණ්ඩය පටන් භික්ෂුවිභවය හා භික්ෂුනීවිභවය ද ඇතුළත් කොටස පාචිකාසකාණ්ඩය ආදී කොට ඇති හෙයින් 'පාචිකාසපාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. ආභිසමාවාරික ශීලය ප්‍රකාශ කරන අනුඥන ශික්ෂාපදයෙන් යුත් පාළි ප්‍රදේශය 'බන්ධන' නම් වෙයි. එ ද 'බොධිකථායෙන් ආරම්භ වූ මහාසංඛ්‍යායනා ආදී කොට ඇති දෙවිසි බන්ධනයෙකින් හෙබියේය. එහි කොසමියකබන්ධනය අවසන් කොට ඇති බන්ධන දසය 'මහාවග්ගපාළි' යයි ද, කලමකබන්ධනයෙහි පටන් සංඛ්‍යායනිකබන්ධනය අවසන් කොට ඇති දෙළොස් බන්ධනය 'වූලලවග්ග පාළි' යයි ද ග්‍රන්ථ දෙකක් වශයෙන් බෙද ඇත. 'පරිවාරපාළිය' වූ කලි මහාවිභවයෙහි භික්ෂුන් සඳහා පනවන ලද දෙසිය විස්සක් ශික්ෂාපදය, භික්ෂුනීවිභවයෙහි තුන්සිය සතරක් ශික්ෂාපදය යන උද්දෙසපරියාපඤ්ඤා වූ පන්සිය සුවිසි ශික්ෂාපද ගෙන කල්පඤ්ඤානතිවාරය ආදී කොට ඇති ආපනතිවාර අටෙක, එබඳු වූ මැ පව්වයවාර අටෙකැයි මහාවාර සොළොස්කින් ද යළි සමුට්ඨාන සමථහෙද දුක්ඛමෙන් ද උභ්‍යොවිභවය පරිවාර වැ ඇත. බන්ධන ප්‍රවර්ගයෙහි පටන් ශේෂය දෙවිසි බන්ධනයෙහි ආ විනය පරිවාර යයි. මෙයෙයින් බුදුරදුන්ගේ ආණාදෙයනා සංඛ්‍යාත විනය පිටකයට කරනලද මහාප්‍රාකාරය පරිවාර දේශනාව යි. උභ්‍යොවිභවයෙහි ප්‍රඥාන ශික්ෂාපද සියල්ල ද සත්තආධිකරණ සමථය ද සධුග්‍රහ කොට භික්ෂුපාඨමොක්ඛ භික්ෂුනීපාඨමොක්ඛ වශයෙන් දෙපරිදිව සිටි ග්‍රන්ථය 'පාඨමොක්ඛ' නම් විය. උභයමානිකා නමුදු මේ මැ යි.

වූලලවග්ගපාළි:

මෙහි ප්‍රඤ්ඤාන වූ 'වූලලවග්ගපාළිය' වනාහි කල්මකබන්ධනය පටන් කොට සංඛ්‍යායනිකබන්ධනය තෙක් දෙළොස් බන්ධනයෙන් සංඛ්‍යාත වූ ග්‍රන්ථ ප්‍රදේශය යි. එහි පළමුවන කල්මකබන්ධනයෙහි: 1. සැවැත්තුවර

විසූ සවිග මහණුන් කෙරෙහි වූ පණ්ඩුක ලොභිතක මහණුන් සඳහා
 හේතුවන කලහකාරකාදි හේතුවෙන් පනවන ලද කප්පනිය කම්ය ද,
 2. ආපනතිබ්බුල වූ ගෘහීන් හා අනනුලොභික සංයම් ඇති සෙයාසක
 මහණුන්ට පනවන ලද නියාසය කම්ය ද 3. සවිග මහණුන් අතුරෙන්
 කීටාගිරියෙහි විසූ අසසපි පුනඩ්බ්බුක මහණුන් සඳහා කුල දූෂණහේතුවෙන්
 පනවන ලද පබ්බාපනිය කම්ය ද, 4. මජ්ඣිමනිකායෙහි විසූ සුඩම්ම තෙරුන්
 අරහයා විහ්ගගැහැවියනට අවමන් කිරීම් හේතුවෙන් පනවන ලද පටිසාරණිය
 කම්ය ද, 5. කොසඹු නුවර දී ජනන තෙරුන් සඳහා ඇවැත්මට පැමිණ
 ඇවැත් නො දැකීම හේතුවෙන් පනවන ලද ඇවැත් නොදක්මෙහි
 උකෙඛපනිය කම්ය ද, 6. ජනන තෙරුන් සඳහා මැ පනවන ලද ඇවැත්මට
 පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙඛපනිය කම්ය ද, 7. අරිට්ඨ මහණු සඳහා
 පනවන ලද පාපදාමට නො හැරීමෙහි උකෙඛපනිය කම්ය ද යන සත්
 වැදෑරුම් කම් ඒකාග කරන ලද්දේ යැ.

දෙවැනි පාරිවාසික සංඝායනයෙහි පාරිවාසිකවග්ග, පරිවාස සමාදානවිධි,
 මූලාසපටිකසංග, මානසා, අඛ්‍යාන යන චිත්තය කම්යන් පිළිබඳ වත් හා
 සමාදානවිධි ආදිය වදරන ලද්දේ ය.

තුන්වැනි සමුච්චය සංඝායනයෙහි පටිච්ඡන්තසංචාරය සංසාරසංසාර-
 පක්ඛන් පිළිබඳ පරිවාසදාන, මානසදාන, අඛ්‍යාන යන චිත්තය කම්යන්
 පිළිබඳ සියලු විභාග වදරන ලද්දේ වෙයි.

සතරවැනි සමථ සංඝායනයෙහි විවාදධිකරණ, අනුවාදධි කරණ, ආපනන
 ධිකරණ කීර්වාධිකරණ, යන චතුර්විධ අධිකරණ හා ඒ ඒ අධිකරණය
 සම්මුඛාවිනය, සතිවිනය, අමුලාවිනය, පටිසංඝාතකරණ, සෙභ්බසංඝාත,
 කසපාපිට්ඨකා, තිණ්ඩුකාරක, යන සත් වැදෑරුම් සමථයෙන්
 සංතිද්වාරන අයුරු වදරන ලද්දේ වෙයි.

වූරුච්ඡාසාළයෙහි මේ පළමුවන කාණ්ඩයෙහි කම්මසංඝාතාදි සතර
 ඛණ්ඩය පමණක් ඇතුළත් කළමහ. මුද්දකවත්තු ආදි ඛණ්ඩයන් පිළිබඳ
 හැදින්වීම දෙවන කාණ්ඩයෙහි ලා පවසමහ. තිස්සුන් වහන්සේගේ කාය
 වාක් සංවරය සඳහා ද ආපනති ප්‍රතිකම්පාදියෙන් ශීලපාරිශුද්ධිය සඳහා ද
 මුලථවග්ගසාළයෙහි වදළ ඒ ඒ චිත්තය ප්‍රදේශයන් මැනැවින් දැන ඉගෙන
 සොයා පරාසා සාධනයෙහි උත්සුක වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමහ.

මේවගට,

ලුග්ගම ලබ්බානාද ස්වර්,
 ත්‍රිපිටක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1977. 7. 10 මොල්ලිගොඩ
 ප්‍රවචනොදය පිරිවෙන.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උ පදේශක:

මහරගම වටයවත්තපාර-ශ්‍රී වන්ද්‍රශෙඛරාරාමාධිපති අභ්‍යන්තරපණ්ඩිත බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාඥවීරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමික ධර්මපියයෙහි (හික්ක වික්‍රමවිද්‍යාලයෙහි) අධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චාරාමයාර්, රාජකීය පණ්ඩිත කේදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්‍ෂිණ ලබ්‍භායෙහි ප්‍රධාන සභිකනායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ, පුවවතොදය පිරිවෙන්හි උපප්‍රධානාරාමයාර්, ත්‍රිපිටක වාගීඤ්ච, විමලකීර්ති ශ්‍රී රාජකීය පණ්ඩිත, ලබ්‍භගම ලබ්‍භානන්ද ශ්‍රී කලහංකී සාමග්‍රිධම් මහාසභි: සභායෙහි අනුනායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කිරුළපන පූර්වාරාම, නාරාභේන්ද්‍රිව අභයාරාම යන විහාරආයාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ පිරි පඤ්ඤාලෝක ශ්‍රී කලහංකීසාමග්‍රිධම් මහාසභිකසභායෙහි අනුනායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

ගෙරලියාවල, සුඛර්මාරාමාධිපති ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඨරුවේ පිරි අනෝමදස්සි බටහිර දිශායෙහි ප්‍රධාන සභිකනායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

හිඟුලේ - මාකඩවර විහාරාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත, කරහමපිටිගොඩ පිරි සුමනසාර ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

කොළඹ කිකිරිගස්සායේ අශ්‍රයාකාරාමාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරදන පිරි පඤ්ඤාලබ්‍භාර නායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

ලෙඔක

කොළඹ, බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දේරහවුටේ පිරි ධර්මපාල - කොළඹ පළාතේ ප්‍රධානසභිකනායක ඥාචාර්යන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

සිවු - සිහළකරවුණු පුලුවනපාළි

මජ්ඣං - මරණ - ජට්ඨසංගීතියා යොධිත පොතකං

සයා - සයාම - නායකකරවුණු පුලුවනපාළි

PTS - Pali Text Society, Cullavagga Pali

කප්ඵි - ගජනනරානි

මූලාශ්‍රය පාලි

විෂය සූචි

1. කමමකිනිකං 2—157			පිටුවකො
1. නිජජනිය කමමං	2—23
2. නියසා කමමං	24—39
3. පබ්බාජනියකමමං	38—35
4. පටිසාරණිය කමමං	64—87
5. ආපනනියා අදසානො උකෙඛපනියකමමං	86—129
6. ආපනනියා අපට්ඨකමමො උකෙඛපනියකමමං	108—109
7. පාපිකාය දිට්ඨියා අපට්ඨනියකමමො උකෙඛපනිය කමමං	128—151
වසුද්දනං	152—157
2. පාරිවාසිකකමමකො 158 - 195			
1. පාරිවාසික වනං	158—169
2. මූලාය පටිකසානාරහවනං	168—175
3. මානසාරහ වනං	176—181
4. මානසාරහවනං	180—189
5. අබ්බානාරහවනං	188—193
6. තත් වසුද්දනං	194—195
3. සමුච්චයකමමකං 196—331			
අපට්ඨ වජ්ජනමානසං	196—199
අපට්ඨ වජ්ජන අබ්බානං	198—203
ඵකාහපට්ඨ වජ්ජනපට්ඨාසො	202—205
ඵකාහපට්ඨ වජ්ජන මානසං	204—207
ඵකාහපට්ඨ වජ්ජන අබ්බානං	206—209
පඤ්චාහපට්ඨ වජ්ජනපට්ඨාසො	210—211
පාරිවාසිකමූලාය පටිකසානං	212—215
මානසාරහමූලාය පටිකසානං	214—219
ඵකාහපට්ඨ වජ්ජනමානසං	218—221
මානසාරහමූලාය පටිකසානං	220—225
අබ්බානාරහමූලාය පටිකසානං	224—225
මූලාය පටිකසානසං අබ්බානං	224—231
පඤ්චාහපට්ඨ වජ්ජන පට්ඨාසො	230—233
පඤ්චාහපට්ඨ මූලාය පටිකසානං	232—235
සමොධාන පට්ඨාසො	234—239

විසය සූචි

	පිටුවකින
මානසාරහ මූලායපචිකසසනාදි	238—239
කිකාපකිමානකං	240—241
මානසාරහ මූලායපචිකසසනාදි	242—243
අබ්භානාරහ මූලායපචිකසසනාදි
පසබ්බවිච්ඡන්ත අබ්භානං	244—251
අගසසමොධනපරිවාසො	250—253
වීරපච්චන්ත අගස සමොධානං	254—257
දෙමමාස පරිවාසො	256—281
සුඤ්ඤා පරිවාසො	282—285
පාරිවාසිකවත්තාලිසකං	286—291
පරිවාසජනනිංසකං	290—293
මානසක සකකං	292—301
මූලායපචිකසසන චතුසකකං	302—313
පරිමාණාදි අවුක්ඛ වාරො	212— ...
දෙම භික්ඛු ඵකාදසකවාරො	314—317
මූලායපචිකසසනඅවිසුද්ධිනවකං	316—321
මූලායපචිකසසනවිසුද්ධිනවකං	320—323
දුතියමූලායපචිකසසනවිසුද්ධිනවකං	332—331

4. සමථකතකං 332—435

1.	සමමුඛාවිනයො	332—337
2.	සතිවිනයො	338—351
3.	අමුලා විනයො	350—357
4.	පටිඤ්ඤාන කරණං	358—361
5.	යෙහුයාසිකා	360—363
6.	තසසපාපියාසිකා	362—371
7.	තිණවත්තරකං	370—375
	වත්තාරි අධිකරණනි	376—435
	අධිකරණ වූපසමනං	396
	උබ්බාභිකාය වූපසමනං	402
	යෙහුයාසිකා විනයං	408
	කිව්ධසලාකගාහො	410
	සතිවිනයො	414
	අමුලා විනයො	418
	තසසපාපියාසිකා	422
	පටිඤ්ඤානකරණං	426
	තිණවත්තරකං	430

සමථකතකං නිවර්තනං චතුසො

විනස්සිවතෙක

මූලවග්ගපාලි

විනයපිටකේ චූළවග්ගපාළි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

1.

කම්මකඛිකං

1. තජ්ජනියකම්මං.

1. උච්භ සම්මෙත බුද්ධෝ භගවා සාමන්තීයං. විහරති ජෙතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ, තෙන ඛො පත සම්මෙත පණ්ඩුකලොතිඤ්ඤා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛො අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛො අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛක්ඛිතිථා එවං වදෙනති: “ඔ ඛො භූමෙහ ආයස්මනො ඵසො අජෙසි, බලවාබලවං පතීම්හෙනථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සතරා ව අලමත්තතරා¹ ව. ඔ වස්ස භාසිත්ථ, මයම්පි භුමාකං පතවා හපිස්සාමා”ති තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛොභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨජා සනතුට්ඨා ලජ්ජො කුසතුට්ඨා සිත්ඛාසාමා, තෙ උජ්ඣායනති බියනති විපාදෙවනති: “කථං භි තාම පණ්ඩුකලොතිතස්ස භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සඛො අධිකරණකාරකා, යෙපි වඤ්ඤා භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා සඛො අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඛක්ඛිතිථා එවං වත්තනති: ‘ඔ ඛො භූමෙහ ආයස්මනො ඵසො අජෙසි, බලවාබලවං පතීම්හෙනථ. භූමෙහ තෙන පණ්ඩිතතරා ව බ්‍රහ්මතරා ව බ්‍රහ්මස්සතරා ව අලමත්තතරා ව. ඔ වස්ස භාසිත්ථ, මයම්පි භුමාකං පතවා හපිස්සාමා’ති, තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උපපජ්ජති. උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භික්ඛොභාවාය වෙපුලාය සංවත්තනති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු න්‍යවතො උත්තමං ආරුච්ඡං.

¹. අලමත්තරා, සන්තරා.

විනයපිටකයෙහි

සුඵචග

ඒ භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මාසම්බුදුරජාන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1.

කම්මකර්මකය

1. කජ්ඣියකමය

1. ඒ සමයෙහි තභවත් බුදුරජුතු සැවැත්නුවර සම්පයෙහි ජේතවන නම් වූ අන්තර්වික්‍රම සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි වනාහි පණ්ඩුකාය ලොහිතකය යන දෙ මහණහු, භූමි ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විරුද්ධ වාද කරන්නෝ වාක්කලහ කරන්නෝ සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ කලහ කරණ විරුද්ධ වාද කරණ වාක්කලහ ඇති කරණ සහමැද අධිකරණ උපදවන වෙනත් යම් භික්ෂූහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි මෙසේ කියත්: “ආයුෂමත්-වරුනි, මේ මහණ තෙම තොප තොපරදවාවා. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වවු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු” යනු යි. එසින් නුපත් කලහ ද උපදී. උපත් කලහ ද බොහෝ විම පිණිස විපුලබව පිණිස පවතී. යම් මහණ කෙනෙක් භූමි අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ලද දුහිත් සතුටු වන්නෝ ද, පවෙති ලජ්ජා ඇත්තෝ ද, කැප නොකැප පිළිබඳ විමැසිලි ඇත්තෝ ද, හික්මෙනු කැමැත්තෝ ද, ඔහු අවශ්‍ය කෙරෙත්, දෙස් නගත්, නුගුණ පඬුරුවා වෙණෙත්: “කෙසේ නම් පණ්ඩුකා ලොහිතකා භික්ෂූහු භූමි ඛබර කරන්නෝ කලහ කරන්නෝ විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අධිකරණ උපදවන්නෝ, ඛබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අධිකරණ උපදවන, අන් යම් මහණහු වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එළැඹි ‘ආයුෂමත්වරුනි, මේ මහණතෙම තොප තොපරදවාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යක්ත ද වඩා බහුශ්‍රැත ද වඩා සමථී ද වවු. ඔහුට තොබවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු’ යි මෙසේ කීහු ද, එසින් තොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බොහෝ විම පිණිසත් මහත් විම පිණිසත් පවතී” යනු යි.

2. අප බොහෝවිට එකසමීට් නිදහසේ එකසමීට් පහරදෙන හිතවතුන්ගේ සහතිකයක්වෙතැයි හිතමු. පවිත්රවත්: “සච්චං කීර්තිකවෙ පණ්ණාසං-ලොකිකාසං” හිතමු අනන්තය හඬනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හඬකාරකා සමයේ අධිකරණකාරකා, ගෙපි වැඩෙකර හිතමු හඬනකාරකා කලහකාරකා විවාදකාරකා හඬකාරකා සමයේ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකමිනි එවං වදෙහති: ‘මා බොහෝවිට අයහපත්තා එසෙ අපේසි, බලවාබලවා පනිමිනෙතථ. ඔබෙහි තෙහ පණ්ණිකතරා ව චාතනකරා ව බහුසුතතරා ව අලමනකතරා ව. මා වසස හාසිතථ. මෙමි ඔබෙහි පණ්ණික හමිසාසාමා’ති. තෙහ අනුසන්තාති වෙව හඬනකාති උපසන්තාති. උපසන්තාති ව හඬනකාති හිතයාහවාය වෙසුලාය සංවතනනති.”හි. “සච්චං හතවා”. පිහරිති බුද්ධා හතවා: ‘අනුසන්තාති හිතවෙ තෙහං මොසුරුකානං අනුසන්තාති අපසන්තාති අසාමිකං අසප්පිං අසප්පිං. කථං හිතාම තෙ හිතවෙ මොසුරුකා අනන්තා හඬනකාරකා -පෙ- සමයේ අධිකරණකාරකා, ගෙපි වැඩෙකර හිතමු හඬනකාරකා -පෙ- සමයේ අධිකරණකාරකා, තෙ උපසඬකමිනි, එවං වදෙහති: ‘මා බොහෝවිට අයහපත්තා එසෙ අපේසි, බලවාබලවා පනිමිනෙතථ. ඔබෙහි තෙහ පණ්ණිකතරා ව චාතනකරා ව බහුසුතතරා ව අලමනකතරා ව. මා වසස හාසිතථ. මෙමි ඔබෙහි පණ්ණික හමිසාසාමා’ති. තෙහ අනුසන්තාති වෙව හඬනකාති උපසන්තාති. උපසන්තාති ව හඬනකාති හිතයාහවාය වෙසුලාය සංවතනනති. තෙහං හිතවෙ අපසන්තානං වා පසාදාය පසන්තානං වා හිතයාහවාය. අප බෙවතං හිතවෙ අපසන්තානං වෙව අපසාදාය පසන්තානං එකවිතානං අසුද්ධතායාති.

[illegible]

1. අසහන විධි, 1980 - සහ 1981.

2. සුප්‍රසිද්ධතාවය - මිනිසා.

3. අාරක්ෂාව - මිනිසා.

2. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එකල්හි හඟවත්නු මේ නිදනගෙයි මේ කාරණයෙහි ඩික්සහන රැස් කරවා, "සැබැද, මහණෙනි පණ්ඩුකලොභිතක මහණනු තුමු ඩබර කරන්නෝ, කලහ කරන්නෝ, විවාද කරන්නෝ, වාක්කලහ කරන්නෝ, සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, ඩබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද කරණ, වාක්කලහ කරණ, සහමැද අභිකරණ උපදවන, අත් යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා පැමිණ, "ආයුෂමත්-වරැහි, මෙ තෙමේ තොප තො දිනාවා. තෙපි ඔහුට වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරමු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු"යි මෙසේ කියත් ද? එසින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති යනු සැමැද?"යි මෙසේ කියුන් ප්‍රථමත්ත. "සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ"යි (ඒ මහණනු කීහ.) "මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නුසුදුසු ක්‍රියාවෙක. සත්තව අනුලොම නොවූයෙක. අයෝග්‍ය ක්‍රියාවෙක. මහණුනට නුසුදුසු එකෙක. තොහැපසෙක. තො කළ මතාවෙක. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ තුමු ඩබර කරන්නෝ... සහමැද අභිකරණ උපදවන්නෝ, කලහ කරණ... සහමැද අභිකරණ උපදවන යම් අත් මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඔවුන් කරා එලැබ 'ආයුෂමත්ති, මෙ තෙමේ තොප තො දිනාවා. තෙපි වඩා බලවත් සේ ප්‍රතිවාද කරමු... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නමු'යි මෙසේ කියු ද? එසින් නො උපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ බෝ වීම පිණිසත් මහත් වනු පිණිසත් පවති. මහණෙනි, මේ කාරණය තොපගත් වුවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පගත් වුවන්ගේ ප්‍රසාදය වැඩීම පිණිස හෝ පතා වෙයි. වැලි මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද පැහැදුනු ඇතැවුන්ගේ වෙනස්බව පිණිස ද පවති" යි හඟවත් බුදුහු ගැඹුහු.

3. ඉක්බිති හඟවත්නු ඒ මහණුන් තොගෙන් කරුණින් ගරහා, දුර්වර්තාවගේ ද දුෂ්පාඨතාවගේ ද මහෙව්තාවගේ ද අසනතුටතාව-ගේ ද ගණසහසංකීර්ණතාවගේ ද කුසිතභාවයාගේ ද දොස් වදුරා, තොගෙන් කරුණින් සුතරතාවගේ ද සුප්පාඨතාවගේ ද අල්පෙව්තාවගේ ද සනතුටතාවගේ ද සංලොබයාගේ ද බ්‍රිතතුණයාගේ ද ප්‍රසාද එළවන සාරුප්පාඨතාවගේ ද කෙලසාපවයයාගේ (කෙලස් බැහැර ලීපම්)ද වීර්‍යාරභි-යාගේ ද අනුසත් වදුරා, මහණුනට ඒ කාරණයට සුදුසු වූ ඒ කාරණයට අනුලොම වූ බමිකථාවක් කොට, මහණුන් අමතා මෙසේ වදල සේක: "මහණෙනි, එසේ නම් සහ තෙමේ (ඇසුරු කරන්නවුන් සහිත) පණ්ඩුක ලොභිතක යන දෙ මහණුනට තර්කිකතාව කෙරේවා. මහණෙනි, එය කට යුත්තේ මෙසේ ය: පලමු කොට පණ්ඩුකලොභිතක කියනු ලොභිතව්‍යය (ඒ මහණුනට වොදනා කට යුතු ය). වොදනා කොට සාරසිතව්‍යය (වරද සිහි කැරැවිය යුතු ය). සිහි කරවා ඇවැත තැවිය යුතු ය. ඇවැත නොවා, පිගත් සමත් මහණක්හු විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්වියයුත්තේ ය:

4. “සුඤ්ඤාදායං මෙ භතෙන සමෙකං. ඉමෙ පණ්ඩිතලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සද්ධිසංකාරකා, යෙපි වසේඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා හස්සකාරකා සද්ධිසංකාරකා, තෙ උපසම්මතමිත්ථං ඵලං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අපේසි. බලවාබලවාං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසුත්තතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පකඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භිද්ධොභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. යදි සමස්ස පත්තකල්ලං, සමෙකං පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කරොග්ග, ඵසො ඤාතී.”

සුඤ්ඤාදායං මෙ භතෙන සමෙකං. ඉමෙ පණ්ඩිතලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරකා, යෙපි වසේඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතමිත්ථං ඵලං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අපේසි. බලවා-බලවාං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසුත්තතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පකඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භිද්ධොභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සමෙකං පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කරොග්ග, යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කම්මස්ස කරණං, සො භූණස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාසෙග්ග.

දුතියමපි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදායං මෙ භතෙන සමෙකං. පණ්ඩිත-ලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරකා, යෙපි වසේඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතමිත්ථං ඵලං වදෙනති: ‘මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අපේසි. බලවාබලවාං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසුත්තතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පකඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භිද්ධොභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සමෙකං පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කරොග්ග, යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කම්මස්ස කරණං, සො භූණස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාසෙග්ග.

තතියමපි ඵතමත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදායං මෙ භතෙන සමෙකං. ඉමෙ පණ්ඩිතලොභිතකා භික්ඛු අත්තනා භණ්ඩනකාරකා කල්හකාරකා විවාදකාරකා හස්සකාරකා සමෙක අධිකරණකාරකා, යෙපි වසේඤ්ඤ භික්ඛු භණ්ඩනකාරකා -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරකා, තෙ උපසම්මතමිත්ථං ඵලං වදෙනති: මා ඛො භූමෙන ආයස්මනෙනා ඵසො අපේසි. බලවා-බලවාං පතිමනෙතථ. භූමෙන තෙන පණ්ඩිතතරා ව ව්‍යත්තතරා ව බහුසුත්තතරා ව අලමත්තතරා ව. මා වස්ස භාසිත්ථ. මයමපි භූමිකාං පකඛා හවිස්සාමාති. තෙන අනුප්පන්නාති වෙව භණ්ඩනාති උප්පජ්ජති, උප්පන්නාති ව භණ්ඩනාති භිද්ධොභාවාය වෙප්පල්ලාය සංවත්තනති. සමෙකං පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කරොග්ග, යස්සායස්මතො බමති පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං කම්මස්ස කරණං, සො භූණස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාසෙග්ග.

කතං සමෙකං පණ්ඩිතලොභිතකානං භික්ඛුනං තජ්ජිකම්මං, බමති සමස්ස. තස්මා භූණති. ඵමමෙතං බාරගාමි”ති.

4. “වගන්ත, සඛස තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනු තුමු ඔබර කරන්නානු, කලහ කරන්නානු, විවාද උපදවන්නානු, වාක්කලහ කරන්නානු, සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඔබර කරණ, කලහ කරණ, විවාද උපදවන, වාක්කලහ කරණ, සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාභි ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා. වඩා බලවත් කොට ප්‍රතිවාද කරවු. තෙපි ඔහුට වඩා පණ්ඩිත ද වඩා ව්‍යාකෘත ද වඩා බහුශ්‍රාව ද වඩා සමථ ද වු. ඔහුට තො ඔවු. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඔබර ද උපදී. උපන් ඔබර ද බොහෝ වනු පිණිස, මහත්බව පිණිස පවතී. ඉදින් සඛසයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛස තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට තර්කානුකූල කරන්නේ ය. මේ ශුද්ධිය ය.

වගන්ත, සඛස තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනු තුමු ඔබර කරන්නානු,... සහමාද අධිකරණ ඇති කරන්නානු, ඔබර කරණ.... සහමාද අධිකරණ ඇති කරණ යම් වෙනත් මහණනු ඇත් ද, ඔවුන් කරා ඵලාභි, ‘ආයුෂමත්ති, මේ තෙමේ තොප තො දිනවා... අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඔබර ද උපදී. උපන් ඔබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඛස තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සඛස තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනු තුමු ඔබර කරන්නානු.. අපි දු තොපට පක්ෂ වන්නු’යි මෙසේ කියත්. එයින් තො උපන් ඔබර ද උපදී. උපන් ඔබර ද... මහත්බව පිණිස පවතී. සඛස තෙමේ පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට තර්කානුකූල කෙරෙයි. පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට තර්කානුකූල කිරීම යම් ආයුෂමත්තට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සඛස තෙමේ මා කියන්න අසාවා.... යමකුට තො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොහිතක මහණනට සඛසයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ය. එය සඛසයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අද්දසනාගානීතියා ආපතතියා කතං හොති, අබ්මමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: දෙසිතාය ආපතතියා කතං හොති, අබ්මමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච: අදොදෙත්වා කතං හොති, අබ්මමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නඤ්ච.

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මං ව දුට්ඨසන්නඤ්ච: අසාරෙත්වා කතං හොති, අබ්මමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මඤ්ච හොති අවිතයකම්මඤ්ච දුට්ඨසන්නං ව.

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මං ව හොති අවිතයකම්මං ව දුට්ඨසන්නං ව: ආපතතිං අතාරොපෙත්වා කතං හොති, අබ්මමෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං අබ්මමකම්මං ව හොති අවිතයකම්මං ව දුට්ඨසන්නං ව.

අබ්මමකම්මදවාදසකං නිබ්බිතං.

බ්මමකම්මදවාදසකං.

1. තීහි භික්ඛවෙ අභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං බ්මමකම්මං ව හොති විතයකම්මං ව සුට්ඨසන්නං ව: සමුඛ්ඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහභෙගහි සමන්තාගතං තැප්නියකම්මං බ්මමකම්මං ව හොති විතයකම්මං ව සුට්ඨසන්නං ව.

8. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිටසිදු නොවන ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොසමග සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

9. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ: දෙසු ඇවතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ (සමග නො වූ) සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

10. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ: වෙද්දනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

12. මහණෙනි, අනෙකුදු අඩග භුණෙකින් සමන්විත වූ තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවත නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සබ්බසා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත වූ තජ්නියකමය අඩමකමී ද අවිතයකමී ද නොමනායේ සංහිදුනෙක් ද වේ.

අඩමකමී දෙළොස නිමි.

ධම්කමී දෙළොස

1. මහණෙනි, අඩග භුණෙකින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්කමී-යෙක් ද විතයකමීයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාව ගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩග භුණින් සමන්විත තජ්නියකමය ධම්කමීකමීයෙක් ද විතයකමීයෙක් ද මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, අදසකාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිකාය ආපත්තියා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: චොදෙතා කතං හොති, සංරොචා කතං හොති, ආපත්තිං ආරොපෙතා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: පටිසුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: පටිඤ්ඤාය කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සමග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතං තප්පනියකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව සුච්චසන්නං ව.

2. මහණෙනි, අතර්‍ය වූත් අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තථ්‍යතාවය ධාර්මිකතාවයෙන් ද විනාශතාවයෙන් ද මනා ව සංකිද්‍රතෙන් ද වෙයි. ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේවේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේවේ ද, තොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේවේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ භූතයකින් සමන්විත තථ්‍යතාවය ධාර්මිකතාවයෙන් ද විනාශතාවයෙන් ද මනා ව සංකිද්‍රතෙන් ද වෙයි.

3. මහභෞතී, අනාගතීන් අඩංගු කුණකටු සමත්වන තත්ත්වයකම ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුවෙන් ද වෙසී; වෙදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, මහභෞතී, මේ අඩංගු කුණකටු සමත්වන තත්ත්වයකම ධාර්මිකකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ව සංහිදුවෙන් ද වෙසී.

[illegible]

5. මහභෞති, අත්‍යවුද් අඩ්‍යානුකූලත්වය සමන්විත තථ්‍යතාකමය බලකම්මයක් ද විධානකමයක් ද මනාව සංකීර්ණත්වයක් ද වෙයි. පිළිවිසි කරණ ලද්දේ වේද, බලකමක් කරණ ලද්දේ වේද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේද, මහභෞති, මේ අඩ්‍යානුකූලත්වය සමන්විත තථ්‍යතාකමය බලකම්මයක් ද මනාව සංකීර්ණත්වයක් ද විධානකමයක් ද වෙයි.

6. මහභූතාදී, අතාදීත් අඛණ්ඩාදීත් සමන්විත තද්විකා-
කමය බමකමයෙන් ද විතකමයෙන් ද මනාසේ සංකීර්ණෙන් ද වෙයි.
ප්‍රතිඥා ගණ කරණ ලද්දේ වේ ද, බමකමය කරණ ලද්දේ වේ ද,
සමුද්‍ර සබ්‍යයා පිටින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහභූතාදී, මේ අඛණ්ඩාදීත්
සමන්විත තද්විකාකමය බමකමයෙන් ද වෙයි, විතකමයෙන් ද වෙයි,
මනාසේ සංකීර්ණෙන් ද වෙයි.

7. මහණෙනි, අධ්‍යය වූ ද අධ්‍යය කුණෙකින් සමන්විත තර්කීයකමය වම්කමයෙක් ද, විනයකමයෙක් ද, මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැතෙති කරුණු ලද්දේ වේ ද, වම්යෙන් කරුණු ලද්දේ වේ ද, සම්මුතංගතා විසින් කරුණු ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අධ්‍යය කුණෙන් සමන්විත තර්කීයකමය වම්කමයෙක් ද විනයකමයෙක් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: දෙසනාගාමිකියා ආපතියා කතං හොති, බලමන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: අදෙසිකාය ආපතියා කතං හොති, බලමන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: වොදෙසි කතං හොති, බලමන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: සාරෙහි කතං හොති, බලමන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව: ආපතියා ආපරාජෙහි කතං හොති, බලමන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතං තර්කනීයකමං බලමකමං ව හොති විනයකමං ව සුචුපසන්නං ව.

බලමකමදවාසකං නිවසිතං.

ආකඩබ්මානිජ්ඣකං

1. හිති භික්ඛවෙ අසෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්මානො සමෙකං තර්කනීයකමං කරෙය්‍ය: භණ්ඩාකාරකො හොති සලහකාරකො විවාදකාරකො ගස්සකාරකො සමෙක අධිකරණකාරකො, භාලො හොති අව්‍යතෙතො ආපතියවුලො අනුදායො, හිතිසංසට්ඨො විහරති අනුසලාමිකෙහි හිතිසංසට්ඨෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩබ්මානො සමෙකං තර්කනීයකමං කරෙය්‍ය.

8. මහණෙනි, අතරු වූ ද අඩක තුණකින් සමන්විත තර්කික කමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

9. මහණෙනි, අතරු වූ ද අඩක තුණකින් සමන්විත තර්කික කමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: තොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

10. මහණෙනි, අතරු වූ ද අඩක තුණකින් සමන්විත තර්කික කමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

11. මහණෙනි, අතරු වූ ද අඩක තුණකින් සමන්විත තර්කික කමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

12. මහණෙනි, අතරු වූ ද අඩක තුණකින් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධර්මයෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් සමන්විත තර්කිකකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

ධර්මකම දෙලොස හිමි.

ආකඩධර්මානුස්ථාන

1. මහණෙනි, අඩක තුණකින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් (තම) තර්කිකකමය කරන්නේ ය: ඔබ්බ කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අභිකරණ උපද්වත්තේ වේ ද, සමත් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදහස වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපකම්පරිවේෂදරහිත චාලයෙන් වේ ද, හිඟයන් හා එකට මිශ්‍ර වූයේ ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ගෘහිකංගමයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක තුණෙන් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති තම තර්කිකකමය කරන්නේ ය,

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය: අධිසීලෙ සීලවීරතෙනා හොති, අඤ්ඤාචාරෙ ආචාරවීරතෙනා හොති, අනිද්ධිංයා දිට්ඨිවීරතෙනා හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය: බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමන්නාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය.

4. භික්ඛුනං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය: එකො භණ්ඩකාරකො හොති කල්පකාරකො චිවාදකාරකො භස්සකාරකො සඛෙස්ස අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො: ආපතති ඛුත්තො අනපදකො, එකො ගිහිංසකො චිතරාගි අනුත්තරාමකො ගිහිංසකො. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය: එකො අධිසීලෙ සීලවීරතෙනා හොති, එකො අඤ්ඤාචාරෙ ආචාරවීරතෙනා හොති, එකො අනිද්ධිංයා දිට්ඨිවීරතෙනා හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසමපි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය: එකො බ්‍රහ්මස්ස අවණණං භාසති, එකො ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සමස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙස්ස තප්ප් නියමමං කරෙය්‍ය.

ආකංඛමානස්සකං නිවර්තං.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් අඛග භුණෙකින් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය: උත්තම ශීලයෙහි විපත් (නට) සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තමආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උතුම් වූ සමාග්දෂට්ඨයෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඛග භුණෙකින් යුක්ත වූ මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අඛග භුණෙන් යුක්ත මහණකට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂය-යෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වේ ද, එකෙක් යමක් ප්‍රකට කොට කීමෙහි අදක්‍ෂ වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ පරිච්ඡේදරහිත ඇවැත් ඇත්තේ බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් ගිහිත් හා එකට ඕල වූයේ ශාසනානුලෝම නොවූ ගාහිසංසගීයෙන් යුක්ත වූයේ වෙහෙ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අත්‍ය වූත් භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය: එකෙක් උත්තම ශීලයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එකෙක් උතුම් දෂට්ඨයෙහි විපත් දිට්‍ර ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනෙකුන්හට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තජ්ජිගකමය කරන්නේ ය.

තජ්ජිගකමය කිරීමට කැමැති වන්නන් පිළිබඳ අවසාන නිමි.

අවොලොස් වත

1. මහණෙනි, තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ විසින් මනා ව පැවැතිය යුතු යි. මේ එහි ලා මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධාරය වී උපසම්පද කළ නොකළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. හෙරණකු තමනට උවටත් පිණිස නොගත යුතු යි. භික්ෂුනොපාදකසම්මතය නොපිළිගත යුතු යි. සම්මතය ලද්දකු විසින් ද මෙහෙණත්තට අවවාද නොකළ යුතු යි. යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්දේ ද, ඒ ඇවැතට නැවත නොපැමිණිය යුතු යි. එබඳු අනෙක් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතු යි. විනයකමය නොගැරහිය යුතු යි. තර්කානුකූල කළ භික්ෂුනු නොගැරහිය යුත්තා. පුවතක් මහණනුගේ උපොසථකමය නොතැබිය යුතු යි. පවාරණය නොතැබිය යුතු යි. සම්මතය කළ නොකළ යුතු යි. විහාරයෙහි දෙවනතතුර නොදැරිය යුතු යි. වොදනාවට අවහර නොගත යුතු යි. (පිතෙපි මහණකුට) වොදනා නොකළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොගෙදිය යුතු යි.

අවොලොස් වත නිමි.

නොසංභිද්ධිය යුතු අවොලොස් වත

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කානුකූල කළ යුතු ය. සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ මහණ මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙත්. තිස්සරණ වත් පුරන්. භික්ෂුන් වෙත එළඹ, “ඇවැත්ති, සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු, අනුලෝම ව පවතිමු, වරදින් මිදෙමු වත් පැවැතිය යුතු වන පුරමු. අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මෙසේ කියත්. භික්ෂුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කැළ කළහ. (එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේකා:) “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කානුකූල සංභිද්ධාවා.”

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණනුගේ තර්කානුකූල නොසංභිද්ධිය යුතු ය: උපසම්පද කළ කර්ම ද, නිස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතය පිළිගනී ද, සම්මත කරණ ලැබූයේත් මෙහෙණතට ඔවා දේ ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් යුක්ත මහණනුගේ තර්කානුකූල නොසංභිද්ධිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අනායුත් අඛණ්ඩ පසෙකින් යුක්ත මහණනුගේ තර්කානුකූල නොසංභිද්ධිය යුතු ය: යම් ඇවැතක් කරණ කොට සංඝයා විසින් තර්කානුකූල කරණ ලද්ද, ඒ ඇවැතට නැවත පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, විනයකමය ගරහයි ද, කාරක සහනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසෙන් යුක්ත මහණනුගේ තර්කානුකූල නොසංභිද්ධිය යුතු ය.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං: පක්ඛතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, පචාරණං ධපෙති, සවචනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕක්ඛාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහමෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

හ පටිපසංගමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

පටිපසංගමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නියංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මති. සාදියති, සම්මතො'පි භික්ඛුතිසො න ඔවදති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං: යාය ආපතනියා සංඛ්‍යන තජ්ජනියකම්මං කතං හොති තං ආපතනියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිතිසං, තසො වා පාට්ඨකරං. කම්මං ත ගරහති. කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං: න පක්ඛතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධපෙති, න පචාරණං ධපෙති, න සවචනියං කරොති. න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඕක්ඛාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහමෙති සමන්තානතස්ස භික්ඛුනො තජ්ජනියකම්මං පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

සට්ඨපසංගමෙතඛබ්බඅට්ඨාරසකං නිට්ඨිතං.

[පටිපසංගමෙන.]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසංගමෙතඛබ්බං: තෙති භික්ඛවෙ පඤ්චතමෙතිතසෙති භික්ඛුති සංඛ්‍යං උපසම්භුතියා එකංගං උත්තරාසංඛ්‍යං කරිතා බුද්ධිසංගං භික්ඛුතං පාදෙ වාදිතා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිතා අඤ්ඤා පග්ගතෙතා එවමියං විචිතියො: “මයං ගතෙත සංඛ්‍යන තජ්ජනියකම්මකතා සම්මා වතතාම, ලොමං පාතෙම, නෙත්තරං වතතාම, තජ්ජනියස්ස කම්මස්ස පටිපසංගමීං යාචාමා”ති. උභිතථි යාචිතසංඛ්‍යා, තභිතථි යාචිතසංඛ්‍යා, වාගෙතත භික්ඛුනො පටිචලෙන සමෙඤ්ඤා ඤ්ඤපතෙතො;

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණනුගේ තර්කානුකූලය නොකැවැත්විය යුතු යි: ඉඳහි භික්ෂුවගේ උපොසංචය තබයි ද, පමාරණය තබයි ද, සම්මතියකමය කරයි ද, වෙහෙර දෙවුකම කරයි ද, වොදනාවට අවසර ගනියි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට යොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණනුගේ තර්කානුකූලය නොසංසිද්ධිය යුතු යි.

නොසංසිද්ධිය යුතු අඛණ්ඩ අපේක්ෂා යිමි.

සංසිද්ධිය යුතු අපේක්ෂා

1. “මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණනුගේ තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි: උපමමපද කම් නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටැත් කරවා නොගනියි ද, මෙහෙණතට ඔවා දීනම් සම්මතිය නොපිළිගනියි ද, සම්මතිය ලද්දේද මෙහෙණතට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණනුගේ තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණතට කල තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි. යම් ඇවැත් නිසා සංඝයා විසින් තර්කානුකූලය කරණ ලද්දේවේ නම් ඒ ඇවැත්ව නැවත නොපැමිණෙයි ද, එබඳු අත් ඇවැත්කමත් නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා පමිටු ඇවැත්කම හෝ නොපැමිණෙයි ද, විනයකමයට නොගරහයි ද, කම්ය කල සංඝයාව නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණතට කල තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණනුගේ තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි: ප්‍රචිතත් මහණනුගේ උපොසංචය නොතබයි ද, පමාරණය නොතබයි ද, සම්මතියකමය නොකරයි ද, වෙහෙර දෙවු තනතුර නොදරයි ද, වොදනාවට අවසර නොගනියි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් හා කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත සුඛය මහණතට කල තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි.

සංසිද්ධිය යුතු අපේක්ෂා යිමි.

[සංසිද්ධිම]

1. මහණෙනි, මෙහේ තර්කානුකූලය සංසිද්ධිය යුතු යි: මහණෙනි ඒ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුක සිවුර එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැද, උළුව යෙන් තිද ඇදීලි බැද මෙහේ කිය යුතු වෙයි: “සාමනී, සංඝයා විසින් තර්කානුකූලය කරණ ලැබූ අපි මනා ව පවතිමු. භික්ෂුතට අනුව පවතිමු, නිස්කරණ වතෙහි පවතිමු. තර්කානුකූලයගේ සංසිද්ධිම යදිමු” යනු යි. දෙවනුවත් යැදිය යුතු යි, තෙවනුවත් යැදිය යුතු යි. වාක්‍යය වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දැක්විය යුතු යි:

2. “සුඤ්ඤාදායං භවතො සමෙකො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සමෙකො තප්පනියකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්තාරං වත්තනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. යදි සමසස්ස පත්තකල්ලං, සමෙකො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිපසස්සමෙකො. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාදායං භවතො සමෙකො, ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සමෙකො තප්පනියකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්තාරං වත්තනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සමෙකො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිපසස්සමෙකො. යසායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමපි එතමත්තං වදාමි: සුඤ්ඤාදායං භවතො සමෙකො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සමෙකො තප්පනියකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්තාරං වත්තනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සමෙකො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිපසස්සමෙකො. යසායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්ස.

තතියමපි එතමත්තං වදාමි. සුඤ්ඤාදායං භවතො සමෙකො. ඉමෙ පණ්ඩුකලොභිතකා භික්ඛු සමෙකො තප්පනියකම්මකතා සම්මා වත්තනති, ලොමං පාතෙනති, තෙත්තාරං වත්තනති, තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවනති. සමෙකො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං පටිපසස්සමෙකො. යසායසමතො ඛමති පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, සො ඤාතස්ස. යස්ස නතඛමති, සො භාසෙය්ස.

පටිපසස්සද්ධිං සමෙකො පණ්ඩුකලොභිතකානං භික්ඛුනං තප්පනියකම්මං. ඛමති සමසස්ස, තසමා ඤාතති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තප්පනියකම්මං නිවසිතං පඨමං.

2. “වගන්ත, සංඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පිහිටා සිටිත්. තර්කයකමයයෙන් සංහිදුවීම යදිත්. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කයකමය සංහිදුවන්නේ ය. මේ සද්ධතිය යි.

වගන්ත, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි (වරදින් මිදෙනු වස් පැවැතිය යුතු වතෙහි) පවතින්. තර්කයකමයයෙන් සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්හට තර්කයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන්හට අනුකූල ව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කයකමයයෙන් සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය නැවැත්වීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

තෙවෙනිවත් මේ කරුණ කියමි. වගන්ත, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් තර්කයකමය කරණු ලැබුවාහු මනා ව පවතින්. භික්ෂුන් අනුව පවතින්. නිසාරණ වතෙහි පවතින්. තර්කයකමයයෙන් සංහිදුවීම යදිත්. සංඝ තෙමේ පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය සංහිදුවයි. පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රුපි වෙයි ද, හෙ තෙමේ නිහඬ වේවා. යමකුට රුපි නො වෙයි නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

පණ්ඩුකලොභිතක භික්ෂුන්ගේ තර්කයකමය සංඝයා විසින් සංහිදුවන ලදී. සංඝයාට එය රුපි වෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

පළමුවන තර්කයකමය නිමි.

2. නියසාකම්මං

1. තෙත බෝ සහ සමයෙන ආයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො කොති, අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුභුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතං දෙනතා, අබ්‍යතනා.

2. යෙන භික්ඛු අපට්ඨි, -පෙ-තෙ උපකායනති ගිහනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම අයස්මා සෙය්‍යසකො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනුභුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතං දෙනතා, අබ්‍යතනා”ති. අථ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

3. අථ බො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛු-සංඝං සනතිපාතාපෙඨා භික්ඛු පටිපුච්ඡි:

“සච්චං නිර භික්ඛවෙ සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො හොති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුභුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතං දෙනතා, අබ්‍යතනා”ති. “සච්චං හගවා”.

4. විහරති බුද්ධො හගවා: “අනුච්ඡිකං භික්ඛවෙ තස්ස මොහපුරිසස්ස අනුභුලොමිකං අපාතිරූපං අසාමිණං අකපටියං අකරණීයං. කථං හි නාම යො භික්ඛවෙ මොහපුරිසො බාලො හවිස්සති අබ්‍යතො ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරිස්සති අනුභුලොමිකෙති ගිහිසංසග්ගෙති. අපිස්ස භික්ඛු පකතා පරිවාසං දෙනතා, මූලාය පටිකස්සනතා, මානතං දෙනතා, අබ්‍යතනා.

2. නියෝග කමිටු

1. එ සමයෙහි ආයුෂමත් සෞභාග්‍යය හිසුනු තෙමේ අව්‍යාකත වූයේ, ඇවෑමත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත ව වෙතෙයි. එතෙසින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශපටිකාශාශා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු වෙත්.

2. අපිස් ගුණ ඇති, ලද දෙසින් සතුටු වන සුලු, පට්ට පිළිකුල් කරණ කාල නො කාල පිළිබඳ විමැසීම කරවා (සාක කරණ) හිත්මෙනු කැමැති යම් හිසුනු වෙත් ද, ඒ හිසුනු “කෙසේ නම් සෞභාග්‍යය හිසුනු තෙමේ බාල වූයේ, අව්‍යාකත වූයේ, ඇවෑමත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුනේ නොහැළ-පෙන්නා වූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙතෙයි ද, එතෙසින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශපටිකාශාශා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු අබ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වූහ”යි (සෞභාග්‍යය මහණහුගේ ක්‍රියාව) ලාමක කොට සිටත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරා-වත්. ඉන්බිති ඒ හිසුනු මේ කරුණ හාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළාහු ය.

3. එ කල්හි හාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කරුණෙහි හිසුනුසංඝයා රැස් කරවා, හිසුනුන් විවෘල සේක:

“මහණෙනි, සෞභාග්‍යය මහණ තෙමේ අව්‍යාකත වූයේ, ඇවෑමත් බහුල කොට ඇත්තේ, ඉමක් නැත් ඇවෑමත් ඇත්තේ, බාලයෙක් වේ ද? හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙතෙයි ද? එතෙසින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශපටිකාශාශා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තෝ වෙත්” යනු සැබෑ ද? (ඇසූ සේක). “හාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි බහු උත්තර දුන්හ.

4. “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයාගේ නො සුදුසු ක්‍රියාවෙකි, ශාසනයට අනුලෝම නොවූ ක්‍රියාවෙකි. අසුත්තෙකි, ශ්‍රමණයකට අගන් නොවූයෙකි, කාල නොවූයෙකි, නොකල යුත්තෙකි. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂ තෙමේ කෙසේ නම් බාල වූයේ, අව්‍යාකත වූයේ, ඇවෑමත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිච්ඡේද රහිත වූයේ හිතියන් හා එකට ගැටුනේ, අනුලෝම නොවූ හිතියනියෙන් යුක්ත වූයේ වෙතෙයි ද, එතෙසින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලාශපටිකාශාශා කරන්නාහු, මානත් දෙන්නාහු, අබ්‍යාත කරන්නාහු නිතර කටයුත්තෙහි යෙදුනාහු ද වෙත්.

5. “තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං ටං පසාදය -පෙ-.” විහරතිතිං ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තෙන හි භික්ඛවෙ සමේසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොතු නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති. එවං ව පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං: පඨමං සෙය්‍යසකො භික්ඛු වොදෙතබ්බො, ථොදෙත්වා සාරෙතබ්බො, සාරෙත්වා ආපනති ආරොපෙතබ්බො, ආපනති ආරොපෙත්වා ව්‍යතෙන්න භික්ඛුනා පටිබලෙන සමේසා ඤාපෙතබ්බො:

6. පුණාතු මෙ හතෙත සමේසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපනතිඛුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා මුලාය පටිකස්සන්තා මානන්තං දෙනතා අබෙහන්තා, යදි සමිසස්ස පනතකල්ලං සමේසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොස නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති. එසා ඤාතති.

පුණාතු මෙ හතෙත සමේසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපනතිඛුලො අනපදනො ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනු-ලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා මුලායපටිකස්සන්තා මානන්තං දෙනතා අබෙහන්තා, සමේසා සෙය්‍ය-සකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොති නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති. යස්සායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි ඵතමන්තං වදමි. -පෙ- තතියමි ඵතමන්තං වදමි. පුණාතු මෙ හතෙත සමේසා, අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු බාලො අබ්‍යතෙතා ආපනතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨා විහරති අනුලොමිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි. අපිස්සු භික්ඛු පකතා පට්ඨාසං දෙනතා, මුලාය පටිකස්සන්තා, මානන්තං දෙනතා, අබෙහන්තා, සමේසා සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං කරොති නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති. යස්සා-යසමතො ඛමති සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමස්ස කරණං නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

තතං සමේසත සෙය්‍යසකස්ස භික්ඛුනො නියසසකමමං, නිස්සාය තෙ වජ්ඣබ්බන්ති, ඛමති සමිසස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං බාරයාමි”ති.

5. “මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ පහත් බව පිණිස හෝ නො වෙයි. ... පහත් වුවන්ගේ ඒ පහත් බව වැඩිම පිණිස හෝ නො වෙයි. වැළි දු මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත් බව පිණිස ද, පහත් වූ ඇතැමුන්ගේ වෙනස් බව පිණිස ද පවතී ය”යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැඹුණු සේක. ගරභා දූතාමි කපා කොට හිසුන් ඇමැතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක හිසුනට “තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු යැ”යි නියායකයෙකු කෙරෙවා. මහණෙනි, ඒ නියායකයෙකු මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු කොට සෙය්‍යසක මහණ තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට, ඇවැත සිහිපත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යාකූල වූ ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුත්තේ ය:

6. “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා, මේ සෙය්‍යසක මහණ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු මාතත් දෙන්නාහු අභ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම්, සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණකට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි ම විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කරන්නේ ය. මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙය්‍යසක හිසුනු තෙමේ අව්‍යක්‍ය වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු, මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු, මාතත් දෙන්නාහු අභ්‍යාන කරන්නාහු කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක මහණකට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කෙරෙයි. සෙය්‍යසක මහණකට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට රුචි නොවෙයි නම් ඡෙ තෙමේ කියවා.

දෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි... තෙවනු වත් මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසවා. මේ සෙය්‍යසක හිසුනු තෙමේ අව්‍යක්‍ය වූයේ, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ, ආපනතිපරිචේද රහිත බාලයෙක් වෙයි. හිතියන් හා එකට ගැටුනේ ශාසනයට අනුලොම නොවූ හිතී සංසඨයෙන් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි. එහෙයින් හිසුනු පිරිවෙස් දෙන්නාහු මූලායපටිකාසනය කරන්නාහු මාතත් දෙන්නාහු අභ්‍යාන කරන්නාහු බොහෝ කටයුතු ඇත්තාහු වෙති. සංඝ තෙමේ සෙය්‍යසක හිසුනට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කෙරෙයි. සෙය්‍යසක හිසුනට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කිරීම යම් ආයුෂ්මතකුට රුචි වෙයි නම් හෙ තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකුට අනභිමත වේ නම් ඡෙ තෙමේ කියවා. සංඝයා විසින් සෙය්‍යසක හිසුනට ‘තා විසින් නිස ගෙණ ආවායයි ආශ්‍රයයෙහි විසිය යුතු යැ’යි නියායකයෙකු කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිතර ය. මේ කරුණ මෙසේ ධර්ම” යනු යි.

අධමකමදවාදසක.

1. තිති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමනාගතං නියසකමං අධම-
කමකම හොති, අපිතසකමකම දුට්ඨපසනකම: අසමුඛා කතං හොති,
අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨකුසල කතං හොති. ඉඤ්ඤි බො භික්ඛවෙ
තිතබ්බිති සමනාගතං නියසකමං අධමකමං ව හොති, අපිතස-
කමකම, දුට්ඨපසනකම.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තිතබ්බෙති සමනාගතං නියසකමං
අධමකමං ව හොති, අපිතසකමකම, දුට්ඨපසනකම: අනාපතනිකා කතං
හොති, අද්දෙසනාගාමිනිකා ආපතනිකා කතං හොති, දෙසිකාය ආපතනිකා
කතං හොති...

3. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අසාරෙකා කතං
හොති, ආපතනි. අනාරෙකෙකා කතං හොති...

4. අපරෙති'පි -පෙ- අසමුඛා කතං හොති, අධමෙක කතං හොති,
වග්ගෙක කතං හොති...

5. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අධමෙක කතං හොති,
වග්ගෙක කතං හොති...

6. අපරෙති'පි -පෙ- අපට්ඨකුසල කතං හොති, අධමෙක කතං හොති,
වග්ගෙක කතං හොති...

7. අපරෙති'පි -පෙ- අනාපතනිකා කතං හොති, අධමෙක කතං
හොති, වග්ගෙක කතං හොති...

8. අපරෙති'පි -පෙ- අද්දෙසනාගාමිනිකා ආපතනිකා කතං හොති,
අධමෙක කතං හොති, වග්ගෙක කතං හොති...

9. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසිකාය ආපතනිකා කතං හොති, අධමෙක
කතං හොති, වග්ගෙක කතං හොති ...

10. අපරෙති'පි -පෙ- අවොදෙකා කතං හොති, අධමෙක කතං
හොති, වග්ගෙක කතං හොති...

11. අපරෙති'පි -පෙ- අසාරෙකා කතං හොති, අධමෙක කතං
හොති, වග්ගෙක කතං හොති...

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපතනි. අනාරෙකෙකා කතං හොති, අධමෙක
කතං හොති, වග්ගෙක කතං හොති. ඉඤ්ඤි බො භික්ඛවෙ තිතබ්බෙති
සමනාගතං නියසකමං අධමකමකම හොති අපිතසකමං ව
දුට්ඨපසනං ව.

නියසකමෙ අධමකමෙ දවාදසක. නිවේදන.

අධිකාරීදෙපොළ

1. “මහණෙනි, අධිකාරීන්ගේ යුත් නියෝගනම් අධිකාරීගේ අධිකාරීගේ, නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ප්‍රතිඥා නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අධිකාරීන්ගේ යුත් නියෝගනම් අධිකාරීගේ අධිකාරීගේ, මහා මහා නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

2. මහණෙනි, අතර වූ අධිකාරීන්ගේ යුත් නියෝගනම් අධිකාරීගේ අධිකාරීගේ නොසංසිද්ධතාවය වෙයි: ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, දෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

3. අතර වූ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ඇවැත් නොතොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

4. අතර වූ... අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ (අධිකාරී) සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

5. අතර වූ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

6. අතර වූ... පිළිගත නොගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

7. අතර වූ... ඇවැත් නැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

8. අතර වූ... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

9. අතර වූ... දෙසු ඇවැත්තෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

10. අතර වූ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

11. අතර වූ... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද...

12. අතර වූ... ඇවැත් නොතොට කරණ ලද්දේ වෙයි ද, අධිකාරීගේ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අධිකාරීන්ගේ යුත් නියෝගනම් අධිකාරීගේ අධිකාරීගේ මහා මහා නොසංසිද්ධතාවය වෙයි.

නියෝගනම් අධිකාරී දෙපොළ නිමි.

බමමකමමදවාදසකම

1. තීති භික්ඛවෙ අභෙගති සමන්තාගතං නියසසකමම. බමමකමම. ච හොති විනයකමම. ච සුචුපසන්නං ච: සමුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීතභෙගති සමන්තාගතං නියසසකමම. බමමකමම. ච හොති විනයකමම. ච සුචුපසන්නං ච.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ තීතභෙගති සමන්තාගතං නියසසකමම. බමමකමම. ච හොති විනයකමම. ච සුචුපසන්නං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති.

3. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපත්තියා ආරුපෙඤා කතං හොති.

4. අපරෙති'පි -පෙ- සමුඛා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

5. අපරෙති'පි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

6. අපරෙති'පි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

7. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

8. අපරෙති'පි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

9. අපරෙති'පි -පෙ- අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

10. අපරෙති'පි -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

11. අපරෙති'පි -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති.

12. අපරෙති'පි -පෙ- ආපත්තියා ආරුපෙඤා කතං හොති, බමෙමන කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීතභෙගති සමන්තාගතං නියසසකමම. බමමකමම. ච හොති විනයකමම. ච සුචුපසන්නං ච.

නියසසකමම බමමකමමදවාදසකම නිට්ඨිතං.

බර්තමානවලට

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත නියෝගානුකූල බර්තමානයක් ද විනයානුකූලයක් ද මනා ව සංකල්පනයක් ද වේ: සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වෙයි ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වෙයි ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත නියෝගානුකූල බර්තමානයක් ද විනයානුකූලයක් ද, මනා ව සංකල්පනයක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අනා වූ ද අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත නියෝගානුකූල බර්තමානයක් ද විනයානුකූලයක් ද මනා ව සංකල්පනයක් ද වේ: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත නියෝගානුකූල බර්තමානයක් ද විනයානුකූලයක් ද මනා ව සංකල්පනයක් ද වෙයි.

3. අනා වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. අනා වූ ද... සමමුඛයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. අනා වූ ද... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. අනා වූ ද... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. අනා වූ ද... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. අනා වූ ද... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. අනා වූ ද... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. අනා වූ ද... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අනා වූ ද... සිහිපත් කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. අනා වූ ද... ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, බර්තමානය කරණ ලද්දේ වේ ද, සමමුඛ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමියකින් යුක්ත නියෝගානුකූල බර්තමානයක් ද විනයානුකූලයක් ද මනා ව සංකල්පනයක් ද වෙයි.

නියෝගානුකූල බර්තමාන වලට නිමි.

ආකඩ්ඛමානුෂකකං

1. භීති භීතඛලෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අඛ්‍යතො; ආපතතිඛුලො අනපදනො, ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනු-ලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙති ඛො භීතඛලෙ භීතඛෙහති සමන්තා-ගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙති'පි භීතඛලෙ භීතඛෙහති සමන්තාගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: අගිසිලෙ සීලවිපනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, අතිද්වේසා ද්වේෂිපනො හොති. ඉමෙති ඛො භීතඛලෙ භීතඛෙහති සමන්තාගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛ-මානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙති'පි භීතඛලෙ භීතඛෙහති සමන්තාගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, සම්මස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භීතඛලෙ භීතඛෙහති සමන්තාගතස්ස භීතඛුනො ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භීතඛලෙ භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයා-කමමං කරෙය්‍ය: එකො හණ්ඩතකාරකො හොති කල්හකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අධිකරණකාරකො, එකො ඛාලො හොති අඛ්‍යතො; ආපතතිඛුලො අනපදනො, එකො ගිහිසංසට්ඨො විහරති අනුලොමිකෙති ගිහිසංසගෙති. ඉමෙසං ඛො භීතඛලෙ තිණණං භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භීතඛලෙ තිණණං භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො අගිසිලෙ සීලවිපනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අතිද්වේසා ද්වේෂිපනො හොති. ඉමෙසං ඛො භීතඛලෙ තිණණං භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භීතඛලෙ තිණණං භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ඛම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සම්මස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙසං ඛො භීතඛලෙ තිණණං භීතඛුනං ආකඩ්ඛමානො සඛෙසා නියයාකමමං කරෙය්‍ය.

නියයාකමමෙ ආකඩ්ඛමානුෂකකං නිවර්තං,

ආකඩබ්මානාජකය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූමිකාවක් සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. ඔබ කරන්නේ කලහ කරන්නේ (ඇවැත් වෙසි නොවෙයි ආදී) විරුද්ධවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇති ආපතති පරිච්ඡේද රහිත බාලයෙක් වේ ද, හිංසාත් හා එකට ගැටුණේ අනුලෝම නොවූ හිංසා සංසිද්ධියෙන් සුදුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමිකාව සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූමිකාවක් සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. උත්තම ධර්මයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාජයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමිකාව සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අභ්‍යන්තර භූමිකාවක් සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූමිකාව සුදුසු මහණෙකුට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් නිදේනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් ඔබ කරන්නේ කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක් කලහ කරන්නේ සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ වේ ද, එක් මහණෙක් අවසාන වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ආපතති පරිච්ඡේද නොදත් බාලයෙක් වේ ද, එක් මහණෙක් හිංසාත් හා එකට ගැටුණේ සාසනයට අනුකූල නොවූ හිංසා සංසිද්ධියෙන් සුදුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදේනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් නිදේනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් උත්තම ධර්මයෙහි විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, එක් මහණෙක් උත්තම වූ සමාජයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදේනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද භික්ෂූන් නිදේනෙකුත්හට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එක් මහණෙක් දමුරුවන්හි අසුණු කියා ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් නිදේනාට සංඝ තෙමේ කැමැත්තෙන් නම් නියසසකමය කරන්නේ ය.

නියසසකමයෙහි ආකඩබ්මානාජකය නිමි.

2. ව්‍යතොනන භික්ඛුනො පටිබලෙන සමෙකො සද්දෙහකමො:

“සුණාභු මෙ භතොන සමෙකො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙකන නියමකම්මකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං යාමති. යදි සමිසසං පනනකල්ලං සමෙකො සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසයාද්ධියං එසා ඤාති.

සුණාභු මෙ භතොන සමෙකො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙකන නියමකම්මකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං යාමති. සමෙකො සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසයාද්ධියං යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං, සො ඤාති.

උතියමි එතමෙත්ථං වදමි. සුණාභු මෙ භතොන සමෙකො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙකන නියමකම්මකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං යාමති. සමෙකො සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසයාද්ධියං යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං, සො ඤාති.

තතියමි එතමෙත්ථං වදමි. සුණාභු මෙ භතොන සමෙකො: අයං සෙය්‍යසකො භික්ඛු සමෙකන නියමකම්මකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං යාමති. සමෙකො සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මං පටිපසයාද්ධියං යසායසමතො ඛමති සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මකතො පටිපසයාද්ධිං, සො ඤාති.

පටිපසයාද්ධිං සමෙකන සෙය්‍යසකො භික්ඛුනො නියමකම්මං, ඛමති සමිසසං, නසමා ඤාති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

නියමකම්මං නිබ්බිතං උතියං.

3. පබ්බාජනියකම්මං

[අසුප්පුනබ්බසුකානං අනාමාරං]

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අසුප්පුනබ්බසුකා නාම කිංචාසිසිසුං. ආවාසිකා මොනති අලස්සනො පාපභික්ඛු. තෙ එවරූපං අනාමාරං ආවරනති: මාලාවත්ථං රොපෙනතිපි රෙපාපෙනතිපි. සිඤ්චනතිපි, සිඤ්චාපෙනතිපි. ඔවිතනතිපි, ඔවිතාපෙනතිපි. ගණෙනතිපි, ගණාපෙනතිපි. එකතොවණටිකමාලං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. උභතොවණටිකමාලං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. මඤ්ජිකං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. විච්චිකං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. වටංසකං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. ආවෙලං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි. උරව්දං කරෙනතිපි, කරාපෙනතිපි.

2. ව්‍යාකූල වූ ප්‍රබල මහණකු විසින් සබස තෙමේ මෙතේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සෙයසසක මහණ තෙමේ සබසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලද්දේ මාතෘපින් පවතී. (භික්ෂුන්හට) අනුකූල ව පවතී. (අටලොස්) නියතරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යඳී. ඉදින් සබසයාට පැමිණි කල් ඇති කමය වේ නම් සබස තෙමේ සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන්නේය. මේ දැනගිය යි.

වහන්ස, සබස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙයසසක මහණ තෙමේ සබසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුණේ, මතා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නියතරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යඳී. සබස තෙමේ සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිහඩ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

දෙවෙනුව ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සබස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සෙයසසක මහණ තෙමේ සබසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබුණේ මතා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නියතරණ වන පුරයි. නියසසකමයාගේ සංහිදීම යඳී. සබස තෙමේ සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

තෙවෙනුව ද මේ කරුණ කියමි. සබස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: සබසයා විසින් නියසසකමය කරණ ලැබු මේ සෙයසසක මහණ තෙමේ මාතෘපින් පවතී. අනුලොම ව පවතී. නියතරණ වන පුරයි. (හේ) නියසසකමයාගේ සංහිදීම යඳී. සබස තෙමේ සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවයි. සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂමතකුහට රිසියේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

සබසයා විසින් සෙයසසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවන ලදී. සබසයාට එය රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි” යනු යි.

දෙවන නියසසකමය නිමිසේ ය.

3. පට්ඨාප්තියකමය

[අසසප්පනබ්බසුකයන්ගේ අනාවාර]

1. එ සමයෙහි වූ කලි අසසප්ප් පුනබ්බසුක නම් වූ පට්ඨ පිටිකුල් නො කරණ ලාමක මහණහු කීටාහිසෙහි ආවාසික වෙති. ඔහු මෙබඳු අනාවාර කෙරෙත්: තුමු ද මල්පල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිග ඉසින්, අනුත් ලවා ද ඉසවත්. තුමු ද මල් නෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් නෙලවත්. තුමු ද මල්දම් නොතත්, අනුත් ලවා ද මල්දම් නොතවත්. එක් පසකට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. දෙපසට තවු සිටුනාගේ මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. තුමු ද මල්කැත් කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. හිඳි ඇදියෙකින් ඇවුනු මල්දම් (පිටුහිකාවන්) තුමු ද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. මුදුන්මල් කඩ (අවසංසක) තුමු ද කෙරෙත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. කණ පලඳනා මල්දම් තුමු ද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්. උර පලඳනාවන් තුමු ද කරත්, අනුත් ලවා ද කරවත්.

4. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිපසංගම්හතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපපාසථං ඵපෙති, පචාරණං ඵපෙති, සච්චනියං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං න පටිපසංගම්හතබ්බං.

න පටිපසංගම්හතබ්බඅට්ඨාරසංගං නිවර්තං.

පටිපසංගම්හතබ්බඅට්ඨාරසංගං.

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නියසංගං දෙති, න ආමිණ්ණිකං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතියං සංදියති, සම්මතොපි භික්ඛුතියො න ඕච්චෙති; ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං.

2. අපරෙති'පි භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං: ඥාය ආපනතියා සම්බන්ධ නියසංකම්මං කතං නොති තං ආපනතියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤංවා කාදිසිකං, තනොවා පාටිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකො න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපපාසථං ඵපෙති, න පචාරණං ඵපෙති, න සච්චනියං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කාරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨහම්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො නියසංකම්මං පටිපසංගම්හතබ්බං.

පටිපසංගම්හතබ්බඅට්ඨාරසංගං නිවර්තං.

[පටිපසංගම්හතං.]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසංගම්හතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ සෙසාසකෙන භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්බුද්ධියා එකාසං උත්තරසම්බුද්ධියා බුද්ධිසංගං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිකා උත්තරිකං නිසීදිතා අඤ්ජුපිං පග්ගහෙතා එවමස්ස විවර්තියො: “අහං හතොත සම්බන්ධ නියසංකම්මකතො සම්මා චත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං චත්තාමි, නියසංකම්මස්ස පටිපසංගම්හං ආචාරිමි”ති. දුතියමපි ආචාරිතබ්බං. තතියමපි ආචාරිතබ්බං,

4. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුත් මහණහුගේ නියසාකමය නොසංහිද්‍රව්‍ය යුතු: ප්‍රචතක් මහණහුගේ පොහොය තබා ද, පවුරුණු තබා ද, සම්මතකමය කෙරේ ද, වෙහෙර දෙවු බව කෙරේ ද, අනුනව වොදනා කිරීමට අවකාශ කරවා ගනී ද, (ප්‍රචතක් මහණකුට) වොදනා කෙරේ ද, (ඇවැත්) සිහිපත් කරවා ද, හිසකුත් උනුත් හා කලකයෙහි තොද ද. මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුත් මහණහුගේ නියසාකමය නොසංහිද්‍රව්‍ය යුතු.

නොසංහිද්‍රව්‍යයුතු අවලෝකන නිමිසේ ය.

සංහිද්‍රව්‍යයුතු අවලෝකන

1. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුත් මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු: තමා උපාධ්‍යායව උපසපත් නො කෙරෙහි ද, නිස නොදෙහි ද, තෙරණකු උච්චතව යොදා නොගනී ද, මෙහෙණින්-හට ඔවා දීමේ සම්මතය නොඉවසයි ද, සම්මතය ලද්දේ නමුත් ඔවා නොදෙහි ද, මහණෙනි, මේ පසහිත් යුත් මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු.

2. මහණෙනි, අනාග වුද පඤ්චායනෙකින් යුක්ත මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු: ගම් ඇවැතකට සමසයා විසින් (ඔහුට) නියසාකමය කරණ ලද්දේ නම්, ඒ ඇවැතට නොපැමිණේ ද, එවැනි දත් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, (කරණ ලද) විනයකමය නොගරහා ද, විනය-කමය කළමුත් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසහිත් යුත් මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු.

3. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුත් මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු. ප්‍රචතක් මහණකුගේ පොහොය නොතබා ද, පවුරුණු නොතබා ද, සම්මතකමය නොකෙරේ ද, වෙහෙරෙහි දෙවු තැන්හි නොසිටී ද, වොදනා පිණිස අවකාශ කරවා නොගනී ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, හිසකුත් උනුත් කලකයෙහි නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ අපේක්ෂිත යුත් මහණහුගේ නියසාකමය සංහිද්‍රව්‍ය යුතු.

සංහිද්‍රව්‍යයුතු අවලෝකන නිමිසේ ය.

[සංහිද්‍රව්‍ය]

1. මහණෙනි, නියසාකමය මෙසේ සංහිද්‍රව්‍ය යුතු: ඒ සෙයාසක මහණහු විසින් සමසයා වෙත එළඹ උතුරුසෙස එකක් කොට පොරොවා වැඩිමහලු හිසකුත්ගේ පා වැද උත්තුමුකව හිඳ ඇඳිලි බැඳ ගෙණ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම සමසයා විසින් නියසාකමය කරණ ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසකුත් අනුව පවතිමි. (අපවාලෝ) නිසාරණ වහ අනුව පවතිමි. නියසාකමයාගේ සංහිද්‍රව්‍ය යදිමි” යි. දෙවෙනුව ද යදිම යුතු. තෙවෙනුව ද යදිම යුතු.

අධාරසමයන:

1. නියසංකමමකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමමා වතතිතබ්බං, තනුසං සමමා වතතනා; න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නියසංයො දුතබ්බො, න සාමණේරෙ උපට්ඨාපෙනබ්බො, න භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථි සාදි-තබ්බා, සමමතෙනපි භික්ඛුනියො න චෙදිතබ්බා, යාස ආපතතියා සඤ්ඤා නිශසංකමමං කතං භොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතබ්බා, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං න ගරහිතබ්බා, කම්මිකා න ගරහිතබ්බා, න පනතතසං භික්ඛුනො උපොසථො ඤාපතබ්බො, න පමාරණං ඤාපතබ්බො, න සමවනීයං කාතබ්බං, න අනුචාරෙද්ද පටිඤ්ඤෙනබ්බො, න ඉකාසො කාරෙතතබ්බො, න වොදෙනබ්බො, න සාරෙතතබ්බො, න භික්ඛුනි සමසංයාජෙතබ්බනති.

නියසංකමම අධාරසමයන: නිවේනං.

න පටිපසංකමෙහතබ්බඅධාරසක:

1. අථ ඛො සඤ්ඤා සෙය්‍යසංකසං භික්ඛුනො නියසංකමම: අකාසි නියසංකං තෙ වත්ථබ්බනති. භො සඤ්ඤා නිශසංකමමකතො කුලොණ-මිතෙන සෙවමානො හජමානො පසිරුපාසමානො උද්දිසාපෙනො පරිපුර්වකො, ඛුණ්ණො භොති ආගතාගමො ධම්මෙයෙ විනයධරෙ මාතිකාධරෙ පණ්ණිනො ව්‍යතො මෙධාපි ලජ්ජි කුහකුට්ඨකො සිකා-කාමො. භො සමමා වතතති, ලොමං පාතෙති, පොසාරං වතතති. භික්ඛු උපසංකමිති; එවං වදෙති: “අතං ආවුතො සඤ්ඤා නියසංකමමකතො සමමා වතනාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙසාරං වතනාමි, කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බ”නති. හගමතො එතමන්ථ ආරොචෙසුං. “තෙන ඩි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා සෙය්‍යසංකසං භික්ඛුනො නියසංකමමං පටිපසංකමෙහතු.”

2. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අඤ්ඤා සමනාගතසං භික්ඛුනො නියසංකමමං න පටිපසංකමෙහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නියසංයො දෙව්, සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථි සාදිසති, සමමතො’පි භික්ඛුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමයනි සමනාගතසං භික්ඛුනො නියසංකමමං න පටිපසංකමෙහතබ්බං.

3. අපරෙහි’පි භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමයනි සමනාගතසං භික්ඛුනො නියසංකමමං න පටිපසංකමෙහතබ්බං: යාස ආපතතියා සඤ්ඤා නිශසංකමමං කතං භොති තං ආපතති ආපජ්ජති, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කමමං ගරහති, කම්මිකා ගරහති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාසමයනි සමනාගතසං භික්ඛුනො නියසංකමමං න පටිපසංකමෙහතබ්බං.

අටළොස්වන

1. මහණෙනි, නියසසකමය කරුණු ලැබූ මහණහු විසින් මනාව පැවතිය යුතුයි. එහි මේ මනා පැවැත්මයි: (තමන් උපාධ්‍යාය ව) උපසම්පදා නොකළ යුතුයි, නිස නොදිය යුතුයි, සාමණේරකෙනෙකු උපසම්පාතය පිණිස නොතබාගත යුතුයි, හිතවුනොවාදකෘමිමතිය නොපිළිගත යුතුයි, ඒ සමමතිය ලැබූවහු විසින් ද මෙහෙණිත්තට ඔවා නොදිය යුතුයි, යම් ඇවැතක් කරුණකොට සමසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දේ ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතුයි, එබඳු අත් ඇවැතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නොපැමිණිය යුතුයි, විනයකමයට නොගැරතිය යුතුයි, කමය කළ හිසුන්ට නොගැරතිය යුතුයි, ප්‍රච්ඡන් මහණහුගේ පොභාය නොතැබිය යුතුයි, පචාරණය නොතැබිය යුතුයි, සමමතියකමය නොකළ යුතුයි, විහාරයෙහි දෙවු තනතුරු නොපිහිටිය යුතුයි, වොදනා පිණිස අවසර නොගත යුතුයි, වොදනා නොකළ යුතුයි, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවිය යුතුයි, හිසුන් මවු-නොවුන් හා කලාප පිණිස නොයෙදවිය යුතුයි.

නියසසකමයෙහි අටළොස්වන නිමි.

නොසංහිදුවිය යුතු අටළොස්වන

1. ඉක්බිත්තෙන් සමස තෙමේ සෙයසක මහණහට 'තා විසින් මහතෙරකෙනෙකුන් ඇසුරු කොට විසිය යුතුය'යි නියසසකමය කෙළේය. සමසා විසින් නියසසකමය කරුණු ලැබූ හෙ තෙම කලණ-දිතුරන් සෙවිනේ, බරනුයේ, ඇසුරු කරණුයේ, උදෙසවනුයේ, නැවත නැවත විචාරණුයේ, වාචොද්ගත කොට ගත් ආගමය ඇති, ධර්මාර, විනයධර, මාතෘකාධර, පණ්ණිත, ව්‍යාකෘත, ප්‍රඥවන්, ලජ්ජී, සුඵවරදෙහි ද බුදුන් කරුණ, සිසාකාමී වූ බහුශ්‍රාවකයෙක් වෙයි. හෙ තෙම මනාව පවතී. (මන් බැහැර ලා) මහතෙරුන් අනුව පවතී. නිසාරණය පිණිස පවතී. හිසුන් කරා එළැඹ, "ඇවැත්නි, මම සමසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද්දෙමි මොනොවට පවතිමි, අනුලොම වැ පවතිමි, නිසාරණය පිණිස පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද"යි මෙසේ කියයි. තිසුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැළ කළහ. "මහණෙනි, එසේ වී තම සමස තෙමේ සෙයසක මහණහුගේ නියසසකමය සංහිදුවා."

2. මහණෙනි, අඩග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: උපසපත් කෙරෙහි ද, නිස දෙසි ද, ගහරණකු කමාට උට්ටකෙහි කොද ගණි ද, මෙහෙණිත්තට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමමතිය ලැබුයේත් මෙහෙණිත්තට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ අඩග පසින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩග පසෙකින් යුත් මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු: යම් ඇවැතකට සමසා විසින් නියසසකමය කරුණ ලද නම්, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අතින් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කමය ගරහා ද, කම් කළවුන් ගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ නියසසකමය නොසංහිදුවිය යුතු.

2. තෙ කුලීජීනං කුලඛිතං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්ඛානං කුලදුග්ගිනං එකතොවණ්ඨිකමාලං හරනති, හරපෙනති. උභතොවණ්ඨිකමාලං හරනති, හරපෙනති. මඤ්ජරිකං හරනති, හරපෙනති. විඬුකිංකං හරනති, හරපෙනති. වටංසකං හරනති, හරපෙනති. ආවෙලං හරනති, හරපෙනති. උරව්දං හරනති, හරපෙනති.

3. තෙ කුලීජීනි කුලඛිතානි කුලකුමාරීනි කුලසුණ්ඛානි කුලදුග්ගිනි සද්ධං එකභාජනෙපි භුඤ්ජනාති. එකපාලකෙපි පිචනති. එකාසනෙපි නිසීදනති. එකමඤ්ඤෙපි කුච්චෙට්ඨනති. එකභීරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. එකපාපුරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. එකභීරණ පාපුරණොපි කුච්චෙට්ඨනති. විකාලෙපි භුඤ්ජනාති. මජ්ඣෙපි පිචනති. මාලාගකම්මලෙපනමපි ඛාරෙතති.-

තච්චනති. ගායනති. වාදෙතති. ලාසෙතති. තච්චනතියාපි තච්චනති. තච්චනතියාපි ගායනති. තච්චනතියාපි වාදෙතති. තච්චනතියාපි ලාසෙතති. ගායනතියාපි තච්චනති. ගායනතියාපි ගායනති. ගායනතියාපි වාදෙතති. ගායනතියාපි ලාසෙතති. වාදෙතතියාපි තච්චනති. වාදෙතතියාපි ගායනති. වාදෙතතියාපි වාදෙතති. වාදෙතතියාපි ලාසෙතති. ලාසෙතතියාපි තච්චනති. ලාසෙතතියාපි ගායනති. ලාසෙතතියාපි වාදෙතති. ලාසෙතතියාපි ලාසෙතති.-

අට්ඨපදෙපි කීලනති. දසපදෙපි කීලනති. ආකාසෙපි කීලනති. පරිහාරපථෙපි කීලනති. සන්තිකායෙපි කීලනති. බලිකායෙපි කීලනති. සවිකායෙපි කීලනති. සලාකහපෙට්ඨනෙපි කීලනති. අනෙකෙපි කීලනති. පඞ්ගභීරෙතෙපි කීලනති. වඞ්ගකතෙතෙපි කීලනති. මොක්ඛවිකායෙපි කීලනති. විඞ්ගුලකෙතෙපි කීලනති. පත්තාලකකෙතෙපි කීලනති. රජකෙතෙපි කීලනති. ඛනුකෙතෙපි කීලනති. අකඛරිකායෙපි කීලනති. මහෙසිකායෙපි කීලනති. යථාචර්ජෙතෙපි කීලනති. ගජභීමෙපි සිකඛනති. අසුසම්මෙපි සිකඛනති. රජස්මිමෙපි සිකඛනති. ඛනුසම්මෙපි සිකඛනති. ඵරුසම්මෙපි සිකඛනති. ගජභීයෙපි පුරතො ඛාචනති, අසුසායෙපි පුරතො ඛාචනති, රජස්මෙපි පුරතො ඛාචනති. ආඛාචනති. උසොලෙතති. අපෙඨාචෙතති. නිබ්බුජ්ඣනති. මුට්ඨිග්ගිපි පුජ්ඣනති. රඞ්ගමරෙඤ්ඤි සංඝාටං පාඨරිතා තච්චනති. එවං වදෙතති. ඉධ ගතිති තච්චසුග්ගි, නලාටිකමපි දෙතති. විපිබ්බෙපි අනාචාරං ආචරනති.

4. තෙන ඛො පන සමගෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු කාසිසු වංසං. චූණො සාවජිං ගව්ජ්ඣොනා හතවතං දස්සායං ගෙන කීවාතිරි තදවසරි. අප ඛො සො භික්ඛු පුබ්බතනාමයං නිවාසෙත්වා පත්තභීර-මාදුග්ගි කීවාතිරි. පිණ්ඩාය පාවිසි, පාසාදිකෙන අභික්ඛානෙන පටිකක-නෙතන ආලොකිතෙන වලොකිතෙන සම්මඤ්ජෙන පසාරිතෙන භික්ඛිතතවකු ඉරිතාපථසම්පන්නො.

2. ඔහු කුලයුක්තව කුලදුක්තව, කුලකුමරියකව, කුලගෙහෙළියකව, කුලදුක්ඛකව එකතොටිකමාලාවන් කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උගතොටිකමාලාවන් කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මල්කාන් කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. පිඬුකිකාවන් කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. මුදුන්මල්කඩ කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. කණ පළඳනා කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්. උරපළඳනාවන් කුමුදු ගෙණ යත්, අනුන් අත ද යවත්.

3. ඒ මහණනු කුලයුක්ත හා කුලදුක්ත හා කුලකුමරියන් හා කුල-වසුන් හා කුලදුක්ඛයන් හා එක් වදනෙහි ද වළඳන්. එක් කළුතැටියෙහි ද බොත්. එක් අස්තෙහි ද හිඳිත්. එක් ඇඳෙහි ද එකට ගෙනා කෙරෙත්. එක ඇතිරියක් ඇත්තාහු එකට නිදන්. එක් පොරොත්තුවක් ඇත්තාහු ද එකට වැද හෙත්. එක් ඇතිරි එක් පොරොත්තා ඇත්තාහු ද එකට වැදහෙත්. නොකල්හි ද බුදිත්. මදුපාතය ද කරත්. මල් ගඳ විලෙදින් ද දරත්. -

තැටිම ද කරත්. ගැසිම ද කරත්. වැසිම ද කරත්. විලාස දක්වත්. තවත්තියට ද තවත්. තවත්තියට ද ගයත්. තවත්තියට ද වයත්. තවත්තියට ද විලාස දක්වත්. ගයත්තියට ද තවත්. ගයත්තියට ද ගයත්. ගයත්තියට ද වයත්. ගයත්තියට ද විලාස දක්වත්. වයත්තියට ද තවත්. වයත්තියට ද ගයත්. වයත්තියට ද වයත්. වයත්තියට ද විලාස දක්වත්. විලාස දක්වත්තියට ද තවත්. විලාස දක්වත්තියට ද ගයත්. විලාස දක්වත්තියට ද වයත්. විලාස දක්වත්තියට ද විලාස දක්වත්. -

අවසන් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. දසසන් දු පෝරුවෙහි ද දු කෙළින්. අසසන් දු පෝරුව ඇති සේ සලකා දු කෙළින්. කවි-පෙතෙහි ද ක්‍රියා කරත්. සන්නික ක්‍රියාව ද කරත්. බලිකාක්‍රියාව ද කරත්. සවිකාක්‍රියාව ද කරත්. සලාකා හත් ක්‍රියාව ද කරත්. පන්දුවෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කොළතලා පිහිමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා තතුලින් හැමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කරනම් ගැසිම ද කෙරෙත්. හුලංපෙහි කරකැවීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කොළ තැලියෙන් වැලි ආදිය මැනීමෙන් ද ක්‍රියා කරත්. කුඩා රිසෙන් ද ක්‍රියා කෙරෙත්. කුඩා දුන්නෙන් ද ක්‍රියා කරත්. අසසේ හෝ පිටේ අකුරු ඇඳ කියවීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. සිතුදු කීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. කණුන් කොරුන් ආදීන් සේ ඉරියවු දක්වීමේ ක්‍රියාව ද කරත්. හස්තිශ්‍රායෙහි ද හික්මෙත්. අශ්වශ්‍රායෙහි ද හික්මෙත්. රථශ්‍රායෙහි ද හික්මෙත්. බන්ධනශ්‍රායෙහි ද හික්මෙත්. කඩුසිප්පි ද හික්මෙත්. ඇතුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. අසුට පෙරවු ව ද දිවෙත්. රථයට පෙරවු ව ද දිවෙත්. දිවු තාක් දුර පෙරලා ද දිව එත්. උස් හඩ නගත්. අත්පොලසන් දෙත්. මල්ලපොර බඳත්. මිටින් පහර දීම ද කරත්. රහම්බල මැද සකල සිවුර එළා 'තැඟණියනි, මෙහි තවත්තැ'යි කියත්. 'මැතව, මැතැවැ'යි කියා සිය තලලෙහි ඇඟිල්ලක් තබා ඇස තලලෙහි ද ඇඟිල්ල තබත්. විවිධ වූ ද නොපණන් කම් කෙරෙත්.

4. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මහණෙක් කාසි ජනපදයෙහි වස්වාස පැවැරුණේ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්කට යැවැත්නුවර බලා යන්නේ, කීටාගිරියට පැමිණියේ ය. ඉක්බිති ඒ මහණ පෙරවැරුණෙහි හැඳ පෙරෙව් පාසිවුරු ගෙණ (දක්කවුන්) පහදවන සේ යෑමෙන් ද, ඊමෙන් ද, ඉදිරි බැලීමෙන් ද, දෙපස බැලීමෙන් ද, අත් පා හැකිලීමෙන් ද, දිගු කිරීමෙන් ද යුතු වූ යට බලා හෙළා ඇස් ඇත්තේ, මනා ඉරියව්වෙන් පිරිසුන් වූයේ කීටාගිරියට පිඬු පිණිස පිවිසියේ ය.

“දුට්ඨො හතොත කිට්ඨිකම්. ආවාසො, අසුභපුතබ්බසුභා නාම කිට්ඨිකම්. ආවාසිකා අලජ්ඣො පාපතිකො. තෙ ඵරුපං අනාවාරං ආවරනති; මාලාවච්ඡං රොපෙනති’පි, රොපාපෙනති’පි-පෙ-විවිධමපි අනාවාරං ආවරනති. යෙපි තෙ හතොත මනුස්සා පුබ්බ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසුභා අසසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බ දුතපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජ්ඣනාති. ඊඤ්චනාති පෙසලා භික්ඛු, නිවසනාති පාපතිකො. සාධු හතොත හගවා කිට්ඨිකම්. භික්ඛු පභිකෙය්ස, යථායං කිට්ඨිකම්. ආවාසො සන්ධිකෙය්සාති”. තතොතං හගවා ආගච්ඡාමිති.

11. අථ ඛො හගවා ඵතසම් නිදනෙ ඵතසම්. පකරණෙ භික්ඛුසමිසං සනතිපාතාපෙඤා භික්ඛු පටිපුච්ඡි: “සච්චං කීර භික්ඛවෙ අසුභ-පුතබ්බසුභා නාම කිට්ඨිකම්. ආවාසිකා අලජ්ඣො පාපතිකො, තෙ ඵරුපං අනාවාරං ආවරනති; මාලාවච්ඡං රොපෙනති’පි, රොපාපෙනති’පි-පෙ-විවිධමපි අනාවාරං ආවරනති. යෙපි තෙ මනුස්සා පුබ්බ සද්ධා අහෙසුං පසන්නා, තෙ’පි ඵතරහි අසුභා අසසන්නා, යාතිපි තාති සබ්බස්ස පුබ්බ දුතපථාති, තාතිපි ඵතරහි උපවජ්ඣනාති; ඊඤ්චනාති පෙසලා භික්ඛු. නිවසනාති පාපතිකො”ති. සච්චං හගවා.

12. විහරති බුද්ධා හගවා; අනුච්ඡේදිකං භික්ඛවෙ තෙසං මොඤ්ජුරිසාතං -පෙ-කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොඤ්ජුරිසා ඵරුපං අනාවාරං ආවරිස්සනති; මාලාවච්ඡං රොපෙස්සනති’පි, -පෙ- විවිධමපි අනාවාරං ආවරිස්සනති.

13. තෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නාතං වා පසාදය-පෙ- විහරතිත්වා ඛමිං කථං කන්තා සාරිපුතතමොගගලලානෙ ආමනෙතසි; ගච්ඡං කුමෙත සාරිපුතතා කිට්ඨිකම්. හතොත අසුභපුතබ්බසුභාතං භික්ඛුතං කිට්ඨිකම්. පබ්බතනිකාමයං කරොථ. කුමිතං ඵතෙ සද්ධිවිහාරිතො’ති.

14. “කථං මයං හතොත අසුභපුතබ්බසුභාතං භික්ඛුතං කිට්ඨිකම්. පබ්බතනිකාමයං කරොමි. වණ්ඛා තෙ භික්ඛු ඵරුපං”ති. “තෙන හි කුමෙත සාරිපුතතා බ්‍රහ්මෙහි භික්ඛුහි සද්ධං ගච්ඡා”ති. ඵචං හතොතං ඛො සාරිපුතතමොගගලලානං හගවතො පටිවෙස්සාසුං.

“වහන්ස, කීටාගිරියෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අයුරු පුතබ්බසුක නම් මහණහු අලප්ථිත්‍ර ය. පාපභික්ෂුහු ය. ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත්: (හිචිත් සහන්තට) මල්පාල සුච්චන් සිටුවන්, අනුන් ලවා ද සිටුවවන්...විවිධ වූ ද නොපණන්කම් කෙරෙත්. වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුනැතිගේ සස්තා පැහැදුනෝ වූහ ද උහුන් දැන් සැදුනැ නැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සමයයාට නිබඳ දෙන දුතපථයෝ වූහ නම්, උහු ද දැන් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියභිල වහන්ස ආවාසය හැර යන්. පාපභික්ෂුහු නෙවාසික වූ වෙසෙත්. වහන්ස, කීටාගිරියෙහි මේ ආවාසය යම්කෙසේ පුකංඝටික වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීටාගිරියට වහන්ස එවන සේක් නම් ඒ මැනව ”යනු සි. වහන්ස, මම එහි සිට එමි සි ඒ මහණ සැල කෙළේ ය.

11. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ කාරණයෙහි ඩික්ඝන රැස් කරවා, “මහණෙනි, කීටාගිරියෙහි ආවාසික වූ අයුරු පුතබ්බසුක නම් මහණහු අලප්ථිත්‍ර ය. පාපභික්ෂුහු ය, ඔහු මෙබඳු අනාචාර කෙරෙත් ය, සුච්චන් මල් පාල සිටුවන් ය, අනුන් ලවාන් සිටුවවන් ය...විවිධ නොපණන්කම් කෙරෙත් ය, යනු සැබෑ ද? (එයින්) පෙරු සැදුනැති වූ සස්තා පහන් වූ මිනිස්සු දැන් සැදුනැ නැතිගේ වූ නොපහන් වූ සිටිත් යැ යනු සැබෑ ද? සමයයාට පළමු දුන් දුතපථයෝ දැන් සිදුනාහු වෙත් ය යනුත්, ප්‍රියභිල භික්ෂුහු ආවාසය හැර යන් ය, පාපභික්ෂුහු ආවාසයෙහි වෙසෙත් ය යනුත් සැබෑ ද?”යි අසා වදාළ සේක. “වහන්ස, සැබෑ යැ සි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ.

12. එවිට භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ මෙසේ හැරුනු සේක: “මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයෝ කවර කරුණෙකින් මෙබඳු නොපණන්කම් කෙරෙත් ද, (කුල සහනු පිණිස) මල්පාල සිටුවන් ද... විවිධ නොපණන් කම් කෙරෙත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තා නොපහන් වූවන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම වැඩෙනු පිණිස හෝ නො වේ.

13. මහණෙනි, මෙය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස නොවේ... සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අයුරු පුතබ්බසුක භික්ෂුන් වෙහෙසින් ගරුකා දැනුම් කපා කොට වදාරා, සැරිසුන් මුහුලන් දෙ නම අමතා, “ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි කීටාගිරියට යවු. ගොස් අයුරු පුතබ්බසුක මහණන් කීටාගිරියෙන් තෙරපාලීමේ කමය කරවු. ඔහු නොපණේ සද්ධිවිහාරිකයෝ යැ”යි වදාළ සේක.

14. “වහන්ස, අපි අයුරු පුතබ්බසුක මහණනට කීටාගිරියෙන් තෙරපාලීමේ කමය (පබ්බාජනිය කමය) කෙසේ නම් කරමෝ ද, ඒ මහණහු ඇඬහ, පරොක්ක”යි ඒ තෙරණුවෝ වදාළහ. “එසේ නම් ශාරිපුත්‍රයෙනි, තෙපි බොහෝ මහණන් කැරිව යවු”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. “එසේ ය වහන්සැ” යි ශාරිපුත්‍රයාගෙන් දෙ නම භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දුන්හ.

මොකඩවිකාය'පි කීලනති, චිඤ්ඤාලකොත'පි කීලනති, පතතාලකොත'පි කීලනති, රථකොත'පි කීලනති, ඛනුකොත'පි කීලනති, අකඛරිකාය'පි කීලනති, මනෙසිකාය'පි කීලනති, යථාච්ඡාය'පි කීලනති, හප්පිසම්මපි සිකඛනති, අසසම්මපි සිකඛනති, රථසම්මපි සිකඛනති, ඛනුසම්මපි සිකඛනති, ථරුසම්මපි සිකඛනති, හප්පිසා'පි පුරතො ඛාවනති, අසසා'පි පුරතො ඛාවනති, රථසා'පි පුරතො ඛාවනති, අඛාවනති'පි, උසොසලොනති'පි, අපෙථාවෙනති'පි, නිඛුරුකිනති'පි, බුට්ඨිති'පි යුජකිනති, රඛගමෙකි'පි සමසාපිං පසාරිනාං තච්චනති. තච්චනතිං එවං චදෙනති: ඉධ සගිති තච්චසු'ති, නලාටිකමපි දෙනති. චිත්තමපි අනාචාරං අචරනති.

යෙ'පි හෙ භෞතා මනුසා: පුබ්බෙ සද්ධා අනෙත්තං පසන්නා හෙ'පි එතරති අසාද්ධා අපසන්නා. යාති'පි තාති සමසාසා පුබ්බෙ දුතපථානී, තාති'පි එතරති උපච්ඡින්නානි. ඊඤ්ඤානි පෙසලා භික්ඛු නිවසනති පාප-භික්ඛු. “සාමු භනෙත භගවා කීවාහිරං භික්ඛු පභිනෙය්‍ය, යථායං කීවාහිරිසමිං අචායො සණ්ඨගෙය්‍යා”ති.

8. එවමාපුසො'ති ඛො හො භික්ඛු තස්ස උපාසකස්ස පටිසුභා උට්ඨායානතා යෙන සාවතී හෙන පකකාමී. අනුපුබ්බත යෙන සාවතී, යෙන ජෙතවනං අනාථපිණ්ඩස්ස අරාමො, යෙන භගවා තෙනුපසඛිකමී. උපසඛිකමීනා භගවන්තං අභිවාදෙනා එකමන්තං නිසීදි.

9. ආචිණ්ණං ඛො පනතං බුද්ධිතං භගවන්තානං ආගන්තුකෙති භික්ඛුති සද්ධං පටිසමමාදිද්ධං. අථ ඛො භගවා තං භික්ඛුං එතදුචොච: “කච්චි භික්ඛු ඛමනීයං. කච්චි යාපනීයං, කච්චිපි අප්පකිලමථෙන අද්ධානං ආගතො. කුසනා ච නිමං භික්ඛු ආගච්ඡසී”ති. “ඛමනීයං භගවා, යාපනීයං භගවා, අප්පකිලමථෙන වාහං භෞතා අද්ධානං ආගතො.”

10. ඉධාහං භනෙත කාසිසු වස්සං වුජෙථා සාවතීං ආගච්ඡන්තො භගවන්තො දස්සන්තා යෙන කීවාහිරි තදවසරිං. අථ ඛො භගවා පුබ්බතභගමයං නිවාසෙතා පතතච්චරමාදුය කීවාහිරිං පිණ්ඩාය පාටිසිං. අද්දසා ඛො මං භනෙත අඤ්ඤාතරො උපාසකො කීවාහිරිසමිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිත්තාන යෙනාහං තෙනුපසඛිකමී. උපසඛිකමීනා මං අභිවාදෙනා එතදුචොච: “අපි භනෙත පිණ්ඩා උබ්බතී”ති. න ඛො ආවුසො පිණ්ඩා උබ්බතී”ති. “එහි භනෙත කරං ගමිස්සාමි”ති. අථ ඛො භනෙත හො උපාසකො මං කරං හෙතා නොජෙතා එතදුචොච: “කහං භනෙත අයෙය්‍ය ගමිස්සතී”ති, “සාවතීං ඛො අහං ආවුසො ගමිස්සාමි භගවන්තං දස්සන්තාය”ති. “හෙන හි භනෙත මමි වචනෙත භගවන්තා පාදෙ සිරයා වහ්‍ය, එවඤ්ඤා වදෙදි:-

කරණම් පැතීමෙහිදු කෙළිති. කර්තන්තුරුවා ඉදි කොට කෙළිති. පත්තැළියෙහිදු කෙළිති. කුඹා රියෙහිදු කෙළිති. කුඹා දුන්නෙහිදු කෙළිති. අකුරුකෙළියෙහිදු කෙළිති. මනසිකාමයෙහිදු (සිතුවෙය කීමෙන්) කෙළිති. යථාචර්යෙහිදු (සිරුරු දෙස් දක්වමින්) කෙළිති. හස්ති ශිලාපයෙහිදු හික්මෙති. අශ්වශිලාපයෙහිදු හික්මෙති. රථශිලාපයෙහිදු හික්මෙති. ධනුශ්ශිලාපයෙහිදු හික්මෙති. ඛනිකශිලාපයෙහිදු හික්මෙති. ඇතු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. අසු පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. රිය පෙරවුසෙහිදු දුටුහි. පත්තලයට ද දුටුහි. පෙරට ද දුටුහි. ප්‍රීතිනාද කෙරෙහි. අත්පොලහන් ද දෙති. මල්ලව පොර ද කෙරෙහි. මිටු පොර ද කෙරෙහි. රහමඩල මැද හඟු අතුරා තිබීමට “නැහැනියනි, මෙහි නවව”යි මෙසේ කියති. නලලෙහි අත ද තබති. විවිධ වූ ද අනාවාර කෙරෙත්.

වහන්ස, යම් මිනිස් කෙනෙක් පෙරු සැදුහැටියෝ සත්තැ පැහැදුනෝ වූහ ද, ඔහුන් දත් සැදුහැ තැත්තෝ නොපැහැදුනෝ වෙති. පෙරු සබ්බසාධ නිබ්බද දෙන දුතපථයෝ වූහ නම් ඔහු ද දත් සිදුනාහු වෙති. ප්‍රියශීල වහන්ස (ආවාසය) හැර යත්. පාපභික්ෂුහු නොවාසික වූහ වෙසෙත්. වහන්ස, කීවාහිරියෙහි මේ ආවාසය යම්සේ සුසංසිත වන්නේ නම්, එසේ වනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කීවාහිරියට වහන්ස එවන සේක් නම් ඒ මැතැව්” යනු යි.

8. ‘ඇවැත්නි, එසේ යැ’යි කියා ම ඒ මහණ තෙම පිළිවදන් දී හුනස්තෙන් නැගී සැවැත්නුවර බලා තික්මුනේ ය. පිළිවෙළින් ගොස් සැවැත්නුවර ජේතවන නම් අනෙපිඬු සිටුහුගේ අරම යම් තැනෙක ද, එහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වැද පසෙක හිඳගත්තේ ය.

9. ආගන්තුක භික්ෂුන් හා පිළිසදර කථා කිරීම භාග්‍යවන් වුදු වැරැන් විසින් ආචිණ්ණයක (වුදු වැරැන්ගේ පුරුද්දෙක). ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණහු බණවා, “මහණ, කිම, යැපියා හැකි ද? ඉවැසියා හැකි ද? කිම වෙහෙසක් තැති වෑ දික් මහ ගෙවා ආසේ වෙහි ද? මහණ තෝ කොයින් එන්නෙහි ද”යි අසා වදාළ සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඉවැසියා හැකිය. යැපියා හැකිය. වහන්ස, වෙහෙසෙක් ද නැති වෑ මම් දික් මහ ගෙවා ආයෙමි වෙමි.

10. වහන්ස, මම් කසිපනපදයෙහි වස් වැස පැවැරුයෙමි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට එනුයෙමි, කීවාහිරියට බටුයෙමි. වහන්ස, ඉක්බිති මම් පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ පිටු පිණිස කීවාහිරියට පිවිසියෙමි. වහන්ස, එක්තරා උච්ඡුලෙක් කීවාහිරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන මා දුටුසේ ම ය. දක මා වෙත එළැඹිසේ ය. එළැඹ මා සකසා වැඳ “වහන්ස, පිටු ලැබේ ද”යි මෙය විවාළේ ය. “ඇවැත්නි, පිටු නොම ලැබේ ය”යි මම් කිමි. “වහන්ස, වසින්ත. ගෙට යමිහ”යි හේ කී ය. වහන්ස, ඉක්බිති ඒ උච්ඡු තෙම මා සිය ගෙට පමුණුවා වලදවා, “වහන්ස, ආරියන් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ඉද”යි මෙය ඇසී ය. “ඇවැත්නි, මම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නට සැවැතට යමි”යි කිමි. “වහන්ස, එසේ නම් මා බසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිරිපා සිස් නමා වදින්න. මෙසේත් සැල කරන්න:

5. මනුස්සා තං භික්ඛුං පසසිනා ඵවමානංගු: ක්වායං අබලබලො විය, මඤ්ඤෙ විය, භාකුට්ඨකාකුට්ඨකො විය? කො ඉමස්ස උපගතස්ස පිණ්ඩකම්පි දස්සති? අමානං පන අයා අස්සජ්ජුතබ්බස්ස කණ්ණා සබ්බා සුබසම්භාසා ඕභිතපුබ්බසම්මා ඵභිස්සාගතවාදිනො අබ්බාකුට්ඨකා උත්තානමුඛා පුබ්බසාසිනො, තෙසං ඛො නාම පිණ්ඩො දතබ්බො”ති.

6. අද්දසා ඛො අඤ්ඤාතරො උපාසකො තං භික්ඛුං කීවාහිරිස්මිං පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වාන යෙන සො භික්ඛු ධෙනුපසඞ්කිත්. උපසඞ්ක-
මිනා තං භික්ඛුං අභිවාදෙති, ඵතදවොච: “අපි නෂන්ත පිණ්ඩා උබ්බති”ති. “ත ඛො ආටුසො පිණ්ඩා උබ්බති”ති. “ඵභි සන්තෙත ඝරං ගමිස්සාමා”ති.

7. අථ ඛො සො උපාසකො තං භික්ඛුං ඝරං තෙතිා ගොපේතිා ඵතදවොච: “කතං නන්තෙත අයොග ගමිස්සති?”ති. “සාවජ්ඣං ඛො අතං ආටුසො ගමිස්සාමි හගවන්තං දස්සන්තා”ති. “තෙන හි හන්තෙත මම වචන්තෙත හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා ඵමං ව වදෙති: ‘දුට්ඨො හන්තෙත කීවාහිරිස්මිං අවාසො. අස්සජ්ජුතබ්බස්ස කාමි කීවාහිරිස්මිං අවාසිකා අලජ්ජනො පාපභික්ඛු, තෙ ඵවරුපං අතාවාරං අවරන්ති: මාලාවච්ඡං රොපෙන්නි’පි, රොපාපෙන්නි’පි, සිඤ්ඤාපෙන්නි’පි, ඔව්වන්ති’පි, ඔව්විනාපෙන්නි’පි, ගජන්ති’පි, ගජාපෙන්නි’පි. ඵතො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි, උභතො වණ්ඨකමාලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. චිඛුගිකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. වටංසකං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡං කරෙන්නි’පි, කාරාපෙන්නි’පි. -

තෙ කුලීචීනං කුලචීතානං කුලකුමාරීනං කුලසුණ්භානං කුලදසීනං ඵකතො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උභතො වණ්ඨකමාලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. මඤ්ඤිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. චිඛුගිකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. වටංසකං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. ආවෙලං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. උරව්ඡං කරන්නි’පි, කරාපෙන්නි’පි. කුලීචීනි කුලචීතානි කුලකුමාරීනි කුලසුණ්භානි කුලදසීනි සද්ධිං ඵකගාජ-
නො’පි භුඤ්ඤති, ඵකපාලකො’පි පිවන්ති, ඵකාසනො’පි තිසිදන්ති, ඵක-
මඤ්ඤා’පි භුවට්ඨන්ති, ඵකසරණො’පි භුවට්ඨන්ති, ඵකපාපුරණො’පි භුවට්ඨන්ති, ඵකසරණපාපුරණො’පි භුවට්ඨන්ති, විකාලො’පි භුඤ්ඤති, මජ්ඣ’මපි පිවන්ති, මාලාගකිව්ලෙපනමිපි ඛාරෙන්නි. -

තච්චන්ති’පි, ගායන්ති’පි, වාදෙන්නි’පි, ලාසෙන්නි’පි. තච්චන්ති’පි තච්චන්ති. තච්චන්ති’පි ගායන්ති. තච්චන්ති’පි වාදෙන්නි, තච්චන්ති’පි ලාසෙන්නි. [වක්ඛං කාභබ්බං] -පෙ- ලාසෙන්නි’පි තච්චන්ති. ලාසෙන්නි’පි ගායන්ති. ලාසෙන්නි’පි වාදෙන්නි. ලාසෙන්නි’පි ලාසෙන්නි. -

අධිපදො’පි කීලන්ති, දසපදො’පි කීලන්ති, ආකාසො’පි කීලන්ති. පරිහාරපදො’පි කීලන්ති. සන්තිකාය’පි කීලන්ති. බලිකාය’පි කීලන්ති. සලාකතපෙත්ත’පි කීලන්ති. අනෙඛිත’පි කීලන්ති. පභිගච්ඡරත’පි කීලන්ති. වඞ්කකොත’පි කීලන්ති. -

5. (කිට්ඨානිකයෙහි) මිනිස්සු ඒ මහණ දැක මෙසේ කීහ: “ඉතා දුබලයකු බදු, ඉතා අලංකාරයකු බදු, බැම හා මුඛ කකුළුවා ගත් කිපුනන්හු මෙන් හැසිරෙන මේ තැනැත්තෝ කවරේ ද? මෙක පැමිණියා වූද මොහුට බත් පිඩකුණු කවරෙක් නම් දෙන්නේ ද? අපගේ ආදී වූ අසූර් පුතබ්බසුක දෙ තම වූ කලී තැනට හුදුසු පරිදි කපාගෙන නිපුනගෝ ය. පියවමන ඇත්තෝ ය. සුඵල වලවන පිළියෙර ඇත්තෝ ය. මද සිතා පෙරවූ කොටුත්තෝ ය. ‘එත්තා, මුඛගේ ස්වාගතයෙකැ’යි කියන්නෝ ය. හසුළුවා නොගත් බැම ඇත්තෝ ය. මුහුණ පා කතා කරන්නෝ ය. පලමු කොට කතා කරන්නෝ ය. පිඩු දියා යුත්තේ ඔවුන් වහන්සේට ය” යනු යි.

6. එක්තරා උපාසකයෙක් කිට්ඨානිකයෙහි පිඩු පිණිස හැසිරෙණ ඒ වහන්සේ දිවිය. දැක ඒ වහන්සේ කරා එළැඹිණේ ය. එළැඹ ඒ වහන්සේ වැද, “වහන්ස, පිඩු ලැබේ ද?” යි ඇසී ය. “ඇවැත්ති, පිඩු නො ලැබේ යැ” යි ඒ වහන්සේ කීහ. “වහන්ස, වහින්නා. ගෙට යමක” යි උවහු කී ය.

7. ඉක්බිති ඒ උවහු ඒ වහන්සේ සිය ගෙට පමුණුවා වළඳවා “වහන්ස, ආදීගත් වහන්සේ කොහි වඩනා සේක් ද?” යි විමසී ය. “ඇවැත්ති, හාත්පසින් වහන්සේ දක්නට සැවැත්තුවරට යමි” යි ඒ වහන්සේ කීහ.

“වහන්ස, එසේ නම් මාගේ වඩනයෙන් හාත්පසින් වහන්සේගේ සිරිපා හිසින් වදිනු මැනැවි. මෙසේත් සැල කල මැනැවි:

“වහන්ස, කිට්ඨානිකයෙහි ආවාසය දුෂිත ය. කිට්ඨානිකයෙහි ආවාසිකවූ අසූර් පුතබ්බසුක නම් මහණහු අලංකාරය, පාපතික්කුහු ය. ඔහු මේ බදු අතාවාර කෙරෙත්: හිනිත් සහන්තට තුමුත් මල් පාල සිටුවත්, අනුත් ලවා ද සිටුවත්. තුමු ද දිය ඉසිත්, අනුත් ලවා ද දිය ඉසිත්. තුමු ද මල් තෙලත්, අනුත් ලවා ද මල් තෙලත්. තුමු ද මල්දම් ගොතත්, අනුත් ලවා ද ගොතත්. එක් පසු නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවති. දෙපස නවු ඇති මාලා කෙරෙති, කරවත්. මල් කලප කෙරෙති, කරවති. හිදින් විද කල මල්දම් කෙරෙති, කරවති. මල්සුමුළු කෙරෙති, කරවති. මල්කැරැල් කෙරෙති, කරවති. උරසැද කරති, කරවති.

ඔහු කුලසත්ත්ව කුලසත්ව කුලකුමරියත්ව කුලසුභිසාවත්ව කුල-දසිත්ව එක්පසු නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. දෙපස නවු ඇති මාලා ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කලප ගෙණ ගෙති, යවති. හිදින් විද කල මල්දම් ගෙණ ගෙති, යවති. මල්සුමුළු ගෙණ ගෙති, යවති. මල්කැරැල් ගෙණ ගෙති, යවති. උරසැද ගෙණ ගෙති, යවති. කුලසත්ත්ව කුලකුමරියත් කුලසුභිසාවත් කුලදසිත් සමග එක් බදුගෙන ද බුද්ධි. එක් තලියෙහි දු බොවි. එක් අස්තෙහි දු හිදිති. එක් ඇඳෙහි දු නොවිති. එක් හිලි ඇතිව නොවිති. එක් පොරෝණ ඇතිව ද නොවිති. එක්තිලි පොරෝණ ඇතිව ද නොවිති. නොකල්හිදු වළඳති. මත්පාත් ද බොවි. මල්ගද පිලෙවුනු දරති. -

නවති. ගගති. වයති. ලාසා නැවුම් නවති. නිශ්චය නවන කල්හිදු නවති. නවන කල්හිදු ගගති. නවන කල්හිදු වයති. නවන කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. (වහු කටයුතු)... ලාසා කරණ කල්හිදු නවති. ලාසා කරණ කල්හිදු ගගති. ලාසා කරණ කල්හිදු වයති. ලාසා කරණ කල්හිදු ලාසා කෙරෙති. -

අටපද දුපෝරියෙහි කෙළිති. දහපද දුපෝරියෙහි කෙළිති. දුපෝරියෙහි කෙළිත් අහස්ති කෙළිති. හිරිමඛලෙහිදු නිගෙත් කැට ඇත් මැත් කොට ද කෙළිති. පතාරිනුදු කෙළිති. සිංකෙළියෙහිදු කෙළිති. ලහඅතිනුදු කෙළිති. ලාවරිනුදු කෙළිති. පත්තලිනුදු කෙළිති කුඩා තෙලිනුදු කෙළිති. -

15. “එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ කාතබ්බං; පඨමං අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු වොදෙතබ්බා. වොදෙතා භාජරතබ්බා. භාජරතා ආපතති ආරොපෙතබ්බා. ආපතති ආරොපෙතා ව්‍යාපෙතත භික්ඛුතා පටිබලෙත සඛේනා ඤජෙතබ්බා;

“සුඤ්ඤාන මෙ භවෙත සඛේනා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. යදි සබ්බස්ස පතතිකල්ලං, සඛේනා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං. කාරොති: ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. එසා ඤෙතති.

සුඤ්ඤාන මෙ භවෙත සඛේනා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. සඛේනා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං. කාරොති: ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. යස්සායස්මයො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං. ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති, සො කුණ්හස්ස. යස්ස නකමති, සො භාජෙත.

දුතියමපි එතමජං වදමි -පෙ- තතියමපි එතමජං වදමි: සුඤ්ඤාන මෙ භවෙත සඛේනා; ඉමෙ අස්සජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු කුලද්දසකා පාපසමාචාරා. ඉමෙසං පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. කුලානි ච ඉමෙහි දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුත්තන්ති ව. සඛේනා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං. කාරොති: ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. යස්සායස්මයො ඛමති අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියස්ස කමමස්ස කරණං. ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති, සො කුණ්හස්ස. යස්ස නකමති, සො භාජෙත.

කතං සඛේනා අස්සජ්ජනබ්බසුකානං භික්ඛුනං කීටාහිරිස්මා පබ්බාජනියකමමං. ත අස්සජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුහි කීටාහිරිස්මිං වජ්ඣබන්ති. ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා කුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

[පබ්බාජනියකමමකරණං නිබ්බන්තං.]

පබ්බාජනියකමම අධිමමකමමදවාදසකං

.1 තිහි භික්ඛවෙ අඛේයහි සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමඤ්ඤානොති අවිතයකමමඤ්ඤානං දුට්ඨපසන්තඤ්ඤානං අසම්මුඛා කතං හොති, අපට්ඨිච්ඡා කතං හොති, අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි වො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤානි සමන්තාගතං පබ්බාජනියකමමං අධිමමකමමං ව හොති, අවිතයකමමං ච දුට්ඨපසන්තඤ්ඤානං.

15. මහණෙනි, මෙසේ වදාළ සේනා: “මහණෙනි, මෙසේ පබ්බාජනීයකමීය කළ යුතු: ‘පළමු කොට අසාර් පුනබ්බසුක මහණහු වොදිතවත්ත, වොදනා කොට වරද ගිහිපත් කරවිය යුතු. වරද ගිහිපත් කරවා ඇවැත තැබිය යුතු. ඇවැත නංවා වත්ත පුතිබල මහණත්තු විසින් මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර් පුනබ්බසුක මහණහු කුලදුක්ඛයෝ ය. පාප සමාවාර ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ පාප-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. ඉදින් සඬ්ඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ තම සඬ්ඝ තෙමේ ‘අසාර් පුනබ්බසුක මහණන් කීවාහිරියෙහි නො විසිය යුතු’ යැයි අසාර් පුනබ්බසුක මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමීය (පබ්බාජනීය කමීය) කෙරෙන්නේ ය මේ ඤාතිය යි.

වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා. මේ අසාර් පුනබ්බසුක මහණහු කුලදුක්ඛයෝ ය. ලාමක පැවැතුම් ඇත්තෝ ය. මොවුන්ගේ ලාමක-සමාවාරයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. මොවුන් විසින් දුෂිත වූ කුලයෝ දක්නා ද ලැබෙත්. අසනු ද ලැබෙත්. සඬ්ඝ තෙමේ ‘අසාර් පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීවාහිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසාර් පුනබ්බසුක මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමීය කෙරෙයි. ‘අසාර් පුනබ්බසුක මහණන් විසින් කීවාහිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි. අසාර් පුනබ්බසුක භික්ෂූන් කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමීය යම් ආශ්‍රිතයකුට විසියේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යමකුට නො විසියේ ද හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඬ්ඝ තෙමේ මා කියන්න අසාවා: මේ අසාර් පුනබ්බසුක මහණහු කුලදුක්ඛයෝ ය... යමකුට නො විසියේ ද හේ කියාවා.

‘අසාර් පුනබ්බසුක මහණන් කීවාහිරියෙහි නො විසිය යුතු යැ’ යි අසාර් පුනබ්බසුක මහණන්හට කීවාහිරියෙන් තොරවීමේ කමීය කරුණ ලද්දේ ය. සඬ්ඝයාට එය විසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)” යනු යි.

[පබ්බාජනීයකමීකරණය නිමි.]

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අබ්බිකමීදවාදයකය

1 මහණෙනි, අබ්බිකමීකරණයක් සමත්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අබ්බිකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: නොනමුයෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නො පිළිවිතා කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අබ්බිකමීකරණයක් සමත්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අබ්බිකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සම්මනායතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්මමකම්මං ච හොති අවිනයකම්මං ච දුට්ඨපසන්නඤ්ච: අනාපත්තියා කතං හොති, අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙතා කතං හොති, අසාරෙතා කතං හොති, ආපත්තියං අනාරොපෙතා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අභමුඛා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨප්පච්ඡා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අපට්ඨඤ්ඤාය කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අනාපත්තියා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති, -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති -පෙ- අබ්මමකම්මං ච හොති -පෙ- අචොදෙතා කතං හොති, අබ්මමත කතං හොති, චග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

2. “මහණෙනි, අත්‍යවුද අභිත තුණෙකින් සමන්විත පඬොප්‍රනීය කම්ම අධම්මානුකූලයක් ද අභිතයකම්මයක් ද නොමනා ලෙස සංකිද්‍රතෙක් ද වේවි: නොඇවැතෙති කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙති කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙති කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පඬොප්‍රනීයකම්ම අධම්මානුකූලයක් ද අභිතයකම්මයක් ද නොමනා ලෙස සංකිද්‍රතෙක් ද වේ.

3. මහභෞති, අත්‍ය වූ ද අභ්‍ය කුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්ම අබ්මිකම්මයෙන් ද අපිතසකම්මයෙන් ද නොමනා ලෙස සංඝිදුනෙන් ද වෙයි: වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, සිහි පත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත නො නංවා කරණ ලද ද, මහභෞති, මේ අභ්‍ය කුණින් සමන්විත පබ්බාජනීය කම්ම අබ්මිකම්මයෙන් ද වෙයි...

4. මහජනතා, අතීත වූ ද අතීත තුළින් සමන්විත පබ්ලික් කමිටි අධිකාරීන්ගේ ද වෙසි...තොහොත්ම කරණ ලද ද, තොහොත්ම කරණ ලද ද, වාග් වූ (තොහොත්) සංගත වූ කරණ ලද ද, මහජනතා, මේ අතීත තුළින් සමන්විත පබ්ලික් කමිටි අධිකාරීන්ගේ ද වෙසි...

5. මහණෙනි, අනාපද්වන් අභිභ භූතෙකිත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්භිකමීයයත් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද්දේ මේ ද, නොදැකැමෙන් කරණ ලද්දේ මේ ද, ව්‍යභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ මේ ද, මහණෙනි, මේ අභිභ භූතෙත් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්භිකමීයයත් ද වෙයි...

6. මහනෙති, අත්‍ය වූද අභිත භූතෙකින් සුන් පබ්බාජනීයකමය අභිමකමයෙක් ද වෙයි... පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද ද, අභිමයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා පිඩින් කරණ ලද ද, මහනෙති, මේ අභිත භූතෙකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය අභිමකමයෙක් ද වෙයි...

7. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද අඩා කුණෙකින් හුත් පබ්බාජනීයකමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි... තොගුවැනෙහි කරණ ලද ද, අධම්මයෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝායා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඩා කුණෙන් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අධම්මකමීයෙන් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අත්‍යා වූ ද අඩක භූණෙනින් යුත් පට්ඨාප්‍රති-
කම්ම අධම්මකම්මයෙන් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙකි
කරණ ලද ද, තොද්දකැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින්
කරණ ලද ද, මහණෙනි, ශ්‍රී අඩක භූණෙන් සමන්විත පට්ඨාප්‍රති-
කම්ම අධම්මකම්මයෙන් ද වෙයි...

9. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩිත භූෂණයින් සමත්වන පබ්බාජනීයකම්ම අට්ඨකම්මයෙන් ද වෙයි... ඇවැන දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැකැමෙන් කරණ ලද ද, වාගු වූ සංඝභා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, භූ අඩිත භූෂණයින් සමත්වන පබ්බාජනීයකම්ම අට්ඨකම්මයෙන් ද වෙයි...

10. මහභේති, අත්‍ය චිත් අභිත භූභේතින් සමන්විත පබ්බාජනීය-කම්ම අධම්මකම්මයන් ද වෙයි... වොදනා නො කොට කරණ ලද ද, නොදහැමෙන් කරණ ලද ද, ව්‍යභු වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද ද, මහභේති, මේ අභිත භූභේතින් සමන්විත පබ්බාජනීයකම්ම අධම්මකම්මයන් ද වෙයි...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- අසාරෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- අබ්බකම්මං ව හොති -පෙ- ආපනතී අසාරෙණිකං කතං හොති, අබ්බෙතං කතං හොති, ව්‍යග්ගතං කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං අබ්බකම්මං හොති, අවිනයකම්මං දුට්ඨපසන්නං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අබ්බකම්මද්වාදසං නිවර්තං.

බ්බකම්මද්වාදසං

1. තිති භික්ඛවෙ අබ්බකම්මෙ සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං හොති විනයකම්මං හුට්ඨපසන්නං: සමුඛං කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව හුට්ඨපසන්නං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති සමන්තාගතං පබ්බාජනීයකම්මං බ්බකම්මං ව හොති විනයකම්මං ව හුට්ඨපසන්නං ව: ආපනතීයා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපනතීයා කතං හොති, අද්දෙසිකාය ආපනතීයා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- වොදෙණිකං කතං හොති, සාරෙණිකං කතං හොති, ආපනතී අසාරෙණිකං කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- සමුඛං කතං හොති, බ්බෙතං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, බ්බෙතං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිග්ගෙහිති -පෙ- බ්බකම්මං ව හොති -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, බ්බෙතං කතං හොති, සමග්ගතං කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරුණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි...

12. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද අවිතරකමීයෙක් ද නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි: ඇවැත නො නංවා කරුණ ලද ද, නොදැනුමෙන් කරුණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය අබ්බිකමීයෙක් ද වෙයි. අවිතරකමීයෙක් ද වෙයි. නොමනා ලෙස සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අබ්බිකමී දෙළොස් නිමිසේ ය.

බම්බකම්මදාදායකය

1. මහණෙනි, අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද විතරකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ: සම්මුඛයෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිත කරුණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ ගෙණ කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද විතරකමීයෙක් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වේ.

2. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වේ... ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, දෙයනායාමිනි ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙසනලද ඇවැතෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි...

3. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වේ... වෙදනා කොට කරුණ ලද්දේ වේ ද, වරද සිහිපත් කරවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නංවා කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි...

4. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි... හමුගෙහි කරුණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, හමු සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි...

5. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි... පිළිවිත කරුණ ලද ද, දැනුමෙන් කරුණ ලද ද, හමු වූ සංඝයා විසින් කරුණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි...

6. මහණෙනි, අත්තා වූ ද අභිත තුණකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි... චෝදිතයාගෙන් පිළිණ ගෙණ කරුණ ලද්දේ වේ ද, දැනුමෙන් කරුණ ලද්දේ වේ ද, හමු සංඝයා විසින් කරුණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිත තුණින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමීය බම්බකමීයෙක් ද වෙයි...

7. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි -පෙ- බවකමම ව හොඳි -පෙ-
ආපත්තියා කතා හොඳි, බවමන කතා හොඳි, සමයෙන කතා හොඳි
-පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි -පෙ- බවකමම ව හොඳි -පෙ-
දෙවනාභිනිතා ආපත්තියා කතා හොඳි, බවමන කතා හොඳි,
සමයෙන කතා හොඳි-පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- අදෙසිතා ආපත්තියා කතා හොඳි,
බවමන කතා හොඳි, සමයෙන කතා හොඳි -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- වොදෙසිතා කතා හොඳි, බවමන
කතා හොඳි, සමයෙන කතා හොඳි -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- සංරෙසිතා කතා හොඳි, බවමන කතා
හොඳි, සමයෙන කතා හොඳි -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- ආපත්තියා ආරම්භක කතා හොඳි,
බවමන කතා හොඳි, සමයෙන කතා හොඳි ඉමෙති වො භික්‍ෂුවෙ
තිහඬෙහි සමනාගතං පබ්ලිකේෂන් බවකමම ව හොඳි විනා-
සමම ව පුප්පකතා ව.

පබ්ලිකේෂන් බවකමමදොසකං නිවිතං.

ආකඩබ්‍රාහ්මණික

1. තිහ භික්‍ෂුවෙ අවෙහි සමනාගතං භික්‍ෂුවො ආකඩබ්‍රාහ්මණික
සමයෙ පබ්ලිකේෂන් කතරයා: හමනකාරකො හොඳි කලහ-
කාරකො විවාදකාරකො හමනකාරකො සමයෙ අධිකරණකාරකො,
බාලො හොඳි අවසන්තො ආපත්තියාලො අනපදො, ගිහිසංසරෙහි
විතරති අනාභුලොකෙහි ගිහිසංසරෙහි. ඉමෙති වො භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි
සමනාගතං භික්‍ෂුවො ආකඩබ්‍රාහ්මණික සමයෙ පබ්ලිකේෂන්
කතරයා.

2. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි සමනාගතං භික්‍ෂුවො
ආකඩබ්‍රාහ්මණික සමයෙ පබ්ලිකේෂන් කතරයා: අධිකරණ කිලිපිපතො
හොඳි, අර්ථකතො ආචාරිපතො හොඳි, අතිදිවියා දිවිපිපතො
හොඳි. ඉමෙති වො -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ තිහඬෙහි -පෙ- බුද්ධියා අවර්ණං හාසති,
බවකමම අවර්ණං හාසති, සමයෙ අවර්ණං හාසති. ඉමෙති වො -පෙ-

7. මහණෙනි, අතර වූත් අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි...

8. මහණෙනි, අතර වූත් අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි... දේශනානාමිති ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද වෙයි...

9. මහණෙනි... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, ... ඇවැත සිති පත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ...

12. මහණෙනි... ඇවැත තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත පබ්බාජනීයකමය ධර්මකමයෙන් ද විනයකමයෙන් ද මොනොට්ට සංහිදුනෙක් ද වෙයි.

පබ්බාජනීයකමයෙහි ධර්මකම දෙපළාස නිමි.

ආකඩබමාන වූදදසකය

1. මහණෙනි, අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය: ඛබ්ථ කරන්නෙක්, කලහ කරන්නෙක්, විරුද්ධවාද කරන්නෙක්, වාක්කලහ කරන්නෙක්, සංඝයා විෂයෙහි අභිකරණ කරන්නෙක් වේ ද, අව්‍යාකත වූ, ඇවැත් බහුල කොට ඇති, ඉමක් දක්ක නොහැකි තරම් බොහෝ වූ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද; මහණහට නොසුදුසු වූ ගාඨිසංඝයෙක් හිසින් හා එකට බුදු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය: උත්තමසීලයෙහි සීලවිපක්‍ෂා වේ ද, උත්තමාචාරයෙහි ආචාරවිපක්‍ෂා (නව ආචාර ඇත්තේ) වේ ද, උතුම් (සම්මාන) දෘටියෙහි නඩුවා වූ දිවු ඇත්තේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත මහණහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් පබ්බාජනීයකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අභ්‍යන්තර භූතයකින්... බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, බුදුරුවන්හි අසුණු කියා ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියා ද, මේ අභ්‍යන්තර භූතයකින් සමන්විත මහණහට...

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහි -පෙ- කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, කාසික-වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහි -පෙ- කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහි -පෙ- කාසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහි -පෙ- කාසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, වාචසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාප්චෙන සමන්තාගතො හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහි සමන්තාගතො භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය-කම්මං කරොයා.

8. තිණ්ණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීය-කම්මං කරොයා: එකො හණ්ඨකාරකො හොති කුලහකාරකො විවාදකාරකො හසසකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාපනො අපභවිකුලො අනපදනො, එකො හිනිසංසට්ඨො විහරති අනනුලොභිකො හිනිසංසයොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොයා.

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිණ්ණං භික්ඛුනං ආකඛිමානො සඛෙසා පබ්බාජනීයකම්මං කරොයා: එකො අභිසිලෙ සීලවිපනනො හොති, එකො අජකාචාරෙ අචාරවිපනනො හොති, එකො අතිදිව්‍යං දිව්‍යවිපනනො හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි -පෙ- එකො බුද්ධිං අවණ්ණං භාසති, එකො ඛම්මං අවණ්ණං භාසති, එකො අභිසංසං අවණ්ණං භාසති. ඉමෙසං ඛො -පෙ-

11. අපරෙහිපි -පෙ- එකො කාසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන දවෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි -පෙ- එකො කාසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො වාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති, එකො කාසිකවාචසිකෙන අනාචාරෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

4. මහණෙනි, අතීත වූ ද ආරාධිත ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, කායික වාචසික ක්‍රියායෙන් සමන්විත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙහි...

5. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙහි... කායික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, කායික වාචසික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් යුක්ත මහණෙහි...

6. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙහි... කායදොරෙහි පැණවූ සිත පද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, විසිදොරෙහි පැණවූ සිතපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, කායදොර විසිදොර දෙකෙහි පැණවූ සිතපද කැඩීමෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙහි...

7. මහණෙනි, අතීත වූ ද අතීත කුණකින් යුක්ත මහණෙහි... කායික භිජායාවයෙන් යුක්ත වේ ද, වාචසික භිජායාවයෙන් යුක්ත වේ ද, කායිකවාචසික භිජායාවයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, මේ අතීත කුණින් සමන්විත මහණෙහි සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, පබ්බාජනීයකම කරන්නේ ය.

8. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මහණින් තිදෙනෙකුන්ගේ පබ්බාජනීයකම කරන්නේ ය: එකෙක් ඔබ්බ කරන්නේ, කලක කරන්නේ, විරුද්ධ වාද කරන්නේ, සමයයා විෂයෙහි අතිකරණ කරන්නේ වේ ද, එකෙක් අවිශ්වාස වූ, ඇවැත් බහුල කොටැති, ඉමක් දුක්ක තොතොත තරම් බොහෝ ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, එකෙක් පැවිද්දකට නොසුදුසු ගාතීසංඝයෙක් ගිහිත් හා එකට මුසු වූයේ වෙසේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, මේ තුන් මහණින්ගේ පබ්බාජනීයකම කරන්නේ ය.

9. මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුන්ගේ පබ්බාජනීයකම කරන්නේ ය: එකෙක් අධිශීලයෙහි ශීලවිපත්ත වේ ද, එකෙක් උත්තමාවාරයෙහි ආවාරවිපත්ත වේ ද, එකෙක් අධිදුෂ්ටයෙහි දුෂ්ටවිපත්ත වේ ද...

10. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුන්ගේ... එකෙක් මුදුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් බමුරුවන්හි අසුණ කියා ද, එකෙක් සතුරුවන්හි අසුණ කියා ද, මහණෙනි, මේ මහණින් තිදෙනා...

11. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුන්ගේ... එකෙක් කායික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායික වාචසික දවයෙන් යුත් වේ ද, මහණෙනි, මේ මහණින් තිදෙනා...

12. මහණෙනි, අතීත වූ ද මහණින් තිදෙනෙකුන් ගේ... එකෙක් කායික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචසික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචසික අතීතයෙන් යුක්ත වේ ද...

13. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන උපසාඨිකෙන සමන්තාගතො හොති -පෙ-

14. අපරෙසම්පි -පෙ- එකො කාසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තා-
ගතො හොති, එකො වාචසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තාගතො හොති,
එකො කාසිකවාචසිකෙන මිච්ඡාඨිවෙන සමන්තාගතො හොති. ඉමෙසං
ථො භික්ඛවෙ භික්ඛං භික්ඛුතං ආකඛමානො සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මං
කරෙය්‍ය.

පබ්බාජනීයකම්මෙ ආකඛමාන චූද්දසකං නිවසිතං.

අධ්‍යාරසවතං.

1-18. පබ්බාජනීය කම්මකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සම්මා වහතිකඛං.
කත්‍රාසං සම්මා වතතනා න උපසම්පාදෙනබ්බං, න නිසසගො ඥාතබ්බො
-පෙ-* න භික්ඛුති සම්පයොජෙනබ්බනති.

පබ්බාජනීයකම්මෙ අධ්‍යාරස වතං නිවසිතං.

න උපිපපස්සමෙනනබ්බ අධ්‍යාරසකං.

1. අථ ථො සාරිපුතකෂමාසලානපමුඛො භික්ඛුසඤ්ඤා කීර්වාහිරි-
ගන්තො අසාජ්ජනබ්බසුකාතං භික්ඛුතං කීර්වාහිරිසමා පබ්බාජනීයකම්මං
අකාඨි: 'න අසාජ්ජනබ්බසුකෙහි භික්ඛුති කීර්වාහිරිසමා වත්තබ්බ'නති.
තෙ සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මකතා න සම්මා වතතනති, න ලොමං
පාතෙතනති, න තෙත්ථාරං වතතනති, භික්ඛු න බමාපෙතනති, අකෙකාසනති,
පරිනාසනති, ඡන්දගාමිතා දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙතනතිපි,
පක්කමතනතිපි, විබ්ඛමතනතිපි. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිජ් -පෙ- තෙ උපස්සායනති
භියනති පිපාවෙනති:

"කථං හි නාම අසාජ්ජනබ්බසුකා භික්ඛු සඤ්ඤා පබ්බාජනීයකම්මකතා
න සම්මා වතතිස්සනති, න ලොමං පාතෙසසනති, න තෙත්ථාරං වතතිස්සනති,
භික්ඛු න බමාපෙසසනති, අකෙකාසිස්සනති, පරිනාසිස්සනති, ඡන්දගාමිතා
දෙසගාමිතා මොහගාමිතා භයගාමිතා පාපෙසසනතිපි, පක්කමෙස්සනතිපි,
විබ්ඛමෙස්සනතිපිහි.

* යථා සුඤ්ඤි තථා පෙත්තාලමුඛෙන ගෞතමස්ස.

13. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායආරයෙහි පැණැවු සිකපද කැසීමෙන් යුත් වේ ද; එකෙක් වාග්-ආරයෙහි පැණැවු සිකපද කැසීමෙන් යුත් වේ ද, එකෙක් කායවාග්ආර දෙකෙහි පැණැවු සිකපද කැසීමෙන් යුත් වේ ද...

14. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද මහණුන් තිදෙනෙකුන්හට ...එකෙක් කායික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් වාචික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, එකෙක් කායිකවාචික මිත්‍යාච්චයෙන් යුක්ත වේ ද, මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම, මේ මහණුන් තිදෙනාට පබ්බාජනීයකමීය කරන්නේ ය.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි ආකඩබලාන වතුදිගකය නිමි.

අටොළොස් වත

1-18. මහණෙනි, පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ මැනැවින් පවත්නා අයුරු හි: තමා උපාධ්‍යාය ව උපසවන් නො කළ යුතු යි, නිස නො දිය යුතු යි...^{*} මහණහු උනුනුන් කළහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පබ්බාජනීයකමීයෙහි අටොළොස් වත නිමිසේ ය.

නට්ටපපසසමොහවබ්බාජනීයකමීය

1. ඉක්බිති සැරිසුන් මුහුලත් දෙහම් ප්‍රමුඛ කොටැති භික්ෂුසංඝ තෙමේ කීවාහිරියට වැඩ, 'අසාර් පුතබ්බසුක මහණුන් කීවාහිරියෙහි නො විසිය යුතු ය'යි අසාර්පුතබ්බසුක භික්ෂුන් කීවාහිරියෙන් තෙරපිම පිළිවද විතයකමීය කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබූ ඔහු අටොළොස් වත්හි මනා ව නො පවතින්. අවනත ව නො පවතින්. නිසාරණ වත අනුව නො පවතින්. භික්ෂුන් නො කමවත්. සාරක සංඝයාට ආත්‍යොග කෙරෙත්. පරිනව කෙරෙත්. ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසින් අගතියට ගිය බවට පමුණුවත්. (භික්ෂුන් සතර අගතියෙන් ක්‍රියා කළ බව කියත්.) ඒ ඒ දිශාවට (බැහැර) යත්. සිවුරු හැර ද යත්. යම් ඒ භික්ෂුහු ඉවත නැත්තෝ ද... ඒ භික්ෂුහු (අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුන්ගේ ක්‍රියා) ලාමක කොට සිතත්, අගුණ කියත්, අගුණ පතුරුවත්:

“කෙසේ තම අසාර් පුතබ්බසුක භික්ෂුහු සංඝයා විසින් පබ්බාජනීයකමීය කරණු ලැබුවාහු යහපත් ලෙස නො පවතින් ද, භික්ෂුන්ට අනුව නොයෙක් ද, නිසාරණ වත්හි නො පිහිටත් ද, භික්ෂුන් කමා නො කරවත් ද, භික්ෂුන්හට ආත්‍යොග කරත් ද, නිසු පෙරදැරි දෙශාරොපණ කරත් ද, ඡන්දයෙන් අගතියට ගිය බවට, දොෂයෙන් අගතියට ගිය බවට, මොහයෙන් අගතියට ගිය බවට, හසෙන් අගතියට ගිය බවට, පමුණුවත් ද, ඒ ඒ දිශාවන්ට පැන යත් ද, සිවුරු හැර යත් ද” කියා යි.

* මෙහි පටයාලමින් අනාර්ථක කොටස පෙර මෙන් ගත යුතු.

අප්ඵ බො තෙ භික්ඛු හගවතො එතම්ඵං ආරොපෙත්‍රං.

2. අප්ඵ බො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පඤ්ඤා භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙත්‍රං භික්ඛු පටිපුච්ඡි. “සච්චං කීර්තිතවෙ අස්සඤ්ඤානබ්බසුතා භික්ඛු සංඝෙහින පබ්බාජනීයකම්මකතො න සම්මා වජ්ජනති - පෙ- විබ්බ- මිස්සනති”ති. සච්චං හගවා ති. විගර්හි බුද්ධා හගවා - පෙ-^{*} විගර්හිනා බම්මං සාපං සානා භික්ඛු ආමනෙතස්සි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝෙහි පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහඤ්ඤා.

3. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අද්වෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ- නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: උපසම්පාදෙති, නිස්සංගං දෙති, සාමනෙණරං උපට්ඨාපෙති, භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුතීයො ඔවදති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාද්වෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්ඤාද්වෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපතතීයා සංඝෙහින පබ්බාජනීයකම්මං කතං හොති තං ආපතතීං ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨකරං, කම්මං ගර්හති, කම්මිකෙ ගර්හති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාද්වෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ- නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

5. අධිකි භික්ඛවෙ අධිකෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජ- නීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං, පකතතතස්ස භික්ඛුතො උපොසථං ඵපෙති, පචාරණං ඵපෙති, සච්චතීයං කරොති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාරෙති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ අධිකධෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පබ්බාජනීයකම්මෙ න පටිපසස්සමෙහතබ්බෙ අධිකාරසංකං නිබ්බිතං.

පටිපසස්සමෙහතබ්බෙ අධිකාරසංකං

1. පඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බා- ජනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමනෙණරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුතොවාදකසම්මුතීං සාදියති, සම්මතොපි භික්ඛුතීයො න ඔවදති; ඉමෙහි බො භික්ඛවෙ පඤ්ඤාද්වෙහි සමන්තා- ගතස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

* යථා පුළුඬු තථා පටයොලුළුමෙහි ගහනබ්බං.

ඉක්කිති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහිමේ ධාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “සැබෑ ද මහණෙනි, සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණු ලැබූ අයුරු ප්‍රකටවූයේ භික්ෂුහු ගතපත් සේ නො පවතින් ද?... සිවුරු හැර යන් ද?” යි විචාල සේක. ඔහු “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ යැ” යි කීහ. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ හැරුණු සේක. ...* ගරහා, දතමේ කථා පවත්වා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවා වා” යි වදාළ සේක.

3. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: (නො කැවැත්විය යුතු යි.) තෙමේ උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද කරයි ද, නිග දෙයි ද, තෙරණලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණතට ඔවා දීමේ සම්මතීය ඉවසයි ද, සම්මතීය ලද්දේත් මෙහෙණතට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද පසෙකින් යුතු මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය නො ම සංහිදුවිය යුතු ය: යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමීය කරණ ලද්දේ, ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාභක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කළ කමීයට ගරහයි ද, ධාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුතු මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතත් මහණුන්ගේ පොතොය තබයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවිවතීය කම් කරයි ද, වෙහෙරෙහි දෙවූ තැන් දරයි ද, වොදනාවට අවසර ගැනීම කරයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් හා කලහ පිණිස යෙදෙයි ද, මහණෙනි, ‘මේ අටකින් යුතු මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

**පබ්බාජනීය කමීයෙහි නො සංහිදුවිය යුතු
අංග අටොළොස නිමි.**

සංහිදුවිය යුතු අංග අටොළොස

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු යි. (ඒ පසෙක නම්) තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කරයි ද, නිග නො දෙයි ද, තෙරණලවා උවටත් නො ගනී ද, මෙහෙණතට අවවාද දීමේ සම්මතීය නො ඉවසයි ද, සම්මතීය ලද්ද වත් මෙහෙණතට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණුන්ගේ පබ්බාජනීය කමීය සංහිදුවිය යුතු ය.

* පෙරහලමේ අත්කර්මක කොටස් පෙර මෙන් ගත යුතු.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං. යාය ආපතති. තා සමෙක්ඛන පබ්බාජනීයකමමං කතං කොති තං ආපතති. ත ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තනතා වා පාටිට්ඨකරං, කමමං න භරතී, කම්මිකෙ න ගරහති. ඉමෙහි ඬො භික්ඛවෙ පඤ්චහඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං. ත පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපපාසථං ඔපෙති, ත පවාරණං ඔපෙති, ත සච්චනීයං කුරාති, ත අනුචාදං පට්ඨපෙති, ත ඔකාසං කාමෙති, ත වොදෙති, ත සාරෙති, ත භික්ඛුනි සමපයොජෙති. ඉමෙහි ඬො භික්ඛවෙ අට්ඨනඬෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං අට්ඨාරසකං නිවසිතං.

1. එවිඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සලෙහනබ්බං. තෙන භික්ඛවෙ පබ්බාජනීයකමමකතෙන භික්ඛුනා සමස්ස උපසඬකමිත්වා එකංසං උත්තරං සමං කරිත්වා බුද්ධිනං භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්චිත්වා උක්ඛුටිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤං පග්ගහත්වා එවමස්ස වචනීයො:

“අහං හතෙත සමෙක්ඛන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙත්තාරං වත්තාමි, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවිතබ්බා, තතියමපි යාවිතබ්බා.

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිච්ඡෙදන සකෙසා ඤ්ඤපතපබ්බා:

“සුඤ්ඤාමෙ හතෙත සමෙක්ඛන අයං ඉත්ථන්තාමො භික්ඛු සමෙක්ඛන පබ්බාජනීයකමමකතො සමමා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වත්තති, පබ්බාජනීයස්ස කමමස්ස පටිපසඤ්ඤං යාමති. ගද්දි සමස්ස පත්තකල්ලං, සමෙක්ඛන ඉත්ථන්තාමස්ස භික්ඛුනො පබ්බාජනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනස්ස, එකං ඤ්ඤති.

2. මහණෙනි, අත්‍ය වූ ද පංච අභියෝගීන් යුක්ත මහණනුගේ පබ්බාජනීය කමිය සංහිදුරිය යුතු යි. සංඝයා විසින් යම් ඇවැතකට පබ්බාජනීය කමිය කරණ ලද්දේ වේද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණේ ද, සභිකයා කළ කමියට නො ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණනුගේ පබ්බාජනීය කමිය සංහිදුරිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුත් මහණනුගේ පබ්බාජනීය කමිය සංහිදුරිය යුතු යි. පුච්ඡන් මහණනුගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සව්වතීය කමී නො කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවූ තැන නො සිටියි ද, අවසර ගැණීම නො කරවයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, භික්ෂුන් ලවා කලහ නො කරවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුතු මහණනුගේ පබ්බාජනීයකමිය සංහිදුරිය යුතු යි.

පබ්බාජනීය කමියෙහි සංහිදුරිය යුතු අංග අපොළොස නිමි.

1. මහණෙනි, පබ්බාජනීය කමිය මෙසේ සංහිදුරිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ පබ්බාජනීය කමිය කරණු ලැබූ මහණ විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුගත එකාංග කොට පෙරෙවැ වැඩිමහලු භික්ෂුන්ගේ පාදයන් වැද උත්තුටුක ව හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කීව යුත්තේ ය:

“ඤාමිති, මම සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමිය කරණු ලැබූයෙමි මැනවින් පවතිමි. භික්ෂුන්හට අනුලෝම ව පවතිමි. නිසාරණ වතට අනුව පවතිමි. පබ්බාජනීය කමියාගේ සංහිදුරීම යදිමි”යි. දෙවනුත් යාදිය යුතු ය. තෙවනුත් යාදිය යුතු යි.

සමත් වූ වෘක්ක භික්ෂුනමත් විසින් සංඝ තෙමේ දැන්විය යුතු යි:

‘ඤාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ චරිතය අසා වා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ සංඝයා විසින් පබ්බාජනීය කමිය කරණු ලැබූයේ යහපත් ලෙස පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අවලෝය නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පබ්බාජනීය කමියාගේ සංහිදුරීම (නැවැත්වීම) යදිසි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සභික තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුනුගේ පබ්බාජනීය කමිය සංහිදුරවා. මේ ඤාතිය යි.

“සුඤ්ඤාදායකං මෙ භග්ගෙකං සංකප්පං අයං ඉත්තංගාමො භික්ඛු සංකප්පෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා චිත්තනී, ලොමං පාතෙනී, තෙසාරං චිත්තනී, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවතී. යද්දි සංකප්පෙන පත්තකල්ලං, සංකප්පං ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපස්සමෙතස්ස.

සුඤ්ඤාදායකං මෙ භග්ගෙකං සංකප්පං අයං ඉත්තංගාමො භික්ඛු සංකප්පෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා චිත්තනී, ලොමං පාතෙනී, තෙසාරං චිත්තනී, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවතී. සංකප්පං ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපස්සමෙතස්ස. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං, සො ඤාණස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාගෙයස්ස.

දුතියමි ඵකම්මත්ථං වදාමි - පෙ - තතියමි ඵකම්මත්ථං වදාමි. සුඤ්ඤාදායකං මෙ භග්ගෙකං සංකප්පං අයං ඉත්තංගාමො භික්ඛු සංකප්පෙන පබ්බාජනීයකම්මකතො සම්මා චිත්තනී, ලොමං පාතෙනී, තෙසාරං චිත්තනී, පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං යාවතී, සංකප්පං ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං පටිපස්සමෙතස්ස. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයස්ස කම්මස්ස පටිපස්සද්ධිං, සො ඤාණස්ස. යස්ස නිකම්මති, සො භාගෙයස්ස.

පටිපස්සද්ධිං සංකප්පෙන ඉත්තංගාමස්ස භික්ඛුතො පබ්බාජනීයකම්මං, ඛමති සංකප්පං. තත්ථා ඤාණී, ඵමමෙතං ඛාරයාමි”ති.

පබ්බාජනීයකම්මයං නිට්ඨිතං තතියං.

4. පටිසාරණීයකම්මයං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයස්මා සුඛමෙමා මච්ඡිකාසංකප්පං විකප්පස්ස ගතපතිතො ආවාසිකො භොති නවකම්මිකො ධුට්ඨකතියො. යද්ද විකප්පා ගතපති සංකප්පං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිතොදායකාමො භොති, තද්ද ත ආයස්මතං සුඛමිං අතප්පොකෙති සංකප්පං වා ගණං වා පුග්ගලං වා නිමිතොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බුද්ධා ථෙරා භික්ඛු - ආයස්මා ව සාදිසුතො ආයස්මා ව මහාමොග්ගලොතො ආයස්මා ව මහාකම්මකාමො ආයස්මා ව මහාසංකප්පිතො ආයස්මා ව මහාකම්මකාමො ආයස්මා ව මහාසංකප්පිතො ආයස්මා ව අනුරුද්ධා ආයස්මා ව රජවතො ආයස්මා ව උපාලි ආයස්මා ව ආනිතො ආයස්මා ව රාහුලො කාසිපු වාරිකං චරමානා යෙන මච්ඡිකාසංකප්පං තද්වසරිසු.

“සමාජික, සමාජ තෙරම් මාගේ වටිනා අසාවා. මේ නම් ඇති මේ සිසු තෙමේ සමාජයා විසින් පරිවරණයකම කරණ ලැබුයේ සහපත් ලෙස පවතියි. සිසුන් අනුව පවතියි. අවලෝචන නිකායන් වනවිට පවතියි. පරිවරණයකමගේ සංගීතම (නැවැත්වීම) යයි. ඉදින් සමාජයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සමාජ තෙමේ මේ නම් ඇති මනසුන් පරිවරණයකම සංගීතමගේය.

සමාජික, සමාජ තෙරම් මාගේ වටිනා අසාවා: මේ නම් ඇති සිසු තෙමේ සමාජයා විසින් පරිවරණයකම කරණ ලද්දේ මනාගේ පවතියි. සිසුන් අනුව පවතියි. අවලෝචන නිකායන් වනවිට අනුව පවතියි. පරිවරණයකම ගේ සංගීතම යයි. සමාජ තෙමේ මේ නම් ඇති සිසුන්ගේ පරිවරණයකම සංගීතම. මේ නම් ඇති සිසුන් පිළිබඳ පරිවරණයකම ගේ සංගීතම යම් ආයුෂ්මකයකට රැව් වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකට රැව් නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවෙනි වත් මේ කාරණය කියමි: -පෙ- තෙවෙනි වත් මේ කාරණය කියමි: සමාජික, සමාජ තෙරම් මාගේ වටිනා අසාවා. මේ නම් ඇති මේ සිසු තෙමේ සමාජයා විසින් පරිවරණයකම කරණ ලැබුයේ මනාගේ පවතියි. සිසුන් අනුව පවතියි. අවලෝචන නිකායන් වනවිට අනුව පවතියි. පරිවරණයකම ගේ සංගීතම යයි. සමාජ තෙමේ මේ නම් ඇති සිසුන්ගේ පරිවරණයකම සංගීතම. මේ නම් ඇති සිසුන් පිළිබඳ පරිවරණයකම ගේ සංගීතම යම් ආයුෂ්මකයකට රැව් වේ නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යමකට රැව් නොවේ නම් හෙ තෙම කියාවා.

සමාජයා විසින් මේ නම් ඇති මනසුන් පරිවරණයකම සංගීතම ලදී. (එය) සමාජයාට අභිමත යි. එ හෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි.”

හෙවැනි වූ පරිවරණයකම නිමසේ ය.

4. පරිවරණයකම

1. එ සමයෙහි ආයුෂ්මන් සුඛම් නම් සචර තෙම මවිසිකාසණක නම් නුවර විහාර නම් ගැහැවිසුන් ආවාසයෙහි වසන්නේ නවකම්හි යෙදුනේ නිති බත් ලබන්නේ වේ. යම් කලෙක විහාර ගැහැවි තෙම සමාජයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ පවරණ කැමැති වේ ද, එ කල්හි ආයුෂ්මන් සුඛම් සචරයන් නොවිසරා සමාජයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. නො කැඳවයි (නො අමතයි).

2. එ සමයෙහි බොහෝ සචර සිසුන් (එ නම්) - ආයුෂ්මන් සාධිපුත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාමොහලලාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාකම්මාන තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාකොට්ඨක තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාසංඝික තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාසංඝික තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් මහාසංඝික තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් අනුරාධ තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් රජවත තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් උපාලි තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් අනුර තෙරණුවෝ ද, ආයුෂ්මන් ගුහල තෙරණුවෝ ද කසිරි සැරි සරන්නා වූ මවිසිකාසණක නම් නුවරට පැමිණියහ.

3. අසොකාසි බො විතෙතා ගහපති 'ථෙරා කිර හික්ඛු මච්ඡිකාසණ්ඩං අනුසාතනා'ති. අථ බො විතෙතා ගහපති යෙන ථෙරා හික්ඛු තෙත්ථපසංඛිකම්. උපසංඛිකම්මා ථෙරෙ හික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමනනං නිසීදි. එකමනනං නිසීනනං බො විතනං ගහපතිං ආයස්මා සාද්දිප්පතොති ධම්මො කථාය සද්දසොසි සමාදරෙති සමුත්තෙතජෙති සම්පතංසෙති. අථ බො විතෙතා ගහපති ආයස්මා සාරිපුත්තොති ධම්මො කථාය සද්දසිනො සමාදපිතො සමුත්තෙතජිතො සම්පතංසිතො ථෙරෙ හික්ඛු එතදවොච: අභිවාසෙතං මෙ භනෙත ථෙරා සවාතනාය ආගන්තුකගතනාති. අභිවාසෙත්ථං බො ථෙරා හික්ඛු භුණ්ඨිතාවෙන.

4. අථ බො විතෙතා ගහපති ථෙරානං හික්ඛුනං අභිවාසනං විදිත්වා උට්ඨායාසනා ථෙරෙ හික්ඛු අභිවාදෙත්වා පදකම්ඤං කත්වා යෙනායස්මා සුඛමෙමා තෙත්ථපසංඛිකම්. උපසංඛිකම්මා ආයස්මානං සුඛම්මං අභිවාදෙත්වා එකමනනං අට්ඨාසි. එකමනනං ධිතො බො විතෙතා ගහපති ආයස්මානං සුඛම්මං එතදවොච: අභිවාසෙතං මෙ භනෙත අයෙසා සුඛම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති.

5. අථ බො ආයස්මා සුඛම්මො "පුබ්බෙ ඛවායං විතෙතා ගහපති යදා සංඛිං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කම්මනෙතංභාමො න මං අනප- ලොකෙත්වා සංඛිං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කම්මනෙතාති. සො'දාති මං අනපලොකෙත්වා ථෙරෙ හික්ඛු කම්මනෙතසි. දුට්ඨො'දානායං විතෙතා ගහපති අනපෙබො පිරතතරුපො මයි"ති විතනං ගහපතිං එතදවොච: 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. දුතියමිති බො -පෙ- තතියමිති බො විතෙතා ගහපති ආයස්මානං සුඛම්මං එතදවොච: අභිවාසෙතං මෙ භනෙත අයෙසා සුඛම්මො සවාතනාය භතනං සද්ධිං ථෙරෙහිති. 'අලං ගහපති, න අභිවාසෙමි'ති. අථ බො විතෙතා ගහපති 'කිං මෙ කරියාති අයෙසා සුඛම්මො අභිවාසෙතො වා අනභිවාසෙතො වා'ති ආයස්මානං සුඛම්මං අභිවාදෙත්වා පදකම්ඤං කත්වා පකාමාසි.

6. අථ බො විතෙතා ගහපති තස්සා රතතියා අව්චයෙන ථෙරානං හික්ඛුනං පණීතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදරෙති. අථ බො ආයස්මා සුඛම්මො 'යනත්තංසං විතතස්ස ගහපතිනො ථෙරානං හික්ඛුනං පටියතනං පසෙය්සනාති' පුබ්බන්තකමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යෙන විතතස්ස ගහපතිනො නිවෙසනං තෙත්ථපසංඛිකම්. උපසංඛිකම්මා පද්දසෙතො ආසනෙ නිසීදි.

3. විතත ගෘහපති තෙමේ 'සථවිරභික්ෂුහු මච්ඡිකාංගකතරයට පැමිණියාහු ලැ'යි ඇසී ය. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙමේ සථවිර භික්ෂුන් කරා එළඹිණේ ය. එළඹ මවුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් විතත ගෘහපතිහට ආයුෂමත් සාපිපුතත තෙරණුවෝ දූහැමි කථායෙන් කරුණු දක්වූහ. කුශලබ්මයෙහි සමාදන් කරවූහ. තෙද ගැන්වූහ. (කුසල් දහම් වැඩිමෙහි) මනා ව සතුටු කළහ. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙමේ ආයුෂමත් සාපිපුතත සථවිරයන් විසින් දූහැමි කථාවෙන් දෙපල් වැඩ දක්වන ලද්දේ, කුසල්දහමිහි සමාදන් කරවන ලද්දේ, තෙද ගන්වන ලද්දේ (උත්සාහි කරණ ලද්දේ), මනා ව සතුටු කරණු ලැබුයේ සථවිර භික්ෂුහට මෙසේ සැල කළේය: "ඤාමිති, සථවිරවරුන් වහන්සේ ගෙට දවසට මාගේ ආගතානුක බත ඉවසන සේක්වා"යි. සථවිරභික්ෂුහු නිශ්ශබ්ද භාවයෙන් ඉවැසූහ.

4. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙම සථවිර භික්ෂුන්ගේ ඉවැසීම දත (අයුම පිළිගත් බව දත) හුන්සේනේ නැතිව සථවිරභික්ෂුන් වැද පැදකුණු කොට ආයුෂමත් සුබ්මී තෙරුන් කරා එළඹ උන්වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියේ ය. එකත්පසෙක සිටි විතත ගෘහපති තෙම ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් අමතා, "ඤාමිති, සුබ්මී ආර්යයන් වහන්සේ ගෙට දවසට මාගේ බත සථවිරභික්ෂුන් සමග ඉවසන සේක්වා"යි කී ය.

5. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිර තෙම "මේ විතත ගෘහපතියා පෙර යම් දිනක සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නිමිතනු කැමැත්තේ නම්, එකල මා නො විවාර සංඝයා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයකු හෝ නො පවරයි. එහෙත් හෙතෙම දන් මා නො විවාර සථවිර භික්ෂුන් පැවැරී ය. මේ විතත ගෘහපති තෙම දන් මා කෙරෙහි දුෂිත සිතැත්තේ වන, බලාපොරොත්තු නැත්තේ වන, මා කෙරෙහි කලකිරුණේ වනැ"යි සිතී ය. සිතා විතත ගෘහපතීහට 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි'යි කී ය. දෙවනුත්... තෙවනුත් විතත ගෘහපති තෙම සුබ්මී සථවිරයනට "ඤාමිති, සුබ්මී ආර්යයන් වහන්සේ ගෙට දවස පිණිස මාගේ බත සථවිර වරුන් වහන්සේ සමග ඉවසන සේක්වා"යි කී ය. 'ගෘහපතිය, කම් නැත, නො ඉවසමි'යි සුබ්මී තෙර කී ය. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙම 'ආර්ය සුබ්මී තෙමේ ඉවසන්නේ හෝ නොඉවසන්නේ හෝ මට කුමක් කරන්නේ ද'යි ආයුෂමත් සුබ්මී සථවිරයන් වැද පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

6. ඉක්බිති විතත ගෘහපති තෙමේ ඒ රුත්‍රිය ඇවැමෙන් සථවිර භික්ෂුන් සඳහා ප්‍රණීත වූ කැසුකු බුද්ධ යුතු ආහාරපාන පිළිපොළ කරවූයේ ය. ඉක්බිති ආයුෂමත් සුබ්මී තෙම 'විතත ගෘහපති විසින් සථවිර භික්ෂුහට පිළිපොළ කරණ ලද්ද දක්නෙමි නම් ඉතා සෙතෙකැ'යි පෙරවැරැගෙහි කැද පෙරෙට පාසිවුරු ගෙණ විතත ගෘහපතියාගේ නිවෙස්ත කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ පැණවූ අස්තෙහි වැඩ හුන්නේ ය.

7. අථ ඛො විතො; ගහපති සොනාසමා සුඛමො තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්භා ආයසමානං සුඛමං අභිවාදෙභා එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසින්නං ඛො විතො ගහපතිං ආයසමා සුඛමො එතදවොච: පසුතං ඛො තෙ ඉදං ගහපති ඛාදනීයං තොජනීයං පටියතං. එසා'ව ඛො ඉඛ නන්ති යදීදං තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති. “බහුමහි වත මෙ හතොත රතතෙ බුද්ධිවචතෙ විජ්ජමානෙ අශොසන සුඛමෙත යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා'ති”.

8. භුතපුබ්බං හතොත දුක්ඛිණංපථකා වංශිජා පුරුජම්මං ජනපදං අගමංසු වංශිජ්ජාය. තෙ තතො කුකුඤ්චං ආනෙසුං. අථ ඛො සා හතොත කුකුඤ්චි කාතොත සද්ධිං සංවාසං කපෙසයි. සා පොතකං ජනෙයි. යද ඛො සො හතොත කුකුඤ්චපොතොකා කාකචස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කාකුකුකුඤ්චා’ති වස්සති. යද කුකුඤ්චවස්සං වස්සිතුකාමො හොති, ‘කුකුඤ්චකාකා’ති වස්සති. එවමෙව ඛො හතොත බහුමහි රතතෙ බුද්ධිවචතෙ විජ්ජමානෙ අශොසන සුඛමෙත යදෙව කිඤ්චි භාසිතං යදීදං ‘තිලසඛ්‍යුත්‍රිකා’ති.

9. “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො, පකකම්ඤ්ඤාමි”ති. “නාහං හතොත අශොසන සුඛමං අකෙකාසාමි. න පරිභාසාමි. වසතු හතොත අශොසන සුඛමො මච්ඡිකාසණ්ඩි. රමණීයං අමොචකවතං. අහං අශොසන සුඛමස්ස උසුකකං කරිස්සාමි විචරපිණ්ඩාතනනාසනනිලාතසාවධානසජ්ජරිකකාරානනති.” දුතියමපි ඛො -පෙ- තතියමපි ඛො ආයසමා සුඛමො. විතං ගහපතිං එතදවොච: “අකෙකාසයි මං නිං ගහපති. පරිභාසයි මං නිං ගහපති. එසො තෙ ගහපති ආවාසො. පකකම්ඤ්ඤාමි”ති. “කහං හතොත අශොසන සුඛමො ගම්ඤ්ඤාමි”ති. “නාවජම්මං ඛො අහං ගහපති ගම්ඤ්ඤාමි හගවනාං දස්සනායා”ති. “තොති හතොත යඤ්ච අතතනා හණ්ඩං, යං ව මෙයා හණ්ඩං, තං සබ්බං හගවතො ආරොචෙති. අනච්ඡරිසං ඛො පතෙතං හතොත යං අශොසන සුඛමො පුතදෙව ච්චිකාසණ්ඩං පච්චාගච්ඡෙයා”ති.

10. අථ ඛො ආයසමා සුඛමො සොනාසනං සංසාමෙභා පතන- විචරමාදාය යෙන සාවජම්මං තෙත පකකාමි. අනුපුබ්බෙත යෙන සාවජම්මං, ජෙතවතං අනාපටිණ්ඩිකස්ස ආරුමො, යෙන හගවා, තෙනුපසඛිකම්. උප- සඛිකම්භා හගවතං අභිවාදෙභා එකමනං නිසීදී. එකමනං නිසින්නො ඛො ආයසමා සුඛමො යඤ්ච අතතනා හණ්ඩං, යඤ්ච විතොතං ගහපතිතං හණ්ඩං, තං සබ්බං හගවතො ආරොචෙති.

7. ඉක්බිති විතත ගාහපතී තෙම ආශ්‍රමෙන් සුඛමියන් කරා පැමිණියේ ය. පැමිණ ආශ්‍රමෙන් සුඛමී සථවිරයන් වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එක් පසෙක හුන් විතත ගාහපතීගාම ආශ්‍රමෙන් සුඛමී සථවිර තෙම “ගාහපතීය, ඔබ විසින් බොහෝ වූ මේ කෑ යුතු වූ ද බුද්ධිය යුතු වූ ද ආහාරපාන පිළිපෙළ කරණ ලද්දේ වෙයි. තලසතලා නම් එක ම දෑයක් පමණක් මෙහි තැබූ”යි කී ය. (එවිට ගැහැවි මෙසේ කී ය:) “ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවදන් ඇති කල්හිත් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් ‘තලසතලා’ යැ යි සුළු දෑයක් ම කියන ලදී.”

8. ස්වාමීනි, පෙර වූවක් කියමි: දක්ෂිණාපථයෙහි වැසි වෙළෙන්දෙ වෙළෙඳුම පිණිස පෙරදිග ජනපදයට ගියෝ ය. ඔහු එ දෙසින් කිකිළියක ගෙණාවෝ ය. ස්වාමීනි, ඉන් පසු ඒ කිකිළි කවුහිකු හා සංවාස කලා. ඔහු තොමෝ පැටියකු වැදුවා, “ස්වාමීනි, යම් විවෙක ඒ කුකුළු පැටියා කවුඩුහඬ කරණු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කාකකුකුකු’ ය යි හඬ ලයි. යම් කලෙක කුකුළු හඬ හඬ ලනු කැමැති වේ ද, එ කල්හි ‘කුකකුටකාක’ ය යි හඬ ලයි. ස්වාමීනි, එ පරිද්දෙන් ම ඒකාන්තයෙන් රුවන් වැනි බොහෝ බුදුවචන ඇති කල්හි සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ විසින් යම් ඒ ‘තලසතලා’ ය යි කියවක් ම කියන ලදී”යි කී ය.

9. “ගාහපතීය, තෝ මට ආශ්‍රාම කෙරෙහි ය. ගාහපතීය, තෝ මට පරිභව මෙණෙහි ය. ගාහපතීය, (මේන්න,) තෙල තොපගේ ආවාසය, මම නික්ම යන්නෙමි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමියන් වහන්සේට මම ආශ්‍රාම තො කරමි. පරිභව තො කරමි. ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමියන් වහන්සේ මට්ඨිකාසණ්ඩ නගරයෙහි වසන මෙන් වා. මේ ඇඬුල්ල චතස සිත් අලවනසුළු ය. මම ආයතී සුඛමියන් වහන්සේට සිවුරු පිඩුවා සෙනසුන් ගිලන්පස බෙහෙත්පිරිකර පිණිස ජකා කරමි”යි ගාහපතී තෙම කී ය. දෙවනුවත් සුඛමී සථවිර තෙමේ විතත ගාහපතීගට “ගැහැවිය, තෝ මට ආශ්‍රාම කෙරෙහි ය. පරිභව කෙරෙහි ය. මේන්න, තොපගේ ආවාසය, මම මෙයින් බැහැර මි”යි කී ය. “ස්වාමීනි, ආයතී සුඛමියන් වහන්සේ කොහි වඩිනසේක්ද”යි හේ ඇසී ය. “ගැහැවිය, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දකිනු පිණිස සැවැත් නුවරට යන්නෙමි”යි තෙරණුවෝ කීහ. “ස්වාමීනි, එසේ නම් තමන් වහන්සේ උසින් යමක් කියන ලද ද, මව්පියන් යමක් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කල මැනවි. ස්වාමීනි, යම් කෙසකින් සුඛමී ආයතීයන් වහන්සේ නැවතත් මට්ඨිකාසණ්ඩයට පෙරලා එන්නාහ යන මේ කාරණය නම් පුද්ගලයක් තො වන්නේ ය”යි ගැහැවි කී ය.

10. ඉක්බිති ආශ්‍රමෙන් සුඛමී සථවිර තෙමේ සෙනසුන් තැන් පත් කොට පාසිවුරු රැගෙන සැවැත් නුවර බලා නික්මිණ. පිළිවෙලින් සැවැත් නුවර දෙවරම් වෙහෙර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් සුඛමී ආශ්‍රමෙන් තෙමේ යමක් තමා විසින් කියන ලද ද, යමක් විතත ගාහපතීයා විසින් කියන ලද ද, ඒ සියල්ල භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කෙළේ ය.

11. විහරනි බුද්ධෝ හගවා; අනුච්ඡිකා මොඝපුරිස අනුසුලොකං අපාරිත්‍යං අසාමන්තං අකප්පිතං අකරණීයං. කථං හි තාම නිං මොඝපුරිස විතතං ගහපතිං සභ්බං පසන්නං දායකං කාරකං සම්මුපට්ඨාකං හීනෙන බුංසෙසසි, හීනෙන වළ්ලෙසෙසසි. නෙතං මොඝපුරිස අපාසන්නානං වා පසාදාය -පෙ- විහරනිච්ඡා ධම්මං කථං කථාං භික්ඛු ආමනෙතසි;

12. තෙන හි භික්ඛවෙස සබ්බසා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොතු 'විතෙතා තෙ ගහපති ධම්මාපෙතබ්බො'ති. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙස කාතබ්බං;

පරිච්ඡේද 1. සුඛම්මො භික්ඛු වොදෙතබ්බො. වොදෙතො සාරෙතබ්බො, සාරෙතො ආපතති ආරොපෙතබ්බො. ආපතති ආරොපෙතො ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බසා ඤාපෙතබ්බො;

“සුඤ්ඤා මේ භතෙන සබ්බසා. අයං සුඛම්මො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සභ්බං පසන්නං දායකං කාරකං සම්මුපට්ඨාකං හීනෙන බුංසෙසසි, හීනෙන වළ්ලෙසසි. යදි සම්මසස්ස පනතකල්ලං සබ්බසා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරෙය්‍ය 'විතෙතා තෙ ගහපති ධම්මාපෙතබ්බො'ති. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මේ භතෙන සබ්බසා: අයං සුඛම්මො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සභ්බං පසන්නං දායකං කාරකං සම්මුපට්ඨාකං හීනෙන බුංසෙසසි, හීනෙන වළ්ලෙසසි. සබ්බසා සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකම්මං කරොති 'විතෙතා තෙ ගහපති ධම්මාපෙතබ්බො'ති. යස්සායසමතො ධම්මි සුඛම්මස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස කරණං 'විතෙතා තෙ ගහපති ධම්මාපෙතබ්බො'ති. සො ඤාතස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

11. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේගේ ගඬා කළ සේක: “හිත් පුරුෂය, නොනිසි ය, නොසුදුසු ය, නො හැලපෙන්නේ ය. මහණදමට නොතරම් ය. නොකැප වුවකි. නොකටගුත්තකි. හිත් පුරුෂය, තෝ කෙසේ නම් සැදුහැකි පැහැදුනු දායක වූ කැපකරු වූ සංඝයාගේ උපසායක වූ විත්ත ගෘහපතිගට ලාමක වචනයෙන් නින්දා කෙළෙහි ද? පහත් වචනයෙන් ගඬා කෙළෙහි ද? හිත් පුරුෂය, මේ කාරණය නොපැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස තෝ පැහැදුනවුන්ගේ ප්‍රසාදබාහුලය පිණිස තෝ නොවෙයි. වැලි දු හිත් පුරුෂය, මෙය නොපහත් වුවන්ගේ නොපහත්බව පිණිස ද, පහත් වූ ද ඇතැමුන්ගේ වෙනත් බව පිණිස ද පවතියි.”... සුඛම භික්ෂුගට ගරභා භද්‍රානුරූප දූතමි කපා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක:

12. මහණෙනි, එහෙයින් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුගට ‘සුඛ මිසින් විත්ත ගෘහපති තෙමේ ඝෘමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි කියා පටිසාරණිය කමය කෙරේ වා.

මහණෙනි, ඒ පටිසාරණිය කමය මෙසේ කළ යුතු ය: පළමු කොට සුඛම භික්ෂු තෙමේ වෛද්‍යා කළ යුතු යි. වෛද්‍යා කොට (කරුණ) සිහි පත් කරවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල දක්ෂ මහණකු මිසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

“ඤාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ ශ්‍රද්ධාවත් ප්‍රසන්න වූ දායක වූ කැපකරු වූ සංඝෝපසායක වූ විත්ත නම් ගෘහපතිගට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. ලාමක වචනයෙන් ගඬා කෙළේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් නම් සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුගට ‘ඔබ මිසින් විත්ත නම් ගැහැටි තෙමේ ඝෘමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි පටිසාරණිය කමය කරන්නේය. (කළ යුතු ය.) මේ ඤාතිය යි.

ඤාමිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛම නම් භික්ෂු තෙමේ සැදුහැකි පැහැදුනු දායක වූ කාරක වූ සංඝඋපසායක වූ විත්ත නම් ගෘහපතිගට ලාමක වචනයෙන් ආක්‍රොශ කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුගට ‘තා මිසින් විත්ත ගෘහපති තෙමේ ඝෘමා කරවිය යුතු ය’ යි පටිසාරණියකමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුගට ඔබ මිසින් විත්ත ගෘහපති තෙමේ ඝෘමා කරවිය යුත්තේ ය’ යි සුඛම භික්ෂුගට පටිසාරණිය කමය කිරීම රූපි වේ නම් තෙ- තෙමේ නිශ්ශබ්ද වේවා, යමකුට රූපි නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කියාවා.

දුතියමි එතමන්ට වදම් -පෙ- තතියමි එතමන්ට වදම්: සුණ්ඛාදු මෙ හතෙත සබ්බසා. අයං සුඛමමො භික්ඛු විතතං ගහපතිං සද්ධං පස්සන්තං දුතියං කාරකං සබ්බපට්ඨාකං භිතෙන වුංසෙසි, භිතෙන වමෙහසි, සබ්බෙසා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං කරොති 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. යස්සායසදිතො ඛමෙති සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියස්ස කාමස්ස කරණං 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති, සො ධුණ්ඨස්ස, යස්ස තතඛමෙති සො හාසෙය්ස.

කතං සබ්බෙතන සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං 'විතොතා තෙ ගහපති ඛමාපෙතබ්බො'ති. ඛමෙති සබ්බස්ස, තසමා ධුණ්ඨි. එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිභි භික්ඛවෙ තිභවෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකම්මකම්මං හොති අවිතතකම්මකම්මං දුට්ඨපජන්තකම්මං: අපච්ඡිකා කතං හොති, අපච්ඡිකා කතං හොති, අපච්ඡිකා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිභවෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකම්මං ච හොති අවිතතකම්මං ච දුට්ඨපජන්තකම්මං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිභවෙහති සමන්තාගතං පටිසාරණියකමමං අධම්මකම්මං ච හොති අවිතතකම්මකම්මං දුට්ඨපජන්තකම්මං: අනාපචතියා කතං හොති, අදෙසනාගාමිතියා ආපචතියා කතං හොති, දෙසිතාය ආපචතියා කතං හොති -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිභවෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපවාදෙතා කතං හොති, අසාරෙතා කතං හොති, ආපතා කතං හොති -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිභවෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසච්ඡිකා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිභවෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපච්ඡිකා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිභවෙහති -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අපච්ඡිකා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-.

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි: යම්කිසි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ සුඛම භික්‍ෂු තෙමේ ඉඬා ඇති පැහැදුනා වූ පභය දෙන්නා වූ සංඝකාන්තා කරන්නා වූ සංඝයාට උවටන් කරන්නා වූ විතත නම් ගැහැවිහට පහත් වචනයෙන් නින්දා කෙළේ ය. පහත් වචනයෙන් ගැරැහී ය. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්‍ෂුහට 'ඔබ විසින් විතත ගැහැවි තෙමේ කෑමා කරවිය යුත්තේ යැ' යි පටිසාරණීය කමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් කෑමා කරවිය යුතු ය' යි සුඛම භික්‍ෂුහට පටිසාරණීයකමය කිරීම රූපි වේ නම්, හෙ තෙමේ නින්දාවද වේවා. යමකුට රූපි නොවේ නම් හෙ තෙමේ කියාමා.

සංඝයා විසින් සුඛම භික්‍ෂුහට 'විතත ගතපති තෙමේ ඔබ විසින් කෑමා කරවිය යුතු ය' යි පටිසාරණීයකමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය රූපි යි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මේ කාරණය මෙසේ සලකමි" යි.

අධම්මකමමධාදග්ගකය

1. මහණෙනි, අංග භූතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොමනාව සංසිදුනෙන් ද වෙයි: නොහමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නො ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භූතෙකින් යුක්ත පටිසාරණීයකමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. මනාව නොසංසිදුනෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග භූතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීය කමය නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොමනාව සංසිදුනෙන් ද වෙයි: ඇවැත් තැනි කල්හි කරණලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද ඇවැත දෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅතින් යුතු පටිසාරණීයකමය...

3. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම් කමෙන් ද වෙයි... වේදනා නොකොට කරණ ලද ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද ද, ඇවැත් කොතොමා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නො දැනුම්කමෙන් ද වෙයි... නොහමුයෙහි කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්ත වූ පටිසාරණීයකමය ද නොදැනුම්කමෙන් ද වෙයි... නො පිළිවිස කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙඅතෙකින් යුක්තවූ පටිසාරණීයකමය ද නො දැනුම්කමෙන්ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද ද, නොදැනුමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද යන භූත යි...

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අප්පත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අද්දෙසනායාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අචාරදේසියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- අසාරෙණියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- අධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- ආපත්තියා අනුරෝපෙතියා කතං හොති, අධම්මෙත කතං හොති, වග්ගෙත කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සම්මන්ත්තාගතං පටිසාරණියකම්මං අධම්මකම්මං හොති අවිතර්කකම්මං දුට්ඨපසන්නං දුට්ඨං.

පටිසාරණියකම්මං අධම්මකම්මංදවාදසකං නිවර්තනං.

ධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිහි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සම්මන්ත්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතර්කකම්මං දුට්ඨපසන්නං දුට්ඨං සම්මන්ත්තා කතං හොති, පටිසාරණියා කතං හොති, පටිසාරණියා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සම්මන්ත්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති විතර්කකම්මං ච දුට්ඨපසන්නං ච.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි සම්මන්ත්තාගතං පටිසාරණියකම්මං ධම්මකම්මං ච හොති, විතර්කකම්මං ච, දුට්ඨපසන්නං ච: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනායාමිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අද්දෙසනායා ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහබ්බෙහි -පෙ- ධම්මකම්මං ච හොති -පෙ- චාරදේසියා කතං හොති, සාරෙණියා කතං හොති, ආපත්තියා අනුරෝපෙතියා කතං හොති -පෙ-

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි... නොඇවැනෙහි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැනෙහි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැන දෙසු කල්හි කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි... වෝදනා කොකොට කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි... සිහි නොකරවා කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුතු පටිසාරණියකමීය ද නො දැනැමිකමෙක් ද වෙයි... ඇවැන නො තහා කරණ ලද ද, නොදැනැමින් කරණ ලද ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද ද... මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුතු පටිසාරණිය කමීය නොදැනැමිකමෙක් ද වෙයි. අවිතතකමෙක් ද වෙයි. තොමනාව සංහිදුතෙක් ද වෙයි.

පටිසාරණිය කම්මකඩ අඩමිකමී දෙළොස නිමිසේ ය.

ධම්මකම්මද්වාදයකය

1. මහණෙනි, අංග තුණකින් යුත් පටිසාරණියකමීය දැනැමි කමෙක් ද වෙයි, විතය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුතෙක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද ද, පිළිවිස කරණ ලද ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුත් පටිසාරණියකමීය දැනැමි කමෙක් ද වෙයි, විතය කමෙක් ද වෙයි, මනා ව සංහිදුතෙක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුත් පටිසාරණියකමීය ද දැනැමි කමෙක් ද වෙයි, විතයකමෙක් ද වෙයි, මානාවන් සංහිදුතෙක් ද වෙයි: ඇවැන ඇති කල්හි කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැනෙහි කරණ ලද ද, ඇවැන නොදෙසු කල්හි කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අතින් තෙ අගෙකින් යුත් පටිසාරණියකමීය ද ධම්මකමෙක් ද වෙයි... වෝදනා මකාට කරණ ලද්දේ මේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ මේ ද, ඇවැන නංවා කරණ ලද්දේ මේ ද...

3. අපරාධීනී හික්කවෙ තිහබෙහි -පෙ- බිමකමම. ව් හොනී -පෙ- හමුබා කතා හොනී, බිමෙහි කතා හොනී, හමුහොන කතා හොනී-පෙ-

5. අපරෙයිපි නිකඩවෙ නිතරෙයිනි -රෙ- ධුවිකමම. ට තොති -රෙ-
පව්වුත්, කතං ගොති, ධිවෙමත කතං තොති, සමගොත කතං ගොති -රෙ-

6. අපරේශිති හික්කඩුවේ නිකායෙහි - රෙ- බ්ලිව්කලිං. ට් හොනි - රෙ- පරිසාද්දං කතාං හොනි, ධම්මෙන කතං. හොනි, සම්මොදන කතං. හොනි - රෙ-

7. අපරෙයිති භික්ඛුවෙ තිභංගොති - රෙ- ධම්මකල්මං ච ඡකාති - රෙ-
 ආරතතිඤා කතං භොති, ධිමෙමනි කතං භොති, සමයොනි කතං භොති - රෙ-

8. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඳොගහි -පෙ- බිලවකලමං ව හොඬි
-පෙ- දෙසනාගාමිනියා අපතනියා කතං හොනි, බිලෙමන කතං හොඬි
සමඤ්ඤන කතං හොඬි -පෙ-

9. අපරෙතපි හික්කටෙ තිහඹෙහි -පෙ- ධවලකවමං ච තොති -පෙ- අපදුහිතාය ආපතතියා ආතං ගොති, ධිලෙමන කතං ගොති, සමග්ගොත කතං ගොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඬොති -පෙ- බිම්බකම්මං ච හොති -පෙ-
චොදෙත්වා කතං හොති, බිම්බිත කතං හොති, සම්භෞත කතං හොති
-ඊ-

11. අපරෙහිපි තිකාවෙ තිකාවෙහි -පෙ- බිමට කමමං ට ගොතී -පෙ-
සාරෙහි කතං ගොතී, බිමෙහි කතං ගොතී, සමගොතන කතං ගොතී -පෙ-

12. අපරේජි භික්ඛවේ තිත්තෙහිති -පෙ- ධර්මකම්මං ව් හොති -ප-
ආපත්තිං ආරොපෙත්වා කතං හොති, බලමිත කතං හොති, සම්මෙතන
කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවේ තිත්තෙහිති සමන්තාගතං පටිසාරණිය
කම්මං ධර්මකම්මං ව් හොති පිනස්සකම්මං සුද්විපස්සතං ව්.

පටිසාර-භික්ෂුකමිම ධම්මකමිමද්වාදසකං නිවේනං.

ආබාධිත, නිවතුකයා.

1. පඤ්චාසී තිත්තිවෙ අඛෙතති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පටිසාරණීයකම්මං කුරෙය්‍යා: හිතීනං අප්‍රානාය පටිසකකතී, හිතීනං අනන්තං පටිසකකතී, හිතීනං අමාසාය පටිසකකතී, හිතීනං අසක්කාසතී පටිගාසතී, හිතී හිතීති හෙදෙති. ඉමම්හි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාසකතී සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා පටිසාරණීයකම්මං කුරෙය්‍යා.

4. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... හමුළුවහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිපිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... පිළිසිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... මොදෙහු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... වේදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් අංග භූෂණකින් යුතු පටිසාරණියකමය ද ධම්මකමයක් ද වෙයි... ඇවැත තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භූෂණත් යුතු පටිසාරණිය කමය දැනම කමෙන් ද වෙයි, විනය කමෙන් ද වෙයි, මැනවින් සංකිළුකෙන් ද වෙයි.

පටිසාරණිය කමයෙහි ධම්මකම දෙළොස නිමි.

ආකඩබ්මානවතුකකය

1. මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත නික්කුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ තම පටිසාරණිය කමය කරන්නේ ය (කල යුතු යි); නිහිතව අලංකාර පිණිස උත්සාහ කරයි ද, නිහිතව අනාභිය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, නිහිතවේ නොවිසිම පිණිස (වසන තැනින් බැහැර කරණු පිණිස) උත්සාහ කරයි ද, නිහිතව අභ්‍යාස කරයි ද, පරිහව කරයි ද, නිහිතව නිහිතත් හා විදුටයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත නික්කුහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණියකමය කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චබ්‍යෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: හිභිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, හිභිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, හිභිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, හිභි තීන්තන වුංසෙති, හිභි තීන්තන ව්‍යවහරාති, හිභිනං ධම්මිකං පටිසාරං න සම්මාපෙති. ඉමෙහි භික්ඛවෙ පඤ්චාබ්‍යෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

3. පඤ්චන්තං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිභිනං අලාභාය පරිසකකති, එකො හිභිනං අනාථාය පරිසකකති, එකො හිභිනං අවාසාය පරිසකකති, එකො හිභිනං අකෙකාසති පරිතාසති, එකො හිභි තිභිති හෙදෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

4. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා: එකො හිභිනං බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො හිභිනං ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො හිභිනං සබ්බස්ස අවණණං භාසති, එකො හිභි තීන්තන වුංසෙති, හිභි තීන්තන ව්‍යවහරාති, එකො හිභිනං ධම්මිකං පටිසාරං න සම්මාපෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුනං ආකඩ්ධමානො සබ්බෙසා පටිසාරණීයකම්මං කරොයා.

ආකඩ්ධමාන වතුකතං නිට්ඨිතං.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසට්ඨතං

1. පටිසාරණීයකම්මකතෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතති-තම්මං. තත්‍රායං සම්මා වතතතා: න උපසම්පාදෙතම්මං. න නිස්සයො දුතෙම්මං. න සාමණෙරො උපට්ඨාපෙතම්මං. න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතී සාදිතම්මං. සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න මට්ඨිතම්මං. ඥාය ආපතතියා සබ්බෙන පටිසාරණීයකම්මං කතං හොති සා ආපතති න ආපජ්ජිතම්මං, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා කම්මං න ගරහිතම්මං. කම්මිකා න ගරහිතම්මං. න පකතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙතම්මං. න පවාරණං ධරෙතම්මං. න සම්මිතියං කාතම්මං. න අනුචාරෙදා පට්ඨාපෙතම්මං. න මිත්තාසො කාරෙතම්මං. න වොදෙතම්මං. න සාරෙතම්මං. න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතම්මනති.

පටිසාරණීයකම්මෙ අට්ඨාරසට්ඨතං නිට්ඨිතං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පහකින් යුක්ත භික්ෂුහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය (කළ යුතු යි): හිතියනට බුදුන්ගේ අගුණ කියයි ද, හිතියනට ඛණ්ණේ අගුණ කියයි ද, හිතියනට සංඝයාගේ අගුණ කියයි ද, හිතියනට පහත් වචනයෙන් ආත්‍යොග කරයි ද, හිතියනට ලාමක බයින් ගරහයි ද, හිතියනට දුන් බාමික ප්‍රතිඥාව සත්‍ය නොකරයි ද (කඩ කෙරේ ද), මහණෙනි, මේ අංග පහින් යුක්ත මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

3. මහණෙනි, භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් හිතියනට අලාභය පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් හිතියනට අනර්ථ පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් හිතියන්ගේ නොවිසීම පිණිස උත්සාහ කරයි. එක් මහණෙක් හිතියනට ආත්‍යොග පරිභව කරයි. එක් මහණෙක් හිතියන් හිතියන් කා බිදුවයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් පස්නමකට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීය කමය කරන්නේය. එක් නමක් හිතියනට බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් නමක් හිතියන්ට දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් නමක් හිතියනට සතුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් නමක් හිතියනට ලාමක වචනයෙන් අවමන් කරයි. හිතියනට පහත් බයින් ගරහයි. එක් නමක් හිතියනට කළ දූෂාම පිළිණ කඩ කරයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් පස් නමට සංඝ තෙමේ කැමැති නම් පටිසාරණීයකමය කරන්නේය.

ආකඩබඩානවතුකතය නිමි.

පටිසාරණීයකමියෙහි අටොළොස්වන

1. මහණෙනි, පටිසාරණීය කමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් (අටොළොස් නිත්තරණ වතට) අනුව මැනැවින් පැවැතිය යුතු යි එහි මේ මැනැවින් පවතින පරිදි යි. තමන් උපාධ්‍යාය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි. නිස නො දිය යුතු යි. හෙරණකු ලවා උවචන් කරවා නොගත යුතු යි. මෙහෙණිකට ඔවා දීමේ සම්මතය නො ඉවැසිය යුතු යි. සම්මතය ලදු විසිනුත් ඔවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකට සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමය කරණ ලද ද, ඒ ඇවැතට නො පැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. කමයට නො ගැරැහිය යුතු යි. කම කළ සංඝයාට නො ගැරැහිය යුතු යි. ප්‍රචන් මහණහුගේ පොතෝ තැබීම නො කළ යුතු ය. එ වැන්නහුගේ පවුරුණු තැබීම නොකළයුතු ය. යවචනීය කමය නො කළයුතු ය. විහාරයෙහි දෙවු තනතුරෙහි නොපිහිටිය යුතු ය. අවකාශ නො කරවිය යුතුය. වේදනා නො කළ යුතු ය. සාරණා නොකළ යුතු ය. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමියෙහි අටොළොස් වන නිමි.

නිපටිපසයාමෙහිනබ්බඅට්ඨාරකං

1. අප්ඵ මො සංඛ්‍යා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණියකමමං අකාසි, “විතොනා තො ගහපතී බමාපෙතබ්බො”ති. සො සංඛ්‍යාත පටිසාරණියකමමකතො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතාඨා, ඉච්ඡාසුතො නාසකං විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. තො පුතදෙව සාවඤ්ඤං පට්ඨාගඤ්ඤං. භික්ඛු එවමාගංසු: “බමාපිතො තො ආවුසො සුඛමම විතො ගහපතී”ති. ඉදං ආවුසො මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතාඨා, මච්ඡාසුතො නාසකං විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. භගවතො එතමිහං ආරොපෙසු.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සංඛ්‍යා සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙසු විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: පඨමං භික්ඛු යාචිතබ්බො. යාචිතා වාතොතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛ්‍යා සදුපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හතොත සංඛ්‍යා. යදි සංඛ්‍යාසං පතතකල්ලං, සංඛ්‍යා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දදෙය්‍ය විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. එසා සදුතති.

සුඤ්ඤා මෙ හතොත සංඛ්‍යා. සංඛ්‍යා ඉත්තනාමං භික්ඛුං සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතං දෙති විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. යස්සායසමතො බමති ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතස්ස දුතං විතතං ගහපතීං බමාපෙතං, සො සුඤ්ඤාසං යස්ස තතමති, සො ගාසෙය්‍ය.

දිනොනා සංඛ්‍යාත ඉත්තනාමො: භික්ඛු සුඛමමස්ස භික්ඛුනො අනුදුතො විතතං ගහපතීං බමාපෙතං. බමති සංඛ්‍යාසං, තසමා සුඤ්ඤා. එවමෙතං ඛාරයාමි”ති.

3. තෙන භික්ඛවෙ සුඛමමෙහ භික්ඛුනා අනුදුතෙන භික්ඛුනා සද්ධිං මච්ඡිකාසණ්ඩං ගතාඨා විතො ගහපතී බමාපෙතබ්බො. “බම ගහපතී, පසාදෙති තං”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙවතං සුඤ්ඤං. තො වෙ බමති, අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස භික්ඛුනො, පසාදෙති තතං” එවං වෙ වුච්චමානො බමති, ඉවෙවතං සුඤ්ඤං. තො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස භික්ඛුනො. අයං තං පසාදෙති”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙවතං සුඤ්ඤං. තො වෙ බමති අනුදුතෙන භික්ඛුනා වතතබ්බො: “බම ගහපතී ඉමස්ස භික්ඛුනො සංඛ්‍යා වට්ඨතනා”ති. එවං වෙ වුච්චමානො බමති ඉවෙවතං සුඤ්ඤං.

නොසන්හිදුවියයුතු අංග අටොළොස

1. ඉක්බිති සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට 'ඔබ වහන්සේ විසින් විත්ත ගැහැටි තෙමේ කළමා කරවිය යුතු ය' යි පරිසාරණීය කමේ කෙළේ ය. සංඝයා විසින් පරිසාරණීය කමේ කරණු ලැබූ ඒ සුඛම භික්ෂු තෙමේ ඔහු වූයේ, සෝපස් රහිත වූයේ විත්ත ගැහැටියා කම්මන්තට නො කැකි විය. ඒ සුඛම භික්ෂු තෙමේ නැවතත් සැපැත්තුවරට පෙරළා පැමිණියේ ය. භික්ෂුහු "ඇවැත්නි, සුඛමයිනි, ඔබ විසින් විත්ත ගැහැටි තෙමේ කම්මන්ත ලද දෑ?" යි මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, මම වඩාහි මට්ටිකාසකිකියට ගොස් තෙද නැති වූයෙමි, විත්ත ගෘහපතියා කම්මන්තට නොකැකි වීම" යි සේ කී ය. (භික්ෂුහු) ගාතාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකෙල්ල ය.

2. එහෙයින් "මහණෙනි, සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට විත්ත ගැහැටියා කම්මන්තට අනුදුතයකු දෙව්. මහණෙනි, මෙසේ දීය යුතු යි: පලවූ වි මහණ තෙමේ යැදිය යුතු යි. එසේ යැද ප්‍රතිචල වියත් මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු යි:

"සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝ තෙමේ විත්ත ගැහැටියා කළමා කරවනු පිණිස සුඛම නම් භික්ෂුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දෙව්. මේ ඤාත්තිය යි.

සාමිනි, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ සුඛම භික්ෂුහට විත්ත ගැහැටියා කම්මන්ත පිණිස මේ නම් මහණ අනුදුතයකු කොට දෙයි. විත්ත ගෘහපතියා කම්මන්ත පිණිස සුඛම භික්ෂුහට මේ නම් මහණකු අනුදුතයකු කොට දීම යම් ආයුර්ථකයකට රූප වේ නම්, හෙ තෙමේ තිස්සබද වේවා. යම්කුට රූප නො වේ නම්, හෙ තෙමේ කපා කෙරේවා (කියාවා).

සංඝයා විසින් සුඛම භික්ෂුහට විත්ත ගැහැටියා කම්මන්ත පිණිස මේ නම් ඇති භික්ෂු තෙමේ අනුදුතයකු කොට දෙන ලදී. එය සංඝයාට රූප යි (අභිමත යි). එහෙයින් තිස්සබද යි. මෙය මෙසේ දරමි (සලකමි)" යි.

3. මහණෙනි, සුඛම භික්ෂුහු විසින් ඒ අනුදුත මහණකු සමග මට්ටිකාසකිකියට ගොස් "ගෘහපතියා, කම්ම මැනැව් නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) විත්ත ගෘහපතී තෙමේ කැමැටිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කීයනු ලබන්නේ කමා නම් පතල මැනව්, ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත මහණකු විසින් "ගැහැටිය, මේ භික්ෂුහට කමා කළ මැනව්. නොප පහදවා ය යි (නොපගේ ප්‍රසාදය පතා ය යි) කිය යුතු යි. මෙසේ කියනු ලබන්නේ ඉදින් කමා නම්, එසේ එය ගෘහපතියා. ඉදින් කමා නො කෙරේ නම් අනුදුත භික්ෂු විසින් "ගැහැටියා මේ භික්ෂුහට කමා කළ මැනව්. මම නොප පහදවමි" යි (නොපගේ පැහැදීම පතමි) කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමා නම් ඒ මැනව්. ඉදින් නො කමා නම් අනුදුත භික්ෂු විසින් "සංඝයාගේ වචනයෙන් මේ භික්ෂුහට කම්ම" යි කිය යුතු යි. ඉදින් මෙසේ කියනු ලබන්නේ කමයි ද ඒ මැනව්.

තො වෙ බමිනි, අනුදුතෙන හික්කුනා සුබමමං හික්කුං විතතස්ස ගතපතීතො දුස්සනුපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා සමුණ්ණපචාරං අවිජ්ඣාපෙඤා එකංසං උත්තරාසඛිතා කාරාපෙඤා උක්කුටිකං නිසීදුපෙඤා අඤ්ඤිං පග්ගණ්ණාපෙඤා සං ආපතති දෙසාපෙතබ්බා'ති.

4.. අළු බො ආයස්මා සුබමමො අනුදුතෙන හික්කුනා සද්ධිං මච්ඡිකා-
සණ්ඩං ගතවා විතතං ගතපතීං බමාපෙති. සො සමමා විතතති, ලොමං
පාතෙති, තෙජාරං විතතති. හික්කු උපසඛිකමිතිං එවං වදෙති: 'අතං ආවුසො
සමෙකෙන පටිසාරණීයකමමකතො සමමා විතතාමි, ලොමං පාතෙමි,
තෙජාරං විතතාමි. කථං නු බො මයා පටිජ්ඣතබ්බා'නති. හගවතො එතමන්
ආරොවෙසුං. තෙන හිතික්කවෙ සමෙකා සුබමමස්ස හික්කුතො පටිසාරණීය-
කමමං පටිපසස්සමෙහතු.

1. පඤ්චති හික්කවෙ අරභිතති සමන්තාගතස්ස හික්කුතො
පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: උපසමපාදෙති, නිස්සං
දෙති, සාමණේරං උපධාරපති, හික්කුතොවාදකසමමුතිං සාදියති,
සමමතොපි හික්කුතියො ඔවදති. ඉමෙති බො හික්කවෙ පඤ්චගමෙති
සමන්තාගතස්ස හික්කුතො පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙතිපි හික්කවෙ පඤ්චගමෙති සමන්තාගතස්ස හික්කුතො
පටිසාරණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපතතියා සමෙකෙන
පටිසාරණීයකමමං කතං භොගී තං ආපතතියා ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා
නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරා, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති.
ඉමෙති බො හික්කවෙ පඤ්චගමෙති සමන්තාගතස්ස හික්කුතො පටිසාර-
ණීයකමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අවධිති හික්කවෙ අරභිතති සමන්තාගතස්ස හික්කුතො පටිසාරණීය-
කමමං න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: පකතතතස්ස හික්කුතො උපෙසසථං
ඤ්ඤති, පචාරණං ඤ්ඤති, සමවතීයං කතෙති, අනුචාරං පටිපෙති,
භික්ඛාසං කාතෙති, වොදෙති, සාතෙති, හික්කුති සමපයොජෙති. ඉමෙති
බො හික්කවෙ අවධිගමෙති සමන්තාගතස්ස හික්කුතො පටිසාරණීයකමමං
න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිසාරණීයකමම

නාමභිසෙස්සමෙහතබ්බඅවධාරසකං නිව්චිතං.

ඉදින් කමා නො කෙරේ නම්, අනුදුත භික්ෂුහු විසින් සුඛමී භික්ෂු තෙම විතතාහපතියාට පෙණෙන තෙක් මානය නොගන්නවා ඇසෙන තෙක් මානය නොගන්නවා උතුරුගත එකස් කරවා උත්කුට්ඨකයෙන් හිඳුවා ඇඳිලි බඳවා ඒ ඇවැත දෙසවිය යුතු යි.

4. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් සුඛමී තෙම අනුදුත භික්ෂු කමහ මට්ටිකාසණකියට ගොස් විතතාහපතියා කමා කරවී ය. ඒ දුඛමී භික්ෂු තෙම මැකැවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙයි අපොළොස් නිස්තරණ වන පුරයි. භික්ෂුන් වෙත එලඹ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් පටිසාරණීයකමීය කරණු ලැබුයෙමි මැකැවින් පවතීමි. භික්ෂුන් අනුව හැසිරෙමි. නිස්තරණ වන් අනුව පවතීමි. මෙයින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද ? ” යි. භික්ෂුහු මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ සුඛමී භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය සන්තිඳුවා ලත්තේ ය.

1. “මහණෙනි, අංග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි: කමා උපාධියා ව උපසම්පද කෙරෙයි ද, කීස දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවටත් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මාදිය ඉවසයි ද, සම්මාදිය ලදහු දිසිනුදු මෙහෙණිනට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු භික්ෂුහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද පඤ්ච අභිගයකින් යුක්ත මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සංසිඳුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් පටිසාරණීය කමීය කරන ලද්දේ මේ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එ බඳු වූ අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, කමීයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො නැවැත්විය යුතු යි: ප්‍රචතත් මහණහුට පොහොසත් කඩා ද, පවුරුණු කඩා ද, සවිවතිය කම් කරයි ද, වෙතෙර දෙවූ තැන් ආදී ප්‍රධාන කම් කරයි ද, අවකාශ කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහයට යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටහින් යුතු මහණහුගේ පටිසාරණීය කමීය නො සන්තිඳුවිය යුතු යි.

පටිසාරණීය කමීයෙහි නො සන්තිඳුවිය යුතු
අංග අපොළොස නිමි.

පටිපසස්සමෙහතබ්බිඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නික්ඛංගං උදෙති, න සාමග්ගොපකාරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතියං සාදෙති, සම්මනොපි භික්ඛුනියො න ඔවදති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපනතියා සබ්බෙත පටිසාරණීයකමමං කතං හොති, නං ආපනතියං න ආපජ්ජති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහති, කම්මිකෙ න ගරහති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, න පචාරණං ධූපෙති, න සම්මතියං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුනි සම්පදොපේති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගමෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

පටිසාරණීයකමම

පටිපසස්සමෙහතබ්බිඅට්ඨාරසකං නිවසිතං.

[පටිපසස්සමනං:]

1. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමෙහතබ්බං: තෙන¹ භික්ඛවෙ සුඛමෙවන භික්ඛුනා සම්මං උපසම්පාදිතා එකංගං උත්තරාසඛිතං කරිකං බුද්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ජිතා උකඤ්චිකං නිසීදිතා අඤ්ඤං පග්ගං හෙතො එවමස්ස වචනියො: අතං හෙතො සබ්බෙත පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තාමි, ලොමං පාතෙමි, තෙනාරං වත්තාමි, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමිති, දුතියමපි යාවතබ්බො, තතියමපි යාවතබ්බො.

වත්තෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙත සබ්බො ඤ්ඤපතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හෙතො සබ්බො: අයං සුඛමෙව භික්ඛු සබ්බෙත පටිසාරණීයකමමකතො සම්මා වත්තති, ලොමං පාතෙති, තෙනාරං වත්තති, පටිසාරණීයස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවති. යදි සබ්බස්ස පතනකල්ලං, සබ්බො සුඛමෙවන භික්ඛුනො පටිසාරණීයකමමං පටිපසස්සමෙහතය, එසා ඤ්ඤති.

1. තෙනති - සිමු.

සන්තිද්වය යුතු අංග අටොළොස

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුත් මහණුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු යි: උපසම්පදා නො කරවයි ද, නිස නො දෙයි ද, හෙරණකු ලවා උවච්ඡි නොකරවයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මතිය නො ඉවසයි ද, සම්මතිය ලද්දේ තමුල් මෙහෙණිනට ඔවා නො දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු ය.

2. මහණෙනි, අතින් අංග පසෙකිහුදු යුතු මහණුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු යි: යම් ඇවැත්කින් සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමය කරණ ලද්දේ තම ඒ ඇවැත්තට නො පැමිණෙයි ද, එ වැනි අන් ඇවැත්කට හෝ නො පැමිණෙයි ද, එයට වඩා ලාමක ඇවැත්කට හෝ නො පැමිණෙයි ද, කමයට නො ගරහයි ද, කමය කළවුනට නො ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු ය.

3. මහණෙනි, අංග අටකින් යුතු මහණුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු ය: පුවතත් මහණුන්ගේ පොහොය නො තබයි ද, පවුරුණු නො තබයි ද, සව්වතීය කම් නො කරයි ද, ප්‍රධානකම් නො කරයි ද, අවකාශ නො කරවයි ද, වොදනා නො කරයි ද, ඇවැත් සිහි පත් නො කරවයි ද, හිසුන් කලහ පිණිස නො යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අටකින් යුත් හිසුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වය යුතු යි.

පටිසාරණිය කමයෙහි සන්තිද්වය යුතු
අංග අටොළොස හිමි.

[සන්තිද්වම]

1. මහණෙනි, මෙසේ (පටිසාරණිය කමය) සන්තිද්වය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ සුඛමී භූමි හිසුන් විසින් සංඝයා වෙත එළඹ උත්තරාසංගය එකක් කොට පොරොවා වැඩි මහලු හිසුන්ගේ පා වැද උකකුටික ව හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: “සඤ්චිති, සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමය කරණ ලැබූ මම මනා ව පවතිමි. හිසුන්ට අනුකූල ව පවතිමි. අටොළොස් නිසාරණ වන්හි පවතිමි. පටිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිමි”යි. දෙවෙනුවත් යදිය යුතු යි. තෙවෙනුවත් යදිය යුතු යි.

ව්‍යාකූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි:

“සඤ්චිති, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ සුඛමී හිසු තෙමේ සංඝයා විසින් පටිසාරණිය කමය කරණ ලැබුයේ මනා ව පවතිනි. අනුකූල ව පවතිනි. නිසාරණවන්හි පවතිනි. පටිසාරණියකමයාගේ සන්තිද්වම යදිනි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත් තම සංඝ තෙමේ සුඛමී හිසුන්ගේ පටිසාරණිය කමය සන්තිද්වමත්තේ ය. මේ ඤාතිය යි.

සුණාතු මේ හතෙත සඤ්ඤා: අයං සුඛමෙමා භික්ඛු සඤ්ඤාන පටිසාරණීයකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සඤ්ඤා: සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමා පටිපසසද්ධෙති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණ්හසා, යසා නකබමති, සො භාසෙයස.

දුතියමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ- තතියමපි එතමත්ථං වදාමි. සුණාතු මේ හතෙත සඤ්ඤා: අයං සුඛමෙමා භික්ඛු සඤ්ඤාන පටිසාරණීයකමමකතො සමමා වතනති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතනති, පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධිං යාවති. සඤ්ඤා: සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමා පටිපසසද්ධෙති. යසායසමතො ඛමති සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයසා කමමසා පටිපසසද්ධි, සො තුණ්හසා, යසා නකබමති, සො භාසෙයස. පටිපසසද්ධිං සඤ්ඤාන සුඛමමසා භික්ඛුතො පටිසාරණීයකමමා, ඛමති සඤ්ඤා, තසමා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පටිසාරණීයකමමං වතුත්ථං හිමුතං.

5. ආපනතිය අදස්සනෙ උභෙකවතීයකමමං.

1. තෙන සමයෙන මුද්දො හගවා කොසමිනිසං චිතරති සසාසිතාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා ජනෙතා ආපනතීං ආපජ්ජතී න ඉච්ඡති ආපනතීං පසයිතුං. යෙ තෙ භික්ඛු අප්පිල්ලං -පෙ- තෙ උප්ඛායනති ඩිසනති විපාවෙනති: කථං හි නාම ආයසමා ජනෙතා ආපනතීං ආපජ්ජතී න ඉච්ඡසති ආපනතීං පසයිතුනති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතසමිං තිදනෙ එතසමිං පකරණෙ භික්ඛු-සඤ්ඤා සනතිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි “සචමං කිර භික්ඛවෙ ජනෙතා භික්ඛු ආපනතීං ආපජ්ජතී න ඉච්ඡති ආපනතීං පසයිතු” නති. සචමං හගවා.

3. විගරහි මුද්දො හගවා: “කථං හි නාම සො භික්ඛවෙ මොසපුරිසො ආපනතීං ආපජ්ජතී න ඉච්ඡසති ආපනතීං පසයිතුං, තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- විගරහිත්වා ධම්මිං කථං කතවා භික්ඛු ආමනෙතති:

4. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොතු අසමොගං සඛෙසන. එව්ඤ්ච ඊත භික්ඛවෙ කාතඛං: පඨමං ඡන්තො භික්ඛු වොදෙතඛො, වොදෙතො ඤාතෙතඛො, ඤාතො ආපත්ති ආරොපෙතඛො, ආපත්තීං ආරොපෙතො ව්‍යතෙතන භික්ඛුනො පටිබලෙන සඛෙසා ඤ්ඤෙතෙතඛො:

5. “සුණාතු මෙ භන්ත සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. යදි සඛෙසසා පත්තකලං සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොස අසමොගං සඛෙසන, එසා ඤ්ඤති.

සුණාතු මෙ භන්ත සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යසංගසමතො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො සුණොස්ස, යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එකමන්තං වදමි -පෙ- තතියමි එකමන්තං වදමි: සුණාතු මෙ භන්ත සඛෙසා: අයං ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තීං ආපජ්ඣො න ඉවජති ආපත්තීං පසයිතුං. සඛෙසා ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං කරොති අසමොගං සඛෙසන. යසංගසමතො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයස්ස කම්මස්ස කරණං අසමොගං සඛෙසන, සො සුණොස්ස, යස්ස නකම්මති සො භාසෙය්‍ය.

කතං සඛෙසන ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මං අසමොගං සඛෙසන, ඛමති සඛෙසස්ස, තස්මා සුණති, එවමෙතං ධාරංසාමි”ති.

6. ආවාසපරමසරඤ්ච භික්ඛවෙ සංසථ ‘ඡන්තො භික්ඛු ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකම්මකතො අසමොගං සඛෙසනො’ති.

4. “එසේ නම් මහණෙනි, සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට ඇවැත් නොදැක්මෙහි සමයයා හා සමොග නැති උකෙඩපනියකමය (ධර්මානුසංගතයෙන් වෙන් කිරීමේ කමය) කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු යි: පළමු ව ජනන භික්ෂු තෙමේ වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට ඇවැත් සිහිපත් කැරැවිය යුතු යි. සිහිපත් කරවා ඇවැත් නැවිය යුතු යි. ඇවැත් නොවූ ප්‍රතිබල වූ වාසනා මහණකු විසින් සමය තෙමේ දැක්විය යුතු යි:

5. “සාමනී, සමය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැක්වීමට නොකැමැති වෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්නම් සමය තෙමේ ජනන භික්ෂුකට සමයයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සාමනී, සමය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැක්වීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට සංඝයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරයි. යම් ආයුෂමතකුට ජනන භික්ෂුකට සමයයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කිරීම රුචි නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි: සාමනී, සමය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ ජනන භික්ෂු තෙමේ ඇවැත්ව පැමිණ ඇවැත් දැක්වීමට නොකැමැති වෙයි. සංඝ තෙමේ ජනන භික්ෂුකට සමයයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරයි. ජනන භික්ෂුකට සමයයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වන්නේ ය. යමකුට රුචි නොවේ නම් හෙතෙම කියන්නේ ය.

සමයයා විසින් ජනන භික්ෂුකට සමයයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන සේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරණ ලදී. සමයයාට එය අභිමත යි, එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මේ කරුණ මෙසේ දරමි.

9. ‘මහණෙනි, ජනන භික්ෂු තෙමේ සංඝයා සමග ධර්මානුසංගතය නොපවත්වන ලෙස ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඩපනියකමය කරණ ලද්දේය’යි කැම ඇවැත්ගෙහි ආරෝචනය කරවු.

අධම්මකමමදවාදසකං

1. තීති භික්ඛවෙ අභෙහති සමන්තාගතං ආපතතියං අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකමමං අධම්මකමමකමම හොති අපිනසකමමකමම දුට්ඨපසන්නකමම: අසම්මුඛා කතං නොති, අපට්ඨුච්ඡා කතං නොති, අපට්ඨකුසල කතං නොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තීන්තමහති සමන්තාගතං ආපතතියං අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකමමං අධම්මකමමකමම හොති අපිනසකමමකමම දුට්ඨපසන්නකමම.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති සමන්තාගතං ආපතතියං අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකමමං අධම්මකමමකමම හොති අපිනසකමමකමම දුට්ඨපසන්නකමම: අනාපතතියං කතං නොති, අදෙසනාගාමිනියා ආපතතියං කතං නොති, දෙසිතාස ආපතතියං කතං නොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අවොදෙතියා කතං නොති, ආපතතියං අසාරෙතියා කතං නොති, අනාරොපෙතියා කතං නොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අසම්මුඛා කතං නොති, අධම්මෙතන කතං නොති, වග්ගෙතන කතං නොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අපට්ඨුච්ඡා කතං නොති, අධම්මෙතන කතං නොති, වග්ගෙතන කතං නොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අපට්ඨකුසල කතං නොති, අධම්මෙතන කතං නොති, වග්ගෙතන කතං නොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අනාපතතියා කතං නොති, අධම්මෙතන කතං නොති, වග්ගෙතන කතං නොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීන්තමහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපතතියා කතං නොති, අධම්මෙතන කතං නොති, වග්ගෙතන කතං නොති -පෙ-

අධ්‍යයනමාලාව

1. මහණෙනි, තෙ අභයකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම් කම්මක් ද වෙයි. අවිනය කම්මක් ද වෙයි. නොමනා ව සන්තිඳුනක් ද වෙයි: නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අංග තුනකින් යුක්ත වූ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම් කම්ම ද අවිනය කම්ම ද නොසන්තිඳුනා ලද ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුත් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි. අවිනය කම්ම ද වෙයි. නොසංසිඳුනා ලද ද වෙයි: ඇවැත් නැති කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් දෙසු කරණ කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත් නොනංවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අතින් අංග තුනකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කම් නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි... නොහමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

5. මහණෙනි, අතින් තෙ අභයකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කරණය කම්ම නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, නොදැනුමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

6. මහණෙනි, අතින් තෙ අභයකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කම් නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි... පිළිණ නොගෙණ කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ කරණ ලද්දේ ද.

7. මහණෙනි, අතින් තෙ අභයකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කම් නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි... ඒ ඇවැත් නැති වා කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද.

8. මහණෙනි, අතින් තෙ අභයකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙකම්කම් නොදැනුම් කම්ම ද වෙයි... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන ඇවැත්කෙහි කරණ ලද්දේ ද, අදමින් කරණ ලද්දේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- දෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති, අබ්බෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අවොදෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- ආපත්තියා අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අබ්බෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං අබ්බෙකම්මඤ්ඤා හොති අවිතසකම්මඤ්ඤා සුචුට්ඨත්තඤ්ඤා.

අබ්බෙකම්මද්වාදසකං නිට්ඨිතං.

බ්බෙකම්මද්වාදසකං

1. තීති භික්ඛවෙ අබ්බෙති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බෙකම්මං ව හොති විතසකම්මඤ්ඤා සුචුට්ඨත්තඤ්ඤා සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුට්ඨා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බෙකම්මං ව හොති විතසකම්මං ව සුචුට්ඨත්තං ව.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති සමන්තාගතං ආපත්තියා අදස්සතෙ උකෙඛපතීයකම්මං බ්බෙකම්මඤ්ඤා හොති, විතසකම්මං ව, සුචුට්ඨත්තං ව; ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනායාපිතියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඤ්ඤති -පෙ- වොදෙත්වා කතං හොති, සාරෙත්වා කතං හොති ආපත්තියා අරොපෙත්වා කතං හොති -පෙ-

9. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

10. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ ද අදමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අගකින් යුත් ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් තොදහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොනඟා කරණ ලද්දේ ද, තොදහැමින් කරණ ලද්දේ ද, වාගු වූ සහන විසින් කරණ ලද්දේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅගින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් තොදහැමිකම් ද වෙයි. අවිතය කම් ද වෙයි. නොසන්තිදුනේ ද වෙයි.

අබ්ථි කම් දෙලොස නිමි.

බම් කම් දෙලොස

1. මහණෙනි, තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනිකම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි, මනා ව සන්තිදුනක් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ ද, පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙඅගින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් දහැමි කම් ද වෙයි. විතය කම් ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුනේ ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනිකම් දහැමි කම් ද ... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොදෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අනිත් තෙඅගකින් යුතු ඇවැත් තොදක්මෙහි උකෙඛනි කම් දහැමි කම් ද වෙයි... සොඟා (වොදනා කොට) කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, ඇවැත් නොවා කරණ ලද්දේ ද...

4. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- හමුවන කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- පටිපුටු කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- පටිපුටු කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- අදෙසිනාගාමිනියා ආපත්තියා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- වොදනා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- සාරත්තා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි -පෙ- ආපත්තියා ආරොපෙනා කතා හොඳි, බලවත් කතා හොඳි, සම්මත කතා හොඳි. ඉතිරි වූ භික්‍ෂුවේ නිහඬෙහි සමන්තාගතා ආපත්තියා අදහසෙන් උපකරණයකම. බලවත් ව හොඳි විනයකම ව සුචරිත ව.

බුද්ධිකම්මදායකය. නිවසිත.

4. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... පිළිවිහ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

6. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... පිළිණ ගෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

7. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

8. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... දෙයුමෙන් පිරිසිදු වත ඇවැත් ඇති කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

9. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... ඇවැත් නොදෙසූ කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

10. මහණෙනි, අනිත් අග තුණකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කමක් ද වෙයි. මනා ව සංහිද්‍රතක් ද වෙයි; සොයා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද,...

11. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි... සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ ද,...

12. මහණෙනි, අනිත් තෙ අහකින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනය කම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි; ඇවැත් නොවූ කරණ ලද්දේ වේ ද, දැහැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර වූ සභන විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ තෙ අහින් යුතු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම් දැහැමි කම් ද වෙයි. විනයකම ද වෙයි. මනා ව සන්තිදුතේ ද වෙයි.

බුද්ධි කම් දෙළොස නිමිශේ ය.

ආකඛමානුජකතං

1. තීති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: ගණ්ඨන-කාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපත්තිබහුලො අනපදො, භිතියංසවෙස්සා විහරති අනුක්‍රොමිකෙති භිතියංසගෙහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සිලවිපතො හොති, අර්කාවාලෙ ආචාරවිපතො හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: මුඛස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඛස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තීහඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

4. තීණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො ගණ්ඨකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, එකො ඛාලො හොති අව්‍යතො ආපත්තිබහුලො අනපදො, එකො භිතියංසවෙස්සා විහරති අනුක්‍රොමිකෙති භිතියංසගෙහති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තීණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තීණණං භික්ඛුනං ආකඛමානො සංඝො ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සිලවිපතො හොති, එකො අර්කාවාලෙ ආචාරවිපතො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛමානො සඛෙසා ආපත්තියා අදස්සනෙ උකෙඛපතීයකමමං කරෙය්‍ය.

ආකඩවිමානාත්තකිය

1. මහණෙනි, අංග භුණ්ණිත් යුක්ත භික්ෂුතට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය: යම් මහණෙක් ඛවර කරන්නේ ද, කලහ කරන්නේ ද, විරුද්ධවාද කරන්නේ ද, වාක්කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ ද, අවසාන වූ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තාවූ ඉමක් නැති ඇවැත් ඇත්තා වූ බාලයෙක් වෙයි ද, හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත වූයේ වාසය කරයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අනෙකුළු තෙ අහසින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි (පාමාක් සංවර සිල්ල) නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතමාවාරයෙහි නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්දභේදයෙහි නවුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණ්ණිත් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අංග භුණ්ණිත් යුක්ත වූ මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය. මුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ තෙ අතින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛවර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා ඉදිරියෙහි අභිකරණ ඇති කරන්නේ වෙයි ද, එක් මහණෙක් අවසන් ඇවැත් බහුල කොට ඇති, සීමාරහිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වෙයි ද, එක් මහණෙක් හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නොවූ ගිහි සහතින් යුක්ත වූයේ වෙසෙයි ද, මහණෙනි, මේ අංග භුණ්ණිත් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය.

5. අන්‍ය වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි විපත් ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාන්දභේදයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැත් නොදුක්මෙහි උකෙවිතියකමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂුන් තිදෙනකුන්කට සඬා තෙමේ කැමැති වන්නේ නම්, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් දුබුරුවන්හි අසුණු කියයි. එක් මහණෙක් යගුරුවන්හි අසුණු කියයි. මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනට සඬා තෙමේ කැමැත්තේ නම් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඛපනිය කමයෙහි
ආකඩ්ඛමාන ජාත්තය නිමිසේ ය.**

ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඛපනිය කමයෙහි තෙසාළිස් වත

1 මහණෙනි, ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඛනිකම් කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු. එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම යි: උපසපන් නො කටයුතු. නිස නො දිය යුතු. තෙරණකු උපසායක කොට නො ගත යුතු. භික්ෂුනොවාදකසම්මතීය නො ඉවැසිය යුතු. සම්මතීය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණතට ඔවා නො දිය යුතු. යම් ඇවැතක් හෙතු කොට සඬායා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙඛනි කම් කරණ ලද නම්, ඒ ඇවැත හෝ, එබ්බ අත් ඇවැතක් හෝ, එයට වඩා පවිටු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැද්ද යුතු. විනය කමය නො ගැරැහිය යුතු. කමය කලහු නො ගැරැහිය යුතුය. පුවතත් මහණක්හුගේ වැදීම ද, දක හුතස්තෙන් නැගී සිටීම ද, ඇදීලී බැදීම ද, සාම්චිකමය ද, අසුත් එලැවීම ද, යකන් එලැවීම ද, පාදෙතා දිය එලැවීම ද, පාපුටුව-පාදකප්ලිකාව එලැවීම ද, (ඕහු තමා) පාසිටුරු පිළිගැන්ම ද නැමෙහි (ඕහු තමා) පිට පිරියම් කිරීම ද නො ඉවසිය යුතු. පුවතත් මහණෙක් ශීලවිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආචාරවිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. දුට්ඨිපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. ආජීව-විපතකියෙන් වොදිත නො කටයුතු. මහණෙක් මහණුන් කෙරෙන් නො බිඳුවිය යුතු. ගිහිදද (සුදුවත් ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුදද (කුහවැහැරි ආදිය) නො දැරිය යුතු. තොටුවෝ නො ගෙවිය යුතුය. මහණහු සෙවිය යුතුය. මහණසිකෙහි හික්මිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති අනාචාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙණිය ඇති ආවාසයෙහි ද අනාචාසයෙහි ද නො විසිය යුතු. පුවතත් මහණක්හු දක හුතස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුවතත් මහණ තෙම වෙහෙර කුල දී හෝ වෙහෙරින් බැහැර හෝ නො ගැටිය යුතු. පුවතත් මහණක්හුගේ පොහෝ කිරීම නො තැබිය යුතු. පචාරණාව නො තැබිය යුතු. සවවනිය කමය නො කල යුතු. වෙහෙර දෙටුකම් නො කට යුතු. අවකාශ නො කරවිය යුතු. වොදනා නො කටයුතු. ඇවැත් සිහි කරවීම නො කල යුතු. මහණුන් හා කලහයෙහි නො යොදා ලිය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙඛපනිය කමයෙහි
තෙසාළිස් වත නිමිසේ ය.**

[ජනනායක භික්ෂුවා සම්මානවතනන.]

1. අප බො සමූහය ජනනායක භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. අකාසි අසමූහය සමූහය. සො සමූහය ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්මකතො තමා ආපාසා අසුදු ආපාසා අගමාසි. තත් භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසු. න පව්වටෙසු. න අසුදුලිකම්ම. න සාමිච්ඡිකම්ම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසු. න සුජෙසු.

සො භික්ෂුහි අසකකරිංසමානො අගරුකරිංසමානො අමානියමානො අසුජියමානො අසකකාරපකතො තමාපි ආපාසා අසුදු ආපාසා අගමාසි.

තත්පි භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසු. න පව්වටෙසු. න අසුදුලිකම්ම. න සාමිච්ඡිකම්ම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසු. න සුජෙසු.

සො භික්ෂුහි අසකකරිංසමානො අගරුකරිංසමානො අමානියමානො අසුජියමානො අසකකාරපකතො තමාපි ආපාසා අසුදු ආපාසා අගමාසි.

තත්පි භික්ෂු තෙව අභිවාදෙසු. න පව්වටෙසු. න අසුදුලිකම්ම. න සාමිච්ඡිකම්ම. අකංසු. න සකකරිංසු. න ගරුකරිංසු. න මානෙසු. න සුජෙසු.

සො භික්ෂුහි අසකකරිංසමානො අගරුකරිංසමානො අමානියමානො අසුජියමානො අසකකාරපකතො පුතදෙවි කොසලිං පට්ටාගසුදු.

2. සො සම්මා වතනති. ලොමං පාතෙති, තෙත්තාරං වතනති. භික්ෂු උපසම්මතමිති. එවං වදෙති: “අහං ආවුසො සමූහය ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්මකතො සම්මා වතනාමි. ලොමං පාතෙමි. තෙත්තාරං වතනාමි. කථං හු බො මහ පටිපට්ඨතබ්බ?” නති.

භගවතො එතමත්තං ආරොචෙසු. “තෙන හි භික්ෂුවෙ සමූහය ජනනායක භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම පටිපට්ඨතොසෙතු”.

න පටිපට්ඨතොසෙතු තෙවතනාරිසකං

1. පසුවති භික්ෂුවෙ අබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. න පටිපට්ඨතොසෙතු: උපසම්මතදෙති, නිස්සං දෙති, සාමිච්ඡෙරං උපට්ඨාපෙති, භික්ෂුවාදකසම්මති. සාදිසිති, සම්මතොපි භික්ෂුනියො ඔවදති. ඉමෙහි ටො භික්ෂුවෙ පසුව-හබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. න පටිපට්ඨතොසෙතු.

2. අපරෙතිපි භික්ෂුවෙ පසුවහබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. න පටිපට්ඨතොසෙතු: යං ආපනතිය සමූහය ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. කතං කොති තං ආපනතිය ආපජ්ජති, අසුදු වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං ගරහති, කම්මකෙ ගරහති. ඉමෙහි ටො භික්ෂුවෙ පසුවහබෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ෂුවා ආපනතිය අදහසකෙ උකෙකපනියකම්ම. න පටිපට්ඨතොසෙතු.

[ජනනාභිසංඝසුභයේ මනාපැවැත්ම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙමේ ජනන මහණභව ඇවැත නො දුක්ඛමහි, සබ්බයා හා සමෙහාග රහිත වූ උකෙට්ඨකමය කමය කෙරෙහි. හේ ඇවැත නොදුක්මෙහි සබ්බයා විසින් උකෙට්ඨකම කරණ ලද්දේ ඒ ඇවැතයෙන් අනෙක් ඇවැතයකට හිමි ය. එහි මහණහු ඔහු නො ම වැන්දක. දක හුතත්තෙන් නො ම නැගී සිටියක. ඇදිලි බැදීම ද සාමිවි කමය ද නො ම කලක, සත්කාර නො ම කලක, ගරුකාර නො ම කලක. බුහුමන් නො ම කලක, නො ම පිදුක.

හෙ තෙම මහණුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මිඛතා ලද්දේ ඒ ඇවැතයෙන් අනෙක් ඇවැතයකට හිමි ය. එහි ද භික්ෂු නො ම වැන්දක. දක හුතත්තෙන් නො ම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය නො ම කලක, සාමිවිකමය නො ම කලක, සත්කාර නො ම කලක, ගරුකාර නො ම කලක, බුහුමන් නො ම කලක, නො ම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර නො කරණු ලබනුයේ, බුහුමන් නො කරණු ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මිඛතා ලද්දේ ඒ ඇවැතයෙන් අනෙක් ඇවැතයකට හිමි ය. එහි ද භික්ෂු නො ම වැන්දක. දක හුතත්තෙන් නො ම නැගී සිටියක. අඤ්ඤාමය සාමිවිකමය නො ම කලක, සත්කාර ගරුකාර බුහුමාන නො ම කලක, නො ම පිදුක.

හෙ තෙම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර ගරුකාර බුහුමාන කරණු නො ලබනුයේ, නො පුදනු ලබනුයේ, අසත්කාරයෙන් මිඛතා ලද්දේ, යලි ද කොසොඳි හුවරට පෙරලා ආයේ ය.

2. හෙ තෙම මොනොවට පවතී, අනුලොමී ව පවතී. තිස්තරණ වත අනුව පවතී. මහණුන් කරා එලැබී “ඇවැත්නි මම සබ්බයා විසින් ඇවැත නොදුක්මෙහි උකෙට්ඨකමය කරණ ලද්දෙහි මනා ව පවතිමි, අනුලොමී ව පවතිමි, තිස්තරණ වත අනුව පවතිමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද ?”යි මෙසේ කියයි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලක. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ ජනන මහණභව ඇවැත නොදුක්මෙහි උකෙට්ඨකමය සන්තිද්වාරා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

නොසන්තිද්වාරියුතු තෙසාලිය

1. “මහණෙනි, අබ්බ පසෙකින් සමනිත මහණහුගේ ඇවැත නො දුක්මෙහි උකෙට්ඨකම නො සන්තිද්වාරිය යුතු: උපසංචන් කෙරේ ද, තිස දේ ද, තෙරණකු උවවුචකු කොට තමා වෙත සිටුවා ද, භික්ෂුනො-වාදක සමමතිය ඉවතා ද, සමමත වූයේත් මෙතෙණකට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උකෙට්ඨකම නො සන්තිද්වාරිය යුතු.

2. මහණෙනි, අත් අබ්බ පසෙකින් යුත් මහණහුගේ ඇවැත නො දුක්මෙහි උකෙට්ඨකම නො සන්තිද්වාරිය යුතු: සබ්බයා විසින් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදුක්මෙහි උකෙට්ඨකම කරණ ලද්දේ ඒ නම් ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු අත් ඇවැතකට හෝ, එයට වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණේ ද, විනය කමයට ගරතා ද, කමය කලවුන් හට ගරතා ද, මහණෙනි, මේ අබ්බ පසින් සමනිත මහණහුගේ ඇවැත නොදුක්මෙහි උකෙට්ඨකම නො සන්තිද්වාරිය යුතු.

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකම්මං, සංමිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිතාරං සංදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිතාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං-පාදකථලිකං, පත්තච්චරපටිකකණං, නභානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං සංදියති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුං සීලවිපත්තියා අනුභංගෙති, ආචාරවිපත්තියා අනුභංගෙති, දිව්ඨිවිපත්තියා අනුභංගෙති, ආජීවිපත්තියා අනුභංගෙති, භික්ඛු භික්ඛුති හෙදෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං හිනිබ්ජං බාරෙති, තිත්ථිගබ්ජං බාරෙති, තිත්ථිගෙ සෙවති, භික්ඛු න සෙවති, භික්ඛුසිකඛාය න සිකඛති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වසති, එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතතස්ස භික්ඛුං දිස්වා ආසනං න උට්ඨාති, පකතතතස්ස භික්ඛුං අසාදෙති අනොවා වා බග්ගි වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අද්ධෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධූපෙති, පචාරණං ධූපෙති, සච්චතියං කණ්ණෙති, අනුවාදං පට්ඨපෙති, ඕකාසං කාණ්ණෙති, ජවාදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති, ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකඛෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං න පටිපසංගමෙතඛබ්බං.

ආපත්තියා අදස්සනෙ උතෙකපනීයකම්මං
න පටිපසංගමෙතඛබ්බං තෙවිකතාරිසකං නිට්ඨිතං.

3. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: පුළුන් මහණන්ගේ අභිවාදන, පවුලිකත, අක්ෂරිකම, සාමිකම, ආසනාභිකාර ඉවසා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

4. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: පුළුන් මහණන්ගේ ගුණාභිකාර, පාදදාන, පාදපිඨ-පාදකඨලිකා, පාත්‍රවිවර-ප්‍රතිග්‍රහණ, නැමෙහි පාඨපරිකම් යන මේ ද ඉවසා ද, මහණෙනි, මෙහි අඛණ්ඩ පසින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

5. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: පුළුන් මහණකුට ශිලිප්පතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, ආචාර විපතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, දූෂිතපතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, ආචාරිකතියෙන් වොදනා කෙරේ ද, මහණකු මහණන් කෙරෙන් හිඳවා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

6. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: හිඳිද දරා ද, නොබුදු දරා ද, ගතාවුන් සොයා ද, මහණන් නොසොයා ද, මහණ-සිකෙහි නොකිස්මේ ද, මහණෙනි, මේ පසකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

7. මහණෙනි, අන් අඛණ්ඩ පසෙකින් සුත් මහණන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: පුළුන් මහණන්හු හා එකවර්තන ආවාසයෙහි වෙසේ ද, එකවර්තන අනාවාසයෙහි වෙසේ ද, එකවර්තන ආවාසයෙහිත් අනාවාසයෙහිත් වෙසේ ද, පුළුන් මහණන් දක හුනස්සෙන් නොනැගී සිටී ද, පුළුන් මහණන්හු ආවාසය තුළ දී හෝ එයින් බැහැර දී හෝ ගවා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් සුත් මහණන් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

8. මහණෙනි, අඛණ්ඩ අවෙකින් සුත් මහණන් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු: පුළුන් මහණන්හු පොතෝකම් තවත්වා ද, පවුරුණු තවත්වා ද, සවර්තන කෙරේ ද, අනුවාදය පිහිටුවා ද, අවකාශ කරවා ද, වොදනා කෙරේ ද, ඇවැත් සිහි කරවා ද, මහණන් හා කලහ කරවා ද, මහණෙනි, මේ අඛණ්ඩ පසින් සුත් මහණන් ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකම් නොසන්තිද්වය යුතු.

**ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිනිකමින් නොසන්තිද්වය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

පටිපසායනලොකනබ්බි නෙවනනාරිසකං.

1. පඤ්චගි භික්ඛවෙ අඛෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: න උපසම්පාදෙත්ති, න නිස්සං දෙත්ති, න සාමණෙරං උපට්ඨාපෙත්ති, න භික්ඛුනොවාදක සම්මතිං සාදිගත්ති, සම්මතොපි භික්ඛුනියො න ඔවදත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: යං ආපත්තියා සංකප්පෙත ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං කතං හොත්ති නං ආපත්තියා න ආපජ්ජත්ති, අඤ්ඤං වා නාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කම්මං න ගරහත්ති, කම්මකෙ න ගරහත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ජුලිකම්මං, සංචිච්ඡිකම්මං, ආසනාභිහාරං සාදිගත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිහාරං, පාදෙදකං, පාදට්ඨං-පාදකථලිකං, පතනච්චරපටිගහණං, නහානෙ පිට්ඨිපටිකම්මං සාදිගත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: න පකතතතං භික්ඛුං සිලවිපත්තියා අනුඛංසෙත්ති, න අචාරවිපත්තියා අනුඛංසෙත්ති, න දිට්ඨිවිපත්තියා අනුඛංසෙත්ති, න ආදිවිපත්තියා අනුඛංසෙත්ති, න භික්ඛුං භික්ඛුනි හෙදෙත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං: න භිතිබ්ජං ඛාරෙත්ති, න තිත්ථියබ්ජං ඛාරෙත්ති, න තිත්ථිගෙ සෙවත්ති, භික්ඛු සෙවත්ති, භික්ඛුසිකතාය සිකත්ති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගෙහගි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අදස්සනෙ උපෙක්ඛපනීයකම්මං පටිපසායනලොකනබ්බිං.

සන්තිපාය සූත්‍ර නෙසාලිය

1. මහභෞතී, අභිධ පසෙකින් යුත් මහණුන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු: උපසපත් නොහොඳ් ද, නිස නොදේ ද, තෙරණකු වැටුමෙහි නොලා ද, හික්කුනොවාදක සමමිතික නොඉවසා ද, සමමත වූයේ නමුදු මෙහෙණනව කිව්හ නොදේ ද, මහභෞතී, මේ අභිධ පසින් යුත් මහණුන්ගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උකෙවිතිකම සන්තිද්වය යුතු.

2. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් සුත් මනස්සන්ධියේ ඇති නොදැක්මෙහි උඤ්චිතකම් සන්තිග්‍රහය යුතු; සබ්බසං විහිත් යම් ඇවැතෙකින් ඇවැත නොදැක්මෙහි උඤ්චිතකම් කරණ ලද්දේ වේ නම් ඒ ඇවැත නොඅවදී ද, එබඳු වූ අන් ඇවැතක් හෝ, එයට විඩා ලාමක ඇවැතක් නොඅවදී ද, විනයකමය නොගරහා ද, කමය කළුවත් නොගරහා ද, මහණෙනි, මේ පසසින් සුත් මනස්සන්ධියේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උඤ්චිතකම් සන්තිග්‍රහය යුතු.

3. මහණෙනි, අත් අඟහ පහෙකිනුසු සුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි උභෙච්චිකම් සන්තිලවය සුතු: පුවතත් මහණක්හු අභි-
වාදන, පව්වුට්ඨාන, අසඤ්ජිකම්, සාමිච්චිකම්, අසකාහිතාර නොඉවසාද,
මහණෙහි, මේ අඟහ පහින් සුත් මහණහුගේ ඇවැත නොදැක්මෙහි
උභෙච්චිකම් සන්තිලවය සුතු.

4. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් හුදු හිතෙන්ම ඇති කරන දැක්මෙහි උපකම්පිතයක් සන්තිරැසිය යුතුය. පුළුල්වත් මහණත්වයේ සංයෝගිකාර, පාදෙදක, පාදපිටි-පාදකපිටිකා, පාසිවුරු පිළිගැනුම, නැමෙහි පිට පිරිමග් නොඉවසා ද, මේ අයුතු පසින් හුදු මහණත්ව ඇති කරන දැක්මෙහි උපකම්පිතයක් සන්තිරැසිය යුතුය.

5. මහණනි, අන් අභිග්‍රහ පසෙකිනුදු යුත් මහණනු ඇවැත නොදැක්මෙහි උනෙවිනිකම් සන්තිද්විම යුතු: ප්‍රචතත් මහණකුට ශීල-විපක්තියෙන් වොදනා නො කෙරේ ද, ඇවැරවිපක්තියෙන් වොදනා නො කෙරේ ද, දෘඪවිපක්තියෙන් වොදනා නො කෙරේ ද, ඇර්වච්චතනි-යෙන් වොදනා නො කෙරේ ද, මහණකු මහණත් තෙරෙන් නො බිදවා ද, මහණනි, මේ අභිග්‍රහ පසින් යුත් මහණනු ඇවැත නොදැක්මෙහි උනෙවිනිකම් සන්තිද්විම යුතු.

6. මහජනතා, අත් අඩංගු පහසුකම් සහ මහජන අවධානය නොදක්වමින් උකෙවිනිකම් සන්තිදිව්ග සතු: හිඟද, නොදැර, නොබුදුද, නොදැර, නොබුදුද, නොසොයාද, හිඟත් සොයාද, හිඟමිනිසාගේ තිත්මේද, මහජනතා, මේ පහසුකම් සහ මහජනතා අවධානය නොදක්වමින් උකෙවිනිකම් සන්තිදිව්ග සතු.

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ උකෙච්ඡායකම්මං සම්මනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං: න පකතතොති භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡෙනෙ ආවාසෙ වසති, න එකච්ඡෙනෙ අනාවාසෙ වසති, න එකච්ඡෙනෙ ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතතාං භික්ඛුං දිස්වා ආසනාං වුට්ඨාති, න පකතතාං භික්ඛුං ආසාදෙති අනොවාසං ඛිති වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ උකෙච්ඡායකම්මං සම්මනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං.

8. අට්ඨති භික්ඛවෙ අකෙච්ඡායකම්මං සම්මනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං: න පකතතාං භික්ඛුනො උපොසථං ථපෙති, න පටාරණං ථපෙති, න සව්වජ්ඣං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සම්පයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨකෙච්ඡායකම්මං සම්මනාගතස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං.

ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං
පටිපසස්සමොතබ්බං තෙවනාදියං නිවසිතං.

[පටිපසස්සමොතබ්බං]

1. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ පටිපසස්සමොතබ්බං: තෙන භික්ඛවෙ ඡන්තොති භික්ඛුනා සබ්බං උපසම්මන්ති, එකංසං උත්තරසම්මං කරිත්වා බුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වන්දිත්වා උත්තරිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පඤ්ඤානි, එවමස්ස වචනියො:

“අහං හන්තො සබ්බෙති ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කතො සම්මා වතාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතාමි, ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාමිතබ්බං. තතියමපි යාමිතබ්බං.

ව්‍යතොති භික්ඛුනා පටිපලෙති සබ්බො ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හන්තො සබ්බො. අයං ඡන්තො භික්ඛු සබ්බෙති ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කතො සම්මා වතාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතාමි, ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාමිති. යදි සබ්බස්ස පනතකල්ලං, සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොතබ්බං, එසං ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ හන්තො සබ්බො: අයං ඡන්තො භික්ඛු සබ්බෙති ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කතො සම්මා වතාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතාමි, ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාමිති, සබ්බො ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං පටිපසස්සමොති, යස්සාගසමිතො ඛමති ඡන්තස්ස භික්ඛුනො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙච්ඡායකම්මං කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං, භො ඤාතස්ස, යස්ස නික්ඛමති, භො හාසෙත්ථ.

7. මහණෙනි, අන් අයුතු පසෙකින් පුත් මහණෙකුගේ ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටිය යුතු: පුට්ඨත් මහණෙකු හා එක් සෙවෙහි අවස්ති නොවෙසේ ද, එක් සෙවෙහි නොඅවස්ති නොවෙසේ ද, එක් සෙවෙහි අවස්තිත් නොඅවස්තිත් නොවෙසේ ද, පුට්ඨත් මහණෙකු දැක හුණත්තෙන් නැගී සිටී ද, පුට්ඨත් මහණෙකු වෙතෙර තුළ දී හෝ බැහැර දී හෝ නොගව්සා ද, මහණෙනි, මේ පසහින් යුත් මහණෙකු ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටිය යුතු.

8. මහණෙනි, අවගෙහින් යුත් මහණෙකු ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටිය යුතු: පුට්ඨත් මහණෙකු පොතොකම් නොනවතා ද, පටුරුණු නොනවතා ද, සව්වතිය නොකෙරේ ද, අනුවාද නොපිහිටුවා ද, අවකාශ නොකරවා ද, වොදනා නොකෙරේ ද, ඇවැත් සිහි නොකරවා ද, මහණින් හා කලහ නොයොදා ද, මහණෙනි, මේ අවසින් යුත් මහණෙකු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම නොසන්තිදුටිය යුතු.

**ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටිය යුතු
තෙසාලිය නිමිසේ ය.**

[සන්තිදුටීම]

1. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුටිය යුතු: මහණෙනි, ඒ ජනන මහණෙකු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණින් පා වැද උත්තුටුක ව තිද දෙසොත් මුදුන් තබා මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි සංඝයා විසින් උදෙසාපනිකම කරණ ලද්දෙමි මනා ව පවතිමි. අනුලොම ව පවතිමි, නිශ්පාරණ වත් අනුව පවතිමි. ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටීම යදිමි”යි, දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

විසකත ප්‍රතිබල මහණෙකු විසින් සංඝයා තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝයා තෙමේ මම අසාමාන්‍ය: මේ ජනන මහණ සංඝයා විසින් ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම කරණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්පාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටීම යදි. ඉදින් සහකට පැමිණි කරු ඇත්තේ වී නම් සංඝයා තෙමේ ජනන මහණෙකට ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටුවන්සේ ය. මේ ඥාතියයි.

වහන්ස, සංඝයා තෙමේ මම අසාමාන්‍ය. මේ ජනන මහණ සංඝයා විසින් ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම කරණ ලද්දේ මනා ව පවති. අනුලොම ව පවති. නිශ්පාරණ වත් අනුව පවති. ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටීම යදි. සංඝයා තෙමේ ජනන මහණෙකට ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටියි. ජනන මහණෙකට ඇවැත්ත නොදැක්මෙහි උදෙසාපනිකම සන්තිදුටීම යම් ආයුෂමනකුනට රැස්තේ ද, හේ නිහඬ වේවා. යම් ආයුෂමනකුනට නොරැස්තේ ද, හේ කියවා.

දුතියමි එතමන්. වදුම් -පෙ- තතියමි එතමන්. වදුම්: සුණ්‍යාදු මෙ භන්තා සබ්බසා: අයං ජනෙනා භික්ඛු සබ්බසා ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො සම්මා චතතති. ලොමං පානෙති, තෙත්තාරං වතතති ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මකතො පටිපාසාද්ධිං යාවතී, සබ්බසා ජනෙනා භික්ඛුතො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපාසාද්ධිං යාවතී, සබ්බසා ජනෙනා භික්ඛුතො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපාසාද්ධිං යාවතී, සබ්බසා ජනෙනා භික්ඛුතො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං පටිපාසාද්ධිං, සො නාකම්මති, සො භානෙතො.

පටිපාසාද්ධිං සබ්බසා ජනෙනා භික්ඛුතො ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං. බමති සබ්බසා. තස්මා දුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

ආපතතියා අදස්සනෙ උකෙඛපනීයකම්මං නිට්ඨිතං සංඛ්‍යමං.

6. ආපතතියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සොකම්මිකං විහරති සොකම්මිකං. තෙන ඛො පන සමයෙන අගස්මා ජනෙනා ආපතතියා ආපජ්ඣතො න ඉච්ඡති ආපතතියා පටිකාද්ධං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තො -පෙ- තෙ උපකාශනාති භිග්ගති විපාලෙතති: “කථං හි නාම ආගස්මා ජනෙනා ආපතතියා ආපජ්ඣතො න ඉච්ඡන්තො ආපතතියා පටිකාද්ධං”නති.

2. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්. ආරොචෙත්තං. අථ ඛො භගවා එතමන්. නිදුතෙ එතමන්. පකරණං භික්ඛුසබ්බං සන්තප්පාදාපෙතො භික්ඛු පටිපුච්ඡති. “සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ජනෙනා භික්ඛු ආපතතියා ආපජ්ඣතො න ඉච්ඡති ආපතතියා පටිකාද්ධං”නති. “සච්චං භගවා”.

3. විහරති බුද්ධො භගවා: කථං හි නාම සො භික්ඛුවෙ මොඝපුරිසො ආපතතියා ආපජ්ඣතො න ඉච්ඡන්තො ආපතතියා පාටිකාද්ධං. තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නාතං වා පසාද්ධං -පෙ- විහරතිතො බමති: කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතති.

4. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සබ්බසා ජනෙනා භික්ඛුතො ආපතතියා අපපටිකම්මෙ උකෙඛපනීයකම්මං කුරාදු අසලොභාගං සබ්බසා. එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ කාතබ්බං: පථමං ජනෙනා භික්ඛු ලොඤ්ඤාදායො, ලොඤ්ඤායො, සාරෙතබ්බො, සාරෙතො ආපතතියා ආරොපෙතබ්බො, ආපතතියා ආරොපෙතො ව්‍යතෙතන භික්ඛුතො පටිබලෙත සබ්බසා සද්දෙවතබ්බො:

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මවස් අතාවා. මේ ජනන මහණ තෙම සඛ්‍යා විසින් ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චනියකම කරුණ ලද්දේ මනා ව පවතී. අනුලොම ව පවතී. නිත්‍යාරණ වන අනුව පවතී. ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙච්චනියකම සන්තිද්වීම යදී. සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණතට ඇවැත් නොදැක්මෙහි කළ උකෙච්චනියකම සන්තිද්වයි. යම් ආයුෂමහකුතව ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චනියකම සන්තිද්වීම රුස්තේ ද, හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමක්තට නොරුස්තේ ද, හේ කියන්නේ ය.

සඛ්‍යා විසින් ජනන මහණහුගේ ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චනියකම සන්තිද්වන ලද්දේ ය. සඛ්‍යාට ඊසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි.

සේවනු ඇවැත් නොදැක්මෙහි උකෙච්චනියකම නිමිසේ ය.

6. ඇවැත්ව පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙච්චනියකමය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ කොසොඬා නුවර නිසා කොමිතාරාමයෙහි වෙසෙන සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. යම් මහණ කෙනෙක් අලොව්ස් ද... ඔහු “ආයුෂමත් ජනන තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කෙසේ නම් නො කැමැත්තේ ද”යි ලාමක කොට කියත්, නොගුණ පවසත්, නොගුණ පතුරවත්.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැළ කළහ. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රකාරව-
යෙහි වික්සන රුස් කරවා: “මහණෙනි, සැබෑ ද? ජනන මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ ද?”යි පුළුවන් සේක. “සැබෑව වහන්සැ”යි භික්ෂුහු කීහ.

3. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරැහු සේක: “මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිත් පුරිස් තෙම ඇවැත් ඇවැද ඇවැත්ව පිළියම් කරන්නට කැමැති නො වේ ද? මහණෙනි, මෙය සස්තෙහි නොපහනුත්තේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වේ යැ”යි ගරතා දැනුම් කතා කොට භික්ෂුන් බණවා මෙසේ වදළ සේක:

4. මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ ජනන මහණතට ඇවැත්ව පිළියම් නො කිරීමෙහි සඛ්‍යා හා සමාන සමොග රහිත වූ උකෙච්චනියකම කෙරේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ කළ යුතු: “පළමු කොට ජනන මහණ තෙම වූදින කළ යුතු. වොදනා කොට ඇවැත් සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත් තැවිය යුතු. ඇවැත් තාවා ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණත්තු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සුභ්‍රාතා මෙ භනෙත සබ්බසා, අයං ඡනෙතා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදාං. යදි සබ්බසා පතතකල්ලා, සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං කරොය අසමොගං සබ්බසන, එසා ඤෙතති.

සුභ්‍රාතා මෙ භනෙත සබ්බසා, අයං ඡනෙතා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදාං. සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං කරොති අසමොගං සබ්බසන. යසායසමතො ඛමති ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං කරණං අසමොගං සබ්බසන, සො ඤෙතසා. යසා තතමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි: සුභ්‍රාතා මෙ භනෙත සබ්බසා, අයං ඡනෙතා භික්ඛු ආපතතිං ආපජ්ජිතිං න ඉච්ඡති ආපතතිං පටිකාදාං. සබ්බසා ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං කරොති අසමොගං සබ්බසන. යසායසමතො ඛමති ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං කරණං අසමොගං සබ්බසන, සො ඤෙතසා. යසා තතමති, සො භාසෙය්.

තතං සබ්බසන ඡනතසා භික්ඛුතො ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං අසමොගං සබ්බසන. ඛමති සබ්බසා. තසා ඤෙතති. එවමෙතං ඛාරයාමි’ති.

ආචාරපරමපරාධෙ භික්ඛවෙ සංසථ: “ඡනෙතා භික්ඛු ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මකතො අසමොගං සබ්බසන”ති.

අධම්මකම්මද්වාදසකං

1. තිඨි භික්ඛවෙ අබ්බහති සමන්තාගතං ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං අධම්මකම්මකො භොති අවිනයකම්මකො දුට්ඨපසනකො: අසමුඛා කතං භොති, අපට්ඨප්පච්ඡා කතං භොති, අපට්ඨකො කතං භොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිඨෙසාහති සමන්තාගතං ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං අධම්මකම්මකො භොති අවිනයකම්මකො දුට්ඨපසනකො.

2. අපරෙහිති භික්ඛවෙ තිඨෙසාහති සමන්තාගතං ආපතතිං අප්පට්ඨකමෙම උදෙසාපනියකම්මං අධම්මකම්මකො භොති, අවිනයකම්මකො, දුට්ඨපසනකො: අතපතතිං කතං භොති, ආදෙසනාමිතිං ආපතතිං කතං භොති, දෙසිතාය ආපතතිං කතං භොති.- පෙ-

“විනාශය, සමස්තයෙන්ම මෙම අසාධය. මේ ජනතා මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. ඉදින් සමස්තයට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සමස්තයෙන්ම ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරන්නේ ය. මේ අප්‍රතිපත්තිය යි.

විනාශය, සමස්තයෙන්ම මෙම අසාධය. මේ ජනතා මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැත්තේ ය. සමස්තයෙන්ම ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරන්නේ ය. ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරන්නේ යම් ආයුෂ්මත්තයට පිළියම් නම් හේ නිසාව වන්නේ ය. යමකුට නොපිළියම් නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: සමස්තයෙන්ම මෙම අසාධය. මේ ජනතා මහණ ඇවැත් ඇවැද ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නොකැමැති වෙයි. සමස්තයෙන්ම ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරන්නේ ය. ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරන්නේ යම් ආයුෂ්මත්තයට පිළියම් නම් හේ නිසාව වේවා. යමකුට නොපිළියම් නම්, හේ කියමි.

සමස්තය විසින් ජනතා මහණයට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරණ ලද්දේ ය. සමස්තයට පිළියම්. එහෙයින් නිසාව ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මහණෙනි, “ජනතා මහණ තෙම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සමස්තය හා සමානාය රහිත වූ උපකරණයකි කරණ ලද්ද” යි ආවාසපරම්පරාවට ද (ආවාසයක් පාසා) දන්වමි” යි වදාළ හේක.

අධිකරණ දෙපොළ

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සාහයකි සමස්ත අසාධය කුණකින් සමන්විත වූයේ අධිකරණ ද අවිනයකි ද දුර්වලතාවය ද වෙයි. නොපිළියම් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළියම් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළියමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අසාධය කුණකින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සාහයකි සමස්ත අධිකරණ ද අවිනයකි ද දුර්වලතාවය ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උත්සාහයකි සමස්ත අසාධය කුණකින් සමන්විත වූයේ අධිකරණ ද අවිනයකි ද දුර්වලතාවය ද වෙයි. නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසනායාමිනි නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අපවාදෙත්වා කතං හොති, අසාරෙත්වා කතං හොති, ආපත්තියං අනාරොපෙත්වා කතං හොති. -පෙ-

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අසම්මුඛං කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අපටිපුට්ඨං කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

6. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අපටිඤ්ඤාය කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

7. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අපාපත්තියං කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

8. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අදෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

9. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- දෙසිත්වාය ආපත්තියං කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

10. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අපවාදෙත්වා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

11. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- අසාරෙත්වා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. -පෙ-

12. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති -පෙ- ආපත්තියං අනාරොපෙත්වා කතං හොති, අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියං අපටිකමෙම උකෙකපනීය-කමමං අධිමෙකමෙකුට්ඨං හොති, අවිතර්කමෙකුට්ඨං සුමුපසන්නකුට්ඨං.

ආපත්තියං අපටිකමෙම උකෙකපනීයකමම
අධිමෙකමෙකුට්ඨංදසකං නිවේදනං.

ධම්මකම්මදවාදසකං

1. තිඤ්ඤා භික්ඛවෙ අභිඤ්ඤා සමන්තාගතං ආපත්තියං අපටිකමෙම උකෙකපනීයකමමං ධම්මකමෙකුට්ඨං හොති විතර්කමෙකුට්ඨං සුමුපසන්නකුට්ඨං සම්මුඛං කතං හොති, පටිපුට්ඨං කතං හොති, පටිඤ්ඤාය කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියං අපටිකමෙම උකෙකපනීයකමමං ධම්මකමෙකුට්ඨං හොති විතර්කමෙකුට්ඨං සුමුපසන්නකුට්ඨං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ නිහඬෙහති සමන්තාගතං ආපත්තියං අපටිකමෙම උකෙකපනීයකමමං ධම්මකමෙකුට්ඨං හොති, විතර්කමෙකුට්ඨං ව සුමුපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අදෙසිත්වාය ආපත්තියා කතං හොති-පෙ-

3. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහි නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නොතොවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොහඹුගෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සත්ත්වයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... පිළිගත නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... නොඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... දෙශනාගාමිනී නොවන ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... දෙසන ලද ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... ඇවැත සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද ... ඇවැත නොතොවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනැමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් යුත්, ඇවැතට පිළිගත නොකිරීමේ උකෙවනිකම අධිකම ද අවිනයකම ද දුරුපශ්‍යන ද වෙයි.

ඇවැතට පිළිගත නොකිරීමේ උකෙවනිකම
අධිකම ද අවිනයකම නිමිත්තය.

ධම්මකම්මද්වාරයක

1. මහණෙනි, අභිග්‍රහණයෙන් යුත්, ඇවැතට පිළිගත නොකිරීමේ උකෙවනිකම ධම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුපශ්‍යන ද වෙයි: හමුගෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගත කිරීමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අභිග්‍රහණයෙන් යුත්, ඇවැතට පිළිගත නොකිරීමේ උකෙවනිකම ධම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුපශ්‍යන ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන් තෙඅභකිත් ද යුත්, ඇවැතට පිළිගත නොකිරීමේ කළ උකෙවනිකම ධම්මකම්ම ද විනයකම්ම ද සුපශ්‍යන ද වෙයි: ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙශනාගාමිනී ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදෙස ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, සාරෙඤා කතං හොති, ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සමමුඛා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- දෙසනාගාමිනීයා ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- අද්දෙසිනාය ආපතතීයා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- වොදෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- සාරෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- ආපතතීං ආරොපෙඤා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මෙත කතං හොති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිඝ්ඤාති සමනනාගතං ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං ධම්මකම්මං ව හොති විතරකම්මං ව සුමුපසන්නං ව.

ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපනීයකම්ම ධම්මකම්මද්වාදසකං නිබ්බිතං.

1. තිඤ්ඤාති භික්ඛවෙ අඛෙහති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඛෙසා ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං කරොග්ගා: හණ්ඩිත-කාරකො හොති කල්පකාරකො විවාදකාරකො හසනකාරකො සඛෙස අභිකරණකාරකො, චාලො හොති අව්‍යතො ආපතතීවත්තලො අතපදකො, කිහිසංසථෙභා විහරති අතත්තලොකෙහි කිහිසංසගෙහි, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ තිඝ්ඤාති සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛිමානො සඛෙසා ආපතතීයා අප්පට්ඨකම්ම උකෙඛපනීයකම්මං කරොග්ගා.

3. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... පිළිවෙණින් කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... දෙසනාගාමිනි ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... නොදෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... වොදනා කොට කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැත සිහිපත් කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අත්තපු ද තෙතෙකින් ... ඇවැත නාවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දහැමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග ව කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඛ්ඨ තුනින් යුත්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් බිම්කම් ද විනයකම් ද සුපයානත ද වේ.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් බිම්කම්දවාදගතය නිමිසේ ය.

1. මහණෙනි, අඛ්ඨ තුනෙකින් යුක්ත මහණකට සමාන තෙම කැමැති තම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම්කම් කරන්නේ ය: ඛිමර කරන්නේ වේ ද කලක කරන්නේ වේ ද විවාද කරන්නේ වේ ද වාක්කලක කරන්නේ වේ ද සමයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ වේ ද, අව්‍යක්ත වූ ඇවැත් ඛිමර කොට ඇත්තාවූ සීමාර්භිත ඇවැත් ඇති බාලයෙක් වේ ද, කිසියක් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ කිසිකංසමයෙන් යුක්ත වූයේ වසසිද, මහණෙනි, මේ අඛ්ඨ තුනෙකින් යුක්ත මහණකට සමාන තෙම කැමැති තම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම්කම් කරන්නේ ය.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: අභිසිලෙ සීලවිපකනො හොති, අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපකනො හොති, අභිද්වංසියා ද්වංසිවිපකනො හොති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ තිහඤ්ඤාති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො සංඝඛිතකාරකො හොති කල්‍යාණකාරකො විවාදකාරකො භය්‍යකාරකො සඤ්ඤා අභිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යතො: අපතතිබ්බුද්ධො අතපදනො, එකො භික්ඛංසකම්මො විහරති අනනුලොමිකෙති භික්ඛංසකම්මො. ඉමෙයං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො අභිසිලෙ සීලවිපකනො හොති, එකො අජ්ඣාචාරෙ අචාරවිපකනො හොති, එකො අභිද්වංසියා ද්වංසිවිපකනො හොති. ඉමෙයං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය: එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති, එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සබ්බස්ස අවණණං භාසති. ඉමෙයං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛිමානො සඤ්ඤා ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මං කරෙය්‍ය.

ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙට්ඨකම්මෙම
ආකංඛිමානාපකානං නිට්ඨිතං.

2. අතර වූ ද අඩක භුණෙකින් යුක්ත මහණකට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය: උතතම ශීලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් වූ සමාන්තරයෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඩක භුණෙන් යුක්ත මහණකට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අඩක භුණෙකින් යුක්ත මහණකට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය: බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඩක භුණින් යුතු මහණකට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය.

4. මහණෙනි, භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සංඝ තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ඛමර කරන්නේ මේ ද, කලහ කරන්නේ ද, පිරුණි වාද ඇති කරන්නේ ද, වාක් කලහ කරන්නේ ද, සංඝයා හමුවෙහි අභිකරණ කරන්නේ ද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ අවසන්ත වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙළවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ ද, එක් මහණෙක් ගිහියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ ගිහිසංඝයෙක් යුක්ත ව වෙසෙයි ද, -පෙ- මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තිදෙනෙකුට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් උතතම ශීලයෙහි නවුවා වූ සිල් ඇත්තේ ද, උතතම ආචාරයෙහි නවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතතම සමාන්තරයෙහි නවුවා වූ දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තෙ නමට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද භික්ෂූන් තෙ නමකට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, එක් මහණෙක් සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ භික්ෂූන් තිදෙනාට සභ්‍ය තෙම කැමැති නම්, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිකම කරන්නේ ය.

**ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙට්ටනිකම කම්මෙහි
ආකඩ්‍යමාන ජාත්‍යය තිබේ.**

තෙවනාර්ථසම්මතං

1. ආපකතියා අප්පට්ඨකම්ම උකෙකපනීයකම්මකතෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතතීතබ්බං. තත්‍රායං සම්මා වතතනා: න උපසම්පා-
දෙතබ්බං, න නික්ඛයෙය දුතබ්බං, න සාමසණ්දෙරා උපට්ඨාපෙතබ්බං,
න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතී සාදිතබ්බං, සම්මතෙනපි භික්ඛුනියො න
ඔවිදිතබ්බං. යාය ආපකතියා සංකේත ආපකතියා අප්පට්ඨකම්ම උකෙක-
පනීයකම්මං කතං කොතී සා ආපකතී න ආපජ්ජිතබ්බං, අඤ්ඤා වා
තාදිසිකා, තතො වා පාටිට්ඨකරා. කම්මං න ගරහිතබ්බං. කම්මිකා න
ගරහිතබ්බං. න පකතතතං භික්ඛුනො අභිවාදනං පවුට්ඨානං
අඤ්ජිකම්මං සාමිපිකම්මං ආයතාභිකාරො සෙය්‍යාභිකාරො පාදෙදකං
පාදපිඨං පාදකඤ්ජිකං පකතවිවරපට්ඨකණ්ණං තතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං
සාදිතබ්බං. න පකතතතො භික්ඛු සිලවිපකතියා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බං, න
ආචාරවිපකතියා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බං, න දිට්ඨිවිපකතියා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බං,
න ආජීවිවිපකතියා අනුඤ්ඤාසෙතබ්බං. න භික්ඛු භික්ඛුනි ගෙදෙතබ්බං.
න කිසිධිපේ ඛාරෙතබ්බං, න තිසීයධිපේ ඛාරෙතබ්බං, න තිසීය
සෙවිතබ්බං, භික්ඛු සෙවිතබ්බං, භික්ඛුසිත්තං සිත්තීතබ්බං, න පකත-
තෙන න භික්ඛුනා සද්ධි: එකවර්තෙන ආවාසෙ වත්තබ්බං, න එකවර්තෙන
අනාවාසෙ වත්තබ්බං, න එකවර්තෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්තබ්බං.
පකතතතං භික්ඛු දිස්වා ආයතා වුට්ඨාතබ්බං, න පකතතතො භික්ඛු
ආසාදෙතබ්බං අතෙනා වා බහි වා, න පකතතතං භික්ඛුනො
උපොසාදෙයා ධූපපතබ්බං, න පචාරණං ධූපපතබ්බං, න සවිච්ඡිතං
කාතබ්බං, අනුච්ඡාදෙ පට්ඨාපෙතබ්බං, න ඔකාසො කාරෙතබ්බං, න
චොදෙතබ්බං, න සාරෙතබ්බං. න භික්ඛුනි සම්පයොජෙතබ්බන්ති.

ආපකතියා අප්පට්ඨකම්ම උකෙකපනීයකම්ම
තෙවනාර්ථසම්මතං නිවේනං.

[පටිපසංකම්මනං]

1. අප්ඨ බො සංකේතං ජනනං භික්ඛුනො ආපකතියා අප්පට්ඨකම්ම
උකෙකපනීයකම්මං අනාහි අසංකේතං සංකේතං. සො සංකේත ආපකතියා
අප්පට්ඨකම්ම උකෙකපනීයකම්මකතො තමා ආවාසා අඤ්ඤා ආවාසං
අගමාසි.

තෙසාලියවත

1. මහණෙනි, ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමෙහි උකෙට්පනියකමය කරණු ලැබූ මහණහු විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතු යි. එහි මේ නො ව පැවැත්ම ය: (උකෙට්පනියකම කරණු ලැබූ මහණහු විසින්) තමන් උපායාසය ම) උපයමපද නො කළ යුතු යි. නිස නොදිය යුතු යි. තෙරණතුගෙන් උවටැත් නොලැබිය යුතු යි. මෙහෙණිතට බවා දීමේ සමයය නොඉවසිය යුතු යි. සමයය ලද්දේත් මෙහෙණිතට බවා නො දිය යුතු යි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො- කිරීමෙහි උකෙට්පනිය කමය කරණ ලද්දේ වේද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතු යි. එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නො පැමිණිය යුතු යි. විනයකමයට නො- ගැරහිය යුතු යි. කම් කළ භික්ෂුහු නොගැරහිය යුත්තාහ. ප්‍රචතන් මහණක්හුගේ අභිවාදනය, දක හුතස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාදීකමය, වෙනත් පවත් සැලීම ආදී සාමිවිකම්, හිදිනා ආසන එළවා තැබීම, හෝනා ශයන එළවා තැබීම, පාඤ්චුන් දිය තැබීම, සේද පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම - නොසේද පා තබන පුටුව ගෙණ තැබීම, පාහිටුරු පිළිගැනීම, නානසානගෙහි පිට පිරියම් කිරීම යන මේ උපහාර නොඉවසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහට සිලවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආචාරවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. දිට්ඨිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. ආජීවිවිපතනියෙන් වොදනා නො කළ යුතු යි. භික්ෂුන් භික්ෂුන් සමග භික්ෂා නො කළ යුතු යි. හිඟින්ගේ ලක්ෂණයක් වූ සෙවන වස්තු ධාරණාදිය නො කළ යුතු යි. නිඛික ලක්ෂණයක් වූ කුසවැහැරි- දුර්ව ආදිය නො කළ යුතු යි. නිඛිකයෝ නොසෙවිය යුත්තාහ. භික්ෂුහු සෙවනය කළ යුත්තාහ. භික්ෂුසිකාසවෙහි නිත්තිය යුතු යි. ප්‍රචතන් භික්ෂුහු සමග එක් සෙවෙහි ආවාසගෙහි නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි අනාචාසගෙහි ද නො විසිය යුතු යි. එක් සෙවෙහි ආවාස- ගෙහි ද අනාචාසගෙහි ද නො විසිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු දක ආසනයෙන් තැබිටිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහු විහාරය තුළ දී හෝ පිටත දී හෝ නොනැවිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහුගේ පොහෝ තැබීම නො කළ යුතු යි. පවුරුණු තැබීම නො කළ යුතු යි. සම්මතිය කම් නො කළ යුතු යි. විහාරගෙහි අභිපති තනතුරෙහි නො පිහිටිය යුතු යි. අවසර ගැනීම නො කරවිය යුතු යි. ප්‍රචතන් මහණහට වොදනා නො- කළ යුතු යි. ඇවැත් සිහිපත් නො කරවිය යුතු යි. භික්ෂුන් සමග කලහ නො සෙදිය යුතු යි”.

ඇවැතට පිළියම් නො කිරීමේ
උකෙට්පනිය කමයෙහි තෙසාලිය වත නිමි.

[සංකීර්තිම]

1. ඉක්බිති සබ්බ තෙම ජනන භික්ෂුහට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි සබ්බයා හා සමොග රහිත උකෙට්පනිය කමය කෙරෙහි ය. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්පනිය කමය කරණු ලැබූ ඒ ජනන තෙම ඒ ආවාසගෙන් අතින් ආවාසයකට ගියේ ය.

2. තත්ථ භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකමමං න සංඝිච්ඡාමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි.

3. තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකමමං න සංඝිච්ඡාමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො නමාපි ආවාසා අඤ්ඤං ආවාසං අගමාසි. තත්ථපි භික්ඛු තෙව අභිවාදෙසුං, න පච්චුට්ඨෙසුං, න අඤ්ඤාලිකමමං න සංඝිච්ඡාමමං අකංසු, න සක්කරිංසු, න ගරුකරිංසු, න මානෙසුං, න පුජෙසුං. සො භික්ඛුහි අසක්කරියමානො අගරුකරියමානො අමානියමානො අපුජියමානො අසක්කාරපකතො පුනඳෙව නොසමිතිං පච්චාගඤ්ඤි.

4. සො සමමා වතතති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වතතති. භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිතී, එවං වදෙති: අහං ආදිසො සඤ්ඤාන ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙකපනීයකමමංසො සමමා වතතාමි, ලොමං පාතෙමි, නෙත්ථාරං වතතාමි, කථං නු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. භගවතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා ජනනංසා භික්ඛුනො ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙකපනීයකමමං පටිපසංසමොනතු.”

නිපටිපසංසමොනබ්බි තෙවගාතාරීයකං

1. පඤ්චහි භික්ඛුවෙ අඤ්ඤාසි සමන්තාගතංසා භික්ඛුනො ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙකපනීයකමමං න පටිපසංසමොනබ්බි: උපසමපාදෙති, නිසංසං දෙති, සංඝිකෙරං උපධාරෙති, භික්ඛුනොවාදකසමුත්ථිං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුහිසො ඕවදති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුවෙ පඤ්ඤා-සඤ්ඤාසි සමන්තාගතංසා භික්ඛුනො ආපතතියා අපාටිකමෙම උකෙක-පනීයකමමං න පටිපසංසමොනබ්බි.

2. එහි භික්ෂු හෝ ම වැන්දඹුය. දක නො නැගිටිව්වාය. ඇදිලි-කම් නො කළහ. සාමිවිකම් නො කළහ. සත්කාර නො කළහ. ගරුකාර නො කළහ. බුහුමන් නො කළහ. නො පිදුහ. ඒ ජනන නම් භික්ෂු හෝ ම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණ නොලබන්නේ ගරුකරණ නොලබන්නේ බුහුමන් කරණ නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අනෙක් ආවාසයකට ගියේය.

3. එහිදී ද භික්ෂු හෝ ම වැන්දඹුය. දක නො නැගිටිව්වාය. ඇදිලිකම් නො කළාහුය. සාමිවිකම් නො කළාහුය. සත්කාර නො කළා-හුය. ගරුකාර නො කළාහුය. බුහුමන් නො කළාහුය. නො ම පිදුවාහුය. ඒ ජනන භික්ෂු හෝ ම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණ නොලබන්නේ ගරු කරණ නොලබන්නේ බුහුමන් කරණ නොලබන්නේ පුදනු නොලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ ඒ ආවාසයෙන් ද අන් ආවාසයකට ගියේය. එහිදී ද භික්ෂු හෝ ම වැන්දඹුය. දක නො නැගිටිව්වාය. ඇදිලිකම් නො කළාහුය. සාමිවිකම් නො කළාහුය. සත්කාර නො කළාහුය. ගරු නො කළාහුය. බුහුමන් නො කළාහුය. නො පිදුවාහුය. ඒ ජනන භික්ෂු හෝ ම භික්ෂුන් විසින් සත්කාර කරණ නොලබන්නේ ගරු කරණ නො ලබන්නේ බුහුමන් කරණ නො ලබන්නේ පුදනු නො ලබන්නේ අසත්කාරයෙන් මඩනා ලද්දේ නැවතත් කොසබා-නුවරට ම පෙරලා පාමණිකේය.

4. ඒ ජනන භික්ෂු හෝ ම (ඉන් පසු) මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිත්තරණ වගෙහි පවතියි. (ඒ ජනන භික්ෂු හෝ ම) භික්ෂුන් වෙත එළඹ ඇවැත්නි, මම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නො කිරී-මෙහි උදෙසාපනියකමය කරණ ලැබුයෙමි මනා කොට පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිත්තරණ වගෙහි පවතියි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ යි මෙසේ භික්ෂුන්ට කියයි. සාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැල කළාහුය. “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ට ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උදෙසාපනියකමය සංහිදුවා”.

නොසංහිදුවිය යුත්තෙහි අංග තෙසාලිය

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද නිස දෙසි ද නෙරණකු ලවා උවචැන් කරවා ගණිද මෙහෙණින්ට ඔවා දීමේ සම්මතය ඉවතයි ද සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙණින්ට ඔවා දෙසි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසින් යුක්ත මහණන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උදෙසාපනිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගමනෙහි සමනනාත්මකං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උත්තමපනීයකමම. න පටිපාසාසමනනාත්මකං යාය ආපනතියා සමනනාත්මකං ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උත්තමපනීයකමම. කතං කොති, තං ආපනතියා ආපනතියා, අප්පට්ඨකමම උත්තමපනීයකමම. කතං කොති, තං ආපනතියා ආපනතියා, අප්පට්ඨකමම උත්තමපනීයකමම. පාටිඨකමම, කමම. ගරුතී, කමමකෙ ගරුතී. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනතං භික්ඛුනො අභිවාදනං, පටිච්චාදානං, අඤ්ඤාපිකමම, සාමච්චිකමම, ආසනාභිකාරං සාදිගති ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනතං භික්ඛුනො සෙය්‍යාභිකාරං, පාදොදනං, පාදපිඨං පාදකථාපිකං, පනතවිවරපටිගතකණං, නතානෙ පිට්ඨිපට්ඨකමම. සාදිගති, ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනතං භික්ඛුනො සීලවිපතතියා අනුභංගෙහි, ආචාරවිපතතියා අනුභංගෙහි, දිට්ඨිවිපතතියා අනුභංගෙහි, ආර්ථවිපතතියා අනුභංගෙහි, භික්ඛු භික්ඛුහි භෙදෙහි. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- හිතීඛරං. ඛාරෙහි, තිප්පිඛරං. ඛාරෙහි, තිප්පිඛරං. ඛාරෙහි, භික්ඛු න භෙවති, භික්ඛුසිත්තං න සිත්තං. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ -පෙ- පකතනතං භික්ඛුනො සද්ධං. එකවර්තන ආචාරෙ වසති, එකවර්තන ආචාරෙ වසති, එකවර්තන ආචාරෙ වා අනාචාරෙ වා වසති, පකතනතං භික්ඛුනො දිට්ඨා ආසනා න උට්ඨාති, පකතනතං භික්ඛුනො ආසනෙහි ආසනා වා බසි වා. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගමනෙහි සමනනාත්මකං භික්ඛුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමම උත්තමපනීයකමම. න පටිපාසාසමනනාත්මකං.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය කරණ ලද්දේ වේ ද ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කාරක සංඝයාට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි කළ උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතන් මහණුන්ගේ අභිවාදනය, සුතස්තෙන් නැගිටීම, අඤ්ඤාමය, සාමිච්ඡාමය, භිද්දනා අසුත් එළවා නැගීම (යන මේ පස) ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතන් මහණුන්ගේ හෝනා යහන් එළවා නැගීම, පාදෙවුන් දිය නැගීම, සේද පා තබන පුටුව නොසේද පාතබන පුටුවට නැගීම, පාභිමුරු පිළිගැනීම, නැගීමේ පිට පිරිසම කිරීම ඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු නොසංහිදුවිය යුතු යි.

5. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතන් මහණකට සිල්විපතින් වෛදනා කරයි ද, ආචාරවිපතින් වෛදනා කරයි ද, දිට්ඨිවිපතින් වෛදනා කරයි ද, ආර්ථවිපතින් වෛදනා කරයි ද, භික්ෂුන් භික්ෂුන් කෙරෙන් බිදුවයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

6. මහණෙනි, අතර වූ ද පසකකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: හිඟින්ගේ ලක්ෂණ වූ යෙවතවස්ත්‍රාදිය දරයි ද, තිථිකයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුස-වැහැරි ආදිය දරයි ද, තිථිකයන් ඇසුරු කරයි ද, භික්ෂුන් සෙවනය නොකරයි ද, භික්ෂුසිකාවෙහි නොහික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි: ප්‍රචතන් මහණුන්ගේ සමග එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙති අනා-වාසයෙහි වසයි ද, එක් සෙවෙති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ වසයි ද, ප්‍රචතන් මහණුන් දකුණුතස්තෙන් නොනැගිටී ද, අරම තුළදී හෝ පිටතදී හෝ ප්‍රචතන් මහණුන් ගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙකපනියකමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

8. අට්ඨභි භික්ඛවෙ අසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. න පටිපසස්සමෙහතබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ඩූපභී, පචාරණං ඩූපෙති, සච්චනීයං කරොති, අනුචාදං පට්ඨපෙති, ඉකාසං කාරෙති, චොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයොජෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨගසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. න පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

**ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි
න පටිපසස්සමෙහතබ්බං තෙවග්ගාර්ථසං. නිවර්තං.**

පටිපසස්සමෙහතබ්බංතෙවග්ගාර්ථසං.

1. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. පටිපසස්සමෙහතබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න නිස්සංගං දෙති, න සාමණේරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොචාදකං සමමුතීං සාදියති, සමමතොපි භික්ඛුතියො න ඔව්දති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. පටිපසස්සමෙහතබ්බං.

2. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ පඤ්චගසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. පටිපසස්සමෙහතබ්බං: යාය ආපනතියා සමෙකන ආපනතියා අපාටිකමෙම උකෙඛපනීයකමමි. කතං ගොති නං ආපනතීං න ආපජ්ඣති, අඤ්ඤං චා භාදිසිකං, තතො චා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහති, කමමෙකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො -පෙ-

3. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො අභිචාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමමි, සාමීපිකමමි, ආසතාභිහාරං සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

4. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සෙය්‍යාභි-භාරං, පාදෙදකං, පාදපිඨං පාදකඨලිකා, පතතච්චරපටික්කතණං, නකාතෙ පිට්ඨිපට්ඨකමමි. සාදියති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

5. අපරෙතිපි භික්ඛවෙ -පෙ- න පකතතතස්ස භික්ඛුනො සීලපිපතතියා අනුභංගෙති, න ආචාරපිපතතියා අනුභංගෙති, න දිට්ඨිපිපතතියා අනුභංගෙති, න අප්ච්චිපතතියා අනුභංගෙති, න භික්ඛු භික්ඛුති හෙජෙති. ඉමෙති ඛො -පෙ-.

8. මහණෙනි, අංග අටකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය නොසංකිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණත්හුගේ පොහොය තැබීම කරයි ද, පවුරුණු තබයි ද, සවවනිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි දෙවුතනතුරෙහි සිටියි ද, අවසාන ගැණීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, හිසකුත් හා කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අංග අටින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය නොසංකිදුවිය යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය නොසංකිදුවිය යුතු අංග හතොළුය නිමි.

1. මහණෙනි, අංග පසකින් යුක්ත හිසකුත්හුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණහු ලවා උවැටත් නොකරවා ගණී ද, මෙහෙණිතට බවා දීමේ සම්මතය නොඉවසයි ද, සම්මතය ලද්දේත් මෙහෙණිතට බවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතකින් සබ්බසා විසින් උකෙට්ටනියකමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, අතර වූ ද එවැනි ඇවැතකට නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගර්භයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ වැදීම ද, හුනස්තෙන් තැබීම ද, අඤ්චිකමය ද, සාමිවිකමය ද, හිඳිනා අසුන් පණවා තැබීම ද යන පස නොඉවසයි ද, මහණෙනි, මේ අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි.

4. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුගේ හෝනා යහන් එළවා තැබීම, පාදෙවුන් දිය තැබීම, පාපුටුව තැබීම නොසේදු පාතබන පුවරුව තැබීම, පාසිවුරු පිළිගැණීම, නැමෙහි පිට පිරියම් කිරීම නොඉවසයි ද...

5. මහණෙනි, අතර වූ ද අංග පසකින් යුක්ත මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙට්ටනිය කමය සංකිදුවිය යුතු යි: පුවතත් මහණහුට පිලව්පතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ආවාර්ථපතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, දිට්ඨිව්පතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, ආර්ථව්පතනියෙන් වොදනා නොකරයි ද, හිසකුත් හිසකුත් කෙරෙන් නොබිඳවයි ද...

6. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- හ යිද්ධිජං ඛාරෙහි, න භිජ්ඣිග්ගරං ඛාරෙහි, න භිජ්ඣිගෙ සෙවයී, භික්‍ෂු ණවයී, භික්‍ෂුභික්‍ෂාය සිත්ඛතී, ඉමෙති ඛො -පෙ-.

7. අපරෙතිපි භික්‍ෂුවෙ -පෙ- න පකතනතන භික්‍ෂුතා සද්ධිං එකව්ජනෙත ආවාසෙ වසති, න එකව්ජනෙත අනාවාසෙ වසති, න එකව්ජනෙත ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වසති, පකතනතනං භික්‍ෂුං දිත්වා ආසනා වුට්ඨාතී, න පකතනතනං භික්‍ෂුං ආසාදෙයී අනෙතා වා ඛෙති වා, ඉමෙති ඛො භික්‍ෂුවෙ පඤ්චග්ගෙහි සමනනාගතස්ස භික්‍ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

8. අට්ඨති භික්‍ෂුවෙ අබ්බෙති සමනනාගතස්ස භික්‍ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: න පකතනතනස්ස භික්‍ෂුනො උපොසථං යපෙති, න පචාරණං යපෙති, න සච්චනීයං කරොති, න අනුවාදං පට්ඨපෙති, න ඕකාසං කාරෙති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්‍ෂුති සමපයාජෙති, ඉමෙති ඛො භික්‍ෂුවෙ අට්ඨ-ගමෙහි සමනනාගතස්ස භික්‍ෂුනො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකම්මං පටිපසස්සමෙතඛබ්බං.

ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකමෙ
පටිපසස්සමෙතඛබ්බෙ තෙවනනාදිකතං නිවසිතං.

[පටිපසස්සමහනි.]

1. එවඤ්ච පන භික්‍ෂුවෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං: තෙන භික්‍ෂුවෙ ඡනෙනන භික්‍ෂුතා සඛ්ඤං උපසඛ්ඤතීති: එකංසං උත්තරාසඛ්ඤං කරිතී: බුද්ධිතං භික්‍ෂුතං පාදෙ වජ්ඣිතං උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතං අඤ්ඤාපිං පග්ගෙහි: එවමස්ස වචනීයො: අගං භනෙත සඛ්ඤන ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකමෙකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙතාරං වත්තාමි, අපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියස්ස කම්මස්ස පටිපසස්සද්ධිං යාවමිති. දුතියමපි යාවිතඛබ්බා, තතියමපි යාවිතඛබ්බා. ව්‍යතෙතන භික්‍ෂුතා පටිච්චෙත සඛ්ඤා ඤාපතමෙඛබ්බා:

“සුණාතු මෙ භනෙත සඛ්ඤා: අයං ඡනෙනා භික්‍ෂු සඛ්ඤන ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකමෙකතො සමමා වත්තාමි, ලොමං පානෙමි, තෙතාරං වත්තාමි, අපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙක-පනියස්ස කම්මස්ස පටිපසද්ධිං යාවමි. යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකල්ලං සඛ්ඤා ඡනාස්ස භික්‍ෂුතො ආපනතියා අප්පට්ඨකමෙ උනෙකපනියකමෙ පටිපසස්සමෙතඛබ්බං එතා ඤාතමි.

6. මහණෙනි, අනා චූ ද පසගතින් යුතු මහණහුගේ... හිමි ලක්ෂණ වූ සෙවන වස්ත්‍රාදිය නොදරයි ද, නිව්ඛයන්ගේ ලක්ෂණ වූ කුසවැහැරි අංගිය නොදරයි ද, නිව්ඛයන් සෙවනය නොකරයි ද, හිසින් සෙවනය කරයි ද, හිසුනුගිණ්ණාවෙහි හික්මෙයි ද...

7. මහණෙනි, අනා චූ ද පසගතින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යුතු යි: පුටුහන් මහණක්කු සමග එක් සෙවනි ආවාසයෙහි නොවසයි ද, එක් සෙවනි අනාවාසයෙහි නොවසයි ද, එක් සෙවනි ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නොවසයි ද, පුටුහන් මහණහු දක හුනස්තෙන් නැගිටී ද, විහාරය තුළදී හෝ පිටතදී පුටුහන් මහණහු නොගටයි ද, මහණෙනි, මේ පසගතින් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම සංහිදුම් යුතු යි.

8. මහණෙනි, අනා අට්ඨන් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යුතු යි: පුටුහන් මහණහුගේ උපොසථය නොතබයි ද, පවාරණය නොතබයි ද, සවවනිය කමය නොකරයි ද, විහාරයෙහි අභිපත්තිවෙහි නොසිටී ද, අට්ඨර ගැහිම නොකරවයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, හිසුන් හා කලහ නොගොදවයි ද, මහණෙනි, මේ අට්ඨන් යුතු මහණහුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යුතු යි.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යුතු අංග පනසාලිය නිමි.

[සංහිදුම්]

1. මහණෙනි, (ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම්) මෙසේ සංහිදුම් යුතු ය: මහණෙනි, ඒ ජනන හිසුනු පිහිටි සංඝයා වෙත එළඹ උතුරුසග එකක් කොට වැඩිමහලු හිසුන්ගේ පාවැද උත්තුටුකරගත් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු යි: ආමිති, මම ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම නිසා සංඝයා පිහිටි උකෙට්ටුකම් කමය කරණු ලැබුයෙමි මැනවින් පවතිමි. හිසුන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පිහිටා සිටිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යාවැසු කරමි. දෙවනුව වත් යැදිය යුතුයි. තෙවනුව වත් යැදිය යුතුයි. ප්‍රතිබල වෘත්ත මහණකු පිහිටි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු යි:

“ආමිති, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන හිසුනෙහි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් කරණු ලැබුයේ මැනවින් පවතිමි. හිසුන් අනුව පවතිමි. නිස්තරණ වතෙහි පවතිමි. ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් යාවැසු කරමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කරු ඇත්තේ නම් සංඝ තෙම ජනන හිසුනුගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමේ උකෙට්ටුකම් සංහිදුම් වන්නේ ය. මේ ඤානියා යි.

සුඤ්ඤාන මෙ භතො සබ්බො: අයං ජනනා භික්ඛු සබ්බන්ත ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මකම්මකම්මො වත්තති, ලොමං පාතෙති, නෙත්ථාරං වත්තති, ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්ම කම්මස්ස පටිපාසස්සද්ධිං යාවති. සබ්බො ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මො පටිපාසස්සද්ධිං යාවති. යස්සායසම්මො ඛමති ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්ම කම්මස්ස පටිපාසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස තත්තමති, සො භාගෙය්ග.

දුතියමපි එතමන්. වදුණි, -පෙ- තතියමපි එතමන්. වදුණි:- සුඤ්ඤාන මෙ භතො සබ්බො: අයං ජනනා භික්ඛු සබ්බන්ත ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මකම්මකම්මො වත්තති, ලොමං පාතෙති නෙත්ථාරං වත්තති. ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්ම කම්මස්ස පටිපාසස්සද්ධිං යාවති. සබ්බො ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මො පටිපාසස්සද්ධිං යාවති. යස්සායසම්මො ඛමති ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්ම කම්මස්ස පටිපාසස්සද්ධිං, සො භුණ්හස්ස. යස්ස තත්තමති, සො භාගෙය්ග.

පටිපාසස්සද්ධිං සබ්බන්ත ජනනස්ස භික්ඛුනො ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මො, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්හි, එවමෙතං ඛාරයාමිති.”

ආපත්තියා අප්පට්ඨකම්ම උත්තරපටිකම්මො. නිවර්තනං ජට්ඨං.

7. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකම්මො උත්තරපටිකම්මො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො ගගවා සාවස්ථිං විහරති, ඡේතමනෙ අනාඨිකම්මස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අභිමානස්ස නාම භික්ඛුනො ගඤ්ඤානිප්පබ්බස්ස ඉච්ඡාපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං හොති: ‘තථාං ගගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ඛමමා චුත්තා ගගවතා, සෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායා-යා’ති.

2. අයස්සාසු ඛො සම්මුලා භික්ඛු අර්ථස්ස නාම කීර් භික්ඛුනො ගඤ්ඤානිප්පබ්බස්ස ඉච්ඡාපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං: ‘තථාං ගගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ’මෙ අනතරාසිකා ඛමමා චුත්තා ගගවතා තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා’ති.

ආරාධිත, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු-
තෙම සංඝයා විසින් ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමය
කරණ ලද්දේ මැනවින් පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. නිසාරණ-
වතෙහි පිහිටයි ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමයාගේ
සංහිදුවීම යාවිඤ්ඤා කරයි. සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීම පිළිබඳ උකෙබපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට
පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සංහිදුවීම යම් ආයුෂෙකකුකට
අභිමත නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අභිමත නො වේ නම්
හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කාරණය කියමි... තෙවනුව මේ කාරණය කියමි.
ආරාධිත, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. මේ ජනන භික්ෂු තෙම
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය කරණ ලද්දේ මැනවින්
පවතියි. භික්ෂුන් අනුව පවතියි. අටළොස් නිසාරණ වතෙහි පවතියි.
ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යද්දි
සංඝ තෙම ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනියකමය සංහිදුවයි. ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම්
නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමයාගේ සංහිදුවීම යම් ආයුෂෙකකුකට අභිමත
නම් හෙ තෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අභිමත නො වේ නම් හෙ තෙම
කියාවා.

සමඝයා විසින් ජනන භික්ෂුන්ගේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම පිළිබඳ
උකෙබපනියකමය සංහිදුවන ලදී. එය සංඝයාට අභිමත යි. එහෙයින්
නිශ්ශබ්ද යි. මේ කාරණය මෙසේ දරමි”.

ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙබපනියකමය සවැසි යි.

7. පටිච්ඡදාජට්ඨ නොදැරීමෙහි උකෙබපනියකමය

1. එයමගෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවැත්තුවර
සම්පයෙහි වූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුවුනේ ආරාමගෙහි වැඩ වසන
සේක. එකල වනයාහි පෙර හිප්ප්‍රතිඝ්ණියන් නැසු කුලයෙහි උපන්නා වූ
අරිට්ඨ භික්ෂුකට “යම් මේ අනාරාධකර බමි කෙතෙක් භාග්‍යවතුන්
වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදාරණ ලද්දකු ද, ඒ බමි සෙවනය කරන්නාට
අනාරාධ පිණිස ප්‍රමාණ නො වෙතී යි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
විසින් දෙසු දහමක් මම දනිමි” යි. මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ
වෙයි.

2. පෙර හිප්ප්‍රතිඝ්ණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂුකට “යම්
බමි කෙතෙක් අනාරාධකර හ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද
කු ද, ඒ බමි සෙවනයට සමීපමාස අනාරාධ පිණිස ප්‍රමාණවත් නොවෙ-
තී යි. සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු දහමක් මම
දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දෘෂ්ටියක් උපන්නේ වේ යැ යි මෙ පවත්
බොහෝ භික්ෂුන් ඇසූහ.

3. අරං ඛො තෙ භික්ඛු යෙන අරියො භික්ඛු ගඤ්ඤාසීදුඛො, තෙහුපහඤ්ඤාසීදු. උපසඤ්ඤාසීදු අරියො භික්ඛු ගඤ්ඤාසීදුඛො එතදචොවුං.

“සච්චං කීර තෙ අවුසො අරියො එවිරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපසන්නං: ‘තථාහං භගවතා ඛම්මං දෙසිතං ආජානාමී: යථා යෙ මේ අනතරාසිකා ඛම්මං වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො කාලං අනතරායායා’ති.

“එච්චං ඛො අහං අවුසො භගවතා ඛම්මං දෙසිතං ආජානාමී: යථා යෙ මේ අනතරාසිකා ඛම්මං වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො කාලං අනතරායායා”ති.

4. “මා අවුසො අරියො එච්චං අච්ච මා භගවතං අඛොචිකම්. න භි සංඛු භගවතො අඛොකකිංතං. න භි භගවා එච්චං වදෙය්‍ය, අනෙකං-පරියොයෙන අවුසො අරියො අනතරාසිකා ඛම්මං අනතරාසිකා වුත්තා භගවතා, අලඤ්ඤා පත තෙ පටිසෙවතො අනතරායායා.

“අපාසාදා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

අච්චිකඛඤ්ඤාපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

මංසපෙසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

භිඤ්ඤාකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

අඛාරකාසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

සුපිණ්දුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

ශාචිකකුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකකා ඛහුපායාසා, අදීනචො එතං භිගෙය්‍යා.

3. ඉක්බිති ඒ භික්ෂුහු පෙර ගිජුප්‍රතිභාවෙන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂු කර එළඹියහ. එළඹ එතඬුවාසිටුවන අරිට්ඨ භික්ෂුහට මෙසේ කීහු:

“ඇවැත්නි අරිට්ඨයෙනි, යම් ඒ ධර්ම කෙනෙක් සහමොක් දෙකට අනාරාධකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්සේ වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට එසේ සාධාරණ අනාරාධන පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක්* මම දනිමි”යි. මෙබඳු ලාමක දූටියක් බබට උපන්නේ පු. ඒ සැබෑද?” යි.

“ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ අනාරාධකර ධර්මයෝ යම්සේ දෙසන ලදහු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නහුට සහමොක් දෙකට අනාරාධන පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙත් යැ යි මෙසේ සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දනිමි” යි හේ කීය.

4. “ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, එසේ නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නොකරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට බොරුවෙන් දෙශාරොපණය නොමැතවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ නොවදාරණ සේක් ම ය. ඇවැත් අරිට්ඨයෙනි, අනාරාධකර ධර්මයෝ නොසෙක් ආකාරයෙන් අනාරාධකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහ. ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට (සහමොක්) අවුරුණු පිණිස සමත් ම ය.

“කාමයෝ අලාප වූ ආශාද ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි උවදුරු බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ ඇවහැකිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මන්වැදුල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ තණ්හුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ අකුරුලකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ (කාවකාලිකව) ඉල්ලා ගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දුභි ආශාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

* මේ මෙමුඛ ධර්ම අනාරාධකර නොවෙයි යි සිතා කියු සේය.

රුකඩ්ඵලපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො.

අසිසුසුපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො.

සතඤ්ඤපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො.

සප්පඤ්ඤපමා කාමා වුත්තා භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො.

5. එවං ඛො අරොහිතං භික්ඛුං ගඤ්ඤිතං තෙහි භික්ඛුං වුත්තං තෙච්ච තං පාපකං දිට්ඨිගතං එමං පරාමස්ස අභිනිවිස්ස වොහරති: “එවං ඛො ඛො අහං ආවුත්තං භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ඛහුදකඛා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙච්ඤො නාලං අනතරායායා”ති.

භගවා ඛො තෙ භික්ඛුං කාසකම්මං අරොහිතං භික්ඛුං ගඤ්ඤිතං එතස්මිං පාපකං දිට්ඨිගතං විචෙච්ඤා, අථ ඛො තෙ භික්ඛුං යෙහි භගවා තෙහුපසඤ්ඤා. උපසඤ්ඤා භගවතො එතස්මිං ආරොහිතං.

6. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදානෙ එතස්මිං පකුරුණ භික්ඛුං සඤ්ඤා සන්තිපානාපෙති: අරොහිතං භික්ඛුං ගඤ්ඤිතං පටිපුච්ඡී: සච්චං කීර තෙ අරොහිතං එවං පාපකං දිට්ඨිගතං උපසන්නං ‘තථාහං භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ඛහුදකඛා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙච්ඤො නාලං අනතරායායා’ති.

“එවං ඛො ඛො අහං භගවතා භගවතා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො යථා යෙ මෙ අනතරාසිකා ඛහුදකඛා වුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙච්ඤො නාලං අනතරායායා”ති.

කස්ස හු ඛො නාම හිං මොඤ්ඤික මයා එවං ඛහුදකඛා ආරොහිතං? නහු මයා මොඤ්ඤික අනතරාසිකායෙහි අනතරාසිකා ඛහුදකඛා වුත්තා, අලංකාර පකුරුණ පටිසෙච්ඤො අනතරායායා.

7. අපසංසාදා කාමා වුත්තා මයා ඛහුදකඛා ඛහුපායාසා, ආදීතවො එඤ්ඤියො.

කාමයෝ ගතක ගෙහි හා උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ මස්කපන කැත්ත හා මස්ලොබුවකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සිරිගත් කා සුලාසුබයකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බෙහෙවි යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

කාමයෝ සම්ප්‍රියතකට උපමා ඇත්තෝ ය. බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය. දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය. මෙහි ආදීනව බොහෝ යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදී.

5. ගඬබාධිප්‍රබ්ධ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම ඒ භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලැබුයේ “ඇවැත්ති, යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙකකලද ධර්මයක් මම දකිමි” යි ඒ ලාමක දෂට්ඨ එ ලෙස ම දැඩි කොට ගෙණ ඊට ඇතුල් ව්‍යවහාර කෙරෙයි.

ගඬබාධිප්‍රබ්ධ අරිට්ඨ මහණ මේ ලාමක භික්ෂුදාසයෙන් වෙන් කරන්නට යම් කෙසෙකින් ඒ භික්ෂු අසමත් වුවාහු ද, එකල්හි ඒ භික්ෂු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනක ද එතැනට එළඹියාහුය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කාරණය සැළ කළාහුය.

6. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකරණයෙහි භික්ෂුසංඝයා රැස් කරවා “අරිට්ඨය, ‘යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් සේ වදාරණ ලද ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස ප්‍රමාණ නොවෙයි යයි සිතිය හැකි සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දකිමි’ යි මෙ බඳු ලාමක දෂට්ඨයක් තට උපන්නෝ ය යනු සැබෑ” යි අරිට්ඨ මහණහු පුළුවන් සේක.

“යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලදහු ද, ඒ ධර්මයෝ සෙවනය කරන්නාට අනතුරාය පිණිස සම්ථි නො වෙත් යැයි සිතිය හැකි සේ, සාමිති, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසූ ධර්මයක් මම දකිමි” යි (අරිට්ඨ මහණ කී ය).

“හිත් පුරුෂය, මවිසින් කවරකුට එසේ දෙසූ ධර්මයක් නුබ දකිති ද, හිත් පුරුෂය, මවිසින් තන් අයුරින් අනතුරායකර ධර්මයෝ අනතුරායකර හි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහු නො වෙත් ද. සෙවනය කරන්නාට සහමොක් වළකනු පිණිස ඒ දහම් සමත් නො වෙත් ද?”

7. මවිසින් කාමයෝ අලා ආශ්වාද (රස විදහැණුම්) ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, දැඩි ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි පවසන ලදහ.

අවතීක්ඛිතපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

මංගපෙසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

තිශ්ඤකඤ්ඤාපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

අබ්බාරකාසුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

සුපිණ්ණකඤ්ඤාපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

යාචිතකඤ්ඤාපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

රුක්ඛපඤ්ඤාපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

අසිසුභුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

සතතිසුපුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

සප්පතිරුපමා කාමා චුතතා මයා බහුදුකඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භිශෙයා.

8. අළු ව පන නිං මොඤ්ජුරිස අත්තනා දුග්ගභිනෙත අමො ව අබ්බාචිකඛසි, අත්තනාඤ්ඤා වංශසි, බහුඤ්ඤා අපුඤ්ඤා පඤ්ඤා. නං හි තෙ මොඤ්ජුරිස ගමිසසති දීඝරත්තං අභිනාය දුක්ඛාය. තෙනං මොඤ්ජුරිස අප්පසන්නාතං වා පසාදය -පෙ- විගර්භිනා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි:

තෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බෙ, අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඤාධිප්පබ්බසා පාපිකාය දිව්ඨියා අප්පට්ඨිසසන්න උත්තමපභිසංකමමං කරොතු අසමොගං සබ්බෙ.

එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතබ්බො: සමමං අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඤාධිප්පබ්බො වොදෙතබ්බො. වොදෙතා සාරෙතබ්බො. සාරෙතා ආපත්ති ආරොපෙතබ්බො. ආපත්ති ආරොපෙතා ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සබ්බෙ: සද්දෙතබ්බො:

ම විසින් කාමයෝ ඇවසානිල්ලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස්වාදාලලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ තණසුලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ අගුරුවලකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිහිනයකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ඉල්ලාගන්නා ලද්දකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ ගසක ගෙඩි හා උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ මස් කපන කැත්ත හා මස්ලොඹුවකට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සිරිය හා සුලාසුඛයට උපමා ඇත්තෝ ය යි... පවසන ලදහ.

ම විසින් කාමයෝ සම්පීර්ණකට උපමා ඇත්තෝ ය, බොහෝ දුක් ඇත්තෝ ය, බොහෝ ආයාස ඇත්තෝ ය, මේ කාමයෙහි ආදීනව බොහෝ යයි ප්‍රකාශ කරණ ලදහ.

8. එසේ ඇති කල්හිත් හිස්පුරුෂය, තෝ තමන් වරදවා ගත් අදහසින් අපට ද බොරුවෙන් වොදනා කරන්නෙහි ය. තමන් ගුණ සාධලත්තෙහි ය. බොහෝ අකුසල් රැස් කරන්නෙහි ය. හිස්පුරුෂය, එය නුඹට බොහෝ කාලයක් අතිත පිණිස දුක් පිණිස වන්නේ ය. හිස්පුරුෂය, මෙය නොපැහැදිලිවුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ... නො වෙයි. (අරිට් හිසුකට) ගරහා දහැමි කපා කොට හිසුකන් ඇමතු සේක:

මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙමි ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට් හිසුකට ලාමක දෂ්ඨය නොදුරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෝග නැති උනෙකපනීයකමය කෙරේවා.

මහණෙනි, (ඒ උනෙකපනීයකමය) මෙසේ කටයුතු යි. පළමු කොට ගඬබ්බාසිපුඛ අරිට් හිසුකට වොදනා කළ යුතු යි. වොදනා කොට (ඇවැත) සිහිපත් කරවිය යුතු යි. (ඇවැත) සිහිපත් කරවා ඇවැත නැංවිය යුතු යි. ඇවැත නංවා ප්‍රතිබල වූ විටත් මහණකු විසින් සංඝතෙමේ දුන්විය යුතු යි:

9. “සුභංගු මේ හතෙක සමයක: අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසි-
පුබ්බස්ස එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආචානාමි: යථා යෙ’මේ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
නිය්‍යස්සති. යදි සමසස්ස පත්තකාලං, සමයක අර්ධයක භික්ෂුනො
ගඬබාසිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිපනියකමමං
කරොසු, අසමෙහාගං සමෙහින, එසා කුණ්ඨි.

සුභංගු මේ හතෙක සමයක: අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසි
පුබ්බස්ස එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං, “තථාහං භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආචානාමි: යථා යෙ’මේ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා
තෙ පටිසෙවනො නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨි-
නිය්‍යස්සති. සමයක අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිපනියකමමං කරොති අසමෙහාගං
සමෙහින. යස්සාගසමතො ඛමති අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස
පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිපනියකමමං කරණං
අසමෙහාගං සමෙහින, සො කුණ්ඨස්ස, යස්ස නක්ඛමති, සො හාසෙය්‍ය.

දුතියමි එකමකං වදමි-පෙ- තතියමි එකමකං වදමි. සුභංගු
මේ හතෙක සමයක: අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස එවරුපං
පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පන්නං “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආචානාමි:
යථා යෙ’මේ අනතරාසිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවනො
නාලං අනතරායායා”ති. සො තං දිට්ඨිං නප්පට්ඨිනිය්‍යස්සති. සමයක අර්ධයක
භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිප-
නියකමමං කරොති අසමෙහාගං සමෙහින. යස්සාගසමතො ඛමති අර්ධයක
භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිප-
නියකමමං කරණං අසමෙහාගං සමෙහින, සො කුණ්ඨස්ස, යස්ස
නක්ඛමති, සො හාසෙය්‍ය.

තතං සමෙහින අර්ධයක භික්ෂුනො ගඬබාසිපුබ්බස්ස පාපිකාය
දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිපනියකමමං අසමෙහාගං සමෙහින. ඛමති
සමසස්ස, තත්තා කුණ්ඨි. එවතෙතං ධාරයාමි”ති.

10. ආවාසපරමාරස්ස භික්ෂුවෙ සංඝථ, “අර්ධො භික්ෂු ගඬබාසි-
පුබ්බස්ස සමෙහින පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකහිපනියකමමං
අසමෙහාගං සමෙහින”ති.

9. “සමාමිති, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අනතුරායකරන සි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නකුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි හේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. තෙතෙම ඒ දූෂටිය නොදුරලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සංඝතෙම ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග ධර්මානුෂ්ඨ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතියකමය කරන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සමාමිති, සංඝ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ දෙසන ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නකුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි හේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. තෙතෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලයි. සංඝතෙම ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතියකමය කරයි ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සබ්බයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට අභිමත නම්, තෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අතභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි... තෙවනුවත් මේ කාරණය කියමි. සමාමිති, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා. ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට “යම් මේ අනතුරායකර ධර්මයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්ගේ වදරණ ලදු ද, ඒ ධර්ම සෙවනය කරන්නකුට අනතුරාය පිණිස නොවෙත් යැයි සිතිය හැකි හේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දෙසු ධර්මයක් මම දනිමි” යි, මෙබඳු ලාමක දූෂටයෙක් උපන්නේ වෙයි. ඒ අර්ධ භික්ෂු තෙම ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලයි. සබ්බ තෙම ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සබ්බයා සමග සමෙහාග නැති, ඒ ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතිය කමය කරයි. ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සබ්බයා සමග ධර්මානුෂ්ඨ සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතියකමය කිරීම යම් ආයුෂමතකුට රුචි වේ නම්, තෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට රුචි නොවේ නම් හෙතෙම කියාවා.

සබ්බයා විසින් ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සබ්බයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතිය කමය කරණ ලදී. සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිශ්ශබ්ද යි. මෙය මෙසේ පිළිගැනිමි” යි.

10. මහණෙනි, ගඬබාසිපුබ්බ අර්ධ භික්ෂුහට සංඝයා සමග සමෙහාග නැති, ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උනෙබපතිය කමය කරණ ලද්දේ යැයි ආවාසයක් පාසා ද දන්වමි.

අධිමත් කමිටු ද්ව්‍යාදසක.

1 තිනි තිකඩවෙ අඩවෙහි සම්පන්නාගතං පාපිකාය දිව්විතා අපාරි-
 නිසායො උතෙවපනියකමං. අධමමකමමඤ්ච හොති අවිතයකමමඤ්ච
 දුට්ඨපසනාඤ්ච: අසමමුඛා කතං හොති, අපටිපුට්ඨා කතං හොති,
 අපටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉපදෙති ජබා තිකඩවෙ නිකඩවෙහි සම්පන්නාගතං
 පාපිකාය දිව්විතා අපාරිනිසායො උතෙවපනියකමං. අධමමකමමඤ්ච
 හොති අවිතයකමමඤ්ච දුට්ඨපසනාඤ්ච.

2. අපරෙහිපි හිකඩවෙ නිකබෙහහි සමනනාහනං පාපිකාය දිවසීයා අපාථනිසසගෙහෙ උහෙබපනීයකමමං අබමකමමඤ්චි හොති අපිනං-කමමඤ්චි දුට්ඨපසනාඤ්චි: අනාපනතියා කතං හොති, අදෙසනාමිනියා ආපහතියා කතං හොති, දෙසිතාස ආපනතියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ෂුවෙ ධීගබෙහති -පෙ- අපොදෙච්චා කතං හොති,
අසාපෙච්චා කතං හොති, ආපතතීං අකාරොපෙච්චා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙතියි තිකඩවෙ තියබෙහගි -පෙ- අසව්වුඩා කතං භොති, අධමමෙන කතං භොති, වහෙහන කතං භොති -පෙ-

5. අපරේහිමි හිකඩලේ කිහිඳෙහි -පෙ- අපවිජුල්, කතං ගොඨි, අඛලෙමහ කතං ගොඨි, වග්ගෙහ කතං ගොඨි -පෙ-

8. අපරෙහිපි හික්කවෙ තීතබෙහි -රෙ- අපටියැදුර කතා හොඳි,
අබමුහුන කතා හොඳි, වග්ගෙන කතා හොඳි -රෙ-

7. අපරෙහිපි තිකඩවෙ තිකඩවිනි -පෙ- අනාපතනියා කතං හොති,
අධිමෙමන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

8. අපරෙහිපි තිකඩවෙ තිකඩෙහි -පෙ- අදෙක නානාමිතික අපරාධයා සහන හොති, අධිමෙවන සහන. හොති, වහෙහන සහන. හොති -පෙ-

9. අපරෙහිති භික්ෂුවෙ තිහලෙනගි - ෧෧- දෙසිනාය ඇටතියා කතං
කොභී, අබ්බමෙහි කතං කොභී, වග්ගොත්ත කතං කොභී - ෧෨-

10. අපරෙහිපි හික්කවෙ තිහඳෙහි -රෙ- අවොදෙත්; කතං හොති, අබ්බමත කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -රෙ-

අධ්‍යයන දොළොස්

1. මහණෙනි, ලාමක දූෂිතයා නොදුර්ලබ්‍යවේ කළ අභ්‍යාසයක් සුඛ උපකරණයකිනි කම්ම නොදැනීම කම්මක් ද වෙයි. අවිනය කම්මක් ද නොසංසිද්ධතාවක් ද වෙයි. නොසංසිද්ධතාවක් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, ලාමක දූෂිතයා නොදුර්ලබ්‍යවේ කළ මේ අභ්‍යාසයක් සුඛ උපකරණයකිනි කම්ම නොදැනීමකම්මක් ද වෙයි. අවිනයකම්මක් ද වෙයි. නොසංසිද්ධතාවක් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, ලාමක දූෂිතයා නොදුර්ලබ්‍යවේ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ උපකරණයකිනි කම්ම නොදැනීමකම්මක් ද වෙයි. අවිනය කම්මක් ද වෙයි. නොසංසිද්ධතාවක් ද වෙයි. නොදැනීමකම්ම කරණ ලද්දේ වේ ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන දැනීමකම්ම කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනීම දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද...

3. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, සිහිපත් නොකරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, දැනීමට නොතොටා කරණ ලද්දේ වේ ද...

4. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... නොසංසිද්ධතාවක් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

5. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

6. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... පිළිවිස නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

7. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

8. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු නොවන දැනීමකම්ම කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

9. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... දැනීම දෙසු කල්හි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

10. මහණෙනි, අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක් සුඛ අභ්‍යාසයක්... වොදනා නොකොට කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනීමක් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යාභුසු සම්මතයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- අසාරච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- ආපත්තියං අනාරොපෙච්ඡා කතං හොති, අධම්මෙන කතං හොති, වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිගඛෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිච්ඡිකායෙහි උත්තමපතියකම්මං අධම්මකම්මකම්මං හොති අවිකල්පකම්මකම්මං දුට්ඨපසන්නකම්මකම්මං.

අධම්මකම්මකම්මකම්මං නිවර්තනං.

ධම්මකම්මකම්මකම්මං

1. නිගි භික්ඛවෙ අඛෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිච්ඡිකායෙහි උත්තමපතියකම්මං ධම්මකම්මකම්මං හොති විනයකම්මකම්මං සුට්ඨපසන්නං ව: සම්මුඛා කතං හොති, පටිපුච්ඡා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ නිගඛෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිච්ඡිකායෙහි උත්තමපතියකම්මං ධම්මකම්මකම්මං හොති විනයකම්මකම්මං සුට්ඨපසන්නකම්මකම්මං.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි සමන්තාගතං පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිච්ඡිකායෙහි උත්තමපතියකම්මං ධම්මකම්මකම්මං හොති, විනයකම්මකම්මං සුට්ඨපසන්නං ව: ආපත්තියා කතං හොති, දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, අද්දසිතාය ආපත්තියා කතං හොති -පෙ-

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- වොදෙඤ්ඤා කතං හොති, සාරච්ඡා කතං හොති, ආපත්තියා අනාරොපෙච්ඡා කතං හොති -පෙ-

4. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- සම්මුඛා කතං හොති, ධම්මකම්ම කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

5. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- පටිපුච්ඡා කතං හොති, ධම්මකම්ම කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

6. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- පටිඤ්ඤා කතං හොති, ධම්මකම්ම කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

7. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ නිගඛෙහි -පෙ- ආපත්තියා කතං හොති ධම්මකම්ම කතං හොති, සමග්ගෙන කතං හොති -පෙ-

11. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු... සිහිපත් නො කරවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද්දේ වේ ද...

12. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු, ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උපකල්පනීය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නොසංකල්පනෙන් ද වෙයි. ඇවැත නො තංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, නොදැනමින් කරණ ලද්දේ වේ ද, ව්‍යග්‍ර වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මහණෙනි, මේ අඩන භූතෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නො දුරලීමෙහි කළ උපකල්පනීය කමය නොදැනමින් ද වෙයි. අවිනය කමෙන් ද වෙයි. නො සංකල්පනෙන් ද වෙයි.

අඩමිකම් දෙළොස නිමි.

ධම්මකම් දෙළොස

1. මහණෙනි, අඩන භූතෙකින් යුක්ත වූ ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමෙහි කළ උපකල්පනීය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද වෙයි, මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි: හමුවෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිගැනෙණ කරණ ලද්දේ වේ ද, මහණෙනි, මේ අඩන භූතෙකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උපකල්පනීය කමය දැනමින් ද වෙයි. විනයකමෙන් ද වෙයි. මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි.

2. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුතු ලාමක දූෂ්ටය නොදුරලීමේ උපකල්පනීය කමය දැනමින් ද වෙයි, විනයකමෙන් ද මනාව සංකල්පනෙන් ද වෙයි: ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, ඇවැත නො දෙසු කරණ කරණ ලද ද...

3. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, ඇවැත තංවා කරණ ලද ද...

4. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... හමුවෙහි කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද ද...

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... පිළිවිස කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද සමග වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද ද...

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... පිළිගැනෙණ කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද ද,

7. මහණෙනි, අන්‍ය වූ ද අඩන භූතෙකින් යුත්... ඇවැත ඇති කරණ ලද ද, දැනමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සංකල්පය වසින් කරණ ලද ද,

8. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි - 3ප - දෙසනාගාමිනියා ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති - 3ප -

9. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි - 3ප - අද්දසිනාග් ආපත්තියා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති - 3ප -

10. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි - 3ප - වොදෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති - 3ප -

11. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි - 3ප - සාරෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති - 3ප -

12. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි - 3ප - ආපත්තියා ආරොපෙත්වා කතං හොති, ධම්මෙන කතං හොති, සමයෙහි කතං හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතං පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං. ධම්මකමමං ච හොති, විනයකමමං ඤා, සුච්චසන්නාඤා.

ධම්මකමමදායකං නිවර්තනං.

ආකඩ්ඛමානජකිකං

1. භික්ඛි භික්ඛවෙ අභික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා: හණ්ඩිතකාරකො හොති කලහකාරකො විවාදකාරකො හස්සකාරකො සභෙස අභිකරණකාරකො, ඛාලො හොති අප්පත්තො ආපත්තිබහුලො අතපදනො, ගිහිසංඝවෙතො විහරති අනුක්‍රමෙකෙහි ගිහිසංඝයෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා.

2. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා: අභිසිලෙ සීලවිපතනො හොති, අර්ඤ්චාරෙ ආචාරවිපතනො හොති, අධිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපතනො හොති. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා.

3. අපරෙහිපි භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා: බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස අවණ්ණං භාසති, ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛෙහි සමනනාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඩ්ඛමානො සභෙසා පාපිකාග දිට්ඨියා අප්පට්ඨිකාගෙ උකෙඛපතියකමමං කතෙරයා.

8. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත්... දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඛසයා විසින් කරණ ලද ද...

9. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත්... දෙසු ඇවැතෙහි කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඛසයා විසින් කරණ ලද ද...

10. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත්... වොදනා කොට කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඛසයා විසින් කරණ ලද ද...

11. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත්... සිහිපත් කරවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඛසයා විසින් කරණ ලද ද...

12. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත්... ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනිය කමය දහැමකරමක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනා ව සංහිදුනෙක් ද වෙයි. ඇවැත නංවා කරණ ලද ද, දහැමින් කරණ ලද ද, සමග වූ සඛසයා විසින් කරණ ලද ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූණින් සුත්, ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි කළ උකෙඛපනිය කමය දහැම කමෙක් ද වෙයි. විනය කමෙක් ද වෙයි. මනාව සංහිදුනෙක් ද යෙයි.

දහැමිකම් දෙලොස නිමි.

ආකඩධමානා මට්කය

1. මහණෙනි, අඛග භූණකිත් සුත් සාකා හික්කුහට සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ තම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය. ඛබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇති කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා විෂයෙහි අභිකරණ ඉදිරිපත් කරන්නේ වේ ද, අඤ චූයේ නොවියත් චූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ කෙලවරක් නැති ඇවැත් ඇත්තේ වේ ද, හිනියන් හා එකට ගැටුනේ අනුලොම නො වූ හිනියන්ගෙන් සුක්ඛ වැ වසයි ද මහණෙනි, මේ අඛග භූණින් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය.

2. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය. උතතම ශීලයෙහි තවුවා වූ ශීල ඇත්තේ ද, උතුම් ආචාරයෙහි තවුවා වූ ආචාර ඇත්තේ ද, උතුම් සමාස්දෂටියෙහි විපත් දිවු ඇත්තේ ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූණින් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති තම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය.

3. මහණෙනි, අතර වූ ද අඛග භූණකිත් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති තම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය. බුදුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, දඹුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, සතුරුවන්හි අසුණු කියයි ද, මහණෙනි, මේ අඛග භූණින් සුත් මහණහට සංඝ තෙම කැමැති නම් ලාමක දෂටිය නො දුරුලීමෙහි උකෙඛපනිය කමය කරන්නේ ය.

4. තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය; එකො අභිභිලො සීලවිපාකනො හොති, එකො අභිභිලො හොති අව්‍යාපනො ආපනාච්ඡත්‍යො අතපදුකො, එකො භික්ඛංගදේවා විහරති අනුත්‍රලොමිකෙහි ගිහිසංගෙයොති, ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

5. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය; එකො අභිභිලො සීලවිපාකනො හොති, එකො අභිභිලො ආචාරවිපකනො හොති, එකො අභිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපකනො හොති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

6. අපරෙසම්පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය; එකො බුද්ධිකං අවිණිකං භාසති, එකො ඛම්මසං අවිණිකං භාසති, එකො සංඛිකං අවිණිකං භාසති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකංඛමානො සඛෙසා පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං
ආකංඛමානාපකානං ගිට්ඨිතං.

තෙවනාළියවතනං

1. පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මකතෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වහතිතම්මං. තනුයං සම්මා වහනනා; න උපසම්පා-
දෙනම්මා, න නික්ඛයො දුග්ගම්මා, න සාමණේරො උපට්ඨාපපතෙම්මා, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුති සාදිතම්මා, සම්මතොපි භික්ඛුනිකො න ඔවිදිතම්මා, යාය ආපනාය සඛෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං කරොය්‍ය. හොති සා ආපනා න ආපජ්ජිතම්මා, අඤ්ඤා වා සාදිසිකා, තතො වා පාපිකායො, සම්මං න ගර්භිතම්මා, සම්මිකා න ගර්භිතම්මා, -පෙ- න පකතතතසං භික්ඛුනො උපොසප්ථා ධර්මපතෙම්මා, න පචාරණං ධර්මපතෙම්මා, න සම්මතං කාතම්මා, න අනුචාරො පට්ඨපතෙම්මා, න ඔකාසො කාරකතෙම්මා, න වොදෙනම්මා, න කාරකතෙම්මා, න භික්ඛුනි සම්මතොප්පතෙම්මා.

පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිත්තංගෙය උකෙකපනීයකම්මං
තෙවනාළියවතනං ගිට්ඨිතං.

4. මහණෙනි, භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමය කරන්නේය. එක් මහණෙක් ඔබර කරන්නේ කලහ කරන්නේ විරුද්ධවාද ඇතිකරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ සංඝයා හමුවේ අභිකරණ කරන්නේ වේද, එක් මහණෙක් බාල වූයේ නොවියත් වූයේ ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ සීමාරහිත ඇවැත් ඇත්තේ වේද, එක් මහණෙක් හිතියත් හා එකට ගැටුනේ අනුලෝම නොවූ හිතියංසර්ගයත් යුක්ත වූයේ වෙතෙයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමය කරන්නේ ය.

5. මහණෙනි, අන්‍ය වූද භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් උත්තමශීලයෙහි විසන් සිල් ඇත්තේද, උත්තමාවාරයෙහි නටුවා වූ ආචාර ඇත්තේද, එක් මහණෙක් උතුම් දූෂටියෙහි නටුවා වූ දිවු ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමය කරන්නේ ය.

6. මහණෙනි, අන්‍ය වූද භික්ෂුන් තිදෙනකුත්හට සංඝතෙම කැමැති නම් පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් බුදුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් දුමුරුවන්හි අගුණ කියයිද, එක් මහණෙක් සගුරුවන්හි අගුණ කියයිද, මහණෙනි, මේ භික්ෂුන් තිදෙනාට සංඝතෙම කැමැති නම්, පාපදූෂටිය නොදුරලීමෙහි උපකඩපනිය කමය කරන්නේ ය.

**ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමයෙහි
ආකඩබ්බාන සට්ඨාස නිමි.**

තෙසාලිස්වත

1. මහණෙනි, පාපදූෂටිය නොදුරලීමෙහි උපකඩපනිය කමය කරණු ලැබූ මහණ විසින් මැනවින් පැවැතිය යුතුයි. එහි මේ මනා ව පැවැත්ම යි: (නම් උපාභ්‍යාස ව) උපසම්පද නොකළ යුතුයි. නිස නොදීය යුතුයි. හෙරණකු ලවා උව්වැත් නොකරවා ගත යුතුයි. මෙතෙණිතට ඔවා දීමේ සම්මතිය නොඉවසිය යුතුයි. සම්මතිය ලද්දේත් මෙතෙණිතට ඔවා නොදීය යුතුයි. යම් ඇවැතකින් සංඝයා විසින් ලාමක දූෂටිය නොදුරලීමෙහි උපකඩපනිය කමය කරණ ලද ද ඒ ඇවැතට නොපැමිණිය යුතුයි. එවැනි අත් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතුයි. එයට වැඩි ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණිය යුතුයි. කමය නොගැරහිය යුතුයි. කමය කළවුනට නොගැරහිය යුතුයි.... පුවතත් මහණුගේ පොතෙය තැබීම නොකළ යුතුයි. පවාරණය නොතැබිය යුතුයි. සව්වනීය කම් නොකළ යුතුයි. විහාරයෙහි අභිපතී-බව්හි නොසිටිය යුතුයි. අවතර ගැණීම නොකරවිය යුතුයි. වොදනා නොකළ යුතුයි. ඇවැත් සිහිපත් කරවීම නොකළ යුතුයි. භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොගෙදවිය යුතුයි.

පාපදූෂටිය නොදුරලීමේ උපකඩපනිය කමයෙහි තෙසාලිස් වත නිමි.

1. අථ ඛො සඞ්ඝො, අර්ථස්ස භික්ඛුනො ගඤ්ඛාගිපුඤ්ඛස්ස පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමං අකාසි අසථොතං සඞ්ඝෙන. ථො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමකතො විබ්ඛම්ථි.

2. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තං -පෙ- තෙ උඤ්ඤායනාති ඩියනාති විපාචෙතති: “කථං හි තාම අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඛාගිපුඤ්ඛො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමකතො විබ්ඛම්ඝස්සති”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භන්තවන්තා එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

3. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසඬ්ඝං සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “ඝට්ඨං කීර්තිකම්මෙව අර්ථස්ස භික්ඛු ගඤ්ඛාගිපුඤ්ඛො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමකතො විබ්ඛම්ථි”ති. “ඝට්ඨං භගවා”.

4. විගර්හි බුඤ්ඤා භගවා: අනුත්ථව්විකා -පෙ- කථං හි තාම සො භික්ඛවෙ මොඝපුරිසො සඞ්ඝෙන පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමකතො විබ්ඛම්ඝස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නාතං වා පසාදං -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කන්ති භික්ඛු ආමනෙතසි: “තෙන හි භික්ඛවෙ සඞ්ඝො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමං පටිපාස්සමෙහතු”.

5. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඞ්චෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමං න පටිපාස්සමෙහතිබ්බං: උපභමාදෙති, නිග්ගං දෙති, ගාමණ්ණං උපචාරොපෙති, භික්ඛුන්තා-වාදකසමුත්ථිං සාදෙති, සම්මතොපි භික්ඛුනිසො ඔවදති. ඉඞ්චෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චකඞ්චෙති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨිස්සන්තො උකෙඬපනීයකමමං න පටිපාස්සමෙහතිබ්බං.

1. ඉක්බිති සංඝ තෙම පෙර හිජුලිහිණියන් මැරූ කුලයෙහි උපන් අරිට්ඨ භික්ෂූහට පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි සංඝයා සමග සමෙතාය නැති උකෙඛපනිය කමේය කල්පේ ය. ඒ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලැබුයේ සිවුරු හැර හිණේ ය.

2. අපිස්සකොස් ගුණ ඇති, පවට පිළිතුල් කරන, හික්මෙනු කැමැති යම් ඒ භික්ෂූහු වෙත් ද, ඔහු “ගඬබ්බපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂුතෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ කෙසේ නම් සිවුරු හැර හිණේ ද ය” අවඥ කෙරෙත්. දෙස් කියත්. හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට භූ කාරණය සැලකලහ.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා, “මහණෙනි, ගඬබ්බපුබ්බ අරිට්ඨ භික්ෂු තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලැබුයේ සිවුරු හැර හිණේ ය යනු සැබෑ ද”යි විචාර සේක. “භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑ ය”යි (භික්ෂූහු පිළිතුරු දුන්හ.)

4. “මහණෙනි, නුසුදුස්සෙක... කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂ තෙම සංඝයා විසින් පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය කරණ ලද්දේ සිවුරු හැර හිණේ ද” මහණෙනි, මෙය නොපහත් වුවත්තේ පැහැදීම පිණිස ... නො වේ යැ යි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැරහු සේක. ගරහා දැහැමි කඩා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් සංඝ තෙම පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය සංහිදුවාවා.

5. මහණෙනි, අභිග පසෙකින් යුක්ත භික්ෂූහුගේ පාපදූෂටීය නො දුරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි. උපසම්පද කරයි ද, නිස දෙයි ද, භෙරණකු ලවා උච්චන් කරවා ගනී ද, මෙහෙණිතට ඔවා දීමේ සමමතිය ඉවසයි ද, සමා නිස ලදුවත් මෙහෙණිතට ඔවා දෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසතින් යුතු මහණහට පාපදූෂටීය නො බැහැරලීමෙහි උකෙඛපනිය කමේය නො සංහිදුවිය යුතු යි.

6. අපරෙති භික්ඛවෙ පඤ්චාසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං: සාය අපතතිසා සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛ- පනීයකමමං කතං හොති හං අපතති අපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං ගරහති, කමමිකෙ ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

7. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං: පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, පචාරණං ධරෙති, සවචනීයං කරොති, අනුචාරං පට්ඨපෙති, ඔකාසං කරොති, වොදෙති, සාරෙති, භික්ඛුති සමපයාපෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨතිසෙහති සමන්තා- ගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං න පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමම
නිපට්ඨස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං නිවසිතං.

පටිපසස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං

1. පඤ්චති භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං: න උපසම්පාදෙති, න කිස්සයං දෙති, න සාමිකෙරං උපට්ඨාපෙති, න භික්ඛුනොවාදකසම්මුතිං සාදිසති, සමමතොපි භික්ඛුතිසො න ඔවදති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

2. අපරෙතිථි භික්ඛවෙ පඤ්චාසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහ- නබ්බං: සාය අපතතිසා සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං කතං හොති හං අපතති න අපජ්ජති, අඤ්ඤං වා තාදිසිකං, තතො වා පාපිට්ඨතරං, කමමං න ගරහති, කමමිකෙ න ගරහති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චාසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහ- නබ්බං.

3. අට්ඨති භික්ඛවෙ අඤ්ඤති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං: න පකතතතස්ස භික්ඛුනො උපොසථං ධරෙති, න පචාරණං ධරෙති, න සවචනීයං කරොති, න අනුචාරං පට්ඨපෙති, න ඔකාසං කරොති, න වොදෙති, න සාරෙති, න භික්ඛුති සමපයාපෙති. ඉමෙති ඛො භික්ඛවෙ අට්ඨතිසෙහති සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමමං පටිපසස්සලෙහනබ්බං.

පාපිකාය දිට්ඨියා අපාරිතිස්සග්ගෙ උකෙඛපනීයකමම
පටිපසස්සලෙහනබ්බඅට්ඨාරසකං නිවසිතං.

6. මහණෙනි, අනෙකුදු අභියාපයෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උනෙකපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උනෙකපතිය කමය කරණ ලද නම් ඒ ඇවැතට පැමිණෙයි ද, එබඳු අන් ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ පැමිණෙයි ද, කමයට ගරහයි ද, කමය කළවුනට ගරහයි ද, මහණෙනි, මේ අභියාපයින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය නොනැවැත්විය යුතු යි.

7. මහණෙනි, අභියාපයෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රථමය මහණනුගේ පොතොය තබයි ද, පචාරණය තබයි ද, සවවතිය කම් කරයි ද, විහාරයෙහි අසිපත බවයි සිටියි ද, අවසර ගැන්වීම කරවයි ද, වොදනා කරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් කරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහ පිණිස යොදවයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය නොසංහිදුවිය යුතු යි.

**පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමයෙහි
නොසංහිදුවිය යුතු අංග අවටාලොය හිමි**

සංහිදුවියයුතු අංග අවටාලොය

1. මහණෙනි, අභියාපයෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: උපසම්පදා නොකරයි ද, නිස නොදෙයි ද, හෙරණකු උවටතෙහි නොයොදයි ද, මෙහෙණිනට ඔවා දීමේ සම්මුතිය නොඉවසයි ද, සම්මුතිය ලදහොත් මෙහෙණිනට ඔවා නොදෙයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

2. මහණෙනි, අනෙකුදු අභියාපයෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි: යම් ඇවැතෙකින් සංඝයා විසින් පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උනෙකපතිය කමය කරණ ලද්දේ නම් ඒ ඇවැතට නොපැමිණෙයි ද, එවැනි අන් ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, එයටත් වඩා ලාමක ඇවැතකට හෝ නොපැමිණෙයි ද, කමයට නොගරහයි ද, කමය කළවුනට නොගරහයි ද, මහණෙනි, මේ පසයින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, අභියාපයෙකින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමේ උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි. ප්‍රථමය මහණනුගේ පොතොය නොතබයි ද, පචාරණය නොතබයි ද, සවවතිය කම් නොකරයි ද, විහාරයෙහි අසිපත බවයි නොසිටියි ද, අවසර ගැන්වීම නොකරයි ද, වොදනා නොකරයි ද, ඇවැත් සිහිපත් නොකරවයි ද, භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් කලහයට නොයොදයි ද, මහණෙනි, මේ අභියාපයින් යුත් මහණනුගේ පාපදූෂ්ටිය නොබැහැරලීමෙහි උනෙකපතිය කමය සංහිදුවිය යුතු යි.

පටිපසංගමනනි.

1. එමඤ්ච පන භික්ඛවෙ පටිපසංගමනෙතඛො: තෙන භික්ඛවෙ පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මකතෙන භික්ඛුනා සංඝං උපසම්ඤ්චිතා එකංගං උත්තරායඛිං කට්ඨිං බුද්ධානං භික්ඛුනං පාදෙ වාදිති, උක්ඛුටිකං නිසීදිතා අඤ්ඤං පග්ගහති එවමස්ස වචනියො;

“අහං භග්ගෙ සමෙසන පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛ-
පනියකම්මකතො සම්මා වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙත්තරං වතනාමි.
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස පටිපසංගමනං
යාවමි”ති. දුතියමපි යාවතංගං, තතියමපි යාවතංගං.

වග්ගෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතඛො:

“සුඤ්ඤා මෙ භග්ගෙ සමෙසා, අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමෙසන
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මකතො සම්මා
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙත්තරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවමි. යදි
සමිසංගං පත්තකල්ලං, සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය
දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මං පටිපසංගමනං. එසා ඤාතෙති.

සුඤ්ඤා මෙ භග්ගෙ සමෙසා, අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමෙසන
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මකතො සම්මා
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙත්තරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවමි. සමෙසා
ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛ-
පනියකම්මං පටිපසංගමනං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස
භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස
පටිපසංගමනං, සො ඤාතෙතං. යස්ස නක්ඛමති, සො භාගෙතං.

දුතියමපි එතමත්තං වදාමි - පෙ - තතියමපි එතමත්තං වදාමි:

සුඤ්ඤා මෙ භග්ගෙ සමෙසා, අහං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමෙසන
පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මකතො සම්මා
වතනාමි, ලොමං පාතෙති, තෙත්තරං වතනාමි. පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස පටිපසංගමනං යාවමි.
සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය
උපෙක්ඛපනියකම්මං පටිපසංගමනං. යස්සායස්මතො ඛමති ඉත්තනාමස්ස
භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියංගෙය කම්මස්ස
පටිපසංගමනං, සො ඤාතෙතං. යස්ස නක්ඛමති, සො භාගෙතං.

පටිපසංගමනං සමෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො පාපිකාය දිට්ඨියා
අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මං. ඛමති සමිසංගං, තස්මා ඤාතෙති.
එවමෙනං ඛාරයමි”ති.

පාපිකාය දිට්ඨියා අපාටිනියංගෙය උපෙක්ඛපනියකම්මං නිට්ඨිතං ඤාතං.

කම්මකම්මකම්ම නිට්ඨිතො පඤ්ඤා.

සංකීර්ණවිම

1. මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම සුභාසි: මහණෙනි, පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ ලැබු ඒ මහණ විසින් සංඝයා වෙත ඵලම පොරොණය එකාංශ කොට වැඩිමහලු හිසකුත් පා වැද උත්තුටුකයෙන් හිඳ දෙත් මුද්‍රාන නමා වැද මෙතෙක් කිය සුභාසි:

“වහන්ස, මම සමාසය විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ ලැබුනෙමි. මනා ව පවතියි. හිසකුත් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යදිමි” යනුයි. දෙවනුත් යදිම සුභාසි. තෙවනුත් යදිම සුභාසි.

විගත්ත ප්‍රතිබල මහණක්කු විසින් සමාස තෙම දන්විය සුභාසි:

“වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ චරිතය අසාවා. මේ නම් දැන මේ හිසකුත් තෙම සංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතියි. හිසකුත් අනුව පවතියි. නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යදිමි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් දැන්ගේ නම් සංඝ තෙම මේ නම් දැන හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම ය. මේ කුතරිය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ චරිතය අසාවා. මේ නම් දැන මේ හිසකුත් තෙම සමාසය විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ ලැබුනේ මානාවන් පවතියි. හිසකුත් අනුව පවතියි. අවලොක් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් දැන හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම ය. මේ නම් දැන හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම්, හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරණය කියමි... තෙවනුත් මේ කරණය කියමි.

වහන්ස, සංඝ තෙම මාගේ චරිතය අසාවා. මේ නම් දැන මේ හිසකුත් තෙම සංඝයා විසින් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කරණ ලද්දේ මානාවන් පවතියි. හිසකුත් අනුව පවතියි. අවලොක් නිසාරණ වතෙහි පවතියි. පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යදිමි. සංඝ තෙම මේ නම් දැන හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම ය. මේ නම් දැන හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යම් ආයුෂ්මතකුට අභිමත නම් හෙතෙම නිශ්ශබ්ද වේවා. යම්කුට අනභිමත නම් හෙතෙම කියාවා.

සංඝයා විසින් මේ නම් හිසකුත් පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය කෙරෙහි සංකීර්ණවිම යදි. එය සංඝයාට රිසිගෙයි. එතෙයින් මෙතෙක් නිකම ය. මේ කරණය පිළිගනමි” යි.

සන්ධානි වූ පාපදාමය නොබැහැරලීමෙහි උපකල්පනානාමය නාමය නිමි

පලමු වත කවිකවිකාසය නිමිතේ ය.

මේ බන්ධනයෙහි වස්තු යනෙකි.

එහි උද්දාය:

1. පණ්ඩුකලෝභිතක මහණුන් තුළ සලක කරන්නෝ ව එබඳුවන් වෙත එළඹ ඔවුන්හු කලහයෙහි උත්සාහවත් කළහ.
2. එසින් තොටපත් කලහ උපදී. උපත් කලහ වැඩේ. අලොව්න් වූ ප්‍රියසිරි හිසුන් පිරිස් වශයෙන් (පිරිස් පිරිස් වැ) දෙස් පවසත්.
3. ලොවට අගපුඤ්ඤ වූ, තමන් ම සිංහල දත්, සදහම් බොහෝ කර්ම පවත්නු කැමැති සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ වුවද තර්කය කම්ම ඇණවුම.
4. තොහුගෙහිද නොපිළිවිස ද, පිළිණ නොගෙණ ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, නොඇවැහෙහි ද දෙසනාකාමීන් නොවූ ඇවැහෙහි ද දෙස ඇවැහෙහි ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද,
5. වොදනා නොකොට ද සිහිපත් නොකරවා ද ඇවැහ නොකොට ද යම් කරණ ලද ද, තොහුගෙහි ද නොදහමින් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද,
6. නොපිළිවිස ද අධිමයෙන් ද නැවැත ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, පිළිණ නොගෙණ ද අධිමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද,
7. නොඇවැහෙහි ද අධිමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, දෙසීමෙන් පිරිසිදු තොවන ඇවැහෙහි ද අධිමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද,
8. ඇවැහ දෙසු කල්හි ද අධිමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, වොදනා නොකොට ද අධිමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද,
9. සිහිපත් නො කරවා ද අධිමයෙන් ද එසේ ම ව්‍යුහ වූ සහන විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, එසේ ම ඇවැහ නොකොට ද අධිමයෙන් ද ව්‍යුහ වූ සංඝයා විසින් ද යම් කම්මෙන් කරණ ලද ද, ඒ කැම අධිමකම් යි.
10. කාණ්ඩපක්කයේ වාර ක්‍රමයෙන් ඉසුරුපක්කයේ වාරගණන ද දහ ගත්තේය. සංඝ තෙම කැමැති වන්නේ ද, ඔහුට තර්කය කම්ම කරන්නේ ය.
11. ඛමර කරන්නේ ද බලයෙන් වේ ද හිහිසංගමයෙන් සුඤ්ඤා ද, උත්තම සීලයෙහි උතුම් ඇවැරයෙහි උතුම් දැවියෙහි තවුරා වූ සීලාදිය ඇත්තේ ද සංඝ තෙම ඔහුට තර්කය කම්ම කරන්නේ ය.

12. මුද්ධාබලිමයා සමයාග්‍රා අවිශ්‍රයාග්‍රා යො ව සාසනී
නිශ්ශ්‍රයාග්‍රා ව භික්ෂුකං සමයාග්‍රා තත්ත්වං කතෙ.
13. සමයාග්‍රාග්‍රාග්‍රා උග්‍රා වාග්‍රා සංග්‍රාහිතයාග්‍රා
අභිහිතෙ අභිහිතයාග්‍රා තත්ත්ව අභිහිතයාග්‍රා.
14. මුද්ධාබලිමයා සමයාග්‍රා අවිශ්‍රයාග්‍රා යො ව සාසනී
තත්ත්වං සමයාග්‍රා තත්ත්වං සමයාග්‍රා තත්ත්වං.
15. උග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා සාමයාග්‍රාග්‍රාග්‍රා
සමයාග්‍රා සමයාග්‍රාග්‍රා තත්ත්ව තත්ත්වයාග්‍රා.
16. නාසග්‍රාග්‍රා ව අභිහිතයාග්‍රා තත්ත්වං ව තත්ත්වං පරං
සමයාග්‍රා ව සමයාග්‍රා වාග්‍රා ග්‍රාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා.
17. උග්‍රාග්‍රාග්‍රා පරාග්‍රාග්‍රා පරාග්‍රාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා
සමයාග්‍රා අභිහිතයාග්‍රා සමයාග්‍රා වාග්‍රාග්‍රා.
18. සාමයාග්‍රා සමයාග්‍රාග්‍රා තත්ත්ව තත්ත්වයාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා
උග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා සාමයාග්‍රාග්‍රාග්‍රා.
19. සමයාග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා පරාග්‍රාග්‍රා තත්ත්ව තත්ත්වයාග්‍රා
තත්ත්වයාග්‍රා අභිහිතයාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා පරං.
20. සමයාග්‍රා ව සමයාග්‍රා වාග්‍රා ග්‍රාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා
උග්‍රාග්‍රාග්‍රා පරාග්‍රාග්‍රා සමයාග්‍රාග්‍රා අභිහිතයාග්‍රා.
21. සමයාග්‍රා වාග්‍රා වාග්‍රා සාමයාග්‍රා සමයාග්‍රාග්‍රා.
උග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා යො ග්‍රාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා තත්ත්වයාග්‍රා.
22. සමයාග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා ග්‍රාග්‍රාග්‍රාග්‍රා පරාග්‍රාග්‍රා,
වාග්‍රා අභිහිතයාග්‍රා සමයාග්‍රාග්‍රා ව තත්ත්වයාග්‍රා.

12. යමෙක් බුදුරජුන් අගුණ කියාද යමෙක් දහමිති අගුණ කියාද යමෙක් සංඝයාගේ අගුණ කියාද ඒ තුන් මහණුකට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය.

13. එකෙක් කරුණකරු වේ ද, එකෙක් තොටියක් වේ ද, එකෙක් කිහිපයකින් යුත් වේ ද, මේ තුන් දෙකට ම සහ තෙමේ තර්කීය කමය කරන්නේය. එකෙක් අධිශිලයෙකින් අනෙකෙක් අධ්‍යාපාරයෙන් එකේ ම අනෙකෙක් අධිදෘටියෙකින් විරහන වේ ද, (මේ තිදෙකටම සහ තෙමේ තර්කීයකමය කරන්නේ ය.)

14. යමෙක් බුදුරජුන්ගේ අගුණ කියා ද, ධර්මයේ අගුණකියා ද, සංඝයාගේ අගුණ කියා ද, සහ තෙමේ ඔවුන් තිදෙකට ම තර්කීය කමය කරන්නේ ය. තර්කීය කමය කරණු ලැබුවහුගේ මෙසේ (මෙතු දක්වෙන සේ) මනා පැවැත්ම විය යුතු:

15. තර්කීයකමය කරණු ලැබූ මහණ තෙමේ තමා උපාධ්‍යාය ව උපසම්පදව ද, තමා ඇදුරු වෑ නිස දීම ද, තෙරණතුගෙන් උච්චත ගැන්ම ද, සම්මත වූ තුළුළු මෙහෙණිකට බවා දීම ද, නො කරන්නේ ය.

16. ඒ ඇවැතට ද එබඳු ඇවැතකට ද එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට ද නො පැමිණිය යුතු. එවැනි මහණ තෙමේ කමයට ද කමය කළුවකට ද නො ගරහන්නේ ය.

17. හේ පුටතත් මහණත්තුවේ පොහෝ කිරීම ද පවාරණාව ද නො තබන්නේ ය. සම්මතීය කමය ද නො කරන්නේ ය. අනුවාදය නො පිහිටුවන්නේ ය. පුටතත් මහණතුට වොදනා කරණු පිණිස අවකාශ නො කරවන්නේ ය. වොදනා නො කරන්නේ ය.

18. පුටතත් මහණතුට ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණත් උතුන් හා සලකයෙහි යෙදීම ද, තමා උපාධ්‍යාය වෑ උපසම්පදව ද, ආවාසී ව නිසදීම ද, තෙරණතුගෙන් උච්චත් ගැන්ම ද නො කරන්නේ ය.

19. අවවාදකයමග්ගය උද්දහු දිසිනුදු මෙහෙණිකට අවවාද නො කරන්නේ ය. ඉදින් මේ පස කරන්නේ තම, මේ අඩත පස කරණ කොට ගෙන තර්කීය කමය නො සංභිදේ. ඒ ඇවැතට පැමිණේ ද, එබඳු ඇවැතකට පැමිණේ ද, එයට වඩා පවිටු ඇවැතකට පැමිණේ ද,

20. කමයටත් කමය කළුවකටත් ගරහන්නේ ද, ඔහුට කළු තර්කීය කමය නො සංභිදේ. උපොසථය ද පවාරණාව ද සම්මතීය කමය ද අනු-වාදපට්ඨපතය ද,

21. අවකාශ කරවීම ද, වොදනා ද, ඇවැත් සිහි කරවීම ද, මහණත් සලකයෙහි යෙදවීම ද යන මේ අඩත අටින් යමෙක් යුක්ත ද, ඔහුට කළු තර්කීය කමය නො සංභිදෙයි.

22. කාණ්ණවාරයට කී තහින් ම ඉකල්වාරය ද දහ ගන්නේ ය. සෙය්‍යාසක මහණ තෙමේ අව්‍යාසන ද, ඇවැත් බහුල කොට ඇත්තේ ද, සිහින් හා අනනුප්‍රෝමික සංගතියෙන් හැනුනේ ද වෙයි.

23. මහාමුනි වූ කම්මුදුනු නියෝගකරීය ඇණවුන. අසාර්ථ ද පුනරාවර්ත ද යන දෙමනණු කීවාහිරිසෙහි වෙතෙහි.

24. සංයම නැති මහණු විවිධ අනාචාර කළහ. බුදුරජුනු බවුත් සඳහා කැවැත්තිදී පබ්බාජනීය කම්ම පැණවුන. සුඛමී සමපිරි තෙම මධ්‍යිකානණ්ඩ නුවරෙහි විග්‍රහ ගෘහස්ථානයේ අවසානයෙහි වසන්නේ විය.

25. ඒ සුදම් තෙර විනය උච්ඡායයට පැවැත්වෙන්නේ ගටා බෙරණයි. තථාගත බුදුනු ඒ කරුණෙහි පරිකාරණීය කම්ම පැණවුන.

26. ජිනෙතානම බුදුරජුනු කොතොම්බාහිරිදී ඇවැත දක්නට නො කැමැති ජනතා මහණකට ඇවැත් නොදක්වෙහි උත්තොපණීය කම්ම කරන්නට ඇණවුන.

27. ජනතා තෙම ඒ ඇවැතට පිළියම් කරන්නට නො කැමැත්තේ වෙයි. විනෙතා වූ බුදුරජුනු ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උබෙව්නි කම් ඇණවුන.

28. අරිට්ඨ මහණකට නොදන්නට නිසා උපන් පාපදායීය නො බැහැර ලිංගික උත්තොපණීය කම්ම බුදුරජුන් විසින් වදාරණ ලද්දේ ය.

29. නිගණ්ඨ කම්මන් පබ්බාජනීය කම්මන්, එසේ ම පරිකාරණීය කම්මන්, ඇවැත නොදන්නට, ඇවැතට පිළියම් නොකිරීම, පාපදායීය බැහැර නො කිරීම යන මෙහි (උත්තොපණීය) කම්මන් (බුදුරජුනු ඇණවුන)

30. ක්‍රියා අනාචාර උපහාස මධ්‍යාභාර්ව යන මොහු පරිකාරණීය කම්මෙහි අතිරේක පදයෝ යැ.

31. හිනිනට අලාභ පිණිස තැන් කිරීම පිළිබඳ වූ හිනින් අතුණ කම් පිළිබඳ වූ ද පංචක දොසක් දොසකැ යි පරිකාරණීය කම්මෙහි මොහු අතිරේක පදයෝ කම් වෙති.

32. තජ්ජීය නිගණ්ඨ යන කම් දෙදෙන ම සමානත. පබ්බාජනීය පරිකාරණීය යන කම් දෙදෙනාගේ අතිරේක පදඇති බව ද වේ.

33. උත්තොපණීය කම් කීදෙනෙක. විනය පිසින් බුහු සමාන ත. තජ්ජීය කම්මට කී තහින් ම සෙහු කම් දන ගන්නේ ය.

කම්මන්තකය නිමිසේ ය.

පාරිවාසිකකවචනො

I. පාරිවාසිකවචනං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා ආවර්ජිතං විහරති ජෙතවනෙ අනංචපිණ්ඩකය්‍ය ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදනං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චිරපටිග්ගකණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමං. යෙ තෙ භික්ඛු අපච්චන්, -පෙ- තෙ උරුකායනති සියනති විපාවෙනති “කථං හි නාම පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියකතති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති, අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතම්ථං ආරෙඤවසුං.

2. අථ ඛො හගවා එතත්ථං තිදතෙ එතත්ථං පකරණ භික්ඛුසමං සනතිපාතාපෙඨා. භික්ඛු පටිපුට්ඨි: “සච්චං තීර භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියනති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම” නති, ‘සච්චං හගවා’.

3. විහරති බුද්ධෝ හගවා; අනුච්ඡින්නං -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පාරිවාසිකා භික්ඛු සාද්දියකතති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදනං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චිරපටිග්ගකණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම. තෙනා භික්ඛවෙ අපාසනතාතං ඛා පසාදය -පෙ- විහරතිථා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතති:

4. “ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සාද්දියකමං පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරෙ පාදෙදනං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චිරපටිග්ගකණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම. යො සාද්දියෙය්‍ය, අපතති දුක්ඛංගං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකාතං භික්ඛුතං මිද්ධ ගථාබුධං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං අඤ්ඤාලිකමං සංඝිච්ඡමං. ආසතාභිහාරං සෙය්‍යාභිහාරං පාදෙදනං පාදපිඨං පාදකථලිකං පත්තච්චිරපටිග්ගකණං නතානෙ පිට්ඨිපරිකමම.”

පාරිවාසිකතාවකාය

I. පාරිවාසික වග

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාගත් වහන්සේ සැවැත්නුවර නිසා දෙව්දම් නම් වූ අනේසිඬු සිටුහුගේ අරමෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෙතා දිය එළැවීම, පාපුටුව හා පාදකටලිකාව එළවා නැගීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම යන මේ කී දෑ ඉවසත්. අපිස් ගුණ ඇති... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ නම් පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම... නැමෙහි පිට පිරිසම කිරීම ඉවසන් ද?” යි අවසර කෙරෙත්, දෙස් කියත්, හුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණනු මෙ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැළ කළහ.

2. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි භික්ෂුකත රැස් කරවා, “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම... නැමෙහි පිටු පිරිසම ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අසා වදාළසේක. “සැබැව, භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි මහණනු පිළිවදන් ඇස්වූහ.

3. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන් ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පාදෙතා දිය එළැවීම, පාපුටු පාකටලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරිසම යන මෙකී වත් ඉවසත් ද, මහණෙනි, මෙය සස්තා නො පහනුන්සේ පැවැදීම පිණිස ද... නො පවතිය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙමසසින් ගැරැහු සේක. ශරණ දහම් කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක:

4. “මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණනු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය එළැවීම, පාපුටුව පාකටලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටු පිරිසම යන මෙකී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යම් මහණෙක් ඉවසන්නේ ද, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට උනුත් මහලු පිළිවෙළින් වැදීම, දෑක හුතස්තෙන් නැගි සිටීම, ඇදිලි බැදීම, සාමිච්ඡාමය, අසුන් එළැවීම, යහන් එළැවීම, පා දෙතා දිය නැගීම, පාපුටුව පාකටලිය එළැවීම, පාසිවුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිටුපිරිසම යන මේ කී වත් උනුතට මහලු පිළිවෙළින් කිරීම අනුදනිමි.”

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං පඤ්ච ශරාඛුඛිං: උපොසථං, පචාරණං, වසීසකාපිකං, මහෙතරණං, හතතං.

7. තෙත භි භික්ඛවෙ පාරිවාසිකානං භික්ඛුනං විතතං පඤ්ඤපෙසානං ශරා පාරිවාසිකානි භික්ඛුනි වතතිතඛං. පාරිවාසිකෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සම්මා වතතිතඛං. තත්තාං සම්මා වතතනා:

8. ත උපසම්පාදෙනඛං, ත නිස්සයො දුතඛං, ත සංමිශ්ණෙතර උපට්ඨපෙතඛං, ත භික්ඛුනොවාදකසම්මති සාදිතඛං, සම්මතෙතනාපි භික්ඛුනිතො න ඕවදිතඛං, යාය ආපතතිසා සමෙසත පරිවාසො දිනොනො නොති සා ආපතති න ආපජ්ඣතඛං, අඤ්ඤ වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතර, සම්මං ත ගරහිතඛං, සම්මිකා ත ගරහිතඛං, ත පකතනතක භික්ඛුනො උපොසථො ධ්වපතඛං, ත පචාරණං ධ්වපතඛං, ත සම්මිතිසං කාතඛං, ත අනුවාදො පට්ඨපෙතඛං, ත මසානො කාතරතඛං, ත වොදෙනඛං, ත සාතරතඛං, ත භික්ඛුනි සම්පයොජෙතඛං.

9. ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනතක භික්ඛුනො පුරතො ගතතඛං, ත පුරතො නිසිදිතඛං, යො නොති සම්මසං ආතත-පරිසරතො තෙතොපරිසරතො විහාරපරිසරතො තො තක පදනමඛං, තෙත ව තො සාදිතඛං.

10. ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා පකතනතක භික්ඛුනා පුරතමිශ්ණත වා පට්ඨානමිශ්ණත වා කුලාති උපසම්පාදිතඛං. ත ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදිතඛං, ත පිණ්ඩපාතිකමිතං සමාදිතඛං, ත ව තපාවිතං පිණ්ඩපාතො නිතරපතඛං 'මා මං ජාතීසු'ති.

11. පාරිවාසිකෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආතනතුතක ආතරාවෙතඛං, ආතනතුතක ආතරාවෙතඛං, උපොසථ ආතරාවෙතඛං, පචාරණං ආතරාවෙතඛං, සෙව හිරාතො නොති දුතෙතපි ආතරාවෙතඛං.

12. ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සම්මිකා ආවාතා අභික්ඛුනො ආවාතො ගතතඛං, අඤ්ඤ පකතනතක, අඤ්ඤ අතතරාය. ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සම්මිකා ආවාතා අභික්ඛුනො අතාවාතො ගතතඛං, අඤ්ඤ පකතනතක, අඤ්ඤ අතතරාය. ත භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙත භික්ඛුනා සම්මිකා ආවාතා අභික්ඛුනො ආවාතො වා අතාවාතො වං ගතතඛං, අඤ්ඤ පකතනතක, අඤ්ඤ අතතරාය.

6. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට උපොසථ, පචාරණ, වසිකාසාධනා ඔනොපන (පසුව ලබන අදහසින් එදිනට නිගමි බත නොගෙන කැරීම) වතුශාල බත ඉවසීම යන පහ වැඩිමහලු පිළිවෙල අනුව කිරීම අනුදැනීමි.

7. එහෙයින් මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැත්විය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මොනොවට පැවැත්විය යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්වීම යි:

8. පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් තමා උපාධාරය වැ උපමාපදා නොකටයුතු. තමා ඇඳුරු වැ නිස නොදිය යුතු. හෙරණන් උටවු නොකොට යුතු. කිකුළුනිඹවාදක සම්මතිය නොඉවැසිය යුතු. සම්මතිය ලද්දහු විසිනුදු මෙහෙණන්ට ඔවා නොදිය යුතු. යම් ඇවැනෙකින් සහනු විසින් පිරිවෙස් දෙක ලද ද, ඒ ඇවැන නෝ එ බදු අත් ඇවැනක් හෝ එයට වඩා ලාභක ඇවැනක් හෝ නොඇවැද්ද යුතු. කමය නොගැරැහිය යුතු යැ. කමය කළ මහණුන් නොගැරැහිය යුතුය. පුවතත් මහණත්හුගේ පොහොය නොතැබිය යුතු. පවුරුණු නොතැබිය යුතු. සවිවිනිත් කමය නොකළ යුතු. වෙහෙරු දෙවුකන්හි නොසිටිය යුතු. අවතර ගැන්ම නොකරවිය යුතු. පුවතත් මහණත්හට වොදනා නොකට යුතු. ඇවැත් ගිහිකරවනු නොකට යුතු. මහණුන් උනුත් හා කලකයෙහි නොගෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, පිරිවෙස් පුරණ මහණුන් විසින් පුවතත් මහණකුට පෙරවු වැ නොයැ යුතු. පෙරවු වැ නොහින්ද යුතු. සමායාගේ යම් කෙළවරු අත්තෙන් කෙළවරු යහනෙන් කෙළවරු වෙහෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතත් මහණත්හු හා පෙරවු වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ කුලයෝ නොඑළැඹිය යුතුය. 'මා පිරිවෙස් පුරන්තකු කොට සෙස්සෝ නොදනින්වා' යි යන ඒ කාරණයෙන් ආරණ්‍යකාභියා සමාදන් නොවිය යුතු. පිණ්ඩාකාභියා සමාදන් නොවිය යුතු. පිණ්ඩාකාභියා නොනෙත්වා ගත යුතු.

11. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන ආගන්තුක මහණුන් විසින් නෙවාසික මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව කැළ කළ යුතු. පිරිවෙස් වසන නෙවාසික මහණුන් විසින් ආගන්තුක මහණුන්ට තමා පිරිවෙස් වසන බව කැළ කළ යුතු. පොහෝ කිරිමෙහිදී (තමා පිරිවෙස් පුරන බව) කැළ කළ යුතු. පවුරුණුගෙහිදී කැළ කළ යුතු. ඉදින් හේ ගිලන් වේ තම ඝනකු ලවා නුමුදු කැළ කැරැවිය යුතු.

12. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් පුවතත් මහණත්හු තැනි වැ, දහවඩ අන්තරය අතුරෙන් යම් කිසි අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට නොයැ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින් මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි අනාවාසයට පුවතත් මහණත්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, නොයැ යුතු යි. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණුන් විසින්, පුවතත් මහණත්හු තැනි වැ, අන්තරයක් තැනි වැ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් මහණුන් තැනි ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයැ යුතු.

13. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා අනංවාසං අභික්ඛුණො අංවාසො ගතංගම්බො අඤ්ඤානු පක්ඛතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං, න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා අනංවාසං අභික්ඛුණො අනංවාසො ගතංගම්බො අඤ්ඤානු පක්ඛතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං, න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා අනංවාසං අභික්ඛුණො අංවාසො වා අනංවාසො වා ගතංගම්බො අඤ්ඤානු පක්ඛතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං.

14. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකයෙකු නිකුත්තා සහිතවූකා දාවාසා වා දතාවාසා වා අභිකුත්තො දාවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පසත්තෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකයෙකු නිකුත්තා සහිතවූකා දාවාසා වා දතාවාසා වා අභිකුත්තො දතාවාසො ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පසත්තෙතන, අඤ්ඤානු අනතරායා. න භික්‍ෂුවේ පාරිවාසිකයෙකු නිකුත්තා සහිතවූකා දාවාසා වා දතාවාසා වා අභිකුත්තො දාවාසො වා දතාවාසො වා ගතත්තෙධං අඤ්ඤානු පසත්තෙතන අඤ්ඤානු අනතරායා.

15. න භික්ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා සභික්ෂුකො ආවාසො ගහතඛෙබ්බො යථස්ස භික්ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංයා. න භික්ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා සභික්ෂුකො අනාවාසො ගහතඛෙබ්බො යථස්ස භික්ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංයා. න භික්ෂුවේ පාරිවාසිකෙත භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා සභික්ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගහතඛෙබ්බො යථස්ස භික්ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤත්‍ර පක්කතෙතන අඤ්ඤත්‍ර අනතරංයා.

[illegible]

13. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණත්‍ර පිසින් පුවතත් මහණක්‍ර නැති වූ, අනාරාගයක් නැතිවූ, මහණුන් ඇති අනාචාරයෙන් මහණුන් නැති අචාරයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණත්‍ර පිසින් පුවතත් මහණක්‍ර නැති ව, අනාරාගයක් නැති වූ, මහණුන් ඇති අනාචාරයෙන් මහණුන් නැති අනාචාරයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණත්‍ර පිසින් පුවතත් මහණක්‍ර නැති ව, අනාරාගයක් නැති වූ, මහණුන් ඇති අනාචාරයෙන් මහණුන් නැති අචාරයට නො යා යුතු.

14. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වෑ, අනතරායයක් නැති වෑ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වෑ, අනතරායයක් නැති වෑ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් හෝ මහණුන් නැති අනාචාරයට නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුවතත් මහණක්හු නැති වෑ, අනතරායයක් නැති වෑ, මහණුන් ඇති ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් හෝ මහණුන් නැති ආවාසයට හෝ අනාචාරයට නො යා යුතු.

15. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණෙකු විසින් මෙකුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණෙකු ඇත් ද, එසේ වූ මහණෙක් ඇති ආවාසයට පුවතත් මහණක්වූ නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණෙකු විසින් මෙකුන් ඇති ආවාසයෙකින් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණෙකු ඇත් ද, එසේ වූ මහණෙක් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණෙකු විසින් මෙකුන් ඇති ආවාසයෙන් (නික්ම) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණෙකු ඇත් ද, එසේ වූ මහණෙක් ඇති ආවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණක්වූ නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නො යා යුතු.

16. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අවාසයකට පුවතත් මහණන්හු නැති වූ අනතරායයක් නැති වූ නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අනාවාසයකට පුවතත් මහණකු නැති වූ, අනතරායයක් නැති වූ, නො යා යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණු විසින් මහණුන් ඇති අනාවාසයෙන් (නින්මැ) යම් තැනෙක නානාසංවාසක මහණු ඇත් ද, එසේ වූ මහණුන් ඇති අවාසයකට හෝ අනාවාසයකට හෝ පුවතත් මහණකු නැති වූ, අනතරායයක් නැති වූ නො යා යුතු.

17. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනා-
වාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඛො, යත්ථස්ස භික්ඛු නානාංචාසකා,
අඤ්ඤත්ථ පක්කතෙනෙන, අඤ්ඤත්ථ අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන
භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො අනාවාසො
ගතතඛො, යත්ථස්ස භික්ඛු නානාංචාසකා, අඤ්ඤත්ථ පක්කතෙනෙන,
අඤ්ඤත්ථ අනතරායා. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා
ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
ගතතඛො, යත්ථස්ස භික්ඛු නානාංචාසකා, අඤ්ඤත්ථ පක්කතෙනෙන,
අඤ්ඤත්ථ අනතරායා.

18. ගනනයබො: භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේථ ගනතුනති. ගනනයබො: භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො අනාවාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේථ ගනතුනති. ගනනයබො: භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජේථ ගනතුනති.

19. ගනනබෙබ්, භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අපෙඤ්ච ගනතුනති. ගනනබෙබ්, භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො අනාචාසො, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අපෙඤ්ච ගනතුනති. ගනනබෙබ්, භික්ඛවෙල පාරිවාසිකෙත භික්ඛුතා සභික්ඛුකා අනාචාසා සභික්ඛුකො ආචාසො වා අනාචාසො වා, යථස්ස භික්ඛු සමානසංචාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අපෙඤ්ච ගනතුනති.

20. ගනනබෙට්ටා භික්ඛුගේ පාර්වතීසෙනන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා දාවාසා වා දනාවාසා වා සභික්ඛුකො දාවාසො, යන්හි සභික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සතකකාමී අපේරව ගතභුතති. ගනනබෙට්ටා භික්ඛුගේ පාර්වතීසෙනන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා දාවාසා වා දනාවාසා වා සභික්ඛුකො දනාවාසො, යන්හි සභික්ඛු සමානසංවාසකා යං ජඤ්ඤා සතකකාමී අපේරව ගතභුතති. ගනනබෙට්ටා භික්ඛුගේ පාර්වතීසෙනන භික්ඛුනා සභික්ඛුකා දාවාසා වා දනාවාසා වා සභික්ඛුකො දාවාසො වා දනාවාසො වා, යන්හි සභික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤා සතකකාමී අපේරව ගතභුතති.

21. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පක්කපෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. පක්කපෙතන භික්ඛුං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාතබ්බං. පක්කපෙතන භික්ඛු ආසනෙන නිමන්තෙතබ්බො. න පක්කපෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නො ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න එකච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං. න නිවෙ වච්චිකමෙ වච්චිකමන්තො උච්චෙ වච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං. න ඡමාය වච්චිකමන්තො වච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං. න භික්ඛවෙ පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන වුට්ඨාතරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනාර-හෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛ්‍යාතාරහෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං. න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න ඡමාය නිසින්නො ආසනෙ නිසිද්ධතබ්බං. න එකච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං. න නිවෙ වච්චිකමෙ වච්චිකමන්තො උච්චෙ වච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං. න ඡමාය වච්චිකමන්තො වච්චිකමෙ වච්චිකමෙතබ්බං.

22. පාරිවාසිකවතුපො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය; මුලාය පටික-ස්සෙය්‍ය, මානසං දදෙය්‍ය, තබ්බිකො අඛ්‍යාය්‍ය, අකම්මං. න ච කර්මේ-යනති.

වතුනවුහි පාරිවාසිකවිකං නිවසිතං.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලි ගෙන ගගවා තෙහුපෑඛිකමි. උපස-ඛිකමිස්වා ගගවන්තං අභිවාදෙත්ථි; එකමන්තං නිසිද්ධි. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා උපාලි ගගවන්තං එතදවොච: “කඤ්ඤ ඛො ගන්තො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද?” ති. “තයො ඛො උපාලි පාරිවාසි-කස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද; සගවාසො, විට්ඨවාසො, අනාරොචනා. ඉමෙ ඛො උපාලි තයො පාරිවාසිකස්ස භික්ඛුනො රතතිචෙත්ථද” ති.

24. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවන්තියා මහාභික්ඛුසඤ්ඤා සනති-පතියො හොති. න සන්තොසාති පාරිවාසිකා භික්ඛු පරිවාසං ගොඥායං. ගගවතො එතමන්තං ආරොචෙත්ථං.

21. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පුළුන් මහණක් හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. පුළුන් මහණකු දක හුණක්කෙන් තැඟි සිටිය යුතු. පුළුන් මහණ අස්කෙන් නිමැයිය යුතු. පුළුන් මහණක් හා එක් අස්කෙහි නො හින්ද යුතු. පුළුන් මහණක් මිටි අස්ක හුන් කල්හි තමා උත් අසුනැ නො හින්ද යුතු. පුළුන් මහණක් විමැ හුන් කල්හි තමා අස්කෙකැ නො හින්ද යුතු. පුළුන් මහණක් හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. පුළුන් මහණක් මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල්හි තමා උත් සක්මන් මළයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. පුළුන් මහණක් විමැ සක්මන් කරන කල්හි තමා සක්මන් මළයෙකැ සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන වැඩි මහලු මහණකු හා... මුලායපටිකසානාවටි සුදුසු මහණකු හා... මානසව සුදුසු මහණකු හා... මානසෙහි හැසිරෙන මහණකු හා... අබ්බාතව සුදුසු මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්කෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්කැ උත් කල්හි තමා උත්සන්න නො හින්ද යුතු. ඔහු විමැ හුන් කල්හි තමා අස්කෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කලැ තමා උත් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු විමැ සක්මන් කරන කලැ තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

22. මහණෙනි, පිරිවෙස් වසන මහණහු සතර වැනි කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මුලායපටිකසානාව කරන්නේ නම්, මානස දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවැනි කොටැති වැ අබ්බාත කරන්නේ නම්, එය අකමැයෙක් වෙයි. එය නො කටයුතු ද වෙයි.

සිදුඅහු පිටිවෙසිවන් නිමිසේ ය.

23. ඉක්කිත්තෙන් ආසුමෙන් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹිහ. එළැඹි ඔබ වැද පසෙක ඉදගත්ත. පසෙක හුන් ආසුමෙන් උපාලි තෙරණුවෝ “වහන්ස, පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කියෙක් ද?” යි විචාලහ. “උපාලිකි, සහවාසය (පුළුන් මහණන් හා එක් වැ, වසීම), විතාවාසය (පුළුන් මහණන්ගෙන් වෙන් ව විසීම), අතායුර්තය (අතනතුකාදීනව තමා පිරිවෙස් වසන බව නොදැන්වීම) යැ යි පිරිවෙස් වසන මහණකට රුත්‍රිවෙස්ද කුනෙකැ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

24. එ සමයෙහි සැවැත්ති මහත් මහණවුළුවෙන් මුළු දෙවුණේ වෙයි. පිරිවෙස් වසන මහණහු පරිවාස ශොධනය කරන්නට නො හැක්කාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

25. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවර්තනං නික්ඛිපිතං. එවංකුප්පි පන භික්ඛවෙ නික්ඛිපිතං. තෙන පරිවර්තනෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසංඝමිතං. එකං උපසංඝමිතං කරිතා උපසංඝමිතං. නික්ඛිපිතං අනුජාතං පහනෙනා. එවමස්ස වට්ඨිතො: “පරිවර්තනං නික්ඛිපිතං” නික්ඛිපිතො හොති පරිවර්තනො. “වත්තං නික්ඛිපිතං” නික්ඛිපිතො හොති පරිවර්තනො” ති.

26. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා භික්ඛු තහං තහං පක්ඛං. භික්ඛු, න සකෙත්තානාති පරිවර්තනා භික්ඛු පරිවර්තනං සොඛිතං. හගවතො එතමන්. ආරොචෙත්තං.

27. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ පරිවර්තනං සමාදිසිතං. එවංකුප්පි පන භික්ඛවෙ සමාදිසිතං. තෙන පරිවර්තනෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛුං උපසංඝමිතං. එකං උපසංඝමිතං කරිතා උපසංඝමිතං. නික්ඛිපිතං අනුජාතං පහනෙනා. එවමස්ස වට්ඨිතො: “පරිවර්තනං සමාදිසිතං” නි. සමාදිසිතො හොති පරිවර්තනො. “වත්තං සමාදිසිතං” නි. සමාදිසිතො හොති පරිවර්තනො” ති.

පරිවර්තනය. නික්ඛිතං.

2. මූලාශ්‍රපරිකල්පනා

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මූලාශ්‍රපරිකල්පනා භික්ඛු සාදි-
යනති; පක්ඛතතානං භික්ඛුතං අභිවර්තනං පවුට්ඨිතං අනුජාතං. සාමිච්ඡිකමි. ආසනානිතාරං සෙත්තානිතාරං පාදදායං පාදපිඨං පාදකපිඨං. පක්ඛවිට්ඨිතං. නතනෙ පිට්ඨිපරිකමි. සෙ තෙ භික්ඛු අපිට්ඨි-
සනතුට්ඨි. උප්පිතො කුකුළුවතා. සික්ඛාසාමා, තෙ උප්පිතො. සික්ඛානි විපාලෙනති: “කථං හි නාම මූලාශ්‍රපරිකල්පනා භික්ඛු සාදිසිතොති පක්ඛතතානං භික්ඛුතං අභිවර්තනං පවුට්ඨිතං -පෙ- නතනෙ පිට්ඨිපරි-
කමි”නති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො එතමන්. ආරොචෙත්තං.

2. අථ ඛො හගවා එතමන්. නිදනෙ එතමන්. පක්ඛතතා භික්ඛුසංඝං. සනතිපාතාපෙනා භික්ඛු පරිපුට්ඨි: “සචං කිරි භික්ඛවෙ මූලාශ්‍රපරි-
කල්පනා භික්ඛු සාදිසිතොති පක්ඛතතානං භික්ඛුතං අභිවර්තනං පවුට්ඨිතං -පෙ- නතනෙ පිට්ඨිපරිකමි”නති. “සචං හගවා.”

3. විගර්හි මූලාශ්‍රපරිකල්පනා භික්ඛු සාදිසිතොති පක්ඛතතානං භික්ඛුතං අභිවර්තනං පවුට්ඨිතං -පෙ- නතනෙ පිට්ඨිපරිකමි. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසනානං වා පසාදය පසනානං වා සිත්තොසායං. අථ ඛො සං භික්ඛවෙ අප්ප-
සනානං වෙච අප්පසාදය, පසනානං වා එකවිතං. අනුජාතං. විගර්හිති. ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙති.

25. “මහණෙනි, පිරිවෙස නික්මගොස් කරන්නට (බහා තබන්නට) අනුද-
නිමි. මහණෙනි, මෙසේ නික්මගොස් ද කල යුතු: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්
එක් මහණෙක්හු කරන එළඹ උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුක වැ හිඳ
දෙතොත් මුදුනැ තබා “පිරිවෙස බහා තබමි යි” මෙසේ කියා යුතු.
(මෙතෙකින්) පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි. “වත බහා තබමි යි” කියා
යුතු. පිරිවෙස බහා තබන ලද්දේ වෙයි.

26. එ සමයෙහි කැවෙනහි හිසුනු ඒ ඒ අත නික්ම ගියහ. පිරිවෙස්
වසන මහණහු පිරිවෙස් යොග්‍යතා කරණට නොහැකි වෙත්. මේ කරුණ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කලහ.

27. මහණෙනි, පිරිවෙස සමාදානය කොට ගන්නට අනුදනිමි යි.
මහණෙනි, මෙසේ සමාදානවීම කලයුතුයි: ඒ පිරිවෙස් වසන මහණහු විසින්
එක් මහණකු වෙත එළඹ උතුරුගත එකක් කොට උත්තුටුක වැ හිඳ ඇඳිලි
බැඳ “පිරිවෙස සමාදාන කොට ගනිමි යි” කිය යුතු. පිරිවෙස සමාදාන
කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි. “වත සමාදාන කොට ගනිමි” යි, කිය යුතු.
පිරිවෙස සමාදාන කොට ගන්නා ලද්දේ වෙයි.

පාරිවාසික වත නිමිසේ ය.

2. මූලාසපටිකයානාරත වත

1. එ සමයෙහි මූලාසපටිකයානාරතට සුදුසු මහණහු පුවතත්
මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ධාන, අඤ්ඤා, සාමිච්ඡා, අයතනානිසාර,
සෙය්‍යානිසාර, පාදොදක, පාදපිඨ, පාදකාඨිලිකා, පතනවිචර පටිකානණ,
නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ වත් ඉවසත්. අපිස් ගුණැති... සත්‍යාචාරවූ
ලස් වූ කුසකුටුව වූ සිංහාකාම වූ යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු “කෙසේ
නම් මූලාසපටිකයානාරතට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන,
පව්වුර්ධාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන මේ නී වත් ඉවසන්නාහු ද?” යි
ලාමක කොට සිතත්, දෙය් කියත්, නුගුණ පතුරුවත්. ඉක්බිත්තෙන්
ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කලාහ ය.

2. එ කලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහි මේ ප්‍රයෝජනයෙහි
බික්සනන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මූලාසපටිකයානාරතට සුදුසු මහණහු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ධාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම යන
මේ වත් ඉවසන්නාහු ය යනු සැබෑ ද? යි අසා වදාල සේක. “සැබෑව,
භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි එ මහණහු පිළිවදන් ඇසුහ.

3. “මහණෙනි, කෙසේ නම් මූලාසපටිකයානාරතට සුදුසු මහණහු
පුවතත් මහණුන්ගේ අභිවාදන, පව්වුර්ධාන... නැමෙහි පිටිපිටිකම්ම
යන මෙකී වත් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය සන්නෙහි නොපහනුන්ගේ
පැහැදීම පිණිස ද... පහනුන්ගේ භූතොභාවය පිණිස ද නො වේ. මහණෙනි,
වැලිදු මෙය නොපහනුන්ගේ නොපැහැදීම පිණිස ද, පහන් වූ ඇතැමුන්ගේ
අත්‍යවශ්‍යතාවය පිණිස ද වේ යැ” යි භාග්‍යවත් මුදුරජානන් වහන්සේ වෙසෙසින්
ගැරැහු සේක. ගරුතා, දහැමි කතා කොට හිසුනු ලමිසේ ඇමතු සේක.

4. “ත භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකෙන භික්ඛුනා සාදිතඛං පකතත්තානං භික්ඛුනා අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාලිකමමං සාමිපිකමමං ආසනාභිභාරං ගෙය්‍යාභිභාරං පාදොදකං පාදපීඨං පාදකංචලිකං පතනවිවර-පට්ඨානගණං තනානෙ පිට්ඨිපට්ඨකමමං. ගො සාදිගෙය්‍ය, ආපතති දුක්ඛංගං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකානං භික්ඛුනං මිදු යථා-මුඛිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -අප- තනානෙ පිට්ඨිපට්ඨකමමං.

6. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකානං භික්ඛුනං පඤ්ඤාපට්ඨං උපොසථං පචාරණං වසිකසාපිකං ඕනොජනං ගතං.

7. තෙන භි භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකානං භික්ඛුනං වග්ගං පඤ්ඤාපට්ඨංගාමි යථා මූලාශ්වපිකානුකාරකෙහි භික්ඛුනි වග්ගිතඛං. මූලාශ්වපිකානුකාරකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ගමමා වග්ගිතඛං. තත්ත්වං ගමමා වග්ගතා:

8. ත උපසමපාදෙනඛං. ත නික්ඛගො දුතඛං. ත සාමිකෙණරො උපට්ඨාපෙතඛං. ත භික්ඛුනොවාදකගමුක්ඛිති සාදිතඛං. ගමනෙනපි භික්ඛුනිගො ත මිවදිතඛං. යාය ආපතති යා මූලාශ්වපිකානුකාරකො කතො හොති තඛංත, සා අපතති ත ආපතතිතඛං, අඤ්ඤා වා සාදිගිකා, තතො වා පාපිට්ඨිකරා. කමමං ත ගරහිතඛං. කම්මිකා ත ගරහිතඛං. ත පකත-ත්තානං භික්ඛුනො උපොසථො ධූපෙනඛං, ත පචාරණං ධූපෙනඛං. ත සමවච්ඡිං කාතඛං. ත අනුවාදො පට්ඨිපෙතඛං. ත මිකාසො කාරෙ-තඛං. ත වොදෙනඛං. ත සාරෙතඛං. ත භික්ඛුනි ගමපගොජෙනඛං.

9. ත භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකෙන භික්ඛුනා පකතත්තානං භික්ඛුනො පුරතො ගතඛං. ත පුරතො නිසිදිතඛං. ගො හොති ගමනො ආගතපට්ඨකොනා, ගෙය්‍යාපට්ඨකොනා, විහාරපට්ඨකොනා, ගො තානං පදුතඛං. තෙන ව ගො සාදිතඛං.

10. ත භික්ඛවෙ මූලාශ්වපිකානුකාරකෙන භික්ඛුනා පකතත්තානං භික්ඛුනා පුරෙගමිකෙන වා පචාරගමිකෙන වා භූලංගි උපසමික-මිතඛං. ත ආරඤ්ඤිකමිතං සමාදිගිතඛං. ත පිකෙචානිකමිතං සමාදිගි-තඛං. ත ව තපසවගා පිකෙචානො නිගරාපෙනඛං. ‘මා මා ජාතිං’ති.

4. “මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුටතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දක හුනක්කෙන් නැගී සිටීම, ඇඳිලි බැඳීම, සාමිච්ඡාමි, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදෝනා දිය එළැඹීම, පාපුටු එළැඹීම, පාකපෙලිය එළැඹීම, පාසිටුරු පිළිගැනීම, නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වත් නො ඉවැසිය යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

5. මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දක හුනක්කෙන් නැගී සිටීම, ... නැමෙහි පිට පිරියම යන මේ කී වත් අනුදනිමි.

6. මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහුට මහලු පිළිවෙළින් පොතෝ කිරීම, පචාරණාව, වැසිතඵල පිළිගැනීම, භිකෂාජනය (පසු ව ලබන අදහසින් එදිනට නියමිත බත නො පිළිගෙන හැරැ) දැමීම, (පාරිවාසිකයන් උදෙසා පැණවු) වතුශාල බත පිළිගැනීම යන පඨ අනුදනිමි.

7. එසේ වී නම් මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු වූ මහණුන් විසින් යම්සේ පැවැතිය යුතු ද, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහුට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වූ වත් පණවන්නෙමි. මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතිය යුතු එහි මේ මොනොවට පැවැත්ම හි:

8. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කර යුතු. (ආවාසී වැ) නිස නො දිය යුතු. හෙරණේන් උවටනට තමා වෙතැ නො තබා ගත යුතු. හිකවුනොවාදක සමමතිය නො ඉවැසිය යුතු. යම්මත වූවහු විසිනුදු මෙහෙණහු නො සිවැසිය යුතු. යම් ඇවැතෙකින් මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු කෙළේ වේ ද, ඒ ඇවැත හෝ එබඳු වූ අත් ඇවැතක් හෝ එයටත් වඩා පවිටු ඇවැතක් නො ඇවැද්ද යුතු. විනයකමය නො ගැරැහිය යුතු. විනයකමය කළ මහණහු නො ගැරැහිය යුතු. පුටතත් මහණක්කුගේ උපොසථය නො වැලැක්විය යුතු. පචාරණාව නො වැලැක්විය යුතු. සවච්ඡාය කමය නො කර යුතු. අනුචාරය (වෙහෙරැ අසිපති බව) නො කළ යුතු. අවහර ගැන්වීම නො කළ යුතු. වොදනා නො කළ යුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැවිය යුතු. මහණුන් උනුත් කලතගෙහි නො යෙදිය යුතු.

9. මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්කට පෙරවූ වැ නො යා යුතු. පෙරවූ වැ නො හින්ද යුතු. සභ්‍යායගේ යම් පිරියත් අස්කෙන් පිරියත් යහකෙන් පිරියත් වෙහෙරෙක් වේ ද එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසිනුත් එය ඉවැසිය යුතු.

10. මහණෙනි, මූලායපටිකායානාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පෙරවූ වැ යන මහණකු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ හෝ පුටතත් මහණකු හා කුලයෝ නො එළැඹිය යුතු. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා පිරිවෙස් වසන නිසා නො දනිත්වා’ හි ඒ කෙතෙක් පිණ්ඩපාතිකාභ්‍යාස වෙත නො ගෙත්වා ගත යුතු.

11. න භික්ඛවෙ මූලාශපටිකස්සන්දර්ශෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගන්තඥො, අඤ්ඤානු පකතනෙත්තන, අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලාශපටිකස්සන්දර්ශෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාසො ගන්තඥො, අඤ්ඤානු පකතනෙත්තන, අඤ්ඤානු අනත්තරායා. න භික්ඛවෙ මූලාශපටිකස්සන්දර්ශෙන භික්ඛුනා සභික්ඛිකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාසො වා ගන්තඥො. අඤ්ඤානු පකතනෙත්තන, අඤ්ඤානු අනත්තරායා.

12. න් හිකඩවෙ මුද්‍රායට පිකණ්ණාරතෙහි හිකඩුනා සහිකඩුකා අනා-
ව්‍යා අහිකඩුකො අවාසො ගනාබෙබා -පෙ- න -පෙ- සහිකඩුකා අනාව්‍යා
අහිකඩුකො අනාව්‍යො ගනාබෙබා -පෙ- න -පෙ- අහිකඩුකො අවාසො වා
අනාව්‍යො වා ගනාබෙබා, අසිකඩු පකඩතෙහි, අසිකඩු අනාර්තා.

13. නීතිකව ශ්‍රී ලාංචිකයන්ගේ නීතිමය සම්පත්තිය ආවරණය වන්නාවූ වාණිජමය ආවරණ ගුණාංගය, -පෙ- න-පෙ- අනුමතය ආවරණ ගුණාංගය -පෙ- න-පෙ- අනුමතය ආවරණය වන අනුමතය වාණිජමය, අනුමත පනතකට, අනුමත අනුමතය.

14. නීතිකවේ මූලාශ්‍රපිකාසනාර්ථයෙන් නීතිකයා සහිතකයා ආවාසය සහිතකයා ආවාසය ගතවෙමින් යන්න පිළිබඳව නීතික නාතෘත්වයක, අදාළව පවත්වාගෙන, අදාළව අනාර්ථය. න - 66- සහිතකයා අනාර්ථය ගතවෙමින් - 66- න - 66- සහිතකයා ආවාසය වා අනාර්ථය 66 ගතවෙමින්, යන්න පිළිබඳව නීතික නාතෘත්වයක, අදාළව පවත්වාගෙන, අදාළව අනාර්ථය.

[illegible]

16. ත්‍රිකුණාමලයේ මූලාසරවිකසානාරකෙන භික්‍ෂුනා සභික්‍ෂුකා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්‍ෂුකො ආවාසො ගන්තථෙබ්බා, යඤ්ඤ භික්‍ෂු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා උත්තරෙතත, අඤ්ඤා අනාරායා. -ථෙ- සභික්‍ෂුකො අනාවාසො ගන්තථෙබ්බා -ථෙ- සභික්‍ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා ගන්තථෙබ්බා, යඤ්ඤ භික්‍ෂු නානාසංවාසකා, අඤ්ඤා උත්තරෙතත, අඤ්ඤා අනාරායා.

17. ගනනවෙබ්, ඡිකඩවෙබ් මුද්‍රායපටිකසාකාරකොත ඡිකඩුනා සඡිකඩුනා ආවාසා, සඡිකඩුනො ආවාසො, යඡ්ඡු ඡිකඩු සමානසංවාසනා, යං ඡ්ඡාඡු සකොකාමී අඡ්ඡව ගනනුනති. -පෙ- සඡිකඩුනො අනාවාසො -පෙ- සඡිකඩුනො ආවාසො වං අනාවාසො වං -පෙ-

[illegible]

11. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, මහණන් ඇති ආවාසයෙන් (තිත්ථි) මහණන් නැති ආවාසයකට නො යෑ යුතු. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරකවත සුදුසු මහණහු විසින් පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, සහිස්සක ආවාසයෙන් අහිස්සක අනාචාසයකට නො යෑ යුතු. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින් පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, සහිස්සක ආවාසයෙන් අහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට නො යෑ යුතු.

12. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින් ... සහිස්සක අනාචාසයෙන් අහිස්සක ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සහිස්සක අනාචාසයෙන් අහිස්සක අනාචාසයට නො යෑ යුතු ... පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, අහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට නො යෑ යුතු.

13. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින් ... සහිස්සක ආවාසයෙන් හෝ අනාචාසයෙන් හෝ... අහිස්සක ආවාසයට නො යෑ යුතු... අහිස්සක අනාචාසයට නො යෑ යුතු... පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, අහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට නො යෑ යුතු.

14. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින් ... සහිස්සක ආවාසයෙන් සහිස්සක ආවාසයට නො යෑ යුතු... සහිස්සක අනාචාසයට නො යෑ යුතු... නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ නො යෑ යුතු.

15. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින්... සහිස්සක අනාචාසයෙන් සහිස්සක ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සහිස්සක අනාචාසයට නො යෑ යුතු ... පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට නො යෑ යුතු.

16. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින් සහිස්සක ආවාසයෙන් හෝ අනාචාසයෙන් හෝ ... සහිස්සක ආවාසයට නො යෑ යුතු ... සහිස්සක අනාචාසයට නො යෑ යුතු... පුට්ඨත් මහණක්හු නැති වැ, අනතරායයක් නැති වැ, නානාසංවාසක භික්ෂුන් ඇති සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට නො යෑ යුතු.

17. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින්... සහිස්සක ආවාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති, අද ම ගත හැක්කැ යි දන්තා සහිස්සක ආවාසයට... සහිස්සක අනාචාසයට ... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට යෑ යුතු.

18. මහණෙනි, මූලාසපටිකානුකාරක මහණහු විසින්... සහිස්සක අනාචාසයෙන් සමානසංවාසක භික්ෂුන් ඇති, අද ම යෑ හැක්කැ යි දන්තා සහිස්සක ආවාසයට... සහිස්සක අනාචාසයට... සහිස්සක ආවාසයට හෝ අනාචාසයට යෑ යුතු.

19. ගතානුගතං භික්ඛවෙ මූලාසපටිකානුකූලංගෙහි භික්ඛුනා සභික්ඛුනා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුනා ආවාසෙ යත්තං භික්ඛු සමානං-සංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සන්ධානං අපේචි ගතංගතං. -පෙ- සභික්ඛුනො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුනො ආවාසො වා අනාවාසො වා. -පෙ- අපේචි ගතංගතං.

20. න භික්ඛවෙ මූලාසපටිකානුකූලංගෙහි භික්ඛුනා පසාදානංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං එකවත්තෙහි ආවාසෙ වත්තං, න එකවත්තෙහි අනාවාසෙ වත්තං, න එකවත්තෙහි ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්තං, පසාදානං භික්ඛු දිස්වා අංගනා වුට්ඨානං, පසාදානං භික්ඛු ආගතෙහි නිමිත්තං-තංඛං. පසාදානංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිද්ධං, න නිවෙ ආගතෙ නිසිනෙ උච්ච ආගතෙ නිසිද්ධං, න ඡමාය නිසිනෙ ආගතෙ නිසිද්ධං. න එකවත්තං වත්තං, න නිවෙ වත්තං වත්තංගතෙ උච්ච වත්තං වත්තං, න ඡමාය වත්තංගතෙ වත්තං වත්තං. න භික්ඛවෙ මූලාසපටිකානුකූලංගෙහි භික්ඛුනා පරිවෘත්තිකානුකූලංගෙහි සද්ධිං -පෙ- මූලාසපටිකානුකූලංගෙහි වුට්ඨානංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්තංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්තංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අනානංගතං භික්ඛුනා සද්ධිං එකවත්තෙහි ආවාසෙ වත්තං, න එකවත්තෙහි අනාවාසෙ වත්තං, න එකවත්තෙහි ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්තං, න එකාසනෙ නිසිද්ධං, න නිවෙ ආගතෙ නිසිනෙ උච්ච ආගතෙ නිසිද්ධං, න ඡමාය නිසිනෙ ආගතෙ නිසිද්ධං, න එකවත්තං වත්තං, න නිවෙ වත්තං වත්තංගතෙ උච්ච වත්තං වත්තං, න ඡමාය වත්තංගතෙ වත්තං වත්තං.

12. මූලාසපටිකානුකූලවිභාගො භෙ භික්ඛවෙ පරිවෘත්තිකානුකූලංගෙහි, මූලාසපටිකානුකූලංගෙහි, මානවත්තං දදෙය්, නිවෙය් අනෙය්, අකමං. න ව කරෙය්.

19. මහණෙනි, මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන මහණකු විසින් අද මිය ගැස්සූ සි දන්තා සහිත සුඛ ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් හෝ සමාන-සංවාසක හිසකුත් ඇති, සහිත සුඛ ආවාසයට ... සහිත සුඛ අනාචාරයට ... සහිත සුඛ ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන මහණකු විසින් පුළුන් මහණක් හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො වසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො වසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාචාරයෙහි නො වසිය යුතු. පුළුන් මහණක් දූත හුනක් හෝ නැගී සිටිය යුතු. පුළුන් මහණ තෙම අස්තෙන් නිමැවිය යුතු. පුළුන් මහණක් හා එක් අස්තෙහි නො තිබිය යුතු. ඔහු මිටි අස්තක් හුන් කල්හි තමා උසස්තෙහි නො තිබිය යුතු. ඔහු බිම හුන් කල තමා අස්තෙක නොතිබිය යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරන කල තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරන කල තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. මහණෙනි, මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන මහණකු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණක් හා ... වඩා මහලු මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන මහණක් හා ... මානවතුරු මහණක් හා ... මානවතුරුවන මහණක් හා ... අධ්‍යානතුරු මහණක් හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො වසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො වසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො තිබිය යුතු. ඔහු මිටි අස්තෙක හුන් කල තමා උසස්තෙක නො තිබිය යුතු. ඔහු බිම හුන් කල තමා අස්තෙක නො තිබිය යුතු. එක් සක්මන් මළයෙහි ඔහු හා සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මළයෙහි සක්මන් කරද්දී තමා උස් සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරන කල තමා සක්මන් මළයෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

21. මහණෙනි, මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන සුදුසු මහණකු සතරවන කොටස වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවන කොටස වැ අධ්‍යානකමය කරන්නේ නම්, ඒ අකමයෙනි. නො ද කළ යුතු.

මූලාශ්‍ර පටිපාටි කතෘතුරුවන වචන නිවේශය ය.

3. මානසකාරකචක්ඛං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන මානසකාරකා භික්ඛු සාදිසනති පසත්තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, අඤ්ඤාලිකමිං, සාමිච්ඡාමිං, අසනාතිකාරං, සෙසානිකාරං, පාදෙදකා, පාදපිට්ඨං, පාදකඨලිකං, පත්තච්චිර පටිග්ගණං, නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමිං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්තං සන්තුට්ඨා ලජ්ජිතො කුසකුට්ඨකා සිනධාසාමා, තෙ උප්පායනති සියනති විපාදෙනති: “කථං හි තාම මානසකාරකා භික්ඛු සාදිසිසනති පසත්තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං - ථෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. අප ඛො තෙ භික්ඛු ගගවතො එතමිත්ථං ආරොපෙසුං.

2. අප ඛො ගතවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පසරණෙ භික්ඛුසකිං යනතිපාසාපච්චා භික්ඛු පටිපුලුති: “සච්චං කිර භික්ඛවෙ මානසකාරකා භික්ඛු සාදිසනති පසත්තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං - ථෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමනති. “සච්චං හගවා.”

3. විගර්භි බුද්ධො ගගවා: කථං හි තාම භික්ඛවෙ මානසකාරකා භික්ඛු සාදිසිසනති පසත්තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං - ථෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමිං. තෙතං භික්ඛවෙ අපසත්තතානං වා පසාදය - ථෙ- විගර්භිත්ථා බමමිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි.

4. න භික්ඛවෙ මානසකාරකෙන භික්ඛුතා සාදිසබ්බං පසත්තතානං භික්ඛුතං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, - ථෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමිං. යො සාදිසෙසස, අපනති දුක්ඛවස්ස. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසකාරකානං භික්ඛුතං ඕථු යථාබුධිං අභිවාදනං, පච්චුට්ඨානං, - ථෙ- නහානෙ පිට්ඨිපරිකමමිං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසකාරකානං භික්ඛුතං පඤ්ච යථාබුධිං උපොසථං, පචාරණං, වස්සිකසාපිකා, මනොජනං, ගතනං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානසකාරකානං භික්ඛුතං වතනං පඤ්ඤාපෙය්සාමි, යථා මානසකාරකෙහි භික්ඛුති වතතිතබ්බං. මානසකාරකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සමමා වතතිතබ්බං, තත්ත්වං සමමා වතතානා:

7. න උපසම්පාදෙතබ්බං, න නිස්සයො දුතබ්බො, න සාමණෙණරො උපට්ඨාපටතබ්බො. - ථෙ- න භික්ඛුති සම්පජ්ජාපෙතබ්බං. න භික්ඛවෙ මානසකාරකෙන භික්ඛුතා පසත්තතානං භික්ඛුතො පුරතො ගතනබ්බං, න පුරතො නිසීදිතබ්බං, යො තොති සමසස්ස ආගතපරියනෙතො සෙසාපරියනෙතො විකාරපරියනෙතො, යො තස්ස පදානුකම්බො, තෙන ව යො සාදිසබ්බො.

8. න භික්ඛවෙ මානසකාරකෙන භික්ඛුතා පසත්තතානං භික්ඛුතො¹ පුරෙතමණෙන වා පච්ඡාසමණෙන වා කුලාති උපසම්භික්ඛිතබ්බං, න ආරඤ්ඤිකභිතා සමාදිසිතබ්බං, න පිණ්ඩපාතිකභිතා සමාදිසිතබ්බං, න තප්පච්චයා පිණ්ඩපාතො නිකරාපෙතබ්බො ‘මා මං ජනිංසු’ති.

1. පසත්තතානං භික්ඛුතා. සත්ථි.

3. මානවකාරකවක

1. එ සමයෙහි මානවකාරක මහණහු ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම, දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි, ඇදිලි බැදුමි, සාමිවකමි, අගුන් එළැවිමි, ගහන් එළැවිමි, පාදෙවුන් දිය එළැවිමි, පාපුටු එළැවිමි, පාකවෙලි එළැවිමි, පාසිටුරු පිළිගැණුමි, නැමෙහි පිටුපිරියමි යන මෙකී වන් ඉවසන්. අපිස් ගුණැති සතකුටෙවු උප්පිවු කුකකුටිවකවු ගිණාකාමෙවු ගම මහණ කෙතනක් වෙන් ද, ඔහු “කෙතස් නම් මානවකාරක ගිණුහු ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියමි යන මෙ කී වන් ඉවසන්නාහුද?” යි ලාමක කොට සිතන්, දෙස් කියන්, හුගුණ පතුරුවන්. ඉක්බිති එ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙපවන් ගැල කලක.

2. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි කීත්සඟන රැස්කරවා “මහණෙනි, මානවකාරක ගිණුහු ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම, දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියමි යන මෙකී වන් ඉවසන් යනු සැබෑ ද?” යි ගිණුන් විචාල සේක. “සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්සැ” යි ඔහු කීක.

3. භාග්‍යවන් බුදුරජානන් වහන්සේ “මහණෙනි, කෙසේ නම් මාන-
වකාරක ගිණුහු ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම, දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියමි යන මෙකී වන් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහනුන්සේ පැහැදිම පිණිස හෝ නො වේ ... යැ යි වෙතෙසින් ගැරැහු සේක. ගරහා දහැමි කතා කොට ගිණුන් ඇමතු සේක:

4. “මහණෙනි, මානවකාරක මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණන්ගේ වැදීම, දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියමි යන මෙ කී වන් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්තේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්තේ ය. මහණෙනි, මානවක පුදුගු මහණහට මහලු පිළිවෙළින් උනුන් වැදිම, දක හුතන්තෙන් තැගි සිටිමි ... නැමෙහි පිටුපිරියමි අනුදනිමි.

5. මහණෙනි, මානවකාරක මහණහට උපොසථය, පචාරණාව, වැසි-
සඵ පිළිගැන්ම, ඕනොජ්ඣය, (පසුටු පිළිගන්තා අදහසින් එ දිනට නියමිත බත අත් හැරිම), වතුගහාල බත පිළිගැන්ම, යන පස මහලු පිළිවෙළින් කිරිමට අනුදනිමි.

6. එතෙසින් මහණෙනි, යමිසේ මානවකාරක මහණන් විසින් පැවැතිය යුතු ද, එසේ ඔවුනට වන් පණවන්තෙමි. මහණෙනි, මානවකාරක මහණහු විසින් මොනොවට පැවැතියැ යුතු. මේ එහි මොනොවට පැවැත්ම යි:

7. තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කල යුතු. නිස නො දියයුතු. සාමිණේරයෙන් උපසථානයට නො ගතයුතු. ... මහණන් උනුන් හා කලකගෙහි නො යෙදියැ යුතු. මහණෙනි, මානවකාරක මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණහට පෙරවු ව නො යැ යුතු. පෙරවු වැ නො හින්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනතිම අස්තෙක්, අනතිම යහතෙක්, අනතිම වෙතෙරෙක් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසිනුන් එය ඉවැසියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානවකාරක මහණහු විසින් ප්‍රචතන් මහණන්හු හා පෙරවු වැ හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලගෝ නො එළැඹියැ යුතුක. ආරණ්‍යකාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණිපාතිකාභිය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. මා (පිරිවෙස් පුරණබව) නොදනින්වා යි එ කරුණින් පිණිපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

9. න භික්ඛූට්ඨ මානවතාර්ථෙහි භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො ගතතඬෙඛා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං. න භික්ඛූට්ඨ මානවතාර්ථෙහි භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො අනාචාරො ගතතඬෙඛා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං. න භික්ඛූට්ඨ මානවතාර්ථෙහි භික්ඛුතා සභික්ඛුකා ආවාසා අභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාචාරො වා ගතතඬෙඛා අඤ්ඤානු පකතතෙතන අඤ්ඤානු අනාරායං.

10. නීතිකව මානසාර්ථක නීතිඥයා සහතිකයක් අනාවාසය
අනිකුත්කොට ඇති බවට ගනු ලබන බවට -පෙ- අනිකුත්කොට ඇති බවට ගනු ලබන බවට
-පෙ- අනිකුත්කොට ඇති බවට ගනු ලබන බවට ගනු ලබන බවට අදාළ
පනතකට අදාළ අනුකූල අනුකූලය.

[illegible][illegible][illegible]

14. නීතිකව මහත්තරණෙන භික්ෂුනා සභික්ෂුකා ආවාසා වා
 අනාවාසා වා සභික්ෂුකො ආවාසො ගන්තව්වො - ෧෨ - සභික්ෂුකො
 අනාවාසො ගන්තව්වො - ෧෩ - සභික්ෂුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා
 ගන්තව්වො සපංසු භික්ෂු නානාසංවාසකා අඤ්ඤානු පක්ඛනෙන අඤ්ඤානු
 අන්තරාසො.

15. ගනකඩො, හිකඩවෙ මානසාරගෙන හිකඩුනා සහිකඩුනා ආවායා සහිකඩුනො ආවායො යන්න සිකඩු සමානසංවාසයා, යං ජඤ්ඤ සනෙකාමී අජෙථි ගනතුනයි. -රෙ- සහිකඩුනො අනංවායො -රෙ- සහිකඩුනො ආවායො වා අනංවායො වා යන්න සිකඩු සමානසංවාසයා, යං ජඤ්ඤ සනෙකාමී අජෙථි ගනතුනයි.

16. ගනකබෝධි: තිකඩවෙ මි:නනකාරගෙන තිකඩුන: සතිකඩුක: අනාවාස: සතිකඩුකො: අවංසො: -පෙ- සතිකඩුකො: අනාවංසො: -පෙ- සතිකඩුකො: අවංසො: වා: අනාවංසො: වා, සත්ථසු තිකඩු සමානසංවාගසා, සං ජ්ඣාසු සකොතම් අපේච්ච ගනතුනති.

[illegible]

9. මහණෙනි, මානවතාරක මහණෙකු විසින් පුවතක් මහණෙකු නැති වූ අනතුරායයක් නැති වූ සහිසුක ආවාසයෙකින් අහිසුක ආවාසයට නො යා යුතු... මහණෙනි, මානවතාරක මහණෙකු විසින් පුවතක් මහණෙකු නැති වූ අනතුරායයක් නැති වූ සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

10. මතභේදී, මානවතාරක මතභේද පිළිබඳ පුවතක් මතභේද කැඳි වූ අනන්තරායයන් නැඟී වූ සම්පූර්ණ අනාවාසයෙන් අභිප්පාක අවසාසයට නො යා යුතු ... අභිප්පාක අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභිප්පාක අවසාසයට නො අනාවාසයට නො යා යුතු.

11. මහණෙනි, මානාසාරක මහණෙකු විසින් පුවතත් මහණත්තු නැති වූ අනන්තරයෙන් නැති වූ අභිසූත ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අභිසූත ආවාසයට නො යා යුතු. ... අභිසූත අනාවාසයට නො යා යුතු ... අභිසූත ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

12. මහණෙනි, මානවතාරක මහණෙකු විසින් සතිසූක්ක ආවාසයෙන් තානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූක්ක ආවාසයට පුවතත් මහණක්කු තැනි වැ අනාරායකත් තැනි වැ නො යා යුතු ... සතිසූක්ක අනාවාසයට නො යා යුතු ... තානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූක්ක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණක්කු තැනි වැ අනාරායකත් තැනි වැ නො යා යුතු.

13. මහණෙනි, මානසාරාම මහණතු වසින් සතිසූත අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූත අවාසයට පුවතත් මහණන්හු නැතිවැ අනාරායක් නැතිවැ නොයායුතු. ... සතිසූත අනාවාසයට ... නානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතිසූත අවාසයට හෝ අනාවාසයට පුවතත් මහණන්හු නැතිවැ අනාරායක් නැතිවැ නොයායුතු.

14. මහණෙනි, මානවතාරක මහණහු විසින් සතියුක්ත ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් තානාසංවාසක මහණුන් ඇති සතියුක්ත ආවාසයට පුවතක් මහණක්හු නැති වූ අනතරායයක් නැති වූ නො යා යුතු ... සතියුක්ත අනාවාසයට නො යා යුතු ... සතියුක්ත ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නො යා යුතු.

15. මහභේති, මානසාරාම මහණවු විසින් සම්පූර්ණ ආවාසයෙන් සමානසංවාසක වී සිටුවා ඇති, 'අද ම යා කැක්කෙමි'යි දන්වා, සම්පූර්ණ ආවාසයට යා යුතු. ...සම්පූර්ණ අනාවාසයට... සමානසංවාසක මහණුන් ඇති, 'අදම යා කැක්කෙමි'යි දන්වා සම්පූර්ණ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

16. මහණෙනි, මානවතාව මහණෙහු විසින් සහිත්වන අනුචාරයෙන් සමානතාවයක හිසුන් ඇති 'අදම් යා නැක්කෙමි'යි දන්නා සහිත්වන අවසායට ... සහිත්වන අනුචාරයට ... සහිත්වන අවසායට හෝ අනුචාරයට යා යුතු.

17. මහණෙනි, මොනකාරණ මහණු විසින් සභිත්තුක ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සමානසංවාසක භික්ෂූන් ඇති, 'අද ම සා කැක්කෙමි' යි දන්තා සභිත්තුක ආවාසයට ... සභිත්තුක අනාවාසයට ... සභිත්තුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට යා යුතු.

18. න භික්ඛවෙ මානවත්තාරගෙන භික්ඛුනා පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, පකතතෙතං භික්ඛුං දිත්වා ආසනං වුට්ඨානබ්බං, පකතතෙතා භික්ඛු ආසනෙන නිමිත්තෙතං භවෙත්, න පකතතෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න නිවෙ ආසනෙ නිසිත්තො උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න ඡමාය නිසිත්තො ආසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න එකච්චිකෂම චිකිත්තබ්බං, න නිවෙ චිකිත්තෙ චිකිත්තමනො උච්චෙ චිකිත්තෙ චිකිත්තබ්බං, න ඡමාය චිකිත්තමනො චිකිත්තෙ චිකිත්තබ්බං.

19. න භික්ඛවෙ මානවත්තාරගෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකකඩකිකං භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුත්තපට්ඨකස්සනාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානවත්වාර්කකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අඛ්‍යාතාරගෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො අනාවාසෙ වත්ථබ්බං, න එකච්ඡන්තො ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා වත්ථබ්බං, න එකාසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න නිවෙ ආසනෙ නිසිත්තො උච්චෙ ආසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න ඡමාය නිසිත්තො ආසනෙ නිසිද්ධිතබ්බං, න එකච්චිකෂම චිකිත්තබ්බං, න නිවෙ චිකිත්තෙ චිකිත්තමනො උච්චෙ චිකිත්තෙ චිකිත්තබ්බං, න ඡමාය චිකිත්තමනො චිකිත්තෙ චිකිත්තබ්බං.

20 මානවත්තාරගවතුන්දා වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දදෙය්‍ය, මුත්තපට්ඨකස්සෙය්‍ය, මානවත්තං දදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අකම්මං, න ච කරංගීයනති.

මානවත්තාරගවත්තං නිවර්තං.

4. මානවත්වාර්කවත්තං

1. තෙන ඛො පන සම්මෙත මානවත්වාර්කා භික්ඛු සාද්දිකනි පකතතෙතං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අක්ඛේසිකම්මං සංචිචිකම්මං ආසනාභිභාරං සෙය්‍යාභිභාරං පාදදානං පාදපිඨං පාදකාඨලිකං පතනං චිවරපට්ඨකභණ්ඩං තනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨිත්ථං -පෙ- තෙ උත්ඝායනාති නිගනාති විපාලෙනාති: “කථං හි නාම මානවත්වාර්කා භික්ඛු සාද්දිසිකනාති පකතතෙතං භික්ඛුනං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තනානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං” නති, අප ඛො තෙ භික්ඛු ගහවතො එතම්ථං ආරෙච්චෙත්තං.

18. මහණෙකි, මානවවාදීකරණ මහණෙකු විසින් ප්‍රචිතත් මහණෙකු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. ප්‍රචිතත් මහණෙකු දක හුනක්කෙන් නැති සිටිය යුතු. ප්‍රචිතත් මහණ තෙම අස්සෙන් නිමැනිය යුතු. ප්‍රචිතත් මහණෙකු හා එකස්සෙති නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්සෙකු හුන් කල්හි තමා උසස්සෙති නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි උන් කල්හි තමා අස්සෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මච්චෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මච්චෙහි සක්මන් කරණ කල්හි තමා උස් සක්මන් මච්චෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් කරණ කල්හි තමා සක්මන්මච්චෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

19. මහණෙකි, මානවවාදීකරණ මහණෙකු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණෙකු හා ... මූලායපටිකාසාරණ මහණෙකු හා ... මානවවාදීකරණ (වඩා මහඵ) මහණෙකු හා ... මානව පුරණ මහණෙකු හා ... අධ්‍යානායතන පුද්ගල මහණෙකු හා එක් සෙවෙතින් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. එක් සෙවෙතින් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිනැ යුතු. ඔහු හා එකස්සෙති නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි අස්සෙකු උන් කළු තමා උසස්සෙති නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු මිටි උන් කළු තමා අස්සෙක නො ඉන්ද්‍ර යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මච්චෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් මච්චෙහි සක්මන් කරණ කළු තමා උස් සක්මන්මච්චෙක සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන් කරණ කළු තමා සක්මන් මච්චෙක සක්මන් නො කළ යුතු.

20. මහණෙකි, මානව පුද්ගල සිටුවනු කොටැති වැ පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලායපටිකාසාරණ කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැති වැ අධ්‍යාන කරන්නේ නම්, ඒ අකමිසෙක. නො ද කටයුතු.

මානවවාදීකරණය පිළිබඳ වන නිමිසේ ය.

4. මානවවාදීකරණ වන

1. එ සමයෙහි මානවවාදීකරණ (මානව පුරණ) මහණෙකු ප්‍රචිතත් මහණෙකුගේ වැදීම, දක හුනක්කෙන් නැති සිටීම, ඇදිලිවැදීම, සාමිච්ඡිකම, අසුන් එළැඹීම, යහන් එළැඹීම, පාදපාදය එළැඹීම, පාපුටුව එළැඹීම, පාකට්ටිය එළැඹීම, පාසිටුරු පිළිකැන්ම, කැමෙහි පිටුපිරියම යන මේ වත් ඉවසන්. යම් මහණ කෙතෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද, ... ඔහු “කෙසේ නම් මානව පුරණ මහණෙකු ප්‍රචිතත් මහණෙකුගේ වැදීම, දක හුනක්කෙන් නැති සිටීම...කැමෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසන් ද?” යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් නගත්, ත්‍රිගුණ පතුරුවත්. ඉන්පිටි ඒ මහණෙකු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. අථ ඛො හගවා ඵතඤ්ඤිං නිදුතෙ ඵතඤ්ඤිං පකරණෙ භික්ඛුභිකං සන්තිපාතාපච්චා භික්ඛු පටිපුච්ඡි “ඝට්ඨං කිර භික්ඛවෙ මානසාචාරිකා භික්ඛු සාදිගන්ති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මෝ”නති. “ඝට්ඨං හගවා.” විගර්හි බුද්ධො හගවා; කථං හි නාම භික්ඛවෙ මානසාචාරිකා භික්ඛු සාදිගිකානති පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මෝ? තෙනං භික්ඛවෙ අපාසනතාතං වා පසාදග -පෙ- විගර්හිකා ඛම්මිං කථං කච්චා භික්ඛු ආමනෙතසි;

3. න භික්ඛවෙ මානසාචාරිකෙත භික්ඛුතා සාදිගබ්බං පකතතතාතං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං, භො සාදිගෙග්ග, ආපත්ති දුක්ඛවිග්ගං.

4. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසාචාරිකාතං භික්ඛුතං මිදු යථාබුඞ්ගිං අභිවාදනං පච්චුට්ඨාතං -පෙ- නතානෙ පිට්ඨිපරිකම්මං.

5. අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානසාචාරිකාතං භික්ඛුතං පඤ්ඤා යථාබුඞ්ගිං; උපොසථං පච්චරණං වස්සිකභාසිකං ඔනෙතථතං හතතං.

6. තෙන හි භික්ඛවෙ මානසාචාරිකාතං භික්ඛුතං වතතං පඤ්ඤා-පෙග්ගාමි යථා මානසාචාරිකෙති භික්ඛුති වතතිතබ්බං.

7. මානසාචාරිකෙත භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සම්මා වතතිතබ්බං. නත්තායං සම්මා වතතනා; න උපසම්පාදෙතබ්බං. න නිසංසයා දුතබ්බං. න සාමි-ණෙරො උපට්ඨපෙතබ්බං. න භික්ඛුතොවාදකසම්මති සාදිගබ්බං. සම්ම-තෙතාපි භික්ඛුතිකො; න ඔවදිතබ්බං. යාය අපත්තියා සබ්බෙත මානසාතං දිනතං හොති, සා අපත්ති න අපඤ්ඤිතබ්බං, අඤ්ඤා වා තාදිසිකා, තතො වා පාපිට්ඨතරා. සම්මං න ගර්හිතබ්බං. සම්මිකා; න ගර්හිතබ්බං. න පකත-තතඤ්ඤි භික්ඛුතො උපොසථො ධරෙතබ්බං. න පච්චරණං ධරෙතබ්බං. න සම්මතියං කාතබ්බං. න අනුචාරිකා පට්ඨපෙතබ්බං. න ඔසාගො කාරෙතබ්බං. න වොදෙතබ්බං. න සාරෙතබ්බං. න භික්ඛුති සම්මෙග්ග-පෙතබ්බං.

8. න භික්ඛවෙ මානසාචාරිකෙත භික්ඛුතා පකතතතඤ්ඤි භික්ඛුතො පුරෙග්ගො ගතතබ්බං. න පුරෙග්ගො නිසිදිතබ්බං. භො හොති සබ්බඤ්ඤා ආසන-පරිග්ගෙතනා; ගෙග්ගාපරිග්ගෙතනා; විහාරපරිග්ගෙතනා; භො නඤ්ඤා පදුතබ්බං. තෙන ව භො සාදිගබ්බං.

9. න භික්ඛවෙ මානසාචාරිකෙත භික්ඛුතා පකතතතඤ්ඤි භික්ඛුතො පුරෙග්ගෙග්ගො වා පට්චරණෙග්ගො වා භූමිති උපසම්භවිතබ්බං. න අරඤ්ඤිකබ්බං සමාදුතබ්බං. න පිණ්ඩපාතිකබ්බං සමාදුතබ්බං. න පි නසාවිච්ඡා පිණ්ඩපාතො නිහරාපෙතබ්බං ‘මා මං ජාතියං’ති.

2. එකලා භාෂාවකින් වනන්සේ මේ නිදනගෙහි මේ කාරණයෙහි වික්ෂයන රැස් කරවා, “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනන්නෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම යන මෙකී වත් ඉවසත් යනු තැබූ දැ” යි අසා වදාළ හේක. “සැබැව්, වනන්සැ” යි ඔහු පිළිවදන් දුන්න. “මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු කෙසේ නම් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනන්නෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපහ-නුන්නේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නො වේ යැ” යි භාෂාවකින්වනන්සේ ඒ මහණුන්ට ගැරැහු හේක. හරහා දැකමී හතා. කොට මහණුන් බණවා වදාළ හේක.

3. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ගේ වැදීම, දැක හුනන්නෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම් ඔහුට දකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට වැඩි මහඵ පිළිවෙළින් උනුත් වැදීම, දැක හුනන්නෙන් නැගී සිටීම ... නැගෙහි පිටුපිරියම අනුදනිමී.

5. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට මහඵ පිළිවෙළින් ඔවුනොවුන් පොහෝ කිරීම, පවාරණය, වැඩි සඵපිළිගැන්ම, පසු වැ පිළිගන්නා පිණිස ඵ දිනට නියමිත බතක් අත් කැරීම, වතුකොල බත පිළිගැන්ම යන පහ අනුදනිමී.

6. එහෙයින් මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණුන්ට ඔවුන් විසින් පැවැතිය යුතු පරිදි වත් පණවන්නෙමී.

7. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් මොනොටට පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම හි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපසම්පද නො කළ යුතු. තමා ඇදුරු වැ නියා නො දියැ යුතු. හෙරණෙක් උවටත් පිණිස තමා වෙත නො තැබියැ යුතු. හික්වුනොවාදක සම්මතිය නො ඉවැසියැ යුතු. සම්මත වූ ද මහණහු විසින් මෙහෙණුන්ට බවා නො දියැ යුතු. යම් ඇවැතෙකින් සබ්බසා විසින් මානව දෙන ලද්දේ නම් ඒ ඇවැත නො ඇවැද්ද යුතු. අත් එබදු ඇවැතක් හෝ එයට වඩා පව්වු ඇවැතක් හෝ නො ඇවැදියැ යුතු. චිතකමිය නො ගැරැහියැ යුතු කමී කළ මහණහු නො ගැරැහියැ යුතුය. පුවතත් මහණුන්ගේ පොහොය නො තැබියැ යුතු. පවාරණාව නො තැබියැ යුතු. සම්මතිය කමී නො කළ යුතු. වෙහෙර දෙවු තත්ති නො සිටියැ යුතු. අවකාශ නො කැරැහිය යුතු. වොදනා නො කළයුතු. ඇවැත් සිහිපත් නො කැරැහියැ යුතු. මහණුන් හා කලහ නො යෙදියැ යුතු.

8. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවු වැ නො ගැ යුතු. පෙරවු වැ නො ඉන්ද යුතු. සබ්බසාගේ යම් අනුමි අත්තෙන්, යහනෙන්, වෙහෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දියැ යුතු. ඔහු විසින් ද එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුවතත් මහණුන්ට පෙරවු වැ යන හෝ පසු වැ යන මහණකු වැ කුලයෝ නො ඵලාභීය යුතුය. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු පිණිසාභ්‍යාසය සමාදන් කොට නො ගත යුතු. ‘මා නො දනින්න’ යි ඵ කරුණින් පිණිසාභ්‍යාස ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. මහත්තවාරිකෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා ආගන්තුකෙන් ආරො-
චෙතබ්බං. ආගන්තුකත්ත ආරොචෙතබ්බං. උපොසථෙ ආරොචෙතබ්බං.
පචාරණං ආරොචෙතබ්බං. ඉදවසිනං ආරොචෙතබ්බං. සචෙ නිලානො
නොථි දුකෙතොපි ආරොචාපෙතබ්බං.

11. න භික්ෂුව මානත්තවාරිකෙත භික්ෂුතා සභික්ෂුතා දාවාසා දභික්ෂුකා දාවාසො ගතත්තමො දඤ්ඤත්ත සමඛන්ත දඤ්ඤත්ත දත්තරායා. න භික්ෂුවෙ මානත්තවාරිකෙත භික්ෂුතා සභික්ෂුතා දාවාසා දභික්ෂුකා දතාවාසො ගතත්තමො දඤ්ඤත්ත සමඛන්ත දඤ්ඤත්ත දත්තරායා. න භික්ෂුවෙ මානත්තවාරිකෙත භික්ෂුතා සභික්ෂුතා දාවාසා දභික්ෂුකා දාවාසො වා දතාවාසො වා ගතත්තමො දඤ්ඤත්ත සමඛන්ත දඤ්ඤත්ත දත්තරායා.

12. නීතිකව මානසාන්වර්තයෙන් හිඬුනා සහිඬුනා අනාවැසා අහිඬුනො ආවාතො ගනනාබො අඤ්ඤා සමෙක අඤ්ඤා අනන්තරං -ප- අහිඬුනො අනාවැසො ගනනාබො -ප- අහිඬුනො ආවාතො වා අනාවැසො වා ගනනාබො අඤ්ඤා සමෙක අඤ්ඤා අනන්තරං.

[illegible]

14. නාගිකබ්බෙවි මානසානුචාරිකෙන නිකුත්තා සතිකුත්තා අචාරානා සතිකුත්තො අචාරො ගන්තාබ්බො යථිත්තු නිකුත්තානාංචාරානා අභ්ඤ්ඤා සංඛින්නා අභ්ඤ්ඤා අනාරාධා. -පෙ- සතිකුත්තො අනාචාරො ගන්තාබ්බො -පෙ- සතිකුත්තො අචාරො වා අනාචාරො වා ගන්තාබ්බො යථිත්තු නිකුත්තානාංචාරානා අභ්ඤ්ඤා සංඛින්නා අභ්ඤ්ඤා අනාරාධා.

15. නීතිකව මානවත්වාර්ථයෙන් හික්වුනා සහික්වුනා අතුවාසා සහික්වුනො දාවාසසා ගනනෙබ්බා යෙහික්වු හික්වු නානාසංවාසසා අකුකුකු සෙබ්බන අකුකුකු අනතුරුසා -පෙ- සහික්වුනො අතුවාසසා ගනනෙබ්බා -පෙ- සහික්වුනො දාවාසසා වා අතුවාසසා වා ගනනෙබ්බා, යෙහික්වු හික්වු නානාසංවාසසා අකුකුකු සෙබ්බන අකුකුකු අනතුරුසා.

[illegible]

10. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් තෙව්සික මහණුකට ආරොචනා කළ යුතු. තෙව්සික මහණු පිසින් ආනන්ද මහණුකට ආරොචනා කළ යුතු. උපොසථපෙති ආරොචනා කළ යුතු. පවාරණයෙහි ආරොචනා කළ යුතු. ඉදින් මාතන පුරණ මහණ හිලින් වේ තම දුග මහණකු ලවා ආරොචනා කැරැවිය යුතු.

11. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ මහණුන් දැඩි ආවාසයෙන් මහණුන් කැපී ආවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ අවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට නොයා යුතු. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ ආවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

12. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයෙන් අතිසුඤ්ඤ අවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ අතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ නොයා යුතු.

13. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ අතිසුඤ්ඤ ආවාසයට නොයා යුතු ... අතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසාගෙන් වෙන් වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ අතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

14. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සංකයා කැපී වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ ආවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට ... සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

15. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට නොයා යුතු ... සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට නොයා යුතු ... සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

16. මහණෙනි, මාතන පුරණ මහණු පිසින් සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට ... සතිසුඤ්ඤ අනාවාසයට ... සබ්බසාගෙන් තොර වූ අනාරාගයෙන් කැපී වූ නානාසංවාසක භික්ඛුන් දැඩි සතිසුඤ්ඤ ආවාසයට හෝ අනාවාසයට නොයා යුතු.

17. ගතතඛො භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා ආවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො යජ්ඣස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගතානුනතී -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා -පෙ-

18. ගතතඛො භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා අනාවාසා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යජ්ඣස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගතානුනතී.

19. ගතතඛො භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා සභික්ඛුනා ආවාසා වා අනාවාසා වා සභික්ඛුකො ආවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො අනාවාසො -පෙ- සභික්ඛුකො ආවාසො වා අනාවාසො වා යජ්ඣස්ස භික්ඛු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සකෙකාමී අජෙජ්ච ගතානුනතී.

20. න භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ ව්‍යථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාවාසෙ ව්‍යථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා ව්‍යථබ්බං. පකතනං භික්ඛුං දිස්සා ආසනං වුට්ඨාතබ්බං. පකතනො භික්ඛු ආසනෙ නිමිත්තෙතබ්බො. න පකතනෙතන භික්ඛුනා සද්ධිං එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත උච්ච ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමෙතෙත උච්ච වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න ජමාය වච්ඡිකමෙතෙත වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං.

21. න භික්ඛවෙ මානසනවාරිකෙන භික්ඛුනා පාරිවාසිකෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මුලායපටිකස්සනාර්ථෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනාර්ථෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- මානසනවාරිකෙන මුඛස්තරෙන භික්ඛුනා සද්ධිං -පෙ- අබ්බාතාර්ථෙන භික්ඛුනා සද්ධිං එකච්ඡෙන ආවාසෙ ව්‍යථබ්බං. න එකච්ඡෙන අනාවාසෙ ව්‍යථබ්බං. න එකච්ඡෙන ආවාසෙ වා අනාවාසෙ වා ව්‍යථබ්බං. න එකාසනෙ නිසිදිතබ්බං. න නිවෙ ආසනෙ නිසිදිතෙත උච්ච ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න ජමාය නිසිදිතෙත ආසනෙ නිසිදිතබ්බං. න එකච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න නිවෙ වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමෙතෙත උච්ච වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං. න ජමාය වච්ඡිකමෙතෙත වච්ඡිකමෙ වච්ඡිකමිතබ්බං.

22. මානසනවාරිකවතුපො වෙ භික්ඛවෙ පරිවාසං දුදෙය්‍ය, මුලායපටිකස්සෙය්‍ය, මානසනං දුදෙය්‍ය, තබ්බිසො අබ්බෙය්‍ය, අනමමං. න ව කරුණිගතතී.

17. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක ආවාසයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාචාරයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

18. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක අනාචාරයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමානසංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාචාරයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

19. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් සහිසුක ආවාසයෙන් හෝ අනාචාරයෙන් 'අද ම යන්නට හැක්කෙමි'යි තමා දන්නා, සමාන-සංවාසක හිසුන් ඇති සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාචාරයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාචාරයට යා යුතු.

20. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පුළුවන් මහණක්හු හා එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් ම සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. පුළුවන් මහණකු දක අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුළුවන් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. පුළුවන් මහණක්හු හා එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කලා තමා අස්තෙකැ නො හින්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මථ-යෙහි සක්මන් නො කර යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස් සක්මන්මථවෙහි සක්මන් නො කර යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මථයෙකැ සක්මන් නො කර යුතු.

21. මහණෙනි, මානව පුරුෂ මහණහු විසින් පිරිවෙස් වසන මහණහු හා ... මූලාගරිකසානාවට යුද්ධ මහණකු හා ... මානව පුරුෂ වැඩිමහර මහණකු හා ... අභ්‍යන්තර යුද්ධ මහණකු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාචාරයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හින්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්ත හුන් කල්හි තමා උස් අස්තැ නො හින්ද යුතු. ඔහු බිම හුන් කල්හි තමා අස්තෙක නො හින්ද යුතු. එක් සක්මන්මථයෙහි සක්මන් නො කර යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මථයෙහි සක්මන් කරණ කලා තමා උස්-සක්මන්මථවෙක සක්මන් නො කර යුතු. ඔහු බිම සක්මන් කරණ කලා තමා සක්මන්මථවෙකැ සක්මන් නො කර යුතු.

22. මහණෙනි, මානව පුරුෂහු සිවුවනු කොටැහි ව පිරිවෙස් දෙන්නේ නම්, මූලාගරිකසානාව කරන්නේ නම්, මානව දෙන්නේ නම්, ඔහු විසිවනු කොටැහි ව අභ්‍යන්තර කරන්නේ නම්, ඒ අකමි වේ, නො කර යුතු ය.

23. අථ ඛො අයස්මා උපාලී සෙන හගවා තෙනුපසඛිකම්, උපසං-
කම්භා හගවතං අභිවාදෙභා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නො
ඛො අයස්මා උපාලී හගවතං එතදවොච: “කඨි ණු ඛො හතන් මීන-
ත්තවාටිකස්ස භික්ඛුතො රත්තිවෙජ්ද?” ති. “වත්තාරො ඛො උපාලී
මානත්තවාටිකස්ස භික්ඛුතො රත්තිවෙජ්ද; සත්වාසො විප්පවාසො අනා-
රොවතො උපතෙ ගණේ වරණන්ති, ඉමෙ ඛො උපාලී වත්තාරො මානත්ත-
වාටිකස්ස භික්ඛුතො රත්තිවෙජ්ද” ති.

24. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤාං මහා භික්ඛුසංඝෙස්ස සන්ති-
පඨිතො හොති. න සංකොපාන්ති මානත්තවාටිකා භික්ඛු මානත්තං සොධෙඤ්ඤාං
හගවතො එතමන්තං ආරොචෙත්තං.

25. “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තං නික්ඛිට්ඨං, එවඤ්ච පත භික්ඛවෙ
නික්ඛිට්ඨබ්බං: තෙන මානත්තවාටිකෙන භික්ඛුතා එකං භික්ඛු උපසඛික-
ම්භා එසංසං උත්තරාසඛිතං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා අඤ්ඤා
පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො ‘මානත්තං නික්ඛිපාමි’ ති. නික්ඛිත්තං
හොති මානත්තං, ‘වත්තං නික්ඛිපාමි’ ති. නික්ඛිත්තං හොති මානත්තං” ති.

26. තෙන ඛො පත සමයෙන සාවඤ්ඤාං භික්ඛු තහං තහං පක්කමිංසු,
න සංකොපාන්ති මානත්තවාටිකා භික්ඛු මානත්තං සොධෙඤ්ඤාං. හගවතො
එතමන්තං අරොචෙත්තං, “අනුජාතාමි භික්ඛවෙ මානත්තං සමාදිසිඤ්ඤාං, එවඤ්ච
පත භික්ඛවෙ සමාදුත්ථබ්බං: තෙන මානත්තවාටිකෙන භික්ඛුතා එකං
භික්ඛු උපසඛිකම්භා එසංසං උත්තරාසඛිතං කර්ථා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිභා
අඤ්ඤා පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වචනීයො ‘මානත්තං සමාදියාමි’ ති. සමා-
දින්නං හොති මානත්තං, ‘වත්තං සමාදියාමි’ ති. සමාදින්නං හොති මාන-
ත්තං” ති.

මානත්තවාටිකවග්ගං නිවසිතං.

5. අබ්බාතාරහවතං

1. තෙන ඛො පත සමයෙන අබ්බාතාරහා භික්ඛු සාදිසන්ති පක්ක-
ත්තානං භික්ඛුතං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ඤාසම්මං සාමිච්ඡිකම්මං.
ආසනාභිකාරං සෙය්‍යාභිකාරං පාදෙද්ධං පාදපිඨං පාදකඨලිකං පත්තවි-
චරපට්ඨකණං තහානෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මං. යෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්ති සන්තුට්ඨා
ලජ්ජිතො කුක්ඛුච්චකා සිත්ඛාසාමා, තෙ උප්පායන්ති ඩියන්ති විපාචෙත්ති:
කපං හි තාම අබ්බාතාරහා භික්ඛු සාදිසස්සන්ති පක්කත්තානං භික්ඛුතං
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං -පෙ- තහානෙ පිට්ඨිපට්ඨකම්මන්ති,

23. ඉක්බිත්තෙන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරු එළැඹිහ. එළැඹූ වැද එක් පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ "වහන්ස, මාතන පුරත්තනුව රාත්‍රිවෙන්ද කියෙත් ද?" යි මෙය විමසේ ය. "උපාලි, සහවෘත (පුවතත් මහණත් හා එක් වැටිවීම), පිටුපසය (හුදෙකලා වී වීම), අනාරොග්‍යාව (අගනකු-කාදිනට තමා වත් පුරණ බව කොඳන්වීම), උභයග්‍රහණයෙහි හැසිරීම (භික්ෂුන් සිටුවනමනට අඩු භික්ෂුපිරිසෙහි හැසිරීම) යැ යි මාතන පුරණ මහණනට රාත්‍රිවෙන්ද කතරක. උපාලි, මොහු සතර දෙන මාතන පුරණ මහණනට රාත්‍රිවෙන්දයෝ යැ" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළසේක.

24. එකල්හි සැවැත්හි මහත් භික්ෂුගවුනෙක් රැස් වූයේ වෙයි. මාතන පුරත්තානු මාතන ඉඬා කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ.

25. "මහණෙනි, මාතන නිසංසර කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ ම මාතන නිසංසර කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණක්හු කරු එළැඹ උතුරුසෙ එකක් කොට උත්කුට්ඨක වැටිද, දෙකොත් මුදුන් තබා, 'මාතන නිසංසර කරම් (බහා තබම්)' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. (එහිත්) මාතන නිසංසර කරණ ලද්දේ වෙයි. 'වහ නිසංසර කරම්' යි කීයුම ද මාතන නිසංසර වෙයි.

26. එ සමයෙහි මහණහු සැවැත්හුවරින් නික්ම ඒ ඒ අත ගියහ. (භික්ෂුන් තැනි බැවින්) මාතන පුරණ මහණහු මාතන ඉඬා කරන්නට නො හැකි වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. "මහණෙනි, මාතන සමාදන් කරන්නට අනුදනීම්. මහණෙනි, මෙසේ සමාදන් කළ යුතු: ඒ මාතන පුරණ මහණහු විසින් එක් මහණකු කරු එළැඹ, උතුරුසෙ එකක් කොට, උත්කුට්ඨක වැටිද, දෙකොත් මුදුන් තබා, 'මාතන සමාදන් කරම්' යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි. 'වහ සමාදන් කෙරෙම්' යි කීයුම ද මාතන සමාදන් කරණ ලද්දේ වෙයි.

මානසානුමාන වහ නිමිසේ ය.

5. අධ්‍යාපනමය වහ

1. එ සමයෙහි වහාහි අධ්‍යාපනයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්සේ වැදීම හුනස්තෙන් තැනි සිටිම ඇදිලිබැදීම, සාදිම්මනම්, අසුත් එළැඹීම, සහත් එළැඹීම, පාසුටුව එළැඹීම, පාසාවෙලිය එළැඹීම, තැමෙහි පිටුපිරියම ඉවසත්. යම් මහණ කෙනෙක් අපිස් ගුණැත්තෝ ද ... මහු තුළ "කෙසේ නම් අධ්‍යාපනයට සුදුසු මහණහු පුවතත් මහණුන්සේ වැදීම හුනස්තෙන් තැනි සිටිම ... තැමෙහි පිටුපිරීමද යන මෙකී වත් ඉවසත්-තානු ද?" යි ලාමක කොට සිතත්, දෙස් තහත්, හුණු පතුරුවත්.

2. අර්ථයෙන් හිසකඩ හඟවනො එනමනි. ආරෝපවනු. අර්ථයෙන් හඟවන එකසම. නිදහස එකසම. පකරණය හිසකඩකිය. සනතිපාතයෙන් හිසකඩ පටිපුටි: "සච්චි. කිර හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ සාදිතනි පකත-තනාන. හිසකඩ. අභිවාදන. පවුට්ඨාන. -පෙ- තනාන පිට්ඨිපරි-කමි"නම්? "සච්චි. හඟවන". පිහරහි බුද්ධා හඟවන: "කථා හි නාම හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ සාදිතනි පකතතනාන. හිසකඩ. අභිවාදන. පවුට්ඨාන. -පෙ- තනාන පිට්ඨිපරිකමි. නෙත. හිසකඩ අපතතනාන. වා පතාදය -පෙ- පිහරහිනා බමි. කථා කතා හිසකඩ ආමනෙතයි.

3. න හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ සාදිතනි පකතතනාන. හිසකඩ. අභිවාදන. පවුට්ඨාන. -පෙ- තනාන පිට්ඨිපරිකමි. යො සාදිතයය, ආපතනි දුකතවන.

4. අනුජානාමි හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ මුත් සථාබුධි. අභිවාදන. පවුට්ඨාන. -පෙ- තනාන පිට්ඨිපරිකමි.

5. අනුජානාමි හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ පඤ්ච සථාබුධි: උපොසථ. පචාරණ. වසිකසංචික. මනනාපන. තතන.

6. හෙත හි හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ වතන. පඤ්චපෙණාමි සථා අධ්‍යාතාරක හිසකඩ වතනිතන.

7. අධ්‍යාතාරක හිසකඩ හිසකඩ සමුච්චි වතනිතන. තත්‍රාය. සමච්චිතනාන. න උපසමපාදන. -පෙ- න හිසකඩ සමපයාපන. [යථා මුලාසප්ථිකයාතාරක වතන, තථා මානතාරක ව මානතන-වංචිකය ව අධ්‍යාතාරක වා හි හිණණ. එකසදිත. පිහරහරන.]

8. න හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ පකතතනාන හිසකඩ පුරතො. හතන. න පුරතො නිසිදිතන. යො හොති සමසනා අසන පරිතනාන. සෙයාපරිතනාන. පිහරපරිතනාන. හො තනා පදන. හෙත ව හො සාදිතන.

9. න හිසකඩ අධ්‍යාතාරක හිසකඩ පකතතනාන හිසකඩ පුරතො. හොති සමසනා වා පච්චාසමසන වා කුලාති උපසමසන. න අර-සාදිතන. සමාදුතන. න පිණ්ඩපාතිතන. සාදුතන. න ව තපාවිතා පිණ්ඩපාතො නිහරාපතන. 'මා ම. ජාති. සු'ති.

2. ඉක්බිත්තෙන් ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන්වහන්සේට මේ පවත් සැලකෙන. ඒ කල්හි භාග්‍යවතුන්වහන්සේ මේ නිදහසෙහි මේ කාරණයෙහි වික්සාන රැස් කරවා, “මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම් හුතත්තෙන් තැහි සිටුම් ... තැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසත් යනු සැබෑ ද?” යි අත වදල සේක. “සැබෑව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ” යි ඔහු කී. මහණෙනි, කෙසේ තම් අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනු පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, හුතත්තෙන් තැහි සිටුම් ... තැමෙහි පිටුපිරියම් ඉවසන්නාහු ද? මහණෙනි, මෙය නොපානුන්ගේ පැහැදීම පිණිස හෝ ... නොවේ’ යැ යි භාග්‍යවත් මුදුරජාණන් වහන්සේ වෙසෙසින් ගැඹුණු සේක. ගරතා දහැමිකතා කොට මහණනුට මෙසේ වදල සේක:

3. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණන්ගේ වැදුම්, දැක හුතත්තෙන් තැහි සිටුම් ... තැමෙහි පිටුපිරියම් නො ඉවැසියැ යුතු. යමෙක් ඉවසන්නේ නම්, ඔහුට දුකුලා ඇවැත් වන්නේ ය.

4. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනුට උනුත් මහඵපිට්ඨවෙග්ගිත් වැදීම, දැක හුතත්තෙන් තැහි සිටීම ... තැමෙහි පිටුපිරියම් අනුදැනීම.

5. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනුට මහඵපිට්ඨවෙග්ගිත් පොහෝ කිරීම, පවාරණාව, වැසිපඵ පිට්ඨිතැත්ම, පසු ව පිට්ඨිතණු පිණිස ඵ දිනට නියමිත බත අත් කැරීම, වතුශාල බත පිළිගැත්ම යන පස අනුදැනීම.

6. එසෙසින් මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනු විසින් පැවැතියැ යුතු යම්කිසි ද, එසේ ඔවුනට වත් පණවන්නෙමි.

7. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක (අධ්‍යාතාරකට සුදුසු) මහණනු විසින් මනාව පැවැතියැ යුතු. එහි මේ මනා පැවැත්ම යි: තමා උපාධ්‍යාය වැ උපතමාද නො කල යුතු ... භික්ෂුන් කලහයෙහි නො යෙදිය යුතු. [මූලායපටිකසානාරක මහණනු පිළිබඳ වත යමෙක් ද මාතකාරක මහණනුගේ ද මාතකවාරික මහණනුගේ ද අධ්‍යාතාරක මහණනුගේ ද යන තුන් දෙනාගේ වත් ද එසේ ම එක් සැවිසයත් විහාර කල යුතු.]

8. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරකට සුදුසු මහණනු විසින් පුවතත් මහණනුට පෙරටු වැ නො යැ යුතු පෙරටු වැ නො හික්ද යුතු. සංඝයාගේ යම් අනාභිමි අත්තෙන්, ගතතෙන්, වෙසෙරෙන් වේ ද, එය ඔහුට දිය යුතු. ඔහු විසින් එය ඉවැසියැ යුතු.

9. මහණෙනි, අධ්‍යාතාරක මහණනු විසින් පුවතත් මහණනු හා පෙරටුකණකු වැ හෝ පසුමකණකු වැ කුලයක් නො උලැබියැ යුතු. ආරණ්‍යකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. පිණ්ඩපාතිකාභ්‍යාස සමාදන් කොට නො ගත යුතු. “මා නො දනිත්ව” යි එකරැණින් පිණ්ඩපාතය ගෙන්වා නො ගත යුතු.

10. න භික්ෂුවේ අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා සභිකයා ආවාසා අභිකල්පකා ආවාසො ගතනාමො අභිකල්ප පකතනෙත අභිකල්ප අනතරායා. න භික්ෂුවේ අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා සභිකයා ආවාසා අභිකල්පකා අනාමාසො ගතනාමො, අභිකල්ප පකතනෙත අභිකල්ප අනතරායා. -පෙ- [ගමා තෙට්ඨා තථා විජ්ජාපෙතමො.]

11. ගතනාමො භික්ෂුවේ අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා සභිකයා ආවාසා -පෙ- අනාමාසා -පෙ- ආවාසා වා අනාමාසා වා සභිකයා ආවාසො -පෙ- සභිකයා අනාමාසො -පෙ- සභිකයා ආවාසො වා අනාමාසො වා, ගතනාමො භික්ෂු සමානසංවාසකා, යං ජඤ්ඤ සනෙකාමි අජෙව ගතනාමො.

12. න භික්ෂුවේ අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා පකතනෙත භික්ෂුකා සද්ධිං එකවජ්ජනා ආවාසො වජ්ජමො. න එකවජ්ජනා අනාමාසො වජ්ජමො. න එකවජ්ජනා ආවාසො වා අනාමාසො වා වජ්ජමො. පකතනො භික්ෂු දිඨ්ථා ආසනා වුට්ඨාතමො. පකතනො භික්ෂු ආසනෙන නිමනෙතමො. න පකතනො භික්ෂුකා සද්ධිං එකවජ්ජනා නිසීදිතමො. න නිවෙ ආසනෙ නිසීදිතො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතමො. න ජමාය නිසීදිතො ආසනෙ නිසීදිතමො. න එකවජ්ජනෙ වඩකමිතමො. න නිවෙ වඩකම වඩකමනො උචෙව වඩකම වඩකමිතමො. න ජමාය වඩකමනො වඩකම වඩකමිතමො.

13. න භික්ෂුවේ අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා පාරිවාසිකකිය භික්ෂුකා සද්ධිං -පෙ- මුලාගපටිකසංකාරකො භික්ෂුකා සද්ධිං -පෙ- මානසාරකො භික්ෂුකා සද්ධිං -පෙ- මානසාරකො භික්ෂුකා සද්ධිං -පෙ- අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුකා සද්ධිං එකවජ්ජනා ආවාසො වජ්ජමො. න එකවජ්ජනා අනාමාසො වජ්ජමො. න එකවජ්ජනා ආවාසො වා අනාමාසො වා වජ්ජමො. න එකවජ්ජනා නිසීදිතමො. න නිවෙ ආසනෙ නිසීදිතො උචෙව ආසනෙ නිසීදිතමො. න ජමාය නිසීදිතො ආසනෙ නිසීදිතමො. න එකවජ්ජනෙ වඩකමිතමො. න නිවෙ වඩකම වඩකමනො උචෙව වඩකම වඩකමිතමො. න ජමාය වඩකමනො වඩකම වඩකමිතමො.

14. අධ්‍යාපනවිද්‍යා භික්ෂුවේ පාරිවාසිකකිය, දදෙය, මුලාග පටිකසංකාරකො, මානසාරකො දදෙය, තව්චිකො අධ්‍යාපන, අකමිමො. න ව කරණිකනි

අධ්‍යාපනවිද්‍යා නිවිකො.

පාරිවාසිකකියකිය නිවිකො දුතියො,

10. මහණෙනි, අබ්බාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු තැනි ව, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක ආවාසයට නො යා යුතු. මහණෙනි, අබ්බාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණකු තැනි වැ, අනතුරායයක් තැනි වැ, සහිසුක ආවාසයෙන් අභිසුක අනාවාසයකට නො යා යුතු... [යට දැක්වුණ පරිදි පිත්තර කටයුතු]

11. මහණෙනි, අබ්බාතාරක මහණහු විසින් 'අද ම යන්තව නැක්කෙමි' යි තමා දන්තා, සමානසංවාසක මහණන් ඇති සහිසුක ආවාසයෙන් ... අනාවාසයෙන් ... ආවාසයෙන් හෝ අනාවාසයෙන් හෝ සහිසුක ආවාසයට ... සහිසුක අනාවාසයට ... සහිසුක ආවාසයට හෝ අනාවාසයට හෝ යා යුතු.

12. මහණෙනි, අබ්බාතාරක මහණහු විසින් පුටතත් මහණක්හු හා එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙතියක් ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි හෝ නො විසිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු දැන අස්තෙන් නැගී සිටිය යුතු. පුටතත් මහණ තෙම අස්තෙන් පැවැරිය යුතු. පුටතත් මහණක්හු හා එකස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. පුටතත් මහණහු මිටි අස්තැ හුන් කල තමා උත්තරා නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උත්තර සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

13. මහණෙනි, අබ්බාතාරක මහණහු විසින් පාරිවාසික මහණහු හා ... මූලායපටිකසානාරක මහණහු හා ... මානසාරක මහණහු හා ... මානසාරක මහණහු හා ... අබ්බාතාරක වඩා මහඵ මහණහු හා එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් සෙවෙති ඇති ආවාසයෙහි හෝ අනාවාසයෙහි නො විසිය යුතු. එක් අස්තෙහි නො හිත්ද යුතු. ඔහු මිටි අස්තැ උත්තරා නො හිත්ද යුතු. ඔහු බිමැ හුන් කල තමා අස්තැ නො හිත්ද යුතු. ඔහු හා එක් සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු මිටි සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් කරණ කල තමා උත්තර සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු. ඔහු බිමැ සක්මන් කරණ කල තමා සක්මන්මඵලෙහි සක්මන් නො කළ යුතු.

14. මහණෙනි, ඉදින් අබ්බාතාරක පුද්ගලයෙකු සතර වැනි කොටැති ව පිරිසෙස දෙන්නේ ද, මූලායපටිකසානාරක සතරන්නේ ද, මානස දෙන්නේ ද, ඔහු විසිවැනි කොටැති ව අබ්බාතාරක සතරන්නේ ද, ඒ අකමි යි. නො ද කටයුතු යි.

අබ්බාතාරක වත නිමිසේ ය.

දෙවෙනි පාරිවාසිකකඩකිකය නිමිසේ ය.

ඉමසමිං බන්ධිතෙ වත්ථු පඤ්ච.

කණ්ණද්දනා:

1. පාරිවාසිකා සාදිසනති පකතතතාන භික්ඛුනං,
අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අඤ්ජලිඤ්ච සාමිච්ඡං.
2. ආසනං සෙය්‍යාභිනාරං පාදෙදකං පාදපිඨං,
පාදකථලිකං පතතච්චිරපටික්ඛානං,
තභානෙ පිට්ඨිපටිකමුං උජ්ඣායනති ව පෙසලා.
3. දුක්ඛං සාදිසනතස්ස මිදු පඤ්ච යථාමුක්ඛං,
උපොසථං පචාරණං වසසිකොත්තාරහොජනං.
4. සමමා ව චතතනා තස්ස පකතතෙතන ගච්ඡරේ,
යො ව යොති පරිසතතා න පුරෙ පච්ඡා සමිණේ.
5. අරඤ්ඤං පිණ්ඩනිසායේ ආගන්තුකෙ උපොසථෙ,
පචාරණං ව දුතතන ගන්තකො ව සතික්ඛුකො.
6. එකච්ඡතනා න වත්ථං න ඡමායං නිසජ්ජිතෙ,
ආසනෙ නිවෙ වඩකමෙ ඡමායං වඩකමෙන ව.
7. මුක්ඛතරෙන අකමං රතතිවේද්ද ව සොධනං,
නික්ඛිපනං සමාදානං ඤ්ඤාධං පාරිවාසිකං.
8. මූලායමානතතාරතං තථා මානතතවාරිකං,
අබ්බානාරතතං වාපි සමිහදනසතා පුත.
9. පාරිවාසිකස්ස තයො චතුමානතතවාරිකෙ,
ත සමෙතති රතතිවේද්දස්ස මානතතස්ස ව ලදවසි,
ආ කමමා සාදිසා සෙසා තයො කමමා සමා'සමාති.

මේ බන්ධනයෙහි වස්තු පහෙහි.

එහි උද්‍යතය:

1. පිරිවෙස් සමාදන් කොට ගත්තෝ ප්‍රචතත් මහණන්ගේ වැළඳී ද දැක හුන්නෙහිත් තැනි සිටිම් ද ඇදිලිවැළඳී ද, සාමිවිසම ද,

2. අසුන් එළවීම ද, සත්ත් එළවීම ද, පාදපුනාදිය පාසුටු පාද කප්පිකාව එළවීම ද, පාසිටුරු පිළිගැනුම් ද, නැමෙහි පිටුපිරියම් ද ඉවසත්. පිහිටු මහණහු දෙස් නගන්.

3. මේ ද ඉවසත්තනුට දුකුලා ඇවැත් වේ. පාරිවාසිකයනට මහළු පිළිවෙළින් බටුනොටුන්ගේ උපොසථ පවාරණා වසිකසාපිකා මනෝජන ගතය යන වෙස අනුදත් සේක.

4. එහි පාරිවාසිකයාගේ මනා පැවැත්ම ද, ප්‍රචතත් මහණකුට පෙරවු ව යැම ඉදිම නො කළයුතු බව ද, සංඝයාගේ ගම් අතතිම ආසනයෙන් ගතනයෙන් විහාරයෙන් වේ නම් එහි විසිය යුතු බව ද, එසේ ම ප්‍රචතත් මහණකු හා පෙරු ව හෝ පසු ව හෝ කුලයන් කර නො එළවීම යුතු බව ද පැණවූ සේක.

5. ආරක්‍ෂාදීකමය සමාදානය ද, පිණිපාඨකමය සමාදානය හා පිණිපාතනිකාරය ද පාරිවාසික මහණහු විසින් නො කටයුතු ය. ආගන්තුකයා හා ආරොචනාව ද, උපොසථයෙහි ආරොචනාව ද, පවාරණයෙහි ආරොචනාව ද, හිලන් වේ නම් දුතියකු ලවා ආරොචනා කරවීම ද, සහිසුක ආවාසයෙන් අහිසුක ආවාසයකට නො යායුතු බව ද පැණවූ සේක.

6. පාරිවාසික මහණහු විසින් ප්‍රචතත් මහණක් හා එක්වදහසක් ඇති තැන නො විසිය යුතු. ප්‍රචතත් මහණහු බිම හුන් කලා පාරිවාසිකයා අස්නෙක නො හින්දු යුතු. ප්‍රචතත් මහණහු ඉවිඅස්නැ උන් කලා පාරිවාසිකයා උසස්නැ නො හින්දු යුතු. ප්‍රචතත් මහණහු බිම සක්මන්කරණ කලා පාරිවාසිකයා සක්මනෙහි සක්මන් නො කළයුතු.

7. එකවැන්නාගෙහි වැසීමහලු මහණකු හා නො විසිය යුතු බැව් ආදීන් නො කටයුතු ද ද, රාත්‍රිවෙස්දයෝ ද, පරිවාසයොබනිය ද, පරිවාස නියොසපය ද, පරිවාසය නැවත සමාදන් කොට ගැන්ම ද යන පාරිවාසිකයා අගත් මේ ද දත යුතු.

8. මුලායපටිකසාකාරක වත ද, මානකාරක වත ද, එසේ ම මානකසාවිකයා පිළිවද වත් ද, අබ්බාකාරක පුද්ගලයා අගත් වත් ද ප්‍රභෙදනය වශයෙන් දත යුතු.

9. පාරිවාසික භික්‍ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවෙස්ද භූතෙක් ද, මානකාරක භික්‍ෂූන් විෂයයෙහි රාත්‍රිවෙස්ද සතරෙක් ද පණවන ලදහ. රාත්‍රිවෙස්දයන්හි මහු සම් නො වෙත්. මානත් විෂයයෙහි දිනපතා ආරොචනා කටයුතු. කමිසෝ දෙදෙනෙක් සමයක. සෙසු භූත් කමිසෝ ඇතැම් කරුණින් සම ද ඇතැම් කරුණින් අසම ද වෙත්.

3.

සමුච්චයකට කතා

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භවතා සාවකස්ස වීභරති ඡේතවනෙ අනාඨිකේසසා ආරාමෙ තෙත බො පත සමයෙහි ආයසමා උදයී එකං ආපතති. ආපතනා, හොති සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං.¹ අපච්චන්තං, සො භික්ඛුනං ආපරාජවයි: “අහං ආවුතො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං, කථං හු බො මයා පච්චජ්ජතබ්බතති.” භගවතො² එතමස්මිං ආපරාජවසුං.

2. තෙත භි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උදයස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං දෙදු, එවඤ්ච පත භික්ඛුවෙ දුතබ්බා:

තෙත භික්ඛුවෙ උදයස්සා භික්ඛුතො සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාස්මිං එකං ආපතනා සඤ්ඤා කපිඨා බුභ්බාතං පාදෙ වජ්ඣති උක්ඛුපිතං නිසිද්ධිං අඤ්ඤා පග්ගාසනාස්මිං එවමස්ස වචනිතයා:

“අහං භතෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං සො’හං භතෙත සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං යාමාමි. අහං භතෙත³ එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං, දුතියමි භතෙත³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං යාමාමි. අහං භතෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං, තතියමි භතෙත³ සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං යාමාමි”ති.

3. ව්‍යතෙත භික්ඛුතො පච්චන්තෙත සඤ්ඤා ඤාපතනසබ්බා:

සුඤ්ඤාමෙ භතෙත සඤ්ඤා: අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං, සො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං යාමාමි. යදි සඤ්ඤා පතනසලං, සඤ්ඤා උදයස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය, එතා ඤාතී.

“සුඤ්ඤාමෙ භතෙත සඤ්ඤා: අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්චතතිකං සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තං, සො සඤ්ඤා එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං යාමාමි. සඤ්ඤා උදයස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං දෙදු. යස්සායසමනො ඛමති උදයස්ස භික්ඛුතො එකස්සා ආපතතිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසට්ඨිං අපච්චන්තාය ඡාරතං මානතං දුතං, සො ඤාතස්ස, යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍ය.

1. සුක්කවිසට්ඨිං, මජ්ඣ. 2. තෙ භික්ඛු භගවතො, සො.

3. සො’හං භතෙත, සො, PTS.

3.

සමුච්චයකවැඩකය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ සැවත්නුවර සමීපයෙහි සේනවත නම් වූ අනන්තිවුසිඬුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එ කල්හි ආයුෂ්මත් උදයි තෙමේ අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි (දුත දුත සුකුරුම්දීම වූ) ඇවැතකට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙමේ “ඇවැත්නි, මම අපට්ඨන්තා වූ සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” හි තිසුනුතට මේ භරුණ සැල කෙළේ ය. ඒ තිසුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඬ්ඤා තෙමේ උදයි මහණහට අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට භාබිරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මාතත දෙව්වා. මහණෙනි, ඒ මාතත ද මෙසේ දිය යුතු:

මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සඬ්ඤා වෙත එළැඹ, උකුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්තුවූක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කියා යුතු වන්නේ ය:

“වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මේ පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට භාබිරාත්‍රික (සරයක් පිරිය යුතු) මාතත දෙව්වු ව ද සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, මම පිළිසන් නොවූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත තෙව්වු ද සඬ්ඤාගෙන් ඉල්ලමි” යනු යි.

3. ව්‍යකත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඬ්ඤා තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්ඤාතෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා දුක්කවිසංචි ඇවැතට සඬ්ඤාගෙන් භාබිරාත්‍රික මාතත ඉල්ලයි. ඉදින් සඬ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඬ්ඤා තෙමේ උදයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

“වහන්ස, සඬ්ඤා තෙමේ මඬස් වචනක අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ සඬ්ඤාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත ඉල්ලයි. සඬ්ඤා තෙමේ උදයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත දෙයි. උදයි මහණහට නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංචි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතත දීම යම් ආයුෂ්මත්තට රිසියේ නම්, හේ නිකඬ් වෙ වා. යමක්හට එය නො රිසියේ නම් හේ නිකඬ් වා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදයි මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට තො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි: වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඬස් අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දෙයි. උදයි මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට පිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමක්කට තො පිසියේ නම් හේ කියාවා.

උදයි මහණතට තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයා විසින් දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යයාට පිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අපවිච්ඡන්ත මානත නිමිසේ ය.

පවිච්ඡන්ත නැතිගනු පිළිබඳ අබ්‍යානය

1. හෙතෙම පිරු මානත ඇත්තේ, භික්ෂුතට මෙසේ සැළ කෙළේ ය: “ඇවැත්ති, මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. ඒ මේ පිරු මානත ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යනු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ.

2. “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණතට අබ්‍යානය කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අබ්‍යානය ද කළ යුතු වේ: “මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු විසින් සඛ්‍යයා කර එළැඹ උතුරුසහ එකස් කොට, වැඩි මහලු භික්ෂුන්ගේ පා වැදැරැන්තුඩුක වැ සිඳ, දොහොත් මුදුන් තබා මෙසේ කිය යුතු වන්නේය:

“වහන්ස මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කවිසංඝී ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මේ පිරු මානත ඇත්තෙමි සඛ්‍යයාගෙන් අබ්‍යානය ඉල්ලමි.

අහං භනෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො දුතියමිති භනෙත සඬ්ඝං අබ්භානං යාමාමි.

අහං භනෙත එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො'හං සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො'හං විණ්ණමානතො තතියමිති භනෙත සඬ්ඝං අබ්භානං යාමාමිති.

3. වෘතෙතන භික්ඛුනා පට්ඨලෙන සඬ්ඝා සදුපෙතබ්බා:

“සුණංසු මෙ භනෙත සඬ්ඝා අහං උදසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උදසියා භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. යදි සඬ්ඝස්ස පතතකලලං, සඬ්ඝා උදසිං භික්ඛුං අබෙහස්ස. එසා ඤාතති.

සුණංසු මෙ භනෙත සඬ්ඝා අහං උදසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උදසියා භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. සඬ්ඝා උදසිං භික්ඛුං අබෙහති. යස්සායසමනො ඛමති උදසියා භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමිති එකමන්ථං වදමි: සුණංසු මෙ භනෙත සඬ්ඝා අහං උදසි භික්ඛු එකං ආපතතිං අපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කච්ඡට්ඨිං අපට්ඨන්තං. සො සඬ්ඝං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං යාපි. සඬ්ඝා උදසියා භික්ඛුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කච්ඡට්ඨියා අපට්ඨන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො විණ්ණමානතො සඬ්ඝං අබ්භානං යාමති. සඬ්ඝා උදසිං භික්ඛුං අබෙහති, යස්සායසමනො ඛමති උදසියා භික්ඛුනො අබ්භානං, සො ඩුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති, සො භාසෙය්ස.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක සබ්බසංගෙහන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බසංගෙහන් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මාතක ඇතිසෙමි දෙවනු ද සබ්බසංගෙහන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි.

වහන්ස, මම් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක සබ්බසංගෙහන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බසංගෙහන් නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම් පිරු මාතක ඇතිසෙමි දෙවනු ද සබ්බසංගෙහන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු යි.

3. වසකත ප්‍රථමො මහණක්හු විසින් සබ්බසංගෙහන් මෙසේ දැන්විය යුතු:

සබ්බසංගෙහන් මබ්බ අසාවා: මේ උදයි මහණ එක් නොපිළිසන් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සබ්බසංගෙහන් සරයක් පිරිය යුතු මාතක ඉල්ලි ය. සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණකට නොපිළිසන්. ඒ එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක දුන්නේ ය. හේ පිරු මාතක ඇත්තේ සබ්බසංගෙහන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසංගෙහන් පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙවා. මේ ඥාතනිකයි.

වහන්ස, සබ්බසංගෙහන් මබ්බ අසාවා: මේ උදයි මහණ හෙම නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම එක් නොපිළිසන් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සබ්බසංගෙහන් සරයක් පිරිය යුතු මාතක ඉල්ලි ය. සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණකට නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක දුන්නේ ය. හේ පිරු මාතක ඇත්තේ සබ්බසංගෙහන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමත්තකට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය විසිණේ නම්, හේ නිභඩ්චිත්තේ ය. යම්කුට නොවිසිණේ නම්, හේ නිසාච්චිත්තේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි: වහන්ස, සබ්බසංගෙහන් මබ්බ අසාවා: මේ උදයි මහණ හෙම නොපිළිසන් එක් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හේ ඒ නොපිළිසන් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක සබ්බසංගෙහන් ඉල්ලි ය. සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණකට එක් නොපිළිසන් සංඥාතනිකා පුක්‍කඛිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මාතක දුන්නේ ය. හේ පිරු මාතක ඇත්තේ සබ්බසංගෙහන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සබ්බසංගෙහන් උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමත්තකට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය විසිණේ නම්, හේ නිභඩ්චිත්තේ ය. යම්කුට නොවිසිණේ නම්, හේ නිසාච්චිත්තේ ය.

තඤ්ඤාපි එතමසං වදාමි: සුඤ්ඤායා මෙ භතොත සඤ්ඤා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣි සඤ්ඤාතතිකං සුක්ඛාපිසංඝිං අපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං අපට්ඨන්තං. තතාය ඡාරතං මානතං යාචි. සඤ්ඤා උද්ධිකං භික්ඛුතො එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං අපට්ඨන්තං. ඡාරතං මානතං අද්ධි. යො විඤ්ඤාතොතො සඤ්ඤා අබ්බාතං යාචති. සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛු අබ්බාතී. යය්ඤායසමතො ඛමති උද්ධිකං භික්ඛුතො අබ්බාතං, සො ඤ්ඤාය. යය්ඤා නික්ඛමති, යො භාසෙය්ඤා.

අබ්බිතො සඤ්ඤා උද්ධි භික්ඛු. ඛමති සඤ්ඤා, තසමා ඤ්ඤා. එවමෙතං ධාරයාමි” තී.

අපට්ඨන්ත අබ්බාතං භික්ඛිකං.

එකානපට්ඨන්තාපට්ඨාසො

1. තෙන ඤා පන නමයෙත ආයසමා උද්ධි එකං ආපතති. ආපතො සොති සඤ්ඤාතතිකං සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුකං ආරොචෙති: “අහං ආවුතො එකං ආපතති. ආපජ්ඣි සඤ්ඤාතතිකං සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං, කපං නු ඤා මිතං පට්ඨන්තබ්බතී. භගවතො එතමනං ආරොචෙත්සං.

2. “තෙන හි භික්ඛුවෙ සඤ්ඤා උද්ධිකං භික්ඛුතො එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. එකානපට්ඨාසං දෙතු. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දහබොධො.

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධිතා භික්ඛුතා සඤ්ඤා උපසංඝාමිනි. එකං. උපසංඝාමිකං කාරිකා බුද්ධිතං භික්ඛුකං පාදෙ වජ්ඣො උක්ඛාපිකං නිසිද්ධො අඤ්ඤා. පඤ්ඤාතො එවමෙතං වචනිකො: “අහං භතොත එකං ආපතති. ආපජ්ඣි සඤ්ඤාතතිකං සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. යො’හං භතොත සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. එකානපට්ඨාසං යාචාමිති.” දුතියමි යාචිතබොධො -පෙ- තඤ්ඤාපි යාචිතබොධො -පෙ-

3 ව්‍යතොත භික්ඛුතා පට්ඨන්ත සඤ්ඤා ඤ්ඤාතො:

“සුඤ්ඤායා මෙ භතොත සඤ්ඤා අයං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ඣි සඤ්ඤාතතිකං සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. සො සඤ්ඤා එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. යාචති. යදි සඤ්ඤා පතනකල්පං, සඤ්ඤා උද්ධිකං භික්ඛුතො එකිකං ආපතතිතා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්ඛාපිසංඝිං. එකානපට්ඨන්තං. එකානපට්ඨාසං දදෙය්ඤා එකං ඤ්ඤාතී.

තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කා-විසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම නොපිළිසන් එක් සඤ්ච-නිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු. මානත සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිය. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණතට එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානත දුන්නේ ය. හේ පිරු මානත ඇත්තේ සඛ්‍යයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණ අධ්‍යානය කෙරෙයි. යම් ආයුමෙතක්හට උදයි මහණහුගේ අධ්‍යානය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුහට නො රිසියේ නම් හේ කියවා.

සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණ තෙම අඛණ්ඩ ය. සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එතෙයින් නිහඬ ය. මෙතේ මෙය සලකමි යනු යි.

අපටිච්ඡන්ත අධ්‍යානය නිමිතේ ය.

එකාභපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි ආයුමෙන් උදයි තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද? යි භික්ෂුනට කළ කෙළේ ය. භික්ෂුහු සාග්‍යචතුත් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (සාග්‍ය-චතුත් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේත:)

“මහණෙනි, එසේ වී නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

2. මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සඛ්‍යා වෙත එළඹ උතුරුසහ එසක් කොට වැඩි මහලු මහණුන්ගේ පා වැද, උත්කුඩුක වැසිද, දෙහොත් මුදුන් කඩා, “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු.

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දේවා. මේ ඉදන් යි.

සුඤ්ඤා මෙ සන්තාපනිතං අයං උද්ධමං භික්ඛු එකං ආපතනං ආපත්තී සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං. සො සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං යාමි. සංඝං උද්ධමං භික්ඛුතො එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං දෙති. යත්තාගමනො ඛෙති උද්ධමං භික්ඛුතො එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං දුතං, සො භුණ්ණං. යත්ත නාකමති, සො භාසෙය්.

දුතියමි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තතියමි එතමන්. වදාමි -පෙ-

දිනො සංඝං උද්ධමං භික්ඛුතො එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං. ඛෙති සංඝං තත්තා භුණ්ණං. එවමතං. ධාරංචි ති.

එකානපට්ඨන්තානපට්ඨායො නිබ්බන්තො.

එකානපට්ඨන්තානපට්ඨායො නිබ්බන්තො

1. සො පරිවුත්ථපට්ඨායො භික්ඛුතං ආරුචෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපතනං ආපත්තී සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං. සො’හං සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං යාමි. තත්ත මෙ සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං දෙති. සො’හං පරිවුත්ථපට්ඨායො. කථං හු වො මියං පට්ඨප්පත්තං ති.” ගතවෙතො එතමන්. ආරුචෙත්ථං.

2. තෙන භි භික්ඛුවෙ සංඝං උද්ධමං භික්ඛුතො එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දෙතු. එවං පත භික්ඛුවෙ දුතංඛං:

තෙන භික්ඛුවෙ උද්ධමං භික්ඛුතො සංඝං උපසංඝමිතො එකං උපසංඝමිතං කුරුතො වුච්ඡායං භික්ඛුතං පාදෙ වන්දිතො උපසංඝමිතං නිසිද්ධො අඤ්ඤා පඤ්ඤානං එවමං වචනං “අහං සන්තාපනිතං ආපතනං ආපත්තී සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං. සො’හං සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං යාමි. තත්ත මෙ සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං එකානපට්ඨායං දෙති. සො’හං සන්තාපනිතං පරිවුත්ථපට්ඨායො සංඝං එකිණං ආපතනං සංඝොපනිකං සුක්කමිසංචාරිං එකානපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාමාමි” ති. දුතියමි යාමිතංඛං. තතියමි යාමිතංඛං.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසා වා: මේ උදයි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. තෙතෙම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දීම යම් අයුෂමකත්තට පිසියේ නම්, හෙ නිකඛ වන්නේ ය. යමක්තට නො පිසියේ නම් හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සඛ්‍යාට පිසියෙයි. එතෙයින් නිහඬ ය. මේසේ මෙය සලකමි” යනු යි

එකානපටිච්ඡන්ත පිරිවෙස නිමිණේ ය.

එකානපටිච්ඡන්තමානන

1. හෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, “ඇවැත්නි, මේ එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙමි වෙමි මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද? යි හිසුනට කී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කලහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට සරුගත් පිරිස යුතු මානන දේවා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු:

ඒ උදයි මහණනු විසින් සඛ්‍යා වෙත එළාම උතුරුගත එකස් කොට, මහලු මහණුන් පා වැද උත්තුටුක වැ කිඳු දෙකෙක් මුදුන් දී “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිගෙමි, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කාපිසට්ඨි ඇවැතකට සරුගත් පිරිස යුතු මානන සඛ්‍යාගෙන් ඉල්ලමි” යි මෙසේ කීය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. ව්‍යාප්තත භික්ෂුනාපට්ඨලොභ සමඛ්‍යා සද්දපතඛෙධං.

“සුණාදු මෙ ගන්තං සමඛ්‍යා අයං උද්ධි භික්ෂු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං. සො සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. සමඛං උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. සො පට්ටිච්ඡන්තො සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචති. යදි සමඛං පතකාලං, සමඛං උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දදෙය්‍ය. එසං සද්දතී.

සුණාදු මෙ ගන්තං සමඛ්‍යා අයං උද්ධි භික්ෂු එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං. සො සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. සමඛං උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. සො පට්ටිච්ඡන්තො සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචති. සමඛං උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සායසමිතො ඛමති උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දෙති. යස්සායසමිතො ඛමති උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දන්, සො ධුණංසං. යස්ස නකඛිමති, සො භාගෙය්‍ය.

දුතියමි එතමන්. වදමි - 3- තතියමි එතමන්. වදමි - 3-

දිත්තං සමඛං උද්ධිසං භික්ෂුනො එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං. ඛමති සමඛං තඤ්ඤා දුණං. එවමෙනා ධාරයමි” ති.

එකාහපට්ඨන්තමානතං. නිවිකං.

එකාහපට්ඨන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ෂුනං ආරොචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජි සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං. සො’හං සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං යාචි. තස්ස මෙ සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං එකාහපට්ඨන්තං දදෙසි. සො’හං පට්ටිච්ඡන්තො සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං යාචි. තස්ස මෙ සමඛං එකිංසා ආපතතිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසථිං එකාහපට්ඨන්තං ඡාරතං මානතං දදෙසි. සො’හං විණ්ණමානතො. කථං නු ඛො මො පට්ටජ්ජිකඛිනති” භගවතො එතමන්. ආරොචෙසු:

3. වාසනා වූ ප්‍රතිචල මහණක්ෂු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

“සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දේවා, මේ ඥප්තිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිසන් සංවේතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දෙයි. උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසිමේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යමකුහට නො: රිසිමේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සඛ්‍යයා විසින් උදයි මහණහට එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන සඛ්‍යයා විසින් දෙන ලදී. එය සඛ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

එකාහපටිවත්තන මානන නිමිසේ ය.

එකාහපටිවත්තන අබ්බානානග්ගි

1. හෙ තෙම පිරු මානන අත්තේ, “ඇවැත්නි, මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිරිය යුතු පිරිවෙස ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන ඉල්ලමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙම එක් දවසක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනිකා සුක්කච්ඡට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු දැයි භික්ෂුහට කිය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැලකලහ.

2 (නාගාවතුන් වහන්සේ වදාළ සේනා): “මහණෙනි, එසේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මහණෙනි, තෙමේ අබ්බාන කට යුතු:

ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළඹ උතුරුගත එකක් කොට වැසීමකලු මහණන් පා වැද උත්තුටුක වැසි ද දෙතොත් මුද්දා තබා තෙමේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලීමි: ඒ මට සබ්බ තෙමේ එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම මුසු පිරිවෙස් ඇත්තෙමි, සබ්බයාගෙන් ඒ එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානව ඇත්තෙමි, සබ්බයාගෙන් අබ්බානක ඉල්ලමි” කියා යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු...

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දන්විය යුතු:

“සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණනට එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ මුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණ-නට එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ, සබ්බයාගෙන් අබ්බානක ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට ප්‍රාප්ත කාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණ අබ්බාන කෙරේවා. මේ ඥාපකිය යි.

සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උද්ධි මහණ තෙමේ එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ තෙමේ සබ්බයාගෙන් එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණනට එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට එක් දවසක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ මුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව සබ්බයාගෙන් ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණනට එක් දවසක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට සරයක් පිරිය යුතු මානව දුන්නේ ය. හේ පිරු මානව ඇත්තේ සබ්බයාගෙන් අබ්බානක ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණ අබ්බානක කෙරේයි. උද්ධි මහණහුගේ අබ්බානක යම් ආශ්‍රමයක්හට ගියහොත් නම්, හේ කීහට වේවා. යම්කුට නො ගියහොත් නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උද්ධි මහණ අබ්බාන වෙයි. එය සබ්බයාට ගියහොයි. එතෙතින් කීහට ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

එකානාථවිජ්ජානා අබ්බානක යිමිසේ ය

පඤ්චාභපට්ඨන්තපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අංගඛා උද්ඝි එකං ආපතතිං ආපනො
නොති සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං ද්විතපට්ඨන්තං -පෙ- තිතපට්ඨන්තං
-පෙ- චතුතපට්ඨන්තං. -පෙ- තෙන ඛො පන සමයෙන අංගඛා උද්ඝි
එකං ආපතතිං ආපනො නොති සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභ-
පට්ඨන්තං. යො භික්ඛුනං අරුචෙසි: “අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජං
සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං. කථං හු ඛො මග්ගං
පට්ඨජ්ජතබ්බං”නති. හගචතො එතමන්ථං අරුචෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සංඛො උද්ඝිඤ්ඤ භික්ඛුනො එකිඤ්ඤ ආපතතිං
සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං පඤ්චාභපට්ඨිං
දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤො; තෙන භික්ඛවෙ උද්ඝිනා භික්ඛුනා
සංඛං උපසංඛාමිති: එකංසං උත්තරාසංඛං කට්ඨි: බුඩ්ධිංසං භික්ඛුනං
පාදෙ වන්දිති: උක්ඛුරිතං නිසිදිති: අඤ්ඤං පග්ගාසංඛං එවමිඤ්ඤ
චචනිසං: අහං හන්තන එකං ආපතතිං ආපජ්ජං සඤ්චාතනිකං සුක්ක-
මිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං. යො’හං හන්තන සංඛං එකිඤ්ඤ ආපතතිං
සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං පඤ්චාභපට්ඨිංසං
යාචාමි ති. දුතියමිදි යාචිතඤ්ඤො -පෙ- තතියමිදි යාචිතඤ්ඤො. වෘත්තන
භික්ඛුනා පට්ඨිඤ්ඤ සංඛො ඤාපෙතඤ්ඤො;

3. “සුඤ්ඤාං මෙ හන්තන සංඛො: අහං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං
ආපජ්ජං සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං. යො සංඛං
එකිඤ්ඤ ආපතතිං සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං
පඤ්චාභපට්ඨිංසං යාචති. යදි සංඛංසං පතනකල්ලං, සංඛො උද්ඝිඤ්ඤ
භික්ඛුනො එකිඤ්ඤ ආපතතිං සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභ-
පට්ඨන්තං පඤ්චාභපට්ඨිංසං දදෙය්, එහං ඤාතති.

සුඤ්ඤාං මෙ හන්තන සංඛො: අහං උද්ඝි භික්ඛු එකං ආපතතිං
ආපජ්ජං සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං. යො සංඛං
එකිඤ්ඤ ආපතතිං සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං
පඤ්චාභපට්ඨිංසං යාචති. සංඛො උද්ඝිඤ්ඤ භික්ඛුනො එකිඤ්ඤ ආපතතිං
සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං පඤ්චාභපට්ඨිංසං
දෙති. යහංසංසමතො ඛමිති උද්ඝිඤ්ඤ භික්ඛුනො එකිඤ්ඤ ආපතතිං
සඤ්චාතනිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨන්තං පඤ්චාභපට්ඨිංසං
දනං, යො ඤාතෙය්, යහං තතබ්බමිති, යො හන්තෙය්.

දුතියමිදි එතමන්ථං වදාමි -පෙ- තතියමිදි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-

දින්නො සංඛංසං උද්ඝිඤ්ඤ භික්ඛුනො එකිඤ්ඤ ආපතතිං සඤ්චාත-
නිකං සුක්කමිඝට්ඨිං පඤ්චාභපට්ඨිංසො. ඛමිති සංඛංසං. තහං: ඤාතෙති.
එවමිති. ධාරයාමි” ති.

පඤ්චාභපට්ඨන්තපට්ඨාසො නිවර්තනො.

පඤ්චාගපටිච්ඡනාපටිච්චයය

1. එයමයෙහි ආයුෂ්මත් උදයී තෙම දෙදවසක් පිළිසන් ... තුන් දවසක් පිළිසන් ... සතර දවසක් පිළිසන් ... එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි... එයමයෙහි ආයුෂ්මත් උදයී තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ වෙයි. හේ භික්ෂුතට “ඇවැත්ති, පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. හෙය් තම මා විසින් පිළිපාදිය යුතු දු” යි සැල කෙරෙණි. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එයේ වී නම් සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙවා. මහණෙනි, එය ද මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයී මහණහු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුසහ එකක් කොට වැඩි මහලු මහණන් පා වැද, උත්තුටුක වැ හිඳ දෙසොත් බුදුන් තමා “ව්‍යන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලමි” යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... ව්‍යාකත ප්‍රතිඛල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “ව්‍යන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙවා. මේ ඥප්තිය යි.

ව්‍යන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයී මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බයාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සබ්බ තෙමේ උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙයි. උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතක්කට රිසියේ නම්, හේ කීහඩ වෙවා. යම්තුනට තො රිසියේ නම්, හේ කීයාව.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බයා විසින් උදයී මහණතට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එහෙයින් කීහඩ ය. මෙසේ මෙය සලකමි.

පඤ්චාගපටිච්ඡනා පිරිවෙස භිමියේ ය.

පාරිවාසිකමුලායපටිකය්‍යනං

1. සො පරිවසනො අනාර එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං අපට්ඨන්තං. සො භික්ඛුනං ආරොචෙයි අහං ආවුසො එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං පඤ්චානපට්ඨන්තං. සො'හං සඛිකං එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛිකං එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං අදුසි. සො'හං පරිවසනො අනාර එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං අපට්ඨන්තං. කථං හු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතී. හතචතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන භි භික්ඛවෙ සඛිකා උදුසිං භික්ඛුං අනාර එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා අපට්ඨන්තාය මුලාය පටිකය්‍යනං. එවං ච පත භික්ඛවෙ මුලාය පටිකය්‍යනිකබ්බො; තෙන භික්ඛවෙ උදුසිතා භික්ඛුනා සඛිකං උපසඬකම්භිං -පෙ- එවමස්ස වච්ඡිතො: “අහං හතෙන එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං පඤ්චානපට්ඨන්තං. සො'හං සඛිකං එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛිකං එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං අදුසි සො'හං පරිවසනො අනාර එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං අපට්ඨන්තං. සො'හං හතෙන සඛිකං අනාර එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා අපට්ඨන්තාය මුලායපටිකය්‍යනං යාමාමි” තී. දුතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාමිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙන ත භික්ඛුනා පටිඛලෙන සඛිකා ඤාපෙනතබ්බො;

3. “සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සඛිකා අයං උදුසි භික්ඛු එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං පඤ්චානපට්ඨන්තං. සො සඛිකං එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං යාමිං. සඛිකා උදුසිණ්‍යා භික්ඛුතො එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා පඤ්චානපට්ඨන්තාය පඤ්චානපට්ඨාසං අදුසි. සො පරිවසනො අනාර එකං ආපතියි ආපජ්ඣි සංඝොතනිකං සුක්කපිඨයිං අපට්ඨන්තං. සො සඛිකං අනාර එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා අපට්ඨන්තාය මුලායපටිකය්‍යනං යාමිති. යදි සඛිකය්‍ය පතතකල්ලං. සඛිකා උදුසිං භික්ඛුං අනාර එකිණ්‍යා ආපතියා සංඝොතනිකාය සුක්කපිඨයා අපට්ඨන්තාය මුලාය පටිකය්‍යනං. එතා ඤාතී.

පාරිවාසිකමූලායපටිකාසනාච

1. හෙතෙම පිරිවෙස් වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස්දිනක් වසන පිරිවෙස සඛ්‍යයාගෙන් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද” යි කැළ කෙළේ ය. භාග්‍යමතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකාසනාච කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලායපටිකාසනාච කළ යුතු: ඒ උද්ධි මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළැඹ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පස් දිනක් වසන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර, නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් ඒ අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) මූලායපටිකාසනාච (මුල් ඇවැතට පෙරළා ඇදීම) ඉල්ලමි” යි දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... වාක්‍ය ප්‍රතිමල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනා අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛ්‍යයාගෙන් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාකපරිවාසය ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට පඤ්චාකපරිවාසය වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාකපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ ඒ අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් ඒ නොපිළිගත් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට (පිළියම් පිණිස) සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකාසනාච ඉල්ලමි. ඉදින් සඛ්‍යයාට ප්‍රාප්ත කාල නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිගත් සඤ්චතනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකාසනාච කරන්නේ ය. මේ යුද්ධිය යි.

සුභ්‍යායුතේ හඳුනා ගැනීම. අයං උදයී භික්‍ෂු එතං ආපතතිං ආපජ්ජි
 ගජ්ඣෙතතිකං සුක්කවිගට්ඨිං පඤ්ඤාභවට්ඨිකං. භො සඛං එකිංසං
 ආපතතිං ගජ්ඣෙතතිකං සුක්කවිගට්ඨිං පඤ්ඤාභවට්ඨිකං පඤ්ඤාභ-
 වට්ඨිකං යාථී. සඛෙසං උදයිංසං භික්‍ෂුනො එකිංසං ආපතතිං ගජ්ඣෙ-
 තතිකං සුක්කවිගට්ඨිං පඤ්ඤාභවට්ඨිකං පඤ්ඤාභවට්ඨිකං අදුසි.
 භො පට්ඨිගජෙනා අනතරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජි ගජ්ඣෙතතිකං සුක්ක-
 විගට්ඨිං අවට්ඨිකං. භො සඛං අනතරං එකිංසං ආපතතිං ගජ්ඣෙත-
 තිකං සුක්කවිගට්ඨිං අවට්ඨිකං මූලාගපට්ඨිකංසං යාථී. සඛෙසං
 උදයී භික්‍ෂු අනතරං එකිංසං ආපතතිං ගජ්ඣෙතතිකං සුක්කවිගට්ඨිං
 අවට්ඨිකං මූලාග පට්ඨිකංසං. යස්සායමනො ඛමති උදයිංසං භික්‍ෂුනො
 අනතරං එකිංසං ආපතතිං ගජ්ඣෙතතිකං සුක්කවිගට්ඨිං අවට්ඨිකං
 මූලාගපට්ඨිකංසං, භො සුභ්‍යායුතං. යස්ස නික්ඛමති, භො සාසෙය්‍ය.

දුතියමි එකමැත්ත. විදුහි - ෧෨- තත්යමි එකමැත්ත. විදුහි - ෧෩-

පටිකතියෙහි සමඛන්ධ උද්ගති විකල්ප අනතුරු එකිණාං අපරාධයා සමූහයක් නීත්‍යානුකූලව පවතින අපරිවර්තනය මූලික පටිකතාවය බවට පරිවර්තනය වීමේ හැකියාව ඇති බවට අවධානය යොමු කළ යුතුය.

පාලි විභික්ඛාදිලාසපටිකාසායනා නිවේදනා.

මානිකාර හමුලා සපරිකසන

1. සෞ පරිව්‍ර්තපරිවෘත්තො මානවතාරතො අනතරා එකං අපඤ්චං
 ආපජ්ජී සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිගංගිං අපට්චන්තං, සො භික්ෂුහං
 ආරොවෙසි: “අහං ආවුසො එකං අපඤ්චං ආපනතී. සඤ්ඤාජ්ජකං සුක්ක-
 ච්ඡිගංගිං පඤ්ඤාතපට්චන්තං, සො’හං උඛ්ඤං එකිත්ථා ආපනතියා සඤ්ඤාත-
 තිකාය සුක්කච්ඡිගංගියා පඤ්ඤාතපට්චන්තාය පඤ්ඤාතපරිවෘත්තං යාමිං, තස්ස
 මෙ සමඛ්ඤා එකිත්ථා අපඤ්චායා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිගංගියා
 පඤ්ඤාතපට්චන්තාය පඤ්ඤාතපරිවෘත්තං අදුසි. සො’හං පරිව්‍රතනො
 අනතරා එකං අපඤ්චං ආපජ්ජී සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිගංගිං අපට්චන්තං.
 සො’හං සඛං අනතරා එකිත්ථා අපඤ්චායා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිගංගියා
 අපට්චන්තාය මූලායපට්ඨකස්සං යාමිං, තං මං සමඛ්ඤා අනතරා එකිත්ථා
 ආපනතියා සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිගංගියා අපට්චන්තාය මූලාය පට්ඨකස්සි.
 සො’හං පරිව්‍ර්තපරිවෘත්තො මානවතාරතො අනතරා එකං අපඤ්චං ආපජ්ජී
 සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිගංගිං අපට්චන්තං, කථං ණු ඛො මයා පට්ඨජ්ජි-
 තං”නති. හතවතො එකමන්තං ආරොවෙසුං.

2. තෙත හි හිතවෙලි ගවේශ, උද්ඝ්න, හිතවු, අනන්තරා එකිනා; අපවතීයා ගතභවතීයාග පුතකවිතවීයා අපවිච්ඡන්තාග මුලාග පටිකසානු.

1. മിത്രം, അ.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනය අසාමා: මේ උදයි මහණ පඤ්චානපට්ඨන්තා එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සඛ්‍යාගෙන් පඤ්චානපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්චානක සුක්ක-විසංඛි ඇවැතනට පඤ්චානපට්ඨන්තා ඉල්ලී ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට පඤ්චානපට්ඨන්තා එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චානපට්ඨ-ව්‍යාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසන්නේ ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි, ඇවැතනට පැමිණියේ ය හෙ තෙම සඛ්‍යා-ගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් ඒ සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම (මුල් ඇවැතට ඇදීම) ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණනට අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම කෙරේ. උදයි මහණනට අතර අවන් එක් අපට්ඨන්තා සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම යම් ආසුමෙතක්නට රිසියේ නම් හෙ තෙම නිකඩ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම් හේ කියාමා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණ තෙම අතර පැමිණි නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම කරුණ ලද්දේ ය. සඛ්‍යාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිකඩ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ සලකමි”යි

පාටිච්ඡාසකමූලායපටිකාසාම යිමි.

මානවතාරකමුලායපටිකාසාම

1. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානවට සුදුසු වුයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම මහණනට “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්ක-විසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පඤ්චානපට්ඨන්තා ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පස්දිනක්පිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චානපට්ඨන්තා දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම ඉල්ලිමි. සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට නොපිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකාසාම කෙරේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතිවෙමි, මානවට සුදුසු වුයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි සැල කෙරේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කලහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක:)

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චානක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට උදයි මහණනට මූලායපටිකාසාම කෙරේවා.-

එවං ච පන භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතසබ්බා: තෙන භික්ඛවෙ උද්ධිතා භික්ඛුතා සඛ්ඤා උපසඛ්ඤාමිති: එකංසං උත්තාරාසඛ්ඤා කරිත්ථා බුඛ්ඤානං භික්ඛුතං පාදෙ වාදිත්ථා උක්ඛුපිතං තිසිදිත්ථා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්ථා එවමස්ස වචනිතයා: “අහං භනෙත එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො’හං සඛ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං යාමිං, තස්ස මෙ සඛ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං අද්ධිං, සො’හං පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං අපටිච්ඡන්තං, සො’හං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තං මං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තං මං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං”ති, දුතියමි යාමිතබ්බො, තතියමි යාමිතබ්බො, වාතෙතන භික්ඛුතා පටිඛලෙත සඛ්ඤා ඤාපෙතසබ්බා:

3. “සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛ්ඤා, අහං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං, සො සඛ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං යාමිං, තස්ස සඛ්ඤා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පඤ්ඤානපට්ඨායං අද්ධිං, සො පරිවසනෙතා අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං අපටිච්ඡන්තං, සො සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තං මං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තං පරිවුත්ථපරිවාසො මානසාර්ථකො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං අපටිච්ඡන්තං, සො සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තං සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, තදි සඛ්ඤා පනතකල්ලං, සඛ්ඤා උද්ධිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, එසා ඤාතති,

සුඤ්ඤා මෙ භනෙත සඛ්ඤා: අහං උද්ධි භික්ඛු එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං - ථෙව - සො පරිවුත්ථපරිවාසො මානසාර්ථකො අනතරා එකං ආපත්තිං ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතනිකං සුක්ඛකම්පිතං අපටිච්ඡන්තං, සො සඛ්ඤා අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, සඛ්ඤා උද්ධිං භික්ඛුං අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං යාමිං, සස්සායසමෙසා ඛමිති උද්ධිස්ස භික්ඛුතො අනතරා එකිස්සා ආපත්තියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්ඛකම්පිතයා අපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සනං, සො ඤාණස්ස, යස්ස නික්ඛමිති, සො භාසෙස්ස.

මහණෙනි, මෙසේ මුලට ඇද්ද යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු විසින් සබ්බසා වෙත ඵලාභි, උතුරුසත ඵකස් කොට, වැඩි මහලු මහණන් පා වැද උන්තුටුක වැ හිද, දෙකොත් මුදුන් තබා, 'වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස්දිනකට පිරිවෙස ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙනෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස්දිනක පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ ඒ එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සබ්බ තෙනෙම අතරු අවන් අපට්ඨන්තා වූ එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇත්තෙමි, මානවට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට සබ්බසාගෙන් මූලායපටිකයානාව ඉල්ලමි' යි මෙතෙක් කිය යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්නු විසින් සබ්බ තෙනෙම මෙසේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙනෙම මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙය් ය. තෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස් දවසට පිරිවෙස ඉල්ලි ය. ඔහුට සබ්බ තෙනෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පස් දවසකට පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස් වසනුයේ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙය් ය. හේ අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව ඉල්ලි ය ඔහුට සබ්බ තෙනෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ, ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙය් ය. තෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාග්‍යා කාල නමි, සබ්බ තෙනෙම උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරේවා. මේ ඥාණිය යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙනෙම මබස් අසාවා: මේ උදයි මහණ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙය් ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානවට සුදුසු වූයේ ඒ අතරු නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතකට පැමිණියෙය් ය. තෙ තෙම අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව සබ්බසාගෙන් ඉල්ලයි. සබ්බ තෙනෙම උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කෙරෙයි. උදයි මහණකට අතරු අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකයානාව කිරීම යම් අසාමාන්‍යතාව රිසියේ නමි, හේ නිත්‍ය ඵෙවා, යම්කුට නො රිසියේ නමි හේ කියාවා.

දුතියමි එතමන් වදම් -පෙ- තතියමි එතමන් වදම් -පෙ-

පටිකක්ඛිතො සබ්බෙත උද්භි භික්ඛු අනතුරු එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්ඨිත්තාය මූලායපටිකස්සනා, ඛමති සබ්බස්ස, තස්මා භුණ්ති. එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

මානසාදරසමූලායපටිකස්සනා නිවසිතා.

නිකාපනතිමානිකං

1. හො පරිවුත්ථප්පිට්ඨො භික්ඛුනං අරෙවෙසි: අහං ආවුසො එකං ආපනතියං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං -පෙ- සො'හං පරිවුත්ථප්පිට්ඨො, කපං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති. හතවතො එතමන් අරෙවෙසු.

2. හෙන හි භික්ඛවෙ සබ්බො උද්භිස්ස භික්ඛුතො තිස්සන්තො ආපනතියං ඡාරතං මානතං දෙභු. එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතබ්බො: හෙන භික්ඛවෙ උද්භිතා භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්මාමිත්වා එකංගං උපතරුසම්මං කරිත්වා බුඩ්ධිතං භික්ඛුනං පාදෙ වැඩිමා උක්ඛුට්ඨං නිසිදිත්වා අඤ්ඤිං පග්ගහෙත්වා එවමස්ස වට්ඨිතො: අහං හතොන එකං ආපනතියං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං. සො'හං සබ්බං එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය යාමිං. තස්ම භෙසම්මං එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය පඤ්චාහපට්ඨිත්තාය අද්දසි. හො'හං පරිවුත්ථප්පිට්ඨො අනතුරු එකං ආපනතියං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨිත්තං. සො'හං සබ්බං අනතුරු එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්ඨිත්තාය මූලායපටිකස්සනං යාමිං. තං මං සබ්බො අනතුරු එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්ඨිත්තාය මූලාය පටිකස්සි. හො'හං පරිවුත්ථප්පිට්ඨො මානසාදරසො අනතුරු එකං ආපනතියං අපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකං අපට්ඨිත්තං. සො'හං සබ්බං අනතුරු එකිණ්ණා ආපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්ඨිත්තාය මූලාය-පටිකස්සනං යාමිං. තස්ම භෙසම්මං අනතුරු එකිණ්ණා අපනතියා සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකාය අපට්ඨිත්තාය මූලාය-පටිකස්සි. හො'හං හතොන පරිවුත්ථප්පිට්ඨො සබ්බං තිස්සන්තො ආපනතියං ඡාරතං මානතං යාවාමි හි. දුතියමි යාවිතබ්බො -පෙ- තතියමි යාවිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පට්ඨලෙන සබ්බො ඤ්ඤෙතබ්බො:

3. "සුඤ්ඤාමෙ භතෙන සබ්බො. අහං උද්භි භික්ඛු එකං ආපනතියං ආපජ්ජිං සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකං පඤ්චාහපට්ඨිත්තං -පෙ- සො පරිවුත්ථප්පිට්ඨො සබ්බං තිස්සන්තො ආපනතියං ඡාරතං මානතං යාවාමි. යදි සබ්බස්ස පතකකල්ලං, සබ්බො උද්භිස්ස භික්ඛුතො තිස්සන්තො ආපනතියං ඡාරතං මානතං දෙදෙයා. එසා ඤ්ඤති.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

සමයා විසින් උදයි මහණ තෙම අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කරණ ලද්දේ ය. සමයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිකම ය. මෙසේ මෙය සලකමි”යි.

මානනාරකමූලායපටිකස්සනාව නිමි.

නිකායනිකාන

1. තෙ තෙම වුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, “ඇවැත්නි, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි මහණුන්ට සැල කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දැන්වූහ.

2. මහණෙනි, එසේ වී නම් සමය තෙමේ උදයි මහණන්ට තුන් ආපනතිනට ආභිරුත්‍රික මානන දේවා. මහණෙනි, මෙසේ එය දිය යුතු: ඒ උදයි මහණුන් විසින් සමයා වෙත එළැඹ “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සමයාගෙන් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය ඉල්ලමි. ඒ මට සමය තෙමේ පඤ්චාගප්‍රතිවර්තන එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පඤ්චාගපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට සමයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලමි. සමය තෙමේ මට අතර අවන් නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට සුදුසු වූයෙමි, අතර නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව සමයාගෙන් ඉල්ලමි. ඒ මට සමය තෙමේ නොපිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි අතුරු ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සමයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආභිරුත්‍රික මානන ඉල්ලමි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු ... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල මහණන්හු විසින් සමය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සමය තෙමේ මවස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිගත් එක් සඤ්චනනක සුක්කවිසංඛි ඇවැතට පැමිණියේ ය ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ සමයාගෙන් තුන් ඇවැත්නට ආභිරුත්‍රික මානන ඉල්ලයි. ඉදින් සමයාට ප්‍රාප්තකල වී නම්, සමය තෙමේ උදයි මහණන්ට තුන් ඇවැත්නට ආභිරුත්‍රික මානන දේවා. මේ ඥාතිය යි.

සුභංකු මෙ භවෙන සමෙසා, අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආරතනං.
 ආරතං සංඝොත්තනං. සුක්කභිසංචි. පඤ්ඤාභරපිට්ඨනං. -සෙ- සො පරි-
 වුජ්ඣපරිවාසො සමිං. භික්ඛුනං. ආරතනං. ඡාරතං. මානතං. යාමභි.
 සමෙසා උද්ගිස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනං. ආරතනං. ඡාරතං. මානතං.
 ඥෙභි. යසායසමමො, ඛමභි උද්ගිස්ස භික්ඛුනො භික්ඛුනං. ආරතනං.
 ඡාරතං. මානතංසස දුතං, සො භුඤ්ඤායා. යසා නක්ඛමභි, සො භාසෙසා.

දුතියවර්ග ජනමණ්ඩල ව්‍යුහි - ෧෧ - තෘතීයවර්ග ජනමණ්ඩල ව්‍යුහි - ෧෧ -

දිනක සෙසෙක උද්ධමන හික්මනො තිසන නතං ආරතතීනං ඡාරතතං මානතතං, ඛමති සමසං, තසමා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරගමි” ති.

வினா: கருநாடக, உத்தர, விகிதம். விவரம்.

මානවවාදී කමිලා සප්තක සහතික

1. සො මනසානං වර්ණනා අනතුරු එකං ආපතති. ආපජ්ජිතං සංකප්පිතං සුක්කපිතං. අපටිච්ඡන්තං, සො භික්ෂුණං අංශුවෙසි; අහං ආට්ඨසෙමි එකං ආපතති. ආපජ්ජිතං සංකප්පිතං. සුක්කපිතං. පඤ්චානං පටිච්ඡන්තං. -ඉඨ- සො'හං මානසානං වර්ණනා අනතුරු එකං ආපතති. අපජ්ජිතං සංකප්පිතං සුක්කපිතං. අපටිච්ඡන්තං. කථං ඤාමි සො පටිපජ්ජිතං භවතෙ. එකමන්තං අංශුවෙසං.

2. තෙත හි හික්කවෙ සමඟ: උදුසි. හික්කු. අනතරු එකිණා
 අපතනියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කභිසට්ඨියා අපට්ඨිකතාය පටිකසසිනි:
 ඡාරතතා. මානතතා. දෙතු. එවං ව පන හික්කවෙ මූලාය
 පටිකසසිනිකමො: තෙත හික්කවෙ උදුසිනා හික්කුනා සමං උපසම්බද්ධිනි:
 එකං. උතතරුසමං කරනී: වුඛිකානං හික්කුනං පාදෙ වද්දිනි: උක්කුටිකං
 නිසිද්දිනා අඤ්ඤාපි. පඤ්ඤානි: එවමසා වචනියො: අහං සනෙත එකං
 අපතනියා: අපජ්ජි. සඤ්ඤානනිකං සුක්කභිසට්ඨියි. පඤ්ඤානපට්ඨිකතා. සො'හං
 සමං. එකිණා: අපතනියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කභිසට්ඨියා පඤ්ඤාන-
 පට්ඨිකතාය පඤ්ඤානපට්ඨිකතා. යාපි. තස්ස මෙ සමඟ: එකිණා: අපතනියා
 සඤ්ඤානනිකාය සුක්කභිසට්ඨියා පඤ්ඤානපට්ඨිකතාය පඤ්ඤානපට්ඨිකතා
 අදුසි. සො'හං පට්ඨිකතො: අනතරු එකං. අපතනියා: අපජ්ජි. සඤ්ඤානනිකං
 සුක්කභිසට්ඨියි. අපට්ඨිකතං. සො'හං සමං. අනතරු එකිණා: අපතනියා
 සඤ්ඤානනිකාය සුක්කභිසට්ඨියා අපට්ඨිකතාය මූලාය පටිකසසිනං
 යාපි. තං මං සමඟ: අනතරු එකිණා: අපතනියා සඤ්ඤානනිකාය
 සුක්කභිසට්ඨියා අපට්ඨිකතාය මූලාය පටිකසසි. සො'හං පට්ඨිකතො: අනතරු
 මානතතරුසමං. අනතරු එකං. අපතනියා: අපජ්ජි. සඤ්ඤානනිකං සුක්කභිසට්ඨියි.
 අපට්ඨිකතං. සො'හං සමං. අනතරු එකිණා: අපතනියා සඤ්ඤානනිකාය
 සුක්කභිසට්ඨියා අපට්ඨිකතාය මූලාය පටිකසසිනං. යාපි. තස්ස මෙ
 සමඟ: අනතරු එකිණා: අපතනියා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කභිසට්ඨියා
 අපට්ඨිකතාය මූලාය පටිකසසි. සො'හං සනෙත පට්ඨිකතො: අනතරු
 සමං. තිස්සනං. අපතනියා ඡාරතතා. මානතතා. යාපි.

චගන්ත, සඬ්ඝ තෙමේ මඬන් අසාවා: මේ උද්භි මහණ පඤ්චාන පුඤ්චිත්තන එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතනට පැමිණිණේ ය ... හේ පිරු පිරිවෙස් ඇතින් සඬ්ඝයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්තික මානව ඉල්ලයි. සඬ්ඝ තෙමේ උද්භි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්තික මානව දෙයි. උද්භි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්තික මානව දීම යම් ආශ්‍රමතකට පිහිටේ නම් හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො පිහිටේ නම්, හේ කීයාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඬ්ඝයා විසින් උද්භි මහණතට තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්තික මානව දෙන ලද්දේ ය. සඬ්ඝයාට පිහිටයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි.

කිකාසනති මානව නිමිසේ ය.

මානවතාවාදීකමුලායපටිකයානාව

1. හේ මානව පුරුණයේ, අතර නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතනට පැමිණිණේ ය. හේ භික්ෂුතට “ඇවැත්නි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතනට මම පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානව පුරුණයෙමි, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතු ද” යි යාළු කෙළේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේතුව:) මහණෙනි, එසේ නම් සඬ්ඝ තෙමේ උද්භි මහණතට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව කොට, භාචිරුත්තික මානව දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මුලායපටිකයානාව කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උද්භි මහණහු විසින් සඬ්ඝයා වෙත එළැඹ උතුරු සහ එකක් කොට වැඩිමහලු තෙරුන් පා වැද උත්තුවූහ වෑ හිඳ, දෙහොත් මුදුනැ තබා මෙසේ කීයා යුතු වන්නේය: “වහන්ස, මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට පස්දිනක් පිරිවෙස සඬ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඝ තෙමේ පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට පස් දිනක් පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වහන්සෙනි, අතර, නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව සඬ්ඝයා වෙතින් ඉල්ලිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙසැත්තෙමි, මානවව සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතක් අවනිමි. ඒ මම අතර, අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඬ්ඝ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්ඛවිසමි ඇවැතට මුලායපටිකයානාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, තුන් ඇවැතුන් සදහා සරයෙක මානව සහසු යැදිමි.

තමා මේ සමයය; තිසරනං. අපරතනං. ඡරතනං. මානතනං. අදුඝි.
 සෝ'භං. මානතනං. චරතනං. අනතරං. එසං. අපරතනං. අපරතං. සමෙකතනං.
 සුකතපිඨං. අපරිච්ඡතනං. සෝ'භං. භතනං. සමයං. අනතරං. එසං. අපරතනං.
 සමෙකතනං. සුකතපිඨං. අපරිච්ඡතනං. මුලං. පටිකසං. යාමං. ති.
 දුරිගමි. යාමං. -පෙ- තනිගමි.
 යාමං. -පෙ- මානතනං. චරතනං. පටිකසං. සමයං. සුකතපිඨං.

3. “සුභංගු මෙ හතොත සමෙසා, අයං උදයී භික්ඛු එකං ආපතනං ආපජ්ඣී සඤ්චතනිකං සුක්කපිතවිට්ඨී පඤ්චානපට්ඨිච්ඡන්තං - පෙ-., සො පට්ටිච්ඡිපට්ඨාසො සමිසං භික්ඛන්තං ආපතනිතං ඡාරතං මානතං යාථි සමෙසා උදයිසං භික්ඛුනො භික්ඛන්තං ආපතනිතං ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො මානතං මරණො අනාරො එකං ආපතනි. අපජ්ඣී සඤ්චතනිකං සුක්කපිතවිට්ඨී අපට්ඨිච්ඡන්තං සො සමිසං අනාරො එකිසං ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කපිතවිට්ඨියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලාය පටිකසෙයං යාවතී. යදි සමිසං පත්තකල්ලං සමෙසා උදයි. භික්ඛු අනාරො එකිසං ආපතනියා සඤ්චතනිකාය සුක්කපිතවිට්ඨියා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලාය පටිකසෙයංය, එසා ඤාතනී.

සුඛයානු මෙ හතොත සමෙකා. අයං උද්ධි භික්ඛු එකං අපඤ්චිතං
 අපඤ්චිතං සංකප්පිතං. සුඛකම්මකම්මං පඤ්චාගච්චන්තං. -පෙ- සො
 භාග්ගො වරහො. අනාරා එකං අපඤ්චිතං අපඤ්චිතං සංකප්පිතං
 සුඛකම්මකම්මං අපච්චන්තං. සො සමිකං අනාරා එකිකං අපඤ්චිතං
 සංකප්පිතං සුඛකම්මකම්මං අපච්චන්තං මුලං පටිකස්සං. යාමිති,
 සමෙකං උද්ධි භික්ඛු. අනාරා එකිකං අපඤ්චිතං සංකප්පිතං
 සුඛකම්මකම්මං අපච්චන්තං මුලං පටිකස්සං. යසංගසංගො මෙති
 උද්ධිකං භික්ඛුතො. -පෙ- මුලං පටිකස්සං, සො තුඤ්ඤං. යසං
 තත්ථමිති, සො භාග්ගො.

දුතියමි එතමිනි. විදුමි: - ෧෪- තනියමි එතමිනි. විදුමි: - ෧෫-

පටිකයින්ගේ සහයෙන් උදෙසා භික්ෂු අනන්තරා එකිණ්ණා ආපනතියා සහයෝගිතාවය සුකතවිමසියා මූලාශ්‍ර පටිකයන්ගේ බමනි සහයෙන්, තමා භුක්ති, එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

4. එවං ව පන නිකඤ්ච ඡාරතතා මානතතං දුකඛං: භෙත නිකඤ්චෙ උදයිතා නිකත්තා සඛිං උපසඛිකමිති: -පෙ- එවමසා විචිතියො: අභං භතෙන එකං අපතති. අපඤ්ඤා සංකප්පිතනිකං සුක්කච්චියං. අපච්චිකතං -පෙ- තං මං සඛෙසා -පෙ- මුලාය පටිකසී. භෝ'භං පරිවුත්ථපථවංසො මානතතාරතො අනතරං එකං අපතති. අපඤ්ඤා සංකප්පිතනිකං සුක්කච්චියං. අපච්චිකතං -පෙ- තං මං සඛෙසා -පෙ- මුලාය පටිකසී -පෙ- භෝ'භං භතෙන පරිවුත්ථපථවංසො සඛිං තීය්‍යන්තං අපතති. ඡාරතතං මානතතං යාමී. තස්ස මෙ සඛෙසා තීය්‍යන්තං අපතති. ඡාරතතං මානතතං අදුග්ගි භෝ'භං මානතතං විරතෙන අනතරං එකං අපතති. අපඤ්ඤා සංකප්පිතනිකං සුක්කච්චියං. අපච්චිකතං. භෝ'භං භතෙන සඛිං අනතරං එකීය්‍යං අපතති. සංකප්පිතනිකං සුක්කච්චියං. අපච්චිකතං ඡාරතතං මානතතං යාමාමිති.

ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දුකි. ඒ මම මානව පුරුෂයෙහි, අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවතී. වහන්ස, (ඒ මම අතර අවන්) නො පිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයක් සහන යදි" යනු යි. දෙවනු ද යදිය යුතු ... තෙවනු ද යදිය යුතු... විසන් පිළිබල මහණන්හු විසින් මෙසේ සහ තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. "සහ තෙමේ මබස් අතාවා. මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවත ... හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ තුන් ඇවැත්තට සහන සරයක මානව යදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට තුන් ඇවැත්තට සරයක මානව දුක. හේ මානව පුරුෂයේ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවත. හේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයක් සහන යදි. ඉදින් (මෙය) සහනට ප්‍රායා-කාල කල්පයක් වේ නම්, සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රයක් සහන ය. මේ දෙවනි ය.

සහ තෙමේ මබස් අතාවා: මේ උදයි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවත ... හේ මානව පුරුෂයේ, අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයක් සහන යදි. සහ තෙමේ උදයි මහණට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තට මූලාශ්‍රයක් සහන ය. තෙරෙයි උදයි මහණට ... මූලාශ්‍රයක් සහන යම් අයුතුකමක්ට පිළියේ නම්, හේ නිකඩ වන්නේ ය. යමක්ට නො පිළියේ නම්, හේ කියන්නේ ය. දෙවනු මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු මේ කරුණ කියමි ... සහන විසින් උදයි මහණ තෙම අතර අවන් එක් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්ත සදහා මූලාශ්‍රයක් සහන යන්න පිළිසන්තා ලද සහනට කැමෙයි. එහෙයින් නිකඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි" යනු යි.

4. මහණෙනි, මානව ද මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණ විසින් සහන කර එලැබි ... මෙසේ කිය යුතු: "වහන්ස, මම එක් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවතී... ඒ මා සහ තෙමේ මූලට පිළිකැයි. ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙහි, මානව සුදුසු-යෙහි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අව-තී ... සහ තෙමේ ඒ මා ... මූලට පිළිකැයි ... වහන්ස, ඒ මම පිරිවුසු පිරිවෙස් ඇතියෙහි, තුන් ඇවැත්ත සදහා සරයක් පිරිස යුතු මානව සහන යදිමි. ඒ මට සහ තෙමේ තුන් ඇවැත්තට සරයක් පිරිස-යුතු මානව දුක ඒ මම මානව පුරුෂයෙහි, අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තේ අවතී. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චිතයක සුක්ඛයාට ඇවැත්තට සරයක් පිරිය යුතු මානව යදිමි" යි.

දුතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- තතියමපි යාචිතබ්බො -පෙ- ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සභෙසා සද්දෙතනබ්බො;

“සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සභෙසා; අයං උද්ධි භික්ඛු -පෙ- ඡාරතතං මානතතං යාචති. යදි සභෙසා පතන කල්ලං සභෙසා උද්ධිස්ස භික්ඛුනො -පෙ- ඡාරතතං මානතතං දදෙය්‍ය එසා සද්ධති.

සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සභෙසා -පෙ- සභෙසා; උද්ධිස්ස භික්ඛුනො ඡාරතතං මානතතං දෙති -පෙ- දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි; -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි; -පෙ-

දින්නං සභෙසාන උද්ධිස්ස භික්ඛුනො; අනතරං එකිස්සා අපතතිස්සා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්සා අපට්ඨිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං, ඛමෙති සභෙසා, තස්මා භුණ්ති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානතතවාදිහමුලායපටිකස්සනා නිව්ඛිතා.

අබ්බානාරහමුලායපටිකස්සනා

1. සො විණ්ණමානතෙතො අබ්බානාරහො අනතරං එකං අපතතිං අපඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං අපට්ඨිච්ඡන්තං, සො භික්ඛුනං අරුඤ්ඤානං; අහං අවුසො එකං අපතතිං අපඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්ඤානපට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතෙතො අබ්බානාරහො අනතරං එකං අපතතිං අපඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං අපට්ඨිච්ඡන්තං, කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති. හගවතො එතමන්ථං අරුඤ්ඤානං.

2. “තෙන හි භික්ඛවෙ සභෙසා උද්ධිං භික්ඛුං අනතරං එකිස්සා; අපතතිස්සා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්සා අපට්ඨිච්ඡන්තාය මුලාය පටිකස්සිතො ඡාරතතං මානතතං දෙතු. එවං ච පත භික්ඛවෙ මුලාය පටිකස්සිතබ්බො; -පෙ- එවං ච පත භික්ඛවෙ ඡාරතතං මානතතං දතබ්බං -පෙ- දින්නං සංඝෙන උද්ධිස්ස භික්ඛුනො; අනතරං එකිස්සා අපතතිස්සා සඤ්ඤානනිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨිස්සා අපට්ඨිච්ඡන්තාය ඡාරතතං මානතතං, ඛමෙති සභෙසා, තස්මා භුණ්ති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අබ්බානාරහමුලායපටිකස්සනා නිව්ඛිතා.

මුලායපටිකස්සිතස්ස අබ්බානා

1. සො විණ්ණමානතෙතො භික්ඛුනං අරුඤ්ඤානං; අහං අවුසො එකං අපතතිං අපඤ්ඤානනිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨිං පඤ්ඤාන පට්ඨිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණමානතෙතො, කථං හු බො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති, හගවතො එතමන්ථං අරුඤ්ඤානං.

දෙවනු ද යැදිදු යුතු: තෙවනු ද යැදිදු යුතු ... විසින් පිළිබුල් මගණක් හු විසින් සහ තෙමේ (මෙසේ) දැන්විය යුතු: “වහන්ස, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා: මේ උදයි මගණ ... සරියක් පිරිය යුතු මානස යදී. ඉදින් මේ කම සහනට ප්‍රාප්තතාල නම් සහ තෙමේ උදයි මගණනට සරියක් පිරිය යුතු මානස දෙන්නේ ය. මේ ඥප්ති යා.

“වහන්ස, සහ තෙමේ මඬස් අසාවා ... සහ තෙමේ උදයි මගණනට සරියක් පිරිය යුතු මානස දෙයි ... දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සහනු විසින් උදයි මගණනට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්ඤා-තනක සුක්ඛියාපි ඇවැතට සරියක් පිරිය යුතු මානස දෙන ලද. සහනට පිහියෙ යි. එසෙසින් නිහඬ යා. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

මානසානුචිත මූලායපටිකාසාධනාම නිමි.

අබ්බානාරක මූලායපටිකාසාධනාම

1. හේ පිරු මානස ඇත්තේ අබ්බානතට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛියාවට ඇවැතට පැමිණියේ ය. හේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම එක් පඤ්ඤාතනක සුක්ඛියාවට ඇවැතට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානස ඇතිවෙමි, අබ්බානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛියාවට ඇවැතට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතුද” යි යාල කෙසේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් යාල කලහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළසේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සහ තෙමේ උදයි මගණනට අතර අවන් නො පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛියාවට ඇවැතට මූලායපටිකාසාධනාම කොට, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ මූලායපටිකාසාධනාම කල යුතු... මහණෙනි, මෙසේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා විසින් පිළිපැදිය යුතුද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් යාල කලහ.

අබ්බානාරක මූලායපටිකාසාධනාම නිමි.

මූලායපටිකාසාධන අබ්බානාම

1. හේ පිරු මානස ඇත්තේ භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පඤ්ඤාතනක සුක්ඛියාවට ඇවැතට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානස ඇතිවෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය යුතුද” යි මෙය කී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් යාල කලහ.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ හේතු:) මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදාසී මහණ අධ්‍යාන කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ අධ්‍යාන කළ යුතු: මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණහු විසින් සඛ්‍යයා වෙත එළඹ ... මෙසේ කියා යුතු:

“වහන්ස, මම පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට පඤ්චාස-පරිවාසය ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ පඤ්චාසප්‍රතිවර්තන වූ එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට පඤ්චාසපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට සඛ්‍යයාගෙන් මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් වූ එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානතට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව මකළේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ තුන් ඇවැත්තට භාචිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. ඒ මම මානන පුරන්නෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. ඒ මම පිරු මානන ඇත්තෙමි, අධ්‍යානයට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතනට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කෙළේ ය. ඒ මම සඛ්‍යයාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානන ඉල්ලිමි. ඒ මට සඛ්‍ය තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතතක සුක්කච්චයටී ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානන දුන්නේ ය. වහන්ස, ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි, සඛ්‍යයාගෙන් අධ්‍යානය ඉල්ලමි” යනු හි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු. තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. වාසනා ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙතේ) දැන්විය හුණු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මබන් අසාවා: මේ උද්ධි මහණ පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට පස්දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට පඤ්චාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙසෙන්නේ ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙතෙම ඒ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, මානහට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හේ වුසු පිරිවෙස් ඇත්තේ, සබ්බසාගෙන් භුක් ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානහ ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට භුක් ඇවැත්නට භාචිරුත්‍රික මානහ දුන්නේ ය. හේ මානහ පුරුණුයේ, ඒ අතර එක් නොපිළිසන් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානහ ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම පිරු මානහ ඇත්තේ, අබ්බානසට සුදුසු වූයේ, ඒ අතර නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක ඇවැතට මූලායපට්ඨකස්සනාව ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට උද්ධි මහණහට මූලායපට්ඨකස්සනාව කෙළේ ය. හෙ තෙම සබ්බසාගෙන් අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානහ ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අතර අවන් නොපිළිසන් එක් සඤ්චතනක සුක්කච්චයට්ඨි ඇවැතට භාචිරුත්‍රික මානහ දුන්නේ ය. හේ පිරු මානහ ඇත්තේ, සබ්බසාගෙන් අබ්බානස ඉල්ලයි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාජානාල වේ නම්, සබ්බ තෙමේ උද්ධි මහණහට අබ්බාන කම්ම කෙරේවා. මේ ඥානිය යි.

සුඤ්ඤානං මෙ භවතො සමෙකා. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පඤ්ඤාපථිච්ඡන්දනං. -පෙ- සො විඤ්ඤාමානවතො සමිකං අබ්බාතං යාවති. සමෙකා උද්ගි භික්ඛු අබ්බෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උද්ගිස්ස භික්ඛුතො අබ්බාතං, සො ඤාණස්ස, යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්ස.

දුතියමි ඵනමන්ථං වදමි -පෙ- තතියමි ඵනමන්ථං වදමි -පෙ- අඛිතො සමෙකන උද්ගි භික්ඛු. ඛමති සමිකස්ස, තතමා ඤාණති. ඵමමෙතං ධාරයාමි” ති.

මූලාසපටිකස්සනාමානං.

පක්ඛපටිච්ඡන්දනාපට්ඨාසො

1. තෙන ඤා පන සමගෙන අයස්මා උද්ගි එකං ආපතති. ආපතො හොති සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනං, සො භික්ඛුතං ආරොචෙති: “අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනං, කථනානුඤා මයා පටිපජ්ජිතබ්බන්ති.” භගවතො ඵනමන්ථං. ආරොචෙත්සු: තෙන හි භික්ඛුවෙ සමෙකා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛ- පටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙතු. එවං ච පන භික්ඛුවෙ දුතබ්බො: තෙන භික්ඛුවෙ උද්ගිතා භික්ඛුතා සමිකං උපසමිකමිත්වා -පෙ- ඵමමෙතං වචනියො: “අහං භවතො එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනං, සො’හං භවතො සමිකං එකියා ආපතති. සංඝොපක- නිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවමි” ති. දුතියමි යාවතබ්බො, තතියමි යාවතබ්බො.

2. ව්‍යතෙනන භික්ඛුතා පට්ඨාසෙන සමෙකා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤානං මෙ භවතො සමෙකා: අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනං, සො සමිකං එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛ- පට්ඨාසං යාවති. යදී සමිකස්ස පත්තකල්ලං, සමෙකා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං දදෙය්ස, එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤානං මෙ භවතො සමෙකා. අයං උද්ගි භික්ඛු එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඝොපකනිකං සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනං, සො සමිකං එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං යාවති. සමෙකා උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං දෙති. යස්සායස්මතො ඛමති උද්ගිස්ස භික්ඛුතො එකියා ආපතති. සංඝොපකනිකාය සුක්කාචිකං. පක්ඛපටිච්ඡන්දනාය පක්ඛපට්ඨාසං දුතං, සො ඤාණස්ස, යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්ස.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේය. හෙතෙම පිරු මානස ඇත්තේ සඛ්‍යායාගෙන් අඛ්‍යාන කමය ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට අඛ්‍යානකමය කෙරෙයි. යම් ආයුෂමකක්-කට උදයි මහණකු පිළිබඳ අඛ්‍යාන කමය රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සඛ්‍යා විසින් උදයි මහණ තෙම අබිතිත (=අඛ්‍යානකමය කරුණ ලැබේ) වෙයි. එය සඛ්‍යායාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

මූලායපටිකාසකාසය පිළිබඳ අඛ්‍යානය යි.

පක්කපටිච්ඡන්ධාපරිවාසය

1. එ සමයෙහි වනාහි ආයුෂමත් උදයි තෙම පක්කයක් පිළිසන් වූ සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. “ඇවැත්නි, මම පක්කයක් පිළිසන් එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි හේ භික්ෂුකට කී ය. ඔහු භාග්‍යාවතුන් වහන්සේට මේ පරිත් සැල කලක. භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළේය: “මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්කප්‍රතිච්ඡන්ධාන එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පිරිවෙස දේවා. එය මෙසේ දිය යුතු: ඒ උදයි මහණකු විසින් සඛ්‍යා කර එළැඹ ... “වහන්ස, මම පක්කයක් පිළිසන් එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම පක්කප්‍රතිච්ඡන්ධාන එක් සඤ්චායනක සුක්ක-විසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය සඛ්‍යා යදිමි” යි මෙසේ යැද්ද යුතු. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු.

2. වාක්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සඛ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි මහණ පක්කයක් පිළිසන් එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය හෙතෙම පක්කයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. ඉදින් සඛ්‍යායාට පැමිණි කල් ඇති කමයෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි භික්ෂුකට පක්කයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මඛස් අසාවා. මේ උදයි භික්ෂු තෙම පක්කයක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතකට පැමිණියේ ය. හෙතෙම සඛ්‍යායාගෙන් පක්කප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය සඛ්‍යා යදී. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණකට පක්කප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය දෙයි. උදයි භික්ෂුකට පක්කප්‍රතිච්ඡන්ධාන වූ එක් සඤ්චායනක සුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පක්කපරිවාසය දීම යම් ආයුෂමකක්කට රිසියේ නම්, හේ නිහඬ වේවා. යම්කුට නො රිසියේ නම් හේ කියාවා.

දුතියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- තනියමපි එතමන්. වදාමි. -පෙ- දිනො සමෙක පුද්ගලයෙකු හික්කුනො එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසො. ඛමති සමසංයො, තසමා භුංගති. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පක්කපච්චන්තනපරිවාසො.

පක්කපාරිවාසිකමූලායපටිකයානං.

1. සො පරිවසනො අනතර එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකරියං. පඤ්චාගපච්චන්තනං, සො හික්කුනං ආරොපෙයි. අහං ආවුසො එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකරියං. පක්කපච්චන්තනං, සො'හං සමසං එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙකා එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනතර එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකරියං. පඤ්චාගපච්චන්තනං. කථං ණු ඛො මියො පටිපජ්ජතබ්බනති?.

2. භගවතො එතමන්. ආරොපෙත්සං. තෙන හි හික්කුනෙව සමෙකා පුද්ගලයෙකු හික්කුන අනතර එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පඤ්චාගපච්චන්තනාය මූලාය පටිකසීති. පුරිමාය ආපතතියො සමොධාන-පරිවාසං ඥාතු. එවඤ්ච පන හික්කුනෙව මූලාය පටිකසීතිතබ්බො: තෙන හික්කුනෙව පුද්ගලයෙකු හික්කුනා සමසං උපසමකමිති. එකංයං උත්තරාසඛිං භාරිති. වුඛ්භංගං හික්කුනං පාඤ්ඤ වාදිති. උත්තරාසඛිං නිසීදිති. අඤ්ඤා පසාහෙති. එවමස්ස වචනීයො: අහං භනොන එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකරියං. පක්කපච්චන්තනං, සො'හං සමසං එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසං යාමිං. තස්ස මෙ සමෙකා එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පක්කපච්චන්තනාය පක්කපරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො අනතර එකං ආපතතියං ආපජ්ජි සඤ්චතනිකං සුක්කච්ඡිකරියං. පඤ්චාග-පච්චන්තනං, සො'හං භනොන සමසං අනතර එකියො ආපතතියො සඤ්චතනිකාය සුක්කච්ඡිකරියො පඤ්චාගපච්චන්තනාය මූලායපටිකයානං යාමිමිති. දුතියමපි යාමිතබ්බො, තතියමපි යාමිතබ්බො. ව්‍යතොතන හික්කුනා පටිබලෙත සමෙකං ඤාපෙතබ්බො:

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... සබ්බසා විසින් උද්භි මහණකට පක්ෂප්‍රතිච්ඡින්නා එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසියෙහි. එයින් නිකාය ය. මෙසේ මෙය දරමි (පිළිගනිමි).

පක්කපට්ච්ඡන්ධානපටිවාසය යි.

පක්කපාර්වාසිකමූලායපටිකායනාව

1. හෙ තෙම පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුකට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසන්නෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කීයේ ය.

2. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දන්වූහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ: මහණෙනි, එසේ වී නමි, සබ්බ තෙමේ උද්භි මහණකට අතර පස් දිනක් පිළිසන් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකායනාව කොට (ඇවැත මූලට තබා) පළමු ඇවැතට සමෝධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මූලායපටිකායනාව මෙසේ කළ යුතු: ඒ උද්භි මහණකු විසින් සබ්බසා කර එලැබි ... මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය සබ්බසා යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පක්ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංඥාතනක සුක්කච්ඡිකට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකායනාව සබ්බසා යැදීමි” යනු යි. දෙවනු ද යැද්ද යුතු. තෙවනු ද යැද්ද යුතු. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ආබ්බ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

3. “සුණංසු මේ භනෙත සඤ්ඤාං අයං උද්භි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඥොතනීකං සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං. සො සඤ්ඤාං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං යාචි. සඤ්ඤාං උද්භිකං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං අද්භි. සො පට්චක්ඛනො අනතරං එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඥොතනීකං සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං. සො සඤ්ඤාං අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාචති. යදි සඤ්ඤාය පනතකල්ලං, සඤ්ඤා උද්භිං භික්ඛුං අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං. එසා ඤානති.

සුණංසු මේ භනෙත සඤ්ඤාං, අයං උද්භි භික්ඛු එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඥොතනීකං සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං. සො සඤ්ඤාං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං යාචි. සඤ්ඤා උද්භිකං භික්ඛුනො එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං අද්භි. සො පට්චක්ඛනො අනතරං එකං ආපනතීං ආපජ්ජි සංඥොතනීකං සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං. සො සඤ්ඤාං අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං යාචති. සඤ්ඤා උද්භිං භික්ඛුං අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං. යත්තායමච්ඡො ඛමති උද්භිකං භික්ඛුනො අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං, සො ඤානස්ස, යත්ත කක්ඛමති, සො භාසෙය්.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

පටිකස්සිනො සඤ්ඤා උද්භි භික්ඛු අනතරං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං මූලාය පටිකස්සනං. ඛමති සඤ්ඤා, තත්තා ඤානති. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

පක්ඛපට්චන්තමූලාය පටිකස්සනං නිවසිතං.

සමොධානපට්චායො

1. එවං ච පත භික්ඛුවෙ පුරිමාය ආපනතීයා සමොධානපට්චායො දුතමො; තෙන භික්ඛුවෙ උද්භිකා භික්ඛුනා සඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිති -පෙ- එවමිණ්ණං වචනිකො; අතං භනෙත එකං ආපනතීයා ආපජ්ජි සංඥොතනීකං සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං. සො සඤ්ඤාං එකිණ්ණං ආපනතීයා සංඥොතනීකාය සුක්කච්ඡිකම්භිං පක්ඛපට්චන්තං පක්ඛපට්චන්තං යාචි.-

3. “වහන්ස, සඛක තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව සඛකයා (ගෙන්) පක්‍ෂ පිරිවෙස ඉල්ලී ය. සඛක තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ අතරෙහි අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව මූලායපටිකායනාව සඛකයා යදී. ඉදින් සඛකයාට මේ කමය ප්‍රාප්තයාල ම නම්, සඛක තෙමේ උදයි මහණකට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව මූලායපටිකායනාව කරන්නේ ය. මේ ඥාණිය යි.

වහන්ස, සඛක තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හේ පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය සඛකයා යදී ය. සඛක තෙමේ උදයි මහණකට පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතනව පැමිණියේ ය. හෙ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව මූලායපටිකායනාව සඛකයා යදී. සඛක තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව මූලාය පටිකායනාව කෙරෙයි. උදයි මහණකට පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව මූලායපටිකායනාව කිරීම යම් ආයුෂ්මත්තකට රිසියේ ද, හේ නිකඩ වේවා. යම්කුට තො රිසියේ ද, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි ...

පස් දිනක් පිළිසන්, අතර අවන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව උදයි මහණ තෙමේ මූලායපටිකායනායෙන් පටිකායන විය (මූලායපටිකායනාව කරණු ලැබී ය.) සඛකයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිකඩ ය. මෙතේ මෙ කරුණ සලකමි” යනු යි.

සකඩපාරිවාසිකමූලායපටිකායනාව නිමිසේ ය.

සමොධාන පිරිවෙස

1. “මහණෙනි, පලමු ඇවැතව සමොධාන පරිවාසය ද මෙතේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණනු විසින් සඛකයා කරා එළැඹී ... මෙතේ කියැ යුතු. “වහන්ස, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතනව පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛකයාගෙන් පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චනයක සුක්කවිසර්ථි ඇවැතව පක්‍ෂපරිවාසය යදීමි.-

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මට පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පැමිණියෙමි. ඒ මම සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිමි. ඒ මම සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යදිමි” යනු යි. දෙවනු ද යැදිය යුතු ... තෙවනු ද යැදිය යුතු.

2. වාසනා වූ ප්‍රතිබල මහණත්‍ර විසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පක්‍ෂපරිවාසය සඛ්‍යා යැදි. සඛ්‍ය තෙම උදයි මහණතට පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසන්නේ, ඒ අතුරෙහි පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පස් දිනක් පිළියන් අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට සඛ්‍යාගෙන් මූලායපටිකස්‍යනාව යැදි ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළියන් වූ, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට (පළමු ඇවැත පටන් කොට) සමොධාන පිරිවෙස යදි. ඉදින් සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇති කමිසෙක් වේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට පස් දිනක් පිළියන් වූ, අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාපතිය යි.

3. වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. මේ උදයි මහණ තෙම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට සඛ්‍යාගෙන් පක්‍ෂ පිරිවෙස යැදි ය. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට පක්‍ෂයක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පක්‍ෂ පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ පිරිවෙස වසනුයේ, පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට ඒ අතර පැමිණියේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව යැදිදේ ය. සඛ්‍ය තෙමේ පස් දිනක් පිළියන් වූ අතර අවන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට මූලායපටිකස්‍යනාව කෙළේ ය. හේ සඛ්‍යාගෙන් අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස ඉල්ලයි. සඛ්‍ය තෙමේ උදයි මහණතට අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැතට පළමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. උදයි මහණතට අතර අවන් පස් දිනක් පිළියන් එක් සංඥානතක සුක්කච්චයට ඇවැත සදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට පිරිවෙස දිම යම් ආයුෂෙතක්හට රිසියේ නම් හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුට නො රිසියේ නම්, හේ කියන්නේ ය.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛත්ථිතියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්ඡායො, ඛමති සඤ්ඤාය, තසමා භුණ්ති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

සමොධානපටිච්ඡායො නිවසිනො.

මානසානරහමුලායපටිකස්සනාදි

1. සො පටිච්ඡන්ධපටිච්ඡායො මානසානරහො අනතරා එකං ආපතති. අපඤ්ඤානතීකං සුක්ඛත්ථිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුනං අපරෙවෙසි: අතං අවුසො එකං ආපතති. අපඤ්ඤානතීකං සුක්ඛත්ථිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං -පෙ- සො’හං පටිච්ඡන්ධපටිච්ඡායො මානසානරහො අනතරා එකං ආපතති. අපඤ්ඤානතීකං සුක්ඛත්ථිතියං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. කථං භු වො මයා පටිපඤ්ඤානධර්මා? හතථතො එතමන්ථං ආරොචෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛත්ථිතියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්ඡායො දෙතු, එවං ව පත භික්ඛවෙ මූලාය පටිකස්සිතධෙධො -පෙ-, එවං ව පත භික්ඛවෙ පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්ඡායො දුතධෙධො. -පෙ-

ව්‍යතෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤාපෙතධෙධො:

3. “සුණුතු මේ හතෙත -පෙ-, සඤ්ඤා උද්ඝාතං භික්ඛුං අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛත්ථිතියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සිනා පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්ඡායො දෙති. යස්සායසථතො ඛමති -පෙ- සො භුණ්හස්ස, යස්ස නතඛමති සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි තතියමපි එතමන්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනෙතා සඤ්ඤාන උද්ඝාතං භික්ඛුනො අනතරා එකිංසා ආපතතියා සඤ්ඤානතීකාය සුක්ඛත්ථිතියා පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපටිච්ඡායො, ඛමති සඤ්ඤාය, තසමා භුණ්ති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මානසානරහමුලායපටිකස්සනාදි. නිවසිනො.

සබ්බසා විසින් උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැත සදහා පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බසාට රිසියෙයි. මෙසේ මෙය දරමි”.

සමොධාන පිරිවෙස නිමිසේ ය.

මානනාරහමුලායපටිකස්සනාදිය

1. තේ වුහු පිරිවෙස් ඇත්තේ මානනට යොග්‍ය වැ සිටියේ, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පැමිණියේ ය හේ කිසිකුණට “ඇවැත්ති, මම පක්‍ෂයක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පැමිණියෙමි...ඒ මම වුහු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානනට යොග්‍ය ව සිටියෙමි, පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට ඒ අතර පැමිණියෙමි. තෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කියේ ය. කිසිකුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළහ.

2. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ හේතු: එසේ වී නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්චතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනාව කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, මෙසේ මූලාය-පටිකස්සනාව කළ යුතු... මහණෙනි, පලමු ඇවැතට මෙසේ සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු:

වෘත්ත වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංස තෙමේ දැන්විය යුතු:

3. “වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා... සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් සංවේතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට මූලායපටිකස්සනා කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි.... යම් ආශ්‍රමකක්හට රිසියේ නම් තේ කිහඩ වේවා. යමක් හට නොරිසියේ නම්, තේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි...

සබ්බසා විසින් උදයි මහණහට අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් එක් සංවේතනක හුක්කවිසට්ඨි ඇවැතට පලමු ඇවැත පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

මානනාරහ මූලායපටිකස්සනාදිය නිමිසේ ය.

නිකායානුකූල මානසිකය

1. සො පරිවුත්තරවිචාරයො භික්ඛුනො ආරුහෙති: අහං ආවුසො එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සංඝොපනනිකං සුක්කාපිසංඝිං පක්ඛපට්ඨිත්තං, සොභං සංඝං එකිංසා ආපතතිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං පක්ඛපට්ඨිත්තං යාපිං, නං මෙ සංඝං, -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං අද්දසි, සො'හං පරිවර්තනං අනතරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං, සො'හං සංඝං අනතරං එකිංසා ආපතතිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං මුලාපට්ඨිත්තං යාපිං, නං මෙ සංඝං අනතරං එකිංසා ආපතතිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං මුලාපට්ඨිත්තං, සො'හං පරිවුත්තරවිචාරයො මානසිකයො අනතරං එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං, සො'හං සංඝං අනතරං එකිංසා ආපතතිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං පුරිමං ආපතතිං සංඝොපනපට්ඨිත්තං යාපිං, නං මෙ සංඝං අනතරං එකිංසා ආපතතිං -පෙ- පක්ඛපට්ඨිත්තං -පෙ- සංඝොපනපට්ඨිත්තං අද්දසි, සො'හං පරිවුත්තරවිචාරයො, කපං නු ඛො මයං පටිපජ්ජිමිහං? සංඝොපනපට්ඨිත්තං ආරුහෙති:

තෙන භි භික්ඛවෙ සංඝො උද්දසිං භික්ඛුනො නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං දෙතු, එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතං, තෙන භික්ඛවෙ උද්දසිං භික්ඛුනො සංඝං උපසංඝාමිනි -පෙ- එවමයං වච්ඡිතො; අහං සංඝං එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සංඝොපනනිකං සුක්කාපිසංඝිං පක්ඛපට්ඨිත්තං -පෙ- සො'හං සංඝං පරිවුත්තරවිචාරයො සංඝං නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං යාපිමිති, දුතියමි යාපිතං කතියමි යාපිතං, කතියමි යාපිතං.

2. ව්‍යාප්තන භික්ඛුනො පටිච්ඡෙදන සංඝො ඤාපෙතංඛො:

“සුඤ්ඤා මෙ සංඝං, අහං උද්දසිං භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සංඝොපනනිකං සුක්කාපිසංඝිං පක්ඛපට්ඨිත්තං, -පෙ- සො පරිවුත්තරවිචාරයො සංඝං නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං යාපිමි, යදි සංඝං පනතං උද්දසිං භික්ඛුනො නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං දෙතු, එකං ඤාපෙති.

සුඤ්ඤා මෙ සංඝං, අහං උද්දසිං භික්ඛු එකං ආපතතිං ආපජ්ජිං සංඝොපනනිකං සුක්කාපිසංඝිං පක්ඛපට්ඨිත්තං -පෙ- සො පරිවුත්තරවිචාරයො සංඝං නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං යාපිමි, සංඝං උද්දසිං භික්ඛුනො නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං දෙති, යහං යහං භික්ඛො ඛමිති උද්දසිං භික්ඛුනො නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං දුතං, සො ඤාපෙති, යහං නතං මෙති සො භාසෙති, දුතියමි එවමයං, වදාමි -පෙ- තතියමි එවමයං, වදාමි -පෙ-

දින්නං සංඝං උද්දසිං භික්ඛුනො නික්ඛන්තං ආපතතිං ඡාරතං මානසිකං, ඛමිති සංඝං, තඤ්ඤා ඤාපෙති, එවමයං, ඛාරොමි”ති

නික්ඛන්තං මානසිකං නික්ඛන්තං.

නිකාපනතික මානස

1. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, භික්ෂුතට “ඇවැත්ති, මම පක්ෂයක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කමිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පක්ෂයක් පිළිගත් ... එක් ඇවැත්තට පක්ෂ පිරිවෙස ඉල්ලීම. ඒ මම සබ්බ තෙමේ ... පක්ෂ පිරිවෙස දුත. ඒ මම පිරිවෙස් වසනුයෙමි ඒ අතර පස් දිනක් පිළිගත් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බසාගෙන් පස් දිනක් පිළිගත් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට ... මූලායපටිකසායනාව ඉල්ලීම. ඒ මම සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිගත් අතර අවන් ... එක් ඇවැත්තට මූලායපටිකසායනාව කෙරෙහි ය. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, මානසට සුදුසු වූයෙමි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිගත් ... එක් ඇවැත්තට පැමිණියෙමි. වහන්ස, ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිගත් ... එක් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් පලමු ඇවැත්ත හා එක් කොට සමාධාන පිරිවෙස ඉල්ලීම. ඒ මම සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිගත් ... ඇවැත්තට ... සමාධාන පිරිවෙස දුත. ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි. මා විසින් කෙසේ නම් පිළිපැදිය යුතු ද?” යි කියේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට එ පවත් දන්වූහ

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ හේනා): “මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙව්වා. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ උදයි මහණහු විසින් සබ්බසා කර ඵලාම. මෙය කිය යුතු: “වහන්ස, මම පක්ෂයක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කමිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියෙමි... වහන්ස, ඒ මම චුසු පිරිවෙස් ඇතියෙමි, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසා ගෙන් සරුසක මානස යදි” යනු යි. දෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු... තෙවනු ද ඉල්ලිය යුතු.

2. වාක්‍යය ප්‍රතිබල මහණක්සු විසින් සබ්බ තෙමේ (මෙසේ) දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනස අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිගත් එක් සංඥාතනක සුක්කමිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය ... හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ තුන් ඇවැත්තට සබ්බසා ගෙන් සරුසක මානස යදි. ඉදින් සබ්බසාට මේ කමය ප්‍රාප්තකාල මේ නම්, සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන්නේ ය මේ අපනිස යි.

වහන්ස, සබ්බ තෙමේ මාගේ වචනස අසාවා: මේ උදයි මහණ තෙමේ පක්ෂයක් පිළිගත් වූ එක් සංඥාතනක සුක්කමිසට්ඨි ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. හේ චුසු පිරිවෙස් ඇතියේ, තුන් ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සරුසක මානස යදි. සබ්බ තෙමේ උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙයි. උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දීම යම් ආයුමෙතක්හට විසිතේ නම් හේ නිහඬ වෙවා. යම්කලට නො විසිතේ නම් හේ කියාවා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් උදයි මහණහට තුන් ඇවැත්තට සරුසක මානස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බසාට විසිතෙයි. එ හෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යනු යි.

නිකාපනතික මානස නිමිසේ ය.

මානසනවාරිකමූලායපටිකසංයනාදි

1. සො මානසනං වරජන්තා අන්තරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඥා-
තතිකං සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. නො භික්ඛුතං ආරුචෙසි; අහං
ආවුසකා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඥාතතිකං සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං
-පෙ- සො'හං මානසනං වරජන්තා අන්තරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි
සංඥාතතිකං සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. කථං භු වො මයා
පටිපජ්ජිතබ්බනති? භගවතො එතමස්ස. ආරුචෙසුං, තෙන හි භික්ඛවො
සබ්බො උද්ධං භික්ඛුං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සංඥාතතිකාය
සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකසංයනා පුරිමාය ආපතති. සං
සමොධානපට්ඨාසං දැනා ජාරතං මානසනං දෙතු.

2 එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසංයනං, -පෙ- එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපතති. සංසමොධානපට්ඨාසො දුතඤ්චං, -පෙ- එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසනං දුතඤ්චං, -පෙ- සබ්බො උද්ධංසං
භික්ඛුනො ජාරතං මානසනං දෙති. -පෙ-

දිත්තං සබ්බසන උද්ධංසං භික්ඛුනො අන්තරා එකිංසා ආපතති. සං
සංඥාතතිකාය සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසනං,
බමති සබ්බසං, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

මානසනවාරිකමූලායපටිකසංයනාදයො නිවසිතා.

අබ්හානාරහමූලායපටිකසංයනාදි

1. නො විණ්ණොනතෙතො අබ්හානාරහො අන්තරා එකං ආපතති.
ආපජ්ජි සංඥාතතිකං සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. සො භික්ඛුතං
ආරුචෙසි; අහං ආවුසකා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඥාතතිකං සුක්ක-
මිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තං. -පෙ- සො'හං විණ්ණොනතෙතො අබ්හානාරහො
අන්තරා එකං ආපතති. ආපජ්ජි සංඥාතතිකං සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාග-
පටිච්ඡන්තං. කථං භු වො මයා පටිපජ්ජිතබ්බනති. භගවතො එතමස්ස.
ආරුචෙසුං, තෙන හි භික්ඛවො සබ්බො උද්ධං භික්ඛුං අන්තරා එකිංසා
ආපතති. සංඥාතතිකාය සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය මූලාය
පටිකසංයනා පුරිමාය ආපතති. සංසමොධානපට්ඨාසං දැනා ජාරතං මානසනං
දෙතු. එවං ව පන භික්ඛවො මූලායපටිකසංයනං, -පෙ-, එවං ව පන
භික්ඛවො පුරිමාය ආපතති. සංසමොධානපට්ඨාසො දුතඤ්චං, -පෙ-, එවං ව
පන භික්ඛවො ජාරතං මානසනං දුතඤ්චං, -පෙ- සබ්බො උද්ධංසං
භික්ඛුනො ජාරතං මානසනං දෙති. -පෙ-

දිත්තං සබ්බසන උද්ධංසං භික්ඛුනො අන්තරා එකිංසා ආපතති. සං
සංඥාතතිකාය සුක්කමිසංචිං, පඤ්චාගපටිච්ඡන්තාය ජාරතං මානසනං,
බමති සබ්බසං, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

අබ්හානාරහමූලායපටිකසංයනාදයො නිවසිතා.

මානසිකවාරිකමුලායපටික්ඛණනාදිය

1. හෙ තෙම මානස පුරුණයේ, ඒ අතර පස්දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හේ මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම මානස පුරුණයෙහි අතරහි පස් දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි කීයේ ය. ඒ මහණනු මේ පවත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කළහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) මහණෙනි, එසේ වී නම්, සබ්බ තෙමේ උදහි මහණනට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලාය-පටික්ඛණනාව කොට, පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී, සර්ගක මානස දෙව්.

2. මහණෙනි, මෙසේත් මූලායපටික්ඛණනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේත් සර්ගක මානස දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදහි මහණනට සර්ගක මානස දෙව් ...

සබ්බයා විසින් උදහි මහණනට අතර අවත් පස් දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතට සර්ගක මානස දෙන ලදී. සබ්බයාට රිසියෙයි. එකෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි යනු යි.

මානසිකවාරික මූලායපටික්ඛණනාදිය නිමියහ.

අබ්බානාරහ මූලායපටික්ඛණනාදිය

1. හේ පිරු මානස ඇතියේ, අබ්බානසට යොග්‍ය වැ සිටියේ, පස් දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියේ ය. හෙ තෙම භික්ෂුනට “ඇවැත්නි, මම පක්ෂයක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියෙමි ... ඒ මම පිරු මානස ඇතියෙහි, අබ්බානසට යොග්‍ය වූයෙහි, ඒ අතර පස් දිනක් පිළිගත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතනට පැමිණියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැද්ද යුතු ද?”යි සැල කෙළේ ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් දැන්වූහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “එසේ නම් මහණෙනි, සබ්බ තෙමේ උදහි මහණනට පස් දිනක් පිළිගත්, අතර අවත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතට මූලායපටික්ඛණනාව කොට පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දී සර්ගක මානස දෙව්. මහණෙනි, මෙසේ ම මූලායපටික්ඛණනාව කළ යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම පලමු ඇවැතට සමොධාන පිරිවෙස දිය යුතු ... මහණෙනි, මෙසේ ම සර්ගක මානස දිය යුතු ... සබ්බ තෙමේ උදහි මහණනට සර්ගක මානස දෙව් ...

සබ්බයා විසින් උදහි මහණනට පස් දිනක් පිළිගත් අතර අවත් එක් සංකල්පනයක සුක්කවිසථි ඇවැතට සර්ගක මානස දෙන ලද්දේ ය. සබ්බයාට රිසියෙයි. එකෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යනු යි.

අබ්බානාරහ මූලායපටික්ඛණනාදිය නිමියහ.

පකට්ඨපටිච්ඡන්තඅබ්භානං

1. සො විණ්ණමානතො භික්ඛුනං ආරොවෙයි; අහං ආවුසො එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං - පෙ-
සො'හං විණ්ණමානතො; කථං හු වො මග්ගං පටිපජ්ජිතබ්බතා? ගගවතො
එතද්දං ආරොවෙසුං. තෙන භි භික්ඛවෙ සබ්බං උද්ධං භික්ඛුං අබ්බහු.

2. එවං ච පන භික්ඛවෙ අබ්බහුතබ්බො; තෙන භික්ඛවෙ උද්ධිතා
භික්ඛුතා සබ්බං උපසම්භවති. එකං සං උත්තරසම්මං කරිතා වුඩ්ඪිතං
භික්ඛුතා පාදෙ වජ්ඣති. උක්ඛුට්ඨං නිසීදිතා අඤ්ඤාං පණ්ණෙතා එවමෙස
වචනීයො: “අහං භන්ත එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්ක-
ච්ඡිකට්ඨං පකට්ඨපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාත-
තිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං යාමි. තස්ම
සබ්බං එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පකට්-
ඨපටිච්ඡන්තාය පකට්ඨපටිච්ඡන්තං අද්ධං. සො'හං පටිච්ඡන්තො අන්තරා එකං
ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං
සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සං යාමි. තං මං සබ්බං අන්තරා
එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය
මූලායපටිකස්සි. සො'හං සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය
සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතති. සමොධානපටිච්ඡන්තං
යාමි. තස්ම සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය
පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතති. සමොධානපටිච්ඡන්තං
අද්ධං. සො'හං පටිච්ඡන්තො මානන්තරො අන්තරා එකං ආපතති.
ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං සුක්කච්ඡිකට්ඨං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං
අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤාන-
පටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සං යාමි. තං මං සබ්බං අන්තරා එකිංසා
ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය-
පටිකස්සි. සො'හං සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡි-
කට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතති. සමොධානපටිච්ඡන්තං යාමි.
තස්ම සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡි-
කට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපතති. සමොධානපටිච්ඡන්තං
අද්ධං. සො'හං පටිච්ඡන්තො සබ්බං තිස්සන්තං ආපතති. ඡාරතං මානන්තං
යාමි. තස්ම සබ්බං, තිස්සන්තං ආපතති. ඡාරතං මානන්තං අද්ධං.
සො'හං මානන්තං වරතො අන්තරා එකං ආපතති. ආපජ්ජිං සඤ්ඤාතතිකං
සුක්කච්ඡිකට්ඨං පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො'හං සබ්බං අන්තරා එකිංසා
ආපතති. සඤ්ඤාතතිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය-
පටිකස්සං යාමි. තං මං සබ්බං අන්තරා එකිංසා ආපතති. සඤ්ඤාත-
තිකාය සුක්කච්ඡිකට්ඨාය පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලාය පටිකස්සි.

පක්ඛපටිච්ඡන්ත අබ්භාතය

1. හෙ භෙදානු පිරු මානන ඇතියේ, මහණනට “ඇවැත්නි, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම පිරු මානන ඇතියෙමි. කෙසේ නම් මා විසින් පිළිපැදිය සුදු දැ” යි සැල කෙසෙල් ය. මහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් දන්වූහ. (භග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක:) “මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ කෙසේ උදාසී මහණනට අබ්භාතය කෙසේව ය.

2. මහණෙනි, මෙසේ අබ්භාතය කටයුතු ය: “මහණෙනි, ඒ උදාසී මහණනු විසින් සබ්බයා වෙත එළැඹ උතුරුගත එකක් කොට වැඩි මහලු භික්ෂූන්ගේ පා වැද උත්තුටුකව හිඳ, දෙකොත් මුදුන් තබා, මෙසේ කිය සුදු වන්නේ ය: “වහන්ස, මම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පක්ඛපරිවාසය යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පක්ඛයක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පක්ඛපරිවාසය දුන්නේ ය. ඒ මම පිරිවෙස වසන්නෙමි, එයතුරෙහි පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සතාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බයා පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්නට මූලාය-පටිකස්සතාව කෙසේ ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්නට පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙම පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි අතුරු ඇවැත්නට පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, මානනට යොග්‍ය වැ සිටියෙමි එතරු පස් දිනක් පිළිසන් වූ එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සතාව යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ පස් දිනක් පිළිසන් වූ අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට මූලාය-පටිකස්සතාව කෙසේ ය. ඒ මම සබ්බයා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පළමු ඇවැත්න පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙසම පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පටන් කොට සමොධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. ඒ මම වුසු පිරිවෙස ඇතියෙමි, සබ්බයා (ගෙන්) තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන යැදීමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ තුන් ඇවැත්නට සරයක මානන දුන්නේ ය. ඒ මම මානන සුරඤ්ඤයෙමි, අතර පස් දිනක් පිළිසන් එක් සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට පැමිණියෙමි. ඒ මම අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට සබ්බයා (ගෙන්) මූලායපටිකස්සතාව යැදීමි ඒ මට සබ්බ තෙමේ අතර අවන් පස් දිනක් පිළිසන් ඒ සඤ්ඤාතනක සුක්ඛානුසංචි ඇවැත්නට මූලායපටිකස්සතාව කෙසේ ය.

“සො’හං සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛක-
 විසම්භිතො පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය අපභවිතො සමොධානපරිවාසං යාපිං.
 තස්ස මෙ සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛක-
 විසම්භිතො පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය අපභවිතො සමොධානපරිවාසං අද්දසි.
 සො’හං සඛ්ඤාං¹ අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො’හං² විණ්ණමානතො
 අඛොතාරණො අනතරං එකං අපභවිතො අපඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසම්භිතං
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තං. සො’හං සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො
 සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤාන පටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සං
 යාපිං. තා මං සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය
 සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සි. සො’හං සඛ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තාය පුරිමාය අපභවිතො සමොධානපරිවාසං යාපිං. තස්ස මෙ
 සඤ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො
 පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය පුරිමාය අපභවිතො සමොධානපරිවාසං අද්දසි.
 සො’හං³ සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛක-
 විසම්භිතො පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං යාපිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤාං
 අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤානපටි-
 ච්ඡන්තාය ඡාරතං මානතං අද්දසි. සො’හං හතො විණ්ණමානතො
 සඛ්ඤාං අඛොතං යාපිං”ති.

දුතියමපි යාවිතඤ්ඤාං, තතියමපි යාවිතඤ්ඤාං.

3. ව්‍යාපනතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සඤ්ඤා ඤ්ඤාපතඤ්ඤාං:

“සුණංසු මෙ භෞතන සඤ්ඤාං. අයං උද්දසි භික්ඛු එකං අපභවිතො
 අපඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසම්භිතං පක්ඛපටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං එකිඤ්ඤාං
 අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය සුක්ඛකවිසම්භිතො පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං
 යාපිං. සඤ්ඤාං උද්දසි භික්ඛුනො එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය
 සුක්ඛකවිසම්භිතො පක්ඛපටිච්ඡන්තාය පක්ඛපරිවාසං අද්දසි. සො පරිවහනො
 අනතරං එකං අපභවිතො අපඤ්ඤානතිකං සුක්ඛකවිසම්භිතං පඤ්ඤාන-
 පටිච්ඡන්තං. සො සඛ්ඤාං අනතරං එකිඤ්ඤාං අපභවිතො සඤ්ඤානතිකාය
 සුක්ඛකවිසම්භිතො පඤ්ඤානපටිච්ඡන්තාය මූලායපටිකස්සං යාපිං.-

1. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසං - ඡේතං.

2. සො’හං හතො - ඡේතං.

3. සො’හං පරිවුත්ථපරිවාසං - ඡේතං.

සමයය: උදෑසි. හිතවු, අනන්ද, එකිණ: ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය මූලායපටිකයයි. සො සමය: අනන්ද,
 එකිණ: ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය
 පුරිමාය ආපනතියා සමමාධානපරිවාසං යාචි. සමයය: උදෑසියහ හිතවුනො
 අනන්ද එකිණ: ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීය:
 පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමමාධානපරිවාසං අදුසි,
 සො පරිවුඤ්චාරිවාසො මානසාදරණො අනන්ද එකං ආපනතියං ආපජ්ජි
 සඤ්ඤාතනිකං සුක්කවිසමයී. පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තං, සො සමයං අනන්ද
 එකිණ: ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය
 මූලායපටිකයහං යාචි. සමයය: උදෑසි. හිතවු, අනන්ද එකිණ:
 ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය
 මූලායපටිකයයි. සො සමයං අනන්ද එකිණ: ආපනතියා සඤ්ඤාතනිකාය
 සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා සමමාධානපරිවාසං
 යාචි. සමයය: උදෑසියහ හිතවුනො අනන්ද එකිණ: ආපනතියා
 සඤ්ඤාතනිකාය සුක්කවිසමයීය: පඤ්ඤාභවවිච්ඡන්තාය පුරිමාය ආපනතියා
 සමමාධානපරිවාසං අදුසි. සො පරිවුඤ්චාරිවාසො
 සමයං තිස්සන්තං ආපනතියං ඡාරන්තං මානසං යාචි. සමයය:
 උදෑසියහ හිතවුනො තිස්සන්තං ආපනතියං ඡාරන්තං මානසං අදුසි.

හෙයා මහත්තා වරතනා අනන්ද එකං ආපත්තිං ආපජ්ජි
සඤ්චතතිකං සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං. හෙයා සඬ්ඝං අනන්ද
එකිත්තා ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං
මූලායපටිකස්සං යාචී. සඬ්ඝො උද්ධං භික්ඛුං අනන්ද එකිත්තං
ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං මූලාය-
පටිකස්සි. හෙයා සඬ්ඝං අනන්ද එකිත්තං ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය
සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපත්තිං සමොධානපට්ඨාසං
යාචී. සඬ්ඝො උද්ධස්ස භික්ඛුනො අනන්ද එකිත්තං ආපත්තිං
සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපත්තිං
සමොධානපට්ඨාසං අද්ධි. හෙයා පට්ටුච්ඡපට්ඨාසො සඬ්ඝං අනන්ද එකිත්තං
ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං ඡාරත්තං
මානත්තං යාචී. සඬ්ඝො උද්ධස්ස භික්ඛුනො අනන්ද එකිත්තං ආපත්තිං
සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං ඡාරත්තං මානත්තං
අද්ධි හෙයා විණ්ණමානත්තො අබ්බාතාරතො අනන්ද එකං ආපජ්ජි
සඤ්චතතිකං සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං. හෙයා සඬ්ඝං
අනන්ද එකිත්තං ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාග-
පට්ඨන්තං මූලායපටිකස්සං යාචී. සඬ්ඝො උද්ධං භික්ඛුං අනන්ද
එකිත්තං ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං
මූලායපටිකස්සි. හෙයා සඬ්ඝං අනන්ද එකිත්තං ආපත්තිං සඤ්චතතිකාය
සුක්කවිසව්ඨිං පඤ්චාගපට්ඨන්තං පුරිමාය ආපත්තිං සමොධානපට්ඨාසං
යාචී.-

සමඛයා උදසිසං භික්ඛුනො අනතරං එකිසං ආපතති; සසෙට්ඨනිකාය
 සුක්කවිසංඛිතං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය පුරිමං ආපතති; සමොධිපටිවිචාරයාම
 අදසි, හො පරිවුත්ථාරිවාසයා සමඛං අනතරං එකිසං ආපතති; සසෙට්ඨනි-
 කාය සුක්කවිසංඛිතං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං යාපි,
 සමඛයා උදසිසං භික්ඛුනො අනතරං එකිසං ආපතති; සසෙට්ඨනිකාය
 සුක්කවිසංඛිතං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තාය ඡාරතං මාතතං අදසි, හො විණ්ණ-
 මාතනතං සමඛං අබ්බාතං යංවති, යදි සමඛයා පතනසලං සමඛයා උදසි-
 භික්ඛුං අබ්බාතය, එතා ඤාතී,

සුණාදු මෙ භගවාන සමඛයා, අගං උදසි භික්ඛු එකං ආපතති; ආපජ්ජි
 සසෙට්ඨනිකා සුක්කවිසංඛිතං පඤ්චාභපටිච්ඡන්තං -පෙ- හො විණ්ණමාතනතං
 සමඛං අබ්බාතං යංවති, සමඛයා උදසි භික්ඛුං අබ්බාතී, යසංගග්ගනා
 ඛමති උදසිසං භික්ඛුනො අබ්බාතං, හො භුණ්ණස්ස, යසං නක්ඛමති හො
 භාසෙස්ස.

දුතියමි පිතමිදං වදාමි -පෙ-, තතියමි පිතමිදං වදාමි -පෙ-,

අබ්බිතො සමඛෙත උදසි භික්ඛු, ඛමති සමඛයා, තසමා භුණ්ඨී,
 එවිජමිතං බාරයාමිති.

පඤ්චාභපටිච්ඡන්තා අබ්බාතා හිට්ඨිතං.

සුක්කවිසංඛිතං සමතතා,

2. පටිවිචාරයාම

අග්ගසමාධිපටිවිචාරයාම

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙ භික්ඛු සමිට්ඨලා සමඛං-
 දිසෙසා ආපතති; ආපනො හොති, එකා ආපතති එකාභපටිච්ඡන්තා,
 එකා ආපතති ද්විභපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති ත්‍රිභපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති
 චතුර්භපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති පඤ්චාභපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති ඡා-
 භපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති සත්ථාභපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති අට්ඨාභ-
 පටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති නවාභපටිච්ඡන්තා, එකා ආපතති දසාභ-
 පටිච්ඡන්තා.

සඛ්‍යාතෙම උද්ධි මහණංගං පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥාතතක සුක්කච්චිසංචි ඇවැත අදහා පළමු ඇවැත පටන් කොට සමාධාන පිරිවෙස දුන්නේ ය. හේ සඛ්‍යා (ගෙන්) පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥාතතක සුක්කච්චිසංචි ඇවැතට සරයෙක මානන යැද්දේ ය. සඛ්‍යාතෙම උද්ධි මහණංගං පස් දිනක් පිළිසන් අතර අවන් එක් සංඥාතතක සුක්කච්චිසංචි ඇවැතට සරයෙක මානන දුන්නේ ය. හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යාගෙන් අඛ්‍යාතය ඉල්ලයි. ඉදින් සඛ්‍යාංග මේ කම්ම ප්‍රාප්තකාල වේ. නම් සඛ්‍යාතෙම උද්ධි මහණංගං අඛ්‍යාතය කරන්නේ ය. මේ අපරිච්ඡේදයයි.

සඛ්‍යාතෙම මාගේ වචනන අපාචා: මේ උද්ධි මහණංගෙම පක්කසක් පිළිසන් එක් සංඥාතතක සුක්කච්චිසංචි ඇවැතකට පැමිණියේ ය ... හේ පිරු මානන ඇත්තේ, සඛ්‍යා (ගෙන්) අඛ්‍යාතය යදී. සඛ්‍යාතෙම උද්ධි මහණංගං අඛ්‍යාතය කෙරෙයි. යම් ආයුෂෙතක්කට උද්ධි මහණංග පිළිබඳ අඛ්‍යාතය රිසියේ නම්, හේ නිබ්බ වේවා. යමක්කට නො රිසියේ නම්, හේ කියාවා.

දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි ...

සඛ්‍යා: විසින් උද්ධි මහණංගෙම අඛ්‍යාත ය. සඛ්‍යාංග ඒ රිසියෙයි. එහෙයින් නිබ්බ ය. මෙසේ මෙය සලකමි" යනු යි.

පක්කච්චිසංචි අඛ්‍යාතය නිමිසේ ය.

සුක්කච්චිසංචි ඇවැතට පිළියම් සමාපත ය.

2. පිරිවෙස

අශ්වමේධාන පිරිවෙස.

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්තේ වෙයි. එක් ඇවැතෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් හිට්ඨිතක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් පස්දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් අටදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් තවදිනක් පිළිසන් ය. එක් ඇවැතෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය.

2. සො භික්‍ෂුනං ආරොජවසී: අහං ආට්‍රිණො ගමබ්‍රලාසඛිකාදිසෙසා ආපතතීයො ආපජ්ජිං, එකං ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- එකං ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, කථං ණු බො මයං පට්ටජ්ජනබ්බන්ති?, ගගවසනා එතමෙතං ආරොජවසී: තෙන හි භික්ඛවෙ සඛිකං තස්ස භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං දෙතු, එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතථෙධො: තෙන භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනා සඛිකං උපසඛිකජිනී: -පෙ- එවමෙතං වට්ඨතීයෙ: “අහං ගතොත ගමබ්‍රලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතීයො ආපජ්ජිං, එකං ආපතති එකාහ-පට්ඨන්තා -පෙ- එකං ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, සො’හං ගතොත සඛිකං තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා; තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං යාමාමිති. දුඤ්ඤපි යාචිතථෙධො: -පෙ- තතිශමපි යාචිතථෙධො, -පෙ-

3. වෘතතන භික්‍ෂුනා පට්ටපලන සඛිකා ඤාපෙතථෙධො:

“සුඤ්ඤාං මෙ ගතොත සඛිකා: අහං ඉත්ථන්තාමෙධා භික්‍ෂු සමබ්‍රලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතීයො ආපජ්ජිං, එකං ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- එකං ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං යාමිති. යදි සඛිකස්ස පතතකල්ලං, සඛිකා ඉත්ථන්තාමෙධා භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං දදෙය්‍ය, එකං ඤාතති.

සුඤ්ඤාං මෙ ගතොත සඛිකා: අහං ඉත්ථන්තාමෙධා භික්‍ෂු සමබ්‍රලා සඛිකාදිසෙසා ආපතතීයො ආපජ්ජිං, එකං ආපතති එකාහපට්ඨන්තා -පෙ- එකං ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, සො සඛිකං තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං යාමිති. සඛිකා ඉත්ථන්තාමෙධා භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසං දෙති යස්සායගමනො ඛමිති ඉත්ථන්තා-මෙධා භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසස්ස දුතං, සො ඤාතෙය්‍ය. යස්ස තතඛමෙති සො හාසෙය්‍ය.

දුඤ්ඤපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-. තතිශමපි එතමත්ථං වදාමි -පෙ-.

දීපනතා සඛිකන ඉත්ථන්තාමෙධා භික්‍ෂුනො තාසං ආපතතීනං යා ආපතති දසාහපට්ඨන්තා, තස්සා අශෙසන සමොධානපට්ටවාසො, ඛමිති සඛිකස්ස තස්මා ඤාතෙති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

අශ්වමෙධානපට්ටවාසො නිවසිණො,

2. හෙතෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් සෑහෙන්න පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණුන්ට කළ කෙළේ ය. ඔහු භාෂාවකින් වහන්සේට මේ කරුණ කළ කළහ. (භාෂාවකින් වහන්සේ මේ වදනුය:) “මහණෙනි, එසේ නම් කාස තෙම ඒ මහණුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ඒ ඇවැත්තේ ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙසි. මහණෙනි, එය මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් සාධන වෙත ඵලම මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස මම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත් වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහන යදිමි” යනුයි. දෙවනුව යැදිය යුතු ... තෙවනුව යැදිය යුතු

3. වාසනා ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සබ්බසා දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මේ මහණ බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙ ය. එක් දිනක් පිළිසන් එක් ඇවැත්තෙක් ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙතෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පිටිවස සහන යදිමි. ඉදින් සබ්බසාට ප්‍රාණාසාල කමියෙන් වී නම්, සබ්බ තෙම මේ නම් භික්ෂුන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙන්නෙ ය. මේ අපකිය ය.

වහන්ස, සබ්බ තෙම මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් මහණ තෙම බොහෝ සත්‍යවශයෙන් ඇවැත්වලට පැමිණියෙ ය. එක් ඇවැත්තෙක් එක් දිනක් පිළිසන් ය ... එක් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ය. ඒ මහණ එ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දස දිනක් පිළිසන් ද, එ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය සහන යදි. සබ්බ තෙම මේ නම් මහණන්ට යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දෙසි. මේ නම් ඇති මහණන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් සමාධාන පරිවාසය දානය යම් අප්‍රාණිකයකුට අනිමත නම්, හෙතෙම නිහඬ වේවා. යමකුට අනනිමිත නම් හෙතෙම කියාවා:

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුව මේ කරුණ කියමි ...

සබ්බසා විසින් මෙතම් මහණන්ට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්තෙක් දසදිනක් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තේ අගයෙන් (ප්‍රමාණයෙන්) සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාට එය පිටිගෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි”

අගනාමයාන පිටිවාසය හිමි.

විරපච්චන්තන අග්ග සමොධානපට්ඨාසො

1. තෙන ඛො පත සමගෙන අඤ්ඤානරො හික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපතොනො ගොති: එකා ආපතති එකාහපට්චන්තනා, දො ආපතතිනො දභිහපට්චන්තනායො, තිසස්සා ආපතතියො නිහපට්චන්තනායො, චතසස්සා ආපතතියො චතුහපට්චන්තනායො, පඤ්ච ආපතතියො පඤ්චාහ-පට්චන්තනායො, ඡආපතතියො ඡාහපට්චන්තනායො, සත්ත ආපතතියො සත්තාහපට්චන්තනායො, අට්ඨ ආපතතියො අට්ඨාහපට්චන්තනායො, නව ආපතතියො නවාහපට්චන්තනායො, දස ආපතතියො දසාහපට්චන්තනායො.

2. සො හික්ඛුනං ආරොවෙසි: අහං ආවුසො සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්චන්තනා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්චන්තනායො. කථං භු ඛො මයා පටිපජ්ජිතබ්බතති? භගවතො එතමන්ථ ආරුචෙසු. “තෙන හි හික්ඛවෙ සඤ්ඤා තස්ස හික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්චන්තනායො තාසං අග්ගෙන සමොධානපට්ඨාසං දෙතු. එවං ච පත හික්ඛවෙ දතඤ්ඤා: භතන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා සංඛ්‍යා උපසංඛ්‍යාමිති. එකංහං උපහරහංගිතං කරිති - පෙ- එවමස්ස චචතීයො: අහං භනන්ත සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්චන්තනා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහ-පට්චන්තනායො. සො’හං භනන්ත සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්චන්තනායො තාසං අග්ගෙන සමොධානපට්ඨාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාමිතඤ්ඤා - පෙ- තතියමපි යාමිතඤ්ඤා - පෙ-.

3. ව්‍යතෙතන හික්ඛුනා පටිබලෙත සඤ්ඤා ඤ්ඤෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භනන්ත සඤ්ඤා. අහං ඉන්තනාමො හික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්චන්තනා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්චන්තනායො. සො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්චන්තනායො තාසං අග්ගෙන සමොධානපට්ඨාසං යාමිති. යදි සංඛ්‍යාස පත්තකල්ලං, සඤ්ඤා ඉන්තනාමිස්ස හික්ඛුතො තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්චන්තනායො තාසං අග්ගෙන සමොධානපට්ඨාසං දෙදග්ග. එකා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ භනන්ත සඤ්ඤා. අහං ඉන්තනාමො හික්ඛු සමබ්බුලා සංඛ්‍යාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජිං. එකා ආපතති එකාහපට්චන්තනා -පෙ- දස ආපතතියො දසාහපට්චන්තනායො.¹ සො සංඛ්‍යා තාසං ආපතතිනං යා ආපතතියො සබ්බවිරපට්චන්තනායො, තාසං අග්ගෙන සමොධානපට්ඨාසං යාමිති.

චිරපටිච්ඡන්ධා අගස්තමොධාන පිරිවෙස

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ අගස්තමොධාන ඇවැත්වලට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්මක් එක් දිනක් පිළිසන් ය. දෙ ඇවැත්මක් දෙදිනක් පිළිසන් ය. තුන් ඇවැත්මක් තෙදිනක් පිළිසන් ය. සිවු ඇවැත්මක් සිවු දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් පහක් පස් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් සයක් හදිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් ඇවැත් සතක් සත් දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් අටක් අට දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් නවයක් නව දිනක් පිළිසන් ය. ඇවැත් දසයක් දස දිනක් පිළිසන් ය.

2. හෙ තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ අගස්තමොධාන ඇවැත්වලට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්මක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... ඇවැත් දසයක් දසදිනක් පිළිසන් ය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු ද?” යි මහණනුවත තී ය. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළහ. “මහණෙනි, එසේ නම් සඛ්‍ය තෙමේ ඒ මහණකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් යම් ඇවැත්කු වෙද්ද, ඒ ඇවැත්වල අගයෙන් සමොධාන-පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, අමොධානපිරිවෙස මෙසේ දී ය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින්, සඛ්‍යා වෙත ඵලාභි උතුරුසෙ එකක් කෙට පෙරෙවැ... මෙසේ කිය යුතු: “වහන්ස, මම බොහෝ අගස්තමොධාන ඇවැත් අවන්මි. එක් ඇවැත්මක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්මක් දසදිනක් පිළිසන් ය. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත්කු හැමට වැඩිකල් පිළිසන් වූ ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඛ්‍යා යදිමි” යනු යි. දෙවනුත් යැදිය යුතු: ... තෙවනුත් යැදිය යුතු.

3. වාසනා ප්‍රතිබල ගෙණකු විසින් සඛ්‍යා මෙසේ දැක්විය යුතු: “වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ අගස්තමොධාන ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්මක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්මක් දසදිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස සඛ්‍යා යදිමි. ඉදින් නම් සඛ්‍යාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්, සඛ්‍ය තෙමේ මේ නම් භික්ෂුකට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය ය.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙම මාගේ වචනය අසවා. මේ නම් ඇති මේ භික්ෂු තෙම බොහෝ අගස්තමොධාන ඇවැත් අවන් ය. එක් ඇවැත්මක් එක් දිනක් පිළිසන් ය... දස ඇවැත්මක් දස දිනක් පිළිසන් ය. හෙ තෙම ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිසන් ද, ඒ අපභ්‍යන්තරේ අගයෙන් සමොධානපිරිවෙස යදිමි. -

සමඛ්ඤා ඉථත්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතීනං යා ආපනතීයො සබ්බවිරපථිව්ත්තනායො, තාසං අගෙස්සන සමොධානපරිවාතො දෙති. යත්තං-යත්තො ඛේති ඉථත්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතීනං යා ආපනතීයො සබ්බවිරපථිව්ත්තනායො, තාසං අගෙස්සන සමොධානපරිවාතස්ස දාතං, සො භුණ්හස්ස. යත්ත තතඛමති, සො භාසෙය්‍ය දුතියමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-තතීයමිති එතමිත්ථං වදාමි -පෙ-.

දිනො සමඛ්ඤා ඉථත්තාමස්ස භික්ඛුනො තාසං ආපනතීනං යා ආපනතීයො සබ්බවිරපථිව්ත්තනායො, තාසං අගෙස්සන සමොධානපරිවාතො, ඛේති සමඛ්ඤා, තත්තං භුණ්හී, එවමිත්තං ධාරයාමි”ති

අග්‍යසමොධානං නිවේදනං.

දෙවමාසපරිවාතො

1. තෙන ඥාං පත සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපනො හොති ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, තස්ස එතදහොසි: අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, යනනුතාහං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාස-පරිවාතං යාවෙය්‍යනති, සො සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාස-පරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාස-පරිව්ත්තනායො, තස්ස මෙ එතදහොසි: “අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, යනනුතාහං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති, සො”හං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනනුතාහං සමඛ්ඤා ඉතිස්සාපි ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

2. තො භික්ඛුතා ආරොචෙයි: අහං ආවුසො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, යනනුතාහං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාස-පරිවාතං යාවෙය්‍යනති තො’හං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාස-පරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාමි. තස්ස මෙ සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං අදාසි. තස්ස මෙ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දෙව සමඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතීයො ආපජ්ජිං ද්වේමාසපරිව්ත්තනායො, යනනුතාහං සමඛ්ඤා එකිස්සා ආපනතීයා ද්වේමාසපරිව්ත්තනාය ද්වේමාසපරිවාතං යාවෙය්‍යනති.

සබ්බ කෙම මෙ තම් භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් පිළිගත් ද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධානපරිවාසය දෙයි. යම් ආයුෂ්මකයාට මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වාසනාසු ද ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසයෙන් දීම අසිමන නම්, හෙ තෙම නිසඬ වෙවා. යමකුට අතභිමන නම් හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . . තෙවනුව මේ කරුණ කියමි . . .

සබ්බසා පිසින් මෙ තම් ඇති භික්ඛුහට ඒ ඇවැත් අතුරෙන් යම් ඇවැත් හැමට වැඩිකල් වාසනාසු ද, ඒ ආපත්තින්ගේ අනන්ත සමාධාන පරිවාසය දෙන ලදී. සබ්බසාට එය අසිමන යි. එහෙයින් නිහඬ ය. මේ කරුණ මෙසේ දරමි (පිළිගනිමි).

අනන්තසමාධානස නිමි.

දෙමස් පිරිවෙස

1. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් දෙමසක් පිළිගන්වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ භික්ඛුහට “මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි මම් දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. හෙ තෙම දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ඛුහට දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන පිරිවෙස් පුරණ ඔහුට ලැජ්ඣමය පහලවිය. “මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට - මම් දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත එතැන. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා - හෙත් ඉල්ලිමි. සබ්බ තෙම දෙමසක් පිළිගන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ මට - මම් දෙමසක් පිළිගන් වූ අන් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි ලැජ්ඣමය පහල විය.

2. ඒ භික්ඛු තෙම භික්ඛුන්හට මෙසේ කීය. “ඇවැත්හි, මම් දෙමසක් පිළිගන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම් දෙමසක් පිළිගන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් - පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිගන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම් වතාහි දෙමසක් පිළිගන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’යි ලැජ්ඣමය පහලවිය. මම් දෙමසක් පිළිගන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහනු යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. -

සො'හං සංඝං එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාස-
පට්ඨකායො යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො
දොමාසපට්ඨකායො අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨකායො ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි:
යනුතාහං සඤ්ඤා ඉතරිකාසි ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො
දොමාසපට්ඨකායො යාවෙය්‍යනති.' කථං හු ඛො මයා පට්ඨකායොති?'

3 ගතවතො එකමනා ආරාධනාදි. "තෙන හි භික්ඛවෙ සංඝො තස්ස
භික්ඛුතො ඉතරිකාසි ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො
අද්දසි. එවං ඵ පත භික්ඛවෙ දුග්ගතො; තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඤ්ඤා
උපසංඝමිති. එකං උපසංඝමිති. කතං වුඤ්ඤා. භික්ඛුතං පාදෙ
වජ්ඣති. උක්කමිති. නිසිද්ධිති. අඤ්ඤා පඤ්ඤා එවමස්ස වට්ඨතො; "අහං
හතෙත දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො.
තස්ස මෙ එතද්දසොති: 'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨකායො යනුතාහං සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාස-
පට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිකං
ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා
එකිකං ආපනතියා දොමාස පට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො අද්දසි. තස්ස
මෙ පට්ඨකායො ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි." 'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො' තස්ස මෙ එතද්දසොති:
'අහං ඛො දො සංඝාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො.
යනුතාහං සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාස-
පට්ඨකායො යාවෙය්‍යනති.' සො'හං සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාස-
පට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාමිං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා
දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨකායො
ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි: යනුතාහං සඤ්ඤා ඉතරිකාසි ආපනතියා දොමාස-
පට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාවෙය්‍යනති.' සො'හං හතෙත සඤ්ඤා
ඉතරිකාසි ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාමිං"ති.
දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

4 ව්‍යතෙතන භික්ඛුතා පට්ඨකායො සඤ්ඤාදි:

"සුඤ්ඤා මෙ හතෙතන සඤ්ඤා: අයං ඉතරිකාසො භික්ඛු දො සඤ්ඤා -
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො. තස්ස එතද්දසොති:
"අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො.
යනුතාහං සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො
යාවෙය්‍යනති.' සො සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො
දොමාසපට්ඨකායො යාමිං. තස්ස සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො
දොමාසපට්ඨකායො අද්දසි. තස්ස පට්ඨකායො ලජ්ඣධර්මො ඔක්කමි:
'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨකායො'
'තස්ස මෙ එතද්දසොති: අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨකායො. යනුතාහං සඤ්ඤා එකිකං ආපනතියා
දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාවෙය්‍යනති. සො'හං සඤ්ඤා
එකිකං ආපනතියා දොමාසපට්ඨකායො දොමාසපට්ඨකායො යාමිං -

ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සහනය යැදීම. ඒ මට සහය තෙමේ දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලජ්ඣාවේ පහල විය: 'මේ දෙමසක් පිළිගත් වූ අන් ඇවැතකටත් දෙමස්පිරිවෙස සහනය යැදිනෙමි නම් යෙහෙකි' යි. මා විසින් කෙසේ පිළිගැනිය යුතු ද? යි.

3. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ ගැල කලහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාල සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සහය තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිගත් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස දේවා. මහණෙනි, (ඒ දෙමස්පිරිවෙස ද) මෙසේ දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් සහනය වෙත එළැඹ උතුරුසහය එකක් කොට පෙරෙව වැඩි මහළු භික්ෂුන්ගේ වා වැද උනකුටුක ව කිඳු ඇඳිලි බැඳ, මෙසේ කිය යුතු: 'වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිගත් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මේ වනාහි දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස යැදිනිනෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සහනය යැදීම සහය තෙමේ දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් වසන ඒ මට 'මේ වනාහි දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි යි ලජ්ඣාවේ පහල විය'. ඒ මට මේ සිත විය: 'මේ දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සහනය යැදිනිනෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමස්-පිරිවෙස සහනය යැදීම. සහය තෙමේ දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඒ මට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට 'මේ දෙමසක් පිළිගත් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස් පිරිවෙස සහනය යැදිනිනෙමි නම් යෙහෙකැ' යි ලජ්ඣාවේ පහල විය. වහන්ස, ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් ඉතිරි ඇවැතටත් දෙමස්පිරිවෙස සහනය යැදීම' යි දෙවනුව යැදිය යුතු තෙවනුව යැදිය යුතු.

4. ව්‍යංග්‍ය ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සහනය දැන්විය යුතු:

'වහන්ස, සහය තෙමේ මාගේ වටහය අසවා. මේ නම් භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුහට 'මේ වනාහි දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සහනය යැදිනිනෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. හේ දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමසක් පිරිවෙස සහනය යැදිය. සහය තෙමේ දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට 'මේ වනාහි දෙමසක් පිළිගත් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි' යි ලජ්ඣාවේ පහල විය. ඒ මට 'මේ වනාහි දෙමසක් පිළිගත් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිගත් වූ එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යැදිනිනෙමි නම් යෙහෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිගත් එක් ඇවැතකට දෙමස්පිරිවෙස සහනය යැදීම. -

සභා මේ සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාස-
පරිවාසය දෙසි. තඤ්ඤා මේ පරිවරණයක් ලැබීමෙන්, ඔහුගේ
'සන්තොසයා' සභිකයා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
දෙව්මාසපරිවාසය යාවේයැයි. සභා සභිකයා ආපනතියා
දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේ යැයි දී සභිකයා පනතිකලා-
සභිකයා ආපනතියා සිතුවනවා ආපනතියා දෙව්මාස-
පරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය දෙසියා එක සභිකයා.

සුභාසු මේ සභිකයා : අයං ආපනතියා මේ සිතුව දෙව් මඬාදීසෙසා
ආපනතියා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා. තඤ්ඤා එක සභිකයා : 'අයං සභා
දෙව් මඬාදීසෙසා ආපනතියා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා. සන්තොසයා
සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේ-
යැයි. සභා සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාස-
පරිවාසය යාවේ. තඤ්ඤා සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
දෙව්මාසපරිවාසය දෙසි. තඤ්ඤා පරිවරණයක් ලැබීමෙන්, ඔහුගේ : 'අයං සභා
දෙව් මඬාදීසෙසා ආපනතියා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා'. තඤ්ඤා මේ
එක සභිකයා : 'අයං සභා දෙව් මඬාදීසෙසා ආපනතියා ආපනතියා දෙව්මාස-
පරිවාසකාරයා. සන්තොසයා සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
දෙව්මාසපරිවාසය යාවේයැයි. සභා' සභිකයා එකිනෙකා ආපනතියා
දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේ. තඤ්ඤා මේ සභිකයා එකිනෙකා
ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය දෙසි. තඤ්ඤා මේ
පරිවරණයක් ලැබීමෙන්, ඔහුගේ : 'සන්තොසයා සභිකයා ආපනතියා
දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේයැයි. සභා සභිකයා
ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේ සභිකයා
ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසය යාවේ සභිකයා
ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
දෙව්මාසපරිවාසය දෙසි. යථායාමයෙන් බැලීමේ ආපනතියා සිතුවනවා
ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
සභා සභිකයා සභා නිකායය, සභා සභිකයා.

දුතියම පිටිමය - පට - තනියම පිටිමය - පට -.

දිනෙකා සභිකයා ආපනතියා සිතුවනවා ආපනතියා දෙව්මාසපරිවාසකාරයා
දෙව්මාසපරිවාසකාරයා. බැලීමේ සභිකයා. සභා සභිකයා දුතියම පිටිමය
පිටිමය. බැලීමේ.

තෙක සිතුවමේ සිතුවනවා නිදාදා දෙව්මාස පරිවරණය.

සබ්බ භෙදෙ ඒ ඔට දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන්නේ ය. පිරිවෙස් පුරණ ඒ ඔට 'මම දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලස්සනිම පහළ විය නෙතෙම දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. ඉදින් සබ්බයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම්, සබ්බ තෙම මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන්නේ ය. මේ ඥානිය යි.

ව්‍යන්ත, සබ්බ භෙදෙ මාගේ වච්ඡාය අභාවා: මෙ නම් මේ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියක් සතුවෙතෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණිතෙස් ය. ඒ භික්ෂුහට 'මම දෙමසක් පිළියක් සතුවෙතෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණිතෙමි. මම දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදි ය. සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ භික්ෂුහට දුන පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට 'මම ව්‍යාභි දෙමසක් පිළියක් සතුවෙතෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණිතෙමි'යි ලස්සනිම පහළ විය. ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළියක් සතුවෙතෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණිතෙමි. මම දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස යදින්නෙමි යෙහෙකා' යි මේ සිත විය. ඒ මේ දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිමි. ඒ මට සබ්බ භෙදෙ දෙමසක් පිළියක් එක් ඇවැතකට දෙමස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් වයන ඒ මට 'මම දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස පිරිවෙස සබ්බයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකා'යි ලස්සනිම පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස සබ්බයා යදිති. සබ්බ භෙදෙ මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මෙ නම් භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියක් අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දීම යම් ආශුමනිකයාට අහිමි නම්, හෙ තෙම නිකට වෙවා, යම්කුට අතහිමන නම්, හෙ තෙම කියාවා.

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි.

සබ්බයා පිසින් මෙ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියක් වූ අතින් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙන ලදී. සබ්බයාට එය අහිමි නි. උපෙතියන් කීහම ය. මේ කරුණ මෙසේ සලකමි" යි.

මහණෙනි, ඒ මහණ පිසින් අතරොවන ඒ අතින් ඇවැත මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිය ප්‍රභූ

ද්වේමාසපරිවර්තකවිධි

1. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති ද්වේමාසපරිවර්තනායො. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣං ද්වේමාසපරිවර්තනායො. යනන්තූතාහං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං දෙති. තස්ස පරිවර්තනකස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමිති: ¹ ‘අහං ඛො ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣං ද්වේමාසපරිවර්තනායො. තස්ස මෙ එතද්දෙසායි: “අහං ඛො ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣං ද්වේමාසපරිවර්තනායො. යනන්තූතාහං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවෙය්‍යන්ති.” සො’හං සඛ්ඤං එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා එකිණ්ණා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවර්තනකස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: යනන්තූතාහං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය ද්වේමාසා පරිවර්තකවිධි.

2. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති ද්වේමාසපරිවර්තනායො. එකං ආපත්තියං ජානාති. එකං ආපත්තියං න ජානාති. සො සඛ්ඤං යං ආපත්තියං ජානාති තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං දෙති. සො පරිවර්තනො ඉතරම්ච ආපත්තියං ජානාති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣං ද්වේමාසපරිවර්තනායො. එකං ආපත්තියං ජානිං, එකං ආපත්තියං න ජානිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපත්තියං ජානිං, තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං අදුසි. සො’හං පරිවර්තනො ඉතරම්ච ආපත්තියං ජානාති - යනන්තූතාහං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවෙය්‍යන්ති”. සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං දෙති. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය ද්වේමාසා පරිවර්තකවිධි.

3. ඉඛ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු ද්වේ සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති ද්වේමාසපරිවර්තනායො. එකං ආපත්තියං සරති. එකං ආපත්තියං තස්සරති. සො සඛ්ඤං යං ආපත්තියං සරති තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපත්තියා ද්වේමාසපරිවර්තනාය ද්වේමාසපරිවර්තනං දෙති.

දෙමස්පිරිවෙස් පිරිසැලසුණු සැටි

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයාගෙන් යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුහට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි”යි උප්පිට්ඨය උපදිති. - ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඉදින් මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ’යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් එක් ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දුනි පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට දෙමස්පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි යෙහෙකැ’යි උප්පිට්ඨය පහළ විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අනෙක් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි ඒ මහණ විසින් (අනාශෝචිත) ඒ ඇවැත් නිමිති කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිසැලසුණු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැත්කට දනි එක් ඇවැත්කට නොදනී. හෙ නෙමේ යම් ඇවැත්කට දනී ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමසක් පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙමේ අතින් ඇවැත් ද දනිති. ඔහුට “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි. එක් ඇවැත්කට නොදන සිටියෙමි. ඒ මම යම් ඇවැත්කට දන සිටියෙමි ද, දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිමි. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අතින් ඇවැත් ද දනිමි. - මම දෙමසක් පිළිසන් වූ අතින් ඇවැත්කට ද දෙමසක් පිරිවෙස සහසයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් අතින් ඇවැත්කට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පුරු ව දුන යන්) ඒ ඇවැත් මුල් කොට දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය යුතු ය.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැත්කට සිහි කරයි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්කට පිරිවෙස සහසයා යදිති. සහස තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්කට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනොති ඉතරම්ඨි ආපනතියා සරති. තස්ස එවං හොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකං ආපනතියා සරිං. එකං ආපනතියා තස්සරිං. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතියා සරිං තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. සො’හං පරිවසනොති ඉතරම්ඨි ආපනතියා සරාමි. යනාදි තාං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමෙය්‍යනති”. සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිකඤ්ඤාං.

4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකං ආපනතියා තිබ්බෙමිතිකො. එකං ආපනතියා වෙමිතිකො. සො සඛ්ඤං යං ආපනතියා තිබ්බෙමිතිකො තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමති. තස්ස සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. සො පරිවසනොති ඉතරිස්සාපි ආපනතියා තිබ්බෙමිතිකො. සො’හං සඛ්ඤං යං ආපනතියා තිබ්බෙමිතිකො. තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමිං. තස්ස මෙ සඛ්ඤා තස්සා ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. සො’හං පරිවසනොති ඉතරිස්සාපි ආපනතියා තිබ්බෙමිතිකො. යනාදි තාං සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමෙය්‍යනති.” සො සඛ්ඤං ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමති. තස්ස සඛ්ඤා ඉතරිස්සාපි ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා තදුපාදාය දොමාසා පරිවසිකඤ්ඤාං.

5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජති දොමාසපට්ඨිත්තනාමො. එකං ආපනතියා ජානං පට්ඨිත්තනා. එකං ආපනතියා අජානං පට්ඨිත්තනා. සො සඛ්ඤං තාං ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං යාමති. තස්ස සඛ්ඤා තාං ආපනතියා දොමාසපට්ඨිත්තනාම දොමාසපරිවසං අදුසි. -

පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂු තෙම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරයි ඒ භික්ෂුකට “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (එයින්) එක් ඇවැතක් සිහි කළෙමි. එක් ඇවැතක් සිහි නො කෙළෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතක් සිහි කළෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. ඒ මට සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් ඇවැත ද සිහි කරමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි තම යෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් (පසු ව සිහි කල) ඒ ඇවැත කරුණු කොට දෙමසක් පිරිවෙස පිරිස සුතු.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එයින්) එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසී නැත්තේ ය. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසී ඇත්තේ ය. ඒ භික්ෂු තෙමේ යම් ඇවැතෙක විමසී නැත්තේ ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස් පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමසී නැත්තේ වෙයි. ඒ මහණකට “මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. එක් ඇවැතක් පිළිබඳ විමසී ඇත්තෙමි. එක් ඇවැතක් විමසී නැත්තෙමි. ඒ මම යම් ඇවැතෙකෙහි විමසී නැත්තෙමි ද, දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැතට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළියන් ඒ ඇවැතට දෙමස්පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනිත් ඇවැතෙහි ද විමසී නැත්තෙමි විමි. ඒ මට මම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්-පිරිවෙස සබ්බසා යදින්තෙමි තම යෙතෙකැ”යි මෙසේ සිතෙයි. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ අනිත් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ අනෙක් ඇවැතට ද දෙමස්පිරිවෙස ඔහුට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පසු ව නිසැක වූ) ඒ ඇවැත මුල් කොට කෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් විසිය සුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සත්තවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එක් ඇවැතෙක් දුන පිළියන් ය. එක් ඇවැතෙක් නොදුන පිළියන් ය. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස දෙයි. -

තස්ස පරිවර්තනායා අනෙකු භික්ඛු ආගමන්ති ඛණ්ණස්සකො ආගතාගමො ඛමමධරො විතසධරො මාතිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතො, මෙධාපී ලජ්ජා කුකුචවංගො සිතතාකාමො, සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිසායං භික්ඛු පරිවර්තති? ති.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවර්තනායො, එසා ආපතති ජානංපරිවර්තනා, එසා ආපතති අජානංපරිවර්තනා, සො සමසං තාසං ආපතතිනං දොමාස පරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාචති, තස්ස සමෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං අදුසි, තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තාසායං භික්ඛු පරිවර්තති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති ජානංපරිවර්තනා, ඛමමකං තස්සා ආපතතියා පරිවර්තනං, ඛමමකං රුහති, යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අජානංපරිවර්තනා අඛමමකං තස්සා ආපතතියා පරිවර්තනං, අඛමමකං තරුහති, එකිසා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මාතතතාරහො”ති.

8. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජති දොමාසපරිවර්තනායො, එසා ආපතති සරමානපරිවර්තනා, එසා ආපතති අසරමානපරිවර්තනා, සො සමසං තාසං ආපතතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාචති, තස්ස සමෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං දෙති.

තස්ස පරිවර්තනායා අනෙකු භික්ඛු ආගමන්ති ඛණ්ණස්සකො ආගතාගමො ඛමමධරො විතසධරො මාතිකාධරො පණ්ණිතො ව්‍යතො, මෙධාපී ලජ්ජා කුකුචවංගො සිතතාකාමො, සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිසායං භික්ඛු පරිවර්තති? ති.

තෙ එවං වදන්ති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සමසාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජ දොමාසපරිවර්තනායො, එසා ආපතති සරමානපරිවර්තනා, එසා ආපතති අසරමානපරිවර්තනා, සො සමසං තාසං ආපතතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං යාචති, තස්ස සමෙසා තාසං ආපතතිනං දොමාසපරිවර්තනානං දොමාසපරිවර්තනං අදුසි, තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තාසායං භික්ඛු පරිවර්තති.

සො එවං වදෙති: “යායං ආවුසො ආපතති සරමානපරිවර්තනා ඛමමකං තස්සා ආපතතියා පරිවර්තනං, ඛමමකං රුහති, යා ව ඛවායං ආවුසො ආපතති අසරමානපරිවර්තනා අඛමමකං තස්සා ආපතතියා පරිවර්තනං, අඛමමකං තරුහති, එකිසා ආවුසො ආපතතියා භික්ඛු මාතතතාරහො”ති.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති දන්තාලද දිසතිකායදී ආගම ඇති සුත්‍රපිටකය දරන්නාවූ විනයපිටකය දරන්නාවූ උභයමානිකා දරන්නාවූ පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ නුවණ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ සුදු වූ සුඵල වරදෙහි කුතුහල කරන්නාවූ ශිෂ්‍යාසාමි (හික්මෙනු කැමැත්තාවූ) මහණෙක් එහි ඒ හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, මේ හිසු කිනම් ඇවැත්තව පැමිණියේ ද? මේ හිසු කිනම් ඇවැත්තව පිරිවෙස් පුරන්නේ ද?” යි මෙසේ කියයි.

“ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් දූත පිළිසන් ය. එක් ඇවැත්තක් නොදූත පිළිසන් ය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්වලට දෙමස්පිරිවෙස් දූත. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා යැ” යි හිසු මෙසේ පිළිතුරු දෙත්.

ඒ හිසු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් දූත පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දූතාමි ය. දූතාමි බැවින් එය නයිසි - යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් නොදූත පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නොදූතාමි ය. නොදූතාමි බැවින් නො නැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසු තෙමේ මාතත ලාභිවෙසු සුදුසු යැ” යි කියයි.

6. මහණෙහි, මේ ශාසනයෙහි හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් සබ්බසා යැදී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළිසන් ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දෙයි.

ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දන්තාලද දිසතිකායදී ආගම ඇති, ඛමිය දරන්නාවූ, විනය දරන්නාවූ, අභිධම්මාසාසනා නොහොත් උභයපාතිමානවයන් දරණ, පණ්ඩිත වූ වාසකා වූ තුලනප්‍රඥ ඇති පව්ව පිළිතුල් කරණ, වරදට කුතුහල කරණ, ශිෂ්‍යාසාමි අත් මහණෙක් එහි. ඒ හිසු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තකට පැමිණියේ ද? මේ හිසු තෙමේ කිනම් ඇවැත්තකට පිරිවෙස් පුරා ද?” යි මෙසේ අසයි.

ඒ හිසුහු මෙසේ කියති: “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළිසන් ය. එක් ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ හිසු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ආපනතිතට දෙමස්පිරිවෙස් සබ්බසාගෙන් ඉල්ලී ය. සබ්බ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමස්පිරිවෙස් දූත. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ හිසු තෙමේ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරයි” යනුයි.

ඒ හිසු තෙමේ මෙසේ කියයි: “ඇවැත්නි, යම් ඇවැත්තක් සිහි කරමින් පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දූතාමි ය. දූතාමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් සිහි නොකරමින් පිළිසන් ද ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම. නොදූතාමි ය. නොදූතාමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තකට හිසු තෙමේ මාතත පිරිමට සුදුසු යැ” (යනු යි).

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති දොමාසපරිවර්ත්තනායො එසා ආපනති නිබ්බෙමිකිකපරිවර්ත්තනා එසා ආපනති වෙමිතිකපරිවර්ත්තනා. සො සඛ්ඤං තායං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්ඤා තායං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං දෙති.

තස්ස පරිවසනතස්ස අඤ්ඤා භික්ඛු ආගච්ඡති බහුස්සුතො ආගතාගමො ඛම්මධරො විතගධරො මාතිකාධරො පණ්ණිනො වෘතතො මේධාරී ලජ්ඣ කුණ්ණුවමිකො සිතකාකාමො, සො එවං වදෙති: කිං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙතා? කිසොයං භික්ඛු පරිවසති?ති.

සො එවං වදෙති: අයං ආවුසො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්ත්තනායො එසා ආපනති නිබ්බෙමිකිකපරිවර්ත්තනා. එසා ආපනති වෙමිති වෙමිතිකපරිවර්ත්තනා. සො සඛ්ඤං තායං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාස පරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා තායං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං දොමාසපරිවාසං අරුහි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනෙතා. තායොයං භික්ඛු පරිවසති?ති.

සො එවං වදෙති: යායං ආවුසො ආපනති නිබ්බෙමිකිකපරිවර්ත්තනා, ඛම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදායං, ඛම්මතො රුහති. යා ව ඛවායං ආවුසො ආපනති වෙමිතිකපරිවර්ත්තනා, අඛම්මිකං තස්සා ආපනතියා පරිවාසදායං, අඛම්මතො න රුහති. එකිසො ආවුසො ආපනතියා භික්ඛු මාතභතාරහො'ති.

8. තෙන ඛො සම්මෙත අඤ්ඤාතරො භික්ඛු දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපනෙතා භොති දොමාසපරිවර්ත්තනායො. තස්ස එතදභොති: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්ත්තනායො. “ගනතුතානං සඛ්ඤං දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමිසපරිවාසං යාවෙය්‍යතති.”

සො සඛ්ඤං දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස සඛ්ඤා දභිතං “ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමාසපරිවාසං අරුහි. තස්ස පරිවසනතස්ස ලජ්ඣමෙමා ඛක්කමි: “අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්ත්තනායො. තස්ස මේ එතදභොති: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣ දොමාසපරිවර්ත්තනායො. ගනතුතානං සඛ්ඤං දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යතති. සො'හං සඛ්ඤා දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවි. තස්ස මේ සඛ්ඤා දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං එකමාසපරිවාසං අරුහි. තස්ස මේ පරිවසනතස්ස ලජ්ඣමෙමා ඛක්කමි: ගනතුතානං සඛ්ඤං දභිතං ආපනතීනං දොමාසපරිවර්ත්තනානං ඉතරමිසි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යතති”. සො භික්ඛුතං ආරොවෙසි:

7. "මහණෙනි, තෙමේ මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් යදිසි. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් දෙයි.

එ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි දත්තාලද ඇතම් ඇති, බොහෝ ඇසු පිරි තැන් ඇති, බමිය බරණ විනය බරණ මානාකා බරණ, පණ්ඩිත වූ, වෘත්ත, කලණ ප්‍රඥ ඇති, පව්ව පිළිකුල් කරණ සුදු වූ, වරදට කුකුත් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අත් මහණෙක් එ තැනට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙමේ නි තම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කිතම් ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරා ද?' යි මෙසේ කියයි.

ඒ හිසුතු "ඇවැත්නි, මේ මහණ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් ඇවැත්තෙක් විමනියක් නැති ව පිළිසන් ය. අනෙක් ඇවැත් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී. සංඝ තෙමේ ඒ හිසුතට දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඒ ඇවැත්තට දෙමළ-පිරිවෙස් දුන. ඇවැත්නි, මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පැමිණියේ ය. මේ මහණ ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් පුරායැ" යි කියත්.

ඒ හිසු තෙමේ "ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමනි නැති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම දුනැමි ය. දුනැමි බැවින් තැගෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් විමනි ඇති ව පිළිසන් ද, ඒ ඇවැත්තට පිරිවෙස් දීම නො දුනැමි ය. නො දුනැමි බැවින් නො තැගෙයි. ඇවැත්නි, එක් ඇවැත්තට හිසු නොම මාතක ලැබීමට සුදුසු යැ" යි කියයි.

8. එ සමයෙහි වනාහි එක්තරු මහණෙක් දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍ය-වශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ වෙයි. ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි නම් සෙයෙකි" යි මේ සිත වෙයි.

ඒ හිසු තෙමේ දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් ඒ හිසුතට දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට "මම වනාහි දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යදින්නෙමි නම් සෙයෙකි' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් සංඝයා යැදිමි. සංඝ තෙමේ ඒ මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මළපිරිවෙස් දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම 'මම දෙමළෙක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ අනිත් මස පිරිවෙස් ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් සෙයෙකි' යි ලජ්ජාවෙන් පහල විය. ඒ හිසු තෙමේ හිසුතට මේ කරුණ දන්වයි:

“අහං ඛො ආවුතො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාස-
පට්ඨිත්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. යනුතාහං සඛ්ඤං
ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං යාචෙය්‍යනති.
සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාස-
පට්ඨිවාසං යාචා. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං
එකමාසපට්ඨිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි
අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායොති.
තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨිත්තායො යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිත්තාතං යාචෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං
ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං යාචා. තස්ස
මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං
අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො ඔක්කමි: ‘යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං ඉතරම්පි මාසපට්ඨිවාසං
යාචෙය්‍යනති.’ කථං තු ඛො මයා පටිපජ්ජනධනති.

9. හතචතො එතමථ: ආරොථෙසුරා, තෙන හි භික්ඛවෙ සඤ්ඤා තස්ස
භික්ඛුතො ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං ඉතරම්පි මාසපට්ඨිවාසං
දෙතු එවං ව පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුතා සඛ්ඤං
උපසඤ්ඤානි - පෙ - එවමස්ස විවතීයො: “අහං භන්තෙ දො සඛ්ඤාදිසෙසා
ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං
ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො,
යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාස-
පට්ඨිවාසං යාචෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨිවසනතස්ස ලජ්ඣ-
ධම්මො ඔක්කමි: ‘අහං ඛො දො සඛ්ඤාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං
දොමාසපට්ඨිත්තායොති. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සඛ්ඤා-
දිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ජිං දොමාසපට්ඨිත්තායො. යනුතාහං
සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං
යාචෙය්‍යනති.’ සො’හං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං
එකමාසපට්ඨිවාසං යාචා. තස්ස මෙ සඛ්ඤා ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාස-
පට්ඨිත්තාතං එකමාසපට්ඨිවාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්ඨිවසනතස්ස ලජ්ඣධම්මො
ඔක්කමි: යනුතාහං සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං දොමාසපට්ඨිත්තාතං
තරම්පි මාසපට්ඨිවාසං යාචෙය්‍යනති. සො’හං භන්තෙ සඛ්ඤං ද්විත්තං ආපනතීතං
දොමාසපට්ඨිත්තාතං ඉතරම්පි මාසපට්ඨිවාසං යාචාමි”ති. දුතීයම්පි
යාචිතඤ්ඤා, තතීයම්පි යාචිතඤ්ඤා.

“ඇවැත්නි, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි උප්පිට්ඨය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මසක් පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට අනෙක් මසක පිරිවෙස ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි උප්පිට්ඨය පහල විය. මා විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු දැ” යි.

9. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැලකෙමින් “මහණෙනි එසේ නම් සංඝතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඒ මහණහට ඉතිරි මාසපරිවාසය ද දානය කෙරේවා. මහණෙනි, (ඉතිරි මාසපරිවෙස ද) මෙතෙක් දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ භික්ෂුහු විසින් සංඝයා වෙත එළඹ “වහන්ස, මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස පිරිවෙස යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි උප්පිට්ඨය පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සත්‍යවසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස පිරිවෙස දුත. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර-මාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිත්තෙමි නම් යෙහෙකැ’ යි උප්පිට්ඨය පහල විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදිමි.” දෙවනුවත් යැදිය යුතු තෙවනුවත් යැදිය යුතු.

10. ව්‍යතේතන භික්‍ෂුනා පටිඛලෙන සබ්බො ඤාපෙතසබ්බො:

“සුඤ්ඤාං මෙ භතේතන සබ්බො; අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො. තස්ස එතදහොසි.
‘අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො.
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාස-
පට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං යාචි. තස්ස සබ්බො ද්විත්තං ආපත්තීනං
දොමාසපට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං අද්දසි. තස්ස පට්චසන්නස්ස
ලජ්ඣධෛර්‍යො ඔක්කකමි: ‘අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දො-
මාසපට්චන්තනායො’ති. තස්ස මෙ එතදහොසි: ‘අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා
ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො. යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං
ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො’හං
සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං වෙමාසපට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං යාචි.
තස්ස මෙ සබ්බො ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාස-
පට්චාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්චසන්නස්ස ලජ්ඣධෛර්‍යො ඔක්කකමි: ‘යනනු-
තාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං ඉතරම්ඨි
මාසපට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති’. සො සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්චන්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපට්චාසං යාචති. යදි සබ්බස්ස පනාසකලං
සබ්බො ඉත්තනාමස්ස භික්‍ෂුනො ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං
ඉතරම්ඨි මාසපට්චාසං දදෙය්‍ය. එසා ඤාති.

සුඤ්ඤාං මෙ භතේතන සබ්බො. අයං ඉත්තනාමො භික්‍ෂු දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො. තස්ස එතදහොසි:
‘අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො.
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාස-
පට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං යාචි. තස්ස සබ්බො ද්විත්තං ආපත්තීනං
දොමාසපට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං අද්දසි. තස්ස පට්චසන්නස්ස
ලජ්ඣධෛර්‍යො ඔක්කකමි: අහං ඛො දො සබ්බාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි
දොමාසපට්චන්තනායො. තස්ස මෙ එතදහොසි: අහං ඛො දො සබ්බාදි-
සෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජි දොමාසපට්චන්තනායො. යනනුතාහං සබ්බං
ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාසපට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති.
සො’හං සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං එකමාස-
පට්චාසං යාචි. තස්ස මෙ සබ්බො ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං
එකමාසපට්චාසං අද්දසි. තස්ස මෙ පට්චසන්නස්ස ලජ්ඣධෛර්‍යො ඔක්කකමි:
යනනුතාහං සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාසපට්චන්තනානං ඉතරම්ඨි
මාසපට්චාසං යාවෙය්‍යන්ති.’ සො සබ්බං ද්විත්තං ආපත්තීනං දොමාස-
පට්චන්තනානං ඉතරම්ඨි මාසපට්චාසං යාචති.

10. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණකු පිහිත් සංඝයා දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මෙතම මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ භික්ෂුකට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස්පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ භික්ෂුකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි’ යි ලජ්ඣවීම පහල විය. ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දුන. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣවීම පහල විය. ඒ මහණ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතර මාස පරිවාසය ද සංඝයා යදී. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇති කම්මෙක් තම සංඝ තෙමේ මේ භික්ෂුකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාසපරිවාසය ද දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසා: මෙතම ඇති මේ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඒ මහණකට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදී ය. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස ඒ මහණකට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණකට ලජ්ඣවීම පහල විය: ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට ‘මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යැදිමි. ඒ මට සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිළිසන් දුනි. පිරිවෙස් පුරණ භිකුට ‘මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස-පරිවාසය ද සංඝයා යදින්නෙමි තම යෙහෙකැ’ යි ලජ්ඣවීම පහල විය. ඒ භික්ෂු තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතරමාස පරිවාසය ද සංඝයා යදිනි.

සඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියානාං භික්ෂුනො ද්විතනං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. සත්ථායසමනො ඛමති
ඉන්ද්‍රියානාං භික්ෂුනො ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දුතං, සො භුණ්ණං යස්ස නක්ඛමති, සො
තාසෙය්‍ය.

දුතියම්පි එතමන් වදාමි: -පෙ- තත්ථමපි එතමන් වදාමි: -පෙ-.

දිනො සඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියානාං භික්ෂුනො ද්විතනං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං, ඛමති සඤ්ඤා, තස්මා භුණ්ණති,
එවමතං ධාරාමි"යි.

තෙන භික්ඛවෙ භික්ෂුනා පුරිමං උපාදය දො මාසං පරිවිසිතබ්බා.

11. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ෂු දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතීනො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනානො. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා
ආපනතීනො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනානො. සත්ථායනාං සඤ්ඤා ද්විතනං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍ය'නති. සො
සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං එකමාසපරිවාසං
යාවෙය්‍ය. තස්ස සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං එකමාසපරිවාසං
දෙති. තස්ස පරිවසනාස්ස උජ්ඣිමමො ඕක්කමති: "අහං ඛො දො සඤ්ඤාදි-
සෙසා ආපනතීනො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනානො. තස්ස මෙ එතදහොසි.
'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතීනො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනානො.
සත්ථායනාං සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං එකමාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'
හො'හං සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං එකමාසපරිවාසං
යාවං. තස්ස මෙ සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
එකමාසපරිවාසං අදුසි. තස්ස මෙ පරිවසනාස්ස උජ්ඣිමමො ඕක්කමති:
සත්ථායනාං සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්පි
මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති". සො සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා ද්විතනං
ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං දෙති. තෙන
භික්ඛවෙ භික්ෂුනා පුරිමං උපාදය දො මාසං පරිවිසිතබ්බා.

12. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ෂු දො සඤ්ඤාදිසෙසා ආපනතීනො ආපජ්ජති
දොමාසපට්ඨිත්තනානො. එකං මාසං ජානාති, එකං මාසං න ජානාති. සො
සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං
මාසං පරිවාසං යාවති. තස්ස සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාස-
පට්ඨිත්තනානං යං මාසං ජානාති තං මාසං පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො
ඉතරම්පි මාසං ජානාති. තස්ස එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඤ්ඤාදිසෙසා
ආපනතීනො ආපජ්ජං දොමාසපට්ඨිත්තනානො. එකං මාසං ජානං එකං
මාසං න ජානං. සො'හං සඤ්ඤා ද්විතනං ආපනතීනං දොමාසපට්ඨිත්තනානං
යං මාසං ජානං, තං මාසං පරිවාසං යාවි. -

සංඝ තෙමේ මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන්වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂමතකුට අතිමත නම් හෙ තෙමේ නිකඩ වේවා. යමකුට අනභිමත නම් හෙ තෙමේ කියාමා.

දෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුවත් මේ කරුණ කියමි ...

සංඝයා විසින් මේ නම් ඇති භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙකලදී සංඝයාට එය අභිමත යි. එහෙයින් නිකඩ ය. මේ කරුණ මෙසේ පිළිගනිමි."

මහණෙනි, ඒ භික්ෂු විසින් පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

11. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඒ මහණකට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක් මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ භික්ෂුහට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඕනෑම ලැස්සිමය පහල වෙයි: "මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. ඒ මට 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි මේ සිත විය. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. සංඝතම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට එක්මස් පිරිවෙස ඒ මට දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මට ලැස්සිමය පහල විය: 'මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්තෙමි නම් යෙහෙකැ' යි. ඒ භික්ෂු තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරිමස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත්දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද, ඒ මහණකට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (පිරිවෙස් පිරි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සුතු යි.

12. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. ඉන් එක් මසක් දනිති. එක් මසක් නො දනිති. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දනී ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ හෙ තෙම අතින් මාසය ද දනිති. ඒ මහණකට මේ අදහස වෙයි 'මම වතාහි දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් දන හිටියෙමි. එක් මසක් නොදන හිටියෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් දන හිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සංඝයා යදිමි. -

තසං මෙ සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං ජාතී, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං ජාතාමි. යනනුතාහං සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමස-පරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.' සො සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තසං සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං අදාසි. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුතා පුරිමං උපාදාය දො මාසං පරිවසිතබ්බා.

13. ඉධ පත භික්ඛුවෙ, භික්ඛු දො සඛිකාදිසෙසා ආපනනියො ආපර්ඡති දොමසපරිවර්තනායො. එකං මාසං සරති. එකං මාසං තසාරති. සො සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං යාවති. තසං සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමස-පරිවර්තනානං යං මාසං සරති තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරති තසං එවං හොති: 'අහං ඛො දො සඛිකාදිසෙසා ආපනනියො ආපර්ඡං දොමසපරිවර්තනායො. එකං මාසං සරිං, එකං මාසං තසාරිං, සො'හං සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං යාවිං. තසං මෙ සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං සරිං, තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං සරුමි. යනනුතාහං සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති.'ති. සො සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවති. තසං සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං අදාසි. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුතා පුරිමං උපාදාය දො මාසං පරිවසිතබ්බා.

14. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සඛිකාදිසෙසා ආපනනියො ආපර්ඡති දොමසපරිවර්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො, සො සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බ-මතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවති. තසං සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො හොති. තසං එවං හොති: "අහං ඛො දො සඛිකාදිසෙසා ආපනනියො ආපර්ඡං දොමස-පරිවර්තනායො. එකං මාසං නිබ්බමතිකො, එකං මාසං වෙමතිකො, සො'හං සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං යාවිං. තසං මෙ සඛිකා ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං යං මාසං නිබ්බමතිකො තං මාසං පරිවාසං අදාසි. සො'හං පරිවසනො ඉතරම්පි මාසං නිබ්බමතිකො, යනනුතාහං සඛිකං ද්විතනං ආපනනිතං දොමසපරිවර්තනානං ඉතරම්පි මාසපරිවාසං යාවෙය්‍යනති." -

සංඝ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් දැන සිටියෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මාසය ද දැනිමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි මේ සිත විය. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සංඝයා යදිති. සංඝ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ සිත්පු වසින් (නොදැන සිටි) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

13. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (එසින්) එක් මසක් සිති කරයි. එක් මසක් සිති නො කරයි. ඒ මහණතෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිති කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මාසයක් සිති කරයි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙමේ ඉතර මාසය ද සිති කරයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි. “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් සිති කළෙමි. එක් මසක් සිති නො කළෙමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිති කළෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් සිති කළෙමි ද, සබ්බ තෙමේ මට ඒ මසට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම ඉතිරි මස ද සිති කරමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද ඒ මහණහට දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ වසින් (සිති නොකළ) පලමු ඇවැත් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිය සුතු යි.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තේ වෙයි. එක් මසක් විමසී ඇත්තේ වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යදි සබ්බ තෙමේ ඒ මහණහට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තේ ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දෙයි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මහණ තෙමේ අනෙක් මස ද විමසී නැත්තේ වෙයි. (එකල්හි) ඒ මහණහට මෙසේ සිතෙයි: “මම වතාහි දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියෙමි. (ඉන්) එක් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීමි. එක් මසක් විමසී ඇත්තෙමි වීමි. ඒ මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි වීමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස සබ්බසා යැදිමි. සබ්බ තෙමේ ඒ මට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ යම් මසක් විමසී නැත්තෙමි ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස දුනි. පිරිවෙස් පුරණ ඒ මම අනෙක් මස ද, විමසී නැත්තෙමි වෙමි. මම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද සබ්බසා යදින්නෙමි නම් යෙහෙකැ”යි -

සො සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ඉතරමපි මාසපරිච්ඡිකිකිකිකි යාවතී. තස්ස සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ඉතරමපි මාසපරිච්ඡිකිකිකිකි දෙති. තෙත භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා පුරිමං උපාදාය ද්‍රෝමාසං පරිච්ඡිකිකිකිකි,

15. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු ද්‍රෝ සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි. එකො මාසො ජාතපරිච්ඡිකිකිකි, එකො මාසො අජාතපරිච්ඡිකිකිකි. සො සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි යාවතී. තස්ස සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි දෙති. තස්ස පරිච්ඡිකිකිකිකි අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති ඛුත්තස්සො ආගතාගමො ඛමමධරො විතයධරො මානිකාධරො පඤ්ඤො වානෙතො මෙධාපී ලජ්ජා කුක්කුචවෙසො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

“කිං අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතො? කිං භික්ඛු පරිච්ඡිකිකිකි”? තී සො එවං වදෙති: ‘අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ද්‍රෝ සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි. එකො මාසො ජාතපරිච්ඡිකිකිකි, එකො මාසො අජාතපරිච්ඡිකිකිකි. සො සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි යාවතී. තස්ස සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි දෙති. තායො අයං ආට්ඨසො භික්ඛු ආපනතො. කාසායං භික්ඛු පරිච්ඡිකිකිකි’ තී. සො එවං වදෙති: “යායං ආට්ඨසො මාසො ජාතපරිච්ඡිකිකිකි, ඛමමිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡිකිකිකි. ඛමමතො රුහති. යො ච ඛවායං ආට්ඨසො මාසො අජාතපරිච්ඡිකිකිකි, අඛමමිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡිකිකිකි. අඛමමතො ත් රුහති. එකස්ස ආට්ඨසො මාසස්ස භික්ඛු මානතායාරහො” තී.

16. ඉධ පත භික්ඛුවෙ භික්ඛු ද්‍රෝ සමිසාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි. එකො මාසො සරමානපරිච්ඡිකිකිකි, එකො මාසො අසරමාන¹ පරිච්ඡිකිකිකි. සො සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි යාවතී. තස්ස සමිසං ද්විත්තං ආපනතිනං ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකිකි ද්‍රෝමාසපරිච්ඡිකිකිකි දෙති. තස්ස පරිච්ඡිකිකිකිකි අඤ්ඤා භික්ඛු ආගමන්ති ඛුත්තස්සො ආගතාගමො ඛමමධරො විතයධරො මානිකාධරො පඤ්ඤො වානෙතො මෙධාපී ලජ්ජා කුක්කුචවෙසො සික්ඛාකාමො. සො එවං වදෙති:

1. අසරමානො, සිද්ධි. 1.

ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස. ද සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ ඉතිරි මස පිරිවෙස ද දෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ විසින් (විමති නැති) පලමු ඇවතක් ගෙණ දෙමසක් පිරිවෙස් පිරිස සසු කි.

15. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසක් දැනිමින් පිළියන් ය. එක් මසක් තොදන පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස ඒ මහණතට දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දැනගත් ආගම ඇති, බම්බර විතසබර මාතෘකාබර වූ පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ ත්‍රිමණැති උජ්ඣ වූ සුඵල වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් එයි. හේ මෙසේ කියයි:

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කීනම් ඇවැතකට පැමිණියේ ද? මේ මහණ තෙම කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද? මි. ඒ හික්කු “ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙමේ දෙමසක් පිළියන් වූ සහවෙසස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් දැනිමින් පිළියන් ය. එක් මසක් තොදනිමින් පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙක පිළිබඳ දෙමස්පිරිවෙස සබ්බසා යදි ය. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණ තට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස දුනි. ඇවැත්නි, මේ හික්කු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්තේ ය. මේ හික්කු තෙම ඒ ඇවැත් පණ්ඩිත පිරිවෙස් පුරා යා”යි මෙසේ ඒ මහණහු කියති. (එකල්හි ඒ විතස දන්) හික්කු තෙමේ “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් දැනිමින් පිළියන් ද ඒ මසට පිරිවෙස දීම දැකැමි ය. දැකැමි බැවින් ගෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් තොදන පිළියන් ද ඒ මස පිරිවෙස දීම තොදැකැමි ය. තොදැකැමි බැවින් තො ගෙදෙයි. ඇවැත්නි, මහණ තෙමේ එක්මසක මානතට සුදුසු යා” යි.

16. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ සහ වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. එයින් එක් මසක් හිඟිකරමින් පිළියන් ය. එකක් මසක් හිඟි නොකරමින් පිළියන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස සබ්බසා යදිති. සබ්බ තෙමේ ඒ මහණතට දෙමසක් පිළියන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කල්හි බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති, දැනගත් ආගම ඇති, සුත්‍රපිටකය දන්නාවූ, විතස පිටකය දන්නා වූ, උභය මාතෘකා දරන්නාවූ (-හෝ අභිබමය දන්නා වූ) පණ්ඩිත වූ වෘත්ත වූ කුලකාතමික ප්‍රඥ ඇති, පවට පිළිතුල්කරණ සුඵල, වරදෙහි ද කුකුල් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අන් මහණෙක් පැමිණෙයි. හේ මෙසේ කියයි:

‘කීං අයං ආවුසො, භික්ඛු ආපනො? කිසොයං භික්ඛු පරිච්ඡති?’ති තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සංඝාදිසෙසො ආපනායො ආපඤ්ඤාදොමාසපරිච්ඡන්තොයො, එසො මාසො සරමානපරිච්ඡන්තො, එසො මාසො අසාරමානපරිච්ඡන්තො, සො සංඝං ද්විත්තං ආපනායං දොමාස-පරිච්ඡන්තොනං දොමාසපරිච්ඡායං යාචි. තස්ස සංඝො ද්විත්තං ආපනායං දොමාසපරිච්ඡන්තොනං දොමාස පරිච්ඡායං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තායො භික්ඛු පරිච්ඡති’ති. සො එවං වදෙති: ‘යායං ආවුසො මාසො සරමානපරිච්ඡන්තො ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡායදානං, ධම්මතො රුහති. යො ච බ්බායං ආවුසො මාසො අසාරමානපරිච්ඡන්තො අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡායදානං, අධම්මතො තරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතොරොකො’ති.

17 ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු දො සංඝාදිසෙසො ආපනායො ආපඤ්ඤාදොමාසපරිච්ඡන්තොයො, එසො මාසො නිබ්බෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, එසො මාසො වෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, සො සංඝං ද්විත්තං ආපනායං දොමාස-පරිච්ඡන්තොනං දොමාසපරිච්ඡායං යාචති. තස්ස සංඝො ද්විත්තං ආපනායං දොමාසපරිච්ඡන්තොනං දොමාසපරිච්ඡායං දෙති. තස්ස පරිච්ඡන්තස්ස අසොකස්ස භික්ඛු ආනව්ඤ්ඤා භුක්ඛායො අනායො ධම්මධරො, විතයධරො මානිකා-ධරො පණ්ණාසො වාතොනො චෙධාපී ලජ්ඣා කුසාලවතො සිකාකාමො, සො එවං වදෙති:

‘කීං අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො? කිසොයං භික්ඛු පරිච්ඡති?’ති. තෙ එවං වදෙති: ‘අයං ආවුසො භික්ඛු දො සංඝාදිසෙසො ආපනායො ආපඤ්ඤාදොමාසපරිච්ඡන්තොයො, එසො මාසො නිබ්බෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, එසො මාසො වෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, සො සංඝං ද්විත්තං ආපනායං දොමාසපරිච්ඡන්තොනං දොමාසපරිච්ඡායං යාචි. තස්ස සංඝො ද්විත්තං ආපනායං දොමාසපරිච්ඡන්තොනං දොමාසපරිච්ඡායං අදාසි. තායො අයං ආවුසො භික්ඛු ආපනො, තායො භික්ඛු පරිච්ඡති’ති. සො එවං වදෙති: ‘යායං ආවුසො මාසො නිබ්බෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, ධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡායදානං, ධම්මතො රුහති. යො ච බ්බායං ආවුසො මාසො වෙමිතිකපරිච්ඡන්තො, අධම්මිකං තස්ස මාසස්ස පරිච්ඡායදානං, අධම්මතො තරුහති. එකස්ස ආවුසො මාසස්ස භික්ඛු මානතොරොකො’ති.

[දොමාසපරිච්ඡන්තබ්බිසි නිවර්තනං.]

“ඇවැත්නි, මේ හිසු කිනම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරයි ද?”යි (එකල්හි) ඒ හිසුහු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. (එහිත්) එකක් මසක් හිඟ කරමින් පිළිසන් ය. එකක් මසක් හිඟ නොකරමින් පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සහසයා යැදී ය. සහස තෙමේ ඒ මහණකට දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස්පිරිවෙස් දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්නේ ය. “මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් පණ්ණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඒ හිසුහු කියති. (එකල්හි) ඒ විනය දත් හිසු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් හිඟ කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මාසයට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් යෙදෙයි. ඇවැත්නි, යම් මේ ඇවැත්තක් මාසයක් නො හිඟ කරමින් පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නොදහැමි ය. නොදහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිසු තෙම එක් මසක මාසකට හුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

17. මහණනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහ-වෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණෙයි. (ඉන්) එක් මසෙක් විමනි නැති ව පිළිසන් ය. එක් මසෙක් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් සහසයා යැදී ය. සහස තෙම ඒ මහණකට දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමසක් පිරිවෙස් දෙයි. ඒ මහණ පිරිවෙස් පුරණ කලා බහුලාභ වූ, දත්තා උද ආගම ඇති, ධර්ම දරණ, විනය දරණ, මානිකා දරණ, පණ්ණිස වූ වාසනා වූ ප්‍රාඥ වූ, පට්ට පිළිතුල් කරණ, සුඵ වරදට ද කුතුහ් කරණ, හික්මෙනු කැමැති අත් මහණෙක් පැමිණෙයි. ඒ හිසු තෙම මෙසේ අයයි.

“ඇවැත්නි, මේ මහණ කිනම් ඇවැත්තට පැමිණියේ ද? මේ මහණ කුමකට පිරිවෙස් පුරා ද?”යි මෙසේ අයයි. (එකල්හි) ඒ හිසුහු “ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් දෙකකට පැමිණියේ ය. ඉන් එක් මසක් විමනි නැතිව පිළිසන් ය. එක් මසක් විමනි ඇති ව පිළිසන් ය. ඒ මහණ තෙම දෙමසක් පිළිසන් වූ ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් සහසයා යැදී ය. සහස තෙමේ දෙමසක් පිළිසන් ඇවැත් දෙකට දෙමස් පිරිවෙස් ඒ හිසුකට දුනි. ඇවැත්නි, මේ හිසු තෙම ඒ ඇවැත් අවන්ය, මේ මහණ ඒ ඇවැත් පණ්ණිස පිරිවෙස් පුරා” යයි ඔහු කියත්. (එකල්හි) ඒ හිසු තෙම “ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමනි නැති ව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම දහැමි ය. දහැමි බැවින් යෙදෙයි ඇවැත්නි, යම් මේ මාසයක් විමනි ඇතිව පිළිසන් ද, ඒ මසට පිරිවෙස් දීම නො දහැමි ය. නො දහැමි බැවින් නො යෙදෙයි. ඇවැත්නි, හිසු තෙම එක් මසක මාසකට හුදුසු යැ”යි මෙසේ කියයි.

[දෙමස්පිරිවෙස් පිරිස සුතු සැටි නිම.]

සුඤ්ඤානපරිවාසො

1. තෙන ඛෙ පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො භික්ඛු සමඛන්‍යුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපනො කොති. සො ආපතතිපරියනං න ජානාති. රතතිපරියනං න ජානාති. ආපතතිපරියනං නස්සරති. රතතිපරියනං නස්සරති. ආපතතිපරියනො වෙමතිකො. රතතිපරියනො වෙමතිකො. සො භික්ඛුනං ආරොවෙසි: අතං ආවුසො. සමඛන්‍යුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනං න ජානාමි. රතතිපරියනං න ජානාමි. ආපතතිපරියනං නස්සරාමි. රතතිපරියනං නස්සරාමි. ආපතතිපරියනො වෙමතිකො. රතතිපරියනො වෙමතිකො. කථනනු ඛො මයං පටිපජ්ජි-තබ්බතති? භගවතො එතමන්ථං ආරොවෙසුං.

2. තෙන හි භික්ඛවෙ සඛෙසා භික්ඛුනො නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දෙදා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දාතබ්බො: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සඛ්ඤං උපසඛකම්මනා -පෙ- එවමෙසා වචනීයො: “අතං භගොන සමඛන්‍යුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනං න ජානාමි. රතතිපරියනං න ජානාමි. ආපතතිපරියනො වෙමතිකො. රතතිපරියනො වෙමතිකො, සො’හං භගොන සඛ්ඤං නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාවතබ්බො. තතියමපි යාවතබ්බො.

3. වෘතොත භික්ඛුනා පටිඛලොති සඛෙසා ඤාපෙතබ්බො:

“සුඤ්ඤාන මෙ භගොන සඛෙසා: අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සමඛන්‍යුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනං න ජානාති. රතතිපරියනං න ජානාති. ආපතතිපරියනං නස්සරති. රතතිපරියනං නස්සරති. ආපතතිපරියනො වෙමතිකො. රතතිපරියනො වෙමතිකො, සො සඛ්ඤං නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාමති. යදි සඛ්ඤාසං පතතකල්ලං සඛෙසා ඉන්ද්‍රියාමයං භික්ඛුනො නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දෙදෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤාන මෙ භගොන සඛෙසා, අයං ඉන්ද්‍රියාමො භික්ඛු සමඛන්‍යුලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපතතියො ආපජ්ජං. ආපතතිපරියනං න ජානාති. රතතිපරියනං න ජානාති. ආපතතිපරියනං නස්සරති. රතතිපරියනං නස්සරති. ආපතතිපරියනො වෙමතිකො. රතතිපරියනො වෙමතිකො, සො සඛ්ඤං නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං යාමති. සඛෙසා ඉන්ද්‍රියාමයං භික්ඛුනො නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දෙදති. යස්සායසමතො ඛමති ඉන්ද්‍රියාමයං භික්ඛුනො නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසං දුතං, සො ඤාණසංයං නකබමති සො භාගෙය්‍ය,

දුතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ- තතියමපි එතමන්ථං වදාමි. -පෙ-

දිනො: සංඝෙන ඉන්ද්‍රියාමයං භික්ඛුනො නාසං ආපතතිනං සුඤ්ඤානපරිවාසො. ඛමති සඛ්ඤාසං, තසමා ඤාණති, එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

සුභිනතපරිවාසය

1. එ සමයෙහි එක්තරා මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම ඇවැත් කෙළවර නො දනිති. රුහු කෙළවර නොදනී. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරයි. රුහු කෙළවර සිහි නො කරයි. ආපනනිත්තේ සිමයෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. රුහුත්තේ සිමයෙහි විමති ඇත්තේ වෙයි. ඒ භික්ෂු තෙම “ඇවැත්නි, මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තේ වෙමි. ආපනනිත්තේ අනතය නොදනිමි. රුහුත්තේ අනතය නො දනිමි. ආපනනිත්තේ අනතය සිහි නො කරමි රුහුත්තේ අනතය සිහි නො කරමි. ආපනනිත්තේ අනතයෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුහුත්තේ අනතයෙහි විමති ඇත්තෙමි. මා විසින් කෙසේ පිළිපදිය යුතු ද?” යි මහණුකට දන්වී ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකුණි.

2. මහණෙකි, එසේ නම්, සඬ්‍ය තෙමේ ඒ භික්ෂුකට ඒ ආපනනිතට සුභිනතපරිවාසය දේවා. මහණෙකි, ඒ සුභිනතපරිවාසය මෙසේ දිය යුතු යි: මහණෙකි, ඒ භික්ෂු විසින් සඬ්‍යයා වෙත එළඹ ... මම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවත්තෙමි. ඇවැත් කෙළවර නො දනිමි. රුහු කෙළවර නො දනිමි. ඇවැත් කෙළවර සිහි නො කරමි, රුහු කෙළවර සිහි නො කරමි. ඇවැත් කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. රුහුත්තේ කෙළවරෙහි විමති ඇත්තෙමි. වහන්ස, ඒ මම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභිනත පරිවාසය සඬ්‍යයා යදිමි යදිය යුතු. දෙවනු ද යදිය යුතු. තෙවනු ද යදිය යුතු:

3. ව්‍යාකූල ප්‍රතිබල මහණකු විසින් සඬ්‍යයා දන්විය යුතු:

“වහන්ස, සඬ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසක නො දනිති. රු පිරිසක නොදනී. ඇවැත් පිරිසක නො කරයි. රු පිරිසක නො කරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති ඇත්තේ ය. රු පිරිසකෙහි විමති ඇත්තේ ය. ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත් පිණිස සුභිනතපරිවාසය සඬ්‍යයා යදිති දන් සඬ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇති කමෙක් නම්, සඬ්‍ය තෙම මේ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිතට සුභිනතපරිවාසය දෙන්නේ ය. මේ ඇති යි.

සඬ්‍ය තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: මේ නම් ඇති මහණ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවති. ඇවැත් පිරිසක නො දනිති. රු පිරිසක නො දනිති. ඇවැත් පිරිසක නො කරයි. රු පිරිසක නො කරයි. ඇවැත් පිරිසකෙහි විමති ඇත. රු පිරිසකෙහි විමති ඇත. ඒ මහණ තෙම ඒ ආපනනිතට සුභිනතපරිවාසය සඬ්‍යයා යදිති. සඬ්‍ය තෙමේ මේ නම් ඇති මහණකට ඒ ආපනනිතට සුභිනතපරිවාසය දෙයි. මේ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දීම යම් ආයුෂ්මතකට අභිමත නම්, තේ නිකඬ වේවා. යම් ආයුෂ්මතකට අභිමත නම් තෙතෙම කියවා,

දෙවනුත් මේ කරුණ කියමි ... තෙවනුත් මේ කරුණ කියමි...

සඬ්‍යයා විසින් මේ නම් ඇති මහණකට ඒ ඇවැත්තට සුදත් පිරිවෙස දෙන ලදී. එය සඬ්‍යයාට අභිමත යි. එතෙසින් නිකඬ ය. මෙය මෙසේ පිළිගනිමි” යි.

4. එවං ච බො භික්ඛවෙ සුඤ්ඤාපරිවාසො දාහකඛ්ඛා. එවං පරිවාසො දාහකඛ්ඛා.

5. **කාර්යය** භික්ෂුවේ සුද්ධිනාපරිවෘත්තය දැක්වෙන්නේ?

“ආපනතිපට්ඨනානං න ජානාති, රතතිපට්ඨනානං න ජානාති. ආපනතිපට්ඨනානං නසාරති, රතතිපට්ඨනානං න සාරති. ආපනතිපට්ඨනොනෙවමමතිඤ්ඤා, රතතිපට්ඨනොනෙවමමතිඤ්ඤා සුඤ්ඤානපට්ඨානො දුතඤ්ඤා.

“ආපතනීපරියන්තං. ජානාතී, රතනීපරියන්තං. න ජානාතී. ආපතනී-
පරියන්තං. සරතී, රතනීපරියන්තං. නසාරතී. ආපතනීපරියන්තො නිබ්බ-
මනිනො, රතනීපරියන්තො වෙමනිනො. සුඛානන්තපරිවාසො දුකබ්බො.

“ආපනභිපරිඥානාං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, රතතිපරි-
ඥානං න ජානාති. ආපනභිපරිඥානං එකච්චං සරති, එකච්චං නිසාරති,
රතතිපරිඥානං කසාරති. ආපනභිපරිඥානො එකච්චං වෙමතිකො, එකච්චං
නිබ්බමතිකො, රතතිපරිඥානො වෙමතිකො. සුඛානාපරිච්ඡායො දුකඛො.

“ආපත්තිපරිශෝකය. න ජාතාති, රතතිපරිශෝකය. එකවිට. ජාතාති, එකවිට. න ජාතාති. ආපත්තිපරිශෝකය. නසාරති, රතතිපරිශෝකය. එකවිට. සරති, එකවිට. නසාරති. ආපත්තිපරිශෝකය. වෙමිතිකො, රතතිපරිශෝකය. එකවිට. වෙමිතිකො, එකවිට. නිබ්බෙමිතිකො, සුත්තිතපරිශෝකය. දිනපබ්බො.

“ආරතතිපරියතනං ජානාති, රතතිපරියතනං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති, ආරතතිපරියතනං සරති, රතතිපරියතනං එකච්චං සරති, එකච්චං තස්සරති. ආරතතිපරියතන නිබ්බමිතිංකො, රතතිපරියතන එකච්චෙ වෙමිතිංකො, එකච්චෙ නිබ්බමිතිංකො. සුඛානුපරිවාසො දතබ්බො.

“ආපනතිපරිශේකාං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. රතනි-
පරිශේකාං එකච්චං ජානාති, එකච්චං න ජානාති. ආපනතිපරිශේකාං
එකච්චං සරති, එකච්චං නසාරති. රතනිපරිශේකාං එකච්චං සරති, එකච්චං
නසාරති. ආපනතිපරිශේකාං එකච්චෙ වෙමෙතිකො, එකච්චෙ
නිමබ්බෙතිකො. රතනිපරිශේකාං එකච්චෙ වෙමෙතිකො, එකච්චෙ
නිමබ්බෙතිකො. සුඤ්ඤාපඤ්ඤාසො දුභබ්බො.” එවං බො භික්ඛවෙ
සුඤ්ඤාපඤ්ඤාසො දුභබ්බො.

6. කුමක්ද භික්ෂුවේ පරිවාහකය දැනගන්න?

“ආපකෂිපරියනාං ජානාති, රතතිපරියනාං ජානාති ආපකෂි-
පරියනාං සරති, රතතිපරියනාං සරති. ආපකෂිපරියනෙතා නිබ්බමතිනො,
රතතිපරියනෙතා නිබ්බමතිනො. පච්චාසො දුභසබ්බා.

“අපතනිපරිශතනං භ ජානාති, රතනිපරිශතනං ජානාති. අපතනි-
පරිශතනං නිසසරගි, රතනිපරිශතනං සරගි. අපතනිපරිශතනෙ
භෙමමනිකො, රතනිපරිශතන නිකෙමමනිකො. පරිවාසො දුභකෙමො.”

“අපතනිපරිශතනං එකච්චං ජාතාති, එකච්චං ත ජාතාති, රතනි-
පරිශතනං ජාතාති. අපතනිපරිශතනං එකච්චං සරති, එකච්චං නසාරති,
රතනිපරිශතනං සරති. අපතනිපරිශතනෙ එකච්චෙ වෙමතිසො, එකච්චෙ
ඵලබ්බමතිසො, රතනිපරිශතනෙ නිමබ්බමතිසො.” පරිවාසො දුතබ්බො.
එං චො භික්ඛුපු පරිවාසො දුතබ්බො”ති.*

පරිවෘත්තය නිවැසීමකි.

*. ଚଉକ, ଇନ୍ଦ୍ର. PTS. ଚଉକଚକ୍ର, ଇନ୍ଦ୍ର.

4. මහනගර, මෙහෙයුම් ප්‍රධානාධිපතිවරයාගේ දිව හඳුනා. මෙහෙයුම් ප්‍රධානාධිපතිවරයාගේ දිව හඳුනා.

5. මහනගරයේ, සුද්ධිකරණපරිවෘත්තය තෙසින් දිග සූදාද?

“ඇවැත් පිරිසක නොදැනිති. ඒ පිරිසක නොදැනිති, ඇවැත්පිරිසක නොසරයි. ඒපිරිසක නොසරයි. ඇවැත්පිරිසකෙහි විමනී ඇත. ඒපිරිසකෙහි විමනී ඇත. (මහව) සුඛනාමපරිවාසය දිය යුතු.

“ඇමැත්තපිරියක දකිති. ඒ පිරියක නොදකිති. ඇමැත්තපිරියක සරති. ඒ පිරියක නොසරති. ඇමැත්තපිරියකෙහි විමති නැති. ඒපිරියකෙහි විමති ඇති. (මුහුට ද) සුඛානන්තරවාසක දිය සුඛ.

“ඇවැත්විරියන සමඟරෙක දැනිසි. සමඟරෙක නො දැනිසි. රැපිරියක නො දැනිසි. ඇවැත්විරියන සමඟරෙක සිති කරයි. සමඟරෙක නො සිති කරයි. රැපිරියක නො කරයි. ඇවැත්විරියනෙහි සමඟරෙක විමනි ඇති. සමඟරෙක විමනි නැති. රැපිරියනෙහි විමනි ඇත. (මුහුට ද) සුඛාසන පරිවාසය දිස සුඛ.

“ඇමුණුපිටියක නොදැනි. රැපිරියක සමහරෙක දැනි. සමහරෙක නොදැනි. ඇමුණුපිටියක නොසරයි. රැපිරියක සමහරෙක සිති කරයි. සමහරෙක නොසිති කරයි. ඇමුණු පිටියකෙහි විමේ ඇත. රැපිරියකෙහි සමහරෙක විමේ ඇත. සමහරෙක විමේ නැත. (මුහුදේ) සුද්ධිනාපරිවාහය දීය. සුද්ධි.

“ඇවැත් පිරිසෙක දැනිනි. ඊ පිරිසෙක සමහරෙක දැනිනි සමහරෙක
 නො දැනිනි. ඇවැත් පිරිසෙක සිහිකරයි. ඊ පිරිසෙක සමහරෙක සිහි කරයි.
 සමහරෙක නො සිහි කරයි. ඇවැත් පිරිසෙකහි විමසී නැති. ඊ පිරිසෙක
 සමහරෙක විමසී ඇති. සමහරෙක විමසී නැති. (මුහුද ද) සුද්ධ නොපව්වාසෙ
 දිස සුඤ්ඤයි.

[illegible]

6. මහණනි, පිරිවෙස දිස යුතු තැනක්ද?

“ඇමුණුපිටියක දැනිසි. රැපිටියක දැනිසි. ඇමුණුපිටියක සිහි කරයි. රැපිටියක සිහි කරයි. ඇමුණුපිටියකෙහි විමනී නැත. රැපිටියකෙහි විමනී නැත. (මහලු) පිටියෙක දිය යුතු යි.

ඇමැත්තියෙකු නොදැනි. රැමියෙකු දැනි. ඇමැත්තියෙකු නොසිති කරයි. රැමියෙකු සිති කරයි. ඇමැත්තියෙකුගේ විමසී ඇත. රැමියෙකුගේ විමසී නැත. (ඔහු) පිරිමියෙකු දිය යුතු.

“ඇවැත් පිරිසක සමහරක් දැකි. සමහරක් නොදැකි. රූ පිරිසක දැකි. ඇවැත් පිරිසක සමහරක් සිහිකරති. සමහරක් නොසිහි කරති. රූ පිරිසක සිහි කරති. ආපනාපිපාසානශෙති සමහරෙක විමති ඇත සමහරෙක විමති නැත, රූත්‍රිපාසානශෙති විමති නැත. (ඔහුට) පිරිවෙස දිස යුතු”. මහණෙනි, මෙසේ පිරිවෙස දිස යුතු.

ମହୋଦଧି ଶିଳା.

පාරිවාසිකචිත්තාලිසකං

1. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතූරං භික්ඛු පරිවසනොතා විබ්බමි, සො පුන පට්ඨාගන්ත්වා භික්ඛු උපසම්පදං යාපි. තභවිතො¹ එතමන්ථං අපරොඡෙපුං.

2. (1) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා විබ්බමති. විබ්බන්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොතා, සුදිනොතා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(2) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා සාමණේරෙ හොති. සාමණේරස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොතා, සුදිනොතා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

3. (3) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා උම්මත්තකො හොති. උම්මත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අනුම්මත්තකො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොතා, සුදිනොතා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(4) ඉධ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛු පරිවසනොතා ඩිත්තචිත්තො හොති. ඩිත්තචිත්තස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අභිචිත්තචිත්තො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොතා, සුදිනොතා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

(5) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා වෙදනට්ඨො² හොති. වෙදනට්ඨස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන අවෙදනට්ඨො හොති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං -පෙ-

4. (8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අපනතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති.³ උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං -පෙ-

(7) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අපනතියා අප්පට්ඨකමෙච උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. -පෙ-

(8) ඉධ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා පාරිකාය දිට්ඨියා අප්පට්ඨියායෙහි උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛුවෙ පරිවාසො න රුහති. සො වෙ පුන ඔසාරියති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදුතං. යො පරිවාසො දිනොතා, සුදිනොතා. යො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. අවසෙසො පරිවසිතබ්බො.

1. තෙන භික්ඛු කභවිතා, භෞ.

2. වෙදනාට්ඨො, මජ්ඣ.

3. උක්ඛිපියති, මජ්ඣ. උක්ඛිපියති, භෞ. PTS.

4. ඔසාරියති, මජ්ඣ.

වතනාලියකය

1. එ සමයෙහි වතාහි එක්තරා මහණෙක් පිරිවෙස් පුරණයේ උපවිදි විය. හෙතෙම යළි පෙරලා අවුත් හිසුන් උපසප්ප වැදී. මේ කරුණ භාග්‍යවතුන්වහන්සේට යැළකලහ.

2. (1) “මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හිසිබවට පෙරුණෙයි ද, මහණෙනි, හිසිබවට පෙරුණකුට පිරිවෙස නො තිබිණි. (නොයෙදෙයි). ඉදින් ඒ මහණ තෙම නැවත උපසන් වෙයි ද, ඒ මහණකට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වුසුයේ ද, එය මැනවින් වසන ලද්දේ ය. ඉතිරි පිරිවෙස පිරිය යුතු.

(2) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ හෙරණබවට පැමිණේ ද, හෙරණකට පිරිවෙස නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසව්‍යව්‍යවට පැමිණෙයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. හෙයු පිරිවෙස පිරිය යුතු.

3. (3) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ උමතු වේ ද, මහණෙනි, උමතුවාව පිරිවෙස නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත නො උමතුවෙත් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව පුරණ ලද්දකි. හෙයු පිරිවෙස පිරිය යුතු යි.

(4) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වසන ව්‍යාපාරයක් (පෙරුණක්) සිසාත්තෙක් වෙයි ද, මහණෙනි, පෙරුණකි සිසාත්තකුට පිරිවෙස නො තිබිණි. ඉදින් එ මහණ තෙම නැවත පියෙව් සිසාත්තෙක් වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මැනවින් දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් වී සි ද, එය මනාව වසන ලද්දකි. ඉතිරි කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු.

(5) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නේ වේ ද, මහණෙනි, වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නාව පිරිවෙස නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත වෙදනාවෙන් නො පෙළෙන්නේ වේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

4. (6) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැත නොදක්වමි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස නො තිබිණි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. ...

(7) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරණයේ ඇවැතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස නො තිබිණි. ...

(8) මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම ලාමකදුරුවෙ නොදැරීමෙහි උකෙව්තිකම් කරණු ලැබේ ද, මහණෙනි, උකෙව්තිකම් කරණු ලැබුවහුට පිරිවෙස නො තිබිණි. හෙතෙම නැවැත ඇතුළත් කර ගණු ලැබේ ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දේ ය. යම් පිරිවෙසක් වසන ලද ද, ඒ මනාව වසන ලද්දේ ය. හෙයු කාලය පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය.

5. (9-16) ඉඬ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාසපටිකාසනාරහො විබ්බමති. විබ්බතාසකාස භික්ඛවෙ මූලාසපටිකාසනා න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාස පටිකාසනාරහො. ඉඬ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මූලාසපටිකාසනාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උමමතතකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපතනියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතනියා අප්පටිකාසෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාස දිට්ඨියා අප්පටිකාසනෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිතතාසකාස භික්ඛවෙ මූලාසපටිකාසනා න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො භික්ඛු මූලාසපටිකාසනාරහො.

6. (17-24) ඉඬ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාරහො විබ්බමති. විබ්බතාසකාස භික්ඛවෙ මානසාරහො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානසාරහො දාසකං. ඉඬ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාරහො සාමණේරො හොති -පෙ- උමමතතකො හොති -පෙ- බිත්තවිත්තො හොති -පෙ- වෙදනවෙට්ඨා හොති -පෙ- ආපතනියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතනියා අප්පටිකාසෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාස දිට්ඨියා අප්පටිකාසනෙ උක්ඛිපියති. උක්ඛිතතාසකාස භික්ඛවෙ මානසාරහො න රුහති. සො වෙ පුත ඔසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. තස්ස භික්ඛුනො මානසාරහො දාසකං.

7. (25) ඉඬ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු මානසාරහො විබ්බමති. විබ්බතාසකාස භික්ඛවෙ මානසාරහො න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං. සො පරිවාසො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො පරිවුජ්ඣො, සුපරිවුජ්ඣො. සො මානසාරහො දිනෙතො, සුදිනෙතො. සො මානසාරහො විභික්ඛො, සුචික්ඛො. අවසෙසං චරිතකං.

5. (9-16) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාස-
පටිකාසායනෙහි සුදුසු වූයේ සිවුරු හරි ද, මහණෙනි, සිවුරු හලහුට මූලාස-
පටිකාසායනෙහි නොගෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම උපසම්පදාව ලබා ද, ඒ
මහණෙහි ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ගේ දෙන
ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි යම් පිරිවෙස්ගේ විසිති ද, එය මනාව
වැය කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ම ඇදීම යුතු මහණෙනි,
මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මූලාසපටිකාසායනෙහි සුදුසු වූයේ
හෙරණයක් වේ ද, ... උමතුපෙත් වේ ද, ... විකල්පිත සිතැත්තෙක් වේ ද, ...
වේදනාසන්ධි පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ... ඇවැත් නො දක්වෙති උපසම්පදාව-
කමය කරණු ලබා ද, ... ඇවැත්ම පිළිවන නො කිරීමෙහි උපසම්පදාව
කමය කරණු ලබා ද, ... ලාංඡනදාරිය නො දුර්ලභෙහි උපසම්පදාවකමය
කරණු ලබා ද, මහණෙනි, උපසම්පදාව කලහුට මූලාසපටිකාසායන
නො ගෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම කැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද, ඔහුට
ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ගේ දෙන ලද ද, එය
මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ගේ විසිති ද, එය මනාව වැය
කීමිනි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ම ඇදීම යුතු.

6. (17-24) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පිරිමට
සුදුසු වූයේ උපාධිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාධිදි වුවහුට මානස දීම
නො ගෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම කැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ
පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ගේ දෙන ලැබී ද, එය මනාව
දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ගේ විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි.
ඒ මහණෙහි මානස දීම යුතු. මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ
මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ සාමණේරයෙක් වේ ද, ... උමතුපෙත් වේ ද, ...
විකල්පිත සිතැත්තෙක් වේ ද, ... වේදනාසන්ධි පෙළෙන්නෙක් වේ ද, ...
ඇවැත් නො දක්වෙති උපසම්පදාව කරණු ලබයි ද, ... ඇවැත්ම පිළිවන
නො කිරීමෙහි උපසම්පදාව කරණු ලබයි ද, ලාංඡනදාරිය නො දුර්ලභෙහි
උපසම්පදාව කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උපසම්පදාව කලහුට මානස
දීම නො ගෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම කැවත ඇතුලත් කරගණු ලැබේ ද,
ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ගේ දෙන ලද ද, එය
මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙස්ගේ විසිති ද, එය මනාව වැය
කීමිනි. ඒ මහණෙහි මානස දීම යුතු.

7. (25) මහණෙනි, මේ ආයතනයෙහි මහණ තෙමේ මානස පුරත්තේ
උපාධිදි වෙසි ද, මහණෙනි, උපාධිදි වුවහුට මානස පිරිම නො ගෙදේ. ඉදින්
හෙතෙම කැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම
එසේ ම ය. යම් පිරිවෙස්ගේ දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම්
පිරිවෙස්ගේ විසිති ද, එය මනාව වැය කීමිනි. යම් මානසගේ දෙන
ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානසගේ පුරත්තේ ලද ද, එ
මනාව පුරත්තේ ලද්දකි. සෙස්ස පිරිස යුතු.

8 (28-32) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානතතං චරතො; සාමණේරෙ භොති -පෙ- උම්මතතො; භොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො; භොති -පෙ- වෙදනවේවා; භොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකාය දිවතියා අප්පටිකිස්සනෙම උක්ඛිපියති. උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ මානතතචරියා න රුහති. සො වෙ පුත භිසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, සො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානතතං දින්නං සුදින්නං, යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං, අවගෙසං වරිතඛං.

9. (33) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො විබ්බමති, විබ්බතතකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත උපසම්පජ්ජති. තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, සො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානතතං දින්නං සුදින්නං, යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්බතතඛං.

10. (34-40) ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්බාතාරහො සාමණේරෙ භොති. -පෙ- උම්මතතො; භොති -පෙ- ඛිත්තචිත්තො; භොති -පෙ- වෙදනවේවා; භොති -පෙ- ආපතතියා අදස්සනෙ උක්ඛිපියති -පෙ- ආපතතියා අප්පටිකමෙම උක්ඛිපියති -පෙ- පාපිකායදිවතියා අප්පටිකිස්සනෙම උක්ඛිපියති, උක්ඛිත්තකස්ස භික්ඛවෙ අබ්බාතං න රුහති. සො වෙ පුත භිසාරියති, තස්ස තදෙව පුරිමං පරිවාසදානං, සො පරිවාසො දින්නො සුදින්නො, සො පරිවුජ්ඣො සුපරිවුජ්ඣො, යං මානතතං දින්නං සුදින්නං, යං මානතතං විණ්ණං සුචිණ්ණං, සො භික්ඛු අබ්බතතඛං.

පාදිවාසික වාග්ගාලිකං සමත්තං.

4. පරිවාස ජනනිංසකං

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො; අනන්ද සම්බහුලා සඛිකා-දිසෙසා; ආපතතියො; ආපජ්ජති පරිමාණායො; අපට්ඨන්තො; ¹, සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතඛං.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනො; අනන්ද සම්බහුලා සඛිකාදිසෙසා; ආපතතියො; ආපජ්ජති පරිමාණායො; පට්ඨන්තො; සො භික්ඛු මූලායපටිකස්සිතඛං. යථාපට්ඨන්තානඤ්චස්ස ආපතතීනං පුරිමාය ආපතතියා සමොධානපරිවාසො දාතඛං.

1. පරිමාණා අපට්ඨන්තො; - මිත්ඤ්.

8. (28-32) මහණෙනි, මේ ආසනයෙහි මහණ තෙම මානව පුරුෂයන් සාමකේතයෙන් වෙසී ද ... උමච්චකයෙන් වෙසී ද ... පෙරළුණු සිතැත්තෙක් වෙසී ද ... වෙදනාවෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙසී ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුභවය නොදුර්ලබ්භෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිනිකමේ කරණු ලැබුවහුට මානව පිරිමි නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කම් කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දුන්නේ ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානවක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානවක් පුරුෂ ලද ද, එය මනාව පුරුෂ ලද්දකි. මානවයෙකු පිරිස යුතුයි.

9. (33) මහණෙනි, මේ ආසනයෙහි මහණ තෙමේ අධ්‍යානකමේයට සුදුසු වූයේ උපාපිද් වෙසී ද, මහණෙනි, උපාපිද් වූවහුට අධ්‍යාන කමේය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත උපසම්පදාව ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානවක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානවක් පුරුෂ ලද ද, එය මනාව පුරුෂ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අධ්‍යාන කමේයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතුයි.

10. (34-40.) මහණෙනි, මේ ආසනයෙහි මහණ තෙමේ අධ්‍යාන කමේයට සුදුසු වූයේ හෙරණෙන් වෙසී ද ... උමතුටෙන් වෙසී ද ... විකම්පිත සිතැත්තෙක් වෙසී ද, ... වෙදනාවෙන් පෙළුනෙක් වෙසී ද ... ඇවත නොදක්මෙහි උකෙවිනිකමේ කරණු ලබයි ද ... ඇවතට පිළියම් නොකිරීමෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලබයි ද ... ලාමකදුභවය නොදුර්ලබ්භෙහි උකෙවිනිකම් කරණු ලබයි ද, මහණෙනි, උකෙවිනිකමේ කරණු ලැබුවහුට අධ්‍යාන කමේය නොයෙදෙයි. ඉදින් හෙතෙම නැවත ඔසාරණ කමේය කරණු ලබයි ද, ඔහුට ඒ පලමු පිරිවෙස් දීම එසේ ම ය. යම් පිරිවෙසක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් පිරිවෙසක් විසිනි ද, එය මනාව විසිනි. යම් මානවක් දෙන ලද ද, එය මනාව දෙන ලද්දකි. යම් මානවක් පුරුෂ ලද ද, එය මනාව පුරුෂ ලද්දකි. ඒ මහණ තෙමේ (අධ්‍යාන කමේයෙන්) ඇතුළත් කර ගත යුතු යි.

පාටිච්චික සතලිය නිමි.

4. පිරිවෙස් සතිය

1. මහණෙනි, මේ ආසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරුෂයන්, ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් නො වූ බොහෝ සතවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ආසනයෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරුෂයන් ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළිසන් වූ බොහෝ සතවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණෙයි, ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්නට ඇදීම කළ යුතු, ඒ මහණතට පලමු ඇවත සමය පිළිසන් ඇවැත්නට සමාධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු පරිවසනෙතා අනතරා සමබහුලා සබ්බාදි සෙසා ආපතනියො ආපත්තී පරිමාණයො පටිවත්තනායො'පි අපටිවත්තනායො'පි. සො හික්කු මූලායපටිකසිතකමබ්බා. යථාපටිවත්තනානඤ්ඤා ආපතනීතං පුරිමාය ආපතනීයා සමොධානපරිවාසො දතකමබ්බා.

4.9. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු පරිවසනෙතා අනතරා සමබහුලා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපත්තී. අපරිමාණයො අපටිවත්තනායො¹ -පෙ- අපරිමාණයො පටිවත්තනායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිවත්තනායො'පි අපටිවත්තනායො'පි -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි අපටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි පටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි පටිවත්තනායො'පි අපටිවත්තනායො'පි, සො හික්කු මූලායපටිකසිතකමබ්බා. යථා පටිවත්තනානඤ්ඤා ආපතනීතං පුරිමාය ආපතනීයා සමොධානපරිවාසො දතකමබ්බා.

10-36 ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු මානතතාරහො -පෙ- මානතතං වරනෙතා -පෙ- අබ්බාතාරහො අනතරා සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපත්තී පරිමාණයො අපටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො පටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො පටිවත්තනායො'පි අපටිවත්තනායො'පි -පෙ- අපරිමාණයො අපටිවත්තනායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිවත්තනායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිවත්තනායො'පි අපටිවත්තනායො'පි -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි අපටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි පටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි පටිවත්තනායො -පෙ- පරිමාණයො'පි අපරිමාණයො'පි පටිවත්තනායො'පි, සො හික්කු මූලායපටිකසිතකමබ්බා. යථා පටිවත්තනානඤ්ඤා ආපතනීතං පුරිමාය ආපතනීයා සමොධානපරිවාසො දතකමබ්බා.

ජනනිකයා සමතතං.

5. මානිකතයනකයා

1. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපත්තී අපටිවත්තනාදෙතා විබ්බමතී. සො වෙ පුත උපසම්පනෙතා තා ආපතනියො නවත්තදෙතී, තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො මානතතං දතකමබ්බා.

2. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපත්තී අපටිවත්තනාදෙතා විබ්බමතී. සො පුත උපසම්පනෙතා තා ආපතනියො ජාදෙතී. තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පථිථිමසී. ආපතනීකමබ්බො යථාපටිවත්තන පරිවාසං දතා මානතතං දතකමබ්බා.

3. ඉඩ පත හික්කවෙ හික්කු සමබහුලා සබ්බාදිසෙසා ආපතනියො ආපත්තී පටිවත්තනාදෙතා විබ්බමතී. සො පුත උපසම්පනෙතා තා ආපතනියො නවත්තදෙතී, තස්ස හික්කවෙ හික්කුතො පුරිමසී. ආපතනීකමබ්බො යථාපටිවත්තන පරිවාසං දතා මානතතං දතකමබ්බා.

1 අපරිමාණ අපටිවත්තනායො -මජ්ඣ-.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු යි. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4-9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම පිරිවෙස් පුරන්තේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් නැති හෝ පිළියන් වූ ... අප්‍රමාණ වූ පිළියන් වූ ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද, ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද හෝ පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද පමණක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට පැමිණෙයි. ... මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

10-36. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණතෙම මානස පිරිමට සුදුසු වූයේ ... මානස පුරන්තේ ... අධ්‍යානකම්මය පුද්ගල වූයේ ඒ අතර ප්‍රමාණයක් ඇති හෝ පිළියන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි ද ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් ඇති පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද (ඇවැත්වට) ... ප්‍රමාණයක් නැති පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණ රහිත පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද හෝ පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද, පිළියන් ඇවැත්වට ... ප්‍රමාණයක් ඇත්තාවූ ද ප්‍රමාණයක් නැත්තාවූ ද පිළියන් වූ ද හෝ පිළියන් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණෙයි. ඒ මහණතෙම මුල් ඇවැත්වට ඇදීම කළ යුතු. ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් සමග පිළියන් ඇවැත්වට සමෝධාන පරිවාසය දිය යුතු.

පිරිවෙස් සහිත නිමි.

5. මානසික ගතකය

1. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් හෝ කොට උපාපිදි වෙයි. ඉදින් කෙනෙම නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් හෝ පිළියන් කෙරෙයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණතට මානස දිය යුතු.

2. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ හෝ පිළියන් කොට උපාපිදි වෙයි ද, කෙනෙම නැවත උපසපත් වීමෙන් පැසුළු පිළියන් ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

3. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්වලට පැමිණ පිළියන් කොට උපාපිදි වෙයි ද, කෙනෙම නැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් හෝ වසයි ද, මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළියන් ඇවැත් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු.

4. ඉඩ පත හිතකළේ හිකුටු සමමුහුරු සහිතදිසෙහි ආපතනියෝ ආපතනියෝ පරිවර්තනයේ, විකෘතිය, සො පුන රිපෙට්ෂනනා හා ආපතනියෝ ඡායේ, තසා හිතකළේ හිකුටුනො පුරිමෙහිආව පව්මෙහිආව ආපතනියකනෙකි යථාපරිවර්තනන පරිවර්තන දනො මනනන දනබං.

5. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකුළු සමබහුලා සහිසාදිගෙසා ආපතනියො ආපත්තී, තසස කොතනි ආපතනියො පවිච්ඡන්තායො'පි අපවිච්ඡන්තායො'පි. කො විබහමිනි; පුත උපසම්පන්නා, යා ආපතනියො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ නච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පච්ඡා නච්ඡාදෙති. තස හිකඩවෙ හිකුළුකො, පුරිමසමිං ආපතනිකඩෙහි යථාපටිච්ඡන්තා පරිවාසං දනිං මානතතං දතබ්බං.

6. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු සමිපුලා සහිකාදිසෙසා අපතනිසො අපප්ප්ති. තසා නොනති අපතනිසො පටිච්ඡන්තාසො'පි අපටිච්ඡන්තාසො'පි. සො විබ්බමිනා, පුත උපතමපනො යා අපතනිසො පුබ්බ ඡාදෙහි, තා අපතනිසො පච්ඡ නච්ඡාදෙහි. යා අපතනිසො පුබ්බ නච්ඡාදෙහි, තා අපතනිසො පච්ඡ ඡාදෙහි. තසා හිකඩවෙ හිකඩුනො පුරිමසීඤ්ඤා පටිච්ඡසීඤ්ඤා අපතනිකඩනෙි සථා පටිච්ඡන්තා පරිවාසං දනා මාතතං දතබ්බං.

7. ඉඩ පත භික්කුවෙ භික්ඛු සම්මතප්‍රාසාදිසෙතා ආපතනියො ආපජ්ඣති. තස්ස කොනති ආපතනියො පට්ඨන්තායො'පි අපචන්තායො'පි. තො විබ්බුතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපතනියො පුබ්බ ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පඨන් ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ නිච්ඡාදෙසි, තා ආපතනියො පඨන් නාචන්දෙති. තස්ස භික්කුවෙ භික්ඛුතො පුරිමසම්ඤ්ඤා පඨන්මසම්ඤ්ඤා ආපතනිකකෙසි සථාපට්ඨන්තො පරිවාසං දුතො මාතතතං දතබ්බං.

[illegible]

9. ඉඩ පත හික්මවේ හික්මු ගව්ගුලා ගව්කාදිගෙය: ආපතනිකයා ආපජ්ජති. එකච්චා ආපතනිකයා ජාතාතී, එකච්චා ආපතනිකයා න ජාතාතී. ගා ආපතනිකයා ජාතාතී, තා ආපතනිකයා ජාදෙති, ගා ආපතනිකයා න ජාතාතී, තා ආපතනිකයා නච්ජාදෙති, ගො විබහමිත්වා පුත උපගමපනොතා ගා ආපතනිකයා පුගෙබ ජාතිත්වා ජාදෙසි, තා ආපතනිකයා පච්ජා ජාතිත්වා නච්ජාදෙති. ගා ආපතනිකයා පුගෙබ අජාතිත්වා නච්ජාදෙසි, තා ආපතනිකයා පච්ජා ජාතිත්වා නච්ජාදෙති, තස්ස හික්මවේ හික්මුතො පුරිමග්ගී. ආපතනිකමිකෙසු ගප්පච්චිඤ්ඤා පරිවාසං දඬා මානසතං දතබ්බං.

4. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් කොට උපාපිදි වෙයි. ඒ තැවත උපසපත් වූයේ ඒ ඇවැත් (සහවසි) වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද දෙ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව නො වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. තෙතෙම සිටුරු හැර ගොස් තැවත උපසපත් වූයේ පෙර වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පෙර නො වැසූ ඇවැත් පසු ව ද නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් කඳෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

8. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් මේ. ඒ මහණතෙම උපාපිදි ව තැවත උපසපත් වූයේ පලමු වැසූ ඇවැත් පසු ව ද වසයි. පලමු නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව සහවසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවේසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් දකිති ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති. යම් ඇවැත් දකිති ද ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දකිති ද ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙම සිටුරු හැර තැවත උපසපත් වූයේ පලමු දත සැලකූ ඇවැත් පසු ව දත නො වසයි. පෙර නො දත නො සැලකූ ඇවැත් පසු ව දත නො වසයි. මහණෙනි, ඒ මහණතට පලමු වූ ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මාතෘකා දිය යුතු.

10. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඤ්ඤෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡි-මසම්ඤ්ඤා ආපත්තික්කන්ති යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දන්වා මානත්තං දානබ්බං.

11. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඤ්ඤෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති තා ආපත්තියො ඡාදෙති, යා ආපත්තියො න ජානාති තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපත්තික්කන්ති යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දන්වා මානත්තං දානබ්බං.

12. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඤ්ඤෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො ජානාති, එකච්චා ආපත්තියො න ජානාති. යා ආපත්තියො ජානාති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො න ජානාති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො, යා ආපත්තියො පුබ්බෙ ජාතිනා ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අජාතිනා නච්ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා ජාතිනා ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපත්තික්කන්ති යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දන්වා මානත්තං දානබ්බං.

13. ඉධ පත භික්ඛවෙ භික්ඛු සමබහුලා සම්ඤ්ඤෙසා ආපත්තියො ආපජ්ජති. එකච්චා ආපත්තියො සරති, එකච්චා ආපත්තියො නස්සරති. යා ආපත්තියො සරති, තා ආපත්තියො ඡාදෙති. යා ආපත්තියො නස්සරති, තා ආපත්තියො නච්ඡාදෙති. සො විබ්භූතියා පුත උපසම්පන්නො යා ආපත්තියො පුබ්බෙ සරිනා ඡාදෙති, තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. යා ආපත්තියො පුබ්බෙ අසරිනා¹ නච්ඡාදෙති තා ආපත්තියො පච්ඡා සරිනා නච්ඡාදෙති. තස්ස භික්ඛවෙ භික්ඛුනො පුරිමසම්ඤ්ඤා පච්ඡිමසම්ඤ්ඤා ආපත්තික්කන්ති² යථාපටිච්ඡන්න පරිවාසං දන්වා මානත්තං දානබ්බං.

1. අසාරිනා - මජ්ඣං.

2. පුරිමසම්ඤ්ඤා ආපත්තික්කන්ති - මජ්ඣං.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පලමු සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුවත් සිහි කොට සහවයි. පලමු සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැහෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. තෙතෙමේ ශාසනයෙන් වුත ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට ද සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැහෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. කෙතෙමේ උපාදි ව නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට වසයි. පෙර නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කොට සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැහෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිවයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම ශාසනයෙන් වුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කරන ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කරන ව නො සහවයි. පෙර සිහි කරන ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කරන ව නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැහෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණෙයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. තෙතෙමේ ශාසනයෙන් වුත ව (සිවුරු හැර) නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කරන ව සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කරන ව නො සහවයි. පෙර සිහි කරන ව නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සිහි කරන ව නො සහවයි. මහණෙනි, ඒ මහණකට පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැහෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු යි.

19. මහණෙනි, දෙව් මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි, හෙතෙමේ උපාපදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර විමනි තැත් ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි තැත් ව සභවයි. පෙර විමනි ඇත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතව පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පමණින් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතු.

20. මහණෙනි, දෙව් මහණෙක් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ නම් ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපදි වී තැවත උපසපත් වූයේ පෙර යම් ඇවැත් විමනි රහිත ව සැහවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි රහිත ව සභවයි. පෙර යම් ඇවැත් විමනි ඇත් ව නො සැහවී නම් පසුව ඒ ඇවැත් විමනි තැත් ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතව පෙර වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් සල් පමණින් පිරිවෙස් දී මානස දිය යුතු.

21-40. මහණෙනි, දෙව් මහණ තෙමේ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් පිළිසන් නො කොට හෙරණෙක් වෙයි. (පෙර යම්ගේ හම් එසේ විසාර කළ යුතු යි.) ... 41-80. උමතු වෙත් වෙයි ... 81-80 විසුළු සිතැත්තෙන් වෙයි ... 81-100. වෙදනාසෙන් පෙළුණක් වෙයි. ඒ මහණහුගේ පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වෙයි ... ඇතැම් ඇවැත් දකිති. ඇතැම් ඇවැත් නො දකිති ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි. ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ. යම් ඇවැත්හි විමනි තැත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ වෙදනාවෙන් පෙළුණකෙක් වෙයි. හෙතෙමේ තැවත වෙදනාසෙන් නො පෙළුණකෙක් ව පෙර විමනි තැත් ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව නො සභවයි ද, පෙර විමනි ඇත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව නො සභවයි. පෙර විමනි තැත් ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව නො සභවයි. පෙර විමනි ඇත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව සභවයි. පෙර විමනි තැත් ව සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව සභවයි. පලමු විමනි ඇත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව නො සභවයි ... පලමු විමනි තැත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව සභවයි. පලමු විමනි ඇත් ව නො සැහෙ වූ ඇවැත් පසු ව විමනි තැත් ව සභවයි. මහණෙනි, ඒ මහණතව පලමු වූ ද පසු වූ ද ඇවැත් රැසෙහි පිළිසන් පිරිවෙස දී මානස දිය යුතුයි.

6. මූලායපටිකාසනය සිවුසියය

1. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට ශාසනයෙන් ව්‍යුහ වෙයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු.

2. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නො කොට සිවුරු කැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධානපරිවාසය දිය යුතු.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොට සිවුරු කැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් නො වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධාන පරිවාසය දිය යුතු.

4. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවැද පිළිසන් නොට සිවුරු කැර යයි. හෙතෙමේ නැවත උපසපන් වූයේ ඒ ඇවැත් සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධානපරිවාසය දිය යුතු.

5. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ. හෙතෙමේ සිවුරු කැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැකෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැකෙවූ ඇවැත් පසුව ද නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධාන පරිවාසය දිය යුතු.

6. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතට පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. හෙතෙමේ සිවුරු කැර නැවත උපසපන් වූයේ පළමු සැකෙවූ ඇවැත් පසුව නො සඟවයි. පළමු නො සැකෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධාන පරිවාසය දිය යුතු.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදී. ඒ මහණතෙමේ පිළිසන් වූ ද පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු කැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර සැකෙවූ ඇවැත් පසුවත් සඟවයි. පෙර නො සැකෙවූ ඇවැත් පසුවත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ප්‍රදීප යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත්තට සමාධාන පරිවාසය දිය යුතු.

8. ඉඩ පත හික්කපව්, හික්කු පරිවහනෙකා අතරින් සම්පූර්ණ හික්කප්පෙතා අපතනිතය අපත්ති. තහන නොහැකි අපතනිතය පවිල්කතායෝ'පි අපවිල්කතායෝ'පි, සහ පිබ්බමිඨා පුත උපසම්පනතායා අපතනිතයා පුබ්බ ඡාදෙසි, තා අපතනිතයා පව්ත ඡාදෙති. යා අපතනිතයා පුබ්බ නව්තදෙසි, තා අපතනිතයා පව්ත ඡාදෙති. සො හික්කු මූලාය පටිකත්තිතවො. සරාපවිල්කතානඤ්ඤා අපතනිතං පුරිමාය අපතනිතයා සමමාධානපරිවාසො දුතවො.

9. ඉඩ පත හික්වීමේ, හික්වූ පරිච්ඡේදනා අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සාධකයා ආපතො ආපත්තී. එකමා; අපතනියො ජාතාති. එකමා; අපතනියො න ජාතාති. යා අපතනියො ජාතාති, තා අපතනියො ජාතෙති. යා අපතනියො න ජාතාති, තා අපතනියො නවත්තෙති. යො විකල්පිතා; පුත උපමමනොනා; යා අපතනියො පුතෙම ජාතිනා ජාතෙති, තා අපතනියො පවත් ජාතිනා නවත්තෙති. යා අපතනියො පුතෙම අජාතිනා නවත්තෙති තා අපතනියො පවත් ජාතිනා නවත්තෙති. යො හික්වූ මූලාග පටිසංසි-තෙබ්බා. ගම්පට්ටිත්තානානුදායක ආපතනිකං පුරිමො අපතනියා සමො-ඛානපරිමායො දතෙබ්බා.

[illegible][illegible]

12. ඉබ් පත හි කඩවෙ හි කඩු පරිවසනෙතා අතතර් සම්බන්ධා සහිතාදි-
 සෙතා අපතනිතයා අපතර්ති. එකව්වා අපතනිතයා ජාතාති, එකව්වා
 අපතනිතයා න ජාතාති යා අපතනිතයා ජාතාති තා අපතනිතයා ඡාදෙති.
 යා අපතනිතයා න ජාතාති, නා අපතනිතයා නව්ත්තදෙති. සෙතා විබන්ධිතා,
 පුත උපසම්පනෙනා යා අපතනිතයා පුබෙබ ජාතිනා ඡාදෙති, තා
 අපතනිතයා පව්ත් ජාතිනා ඡාදෙති. යා අපතනිතයා පුබෙබ අජාතිනා
 නව්ත්තදෙති, තා අපතනිතයා පව්ත් ජාතිනා ඡාදෙති. සෙතා හි කඩු මුලාන
 පරිකසිතසබ්බා සථාපරිව්ත්තනානාඤ්ඤා අපතනිතං පුරිමාස අපතනිතයා
 සමමාධානපරිමාසො දුතසබ්බා

8. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ, ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඒ මහණහුගේ පිළිසත් වූ ද පිළිසත් නො වූ ද ඇවැත් වෙයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සැහෙවූ ඇවැත් පසුව සඟවයි. පළමු නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධාන-පරිවාසය දිය යුතු.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසුව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

10. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් වසයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො වසයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පෙර දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. පෙර නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධාන පිරිවෙස් දිය යුතු.

11. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ ශාසනයෙන් ව්‍යුත් ව නැවත උපසපත් වූයේ පළමු දැන සැහෙවූ ඒ ඇවැත් පසුව දැන ද සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට මුල් ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

12. මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් දැනිසි. ඇතැම් ඇවැත් නො දැනිසි. යම් ඇවැත් දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් සඟවයි. යම් ඇවැත් නො දැනිසි ද, ඒ ඇවැත් නො සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ, පළමු දැන සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. පළමු නො දැන නො සැහෙවූ ඇවැත් පසු ව දැන සඟවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසත් ඇවැතුන්ට සමොධානපරිවාසය දිය යුතු.

13. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. (ඔවුන් අතරින්) ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණතෙම සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙම මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

14. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණතෙමේ මූලාසපටිකසාහිතය කළ යුතු වේ. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පරිවාසය ද දිය යුතු.

15. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් සහවයි. යම් ඇවැත් සිහි නො කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන-පරිවාසය ද දිය යුතු.

16. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර බොහෝ සත්‍යවශෙස් ඇවැත් අවදිසි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි කරයි. ඇතැම් ඇවැත් සිහි නො කරයි. යම් ඇවැත් සිහි කරයි ද, ඒ ඇවැත් නො සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපත් වූයේ පෙර සිහි කොට සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. පෙර සිහි නො කොට නො සැකවූ ඇවැත් පසු ව සිහි කොට සහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැතට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට පලමු ඇවැත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

17. ඉඩ පත හිකඩවෙ හිකඩු පරිවිසරනොයා අනතුරු සම්බන්ධයෙන් සාධකයන් අපහරණයෙන් අපහරණීය ඵකවිමාසු අපහරණීය නිබෙමමිකො. ඵකවිමාසු අපහරණීය වෙමිකො. යාසු අපහරණීය නිබෙමමිකො, නා අපහරණීය. ඡාදෙහි යාසු අපහරණීය වෙමිකො, නා අපහරණීය. නවර්දෙහි. සො විකමිකො පුත උපකමපනොයා යා අපහරණීය පුබෙම නිබෙමමිකො ඡාදෙහි, නා අපහරණීය පවර් නිබෙමමිකො නවර්දෙහි. යා අපහරණීය පුබෙම වෙමිකො නවර්දෙහි, නා අපහරණීය පවර් නිබෙමමිකො නවර්දෙහි. සො හිකඩු මුලාය-පවිකාසිතබො. යථාපවිලිනොනාසු අපහරණීය පුරිමාය අපහරණීය සමායාපවිලිනොනා අපහරණීය.

18. ඉඩ පන නීතියට හිඟවූ පරිමිතතාංග අනන්ත සම්පත්‍රලා සහිතාදියෙහි අපතනියෝ අපතනිය ඵකම්භාසු අපතනිය නිබේමනියෙකෝ. ඵකම්භාසු අපතනිය වෙමනියෙකෝ. යාසු අපතනිය නිබේමනියෙකෝ, නා අපතනියෝ ඡාදෙති. යාසු අපතනිය වෙමනියෙකෝ, නා අපතනියෝ නවජාදෙති. සෝ විබ්බමිනියා පුන උපමතතතාං යා අපතනියෝ පුබ්බ නිබේමනියෙකෝ ඡාදෙති, නා අපතනියෝ පවජා නිබේමනියෙකෝ නවජාදෙති. යා අපතනියෝ පුබ්බ වෙමනියෙකෝ නවජාදෙති, නා අපතනියෝ පවජා නිබේමනියෙකෝ ඡාදෙති. සෝ හිඟවූ මූලාගපටිකසිතසේවා. යථා-පටිවත්තානඤ්චයා අපතනියා පුරිමාය අපතනියා සමෝධානපටිවත්තා දනසේවා.

19. ඉඩ පත හිඟවීම හේතුවෙන් පරිවහණය, අනන්තර සම්පත් සහිත දි-
 ග්‍රහණය, ආපතනීය ආපතනීය, එකවරින් ආපතනීය නිබන්ධනීය, එකවරින්
 ආපතනීය වෙමින් සිටියදී, යනු ආපතනීය නිබන්ධනීය, හා ආපතනීය
 ජාලයකි. යනු ආපතනීය වෙමින් සිටියදී, හා ආපතනීය නිබන්ධනීය
 සහ විකල්පය, පුනරුත්ථාපනය හා ආපතනීය පුනරුත්ථාපනය නිබන්ධනීය
 ජාලයකි, හා ආපතනීය පවරා නිබන්ධනීය ජාලයකි. යනු ආපතනීය
 පුනරුත්ථාපනය වෙමින් සිටියදී, හා ආපතනීය පවරා නිබන්ධනීය
 නිබන්ධනීය. හෝ හිඟවූ මුද්‍රායට පිහිටි තවදුරටත්, යටපත් වන්නා සිටියදී
 ආපතනීය පුනරුත්ථාපනය සම්බන්ධතාවයන් සහ දත්තයන්.

20. ඉඩ පන හිකඩවෙ හිකඩු පරිවහනෙතා අනන්තර ගමනුලා සඩ්කාදි-
 ගෙයා අපතනියො අපතනි. එකවිටු අපතනි කිකෙමනිකො.
 එකවිටු අපතනි වෙමනිකො. යා අපතනි කිකෙමනිකො, තා
 අපතනියො ඡාදෙති. යා අපතනි වෙමනිකො, තා අපතනියො
 නවිඡාදෙති. ගො විකුමනි පුන උපමපනො යා අපතනියො පුකෙ
 කිකෙමනිකො ඡාදෙති, තා අපතනියො පවුර කිකෙමනිකො ඡාදෙති.
 යා අපතනියො පුකෙ වෙමනිකො නවිඡාදෙති, තා අපතනියො පවුර
 කිකෙමනිකො ඡාදෙති. ගො හිකඩු මුලාගපටිකසිතකො. ගපා-
 පටිවත්තනානසුගස අපතනිනා පුරිමාය අපතනියා සමොධානපරිවාසො
 උතකො.

17. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහජවෙසන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, ඒ ඇවැත් පසු ව විමනි නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නො සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

18. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහජවෙසන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ වෙයි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ වෙයි. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ සිවුරු හැර නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැත්තේ නො සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැත්තේ සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධානපරිවාසය ද දිය යුතු.

19. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහජවෙසන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. යම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ද, ඒ ඇවැත් සභවයි. යම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ද, ඒ ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව යම් ඇවැත් සැඟවී ද, පසු ව ඒ ඇවැත් විමනි නැති ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව යම් ඇවැත් නො සැඟවී ද, පසු ව විමනි නැති ව ඒ ඇවැත් නො සභවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

20. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර බොහෝ සහජවෙසන් ඇවැත් අවදියි. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි නැත්තේ ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනි ඇත්තේ ය. විමනි නැති ඇවැත් සභවයි. විමනි ඇති ඇවැත් නො සභවයි. හෙතෙමේ උපාපිදි ව නැවත උපසපන් වූයේ පෙර විමනි නැති ව සැඟවූ ඇවැත් පසු ව ද විමනි නැති ව සභවයි. පෙර විමනි ඇති ව නො සැඟවූ ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සභවයි. ඒ මහණතෙමේ මුලට ඇද්ද යුතු. ඒ මහණතට පළමු ඇවැත් සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[21-40.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු පරිවසනොතා අනතරං සමමුත්තා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා¹ සංමණෙරෙ හොති. -පෙ- [යථා හෙවං තථා වින්දායෙතං.] [41-60.] උමමතකො හොති. -පෙ- [යථා හෙවං තථා වින්දායෙතං.] [61-80.] බිත්තවිනෙතො හොති. -පෙ- [යථා හෙවං තථා වින්දායෙතං.] [81-100.] වෙදකවෙවා හොති. -පෙ- [යථා හෙවං තථා වින්දායෙතං.] තස්ස සොකත්ථි ආපතනියො පට්ඨිච්ඡාදෙත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා -පෙ- [යථා හෙවං තථා වින්දායෙතං.] එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා ආපතනියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපතනියො සරති, එකච්චා ආපතනියො නස්සරති -පෙ- එකච්චාසු ආපතනියු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපතනියු වෙමතිකො. යාසු ආපතනියු නිබ්බමතිකො තා ආපතනියො ඡාදෙති. යාසු ආපතනියු වෙමතිකො, තා ආපතනියො නච්ඡාදෙති. සො වෙදකවෙවා හොති. සො පුන අවෙදකවෙවා හුත්වා යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. -පෙ- යා ආපතනියො පුබ්බ නිබ්බමතිකො ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො නච්ඡාදෙති. යා ආපතනියො පුබ්බ වෙමතිකො නච්ඡාදෙති, තා ආපතනියො පච්ඡා නිබ්බමතිකො ඡාදෙති. සො භික්ඛු මූලායංපටිකසංකමො. යථාපට්ඨිච්ඡානාසංකමො ආපතනිං පුරිමාය ආපතනියා සමොධානපට්ඨාසො දතංබො.

[101-200.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තාරහො -පෙ- [අනතරං සමමුත්තා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්බමති.] -පෙ-

[201-300.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු මානත්තං වරහො -පෙ- [අනතරං සමමුත්තා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්බමති.] -පෙ-

[301-400.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො අනතරං සමමුත්තා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා විබ්බමති -පෙ- [මානත්තාරහො ච මානත්තවාදි ච අබ්භාතාරහො ච යථා පට්ඨාසිකො තථා වින්දායෙතං.] ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු අබ්භාතාරහො අනතරං සමමුත්තා සංඝාදිසෙසා ආපතනියො ආපජ්ඣන්තා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා සංමණෙරෙ හොති -පෙ- උමමතකො හොති -පෙ- බිත්තවිනෙතො හොති -පෙ- වෙදකවෙවා හොති. තස්ස සොකත්ථි ආපතනියො පට්ඨිච්ඡාදෙත්වා අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා -පෙ- එකච්චා ආපතනියො ජානාති, එකච්චා ආපතනියො න ජානාති -පෙ- එකච්චා ආපතනියො සරති, එකච්චා ආපතනියො නස්සරති. -පෙ- එකච්චාසු ආපතනියු නිබ්බමතිකො, එකච්චාසු ආපතනියු වෙමතිකො. යාසු ආපතනියු නිබ්බමතිකො තා ආපතනියො ඡාදෙති. -

1. අපට්ඨිච්ඡාදෙත්වා - ඔපසා, යා.

[31 - 40.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පිරිවෙස් පුරුණයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට තෙරණෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] [41 - 80.] උමතු වෙත් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [61 - 80.] පෙරලුනු සිතැතියෙක් වෙයි ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු] [81 - 100] වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද, පිළිසන් නො වූ ද ඇවැත් වේ ... [යට කී පරිදි විස්තර කට යුතු.] ඇතැම් ඇවැත් දකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇතැම් ඇවැත් නො සමරයි ... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී ඇත්තේ වේ. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී නැත්තේ වේ. විමනී නැති ඇවැත් වසයි. විමනී ඇති ඇවැත් නො වසයි. තෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. නැවත තෙතෙමේ වෙදනායෙන් නො පෙළෙන්නෙක් ව පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි. පලමු විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි... පෙර විමනී නැති ව වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව වසයි. පෙර විමනී ඇති ව නො වැසූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව නො වසයි ... පලමු විමනී නැති ව සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. පලමු විමනී ඇති ව නො සැහවූ ඇවැත් පසු ව විමනී නැති ව සැහවයි. ඒ මහණ තෙමේ මුල් ඇවැත්ව ඇද්ද යුතු. ඒ මහණකට මුල් ඇවැත් සමග ඇවැත් පිළිසන් පමණින් සමෝධාන පිරිවෙස ද දිය යුතු.

[101 - 200.] මහණෙනි මෙහි මහණෙක් මානවට නිසි වූයේ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[201 - 300.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මානව පුරුණේ ... [ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි.]...

[301 - 400.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්බාත කමීයට යුද්ධ වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නො කොට උපැවිදි වෙයි ... [මානවට යුද්ධ වූවුන්, මානව පුරුණන්, අබ්බාතයට යුද්ධ වූවුන් (මුල කී) පිරිවෙස් පුරුණා මෙන් විතර කට යුතු.] මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් අබ්බාතයට යුද්ධ වූයේ ඒ අතර බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද නො පිළිසන් කොට තෙරණෙක් වෙයි. ... උමතු වූවෙක් වෙයි ... පෙරලුනු සිතැත්තෙක් වෙයි ... වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වෙයි. ඔහුට පිළිසන් වූ ද නො පිළිසන් වූ ද ඇවැත් වේ ... ඇතැම් ඇවැත් දකී. ඇතැම් ඇවැත් නො දකී ... ඇතැම් ඇවැත් සමරයි. ඇවැත් නො සමරයි... ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ය. ඇතැම් ඇවැත්හි විමනී සහිත ය. යම් ඇවැත්හි විමනී රහිත ද ඒ ඇවැත් සැහවයි. -

යාහු ආපතනීයු වෙමනිකො නා ආපතනීයො නව්ණදෙති. යො වෙදනවෙට්ඨො නොති. යො පුත අවෙදනවෙට්ඨො හුතො යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො නව්ණදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ණදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො නව්ණදෙති -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො නව්ණදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ණදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ණදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො නව්ණදෙති -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ණදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො නව්ණදෙති -පෙ- යා ආපතනීයො පුබ්බ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති. යා ආපතනීයො පුබ්බ වෙමනිකො නව්ණදෙති, නා ආපතනීයො පව්ණ නිබ්බමිතිකො ඡාදෙති, යො භික්ඛු මූලාසපටිකකිනබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තානඤ්ඤා ආපතනීයො පුරිමාණ ආපතනීයො සමොධානපට්ටියො දුතබ්බොති.

මූලාසපටිකකිනබ්බොති. නිබ්බිතො.

පරිමාණදී වාර්තා

1. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො පරිමාණා¹ අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
2. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො අපරිමාණා² අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
3. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො එකතාමා අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
4. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො තාතාතාමා අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
5. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො සභායා අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො විසභායා අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො ච්චජිතො අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-
8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඤ්ඤා සමසාදිතො ආපතනීයො ආපජ්ඣො සමනින්නා අපට්ච්ඡාදෙති විබ්බමති -පෙ-

(යථා හෙව්වා තථා චිත්තොරතබ්බො.)

පරිමාණදී වාර්තා නිබ්බිතො.

1. පරිමාණො - සා.

2. අපරිමාණො - සා.

යම් ඇවැත්ති විමනි සතිතද ඒ ඇවැත් නොසහවයි. හෙතෙමේ වෙදනායෙන් පෙළෙන්නෙක් වේ. තාවත හෙතෙමේ වෙදනායෙන් නොපෙළෙන්නෙක් ව පෙර විමනි නැති ව සැහවු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැහවු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි ... පෙර විමනි නැති ව සැහවු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොසහවයි. පෙර විමනි ඇති ව නොසැහවු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව සහවයි ... පෙර විමනි නැති ව වැසු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව නොවසයි ... පළමු විමනි නැති ව වැසු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. පෙර විමනි ඇති ව නොවැසු ඇවැත් පසු ව විමනි නැති ව වසයි. ඒ මහණෙනි මුල් ඇවතට ආද්ද යුතු. ඔහුට පළමු ඇවත සමග පිළිසන් ඇවැත් පමණින් සමොඛාන පිරිවෙස ද දිය යුතුයි.

මූලායපිකකතා සිවුසිය නිමි.

පරිමාණාදි වාර අට

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් (=ගණන් ඇති) බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ නැති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් එක් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
4. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් නම් ඇති බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
5. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සහාය වූ (= සමාන) බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් විසභාය වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...
7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වෙන් වෙන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි...
8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් මුසු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් ඇවද පිළිසන් නොකොට උපැවිදි වෙයි ...

(ගට කී පරිදි විතර කව යුතු යි.)

පරිමාණාදි වාර අට නිමිසේ ය.

දෙවි හික්ඛුචාර එකාදසකං

1. දෙවි හික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා භොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති, යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

2. දෙවි හික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා භොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ වෙමිතිකා භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

3. දෙවි හික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා භොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ මිත්ඤ්ඤාදිට්ඨිනො භොනති, එකො ඡාදෙති. එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

4. දෙවි හික්ඛු මිත්ඤ්ඤං ආපන්නා භොනති. තෙ මිත්ඤ්ඤෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

5. දෙවි හික්ඛු මිත්ඤ්ඤං ආපන්නා භොනති. තෙ මිත්ඤ්ඤෙ මිත්ඤ්ඤදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

6. දෙවි හික්ඛු සුඤ්ඤං ආපන්නා භොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

7. දෙවි හික්ඛු සුඤ්ඤං ආපන්නා භොනති. තෙ සුඤ්ඤෙ සුඤ්ඤදිට්ඨිනො භොනති. එකො ඡාදෙති, එකො නවඡාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. උභොපි යථාධම්මං කාරුපෙතබ්බො.

8. දෙවි හික්ඛු සඛ්ඤාදිසෙසං ආපන්නා භොනති. තෙ සඛ්ඤාදිසෙසෙ සඛ්ඤාදිසෙසදිට්ඨිනො භොනති. එකස්ස භොති ආරුලෙසකාමීති, එකස්ස භොති ත ආරුලෙසකාමීති. යො පඨමමපි යාමං ඡාදෙති, දුතීයමපි යාමං ඡාදෙති, තතීයමපි යාමං ඡාදෙති, උඤ්ඤෙ¹ අරුණේ ජත්තා භොති ආපතති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛකථං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස පරිවාසං දකිං උභින්නමපි මානතතං දතබ්බං.

1. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස - සිද්ධි 1, 2. යථාපටිච්ඡන්තඤ්චස්ස මිත්ඤ්ඤං.

2. උඤ්ඤෙ - මිත්ඤ්ඤෙ උද්ධමනෙ PTS.

දෙවන කොටස

1. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවන්තුව වෙයි. ඔහු සහ-
වෙසෙස් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

2. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවන්තුව වෙයි. ඔහු සහ-
වෙසෙස් පිමති ඇත්තා වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා ඇවැත් දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

3. දෙවන කොටස කෙතෙක් සහවෙසෙස් අවන්තුව වෙයි. ඔහු සහ-
වෙසෙස් මුහුදිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

4. මහණකු දෙදෙනෙක් මුහු ඇවැත් අවන්තුව වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

5. දෙවන කොටස කෙතෙක් මුහු ඇවැත් අවන්තුව වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් මුහුදිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

6. දෙවන කොටස කෙතෙක් මුහු ඇවැත් අවන්තුව වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

7. දෙවන කොටස කෙතෙක් මුහු ඇවැත් අවන්තුව වෙයි. ඔහු මුහු ඇවැත් මුහුදිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණෙක් සහවයි. එක් මහණෙක් නො සහවයි. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. දෙදෙන ම දහම් වූ පරිදි කරවිය යුතුය.

8. මහණකු දෙදෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්තුව වෙයි. ඔහු සහවෙසෙස් සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙයි. එක් මහණකුට සාලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. එක් මහණකුට නො සාලකරන්නෙමි යි සිත් වෙයි. හෙතෙමේ (රුහි) පලමු යමිතින් සහවයි. දෙවන යමිතින් සහවයි. තෙවන යමිතින් සහවයි. අරුණ නැති කල අවැත සහවන ලද්දේ වේ. යමෙක් සහවා නම් හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවැත් පිළියන් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානස දිය යුතු.

9. දෙව් භික්ෂු සම්බන්ධයෙන් ආපනා නොවේ, නෙ සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයෙන්දිව්වේ නොවේ. නෙ ගව්නන් ආරෝපණයාමයි, එකසා අනන්තරයෙන් මනව්වෙමා උපපන්න නි ආරෝපණයාමයි. යො පටිමප්පි යාමි ඡාදෙති. දුතියමප්පි යාමි ඡාදෙති. තතියමප්පි යාමි ඡාදෙති. උභයො අරුණ ඡන්තා නොවේ ආපනයි. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තාසුපසා පරිව්සං දකා උභින්නමප්පි මානතං දුතබ්බං.

10. දෙව් භික්ෂු සම්බන්ධයෙන් ආපනා නොවේ. නෙ සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයෙන්දිව්වේ නොවේ. නෙ උමමතතා නොවේ. නෙ පට්ඨ අනුමමතතා හුතා එකො ඡාදෙති, එකො තට්ඨාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තාසුපසා පරිව්සං දකා උභින්නමප්පි මානතං දුතබ්බං.

11. දෙව් භික්ෂු සම්බන්ධයෙන් ආපනා නොවේ. නෙ පාතිමොනෙව උද්දායමානෙ එවිං වදෙතති: “ඉදානෙව ඛො මයං ඡාතාම: අගමප්පි කීර් වමො හුතතාගතො හුතතපරිව්සාපනො අනුමමතං උද්දායං ආගමන්ති”ති. නෙ සම්බන්ධයෙන් සම්බන්ධයෙන්දිව්වේ නොවේ. එකො ඡාදෙති, එකො තට්ඨාදෙති. යො ඡාදෙති, යො දුක්ඛං දෙසාපෙතබ්බො. යථාපට්ඨන්තාසුපසා පරිව්සං දකා උභින්නමප්පි මානතං දුතබ්බං.

දෙව්භික්ෂුවාද එකාදයං නිවසිතං.

මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණය අවිසුද්ධතාවය

1. ඉධ පන භික්ෂුවෙ, භික්ෂු සමබහුලා සම්බන්ධයෙන් ආපනායො ආපන්න පරිමාණමප්පි අපරිමාණමප්පි එකතාමප්පි නාතාතාමප්පි සභාගමප්පි විසභාගමප්පි වච්ඡිතමප්පි සමිත්තමප්පි. යො සම්බං තාසං ආපනායං සමොධානපරිව්සං යාමති. තස්ස සමෙකා තාසං ආපනායං සමොධානපරිව්සං දෙති. යො පරිවසනො අනන්තරයෙන් සමබහුලා සම්බන්ධයෙන් ආපනායො ආපන්න පරිමාණයො අපරිව්සනායො. යො සම්බං අනන්තරයෙන් ආපනායං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණයං යාමති. තං සමෙකා අනන්තරයෙන් ආපනායං මූලාශ්‍රපරික්‍ෂාණයං ධම්මෙකං කාමෙකං අනුප්පෙකං ආනාදනෙකං. ධම්මෙකං සමොධානපරිව්සං දෙති, අධම්මෙකං මානතං දෙති, අධිකම්මෙකං අබෙතති. යො භික්ෂුවෙ, භික්ෂු අවිසුද්ධා නාති ආපනායං.

9. දෙමහණ කෙනෙක් සහවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ වෙසෙස්හි සහවසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. ඔහු සැලකරන්නෙමු යි යෙති. එක් මහණකුට අතරමග දී නො සැලකරන්නෙමි යි මකුදුම් උපදී. කෙනෙමේ පළමු යම්හිත් වසයි. දෙවන යම්හිත් වසයි. තෙවන යම්හිත් වසයි. අරුණ නැති කල ඇවත වැසුනේ වේ. යමෙක් වසා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

10. දෙමහණ කෙනෙක් සහවසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු සහ-වෙසෙස්හි සහවෙසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙති. ඔහු උමතු වූවෝ වෙත්. පසු ව ඔහු උමතු නො වූවෝ ව එක් මහණෙක් සහවසයි. එක් මහණෙක් නො සහවසයි. යමෙක් සහවා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු.

11. දෙමහණ කෙනෙක් සහවෙසෙස් අවන්හු වෙති. ඔහු පාමොක් උදෙසන කල්හි “මේ දහමත් පාමොක් යුතුරෙහි ආයේ ල, යුතුරෙහි ඇතුළත් ල, අබ්බසක් පාසා උදෙසුමට පැමිණේ ල යි මේ දුන් ම අපි දනුමින යි” මෙසේ කියත්. ඔහු සහවසෙස්හි සහවසෙස් දිවු ඇත්තෝ වෙත්. එක් මහණෙක් සහවසයි. එක් මහණෙක් නො සහවසයි. යමෙක් සහවා තම හේ දුකුලා දෙස්විය යුතු වේ. ඇවත් පිළිසත් පමණින් ඔහුට පිරිවෙස ද දී දෙදෙනාට ම මානත දිය යුතු යි.

දෙවනකුටාර එකොලොක නිමි.

මූලාශ්‍රපටිකයාන අවිසුද්ධි නවකය

1. මහණෙහි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් නැත්තා වූ ද එක් තම ඇත්තා වූ ද වෙත් ගේන් තම ඇත්තා වූ ද සහග වූ ද විසහග වූ ද වෙත් වෙත් වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් අවදිසි. කෙනෙමේ ඒ ඇවැත්තට සබ්බසාගෙන් සමොඛාන පිරිවෙස යදිසි. ඔහුට සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොඛාන පිරිවෙස දෙයි. තෙනෙමේ පිරිවෙස් පුරන්නේ ඒ අතර ගණන් ඇති පිළිසත් නො වූ බොහෝ සහවසෙස් ඇවැත් අවදිසි. කෙනෙමේ සබ්බසාගෙන් අතර ඇවැතුන් සදහා මූලාශ්‍රපටිකයාන යදී. සබ්බ තෙමේ ඔහුට දුකැම් වූ අකොපා වූ තැනට නිසි කම්යෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලාශ්‍රපටිකයාන කම් කෙරෙයි. දුකැම්ත් සමොඛාන පිරිවෙස් දෙයි. නො දුකැම්ත් මානත දෙයි. නො දුකැම්ත් අබ්බසාග කෙරෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතින් ගෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වේ.

2. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විභාගමපි වචනපිතමපි සමතින්නමපි. සො සංඝං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සංඝස්ස තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො. සො සංඝං අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං යාවතී. තං සංඝස්ස අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධාන පරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අසෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරිහ්මදො තාහි අපනතීති.

3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විභාගමපි වචනපිතමපි සමතින්නමපි. සො සංඝං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සංඝස්ස තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සංඝං අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං යාවතී. තං සංඝස්ස අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. අධම්මෙත මානසං දෙති. අධම්මෙත අසෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරිහ්මදො තාහි අපනතීති.

4 - 7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විභාගමපි වචනපිතමපි සමතින්නමපි. සො සංඝං තාසං අපනතීනං සමොධාන පරිවාසං යාවතී. තස්ස සංඝස්ස තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරං සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණයො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි -පෙ- පරිමාණයොපි අපරිමාණයොපි අපටිච්ඡන්තායො. සො සංඝං අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං යාවතී. තං සංඝස්ස අනතරං අපනතීනං මූලාශ්‍රපිකාසනං ධම්මසෙක කමෙත අකුප්පෙත ධාරායෙත, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති, අධම්මෙත මානසං දෙති, අධම්මෙත අසෙතී. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරිහ්මදො තාහි අපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමඛුලා සංඝාදිසෙසා අපනතියො අපඤ්ඤා පරිමාණමපි අපරිමාණමපි එකතාමමපි නානාතාමමපි සභාගමපි විභාගමපි වචනපිතමපි සමතින්නමපි. සො සංඝං තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සංඝස්ස තාසං අපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. -

2. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රමාණවත් වූ ද ප්‍රමාණ රහිත වූ ද එක් තමන් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සහාය වූ ද විසභාය වූ ද වස්තුව වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. ඔහුට සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ප්‍රමාණවත් වූ වැසුනු බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අතර ඇවැත්තට මූලායපටිකායාන යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහම කමිණෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කෙරෙයි. දහමෙන් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි, නො දහමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් අවිසුද්ධ වූයේ වෙයි.

3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සහාය වූ ද විසභාය වූ ද වස්තුව වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ ඒ ඇවැත්තට සබ්බසායෙන් සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සබ්බ තෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා ඔහුට සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ පිළිකන් වූ ද පිළිකන් නො වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ අතර ඇවැත්තට සබ්බසායෙන් මූලායපටිකායාන යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහම කමිණෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කම කෙරෙයි. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි. නො දහමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ආපනතිගෙන් විසුද්ධ වූයේ නො වේ.

4 - 7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙන් වෙන් තම වූ ද සහාය වූ ද විසභාය වූ ද වස්තුව වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර නො පමණ වූ නො වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු ... නො පමණ වූ වැසුනු වූත් නො වැසුනු වූත් ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන යදියි. සබ්බ තෙමේ අකොප්‍ය වූ තැනට නිසි දහම කමිණෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සදහා මූලායපටිකායාන කම කෙරේ. දහමින් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහමින් මානන දෙයි. නො දහමින් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැත්තෙන් පිරිසිදු වූයේ නො වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ගණන් ඇත්තා වූ ද ගණන් තැත්තා වූ ද එක් තමන් ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් තම ඇත්තා වූ ද සමාන වූ ද අසමාන වූ ද වස්තුව වූ ද සමතින්න වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සබ්බසායෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. සබ්බ තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. -

සො පරිවසනො අනාරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායො. සො සඛ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඤ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ඛමෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති, අඛමෙමන මානතතං දෙති, අඛමෙමන අබොහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

9. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි ඵකනාමමපි තානානාමමපි සභාගමපි විසභාගමපි චිව්ඤ්ඤමපි සමභික්ඛමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධාන-පරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනාරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඤ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ඛමෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති, අඛමෙමන මානතතං දෙති, අඛමෙමන අබොහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු අවිසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං, හිට්ඨිතං.

මූලායපටිකස්සන විසුද්ධිනවකං

1 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- චිව්ඤ්ඤමපි සමභික්ඛමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනාරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අප-ටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඤ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනී ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ඛමෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති, ඛමෙමන මානතතං දෙති, ඛමෙමන අබොහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- චිව්ඤ්ඤමපි සමභික්ඛමපි. සො සඛ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං යාවතී. තස්ස සඤ්ඤා තාසං ආපත්තීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනාරු සමබ්බලා සඛ්ඤාදිසෙසා ආපත්තියො ආපජ්ඣති අපරිමාණායො අපටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- අපරිමාණායො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනං යාවතී. තං සඤ්ඤා අනාරු ආපත්තීනං මූලායපටිකස්සනී. ඛම්මිකෙන කමෙමන අකුප්පෙන ධාතාරහෙන. ඛමෙමන සමොධානපරිවාසං දෙති, ඛමෙමන මානතතං දෙති, ඛමෙමන අබොහති. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධො තාහි ආපත්තීහි.

හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනු බොහෝ සහ වෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය යදියි. සහස තෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දහැමිකමයෙන් ඔහුට අතර ඇවැත් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය කෙරේ. දහැමිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. නො දහැමිත් මාතත දෙයි. නො දහැමිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් තම වූ ද වෙත් වෙත් තම වූ ද සහාය වූ ද විසහාය වූ ද වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්තට පැමිණේ. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් ඒ අපතනින්ට සමොධානපරිවාසය යදියි. සහස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධානපරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහසදිසෙසාපතනින්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් ඒ අපතනින්ට මුලාශපටිකයකුකය යදියි. සහස තෙමේ අකොපා වූ සාතාහි වූ ධාර්මික කමිකයන් ඔහුට ඒ අපතනින් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය කෙරෙයි. දහැමිත් සමොධානපරිවාසය දෙයි. නො දහැමිත් මාතත දෙයි. නො දහැමිත් අබ්බාත කමික කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ නො වෙයි.

මුලාශපටිකයකුක අවිසුද්ධ නවකය නිමිසේ යි.

මුලාශපටිකයකුක විසුද්ධ නවකය

1 - 3. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පරිවාසය යදියි. සහස තෙමේ ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොධාන පරිවාසය දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ ඒ අතර පමණ වූ නො වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනු ... පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් අතර ඇවැත්තට මුලාශපටිකයකුකය යදියි. සහස තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දහැමිකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය කෙරෙයි. දහැමිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දහැමිත් මාතත දෙයි. දහැමිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

4 - 6. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... වචනික වූ ද සමිතිනා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් ඒ ඇවැත්තට සමොධාන පිරිවෙස යදියි. හෙතෙමේ පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර අපමණ වූ නො වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනු ... අපමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙමේ සහසයාගෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය යදියි. සහස තෙමේ ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි දහැමිකමයෙන් අතර ඇවැත් සඳහා මුලාශපටිකයකුකය කෙරෙයි. දහැමිත් සමොධාන පිරිවෙස දෙයි. දහැමිත් මාතත දෙයි. දහැමිත් අබ්බාතය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ අපතනින්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7 - 9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සත්ත්වයෙක් ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදි. සත්ත්වයෙක් මුළු ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනු ... පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සත්ත්වයෙක් අතර ඇවැත්තේ මුළු ඇවැත් යදි. සත්ත්වයෙක් අතර වූ නැතට සුදුසු දුකැමිකමින් මුසු අතර ඇවැත් පිණිස මුළු ඇවැත් යදි. දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දුකැමින් මානස දෙයි. දුකැමින් අධ්‍යානය කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙම ඒ ඇවැත්තේ පිළිබඳ වූයේ මෙ යි.

මූලාංගපරිකල්පනාපිටකය නිමි.

දෙවන මූලාංගපරිකල්පනාපිටකය නිමි

1. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සත්ත්වයෙක් ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදි. සත්ත්වයෙක් මුළු ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙස් පුරත්තේ අතර ගණන් ඇති නො වැසුනු බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. හෙතෙම සත්ත්වයෙක් අතර ඇවැත් පිණිස මුළු ඇවැත් යදි. සත්ත්වයෙක් කොපා වූ (=ගැරිහි යුතු) නැතට නො නිසි නො දුකැමිකමින් මුසු අතර ඇවැත් පිණිස මුළු ඇවැත් යදි. නො දුකැමින් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙම පිරිවෙසෙහි සත්ත්වයෙක් ඒ අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි.

හෙතෙම ඒ මුළු සිරිතේ පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරයි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරයි. මුළු මෙසේ සිත් මේ. “මම වූ කලී ගණන් සහිත වූ ද ගණන් රහිත වූ ද ... නුමුසු වූ ද මුසු වූ ද බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. ඒ මම සත්ත්වයෙක් ඒ ඇවැත්තට සමොදහන් පිරිවෙස යදි. ඒ මම සත්ත්වයෙක් ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි අතර ගණන් සහිත නො වැසුනු බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. ඒ මම සත්ත්වයෙක් අතර ඇවැත්තේ මුළු ඇවැත් යදි. සත්ත්වයෙක් ඒ මා කොපා වූ නැතට නො නිසි නො දුකැමිකමින් ඒ ඇවැත් සදහා මුළු ඇවැත් යදි. නො දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. ඒ මම පිරිවෙසෙහි සත්ත්වයෙක් අතර පමණ වූ නො වැසුනු බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදියි. ඒ මම එහි සිරිතේ පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත් ද සමරමි. අකොපා වූ නැතට නිසි දුකැමිකමින් පළමු ඇවැත්තට අතර ඇවැත්තේ පසු ඇවැත්තට අතර ඇවැත්තේ මුළු ඇවැත් ද, දුකැමින් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දුකැමින් මානස ද, දුකැමින් අධ්‍යානය ද යදි නම් මානව” යි.

සො සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු, අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු මූලායපටිකාසනං යාවති ධම්මසෙත කමෙත අකුප්පෙන ථානාරහෙන, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙත මානසතං, ධම්මෙත අබ්‍යාතං. තං සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු මූලායපටිකාසනං ධම්මසෙත කමෙත අකුප්පෙන ථානාරහෙන. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙත මානසතං දෙති. ධම්මෙත අබ්‍යාතං. සො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විසුද්ධානං තාති ආපනතීති.

2 - 3. ඉධ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිත්තමපි. සො සඛ්‍යං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සඛ්‍යං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනො අනතරා සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායො -පෙ- පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සො සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසනං යාවති. තං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසනං අධම්මසෙත කමෙත කුප්පෙන අධිංකාරහෙන. අධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි.

සො තසමිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරති. තස්ස ඵලං සොති: “අතං ඛො සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිත්තමපි. සොහං සඛ්‍යං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං යාවං. තස්ස මෙ සඛ්‍යං තාසං ආපනතීනං සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසනො අනතරා සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණයො¹ පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසනං යාවං. තං මං සඛ්‍යං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසනං අධම්මසෙත කමෙත කුප්පෙන අධිංකාරහෙන. අධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දදාසි. සොහං පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමබ්‍රහ්මා සඛ්‍යාදිසෙසා ආපනතීයො ආපරාජි පරිමාණයො පටිච්ඡන්තායොපි අපටිච්ඡන්තායොපි. සොහං තසමිං භූමියං සීතො පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීයො සරාමි. යනන්තසං සඛ්‍යං පුරිමා² ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු මූලායපටිකාසනං යාවෙය්‍යං ධම්මසෙත කමෙත අකුප්පෙන ථානාරහෙන, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙත මානසතං, ධම්මෙත අබ්‍යාතං”ති.

සො සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු මූලායපටිකාසනං යාවති ධම්මසෙත කමෙත අකුප්පෙන ථානාරහෙන, ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං, ධම්මෙත මානසතං, ධම්මෙත අබ්‍යාතං. තං සඛ්‍යං පුරිමා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු අපරා ආපනතීනං අනතරා ආපනතීනසු මූලායපටිකාසනං ධම්මසෙත කමෙත අකුප්පෙන ථානාරහෙන. ධම්මෙත සමොධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙත මානසතං දෙති. ධම්මෙත අබ්‍යාතං. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධානං තාති ආපනතීති.

තෙතෙමේ සඛ්ඤාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතාමිකමින් පළමු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ද, දූතාමිත් සමොදහන් පිරිවෙස ද, දූතාමිත් මානන ද, දූතාමිත් අබ්බානන ද යදී. සඛ්ඤා තෙමේ අකොපා වූ තැනට නිසි දූතාමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැත්තව අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංග පටිකාංගන කෙරේ. දූතාමිත් සමොදහන් පිරිවෙස දෙකි. දූතාමිත් මානන දෙකි. දූතාමිත් අබ්බානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විගුණ වූයේ වෙයි.

2-3 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද ... නො වූයේ වූ ද වූයේ වූ ද බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදී. තෙතෙමේ සඛ්ඤාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදී. සඛ්ඤා තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස දෙකි. තෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ පිළිසන් වූ ... පමණ වූ පිළිසන් වූත් පිළිසන් නො වූත් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදී. තෙතෙමේ සඛ්ඤාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන යදී. සඛ්ඤා තෙමේ ඔහුට නොපා වූ තැනට නො නිසි නො දූතාමි කමෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන කෙරේ. නො දූතාමිත් සමොදහන් පිරිවෙස දෙකි. තෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි සත්ත්ව ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවදී.

තෙතෙමේ එහිම සිටියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකෙරෙයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වේ. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඛ්ඤාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදීමි. ඒ මම සඛ්ඤාතෙමේ ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගේම ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම සඛ්ඤාගෙන් අතර ඇවැතුන්නේ මූලාංගපටිකාංගන යදීමි. සඛ්ඤාතෙමේ ඒ මම නොපා වූ තැනට නො නිසි නො දූතාමිකමින් මූලාංගපටිකාංගන කෙරෙමි. නො දූතාමිත් සමොදහන්පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමිසි සත්ත්ව ඒ අතර පමණ වූ වැසුනා වූත් නො වැසුනා වූත් බොහෝ සත්ත්වයෙක් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එහිම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සඛ්ඤාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතාමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ද, දූතාමිත් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතාමිත් මානන ද, දූතාමිත් අබ්බානන ද යදිතෙමි නම මැනවැ” යි.

තෙතෙමේ සඛ්ඤාගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි දූතාමිකමින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්නේත් මූලාංගපටිකාංගන ද, දූතාමිත් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දූතාමිත් මානන ද, දූතාමිත් අබ්බානන ද යදීයි. සඛ්ඤාතෙමේ අකොපා වූ තැනට සුදුසු දූතාමිකමින් ඔහුට පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මූලාංගපටිකාංගන කෙරේ. දූතාමිත් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙකි. දූතාමිත් මානන දෙකි. දූතාමිත් අබ්බානන කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්නේත් විගුණ වූයේ වේ.

4 - 6. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිනාමපි. සො සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති අපරිමාණායො අපරිවජ්ඣනායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිවජ්ඣනායො -පෙ- අපරිමාණායො පරිවජ්ඣනායොපි අපරිවජ්ඣනායොපි.* සො සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානං යාවති. තං සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලාය පටිකාසානි¹ අධම්මිකෙන කමෙමන ණුප්පෙන අවධානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අසමනති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධිං තාති ආපනතීති.

7. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිනාමපි. සො සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවති. තස්ස සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි අපරිවජ්ඣනායො. සො සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානං යාවති. තං සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානි අධම්මිකෙන කමෙමන ණුප්පෙන අවධානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො -පෙ- ධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. ධම්මෙන මානතතං දෙති. ධම්මෙන අසමනති. සො භික්ඛවෙ භික්ඛු විසුද්ධිං තාති ආපනතීති.

8. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛු සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි අපරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිනාමපි. සො සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවති, තස්ස සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිවජ්ඣනායො. සො සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානං යාවති. තං සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානි අධම්මිකෙන කමෙමන ණුප්පෙන අවධානාරහෙන. අධම්මෙන සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසාමිති මඤ්ඤමානො අනතරා සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිවජ්ඣනායො.

සො තස්මිං භූමියං ඕපනං පුරිමං ආපනතීනං අනතරා ආපනතියො සරති. අපරං ආපනතීනං අනතරා අපනතියො සරති. තස්ස එමං භොති "අතං ඛො සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණමපි -පෙ- වචනිකමපි සමතිනාමපි. සො සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං යාවති. තස්ස මෙ සමිකං තාසං ආපනතීනං සමමාධානපරිවාසං දෙති. සො පරිවසනොතා අනතරා සමඛුලා සමිකාදිසෙසා ආපනතියො ආපජ්ඣති පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි පරිවජ්ඣනායො. සො සමිකං අනතරා ආපනතීනං මූලායපටිකාසානං යාවති. -

* "පරිමාණායොපි අපරිමාණායොපි -පෙ- අපරිවජ්ඣනායො" -

ඉතිපි දිසාති - මජ්ඣං.

1. පටිකාසානි - මජ්ඣං.

4 - 6 මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද ... නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැතුන්ට පැමිණේ. හෙතෙමේ ඒ ඇවැතුන්ට සහයාගෙන් සමොදහන් පිරිවෙස යදිති. සහයාගෙන් ඒ ඇවැතුන් සඳහා ඔහුට සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ නො පමණ වූ නො පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූ ... නො පමණ වූ පිළිසන් වූත් නො පිළිසන් වූත් බොහෝ වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති. හෙතෙමේ සහයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදිති. සහයාගෙන් ඔහු කොපා වූ තැනට නො නිසි වූ නො දූෂාමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදිති. නො දූෂාමික සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟිමින් ... දූෂාමික සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දූෂාමික මානස දෙයි. දූෂාමික අබ්බාස කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණෙකෙමේ ඒ ඇවැත්වන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

7. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද නුමුහු වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති. හෙතෙමේ සහයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිති. ඔහුට සහයාගෙන් ඒ ඇවැතුන් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද නො පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති. හෙතෙමේ සහයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදිති. සහයාගෙන් ඔහු කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දූෂාමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදිති. නො දූෂාමික සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟිමින් ... දූෂාමික සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. දූෂාමික මානස දෙයි. දූෂාමික අබ්බාස කෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණෙකෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූත් අපමණ වූත් ... නුමුහු වූත් මුහු වූත් බොහෝ වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති. හෙතෙමේ සහයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිති. සහයාගෙන් ඔහුට ඒ ඇවැත් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙකුගේ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති. හෙතෙමේ සහයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදිති. සහයාගෙන් ඔහු කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දූෂාමිකමින් අතර ඇවැත් පිණිස මුලට අදිති. නො දූෂාමික සමොදහන් පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමිසි හඟෙන් අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිති.

හෙතෙමේ එකම සිපියේ පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහි කෙරෙයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහි කෙරෙයි. ඔහුට මෙවළ සිතෙක් වෙයි. මම වූ කලි නො පමණ වූත් පමණ වූත් ... නුමුහු වූත් මුහු වූත් බොහෝ වූ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සහයාගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිදෙමි. සහයාගෙන් ඒ මම ඒ ඇවැතුන් සඳහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙකුගෙන් ඒ අතර පමණ වූත් නො පමණ වූත් පිළිසන් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සහයාගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මුලට ඇදීම යදිදෙමි.

සබ්බතෙම ඒ මට කොපා වූ තැනට නිසි නො වූ නො දහමකින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාංගපටිකයාන සෙයුය. නො දහමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙමි සිහනතෙම අතර පමණ වූත් අපමණ වූත් පිළිසත් වූ බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම එබිම සිටියෙමි පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරමි. මම සබ්බතොගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දහමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාංගපටිකයාන ද, දහමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දහමින් මානන ද, දහමින් අබ්බාතය ද යදනෙමි තමි ඉතා මානවැ”යි.

හෙතෙමේ සබ්බතොගෙන් අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දහමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාංගපටිකයාන ද, දහමින් සමොදහන්පිරිවෙස ද, දහමින් මානන ද, දහමින් අබ්බාතය ද යදිසි. සබ්බතෙම ඔහුට අකොපා වූ තැනට නිසි වූ දහමකින් පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් පිණිසත් මූලාංගපටිකයාන කෙරෙයි. දහමින් සමොදහන්-පිරිවෙස දෙයි. දහමින් මානන දෙයි. දහමින් අබ්බාත කෙරෙයි. මහණෙනි, එ මහණ තෙමේ ඒ ඇවැතුන්ගෙන් පිටුදා වූගේ වෙයි.

9. මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් පමණ වූ ද අපමණ වූ ද... වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි. හෙතෙමේ සබ්බතොගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන් පිරිවෙස යදිසි. සබ්බතෙම ඔහුට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන්පිරිවෙස දෙයි. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙහුගේ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද වැසුතා වූ ද නො වැසුතා වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත්නට පැමිණේ. හෙතෙමේ සබ්බතොගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාංගපටිකයාන යදි. සබ්බතෙම කොපා වූ තැනට නො නිසි දහමකින් ඔහුට අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාංගපටිකයාන කෙරේ. හෙතෙමේ පිරිවෙසෙමි සිහනතෙ ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවදිසි.

හෙතෙමේ එබිම සිටියේ පලමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සිහිකරයි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සිහිකරයි. ඔහුට මෙසේ සිත් වෙයි. “මම පමණ වූ ද අපමණ වූ ද එක් නමි ඇත්තා වූ ද වෙන් වෙන් නමි ඇත්තා වූ ද සහාය වූ ද විසහාය වූ ද වෙන් වෙන් වූ ද මුහු වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතොගෙන් ඒ ඇවැතුන්ට සමොදහන්පිරිවෙස යදිමි. සබ්බතෙම ඒ මට ඒ ඇවැත් සදහා සමොදහන් පිරිවෙස දිනි. ඒ මම පිරිවෙසෙහුගෙමි ඒ අතර පමණ වූ ද අපමණ වූ ද පිළිසත් වූ ද නො පිළිසත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙස් ඇවැත් අවන්මි. ඒ මම සබ්බතොගෙන් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාංගපටිකයාන යදිමි. සබ්බතෙම ඒ මට කොපා වූ තැනට නො නිසි නො දහමකින් අතර ඇවැතුන්ගේ මූලාංගපටිකයාන කෙරේ ය: -

අබ්බෙමත සමොධානපරිවාසං අදුඤ්ඤි, සොහං පරිවසංඝීති මඤ්ඤමංනො
අනතරං සමබ්බුලා සඛ්ඤාදිසෙසා අපතතිසො අපඤ්ඤං පරිමාණංගොපි
අපරිමාණංගොපි පටිච්ඡන්තාගොපි අපිච්ඡන්තාගොපි, සොහං තුගම් භුමියං
සීතො පුරිමා අපතතිතං අනතරං අපතතිසො සරංගි, අපරං අපතතිතං
අනතරං අපතතිසො සරංගි, අනුභූතානං සඛ්ඤං පුරිමා අපතතිතං
අනතරං අපතතිතඤ්ඤං අපරං අපතතිතං අනතරං අපතතිතඤ්ඤං මුලාස-
පටිකස්සනං යාවෙය්‍යං ඛලමිකතත කමෙත අකුපෙත ආකාරගෙන,
බ්බෙමත මානතතං, බ්බෙමත අඛොත"නති.

සො සඛ්ඤං පුරිමා අපතතිතං අනතරං අපතතිතඤ්ඤං අපරං
අපතතිතං අනතරං අපතතිතඤ්ඤං මුලාසපටිකස්සනං යාවති ඛලමිකතත
කමෙමත අකුපෙත ආකාරගෙන, බ්බෙමත සමොධානපරිවාසං, බ්බෙමත
මානතතං, බ්බෙමත අඛොතං, තං සඛ්ඤං පුරිමා අපතතිතං අනතරං
අපතතිතඤ්ඤං අපරං අපතතිතං අනතරං අපතතිතඤ්ඤං මුලාසපටිකස්සනං
ඛලමිකතත කමෙමත අකුපෙත ආකාරගෙන, බ්බෙමත සමොධානපරිවාසං
අදුඤ්ඤි, බ්බෙමත මානතතං, අදුඤ්ඤි, බ්බෙමත අඛොති, සො භික්ඛවෙ
තිකුටු පිසුද්ධො තාති අපතතිති'ති.

දුතියමුලාසපටිකස්සනවිසුද්ධිනවකං නිවසිතං.

සමුවවසඟ්ගකිකං තතියං.

තසුද්ධිනවකං:

අපටිච්ඡන්තා එකාහ දළිහ නිහ චතුහ ව,
පඤ්ඤාහ පක්ඛදසානං අපතතාහ සුද්ධිනතා මුති.

විබ්බතො පරිමාණාසු දො භික්ඛු තසා සඤ්ඤිතො,
දො වෙමතිකා මිසසකදිට්ඨිතො මිසසකෙ ගරුකදිට්ඨිතො.

මිසසක මිසසකදිට්ඨිතො සුද්ධිතෙ ගරුකදිට්ඨිතො,
සුද්ධිදිට්ඨි ව ජාදෙති අප පක්ඛමිකත ව.

උමමතතකදෙසනඤ්ඤං මුලාසපටිවිසුද්ධිකො,
ආචරියානා චිත්තඤ්ඤිතං තමිපඤ්ඤිදිපප්පසාදකානං,
මහාචාර්යාසිතං වාචනා සද්ධිමට්ඨිතිකාති.*

සමුවවසඟ්ගකිකං නිවසිතං.

නො දැකීමත් සමෝදකත් පිරිවෙහ දිනි. ඒ මම පිරිවෙහෙම සි හඟනෙම ඒ අතර පමණ වූ ද නො පමණ වූ ද පිළියත් වූ ද නො පිළියත් වූ ද බොහෝ සහවෙසෙත් ඇවැත් අවත්මි. ඒ මම එකම සිටියෙමි පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් සමරමි. පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැත් ද සමරමි. මම සහසායෙත් අනෙකා වූ තැනට නිසි දැකීමකින් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන් පිණිසත් මුළු ඇදීම ද, දැකීමත් සමෝදකත් පිරිවෙහ ද, දැකීමත් මාතත ද, දැකීමත් අබ්‍යාතත ද, සදනෙමි නමි මාතවැ”යි.

තෙතෙමි සහසායෙත් අනෙකා වූ තැනට නිසි ධාර්මිකකමියෙන් පළමු ආපනතීන්ට අතර ආපනතීන්ගේත් පසු ආපනතීන්ට අතර ආපනතීන්ගේත් මූලාශ්‍රය පටිකායාන ද, දැකීමත් සමෝධානපරිවාසය ද, දැකීමත් මාතත ද, දැකීමත් අබ්‍යාතත ද ඉල්ලයි. සහස තෙතෙමි ඔහුට අනෙකා වූ සාධාරී වූ ධාර්මිකකමියෙන් පළමු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් පසු ඇවැතුන්ට අතර ඇවැතුන්ගේත් මූලාශ්‍රය පටිකායාන නෙරෙයි. දැකීමත් සමෝධානපරිවාසය දෙයි. දැකීමත් මාතත දෙයි. දැකීමත් අබ්‍යාතතමය යෙරෙයි. මහණෙනි, ඒ මහණ තෙතෙමි ඒ ආපනතීන්ගෙන් විශුද්ධ වූයේ වේ යි.

දෙවන මූලාශ්‍රය පටිකායාන විප්‍රදානවිකාය නිමිසේ ය.

කළුවලයකට නිකාය තෙවැනි යි.

එහි දසුනක:

අපට්ඨන්තක ය, එකානපට්ඨන්තක ය, ද්විතපට්ඨන්තක ය, තිත-පට්ඨන්තක ය, චතුතපට්ඨන්තක ය, පඤ්චාගපට්ඨන්තක ය, පක්ඛ-දසාන-පට්ඨන්තක ය යන ඇවැත් ද ප්‍රදානතපරිවාසය ද මුනිප්පුගත් වෘත්තේ වදාල හේක

විකතතාදිවාර (සිවුසිය) ද, පරිමාණාදිවාර අව ද, ද්‍රෝහිකමුචාර එකාලොසයෙ - ආපනතියඤ්ඤි ද, වෙමනික දෙදෙන ද, මිත්තකදිට්ඨි ද, මිත්තකයෙහි ගරුකදිට්ඨි ද,

මිත්තකයෙහි මිත්තකදිට්ඨි ද, පුද්ධිකයෙහි ගරුකදිට්ඨි ද, පුද්ධිදිට්ඨි ද, ආපනතීන්දානක ද, යළි පක්කමිත (මක්ඛධමම විසින් ආරොවතා නො කිරීම) යමග -

උමතකක හා (පාමොක්) දෙසනා ද, මූලාශ්‍රය පටිකායාන- අවිප්‍රදාන - විප්‍රදාන (තවක තුන) ද යන මොහු තාමුපරිණිද්ධිප්‍රසාදක වූ මහාවිහාරවාසී විහර්ථවාදී ආවායාර්වරයන්ගේ ශාසනසභික පිණිස වූ (වුලලවකා-කළුවලයකට නිකායෙහි) වාචනාමාභිසෝ යි.

කළුවලයකට නිකාය නිමි.

4.

සමථකඛ්ඛානං

1. සමමුඛාචිතයෝ

තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවන්තියං විහරති ජපනවනො අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිගුත්තානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිගණ්ණමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. සෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨන්: සන්තුට්ඨා: උජ්ඣතො: කුක්කුලිවතා: සික්ඛාකාමා, තෙ උජ්ඣායනාති විශන්ත් විපාවෙනති: “කථං හි තාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිගුත්තානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති තඤ්ඤාමපි නිගණ්ණමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි”ති.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො: එතමන්ථ ආරොපෙසුං. අථ ඛො හගවා එතන්ථ: නිදුතෙ එතන්ථ: පකරණං භික්ඛුසංඝං. සන්තිපාතාපෙත්වා භික්ඛු පටිපුට්ඨි:

සමථං කීර් භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛු අසමුඛිගුත්තානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිගණ්ණමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපිති. ‘සමථං හගවා’¹. විහරති බුද්ධෝ හගවා: අනුච්ඡිද්ධං භික්ඛවෙ තෙසං මොක්ඛපුරිසානං අනුපුලාඝිකං අපපතීරූපං අසාමිකං අකපටියං අකරණීයං. කථං හි තාම තෙ භික්ඛවෙ මොක්ඛපුරිසා: අසමුඛිගුත්තානං භික්ඛුතං කම්මාති කරොනති: තඤ්ඤාමපි නිගණ්ණමපි පබ්බාජනීයමපි පටිසාරණීයමපි උකෙඛපතීයමපි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපත්තානං වා පතාදුගං -පෙ- විහරතිත්වා -පෙ-† බම්බිං කථං කත්වා භික්ඛු අමනෙත්ති:

“හ භික්ඛවෙ අසමුඛිගුත්තානං භික්ඛුතං කම්මං කාතබ්බං තඤ්ඤාමපි වා නිගණ්ණං වා පබ්බාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපතීයං වා, යො කරෙස්ස අපතති දුක්ඛවත්තා”ති.

අබමමවාදීනවතං :

අබමමවාදී පුග්ගලො, අබමමවාදී සමිහුලො,² අබමමවාදී සමෙකා, බමමවාදී පුග්ගලො, බමමවාදී සමිහුලො, බමමවාදී සමෙකා.

1. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදීං පුග්ගලො³ සඤ්ඤාපෙති නිර්කාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුසෙය්ති අනුදුසෙය්ති: “අයං බමෙමා අයං විතසෙය්, ඉදං සද්දුතාතනං, ඉමං ගණ්හාති, ඉමං රොවෙට්ඨි”ති. එවසෙට්ඨි තං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමත වූපසමමති සමමුඛාචිතයපතීරූපෙන.

2. අබමමවාදී පුග්ගලො බමමවාදී සමිහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිර්කාපෙති පෙකෙඛති අනුපෙකෙඛති දුසෙය්ති අනුදුසෙය්ති: “අයං බමෙමා, අයං විතසෙය්, ඉදං සද්දුතාතනං, ඉමං ගණ්හාති, ඉමං රොවෙට්ඨා”ති. එවසෙට්ඨි තං අභිකරණං වූපසමමති, අබමමත වූපසමමති සමමුඛාචිතයපතීරූපෙන.

1. හගවාති - මජ්ඣිම. සං. 2. කණ්ණපකඛවතනාති පොඤ්ඤාසු දිග්ගසං.

3. අබමමවාදීසමිහුලො - සි 1, 2.

4. බමමවාදීපුග්ගලො - සි 2, සි 1, 2.

* පාඨොපං සිහරුද්දිතපොඤ්ඤාසු දිග්ගසං.

† පෙය්සාලෙහි මෙවිතනට්ඨානාති කමෙකකම්මෙන ආගතයෙන වෙදිතබ්බිති.

4.

සමප්තකවිකාසය

1. සමමුඛාවිනය

එසමයෙහි භාගාවතුන් වහන්සේ සැවත්තුමර සමපයෙහි අනන්තිපු සිටුහුගේ අදවරමිහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සවස වෙහෙසු නො හවු වූ මහණුන්ට තප්පතිය ද නියසා ද පබ්බාජනිය ද පටිසාරණිය ද උකෙඛපනිය ද යන කම් කෙරෙත්. අපිස් වූ සතොස් වූ ලජ්ජ වූ කුකුස් ඇති යම් ඒ මහණුන් වෙත් ද, ඔහු කෙසේ නම් සවගමහණු නො හවු වූ භික්ෂූන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙඛපනිය කමයත් කෙරෙත් ද"යි අවමන් කෙරෙත්. දෙස් කියත්. නුගුණ පතුරුවත්.

ඉක්කිති ඒ භික්ෂූන් භාගාවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැළ කළහ. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ මේ නිදනයෙහි මේ ප්‍රකරණ(ප්‍රකාර)යෙහි භික්ෂු සංඝයා රැස් කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසි සේක:

මහණෙනි, සැබෑ ද? සවගමහණු නො හවු වූ මහණුන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙඛපනිය කමයත් කෙරෙත් දැයි. 'භාගාවතුන් වහන්ස, සැබව.' භාගාවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගාරතු සේක. මහණෙනි, ඒ හිස් පුරුෂයන්ගේ නො නිසි ක්‍රියායෙකි. අනුලොම නො වුවෙකි. පිළිරු නො වුවෙකි. නො මහණකමෙකි. නො කැප වුවෙකි. නො කට යුත්තෙකි. මහණෙනි, කෙසේ නම් ඒ හිස් පුරුෂයෝ නො හවු වූ මහණුන්ට තප්පතිය කමයත් නියසා කමයත් පබ්බාජනිය කමයත් පටිසාරණිය කමයත් උකෙඛපනිය කමයත් කලානු ද? මහණෙනි, මෙය නො පහත් වුවන්ගේ පැහැදිලි පිණිස නො වේ ... ගරභා ... දූෂාමි කපා කොට භික්ෂූන් ඇමතු සේක:

"මහණෙනි, නො හවු වූ මහණුන්ට තප්පතිය හෝ නියසා හෝ පබ්බාජනිය හෝ පටිසාරණිය හෝ උකෙඛපනිය හෝ කමය නො කළ යුතු. යමෙක් කෙරේ නම් ඔහුට දුකුලා වේ"යි.

අධම්මවාදිනවකාය:

අධම්මවාදි පුක්කල ය, අධම්මවාදි සම්මහල ය, අධම්මවාදි සංඝ ය, ධම්මවාදි පුක්කල ය, ධම්මවාදි සම්මහල ය, ධම්මවාදි සංඝ ය (සි මානිකා සොකි.)

1. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ චිත්තය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදි පුද්ගලයාට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාවිනය පිළිරු වූ නො දැනුණ සන්තිදෙයි.

2. අධම්මවාදි පුද්ගල තෙමේ "මේ ධම්මය, මේ චිත්තය ය, මේ ශාස්තෘ-ශාසන ය, මෙය ගණුව, මෙය රැස්ව"යි ධම්මවාදි බොහෝ මහණුන්ට හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. පෙත්වයි. පුනපුනා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාවිනය පිළිරු වූ නො දැනුණ සන්තිදෙයි.

3. අධිමමවාදී පුහුණුව: බලවතාදි, සබ්බං සඤ්ඤාපෙති නිජකිංචෙති පෙතකති අනුපෙතකති දුකෙති අනුදුකෙති: “අංගං ධර්මං අංගං විනයං ඉදං සඤ්ඤාසංඝං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොළෙති”ති. එවිඤ්ඤාති අධිකාරණං වූපසමමති, අධිමමත වූපසමමති සමමුඛවිනයසපතිරූපකෙන.

4. අධිමමවාදී සම්මිත්‍රලා බිමමවාදීං පුත්තලං¹ සඤ්ඤාපෙනති තිඤ්ඤාපෙනති පෙතෙතවනති අනුපෙතෙතවනති දසෙසනති අනුදසෙසනති: “අයං බිමමො අයං විතයො ඉදං සත්ත්‍වයාසනං, ඉමං ගණනාසී, ඉමං ආරමච්ඡී”². එමඤ්ඤා තං අසිකාරණං වූපසමමති, අධිමමෙන වූපසමමති සම්මිඛාචිතසපතිරූපකෙන.

5. අධිමමවාදී සම්බන්ධතා බලවත්වී සම්බන්ධතා සංකීර්ණයෙන් නික්මා-
 යන්නේ පෙනෙන්නේ අනුප්‍රකාශනයේ දෙසැන්දේ අනුද්‍රව්‍යයකි: “අයං
 ධම්මො අයං විතයො ඉදං සක්ඛිසාසනං, ඉමං ගණගථං, ඉමං රේච්ඨං” ති.
 එවිසංඛිතං අතිකරණං වූපසම්මතී, අධිමමන වූපසම්මතී සම්මුඛාචිතයං
 පතිරාපකෙතං.

6. අධිමමවාදී සම්මිත්‍රලා බලමමවාදීං සහිං¹ සඤ්ඤාපෙතනා නිජ්ඣාපෙතනා පෙතෙතනානි අනුපෙතෙතනානි දසෙතනානි අනුදසෙතනානි: "අයං ධම්මො අයං චිත්තෙයා ඉදං සංවුසාසනං, ඉමං ගණ්ඨානි, ඉමං රොමෙහි"ති. එවිඤ්ඤා තං අභිකරණං වුපසමමති, අධිමමෙන වුපසමමති සමමුඛාපිතං-පනීරාපෙතනා.

7. අබමමවාදී සහෙයා බමමවාදීන් පුහුණුව සඳහාදෙව් නිර්මාණයෙහි පෙනෙබව අනුපෙතෙබව දැකෙබව අනුදැකෙබව: “අංශ බමමවාද අංශ විතරයා ඉදං සැවුසාසනං, ඉමං ගණ්ණානි, ඉමං රොවෙහි”නි. එවිසෙබව නං අබිකරණං වුපසමමනි, අබමමන වුපසමමනි සමමබාවිතයෙහි රුපසෙබව.

8. අබ්මම්මාදී සහකාර: බම්මම්මාදී සම්මන්ත්‍රණ සභාපතිවරයාගේ නිවැසියාගේ පෙනහැඩේ අනුප්‍රාප්තවන දිනයේ අනුදිනය: "අං. බම්මම්මා අං. විනයං. ඉදං. සංචිතං. ඉතිං. ගංගං. ඉතිං. ඉදං. ඉදං."හි. එවන්දා නං. අතිකරණං. විපක්ෂං. අධිකරණං. විපක්ෂං. සම්මන්ත්‍රණ සම්මන්ත්‍රණ සම්මන්ත්‍රණ.

9. අබමමවාදී සමූහයා බමමවාදීය සමූහයා සඳහාදෙව් නිජකියාදෙව් දෙවෙනකි අනුදෙව්කෙව් දෙසෙයින් අනුදෙව්කෙව්: “අයං බමමො අයං චිතයො ඉදං සජ්ජිතාසනං, ඉමං ගණකාති, ඉමං රොගවති” යි. එවසඤ්ච තං අබිකරණං වුපසමමති, අබ්‍යමමන වුපසමමති සමමුඛාපිතයපතිරුපසෙනාති.

අධ්‍යයනයේ නිවැරදි කිරීම.

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର, ଶିକ୍ଷାବିହୀନ:

1. බලවේගයේ ප්‍රකාශයේ අවබෝධයේ ප්‍රකාශයේ සංකල්පයේ නිෂ්පාදනයේ ප්‍රකාශයේ අනුප්‍රාප්තියේ දෙසැන්දේ අනුප්‍රාප්තියේ: “අයං බලවේගය අයං විනයය අදං සන්ධිකායනා, ඉමං ගණයාසි, ඉමං රොහිතී”හි. එවැනිවත් අනුප්‍රාප්තියේ ප්‍රකාශයේ, බලවේගයේ ප්‍රකාශයේ සංකල්පයේ නිෂ්පාදනයේ.

1. ବିଶେଷ, ଡିପ୍ୟୁଟି - ଶି. 1, 2. ଶି. 2. 2. ବିଶେଷ, ଡିପ୍ୟୁଟି - ଶି. 1. 2. ଶି. 2.

3. අධිමේවාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී සංඝයාට හඟවයි. සිතවයි.
දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකැමින්
සන්තිදෙයි.

4. අධිමේවාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී පුද්ගලයාට හඟවත්. සිතවත්.
පුතපුතා දක්වත්. පෙත්වත්. පුතපුතා පෙත්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකර-
ණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකැමින් සන්තිදෙයි.

5. අධිමේවාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී බොහෝ මහණන්ට
හඟවත්. සිතවත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. පෙත්වත්. පුතපුතා
පෙත්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු
වූ නො දැකැමින් සන්තිදෙයි.

6. අධිමේවාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී සංඝයාට හඟවත්.
සිතවත්. දක්වත්. පුතපුතා දක්වත්. පෙත්වත්. පුතපුතා පෙත්වත්. ඉදින්
මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකැමින්
සන්තිදේ.

7. අධිමේවාදී සංඝ තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී පුලුලාට හඟවයි සිතවයි.
දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකැමින් සන්තිදේ.

8. අධිමේවාදී සංඝ තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි. ධම්මාදී බොහෝ මහණන්ට
හඟවයි. සිතවයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි.
ඉදින් ඒ අධිකරණය මෙසේ සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ
නො දැකැමින් සන්තිදේ.

9. අධිමේවාදී සංඝ තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි ධම්මාදී සංඝයාට හඟවයි. සිතවයි.
දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. ඉදින් මෙසේ
ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය පිළිරු වූ නො දැකැමින්
සන්තිදේ.

අධිමේවාදී නවකයා ගිමි.

ධම්මාදී නවකයා

1. ධම්මාදී පුද්ගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මා-
ශාසන ය, මෙය ගණ්ඨව, මෙය රුක්ඛ” යි අධිමේවාදී පුද්ගලයාට හඟවයි.
සිතවයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. පෙත්වයි. පුතපුතා පෙත්වයි. ඉදින්
මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමමුඛාචිතය වූ දැකැමින් සන්තිදේ.

2. බමමවැදී පුහුණලො අබමමවැදී සමබ්‍රලෙ සකුකුපෙති නිස්කිසෙති පෙහෙකඩි අනුපෙහෙකඩි දහෙසකි අනුදහෙසකි: “අහං බමමො, අහං චිතහො, ඉදං සජ්ජසංසකං, ඉමං සණ්ඨප්පං, ඉමං රොවෙට්ඨං”ති. එවිසෙකුචි තං අධිකාරණං. චුපසමමති, බමමක චුපසමමති සමමුධාචිතහෙත.

3. බිම්වට්ටි පුහුණුවලට අවමවට්ටි සහිත සඳහන්වූ නිත්‍යවේදීන් පෙනෙබිටි අනුපෙතකෙහි දෙසෙත් අනුදෙසෙත්: “අය බිම්වට්ටි, අය චිත්තය, දුටු සත්ත්වයන්, ඉමි ගණනාහි, ඉමි මරණවිටි”හි එවෙසෙව් තා අධිකාරණ වූවන්වහි, බිම්වට්ටි වූවන්වහි සමමුඛවිනිසෙත්.

4 බමුවාදී සමමුද්‍රය, අබමුවාදීං ප්‍රහාරය, සකුසුරෙන්නී නිඤ්ඤාපෙන්නී පෙතෙකිනනි අනුපෙතෙකිනනි දසෙන්නනි අනුදසෙන්නනි: “අයං බමෙමා, අයං චිතයො, ඉදං සත්ථිසාසනං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති”හි. එවසෙඤ්ඤාං අභිකරණං ව්‍යසමමති, බමෙමන ව්‍යසමමති සමමබාචිතසෙතං.

5. බිම්මවාදී සම්බන්ධය අබිම්මවාදී සම්බන්ධය සඳහාදෙන්නා කීර්ති-
 පතෙහි පෙනෙන්නා අනුප්පෙනෙන්නා දෙසෙන්නා අනුදර්ශෙන්නා: “අයං
 බිම්මවා, අයං විනයයො, ඉදං සත්ත්වසංහං, ඉමං ගණනප්, ඉමං රොජෙථා”තී.
 එවිසංඝාතං අභිකරණං වුපසම්මතී, බිම්මත වුපසම්මතී සම්මුඛාජිනසෙතං.

6. බලවතාදී සම්මිත්‍රයා අබලවතාදී සමාන සංකල්පයෙන් කිසිදු පෙනෙන පෙනෙකිනැති අනුප්පෙනෙකිනැති දූෂණයන් අනුදූෂණයන්: “අයං ධර්මො, අයං චිත්තයො, ඉදං සංවිජ්ජාසංඝං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොගෙවිති” නි. එවිඤ්ඤා නං අධිකාරණං වුපසම්මති, ධර්මො න වුපසම්මති සම්මුඛාපිත්තයෙතං.

7. බම්මවැදි සමූහයා අබම්මවැදීමේ ප්‍රත්‍යාලෝභයෙන් නිරන්තරයෙන් පෙනෙන්නේ අනුප්‍රේමයෙන් දෙසෙන්නේ අනුදිසෙන්නාය: “අයං බම්මො, අයං චිතයො, ඉදං සන්තිසංඝං, ඉමං ගණනාති, ඉමං රොවෙති” යි. එවන්කොට තම අබිකාරණය ව්‍යසමවන, බම්මෙක ව්‍යසමවන සම්මුඛාපිතයෙක.

8. බමමවැදී සහෙකා අබමමවැදී සමබහුලෙ සඤ්ඤාපෙති නිජයාපෙති පෙතෙකති අනුපෙතෙකති දසෙකති අනුදසෙකති: “අංගං ඛජෙමා, අංගං චිතසො, ඉදං සඤ්ඤාසනං, ඉමං ගණනථ, ඉමං රොපෙථා”ති. එවසඤ්ඤානං අභිකාරණං වූපසමමති, බජමමන වූපසමමති සමමුඛාචිතසෙකති

9. බම්බවැදී සැසිකැසූ අබම්බවැදීම සහිත සංකූලයක් නිර්මාණය කළ
 පෙරකඩක් අනුපෙළකෙටි කිරීමෙන් අනුදැක්කක් “අයං බමමයං අයං
 චිතයං, ඉදං සත්ත්වසංඝං, ඉමං ගණනාසි, ඉමං රොහට්ඨි” කී. එවිසේද නං.
 අසිකරණං වූපසම්මති, බමෙමන වූපසම්මති සම්මුඛාචිතයෙනාති.

බමලව, දිනාඩකං. නිවේනං.

2. බම්මාදි පුද්ගල තෙහෙමි “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ කාන්තා-
 ශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු සි අබම්මාදි බොහෝ මහණුන්ට
 හඟවයි. සිතවයි. පෙත්වයි. ප්‍රහසුතා පෙත්වයි. දන්වයි. ප්‍රහසුතා දන්වයි.
 ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්තිදේ නම් සමුච්චාරිතය වූ දෘෂ්ටි
 සන්තිදේ

3. බමුණාදී පුදගල තෙමේ “මේ දහම ය මේ චිත්තය මේ ශාස්තා-
ශාසනය මෙය ගණුව මෙය රැස්ව”යි අබමුණාදී සසකයාට කතවයි. සිතවයි.
පෙන්වයි. පුතපුතා පෙන්වයි. දක්වයි. පුතපුතා දක්වයි. ඉදින් මෙසේ ඒ
අධිකරණය සන්තිෂද් නම් සමමුඛචිතය වූ දහමින් සන්තිෂද්.

4. බම්මාදි බොහෝ මහණු "මේ දහම ය මේ විනය ය මේ භාන්තා-
සාසන ය මෙය ගනුව මෙය රැස්ව"යි අබම්මාදි පුද්ගලයාට කෙටිවත්, සිතවත්,
පෙත්වත්, පුත්‍රපුතා පෙත්වත්, දක්වත්, පුත්‍රපුතා දක්වත්, ඉදින් මෙසේ ඒ
අභිකරණය සන්ධිපද නම් සම්මුඛාදියක වූ දහමින් සන්ධිපද.

6. බිම්මාදී බොහෝ මහණහු “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාසනා-
ශාසනය මෙය ගණිවු මෙය රැස්වවු”යි අබිම්මාදී බොහෝ මහණන්ට
කෙවත්. සිතවත්. පෙත්වත්. ප්‍රකප්‍රතා පෙත්වත්. දක්වත්. ප්‍රකප්‍රතා
දක්වත්. ඉදින් මෙසේ ඒ අධිකරණය සන්සිද්ද නම් සමුඛාවිනයෙ වූ
දහමින් සන්සිද්ද.

6. බමුවාදී බොහෝ මිනිසුන් “මේ දහම ය. මේ ජිනය ය මේ ශායා-
ශාසනය මෙය ගණ්ඨ මෙය රැස්ව” යි අබමුවාදී සබ්බසංචිතකවත්.
සිතවත්. පෙත්වත්. පුත්‍රපුතා පෙත්වත්. දක්වත්. පුත්‍රපුතා දක්වත්.
ඉදින් මෙසේ ඒ අතිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මුඛාජිනය වූ දූතෑමින්
සන්තිදේ.

7. බිම්වාදී සමාජ තෙමේ “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ශාන්තා-
ශාසන ය මෙය ගණුව මෙය රාජ්‍ය”යි අබිම්වාදී පුද්ගලයාට කතවයි.
සිතවයි. පෙන්වයි. ප්‍රතිපත්තිය පෙන්වයි. දක්වයි. ප්‍රතිපත්තිය දක්වයි. ඉදින්
මෙසේ ඒ අතීතරණය සන්තිරේ නම් සම්මතවනුයේ දි දොමන් සන්තිරේ.

8 බිමේටාදී සබ්බ කෙනෙමි “මේ දහම ය මේ විනය ය මේ ආත්මාශාසනය ය මෙය ගණිවු මෙය රුඤ්වු”යි අබිමේටාදී බොහෝ මහණුන්ට කවති. සිතවති. පෙන්වති. පුතපුතා පෙන්වති. දක්වති. පුතපුතා දක්වති. ඉදින් මෙසේ ඒ අසිකරණය සන්තිදේ නම් සම්මානිකය වු දහමින් සන්තිදේ.

9. බමුණාදී සමාග්‍ය තෙමේ “මේ දැනට මේ විනය ග මේ ගායනාසාසන ග මෙය ගණ්‍යවීම මෙය රැකීම”යි අබමුණාදී සමාග්‍යයට කතවයි. සිතවයි. පෙන්නවයි. පුනපුනා පෙන්නවයි. දක්වයි. පුනපුනා දක්වයි. ඉදින් මෙමේ ඒ අසිකරණය සන්තිසේ නම් සමුඛාවිනය වූ දැමුණ් සන්තිසේ යි.

බම්බාදිනාදිකාය නිඛි.

2. සතිවිනයෝ

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා ජාජගහෙ විහරති වෙථවිතෙ කලංකනිචාපෙ. තෙන ඛො පත සමයෙන ආයසමා දබ්බමල්ල-සුභතන ජාතියා සත්තවසෙසන අරහතතා සච්ඡිකතා ගොඨී. යං කිඤ්චි සාවකෙහ පතතබ්බං, සබ්බං තෙන අනුප්පතනං ගොඨී. තඤ්ච වියා කිඤ්චි උතතරිං කරණීයං¹, කතස්ස වා පඨිවිතො. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස රතොත්තස්ස පඨිසල්ලීතස්ස² එවං වෙතසො පරිචිතකොනා උදපාදි: මයා ඛො ජාතියා සත්තවසෙසන අරහතතා සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙහ පතතබ්බං, සබ්බං මයා අනුප්පතනං. තඤ්ච ව මෙ කිඤ්චි උතතරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිවිතො. කීනත්ත ඛො අතං සඛස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය³ නති. අථ ඛො ආයසමිතො දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස එතදුපොසි: “අනත්තතාහං⁴ සඛස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යා⁵, හත්තාති ව උද්දිසෙය්‍ය” නති.

2. අථ ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො සායනකසමයං පඨිසල්ලාතා වුට්ඨිතො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්භිා හගවන්තං අභිවාදදාමා එකමන්තා කිසිදි. එකමන්තා කිසිහොතා ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො හගවන්තං එතදුපොච්ච: “ඉධ මයං හන්තො රුකාගතස්ස පඨිසල්ලීතස්ස එවං වෙතසො පරිචිතකොනා උදපාදි: “මයා ඛො ජාතියා සත්තවසෙසන අරහතතා සච්ඡිකතං. යං කිඤ්චි සාවකෙහ පතතබ්බං සබ්බං මයා අනුප්පතනං. තඤ්ච ව මෙ කිඤ්චි උතතරිං කරණීයං, කතස්ස වා පඨිවිතො. කීනත්ත ඛො අතං සඛස්ස වෙය්‍යාවච්චං කරොය්‍ය” නති. තස්ස මයං හන්තො එතදුපොසි: “අනත්තතාහං සඛස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යා, හත්තාති ව උද්දිසෙය්‍ය” නති. ඉට්ඨිමිහා හන්තො සඛස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, හත්තාති ව උද්දිසිතුනති. “සංචු සංචු දබ්බ, තෙන හි භි, දබ්බ, සඛස්ස සෙතාසනඤ්ච පඤ්ඤපෙය්‍යං, හත්තාති ව උද්දිසාති” ති. එවං හන්තො ඛො ආයසමා දබ්බො මල්ලපුත්තො හගවන්තා පඨිවිසෙය්‍යාසි.

3. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පඤ්ඤපෙය්‍යං ධම්මං. කථං කථා හිනත්ත ආමිසන්තාසි: තෙන හි හිකඛිචෙ සඤ්ඤා දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤපෙය්‍යඤ්ච හගතුපද්දපෙය්‍යඤ්ච සම්මන්තාතු. එවිඤ්ච පත හිකඛිචෙ සම්මන්තීතබ්බො: පඨිමිං දබ්බො යාචිතබ්බො: යාචිතා ව්‍යතෙතත හිනත්තා පටිවලෙන සඤ්ඤා සද්දපෙය්‍යබ්බො:

“සුඤ්ඤා මෙ හන්තො සඤ්ඤා: යදි සඤ්ඤා පතනකල්ලං සඤ්ඤා ආයසමන්තං දබ්බං මල්ලපුත්තං සෙතාසනපඤ්ඤපෙය්‍යඤ්ච හගතුපද්දපෙය්‍යඤ්ච සම්මන්තාය්‍ය. ඵසා ඤ්ඤාති.

1. උතතරිකරණීයං - මිත්තං, සං.

3. යං-නුතාහං, මිත්තං.

2. පඨිසල්ලීතස්ස, මිත්තං.

4. පඤ්ඤපෙය්‍යං, මිත්තං.

2. සතිවිනය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, රජගහනුචර සම්පයෙහි කල්‍යාණකාන්තිය තම් වෙළඳවනාදාමසයෙහි වැඩවසන සේක. එ කල්හි උපතින් සත්වස් ඇති ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍ර විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලද්දේ වෙයි. සභවතු විසින් පාළියෙක යුතු (ලාභිය යුතු) යම් කිසිවක් ඇත්නම් ඒ සියල්ල උතු විසින් ලබන ලද්දේ වෙයි. උතුට මත්තෙහි කටයුතු කිසිවක් ද නැත. කරණ ලද්දෙහි තැවත වැඩීමෙන් ද නැත. ඉක්බිති එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍රයන්හට මෙබඳු විභතවිතකියෙන් පහළ විය: “උපතින් සත් වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සභවතු විසින් ලාභිය යුතු යම් කිසිවක් වෙ තම් මවිසින් ඒ සියල්ල ලබන ලදී. මට මතු කටයුතු කිසිවක් ද, කරණ ලද්දෙහි තැවත වැඩීමෙන් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරනෙමි නම් කීම්දෙයි. ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍රයන්හට මෙබඳු සිතෙක් විය: මම සහනට සෙනසුන් ද පතවමි නම් බන් ද උදෙසනම් නම් මනාමැනු”යි.

2. ඉක්බිති ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍රයන් තෙමේ සවස්කල පිළිසලතින් නැගී සිටිනේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීමේ ය එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව තින. එකත්පස් ව හුන් මලාසුත්‍ර ආයුෂමත් දබ්බ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළ කෙරේ ය: “වහන්ස, මෙහි එකලා ව විවෙකයෙන් හුන් මට මෙබඳු සිත්තසරෙක් පහළ විය: උපතින් සත්වස් ඇති මා විසින් රහත්බව පසක් කරණ ලදී. සභවතු විසින් යම් කිසිවක් ලාභිය යුතු නම් ඒ සියල්ල මවිසින් ලබන ලදී. මතු කිසි කටයුත්තක් ද මට නැත කරණ ලද්දෙහි තැවත වැඩීමෙන් ද නැත. මම සහනට වතාවතක් කරමි නම් කීම්ද”යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: “මම සහනට සෙනසුන් ද පතවමි නම් බහුදු උදෙසනම් නම් මනා මැනු”යි. “වහන්ස, මම සහනට සෙනසුන් පතවන්නට ද බන් උදෙසන්නට ද කැමැත්තෙමි”යි. “දබ්බ මැනවි. මැනවි. දබ්බ එසේ නම් සහනට සෙනසුන් ද පතවවු. බහුදු උදෙසවු”යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍රයන් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් දිති.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානගෙයහි මේ ප්‍රයානාවගෙහි දභාමිකතා කොට හිඤ්ඤාත් ඇමතු සේක: මහණෙනි, එසේ නම් සභ්‍ය තෙමේ දබ්බ මලාසුත්‍ර සෙනසුන් පතවන්නකු කොට ද බන් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරේවා. මහණෙනි, මෙසේ සමමත කළ යුතු: පළමු කොට දබ්බ යැද්ද යුතු. යැද වියත් පබල මහණකු විසින් සභ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුතු:

“වහන්ස, සභ්‍ය තෙමේ මා වදන් අසාවා: ඉදින් සහනට පාළිය කල් ඇත්තේ නම් සභ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දබ්බ මලාසුත්‍ර සෙනසුන් පතවන්නකු කොට ද බන් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරන්නේ ය. මේ දැන්වීම යි.

සුඤ්ඤා මේ හතොත සංකප්පා: සංකප්පා: ආයසමනතං දබ්බං මලලුප්පතතං සෙතාසනපඤ්ඤාපකඤ්ඤා භගතුදද්දසකඤ්ඤා සමමනනාති. යස්සායසමතො: ඛමති ආයසමනො: දබ්බස්ස මලලුප්පතතස්ස සෙතාසනපඤ්ඤාපකස්ස ච භගතුදද්දසකස්ස ච සමමනනා¹. තො: සුඤ්ඤාස්ස. යස්ස නිකමිති තො: හාසෙය්ස.

සමමනනා: සංකප්පන ආයසමා: දබ්බං මලලුප්පතනා: සෙතාසන-පඤ්ඤාපකො: ච භගතුදද්දසකො: ච. ඛමති සංකප්පස්ස. තස්මා: සුඤ්ඤා. එවිජේතං ධාරයාමි²ති.

4. සමමතො ච පනාසස්මා: දබ්බං මලලුප්පතනා: සභාගානා: සභාගානා: භික්ඛුනා:³ එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති: යෙ තෙ භික්ඛු සුතතනාතිකා: තෙසං එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සුතතනාතං සභාගානිස්සනාති”ති යෙ තෙ භික්ඛු විතරධරා තෙසං එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විතරං විතිවජ්ජිස්සනාති”⁴ති. යෙ තෙ භික්ඛු ඛමමකපිකා තෙසං එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං ඛමමං කාකමිස්සනාති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු කාසිපතො: තෙසං එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාං න වාසාඛිස්සනාති”ති. යෙ තෙ භික්ඛු තීරවජානකපිකා කාසද්ධිඛික්ඛුලා⁵ විතරනති, තෙසමපි එකර්කං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති “ඉමායවිජේ⁶ ආයසමනතො⁷ රතියා අවජ්ජිස්සනාති”ති. යෙපි තෙ⁸ භික්ඛු විකාසෙල ආගමිකතී, තෙසමපි තෙජො-ධා. සුං සමාපජ්ජිත්වා: තෙතෙව ආලොකෙත සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති.

5. අපිසු භික්ඛු සඤ්චිච්ච විකාසෙල ආගමිකතී “මයං ආයසමනො: දබ්බස්ස මලලුප්පතතස්ස ඉඤ්චාපිභාරියං පසයිස්සාමා”ති. තෙ ආයසමනතං දබ්බං මලලුප්පතතං උපසංකමිත්වා: එවං විජේතති: “අමාකං ආට්ඨකො: දබ්බ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති. තෙ ආයසමා: දබ්බං මලලුප්පතනා: එවං විජේතති: කත්ථ ආයසමනතා ඉමිකතී? කප්ප පඤ්ඤාපෙමිති? තෙ සඤ්චිච්ච දුරෙ අපදින්නති: “අමාකං ආට්ඨකො: දබ්බ භික්ඛුකුප්ප පබ්බතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො වොරපාතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො ඉසිතිලිපසො කාලුසිලායං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො වෙහාරපසො සතප්පසංකප්පිගුහායං සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො සිතවතෙ සප්පසොකප්පිකපබ්බාසෙර සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො නොතමකඤ්ජරායං⁹ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො ධීඤ්ඤාකඤ්ජරායං¹⁰ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො තපොදකඤ්ජරායං¹¹ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො ජීවකමිචතෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති. අමාකං ආට්ඨකො මද්දකුච්චිස්මි¹² මිගද්දසෙ සෙතාසනං පඤ්ඤාපෙති”ති.

1. සමමනනා - සභා.

3. විතිවජ්ජිස්සනා - PTS.

5. ඉමායවිජේ - PTS.

7. යෙ තෙ - සි 1, 2.

9. භික්ඛුකකඤ්ජරායං - මජ්ඣ. සං.

2. සභාගානා: භික්ඛුනා: - මජ්ඣ.

4. කාසද්ධිඛික්ඛුලා - මජ්ඣ. සං. සිට්ඨ.

6. ආයසමනතා - සි 1, 2 සිට්ඨ. සං.

8. නොතමකකඤ්ජරායං - මජ්ඣ.

10. කප්පසකකඤ්ජරායං - සිට්ඨ මජ්ඣ.

11. මද්දකුච්චිස්මි - මජ්ඣ. සං.

වහන්ස, සඛ්‍ය තෙමේ මාගේ වදන අසාවා. සඛ්‍ය තෙමේ ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කෙරෙයි. ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුතු සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කිරීම යම් ආයුෂමතකුකට රැස්නේ නම් හෙ තෙමේ නිකඩ වන්නේ ය. යමකුකට රිසි නො වේ නම් හෙ තෙමේ බණන්නේ ය.

සඟ විසින් ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුත්තෙමේ සෙනසුන් පනවන්නකු කොට ද බත් උදෙසන්නකු කොට ද සමමත කරණ ලදී. සඟකට රිසියෙයි. එතෙයින් නිකඛය මෙසේ මෙය දරණි”යි.

4. සමමත කරණ ලද ආයුෂමත් දඩ්ඛ මල්ලපුත් තෙමේ සභාග සභාග භික්ෂුන්ට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු සුත්‍රානඤ්ඤාත් නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් සුත්‍රානත සභාගතා කරන්නාහ’යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු විනයධරයෝ නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් විනය විදරන්නාහ’යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධම්මකට්ඨකයෝ (ආභිධම්මිකයෝ) නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් ධම්ම සාකච්ඡා කරන්නාහ’යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු ධ්‍යානලාභීහු නම් ‘ඔහු ඔවුනොවුන් භ්‍යාපෙළන්නාහ’යි ඔවුනට එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු තීරණවිත කථා ඇති ව කය කරකිරීමෙහි තත්පර ව වෙසෙත් නම් ‘මේ ආයුෂමත්හු මේ තීරණවිත කථා රහිතෙකුද වෙසෙන්නාහ’යි ඔවුනට ද එක්තැනෙක සෙනසුන් පනවයි. යම් භික්ෂුහු හො කල්හි පැමිණෙත් නම් ඔවුනට ද තෙජෝධාතුවට සමවැද ඒ ආලෝකනයන් ම සෙනසුන් පනවයි.

5. භික්ෂුහු දහ දහ ‘අපි ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුතුගේ ඉදුපෙළකර දක්කෂම’යි නොකල්හි නිතර පැමිණෙත්. ඔහු ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුතු වෙත එළඹ ඇවැත්නි, දඩ්ඛයෙහි, අපට සෙනසුන් පනවාලව යි මෙසේ කියත්. ආයුෂමත් දඩ්ඛමල්ලපුත් තෙමේ ඔවුනට ‘ආයුෂමත්හු කොතැන්හි කැමැති වෙද්ද, කොතැන්හි පනවමි ද’යි මෙසේ කියයි. ඔහු දහ දහ දුර කැන් දක්වත්. “ඇවැත්නි, අපට භිජුකුඵපච්ඡෙදි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සොරපවයිත්පට්ඨවෙයි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ඉසිතිලිපක කඵලත්තලායෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට වෙතාරපට්ඨපත සත්පත්තොගෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට සිතෘව්‍යතනි නාකෙම්මෙයදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නොයුම් කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට නිඛිප් කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට තප්පද කදුරැලියෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට හුණුදිය අරදෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට ජීවක අභිවෙතෙහි සෙනසුන් පනවාලව. ඇවැත්නි, අපට මද්දකුච්ඡි නම් මුවලැව්හි සෙනසුන් පනවාලව”යි.

6. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මුලපුතො; තෙජෝධාභුං සමාපජ්ඣන්ති; අභිතුලියා ජලමානාස පුරතො පුරතො ගච්ඡති. තෙපි තෙනෙව ආලොකෙන ආයස්මො දබ්බො මුලපුතොසි පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මුලපුතො; එවං සෙතාසතං පඤ්ඤාපෙතී; අයං මඤ්ඤො, ඉදං පිඨං, අයං හිසි, ඉදං නිෂමාහතං¹, ඉදං චච්චමානං, ඉදං පසාචමානං, ඉදං පාතීයං, ඉදං පරිභොජනීයං, අයං කතතරදණ්ඩො, ඉදං සබ්බස්ස කතීකසණ්ඩාතං², ඉමං කාලං පටිසිතබ්බං, ඉමං කාලං නික්ඛමිතබ්බන්ති. තෙසං ආයස්මා දබ්බො මුලපුතො; එවං සෙතාසතං පඤ්ඤාපෙතී පුතදෙව වෙථවතං පට්ටාගච්ඡති.

7. තෙන ඛො පත සමයෙන මේතනියභුමිමජ්ඣා³ භික්ඛු නවකා වෙච භොතති අපාපඤ්ඤා ව. යාති සබ්බස්ස ලාමිකානි සෙතාසතානි තාති තෙසං පාපුණ්ණති ලාමිකාති ව භතතානි. තෙන ඛො පත සමයෙන රාජගහෙ මනුස්සා ඉව්ඡන්ති ථෙරාතං භික්ඛුතං අභිසංඛාරිකං දභුං - සප්පි මිපි තෙලමිපි උත්තරිතභිමිපි. මේතනියභුමිමජ්ඣාතං පත භික්ඛු තං පාකතීකා දෙනති - යථාරඬං⁴ කණ්ණජකං⁵ බිලභිගුද්ධියා. තෙ පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාතපටිකකතතා; ථෙරෙ භික්ඛු පුච්ඡන්ති: 'භූමනාකං ආවුසො භතතාසන කිං අහොසි, භූමනාකං කිං අහොසි'ති. එකවෙච ථෙරො එවං වදෙනති: 'අමනාකං ආවුසො සප්පි අහොසි. තෙලං අහොසි. උත්තරිතභිමං අහොසි'ති. මේතනියභුමිමජ්ඣා³ පත භික්ඛු එවං වදෙනති: අමනාකං ආවුසො ත කිඤ්ඤි අහොසි - පාකතීකා යථාරඬං⁴ කණ්ණජකං - බිලභිගුද්ධියන්ති.

8. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතී සබ්බස්ස වතුකභතතං. දෙති නිව්චහතං. ඡො භතතාසන සපුත්තදුරො උපතීට්ඨිතිං පටිච්ඡන්ති - අඤ්ඤා ඕදනෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා සුපෙත පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡන්ති, අඤ්ඤා උත්තරිතභිමං පුච්ඡන්ති. තෙන ඛො පත සමයෙන කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතීතො භතතං ස්වාතතාය මේතනියභුමිමජ්ඣාතං භික්ඛුතං උද්දිට්ඨං හොති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතී ආරාමං අගමාසි කෙතවිසදව චාරණීයෙත. ඡො සෙතායස්මා දබ්බො මුලපුතො; තෙත්තපඛිකමි. උපසඛිකමිති; ආයස්මාතො දබ්බො මුලපුතො; අභිවාදෙති; එකමතතං නිසිද්දි. එකමතතං නිසිත්තං ඛො කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතී ආයස්මා දබ්බො මුලපුතො; ඛමිතො කථාය සන්දසෙසි, සමාදපෙසි, සමුත්තෙජෙසි, සමපහංගෙසි.

9. අථ ඛො කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතී ආයස්මාතො දබ්බො මුලපුතොතො ඛමිතො කථාය සන්දසෙසිතො සමාදපිතො සමුත්තෙජ්ඣො සමපහංගිතො ආයස්මාතො දබ්බො මුලපුතො; එකදවොච: කස්ස භතෙන අමනාකං සරෙ ස්වාතතාය ගතතං උද්දිට්ඨන්ති? මේතනියභුමිමජ්ඣාතං ඛො ගහපතී භික්ඛුතං භූමනාකං සරෙ ස්වාතතාය ගතතං උද්දිට්ඨන්ති. අථ ඛො කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතී අතතතමිතො අහොසි: කථා හි තාම පාපභික්ඛු අමනාකං සරෙ භුඤ්ජෙත්තීති. ඝරං ගතවා දුසිං ආණ්ණපෙසි: 'ඡො ජෙ සෙව භතතීකා ආගච්ඡන්ති, තෙ කොට්ඨනෙ ආයතං පඤ්ඤාපෙති; කණ්ණජකෙන බිලභිගුද්ධියෙන පටිච්ඡන්ති'ති. එවං අය්‍යාති ඛො සා දුසි කල්‍යාණභතතීඝ්ණා ගහපතීතො පට්ටසෙසාසි.

1. නිෂමාහතං - මජ්ඣ.

2. කතීකසණ්ඩාතං, සිමු.

3. මේතනියභුමිමජ්ඣා - මජ්ඣ.

4. යථාරඬං, මජ්ඣ.

5. කණ්ණජකං - ඝා.

6. ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුත් තෙමේ තෙජොධාතුටට සමවැද ඇතිල්ල දල්වෙන එළියෙන් බවුන්ට පෙරවු ව පෙරවු ව ගෙයි. ඔහු ද ඒ එළියෙන් ම ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුතුන් පිටුපස පිටුපස යෙත්. ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුත් තෙමේ බවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවයි: මේ ඇද ය, මේ පුටු ය, මේ තිස්ස ය, මේ කොට්ටිය ය, මේ වැඩිකිළිය ය, මේ කෙසකිළිය ය, මේ පැන් ය, මේ පිරිසොදුනි ජල ය, මේ සැරැටිය, මේ සතුන්ගේ කඩිකවන ය, මේ කල පිටිසිය යුතු, මේ කල තිත්මිය යුතු යි. ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුත් තෙමේ බවුන්ට මෙසේ සෙනසුන් පතවා තාවන වෙළුවනට පෙරලා එයි.

7. එකමගෙයි මෙතනියභූමප්පක මහණු තවකගේ ද මද පිණැන් හෝ ද වෙයි. සහිතයාගේ යම් ලඹු යෙනසුන් ද ලඹු බන් ද වෙන් නම් ඔහු බවුන්ට පැමිණෙයි. එකමගෙයි රජයකනුවර මිනිස්සු තෙර මහණුන්ට නොගෙත් දැඩින් මැහැටින් සකස් කල බොජුන් - හිතල් ද හෙල් ද මසවුළු ද දෙත්තව කැමැති වෙත්. මෙතනියභූමප්පක මහණුන්ට කාචි-කලකාද දෙවෙයි කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුනාලේ පියව් බත දෙත්. ඔහු පසු බත පිණිසාතයෙන් වැලකුණු “ඇවැත්නි, තොපගේ බන්-හලෙහි කීමෙන් ම ද තොපගේ බන්හලෙහි කීමෙන් ම ද?” යි තෙරමහණුන් පුළුවියන්. ඇතැම් තෙරු “ඇවැත්නි, අපට හිතල් විය, හෙල් විය. මසවුළු” යයි මෙසේ කියත්. මෙතනියභූමප්පක මහණු “ඇවැත්නි, අපට කාචි දෙවෙයි කොට ඇති පිහු පරිදි නිවුළුනාලේ පියව් බත හැර කිසිවක් නො වී ය” යි මෙසේ කියත්.

8. එකමගෙයි කලාණ්ඩනතනික ගැහැටි තෙමේ සහනට තීර්ඛත් කොට බන් සතරක් දෙයි. හෙතෙමේ අමුදරුවන් සමඟ බන්හලෙහි එළඹ සිට වළඳවයි. අත්හු බන්ත් පුළුවියන්, අත්හු සුපගෙන් පුළුවියන්, අත්හු හෙලින් පුළුවියන්, අත්හු මසවුළුන් පුළුවියන්. එකල්හි කලාණ්ඩනතනික ගැහැටියාගේ සෙට පිණිස බත (වැර විසින්) මෙතනියභූමප්පක හිසුන් සදහා උදෙසාගේ වෙයි. ඉක්බිතිව කලාණ්ඩනතනික ගැහැටි තෙමේ කිසිමේ කටයුත්තක් සදහා අරමට ගිණය හෙතෙමේ ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුතු වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුතු වැද එකත්පස් ව හිත. එකත් පස් ව හුන් කලාණ්ඩනතනික ගැහැටිහු ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුත් තෙමේ දූතැම් කපාපවත් කරුණු දූත්විය සමාදන් කරවී ය. තෙද ගැත්වී ය. සතුටු කරවී ය.

9. ඉක්බිති කලාණ්ඩනතනික ගැහැටි තෙමේ ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුතු විසින් කරුණු දක්වන ලද්දේ සමාදන් කරවනු ලද්දේ තෙද ගත්වනු ලද්දේ සතුටු කරවනු ලද්දේ ආයුෂ්මත් දඩබ්බලපුත්තට “වහන්ස, අපගේ ගෙයි තෙට පිණිස බත කවරකුට උදෙසන ලද්දේ ද?” යි මෙසේ කී ය. ගැහැටි ය, තොපගේ ගෙයි සෙට පිණිස වූ බත මෙතනියභූමප්පක හිසුන්ට උදෙසන ලද්ද යි. එකල්හි කලාණ්ඩනතනික ගැහැටි තෙමේ “කෙසේ නම් ලාමකහිසුනු අපගේ ගෙයි වළඳන්නාහු ද?” යි නො සතුටු සිත් ඇත්තේ විය. ගෙට නොස් “එමවල දූස්ස, ගෙට බන්ගන්නා යම් කෙනෙක් පැමිණෙත් නම් දෙරනකාටුගෙහි අසුන් පණවා කාචි දෙවැනි කොට ඇති නිවුළු බන්ත් වළඳව” යි දූස්ස ඇණවී ය. ‘එසේ ය ගිහිගති’ යි ඒ දූස්ස කලාණ්ඩනතනික ගැහැටියාට පිළිවදන් ඇත්වූ ය.

10. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භික්ඛො ඛො ආවුසො අව්භංගං කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතීනො ගතතං උද්ධමං. ඥෙව අමෙඝ කල්‍යාණභවතිකො ගහපතී සප්පතතදුරො උපතීරිතීති; පරිච්ඡික්ඛාති: අඤ්ඤා ඕදහෙන පුච්ඡියානති, අඤ්ඤා සුපෙත පුච්ඡියානති, අඤ්ඤා තෙලෙන පුච්ඡියානති. අඤ්ඤා උත්තරිතමෙතන පුච්ඡියානති”ති තෙ තෙතෙව සොමකස්සෙන න චිත්තරූපං රතතියා සුපිංසු.

11. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පුබ්බත්තාහමයං නිවාසෙති: පත්තච්චරමාදය යෙන කල්‍යාණභවතිකස්ස ගහපතීනො නිවෙසනං තෙත්තපසඛිකමිංසු. අද්දසා ඛො සා දුසි මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු දුරතොව ආගවජ්ජෙන. දිව්වාත කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: නිසීදං හන්තති. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣාතං භික්ඛුතං එතදතොසි: නිස්සංසයං ඛො න තාව භතතං සිද්ධං හවිස්සති යථා මයං කොට්ඨිකෙ නිසීදපියාමාති¹ අථ ඛො සා දුසි කණ්ණජකෙන² බ්ලහිතදුතියෙන උපගඤ්ඤා භුඤ්ජං හන්තති. ‘මයං ඛො හගිති නිව්ච්චතතීකා’ති. ‘ජාතාමි අය්‍යා නිව්ච්චතතීකාති. අපි වාහං භික්ඛොව ගහපතීනා ආණ්ඩතා: ‘යෙ ජෙ ඥෙව ගතතීකා ආගවජ්ජනති, තෙ කොට්ඨිකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති: කණ්ණජකෙන බ්ලහිතදුතියෙන පරිච්ඡිතා’ති. භුඤ්ජං හන්තන’ති.

12. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු “භික්ඛො ඛො ආවුසො, කල්‍යාණභවතිකො ගහපතී ආරාමං අගමාසි දබ්බස්ස මල්ලපුත්තස්ස සතතීකෙ. නිස්සංසයං ඛො මයං දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන ගහපතීනො අන්තරො³ පරිච්ඡිතා”ති. තෙ තෙතෙව දෙමිනස්සෙන න චිත්තරූපං භුඤ්ජංසු. අථ ඛො මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු පච්ඡාභතතං පිණ්ඩපාත-පටිකකන්තා: ආරාමං ගතවා, පත්තච්චරං පටිස්සමෙති: ඛතාරුමෙකොට්ඨිකෙ සඛිකාපිපල්ලපිකාස නිසීදංසු - තුණ්හිගුතා පත්තකඩකිකා අසවාද්ධා පඤ්ඤාසනා අපට්ඨිතා.

13. අථ ඛො මෙතනියා භික්ඛුනී යෙන මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තෙත්තපසඛිකමි. උපසඛිකමිති: මෙතනියභුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. එවං වුත්තෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. දුතියමපි ඛො - පෙ- තතියමපි ඛො මෙතනියා භික්ඛුනී මෙතනිය-භුමමජ්ඣෙ භික්ඛු එතදවොච: ‘වතුමි අය්‍යා’ති. තතියමපි ඛො මෙතනිය-භුමමජ්ඣා භික්ඛු තාලපිංසු. ‘කාසාහං අය්‍යාතං අපරජ්ඣාමි, නිස්ස මං අය්‍යා තාලපනතී’ති? ‘තථා හි පන නිං හගිති, අමෙඝ දබ්බෙන මල්ලපුත්තෙන විහෙසියමානෙ අජ්ඣුපපකඛිති’ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කඤ්ඤාමි’ති. ‘යචෙ ඛො නිං හගිති, ඉවෙජ්ජයාසි, අපජ්ඣ ව ගතවා ආසංගතනං දබ්බං මල්ලපුත්තං නාසාපෙය්‍යා’ති. ‘කාසාහං අය්‍යා කඤ්ඤාමි, කිං මයං සකකා කාතුනති?’

1. නිසීදපෙය්‍යාමාති - සි 1, 2. 2. කාණ්ණජකෙන - සස. 3. සතතීකෙ - සස.

10. එකල්හි මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ අපට කලාණ්ඩුකතිය ගැහැවිහුගේ බත උදෙසන ලදී. යෙට අමුදරුවන් සහිත කලාණ්ඩුකතිය ගැහැවි තෙමේ එළඹ සිට අප වළඳවන්නේ ය. කෙතෙක් බඩින් පුළුවන්ද. කෙතෙක් සුපයෙන් පුළුවන්ද. කෙතෙක් තෙලින් පුළුවන්ද. කෙතෙක් මහවුලින් පුළුවන්ද”යි ඔහු ඒ සොමිතසින් ම සිතුයේ රු නිදි නොගත්හ.

11. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණහු පෙරවරු නැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙණ කලාණ්ඩුකතිය ගැහැවිහුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. ඒ දෑස්ස එන්නා වූ මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණන් දුරදී ම දුටු. දැක දෙරකොටුගෙහි අසුන් පණවා “වහන්ස, හුන මැනවැ”යි මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණන්ට මෙය කීහ. එකල්හි මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණන්ට “එකැත්තෙන් ම බත නො නිමියේ වන. එහෙයින් අපි කොටුගෙහි හිඳුවනු ලබමෝ”යි මේ සිත විය. එකල ඒ දෑස්ස “වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි කැරී දෙවෙති කොට ඇති කුඩු සහිත (නිවුඩු) බඩින් යුතුව එළඹ සිටියා ය. “නැගනියෙනි, අපි මෙහි නිතිබත් ඇත්තමෝ වමින”යි. “හිමිහු ‘නිතිබත් ඇත්ත’යි දනිමි. එහෙත් මම ඊයේ ම ගැහැවිහු විසින් ‘එමො දෑස්ස, හෙට බත් හත්තා යම් කෙතෙක් එද්ද, කොටුගෙහි අසුන් පණවා කැරී දෙවෙති කොට ඇති නිවුඩු සැලේ බඩින් (බවුන්) වළඳව’යි අණවන ලදිනි. වහන්ස, වළඳනු මැනවැ”යි.

12. ඉක්බිති මෙතනිය භූමිමජ්ඣ මහණහු “ඇවැත්නි, ඊයේ කලාණ්ඩුකතිය ගැහැවි තෙමේ අරමට දබමලලපුතු ලඟට ගියේ ය. එකැත්තෙන් ම දබමලලපුතු විසින් අපි ගැහැවිහු කෙරෙහි බිඳුවන ලද්දමෝ”යි. ඔහු ඒ දෙමනසින් ම සිතු යේ නො වැළඳුහ. එකල්හි මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණහු බඩින් පහ පිණිසානගෙන් වැළකුණාහු අරමට ගොස් පාසිවුරු නැත්පත් කොට තබා - නිකඩ වූවාහු මතු වූවාහු නැමුනු කඳැට ඇත්තාහු සවිහුරු කල මුව ඇත්තාහු සිහිවලි සිතනින් කිසිවක් නො වැටහෙන්නාහු බිහි දෙරකොටුවෙහි සහලසිවුරින් අකවටු අවුලවා ගෙණ හුන්හ.

13. ඉක්බිති මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණන් වෙත එළඹියා ය. එළඹ මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’යි මෙය කීහ. එසේ කී කල්හි මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණහු නො බිණුහ. දෙවන වටදු ... තෙවන වටදු මෙතනියා මෙහෙණ මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණන්ට ‘හිමියෙනි, වදිමි’ යි මෙය කීහ. තෙවන වටදු මෙතනියභූමිමජ්ඣ මහණහු නො බිණුහ. “ආයතීයතව මම කිනම් අපරාධයක් කෙරෙමි ද? ආයතීයෝ කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණෙත් ද” යි. “නැගනියෙනි, ඒ එසේ ම ය. දබමලලපුතු විසින් අප වෙහෙසනු ලබනුවත් තී උපෙක්ඛා කෙරෙහි”යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුමක් කෙරෙමි ද’ යි. නැගනියෙනි, ඉදින් තී විසිඟවු තම අද ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් දබමලලපුතු නාසලත සේකැ” යි. ‘ආයතීයෙනි, මම කුම කෙරෙමි ද? ටෙසින් කීමෙන් හට ගැත්තේ ද’ යි.

14. “එහි නිං හසිති, යෙන හගවා තෙනුපසඛිනමි. උපසඛිනමිනා හගවින්නං එවං වදෙති: ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තප්පතීරුපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං¹. උදකං මඤ්ඤෙ ආදින්නං. අයොගමහි දඬෙත මලුපුතෙතන දුසිතා”²ති. එවං අයාති ඛො මෙතනිසා හික්ඛුති මෙතනිසභුමච්ඡකානං හික්ඛුතං පටිසුඤ්ඤා³ යෙන හගවා තෙනුපසඛිනමි. උපසඛිනමිනා හගවින්නං අභිවාදෙති: එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං සීතා ඛො සා මෙතනිසා හික්ඛුති හගවන්නං එතදවොච: “ඉදං ගනෙත, තච්ඡන්තං තප්පතීරුපං. යායං ගනෙත දිසා අභයා අතීතිකා අනුපද්දවා, සායං දිසා සභයා සර්තිකා සඋපද්දවා. යතො නිවාතං තතො පවාතං. උදකං මඤ්ඤෙ ආදින්නං. අයොගමහි දඬෙත මලුපුතෙතන දුසිතා”²ති.

15. අථ ඛො හගවා එතසමී නිදුතෙ එතසමී පකරණෙ හික්ඛුසඛිසං සන්තිපාතාපෙතා ආයසමන්තං දඬං මලුපුතනං පටිපුච්ඡි: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං හික්ඛුති ආහා”²ති. “ඥා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”²ති. දුතීයමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මලුපුතනං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං හික්ඛුති ආහා”²ති. “ඥා මං ගනෙත, හගවා ජාතාති”²ති. තතීයමපි ඛො හගවා ආයසමන්තං දඬං මලුපුතනං එතදවොච: “සරසි නිං දඬං, එවරුපං ඝාතනා යථායං හික්ඛුති ආහා”²ති. “ඥා මං ගනෙත හගවා ජාතාති”²ති. ත ඛො දඬං, දඬා: එවං නිදෙඤ්ඤෙතති. සචෙ තයා කතං, තතනති වදෙති, සචෙ අකතං, අකතනති වදෙති. “යතොගං ගනෙත, ජාතො නාභිජාතාමි සුපිතනෙතනපි³ මෙට්ඨනං ඛම්මං පතීපෙතිතා, පතෙව ජාගරො”²ති. අථ ඛො හගවා හික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි හික්ඛවො, මෙතනිසං හික්ඛුතිං තාසෙථ. ඉමෙ ච හික්ඛු අනුගුණුප්පාති. ඉදං චන්තා හගවා උට්ඨායාසනා විහාරා පාමිසි.

16. අථ ඛො තෙ හික්ඛු මෙතනිසං හික්ඛුතිං තාසෙසුං. අථ ඛො මෙතනිසභුමච්ඡකා හික්ඛු තෙ හික්ඛු එතදවොචු: “මා ආට්ඨසො, මෙතනිසං හික්ඛුතිං තාසෙථ. න සා කිඤ්චි අපරජකිති. අපෙතනි සා උසා. හිතා කුපිතෙති අතතනමනෙති වාචනාතිසායෙති”²ති. “කිං පත කුමෙත ආට්ඨසො, ආයසමන්තං දඬං මලුපුතනං අමුලිකාය සිලවිපතනිසා අනුඤ්ඤාසෙථා”²ති. ‘එවමාට්ඨසො’²ති. යෙ තෙ හික්ඛු අපට්ඨන්: - පෙ - තෙ උඤ්ඤායනති ඛිංසනති විපාචෙතති: “කථං හි නාම මෙතනිසභුමච්ඡකා හික්ඛු ආයසමන්තං දඬං මලුපුතනං අමුලිකාය සිලවිපතනිසා අනුඤ්ඤාසෙසානති”²ති.

1. සවාතං - මිඡෙසං. 2. පටිසුඤ්ඤා - ඝායා. 3. සුපිතනෙතනපි - හි2.

14. “තැනතියෙහි, එවු. තෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙව. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියව: වහන්ස, මෙය තො තිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත නම් උවදුරු රහිත නම් පිඩා රහිත නම් ඒ මේ දිශාව බිස ගහිත ය, උවදුරු ගහිත ය, පිඩා ගහිත ය. යම් තැනෙක මිදු සුළඟෙකුදු න ද්ද එහි මත සුළං නැතිණ. දිග ඇවිලගත්තාක් මෙනි. ආයුධී දබ්බමලාපුත්‍ර ගිහියන් විසින් මම් දුම්කහමු”යි. ‘එසේ ය, ආයුධියෙහි’යි මෙතනියාමෙහෙණ මෙතනියා-භූමිමල්ක මහණුන්ට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව සිටියා ය. එකත්පස් ව සිටි ඒ මෙතනිය මෙහෙණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළාය: “වහන්ස, මෙය තො තිසි ය. තො සරුප් ය. වහන්ස, යම් මේ දිශාවක් බිස රහිත ද පිඩා රහිත ද උවදුරු රහිත ද ඒ මේ දිශාව බිස ගහිත ය. පිඩා ගහිත ය. උවදුරු ගහිත ය. යම් තැනෙක සුළඟක් නොවී ද එහි සැබ සුළං නැතිණි. දිග ඇවිල ගත්තාක් මෙනි. ආයුධීදබ්බමලාපුත්‍රගන් විසින් දුම්කහමු”යි.

15. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ නිදානයෙහි මේ ප්‍රකාශයෙහි බික්කන රැස් කරවා ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර සුඵලවත් සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද “තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි)” දෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර මෙය වදාළ සේක: “දබ්බ, මේ මෙහෙණ යම්සේ කිවුද තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” තෙවන වටදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර මෙය වදාළ සේක. “දබ්බ, යම්සේ මේ මෙහෙණ කිවුද, තෙපි මෙබන්දක් කලහු සිහි කරවු දු”යි? “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම්සේ මා දන්තා සේක් ද (-එසේ මම් දතසුභු වෙමිසි.)” දබ්බ, දබ්බ (පණ්ඩිත)යෝ මෙසේ පරප්‍රත්‍යයෙන් (අනුත් පිහිටෙන්) නිරවුල් නොකෙරෙත්. ඉදින් තා විසින් කරණ ලද නම් කරණ ලද සි කියව, ඉදින් තො කරණලද නම් තො කරණ ලද සි කියව සි. “වහන්ස, මම උපත් තැන් පටන් සිහිනනුදු මෙවුන්දම් හෙටුනෙමි නො ම දනිමි. පිහිදියෙමි කියනු ම කව්‍යර් දු”යි. එ කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හිසකුත් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, එසේ නම් මෙතනියා මෙහෙණ (සුමණ්‍රීංක නායකායෙන්) නනවු. මේ (මෙහෙයු) මහණුන් ද විමසවු”යි. මෙය වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තුනත්තෙන් තැගි වෙසෙරට වැඩි සේක.

16. ඉක්බිති ඒ හිසකුත් මෙතනියාමෙහෙණ නැසුන. (සිවුරු හැරවුන). එ කල්හි මෙතනියාභූමිමල්ක මහණු ඒ හිසකුත්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙතනියා මෙහෙණ නනමින් තහවු. හි තොමෝ කිසි අපරාධයක් නො කෙරෙයි. කිසියා වූ තො සතුටු සිත් ඇති තෙරණ දදහස් ඇති අප විසින් ම උත්තානවත් කරණ ලදු”යි. ඇවැත්නි, කිසේක් ද? තෙපි ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර අමුලික සිලවිතනියෙන් වොදනා කරවු දු යි? “ඇවැත්නි, එසේ”යි. යම් ඒ මහණු අපිස් වූවාහු ... හිහු අවමත් කෙරෙත්, නුගුණ කීයත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්: කෙසේ නම් මෙතනියාභූමිමල්ක මහණු ආයුෂමත් දබ්බමලාපුත්‍ර අමුලික සිලවිතනියෙන් වොදනා කෙරෙත් ද යි.

17. අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමන්ථො ආරොවෙසුං - පෙ- සච්චං නිර් භික්ඛවෙ, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු දබ්බං මල්ලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනිති? 'සච්චං භගවා'. විහරති වුඤ්ඤා භගවා - පෙ- විහරතිත්වා - පෙ- භික්ඛුතං තදනුච්ඡේදිකං තදනුප්ලාමිකං ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි:

18. තෙන හි භික්ඛවෙ, සඛේසා දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සති-වෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයං දෙතු. එවස්ථ පන භික්ඛවෙ දුතඤ්ඤා තෙන භික්ඛවෙ දබ්බෙත මල්ලපුතෙනා සඛිං උපසඛිකමිත්වා එකංසං උත්තරාසඛිතං කරිත්වා වුඤ්ඤාතං භික්ඛුතං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛාදිකං නිසීදිත්වා අඤ්ඤා පසාදෙත්වා එවමස්ස වචනීයො: "ඉමෙ මං භනන්ත, මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොභං භනෙන් සතිවෙසුල්ලපතෙනා සඛිං සතිවිනයං යාචාමි"ති. දුතියමපි යාචිතඤ්ඤා - පෙ- තතියමපි යාචිතඤ්ඤා: "ඉමෙ මං භනෙන් මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. සොභං සතිවෙසුල්ලපතෙනා, තතියමපි භනෙන් සඛිං සතිවිනයං යාචාමි"ති.

19. ව්‍යනෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙත සඛේසා ඤාපෙතඤ්ඤා:

"සුඤ්ඤා මෙ භනෙන් සඛේසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනතං දබ්බං මල්ලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මල්ලපුතෙනා සතිවෙසුල්ලපතෙනා සඛිං සතිවිනයං යාචති. යදි සඛිකස්ස පතනකල්ලං, සඛේසා ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ල-පතනස්ස සතිවිනයං දෙදොරා, එතා ඤාතති

සුඤ්ඤා මෙ භනෙන් සඛේසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනතං දබ්බං මල්ලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මල්ලපුතෙනා සතිවෙසුල්ලපතෙනා සඛිං සතිවිනයං යාචති. සඛේසා ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තනබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමපි එතමන්ථො වදාමි - පෙ- තතියමපි එතමන්ථො වදාමි. සුඤ්ඤා මෙ භනෙන් සඛේසා: ඉමෙ මෙතනියභුමමජ්ඣා භික්ඛු ආයසමනතං දබ්බං මල්ලපුතනං අමුලිකාය සීලවිපතනියා අනුඛංසෙතනි. ආයසමා දබ්බා මල්ලපුතෙනා සතිවෙසුල්ලපතෙනා සඛිං සතිවිනයං යාචති. සඛේසා ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයං දෙති. යස්සායසමනො ඛමති ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයස්ස දුතං, සො භුණ්හස්ස, යස්ස තනබමති, සො භාසෙය්‍ය.

දිනෙන් සඛේසත ආයසමනො දබ්බස්ස මල්ලපුතනස්ස සතිවෙසුල්ලපතනස්ස සතිවිනයො. ඛමති සඛිකස්ස, තසමා භුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි"ති.

17. ඉක්කිති ඒ මහණනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ කැළ කළහ... මහණෙනි, සැබෑ ද, මේතනියභූමිමජ්ඣ මහණනු දබ්බමල්ලපුතුව අමුලික සීලවිපතියෙන් වෛදහා කෙරෙද්ද දී? ‘භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබෑවි’. භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුණු සේක... ගරහා... හික්කුන්ව ඵයට සුදුසු වූ ඵයට අනුලෝම වූ දහමේ කපා කොට හික්කුන් ඇතු සේක:

18. මහණෙනි, එසේ තම කුසල කෙරෙහි සිතියෙන් විපුලබවට පැමිණි දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දේවා මහණෙනි, මෙතෙක් දිය යුතු: මහණෙනි, ඒ දබ්බමල්ලපුතුව විසින් සබ්බසා වෙත ඵලබ උතුරුගත ඵකස් කොට මහසු මහණුන්ගේ පා වැද උඵල්ලෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය: “වහන්ස, මේ මේතනියභූමිමජ්ඣ මහණනු අමුලික සීල-විපතියෙන් මට වෛදහා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සමාතිවිපුලනියට (සමාතිඅවිපුලාසයට) පැමිණියෙමි සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි. දෙවන වටයු යැද්ද යුතු ... තෙවන වටයු යැද්ද යුතු: වහන්ස, මේ මේතනිය භූමිමජ්ඣ මහණනු අමුලික සීලවිපතියෙන් මට වෛදහා කෙරෙත්. ඒ මම සමාති විපුලනියට පැමිණියෙමි. වහන්ස, තෙවන වටයු සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි.

19. විසත්පබල මහණකු විසින් සබ්බ කෙරෙහි දැන්විය යුත්තේ ය:

“වහන්ස, සබ්බ කෙරෙහි මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමජ්ඣ මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව අමුලික සීලවිපතියෙන් වෛදහා තගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුත් කෙරෙහි සිතිවිපුල බවට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදි. ඉදින් සතතට පැමිණි කල් ඇත්තේ තම සබ්බ කෙරෙහි සිතිවිපුල බවට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දෙන්නේය. මේ සදහාය යි.

වහන්ස, සබ්බ කෙරෙහි මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමජ්ඣ මහණනු ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව මුල් තැනි සීලවිපතින් වෛදහා තගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුත් කෙරෙහි සමාතිවිපුලනියට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සමාතිවිනය ඉල්ලයි. සබ්බ කෙරෙහි සමාතිවිපුලනියට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සමාතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලනියට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සමාතිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට පිසියේ තම හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට පිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

දෙවන වටයු මේ අරුත කියමි ... තෙවන වටයු මේ අරුත කියමි: වහන්ස, සබ්බ කෙරෙහි මා වදන අසාවා. මේ මේතනියභූමිමජ්ඣ මහණනු මුල් තැනි සීලවිපතින් ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව වෛදහා තගත්. ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුත් කෙරෙහි සමාතිවිපුලනියට පැමිණියේ සබ්බසාගෙන් සතිවිනය යදිමි. සබ්බ කෙරෙහි සමාතිවිපුලනියට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දෙයි. සමාතිවිපුලනියට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සතිවිනය දීම යම් ආයුෂමතකුකට පිසියේ තම හේ නිහඬ වන්නේ ය. යමකුකට පිසි නො වේ තම හේ බණන්නේ ය.

සමාතිවිපුලනියට පැමිණි ආයුෂමත් දබ්බමල්ලපුතුව සබ්බසා විසින් සතිවිනය දෙන ලදී. සබ්බසාට පිසියේ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි” යි.

පඤ්චානි භික්ඛවෙ ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානි: සුඤ්ඤාං තොති භික්ඛු අනාපතතිනො, අනුච්ඡිදනති ච නං, යාවති ච, තස්ස සංඛ්‍යා සතිවිනයං දෙති, ධර්මචර සමායාන¹ ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ච ධම්මකානි සතිවිනයස්ස දාහානිති.*

සතිවිනයො නිවසිතො.

3. අමුද්‍රව්‍යය

1. තෙන ඛො පන සමයෙන ගණකො භික්ඛු උම්මත්තකො තොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛුං අසාමණ්‍යං අර්කාවිණ්ණං තොති භාසිතපරිකතං.² භික්ඛු ගණා භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපතති: “සරතායසමා ඵවරුපිං ආපතති: ආපජ්ජිතං”ති. තො ඵවා වදෙති: “අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං විත්ත-විපරියාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛුං අසාමණ්‍යං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාහතං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කතං”නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙතෙතව: “සරතායසමා ඵවරුපිං ආපතති: ආපජ්ජිතං”ති.

2. තෙ තෙ භික්ඛු අපට්ඨත් - පෙ - තෙ උර්කායනති හිංගති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛු ගණං භික්ඛුං උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපතති: වොදෙසනති: ‘සරතායසමා ඵවරුපිං ආපතති: ආපජ්ජිතං’”ති. තො ඵවා වදෙති: ‘අහං ඛො ආවුසො, උම්මත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛුං අසාමණ්‍යං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකතං. නාහතං සරාමි. මුළුතෙ මෙ එතං කතං’නති. ඵවමපි තං වුච්චමානා වොදෙතෙතව: “සරතායසමා ඵවරුපිං ආපතති: ආපජ්ජිතං”ති. අථ ඛො තෙ භික්ඛු ගණවතො එතමන්ථං ආපරාචෙත්තං. සච්චං කිර භික්ඛවෙ - පෙ - සච්චං. ගතවා විගරහි බුද්ධො ගතවා - පෙ - විගරහිති: - පෙ - ධම්මං කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි:

3. තෙන හි භික්ඛවෙ, සංඛ්‍යා ගණස්ස භික්ඛුතො අමුද්‍රව්‍යං අමුද්‍රව්‍යනිකං දෙතු. එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ දාහබො: තෙන භික්ඛවෙ, ගණෙන භික්ඛුතා සංඛ්‍යා උපසංඛ්‍යානිති: එතංගං උපසංඛ්‍යානං කාරිතො බුද්ධානං භික්ඛුතං. ටාදෙ වන්දිතො උක්ඛුචිතං නිසිද්ධො අඤ්ඤං පණතෙතො ඵවමෙසං වචනීයො: “අහං ගතො, උම්මත්තකො අහොසිං විත්තවිපරියාසකතො, තෙන මේ උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛුං අසාමණ්‍යං අර්කාවිණ්ණං භාසිතපරිකතං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අර්කාවිණ්ණෙන ආපතති: වොදෙතති: ‘සරතායසමා ඵවරුපිං ආපතති: ආපජ්ජිතං’”ති. නාහං ඵවා වදමි: -

1. සමයො - PTS.

* “එච් සුද්ධස්ස අනාපතතිකස්ස දාහං එතං, අනුච්ඡිදනස්ස එතං, යාවනස්ස එතං, සංඛ්‍යාන දාහං එතං, ධර්මචර සමායානදාහං එතංති ඵවා පඤ්ච. එතංහි පන එතෙකං අභිච්ඡෙදනං න උපතති. තසමි, දෙසනාමිත්තමෙවෙතං” - සමනකපාසාදකා.

2. භාසිතපරිකතං - මිඡ්ඤා, සො. 3. ‘ආපජ්ජිතං’ නිසි පාසො, - අධිකපා:

19. මහණෙනි, මේ දැනුම් සතිවිනය දීම් පසසකි. මහණ තෙමේ ඇවැත් තැන්තේ පිටිසිදු වූයේ වෙයි. ඔහුට වොදනාත් කෙරෙයි. (තෙතෙමුන්) යදී. ඔහුට සබ්බ තෙමේ සතිවිනය දෙයි. දැනුමින් සමග ව දෙයි මහණෙනි, මේ දැනුම් සතිවිනය දීම් පසසි.*

සතිවිනය නිමිසේ ය.

3. අමුලානුචිතය

1. එ සමයෙහි ගහග මහණ තෙමේ සිත් පෙරළියෙන් වූ උමතු ඇතිසේ වෙයි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඔහු විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලද්දේ වෙයි. සිත් පෙරළනු උමතුවුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුපකම් තෙතු කොට ගෙණ හිසුනු ගහග මහණකට 'මෙබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කෙරෙත්. හෙ තෙමේ මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ මා විසින් වචනසෙන් කියු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලාවූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය.

2. යම් මහණහු අපිස් වූවාහු නම් ... ඔහු අවමත් කෙරෙත්, නුගුණ කියත්, දෙග් පතල කෙරෙත්: 'සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වුවහ විසින් කල කම් හෙතු කොට ගෙණ හිසුනු කෙරේ නම් ගහග මහණකට 'මෙබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඇවැත් වොදනා කලාහු ද - නෙ තොරම් මෙසේ කියයි: 'ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් බිණු කසින් මැඩු බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. මම එය නො සමරමි. මුලාවූ මා විසින් මෙය කරණ ලදු' යි. මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද 'මෙබදු ඇවැත් අවන් ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වොදනා කෙරෙත් ම ය. ඉක්කියි ඒ හිසුනු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැල කළක. මහණෙනි, සැබෑ ද ... 'භාග්‍යවතුන් වහන්ස, සැබවි.' භාග්‍යවත් බුදුරජානන් වහන්සේ ගැරුනු සේක ... ගරතා... දැනුම් කරා කොට හිසුන් ඇමතු සේක:

3 මහණෙනි, එසේ නම් සබ්බ තෙමේ ගහග මහණකට අමුලානුචිතය දේවා. මහණෙනි, මෙසේ දිග යුතු: මහණෙනි, ගහග මහණහු විසින් සහ වෙත ඵලම උතුරුසඟල එකත් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උළුල්ලෙන් හිද ඇදීලි බැද මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය: වහන්ස, මම සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වීමි. සිත් පෙරළීමෙන් උමතු වූ ඒ මා විසින් ඛසින් කියනලද කසින් මඩනා ලද බොහෝ නො සරුපකම් කරණ ලදි. සිත් පෙරළනු උමතු වුවහ විසින් කරණ ලද නො සරුපකම් හේතු කොට ගෙණ 'මෙබදු ඇවැතකට පැමිණි ආයුෂමත් ඒ ඇවැත සිහි කෙරේවා' යි හිසුනු මට ඇවැත් වොදනා කෙරෙත් ඔවුන්ට මම මෙසේ කියමි: -

* සතිවිනය දීම් මේ පත් කරුණින් යුක්තවූයේ දැනුමකම් වේ යහු මෙහි අවසි.

“අහං භො ආටුසො, උම්මත්තකො අතොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි මං. චුච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්ති ආපජ්ජිතා’ති. සොහං හන්තන අමුළොහා සඛ්ඤං අමුලාපිනකයං යාමාමි”ති. දුතියමපි යාචිතපඛො -පෙ- තතියමපි යාචිතපඛො: “අහං හන්තන උම්මත්තකො අතොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. මං භික්ඛු උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති. ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. නාහං එවං වදාමි: අහං ඛො ආටුසො උම්මත්තකො අතොසිං චිත්තවිපරියාසකතො, තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහන්තං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කත”න්ති. එවමපි මං. චුච්චමානා වොදෙන්නව: ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සොහං හන්තන අමුළොහා. තතියමපි හන්තන, සඛ්ඤං අමුලාපිනකයං යාමාමි”ති.

4. ව්‍යභේදන භික්ඛුනා පටිබලන සංඛ්‍යා සදාපෙත්තපඛො:

“සුණංසු මෙ හන්තන සංඛ්‍යා: අයං හන්තන භික්ඛු උම්මත්තකො අතොසි චිත්තවිපරියාසකතො තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛු ගහං භික්ඛු. උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නති: ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති: ‘අහං ඛො ආටුසො උම්මත්තකො අතොසිං චිත්තවිපරියාසකතො තෙන මෙ උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. නාහං තං සරුමි. මුළුලාන මෙ එතං කතන්ති. එවමපි හං. චුච්චමානා වොදෙන්නව. ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති සො අමුළොහා සඛ්ඤං අමුලාපිනකයං යාමාමි. යදි සඛ්ඤාසං පත්තකල්ලං, සංඛ්‍යා ගහං භික්ඛුනො අමුලාසං අමුලාපිනකයං දදෙය්‍ය එසා සදෙති.

සුණංසු මෙ හන්තන සංඛ්‍යා: අයං ගහං භික්ඛු උම්මත්තකො අතොසි චිත්තවිපරියාසකතො තෙන උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන ඛන්තං අස්සාමණ්ණං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරික්කන්තං. භික්ඛු ගහං භික්ඛු. උම්මත්තකෙන චිත්තවිපරියාසකතෙන අජ්ඣාපිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙන්නව ‘සරතායස්මා එවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතා’ති. සො එවං වදෙති:

"ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද, කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නො කටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී යනුවෙනි." මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහිමුළා යෙන් මියුනෙමි) සංඝයා වෙතින් අමුල්භ ව්‍යායාම ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු. දෙවෙනි වර දයාවඤා කළ යුතු. තෙවෙනි වර ද, "වහන්ස, මම සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකු වූ මා විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන, "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි මට ඇවැත්න් චෝදනා කෙරෙත්. මම ඔවුනට මෙසේ කියමි: "ඇවැත්නි, මම වූ කලී සිත් පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකිමි වීම්, සිත්පෙරැළීමට පත් උමතුටෙකු වූ ඒ මා විසින් බසින් කියන ලද කයින් කරණ ලද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණන් විසින් නොකටයුතු නොසරුප්කම්) කරණ ලදී. මම එය නො සමරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලදී" යනුවෙනි. මෙසේත් (මා විසින්) කියනු ලබන ඒ මහණහු මට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම (දන්) පහ වූ සිහි මුළාව ඇත්තෙමි (සිහි මුළායෙන් මියුනෙමි) තුන්වැනි වරද සංඝයා වෙතින් අමුල්භ ව්‍යායාම ඉල්ලමි"යි යාවඤා කළ යුතු.

4. වෘත්ත වූ ප්‍රබල වූ මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: "වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම උමතු වූයේ සිත් පෙරැළීමට පැමිණියේ විය. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පත් වචනයෙන් කියන ලද්ද වූ ද කයින් කරණ ලද්ද වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් වූ බොහෝ දෑ) කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණ කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන ගර්භ මහණකට "ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා"යි ඇවැත්න් චෝදනා කෙරෙත්. හෙ තෙම ඇවැත්නි, මම වූ කලී උමතු වූයෙමි සිත් පෙරැළියට පැමිණියෙමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරැළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් ද කයින් ද බොහෝ අශ්‍රාමණක නොසරුප් කම් කරණ ලදී. මම ඒ දෑ නො සමරමි. ඒ දෑ සිහි මුළා වූ මා විසින් කරණ ලද්දේ යැ" යි මෙසේ කියමි. ඔහු මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඒ මහණකට 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි චෝදනා කෙරෙත් ම ය. සිහි මුළායෙන් මියුණු හෙතෙම යාඝයා වෙතින් අමුල්භ ව්‍යායාම දී, ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වනමි, සංඝ පනාමි සිහිමුළා බැවින් මියුණු ගර්භ මහණකට අමුල්භ ව්‍යායාම දෙන්නේ ය. මේ ඇත්ති යි (දනුමි දීම යි).

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා: මේ ගර්භ මහණ තෙම සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතුටෙන් විය. සිත් පෙරැළියට පත් උමතු වූ ඔහු විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ (මහණනට නො සරුප් දෑ) කරණ ලදී. මහණහු සිත් පෙරැළියට පැමිණි උමතු වූ මොහු විසින් කරණ ලද දෑ කරණ කොට ගෙන 'ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියා සිහි කෙරේවා'යි ගර්භ මහණකට ඇවැත්න් චෝදනා කෙරෙත් ම ය. (එවිට) හෙ තෙමේ මෙසේ කියමි:

අභංගො ආවුසො උමමිකතො අහොසිං වීර්‍යවරියාසකතො. මෙන මෙ උමමිකතෙන වීර්‍යවරියාසකතෙන බ්‍රහ්ම අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකතං, නාහං තං සරාමි. මුලෙන මෙ එතං කතන්ති. එවමි නං මුලිමානා වොදනෙති 'සර්‍යාසමා එවරුපි. ආපකතිං ආපජජිතා'ති. සො අමුණො සමා අමුණවිනයං. යාවති. සමො ගහොසි භික්‍ෂුනො අමුණො අමුණවිනයං දෙති. යසං යසො ධම්මි ගහොසි භික්‍ෂුනො අමුණො අමුණවිනයං දනං, සො භුක්තො. යසං නාමමි සො භාසෙය්‍ය.

දුතියමි එතමනං වදමි -ප- තතියමි එතමනං වදමි -ප- දිනො සමො ගහොසි භික්‍ෂුනො අමුණො අමුණවිනයං. ධම්මි සමො තමා භුක්ති. එවමිතං ධාරයාමිති.

5. තිණ්ණාති භික්‍ෂුවෙ අධම්මිකාති අමුණවිනයං දනාති. තිණ්ණ ධම්මිකාති.

කතමාති තිණ්ණ අධම්මිකාති අමුණවිනයං දනාති? ඉධ පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂු ආපකතිං ආපනො හොති තමෙන වොදෙති සමො වා සමොහුලා වා එකපුණ්ණොලො වා: සර්‍යාසමා එවරුපි. ආපකතිං ආපජජිතාති. සො සර්‍යාසමා ව එවං වදෙති: න මො අභං ආවුසො සරාමි එවරුපි. ආපකතිං ආපජජිතාති. තසං සමො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයං දනං.

ඉධ පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂු ආපකතිං ආපනො හොති තමෙන වොදෙති සමො වා සමොහුලා වා එකපුණ්ණොලො වා: සර්‍යාසමා එවරුපි. ආපකතිං ආපජජිතාති. සො සර්‍යාසමා ව එවං වදෙති: සරාමි මො අභං ආවුසො යථා පුට්ඨනෙතනාති. තසං සමො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයං දනං.

ඉධ පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂු ආපකතිං ආපනො හොති. තමෙන වොදෙති සමො වා සමොහුලා වා එකපුණ්ණොලො වා: සර්‍යාසමා එවරුපි. ආපකතිං ආපජජිතාති. සො අනුමිකතො උමමිකතො සරොති: අනමි මො එවං කරොමි, අනමි එවං කරොමි, මයමි එතං කතති, අනුමානමොසං කතති. තසං සමො අමුණවිනයං දෙති. අධම්මිකං අමුණවිනයං දනං. ඉමාති තිණ්ණ අධම්මිකාති අමුණවිනයං දනාති.

‘ඇවැත්නි, සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වෙත් වීම්...’ යනුවෙනි. හේ සිහි මුළාවෙන් මිදුනේ සංඝයා වෙතින් අමුල්භවිනයය ඉල්ලයි, සංඝ තෙමේ සිහි මුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණහට අමුල්භවිනයය දෙයි. ගම් මහණහට අමුල්භවිනයය දීම යම් ආයුෂ්මතක් හට රිසියෙයි නම් හේ නිහඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක් හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියාවා.

දෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ව ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා වසින් සිහි මුළාවෙන් මිදුණු ගම් මහණහට අමුල්භවිනයය දෙන ලද්දේ ය. එය සධ්‍යයාට රිසියෙයි. එ හෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මේ කරුණ නුවණින් සලකමි”.

5. මහණෙනි, මේ නො දහැමි වූ අමුල්භවිනයය දීම තුනෙකි. දහැමි වූ අමුල්භවිනයය දීම තුනෙකි.

නොදහැමි වූ අමුල්භවිනය දන තුන කවර? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ තෙම ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ “ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි’ යි සිහි කෙරේ වා” යි වෝද්‍යා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම “ඇවැත්නි මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි” වෙමි යි නො ම සිහි කරමි” යි මෙසේ කියයි. සධ්‍යයා ඔහුට අමුල්භවිනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්භවිනය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි’ යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට වෝද්‍යා කෙරෙයි. හේ සිහි කරන්නේ ම ‘ඇවැත්නි, සිහි නයෙකින් මෙන් සිහි කරමි’ යි මෙසේ කියයි. ඔහුට සංඝයා අමුණ විනය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්භවිනයය දීමෙකි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ඇවැත්කට පැමිණියේ වෙයි. සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුද්ගලයෙක් හෝ ‘මෙබඳු ඇවැත්කට පැමිණියෙමි’ වෙමි’ යි ආයුෂ්මත් තෙමේ සිහි කෙරේවා’ යි ඔහුට වෝද්‍යා කෙරෙයි, හේ උමතු නොවන්නේ ම ‘මමත් මෙසේ කෙරෙමි, තෙසින් මෙසේ කරනු, මටත් මෙය කැප ය, කොපටත් මෙය කැප වේ’ යැ යි උමතු වක් හු සේ කපා කෙරෙයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිනයය දෙයි. මේ නොදහැමි වූ අමුල්භවිනය දනයෙකි. මෙසේ අමුල්භවිනයයා හේ මේ නොදහැමි වූ දීම තුනෙකි.

6. කතමානි කීඤ්ඤානානි අමුණුවිනයසං දනානි? ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චිකතොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො, තෙන උච්චිකතොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතං, තමෙනං වොදෙති සංඛො වා සංඛිත්තො වා එකපුණ්ණො වා; සරතායසං ඵවරුපිං ආපකතිං ආපජ්ජිතාති, සො අසරමානො ඵ ඵං වදෙති, න ඛො අහං ආවුසො සරාමී ඵවරුපිං ආපකතිං ආපජ්ජිතාති, කසං සංඛො අමුණුවිනයං දෙති, ධම්මිකං අමුණුවිනයසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චිකතොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො, තෙන උච්චිකතොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතං, තමෙනං වොදෙති සංඛො වා සංඛිත්තො වා එකපුණ්ණො වා; සරතායසං ඵවරුපිං ආපකතිං ආපජ්ජිතාති, සො අසරමානො ඵ ඵං වදෙති; සරාමී ඛො අහං ආවුසො යථාසුප්පිතතෙතනාති, කසං සංඛො අමුණුවිනයං දෙති, ධම්මිකං අමුණුවිනයසං දනං.

ඉධ පන භික්ඛාව භික්ඛු උච්චිකතොකො හොති චිත්තචිපරියාසකතො, තෙන උච්චිකතොකන චිත්තචිපරියාසකතෙන ඛණ්ණං අසාමණිකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපරිකතං, තමෙනං වොදෙති සංඛො වා සංඛිත්තො වා එකපුණ්ණො වා; සරතායසං ඵවරුපිං ආපකතිං ආපජ්ජිතාති, සො උච්චිකතොකො උච්චිකතොකාලයං කරොති; අහංමි ඵං, කරොමී, තුමෙහපි ඵං, කරොමි, මයංමි ඵං, කරොමි, තුමාකමෙපනං කරොමිති, කසං සංඛො අමුණුවිනයං දෙති, ධම්මිකං අමුණුවිනයසං දනං.

ඉමානි කීඤ්ඤානානි අමුණුවිනයසං දනානිති.

පටිඤ්ඤානකරණං.

7. තෙන ඛො පන සමායන ජබ්බංඝියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනාං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි නියසංමි පට්ඨාපනියමි පටිසාරණියමි උපෙක්ඛනියමි, යෙ තෙ භික්ඛු අපටිච්ඡං -පෙ- තෙ උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති චිපාවෙන්ති; කරං භි නාම ජබ්බංඝියා භික්ඛු අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනාං කමොති කරොන්ති තජ්ජනියමි පට්ඨාපනියමි නියසංමි පටිසාරණියමි උපෙක්ඛනියමිති, අථ ඛො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමං ආරොවෙසුං -පෙ- සච්චිං කිර භික්ඛාව -පෙ-

6. දහැමි වූ අමුල්භවිතයාගේ දීම් තුන කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ භික්ෂුහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ 'තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණෙන්නා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරන්නේ ම 'ඇවැත්නි, මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියෙමි' යි මම නොම සිහි කෙරෙමි' යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි ය.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිත් පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ තමා මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි ඔහුට වෝදනා කෙරෙයි. හේ සිහි නොකරනුයේ ම 'ඇවැත්නි, මම සිහිනෙන් මෙන් සිහි කෙරෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝයා ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. ඒ අමුල්භවිතයාගේ ද්‍රව්‍ය දහැමි යි.

මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් වනාහි සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වෙක් වෙයි. සිහි පෙරළියට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් (එක් මහණෙක්) හෝ ඔහුට 'මෙබඳු ඇවැතකට තමා පැමිණියා ආයුෂමත් තෙමේ සිහි කෙරේවා' යි වෝදනා කෙරෙයි. හේ උමතු වූයේ 'මමත් මෙසේ කරමි. තෙපිත් මෙසේ කරවු, වෙත් මෙය කැප ය, නොසටත් ලෙය කැප යැ' යි උමතු අයුරක් කරයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට අමුල්භවිතයා දෙයි. අමුල්භවිතයාගේ ඒ දීම් දහැමි යි.

මේ දහැමි වූ අමුල්භවිතයා දීම් තුන ය."

ප්‍රතිඥාකරණය

7. එ සමයෙහි වනාහි ඝඩ්චර්ගික භික්ෂුහු අප්‍රතිඥයෙන් (වරද කළමහ යි වූදිනයන්ගේ ප්‍රතිඥාවක් නැති ව) මහණුන්ට කර්තව්‍ය කම්ය ද භියස්සකම්ය ද පබ්බාජනීය කම්ය ද පටිසාරණියකර්මය ද උක්ඛෙපනීය කර්මය ද කරත්. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ය ද... ඔහු කෙසේ නම් සවැගි මහණහු ප්‍රතිඥා රහිත ව මහණුන්ට කර්තව්‍යකර්මයත් භියස්ස කර්මයත් පබ්බාජනීයකර්මයත් පටිසාරණියකර්මයත් උක්ඛෙපනීය කර්මයත් කෙරෙත් ද' යි අවමන් කෙරෙත් දෙස් කියත්, තුදණ පතුරුවත්. ඉක්බිති ඒ මහණහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළහ... මහණෙනි, ඒ සැබෑ ද?... අසා වදනු සේක.

සච්ච. හගවා -පෙ- වීගරහිත්වා ධම්මි. කරං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතයි: න භික්ඛවෙ අපටිඤ්ඤාය භික්ඛුනං කම්මං කාතඛිං තජ්ජනීයං වා නිසසං වා පඤ්ඤාජනීයං වා පටිසාරණීයං වා උකෙඛපනීයං වා. යො කරොග්ගා! ආපක්ඛි දුක්ඛංසං.

8. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: එවං ධම්මිකං. කරංඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං? භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො සංඛාරාදිසෙසං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති තං සංඛේතා සංඛාරාදිසෙසෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගලො වා පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො පුට්ඨවර්ධයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො'ති. තං සංඛේතා දුඛාසිතෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. භික්ඛු සංඛාරාදිසෙසං -පෙ- පුට්ඨවර්ධයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති තං සංඛේතා පාරාජිකෙන කාරෙති අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

භික්ඛු දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගලො වා: දුඛාසිතං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: න ටො අහං ආවුසො දුඛාසිතං අර්ඤ්ඤාපනෙතො සංඛාරාදිසෙසං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති -පෙ- පුට්ඨවර්ධයං -පෙ- පාවිත්තියං -පෙ- පාටිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. තං සංඛේතා දුක්ඛාසිතෙන කාරෙති, අධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං. එවං ටො භික්ඛවෙ අධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං.

9. කරංඤ්ඤා භික්ඛවෙ ධම්මිකං හොති පටිඤ්ඤානකරණං: භික්ඛු පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතො හොති. තමෙනං වොදෙති සංඛේතා වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගලො වා: පාරාජිකං ආයස්මා අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. යො එවං වදෙති: ආවාපුසො පාරාජිකං අර්ඤ්ඤාපනෙතොති. තං සංඛේතා පාරාජිකෙන කාරෙති ධම්මිකං පටිඤ්ඤානකරණං.

'සැබැව, භාග්‍යවතුන්වහන්සැ'යි මහණහු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ... ගරහා දහැමි කතා කොට, "මහණෙනි, ප්‍රතිඥා නැති වූ මහණුනට තථ්‍යතියකර්මය හෝ කියස්සකර්මය හෝ පබ්බාජනිය කර්මය හෝ පටිසාරකියකර්මය හෝ උක්ඛෙපනියකර්මය හෝ නො කළ යුතු. යමෙක් එය කරන්නේ නම්, ඔහුට දුකළා ඇවැත් වන්නේ ය.

8. මහණෙනි පටිඤ්ඤාතකරණය මෙසේ (ලිතු දක්වෙන පරිදි) නො දහැමි වේ, මෙසේ දහැමි වේ. මහණෙනි, පටිඤ්ඤාතකරණය කෙසේ නො දහැමි වේ ද යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වේ යැ' යි වොදනා කෙරෙයි. එවිට හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට නොපැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්වට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට සහවෙසෙස් ඇවැත්වන් විනයකර්මය කරවයි. මේ නො දහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් මහණෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වේ' යැ යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'ඇවැත්නි, මම පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට නො පැමිණියෙමි. මම කුලෑයි ඇවැත්වට පැමිණියෙමි... පවිත් ඇවැත්වට ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැත්වට ... දුකළා ඇවැත්වට ... දුබ්බි ඇවැත්වට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුබ්බි ඇවැත්වන් විනයකර්මය කරවයි. මේ ද නොදහැමි ප්‍රතිඥාතකරණ යි.

මහණෙක් දුබ්බි ඇවැත්වට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බි ඇවැත්වට පැමිණියේ වේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. ඒ මහණ තෙම 'ඇවැත්නි මම දුබ්බි ඇවැත්වට නො පැමිණියෙමි. සහවෙසෙස් ඇවැත්වට පැමිණියෙමි' යි ... 'කුලෑයි ඇවැත්වට පැමිණියෙමි'යි ... 'පවිත් ඇවැත්වට ... පාට්ඨෙසනිය ඇවැත්වට... දුකළා ඇවැත්වට පැමිණියෙමි'යි මෙසේ හේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට දුකළා ඇවැත්වන් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය නො දහැමි වේ. මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාතකරණය නොදහැමි වේ.

9. මහණෙනි, ප්‍රතිඥාතකරණය කෙසේ නම් දහැමි වේ ද? යත්: මහණෙක් පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වෙයි. ඔහුට සංඝයා හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුහුලෙක් හෝ 'ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියේ වේ යැ' යි වොදනා කෙරෙයි. හෙතෙම 'එසේ ය, ඇවැත්නි, පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වට පැමිණියෙමි යි මෙසේ කියයි. සංඝ තෙමේ ඔහුට පරිච්ඡිද්ධ ඇවැත්වන් විනයකර්මය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාතකරණය දහැමි වේ.

භික්ඛු සබ්බාදිසෙසං -පෙ- වුල්වර්ගං -පෙ- පාරිභසීයං -පෙ- පාරිදෙසනීයං -පෙ- දුක්ඛං -පෙ- දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතා භොති තමනං වොදෙති සබ්බො වා සම්බුද්ධා වා එකපුග්ගා වා: දුක්ඛාසිතං ආයස්මා අජ්ඣාපනෙතාති. යො එවං වදෙති: ආම වුද්ධො දුක්ඛාසිතං අජ්ඣාපනෙතාති. තං සබ්බො දුක්ඛාසිතෙන කාරෙති. ධම්මිකං පටිඤ්ඤාත- කරණං.

එවං වො භික්ඛවෙ ධම්මිකං භොති පටිඤ්ඤාතකරණෙනති.

සෙඤ්ජායාසිකා

10. තෙන වො පන සමයෙන භික්ඛු සබ්බමජ්ඣේ භණ්ණනජාතා කල්හජාතා විවාදපනතා අඤ්ඤමඤ්ඤං මුට්ඨසතතිති විතුදනතා විහරන්තී. න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං. භගවතො උතමස්මං ආරොවෙසුං. අනුජානාමි භික්ඛවෙ එවරූපං අධිකරණං සෙඤ්ජායාසිකාය වූපසමෙතුං.

11. පඤ්චභි භික්ඛවෙ අඤ්ඤෙති සමනතාගතො භික්ඛු සලාක- ගාහාපකො සමමනනිතඤ්ඤා: යො න ජන්දගතිං ගවේජයා, න දෙසාගතිං ගවේජයා, න මොහාගතිං ගවේජයා, න හයාගතිං ගවේජයා, ගභිතා- ගභිතඤ්ඤා ජානෙයා: එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ සමමනනිතඤ්ඤා: පඨමං භික්ඛු යාචිතඤ්ඤා. යාචිතා වාතෙතන භික්ඛුතා පටිබලෙන සබ්බො ඤ්ඤපෙතඤ්ඤා:

“සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සඤ්ඤා: යදි සබ්බසං පනතකල්ලං සබ්බො ඉස්සකාම භික්ඛුං සලාකගාහාපකං සමමනෙතායා. එසා ඤ්ඤති.

සුඤ්ඤා මෙ භතෙන සඤ්ඤා: සඤ්ඤා ඉස්සකාමං භික්ඛුං සලාක- ගාහාපකං සමමනනති. යසායස්මතො ධම්මිති ඉස්සකාමසං භික්ඛුතො සලාකගාහාපකසං සමමුති, යො තුණ්හසං. යසං නඤ්ඤමති යො භාසෙයා. සමමතො සබ්බෙන ඉස්සකාමො භික්ඛු සලාකගාහාපකො. ධම්මිති සබ්බසං. තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමි”ති.

මහණෙනි සභාවයෙහි ඇවැත්ව... පුලුස් ඇවැත්ව... පටිති ඇවැත්ව
... පාටිදෙයනිය ඇවැත්ව... දුකුළු ඇවැත්ව... දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ
මෙයි. ඔහුට සංඝ තෙමේ හෝ බොහෝ මහණහු හෝ එක් පුතුලෙක් හෝ
'ආයුෂ්මත් තෙමේ දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියේ යැ'යි වොදනා කෙරෙයි. හේ
'එසේ යැ ඇවැත්නි දුබ්බි ඇවැත්ව පැමිණියෙමි'යි මෙසේ කියයි. ඔහුට
සංඝ තෙමේ දුබ්බි ඇවැත්ව විනයකම්ය කරවයි. මේ ප්‍රතිඥාකරණය
දහැමි වේ.

මහණෙනි, මෙසේ ම ප්‍රතිඥාකරණය දහැමි වේ.

යෙහුයාසිකාව

10. එ සමයෙහි වතාහි භික්ෂුහු සංඝයා මැදදී උපන් කලහ ඇත්තාහු,
හටගත් ධබර ඇත්තාහු, විවාදපත්ත වුවාහු ඔවු නාවුත් මුඛ නැමැති අභ-
යැටිවලින් වීදුනෝ වැ වෙසෙත්. ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට (භික්ෂුහු)
සමත් නො වෙත්. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ කරුණ සැලකළහ.
"මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය යෙහුයාසිකායෙන් (ධම්මාදීන් වැඩිතරම්
දෙනකුගේ මගින් කරන ශමටයෙන්) සන්තිද්‍රව්‍යන්තට අනුදනිමි"යි භාග්‍ය-
වතුන් වහන්සේ විදළ සේක.

(නව ද එය කරන සැටි මෙසේ ද විදළ සේක)

11. "මහණෙනි, යම් මහණෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද,
ද්වේෂයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, මොහයෙන් අගතියට නො
යන්නේ ද, ඛේයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා
දත්තේ ද මෙ කී අංග පයින් යුත් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක්
කොට සම්මත කටයුතු. මහණෙනි, මෙසේ වතාහි සම්මත කටයුතු:
"පළමු කොට මහණෙක් යැදියැ යුතු: යැද, ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු
විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්වියැ යුතු:

'වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි
කල් ඇත්තේ වී නම් (මෙයට පුදුසු කාලය යැ යි හැඟේ නම්) සංඝ තෙමේ
මේ නම් මහණහු සලාකගන්වන්නකු කොට සම්මත කරන්නේ ය. මේ
ඥප්තිය (දනුම් දීම) යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මේ නම්
මහණහු සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කෙරෙයි. මේ මහණහු
සලාකා ගන්වන්නකු කොට සම්මත කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට විධියේ
නම්, හේ නිහඩ වේවා. යම් ආයුෂ්මතක්හට නො විධියෙන් නම්, හේ
කියා වා. සඬ්ඝයා විසින් මේ නම් මහණ තෙම සලාකා ගන්වන්නෙක්
කොට සම්මත විය. සඬ්ඝයාට එය විධියෙයි. එ හෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ
මෙය දරමි (සලකමි)" යනුදෙයි.

12. දස ඉමෙ භික්ඛවෙ අධම්මිකා සලාකගාහා, දස ධම්මිකා.

කතමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා: ඔරමත්තකඤ්ච අධිකරණං හොති. න ච ගතිගතං හොති, න ච සරිතසාරිතං හොති. ජානාති 'අධම්මවාදී ඛහුතරා'ති. අපෙඨ නාම අධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා භිජ්ජිසාසීති අපෙඨ නාම සංඛ්‍යා භිජ්ජයාසීති. අධම්මෙන ගණං නාති. වග්ගා ගණං නාති, න ච යථාදිට්ඨියා ගණං නාති, ඉමෙ දස අධම්මිකා සලාකගාහා.

කතමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහා: න ච ඔරමත්තකං අධිකරණං හොති, ගතිගතඤ්ච හොති, සරිතසාරිතඤ්ච හොති, ජානාති ධම්මවාදී ඛහුතරාති. අපෙඨ නාම ධම්මවාදී ඛහුතරා අස්සුති. ජානාති සංඛ්‍යා න භිජ්ජිසාසීති අපෙඨ නාම සංඛ්‍යා න භිජ්ජයාසීති. ධම්මෙන ගණං නාති, සමග්ගා ගණං නාති, යථාදිට්ඨියා ච ගණං නාති, ඉමෙ දස ධම්මිකා සලාකගාහාති.

කසපාපියාසිකා

13. තෙන බො පන සමයෙන උවාළො¹ භික්ඛු සංඛ්‍යමච්ඡෙති ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤියමානො අවජානිතො පටිජානාති, පටිජානිතො අවජානාති, අඤ්ඤාන අඤ්ඤං පටිචරති, සමපජානමුසා භාසති. යෙ තෙ භික්ඛු දප්පිට්ඨා -පෙ- තෙ උත්ඛායනති වියනති විපාලෙතඤ්ඤා: කපං භි නාම උවාළො භික්ඛු සංඛ්‍යමච්ඡෙති ආපත්තියා අනුපුඤ්ඤියමානො අවජානිතො පටිජානිතො, පටිජානිතො අවජානිතො, අඤ්ඤාන අඤ්ඤං පටිචරිතො, සමපජානමුසා භාසිතොති.

1. උවාළො - මණ.

12. “මහණෙනි, මේ නො දහැම් සලාකා ගැන්වීම් දසයක, දහැම් සලාකා ගැන්වීම් දසයක.

නොදහැම් සලාකා ගැන්වීම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර උකෙක් වෙයි, ආවාසය දෙක තුනකට නොගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය නොකරන ලද්දේ වෙයි). දෙතුන් වරක් ඒ මහණුන් විසින් දිගි නොකරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි නොකරවන ලද්දේ ද වෙයි. අධිච්චාදීහු වැඩිතරම් යැයි දනී. අධිච්චාදීහු වැඩිතරම් වන්නාහු නම් ඉතා යෙහෙකැයි සිතා සලාකා ගන්වයි. සංඝයා දිදෙහැයි දනී. සංඝයා බිඳෙන්නේ ඉතා යෙහෙකැයි සිතා සලාකා ගන්වයි. නොදහැමින් (අධිච්චාදී අපි වඩා බලවත් වන්නෙමු. යි සිතා සලාකා දෙක දෙක බැගින්) ගනිත්. වාග්‍ර වැ (ධම්මාදී) සලාකා අඩු වනු පිණිස ධම්මාදී දෙදෙනෙක් එක් සලාකාව බැගින්) ගනිත්. තමන්ගේ දෘෂ්ටිය වූ පරිදි සලාකා නොගනිත්. මේ නොදහැම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ.

දහැම් සලාකා ගැනුම් දසය කවර යැ: අධිකරණය අල්පමාත්‍ර නොවෙයි, ආවාසයකට ගියේ වෙයි (නොහොත් දෙතුන් වරක් විනිශ්චය කරන ලද්දේ වෙයි, ඒ මහණුන් විසින් දෙතුන් වරක් සිහි කරන ලද්දේ ද අනුන් ලවා සිහි කරවන ලද්දේ ද වෙයි. ධම්මාදීන් ඉතා වැඩිතරම් ගණනෙක් වෙතියි දනී, සංඝයා නොබිඳෙන්නේ යැයි, සංඝයා නොබිඳෙන්නේ නම් ඉතා යෙහෙකැයි දනී. දහැමින් සලාකා ගනිත්, (දෙදෙනෙක් එක සලාකාවක් නොගෙන) සමග වැ සලාකා ගනිත්, (පක්ෂය තර කැර ගැන්ම පිණිස නොවැ) තමන්ගේ දෘෂ්ටිය පරිදි සලාකා ගනිත්. මේ දහැම් සලාකා ගැනුම් දසය යැ’යි ද වදන සේක.

කසපාපියාසිකාව

13. ඒ සමයෙහි වනාහි උවාළ නම් මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ, අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කෙරෙයි. ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කෙරෙයි. එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දූත බොරු කියයි. යම් මහණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ ද, ඔහු ... උවාළ මහණ තෙම කෙසේ නම් සහ මැදදී ඇවැත්තින් පිරික්සනු ලබනුයේ කෙසේ නම් අවඤ්ඤා කොට ප්‍රතිඤ්ඤා කරන්නේ ද, ප්‍රතිඤ්ඤා කොට අවඤ්ඤා කරන්නේ ද, එකෙකින් අනෙකක් වසාලන්නේ ද, දූත දූත බොරු කියන්නේ ද’යි සහන් කොට සිතත්, දෙය් කියත්, අනුණ පතුරුවත්.

14. අර්ධො තෙ භික්ඛු භගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. 'සච්චං කිර භික්ඛවෙ -පෙ-' 'සච්චං භගවා -පෙ-' වීගරහික්ඛා ධම්මං කථං කාන්තා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවෙ සංඛේතා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාසියාසිකාකම්මං කරොතු. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ ඤාතංඛං: පඨමං උවාළෙ භික්ඛු වොදෙතංඛො: වොදෙත්වා සාරෙතංඛො: සාරෙත්වා ආපත්තිං ආරොපෙතංඛො: ආපත්තිං ආරොපෙත්වා ව්‍යාකෘතා භික්ඛුනා පටිබලෙත සංඛේතා ඤාපෙතංඛො:

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛේතා අයං උවාළො භික්ඛු සංඛේතා ආපත්තියා අනුසුඤ්ඤාමානො අවජානිත්වා පටිජානාති. පටිජානිත්වා අවජානාති. අනෙකෙන අනෙකං පටිවරති. සම්පජානාළියා භාසති. යදි සංඛේතා පක්කානුප්පාදා සංඛේතා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාසියාසිකාකම්මං කරෙය්‍ය. එසා ඤාතති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංඛේතා: අයං උවාළො භික්ඛු -පෙ- සම්පජානාළියා භාසති. සංඛේතා උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාසියාසිකාකම්මං කරොති. යස්සායස්මිනො ධම්මි උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාසියාසිකාකම්මං කරණං, යො තුණ්හස්ස. යස්ස නස්මිති යො භාසෙය්‍ය. දුතියමි එතමඤ්ඤං වද්දමි -පෙ- තතියමි එතමඤ්ඤං වද්දමි -පෙ-.

තතං සංඛේතන උවාළස්ස භික්ඛුනො තසාපාසියාසිකාකම්මං. ධම්මි සංඛේතං, තස්මා තුණ්හි. උච්චෙතං ධාරයාමි”ති.

පඤ්ඤාමානි භික්ඛවෙ ධම්මිකානි තසාපාසියාසිකාකම්මස්ස කරණානි: අසුචි ව භොති අලජ්ඣ ව සානුවාදෙ ව, තස්ස සංඛේතං තසාපාසියාසිකාකම්මං කරොති ධම්මිතං සම්මෙතො. ඉවානි ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ඤා ධම්මිකානි තසාපාසියාසිකාකම්මස්ස කරණානි.

14. ඉක්බිති ඒ මහණනු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙ පටන් සැල කළාහු ය. 'මහණෙනි, ... සැබෑ ද?' යි භාගාවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'සැබෑව වහන්සැ'යි මහණනු පිළිවදන් දුන්හ ... භාගාවතුන් වහන්සේ ... හරහා දහැමි කරා කොට මහණුන් බණවා, 'මහණෙනි, එසේ වී නම් සඛ්‍ය තෙමේ උවාළ මහණහට තසස පාපියාසිකා කම්ය (පාපෙන්-සන්න දුද්ගලයාට කළ යුතු විනයකම්ය) කෙරේ වා. මහණෙනි, මෙසේ එය කළ යුතු: පළමු කොට උවාළ තෙම වෛද්ධිනව්‍ය ය. වෛද්ධිනා කොට ඇවැත සිහි කැරවිය යුතු. සිහි කරවා ඇවැත නැවිය යුතු. ඇවැත නැවිය වෘක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු වීසින් සඛ්‍ය තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු:

"සඛ්‍ය තෙමේ මගේ වචනය අසවා. මේ උවාළ මහණ තෙම සහ මැදදී ඇවැතීන් පිටික්සනු ලබන්නේ, අවමන් කොට පිළින කෙරෙයි, පිළින කොට අවමන් කෙරෙයි. උකෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන බොරු කියයි. ඉදින් සඛ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ (සුදුසු කල් ඇත්තේ) වී නම්, සංඝ තෙමේ උවාළ මහණ හට තසසපාපියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. මේ ඉප්පිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අස වා. මේ උවාළ මහණ තෙම... දන දන බොරු කියයි. සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කෙරෙයි. උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කිරීම යම් මහණකුහට පිළියෙයි ද හේ නිහඩ වේවා. යම් මහණකුට නොපිළියෙයි ද හේ කියවා. දෙවැනි වර ද මෙ කරුණ කියමි. ... තෙවෙනි වර ද මෙ කරුණ කියමි.....

සංඝයා, වීසින් උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්ය කරණ ලදී. එය සංඝයාට පිළියෙයි, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මේ කරුණ දරම් (සලකම්)" යනුවෙනි.

මහණෙනි, දහැමි වූ මේ තසසපාපියාසිකාකම් කිරීම් පසෙකි. මහණ තෙම අපිරිසිදු වූ කාය වාක් කම් ඇත්තේ වෙ ද, අලප්ථි වෙ ද (දන දන ඇවැත් අවදනා සුදුවෙ ද), උපවාද සහිත වෙ ද, ඔටුට සංඝ තෙමේ තසසපාපියාසිකාකම්ය කෙරෙයි ද, එ ද සලග වූ සංඝ තෙමේ ධර්මය වූ පරිදි කෙරෙයි ද — මහණෙනි, මේ දහැමි වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය කිරීම් පස ය.

අධම්මකම්ම ආදායකං

15. තීඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං තසසපාපියාසිකා කම්මං අධම්මකම්මෙණි හොති අවිනයකම්මෙණි සුද්ධපසන්නෙණි: අසම්මුඛා කතං හොති, අපටිප්පව්‍යා කතං හොති, අපටිඤ්ඤා කතං හොති. -පෙ-

ආපත්තිං අනාරොපෙඨා කතං හොති අධම්මෙත කතං හොති වග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තීඨිබ්බෙහි සමන්තාගතං තසසපාපියාසිකාකම්මං අධම්මකම්මෙණි හොති අවිනයකම්මෙණි සුද්ධපසන්නෙණි. (යථා තජ්ජනියකම්මං එවං විඤ්ඤාපරිනිබ්බං.)

ධම්මකම්ම ආදායකං

16. තීඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතං තසසපාපියාසිකා කම්මං ධම්මකම්මෙණි හොති විනයකම්මෙණි සුද්ධපසන්නෙණි: සම්මුඛා කතං හොති, පටිප්පව්‍යා කතං හොති, පටිඤ්ඤා කතං හොති -පෙ- ආපත්තිං ආරොපෙඨා කතං හොති, ධම්මෙත කතං හොති, සම්මග්ගෙන කතං හොති. ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තීඨිබ්බෙහි සමන්තාගතං තසසපාපියාසිකාකම්මං ධම්මකම්මෙණි හොති විනය කම්මෙණි සුද්ධපසන්නෙණි (යථා තජ්ජනියකම්මං සුක්කප්පකං එවං විඤ්ඤාපරිනිබ්බං.)

ආකඛ්ඛමාන ඡක්කං

17. තීඨි භික්ඛවෙ අබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බස්සා තසසපාපියාසිකාකම්මං කරෙය්‍යා: හණ්ඩනකාරකො හොති කලහකාරකො චිවාදකාරකො හස්සකාරකො සබ්බස්ස අධිකරණකාරකො, බාලො හොති අව්‍යාප්තො ආපත්තිං බහුලො අනපදනො ගිහිසංසවෙයා විහරති අනනුලොථිකෙහි ගිහිසංසග්ගෙහි: ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තීඨිබ්බෙහි සමන්තාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සබ්බස්සා තසසපාපියාසිකා කම්මං කරෙය්‍යා.

අධම් කම් දෙළොස

15. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම්යෙක් ද අවිනය කම්යෙක් ද නොමනායේ සන්තිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අංග තුනෙකින් ද? යත්:) නො හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, නොපිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිණ නොගෙන කරණ ලද්දේ වේ ද, මේ අඛණ්ඩ තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම්කම් ද අවිනය කම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ඇවැත නො නඟා කරණ ලද්දේ වේ ද, නො දහමෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, වාග්‍ර වූ සංඝයා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද මේ අංග තුනින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය අධම් කම් ද අවිනයකම් ද නොමනා ලෙස සන්තිදුනෙක් ද වෙයි.

ධම් කම් දෙළොස

16. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම් ද විනයකම් ද මොනොවට සංහිදුනෙක් ද වෙයි. (කවර අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත කම්යෙක් ද යත්:) හමුයෙහි කරණ ලද්දේ වේ ද, පිළිවිස කරණ ලද්දේ වේ ද, ප්‍රතිඥාගෙන (ප්‍රතිඥා ගෙන) කරණ ලද්දේ වේ ද — මේ අඛණ්ඩ තුනෙන් සමන්විත කම්ය යි.

.....ඇවැත නංවා කරණ ලද්දේ වේ ද, ධම්යෙන් කරණ ලද්දේ වේ ද, සමග්‍ර සඛ්ඤා විසින් කරණ ලද්දේ වේ ද — මහණෙනි, මේ අංග තුනින් සමන්විත තසසපාපියාසිකා කම්ය ධම්කම්යක් ද විනය කම්යෙක් ද මොනොවට සංහිදුනු කම්යෙක් ද වෙයි. [තජ්ජනිය කම්යෙහි ගුණල පක්ෂය යම්යේ ද එයේ විජතර කළ යුතු.]

ආකාංක්ෂමාණ සට්ඨකය

17. මහණෙනි, අඛණ්ඩ තුනෙකින් සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: ධබර කරන්නේ 'කලහ කරන්නේ විවාද කරන්නේ වාක්කලහ කරන්නේ වේ ද, සංඝයා විෂයයෙහි අධිකරණ උපද්වන්නේ වේ ද, අනුචණ වූයේ නොවීයත් වූයේ ඇවැත් ධුලුල කොට ඇත්තේ සස්තට අනුලොම නොවූ ගෘහී සංඝයාගෙන් ගිවියන් හා මිත්‍ර ව වෙසේ ද, මහණෙනි, මෙසේ වූ අඛණ්ඩ තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසසපාපියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය.

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා: අධිපිලෙ පිලිව්පනෙතා හොති. අරක්ඛාවාරෙ ආචාරවිපනෙතා හොති, අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනෙතා හොති, ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහි -පෙ-3

අපරෙහි පි භික්ඛවෙ තිහි -පෙ- බුද්ධස්ස අවණණං භාසති; ධම්මස්ස අවණණං භාසති, සඬ්ඝස්ස අවණණං භාසති: ඉමෙහි ටො භික්ඛවෙ තිහඬෙහි සමනකාගතස්ස භික්ඛුනො ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා.4

තිණණං භික්ඛවෙ භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකා--කමමං කරෙය්‍යා: එකො භණ්ඩනකාරකො හොති -පෙ- එකො සඬෙක අධිකරණකාරකො, එකො බාලො හොති අව්‍යාසො ආපනතිවත්තලො අතපදො. එකො ගිහිසංසට්ඨො උභරති අනත්තලොමිකෙහි ගිහිසංසට්ඨෙහි: ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා.4

අපරෙසමි පි භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකාකමමං කරෙය්‍යා: එකො අධිපිලෙ පිලිව්පනො හොති, එකො අරක්ඛාවාරෙ ආචාරවිපනො හොති, එකො අතිදිට්ඨියා දිට්ඨිවිපනො හොති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ-5

අපරෙසමි පි භික්ඛවෙ තිණණං -පෙ- එකො බුද්ධස්ස අවණණං භාසති. එකො ධම්මස්ස අවණණං භාසති, එකො සඬ්ඝස්ස අවණණං භාසති, ඉමෙයං ටො භික්ඛවෙ තිණණං භික්ඛුනං ආකඛ්ඛමානො සඬෙකා තස්ස පාපියාසිකා කමමං කරෙය්‍යා.6

ආකඛ්ඛමාන ජක්ඛං නිට්ඨං.

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත වූ මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැති වන්නේ නම් තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; අධි-
ශීල විෂයයෙහි (උපසම්පද ශීලයෙහි) විපත් සිල් ඇත්තේ වේ ද, උත්තම
ආචාර විෂයයෙහි (ශ්‍රමණාචාරයෙහි) විපත් ආචාර ඇත්තේ වේ ද, උත්තම
දෘෂ්ටි විෂයයෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) විපත් දෘෂ්ටි ඇත්තේ වේ ද,
මහණෙනි, මෙසේ වූ අඩන තුනෙකින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ
කැමැති වන්නේ නම් තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 2

මහණෙනි, අන් අඩන තුනෙකින් ද සමන්විත මහණහට සංඝ තෙමේ
කැමැත්තේ නම් තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය; බුදුනට දෙස්
නභා ද, දහමට දෙස් කියා ද සහනට දෙස් කියා ද මහණෙනි, මේ අඩන
තුනින් යුත් මහණහට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම්, තසාපාදියාසිකා
කම්ය කරන්නේ ය. 3

මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තුන් මහණ කෙනකුනට
තසාපාදියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් ධර්ම කරන්නේ
වෙයි ද... එක් මහණෙක් සංඝයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නේ
වෙයි ද... එක් මහණෙක් දඬුවම් දවන්නක් වේ ද, ආපතති ධර්ම
කොටුවක් ආපතතිපරිවේදය ද නො දන්නේ වේ ද ... එක් මහණෙක්
පැවිද්දාට අනුලෝම නොවූ ගෘහිසංසරියෙන් රිහියන් හා මිශ්‍ර වූ
වෙසේ ද මහණෙනි, සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ නම් මේ තුන් මහණුනට
තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 4

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති
වන්නේ තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. එක් මහණෙක් අධිශීල-
යෙහි ශීලවිපතන වෙයි, එකෙක් අධ්‍යාචාරයෙහි (උතුම් ශ්‍රමණාචාරයෙහි)
ආචාරවිපතන වෙයි, එකෙක් අතිදෘෂ්ටියෙහි (සමාග්දෘෂ්ටියෙහි) දෘෂ්ටි-
විපතන වෙයි. මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ
නම් තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය. 5

මහණෙනි, අන් තුන් මහණ කෙනකුනට සංඝ තෙමේ කැමැති
වන්නේ තසාපාදියාසිකාකම්ය කරන්නේ ය: එක් මහණෙක් බුදුනට
දෙස් කියයි, එකෙක් දහමට දෙස් කියයි, එකෙක් සංඝයාට දෙස් කියයි.
මහණෙනි, මේ තුන් මහණුනට සංඝ තෙමේ කැමැත්තේ තසාපාදියාසිකා
කම්ය කරන්නේ ය. 6

අවධාරය වන්න.

18. තසපාපියාසිකාකමකතො භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සමා වත්ති-
නබ්බා. තත්‍රායං සමම වත්තනා: න උපසමපාදෙනබ්බා, 2) භික්ඛුනා
දත්තබ්බා, න සාමසෙත්තො උපට්ඨාපෙනබ්බා, න භික්ඛුනොවාදාසමුත්ති
සාදිතබ්බා, සමුත්තො පි භික්ඛුනො න භික්ඛුනො -පෙ- න භික්ඛුනි
සමපසාදෙනබ්බන්ති.

අප් වො සමෙතා උවාලසා භික්ඛුනො තසපාපියාසිකාකමං
අකාසි.

නිෂ්පාදක.

19. තෙන වො පන සමයෙන භික්ඛුනං හණ්ඩනජාතානං කලහ-
ජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමසකං අජ්ඣාපිණ්ණං
හොති භාසිතපරිකන්තං. අප් වො තෙසං භික්ඛුනං එතදහොසි: අමානං
වො හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං
අසාමසකං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි ආපකභිති
අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්බන්තාස වාලන්තාස
හෙදාස සංවතෙතාසා: කථන්තුං වො අමාහි පටිපජ්ජන්ති.

20. හගවතො එතමස්ස ආයොවසුං. ඉධ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනං
හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං බහුං අසාමසකං
අජ්ඣාපිණ්ණං හොති භාසිතපරිකන්තං, තත්‍ර වෙ භික්ඛුනං එවං හොති
අමානං වො හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපන්නානං විහරතං
බහුං අසාමසකං අජ්ඣාපිණ්ණං භාසිතපරිකන්තං සචෙ මයං ඉමාහි
ආපකභිති අඤ්ඤමඤ්ඤං කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකබ්බන්තාස
වාලන්තාස හෙදාස සංවතෙතාසානි අනුජාතාමි භික්ඛවෙ එවරුපං අධිකරණං
නිෂ්පාදකෙන වුපසමෙතුං.

අටළොස් වන

18. මහණෙනි, තසසපාපියාසිකාකම්මය කරණු ලැබූ මහණු විසින් මැනැවින් පැවැත්යා යුතු. එහි ලා මේ මනා පැවැත්ම යි: ඔහු විසින් (කමා උපාධාරය ව උපසම්පද නො කළ යුතු යි, (කමා ආචාර්ය ව) නිස නො දිය යුතු යි, හෙරණතු කමා වෙත නො තබා ගත යුතු යි, හිසබුනිඔවාදක සම්මතිය නො ඉවැසිය යුතු යි, සම්මතිය ලද මහණු විසින් ද මෙහෙණනට ඔවා නො දිය යුතු යි, ... භික්ෂුන් ඔවුනොවුන් හා කලහ පිණිස නො යෙදවිය යුතු යි.¹

ඉක්බිති සංඝ තෙමේ උවාළ මහණහට තසසපාපියාසිකාකම්මය කළේ ය.

තෘණවස්සාරකය

19. එ සමයෙහි වනාහි උපන් ඩබර ඇති, උපන් කලහ ඇති, විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක කම් කරණ ලද්දේ වෙයි. එ කල වනාහි ඒ මහණුනට මේ සිත විය; “උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක දැ කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථ බව පිණිස, සැඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මෙහි අප විසින් කෙසේ පිළිපැදිය යුතු වන්නේ ද?” යනුවෙනි.

20. ඔහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:) “මහණෙනි, මෙහි උපන් ඩබර ඇති ව, උපන් කළහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන මහණුන් විසින් වාවසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වේ ද, ඉදින් එහි මහණුනට උපන් ඩබර ඇති ව උපන් කලහ ඇති ව විවාදපනත ව වසන අප විසින් වාවසික වූ කායික වූ බොහෝ අග්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය, ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්තෘ බව පිණිස, වණ්ඩ බව පිණිස, හේදය පිණිස පවතින්නේ ය යන්න විය හැක්කැ’යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය තෘණවසාරකයෙන් (තණකොළින් කසළ වසාලන්නාක් මෙන් කිරීමෙන්) සන්සිදුවන්නට අනුදැනීම”යි යනු යි.

1. මෙහි සමුදර්ශ සාධය 323 ම 34, 35 ලිඛිත දා යුතු.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ චූළලවග්ගං: සංඛාරොපි එකජංඛං. සන්ති-
පතිත්තං: සන්තිපතිත්තං ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛාරා
ඤ්ඤාපනං: සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඛාරා. අමාකං භණ්ඩනාත්තං. බහු-
අසාමාන්‍යං අප්පාච්ඡිකං-පෙ-සංඛාරං. ඉමාහි ආපනති අඤ්ඤාමඤ්ඤා-
කාරෙසාම, සියා පි තං අධිකරණං කකුළුත්තං වාළුත්තං හෙදා
සංඛාරොපයා යදි සංඛාරං පනතකුළු. සංඛාරං ඉමං අධිකරණං
නිශ්චිත්තාරකෙන චූළලවග්ගං යපෙත්වා චූළලවග්ගං යපෙත්වා ගිහිපටිසං-
යුත්තං.

21. එකතො පකඨිකානං භික්ඛුනං ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛාරා පනතකුළු ඤ්ඤාපනං: සුඤ්ඤානං මෙ ආයාසිත්තං. අමාකං
භණ්ඩනාත්තං -පෙ- හාසිපටිත්තං. සංඛාරං ඉමාහි ආපනති
අඤ්ඤාමඤ්ඤා කාරෙසාම සියා පි තං අධිකරණං කකුළුත්තං වාළුත්තං
හෙදා සංඛාරොපයා. යදායාසිත්තං පනතකුළු. අහං යා වෙවි
ආයාසිත්තං ආපනති, යා ව අත්තො ආපනති, ආයාසිත්තානං අඤ්ඤා
අත්තං අත්තො ව අත්තං සංඛාරොපං නිශ්චිත්තාරකෙන දෙසෙය්‍යං
යපෙත්වා චූළලවග්ගං යපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං.

අපාපරෙයං එකතො පකඨිකානං භික්ඛුනං ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සංඛාරා පනතකුළු ඤ්ඤාපනං:

සුඤ්ඤානං මෙ ආයාසිත්තං. අමාකං භණ්ඩනාත්තං -පෙ- හෙදා
සංඛාරොපයා. යදායාසිත්තං පනතකුළු. අහං යා වෙවි ආයාසිත්තං
ආපනති, යා ව අත්තො ආපනති ආයාසිත්තානං අඤ්ඤා
අත්තං අත්තො ව අත්තං සංඛාරොපං නිශ්චිත්තාරකෙන දෙසෙය්‍යං
යපෙත්වා චූළලවග්ගං යපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං.

22. එකතො පකඨිකානං භික්ඛුනං ව්‍යාකේතන භික්ඛුනා පටිබලෙන
සංඛාරා ඤ්ඤාපනං: සුඤ්ඤානං මෙ භතෙන සංඛාරා අමාකං භණ්ඩනා-
ත්තං -පෙ- හෙදා සංඛාරොපයා, යදි සංඛාරං පනතකුළු. අහං යා
වෙවි ඉමෙයං ආයාසිත්තං ආපනතියා ව අත්තො ආපනති ඉමෙයං
වෙවි ආයාසිත්තං අත්තං අත්තො ව අත්තං සංඛාරොපං නිශ්චිත්තාර-
කෙන දෙසෙය්‍යං යපෙත්වා චූළලවග්ගං, යපෙත්වා ගිහිපටිසංයුත්තං:
එසං ඤ්ඤාති.

මහණෙනි, මෙසේ එය සංවිදුච්ඡි යුතු: “සියලු දෙනා ම එක් තැනෙක රැස් විය යුතු. රැස් වූ වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සභා තෙමේ මගේ වචනය අසාවා. උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය ඇතැම් විට කර්කය බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්ත කාලය ඇත්තේ වේ නම් සංඝ තෙමේ දළ වරද හැර, ගිහියනට ගැරහුම් ආදියෙන් යුත් වරද හැර, ඉතිරි මේ සියලු අධිකරණය තෘණා-විකාරකයෙන් සංවිදුච්ඡන්තෝ යැ’යි මෙසේ සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

21. එක් පක්ෂයෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ‘ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ධබර ඇතිඅප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නාමෝ නම් ඒ අධිකරණය කර්කය බව පිණිස, වණ්ඛ බව පිණිස, හෙදය පිණිස, පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා, ගිහියනට නිශා කිරීම ආදී විසින් වූ (ගෘහිඤ්චිංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි’යි ස්වකීය පක්ෂය දෙපසිකව්‍ය ය (සිය පසට දන්විය යුතු).

එ කල්හි එක් පක්ෂයෙක වූ අනිත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රති බල වූ මහණක්හු විසින්,

ආයුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත් වා. උපන් ධබර ඇති..... අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත් වලින් ඔවුනොවුනට වෝදනා කරන්නාමෝ නම්..... හේදය පිණිස පවතිනු ඇත. ඉදින් ආයුෂ්මතුන්හට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මම, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ආයුෂ්මතුනට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද, දළ වරද හැර පියා ගිහියනට ගැරහුම් ආදී විසින් වූ (ගෘහිඤ්චිංයුක්ත) වරද ද හැර පියා, සහ මැද දී තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි යි සිය පසට දන්විය යුතු.

22. එක් පසෙක වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක වූ ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු: වහන්ස, සභා තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, උපන් ධබර ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....හේදය පිණිස පැවැතිය හැක්ක. ඉදින් සභා යාට පැමිණිකල් ඇත්තේ වී නම්, මම, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, තමාට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී ස්වල්ප වරදක් ගිහියනට ගැරහුම් ඇ විසින් කළ වරදක් හැර ඒ ඉතිරි සියලු වරද තෘණවස්තාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ දෙපසික යි.

පුණ්‍යානු මේ හතෙන් සමිසා. අමිතාකං හමිනිජාතානං - ෧෪ - හෙදා
 සංවිකේතයා. අතං යා වෙවි ඉමේසං ආයසේතනානං ආපත්ති යා ව
 අනන්තො ආපත්ති, ඉමේසං ආයසේතනානං අත්ථාය අනන්තො ව
 අත්ථාය සමිසමච්ඡෙදි තිණ්ඩිකාරකෙන දෙසෙමි ධරෙතො, පුත්‍රපුත්‍රිකං.
 ධරෙතො ගිහිපටිසංයුතං. යසොයසේතො ධම්මි අමිතාකං ඉමාසං
 ආපත්තිනං සමිසමච්ඡෙදි තිණ්ඩිකාරකෙන දෙසනා ධරෙතො, පුත්‍රපුත්‍රිකං.
 ධරෙතො ගිහිපටිසංයුතං යො තුණ්හස යසන නකම්මිති යො භාසෙයා.

දෙසිතා අම්මාකං ඉමා ආපත්තියො සධ්දව්දෙති තිණ්ඨාසාරකෙන
 ධර්මෙනා පුලලවිජ්ජං ධර්මෙනා ගිහීටට්ඨංසුකං ඛට්ඨි සධ්දසං. නමො
 තුණ්ඨි. ඵව්වෙතං ධාරයාමිති.

23. අරාපරෙය. එකතො පකිකානා. තිකුනා. වානෙතන තිකුනා. පටිබලෙන සංඛ්‍යා සූරෙපතෙබ්බා: සුරාතු මෙ භගෙත සංඛ්‍යා. අනිකාක. භණ්ඩනජානානා. -ප- ගෙද සංවිකෙයගා. යදි සංඛ්‍යාක පකිකානා. අහ. -ප- සංඛ්‍යාමෙත්ති තිකුනානා. දෙදෙයගා, යපෙතා පුරුචජ. යපෙතා ගිහිටිසංඛ්‍යා. එයා සූරාති.

සුභාකු මේ හමන සබෙසා. අමනාක. හමනිනපාතන-මේ-හෙදා
සංවිනෙකය. අනං-මෙ-සබ්බමජ්ඣෙ නිභවිකාරකන දෙසෙමි
මෙකො: පුලලෙවිජ්ඣ. මෙකො ගිහිපටිසංයුතං. සසාසසමනො මමති
අමනාක. ඉමාසං ආරක්කනං සබ්බමජ්ඣෙ නිභවිකාරකන දෙකො
මෙකො: පුලලෙවිජ්ඣ. මෙකො ගිහිපටිසංයුතං, සො තු.ණ්ණසං. සසා
නකමති සො හාසෙය.

දෙසිනා අභිමාන, ඉමා ආපතියො සධ්‍යමනෙහි කිණ්ඩාරකන
 යපෙනා පුලුවන් යපෙනා ගිහිපටි-සුත්තං. මෙහි සධ්‍යතා, තයො
 තුණ්හි. එවමන. ධාරයාච්ඡි.

එවකට පන හිසකිවේ මෙ හිසකු තැනි ආපසකිනි වුබිකා හොනනි
 ධපෙතා: ජුලුචික. ධපෙතා: හිනිපටිස.පුක. ධපෙතා: දිසාචිකම.
 ධපෙතා: යෙ න තත් හොනනිනි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති.....අප විසින්.....බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය.....හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම, සුලු වරදක් ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාණ්ඩ්‍යාචාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසි යන්නේ ද හේ නිහඬ වෙවා, යමකුට නො රිසියෙන් ද හේ කියා වා.

ස්වල්ප වරද ද ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා, මේ සෙසු ඇවැත්තු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යි යනුවෙනි.

23. අනතුරුව අන් එක් සෙසු වූ මහණුන් අතුරෙන් වාක්ක ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්විය යුතු:

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති,... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි. එය..... හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම්, මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද, සහ මැද දී මම දෙසන්නෙමි. මේ භද්‍රත්වය යි.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. උපන් ධර්ම ඇති..... අප විසින් බොහෝ අශ්‍රාමණක ක්‍රියා කරණ ලද්දේ වෙයි.....එය ...හේදය පිණිස පවතින්නේ ය. මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැතෙක් වේ ද, ඒ හැම ස්වල්ප වරදක් ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක්, හැර මේ ආයුෂ්මතුන්ට වැඩ පිණිස ද තමන්ට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී මම දෙසමි. ස්වල්ප වරදක් ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරදක් හැර පියා අපගේ මේ සෙසු සියලු ඇවැතුන් තාණ්ඩ්‍යාචාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකට රිසියෙන් ද හේ නිහඬ වෙවා, යමක් හට නො රිසියෙන් ද, හේ කියා වා.

ස්වල්ප වරද ද ගාභී ප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර පියා මේ සෙසු ඇවැත්තු අප විසින් සහ මැද දී දෙසන ලදහ. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ වෙයි. මෙසේ මෙය සලකමි' යනුවෙනි.

මහණෙනි, මෙසේ වනාහී ඒ මහණහු ස්වල්ප ඇවැතුන් හැර, ගාභී-ප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැතුන් හැර, යම් කෙනෙකුට මෙය නො රිසියෙන් නම් ඔවුන්ගේ එබව පැවසීම හැර යම් කෙනෙක් එහි නො වෙත් නම් ඔවුන් ද හැර, ඉතිරි හැම ඇවැත් කෙරෙන් නැති සිටියහු වෙත්."

විකල්ප අධිකරණ

24. මෙතෙක් පත් සමයෙහි භික්ෂු'පි භික්ෂුනීහි විවිදනී, භික්ෂුනියොපි භික්ෂුහි විවිදනී. ඡන්දනාපි භික්ෂු භික්ෂුනීනං අනුපට්ඨ භික්ෂුහි සඳ්ථි විවිදනී, භික්ෂුනීනං පඤ්ඤා ගාහනී, යෙ තෙ භික්ෂු අපට්ඨනං -පෙ- මෙ උප්පාදනානි විසාදෙතී: කපං හි නාම ඡන්දනා භික්ෂු භික්ෂුනීනං අනුපට්ඨ භික්ෂුහි සඳ්ථි විවිද්ධනී, භික්ෂුනීනං පඤ්ඤා ගාහෙය්සනී. අපි මො මෙ භික්ෂු හගෙවො ඵලමං ආරොපෙසුං. 'සච්චං කිරි භික්ෂුවෙ -පෙ-' 'සච්චං හගවා -පෙ-'.

විග්ගහිතා ධම්මං කපං කත්වා භික්ෂු ආමනෙසි:

25. විකල්පමාන භික්ෂුවෙ අධිකරණ විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපක්ෂාධිකරණ කිව්වාධිකරණ.

තස්ස කතමං විවාදාධිකරණං? ඉධ පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු විවිදනී ධම්මොති වා අධම්මොති වා චිත්තයොති වා අචිත්තයොති වා භාසිතං ලපිතං තථාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙනාති වා ආච්ඡිණ්ණං තථාගතෙනාති වා, අනාච්ඡිණ්ණං තථාගතෙනාති වා. පඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා අපඤ්ඤානං තථාගතෙනාති වා ආපක්ඛිති වා අනාපක්ඛිති වා ලහුකා ආපක්ඛිති වා ගරුකා ආපක්ඛිති වා සාවසෙසා ආපක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපක්ඛිති වා දුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛිති වා අදුච්ඡුල්ලා ආපක්ඛිති වා, යං තස්ස භණ්ඩනං කලුපහා විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චතාය වොහාරො මෙධකං¹ ඉදං වුච්චති විවාදාධිකරණං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං? ඉධ පන භික්ෂුවෙ භික්ෂු භික්ෂු අනුචිදනී සිලවීරතනියා වා ආචාරවීරතනියා වා දිට්ඨිවීරතනියා වා ආර්ථි-වීරතනියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ අනුචිදනා අනුප්පන්නා අනුසම්පවිධනා අබ්බසංගතනා අනුබලපදනා, ඉදං වුච්චති අනු-වාදාධිකරණං.

1. මෙධකං (මෙතං)

සතර අධිකරණ

24. එ සමයෙහි වනාහි මහණුද මෙහෙණන් හා විවාද කෙරෙත්, මෙහෙණුද මහණුන් හා විවාද කෙරෙත්. ඡන්ත මහණ ද මෙහෙණන්... මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කෙරෙයි. මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වයි. අල්පේව්‍ය වූ ... යම් මහණ කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු ඡන්ත මහණ තෙම කෙසේ නම් මෙහෙණන් මැදට වැද මහණුන් හා විවාද කරන්නේ ද? මෙහෙණන්ගේ පක්ෂය ගන්වන්නේ ද?'යි අවැද කෙරෙත්, දෙස් නහත්, අගුණ පතුරුවා බෙණෙත්. ඉක්බිති ඒ මහණු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ පවත් සැල කළාහ. 'මහණෙනි, එය සැබෑ ද?'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අසා වදළ සේක. 'වහන්ස සබැවැ'යි ඒ මහණු පිළිවදන් දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් ගරභා, දහම් කතා කොට, ඔවුන් බණවා මෙය වදළ සේක:

25. "මහණෙනි, විවාදාධිකරණය, අනුවාදාධිකරණය, ආපත්තාධිකරණය, කාත්තාධිකරණයැ යි මේ සතර අධිකරණ කෙනෙක් වෙත්.

එහි විවාදාධිකරණය කවර යැ මහණෙනි, මෙහි මහණු 'මේ දහමැ යි කියා හෝ නොදහමැ යි කියා හෝ විනයයැ යි කියා හෝ අවිනයයැ යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් වදරණ ලද්දේ ය, පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් නො වදරණ ලද්දේ ය, නො පවසන ලද්දේ යැ යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් ආචරණ (කරණ ලද) යැ යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් අනාචරණයැ යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තරාගතයන් විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ මේ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නො ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ උහු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ ගරු ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ යාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ දුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ මේ නොදුපල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, එහි යම් අරගලයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානා වාදයෙක් අන්‍යාචාරයෙක් විරුද්ධ ව්‍යවහාරයෙක් (පරාජව්‍යවහාරයෙක්) කල බැගැහිණියෙක් වෙයි ද මේ විවාදාධිකරණ යැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අනුවාදාධිකරණ නම් කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණු ශීල-විපක්ඛියෙන් හෝ ආචාරවිපක්ඛියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්ඛියෙන් හෝ ආර්ථි විපක්ඛියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනා-වෙක්), අනුච්ඡාදයක්, පුන පුනා දෙස් නැඟීමක් පුන පුනා දෙස් කීමක් පුන පුනා අවනත කරන බවක්, දිරිගන්වා කීමක්, අනුබල දීමක් වෙ ද, මෙය අනුවාදාධිකරණ නමැ යි කියනු ලැබේ.

තත්ත කතමං ආපත්තාධිකරණං? පඤ්චපි ආපත්තිසංඛ්‍යා ආපත්තාධිකරණං, සත්තපි ආපත්තිසංඛ්‍යා ආපත්තාධිකරණං. ඉදං වුවවතී ආපත්තාධිකරණං.

තත්ත කතමං කිව්වාධිකරණං? යා සංඛ්‍යාසං කිව්වයතා කරණියතා අපලොකනකම්මං ඤාතීකම්මං ඤාතීද්දතීයකම්මං ඤාතීවිතුත්තම්මං ඉදං වුවවතී කිව්වාධිකරණං.

25. විවාදධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං, තිණ්ඨි අකුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං. තිණ්ඨි කුසලමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමානි ඡ විවාදමූලානි විවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපතිසෙසා, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපතිසෙසා, සංඛ්‍යෙ පි අගාරවො විහරති අපතිසෙසා, සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථි පි අගාරවො විහරති අපතිසෙසා, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛ්‍යෙ පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී, යො සංඛ්‍යෙ විවාදං ජනෙති. යො හොති ඒවාදෙ බහුජන අභිනාය බහුජන අප්‍රසාය බහුතො ජනස්ස අනාත්ථාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙව-මනුස්සානාං. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා සමනුපපෙසය්‍යාථ, තත්ත තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස විවාද-මූලස්ස පහානාය වායාමය්‍යාථ. උචරුපපෙඤ්ඤා තුලෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අරක්ඛන්තං වා බහිද්ධං වා න සමනුපපෙසය්‍යාථ, තත්ත තුලෙහ භික්ඛවෙ තසෙසව පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවස්ඨාය පටිපජ්ජය්‍යාථ, ඵවමෙත්තස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙත්තස්ස පාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයතී. අනවස්සාවො හොති.

එහි ආපක්‍ෂාධිකරණ නම් කවර ය? ඇවැත් කළ පස ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි, ඇවැත්කළ සක ම ආපක්‍ෂාධිකරණ යි. මේ ආපක්‍ෂාධිකරණ නමැයි කියනු ලැබේ.

එහි කිව්වාධිකරණ නම් කවර ය? අපලොකනකම් ය, ඥප්තිකම් ය, ඥප්තිද්විතීයකම් ය, ඥප්තිවතුර්ථකම් යැ යි සංඝයාගේ යම් ඒකාන්තයෙන් කර්ම කළ යුතු බවෙන්, කාර්ය භාවයෙන් වේ ද, මේ කිව්වාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

25. විවාදාධිකරණයාගේ මුත්ත කවර ය? විවාද මූල සහ විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් අතුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය. තුන් තුසල් මුල් ද විවාදාධිකරණයට මුල් ය.

කවර විවාද මුල් සයෙන් විවාදාධිකරණයට මූල වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ප්‍රෝධ කරන්නේ වේ ද, බද්ධ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හේ ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සංඝයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී (සම්පූර්ණ කරන්නේ) නො වෙයි, මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවතුම් නැත්තේ වෙසෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද සංඝයා කෙරෙහි ද ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හේ සංඝයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට දැවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙව් මිනිසුන් හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු විවාද මූලය ඉදින් තමා කෙරෙහි හෝ තමාගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නේ නම්, මහණෙනි, එහි තෙපි ලාමක වූ ඒ විවාදමූලයේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවූ. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි එබඳු විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ (අනුන් කෙරෙහි හෝ) නොදක්නාහු නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි ලා ඒ විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් කෙරෙහි පහළ නොවන්නට පිළිපදිවූ. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොඉපද්ම වේ.

26. පුන ව පරං භික්ඛවෙ භික්ඛු මකඛි හොති පළාසී -පෙ- ඉංසුනි හොති මව්ඡරි -පෙ- සයො හොති මායාචී -පෙ- පාපිට්ඨො හොති මිච්ඡා-දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිසංඝති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසී හොති ආධානගාභී දුප්ථිතිසංඝති. යො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පනිකං. ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අප්පනිකං. සඤ්ඤා පි අගාරවො විහරති අප්පනිකං. සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරී හොති. යො සො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අප්පනිකං. ධම්මෙ පි -පෙ- සඤ්ඤාපි -පෙ- සික්ඛාය පි න පරිපුරකාරී, යො සඤ්ඤා විවාදං ජනෙති. යො හොති විවාදෙ ඛුජන අභිතාය ඛුජන අසුඛාය ඛුජනා ජනස්ස අනාභාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවමනුස්සානං. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිඤ්ඤා වා සමනුපසෙය්‍යාරාද කත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානාය වායමෙය්‍යාරාද. උචරුපඤ්ඤා තුමෙහ භික්ඛවෙ විවාදමූලං අජ්ඣක්ඛං වා බහිඤ්ඤා වා න සමනුපසෙය්‍යාරාද, කත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තසෙව ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්සවාය පටිපපෙය්‍යාරාද. උචමෙනස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස පහානං හොති. උචමෙනස්ස ජාපකස්ස විවාදමූලස්ස ආයති. අනවස්සවො හොති. ඉමාති ඡ විවාදමූලාති විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

27. කතමාති තිණි අකුසලමූලාති විවාදාධිකරණස්ස මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු පුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, දුඤ්චික්ඛා විවදන්ති, මුලකචික්ඛා විවදන්ති, ධම්මොති වා අධම්මොති වා විනයොති වා අවිනයොති වා භාසිතං ලපිතං තරාගතෙනාති වා අභාසිතං අලපිතං තරාගතෙනාති වා, ආචීණ්ණං තරාගතෙනාති වා අනාචීණ්ණං තරාගතෙනාති වා පඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා අපඤ්ඤානං තරාගතෙනාති වා ආපකක්ඛිති වා අනාපකක්ඛිති වා ලහුකාපකක්ඛිති වා ගරුකාපකක්ඛිති වා, සාවසෙසා ආපකක්ඛිති වා අනවසෙසා ආපකක්ඛිති වා, දුමුභ්‍රා ආපකක්ඛිති වා අදුමුභ්‍රා ආපකක්ඛිති වා, ඉමාති තිණි අකුසලමූලාති විවාදාධිකරණස්ස මූලං.

26. තවද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමත වූයේ වේ ... ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මසුරු වේ, ... ශබ්ද වූයේ මායා සහිත වේ, ... ලාමක ඊර්ෂ්‍යා ඇත්තේ මිසිදි වේ, ... තමා ගත් දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික වූයේ තමාගේ දෘෂ්ටිය දුර්වල නොහැක්කේ වේ. මහණෙනි, යම් මහණෙක් තමාගේ දෘෂ්ටි දැඩි කොට ගත්තේ ආධ්‍යාත්මික (දෘඩග්‍රාහී වූයේ) ත් දුක යේ බැහැර කළයුතු දෘෂ්ටි ඇත්තේත් වේ නම්, භේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සධ්‍යයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යමෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ධර්මය කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, සධ්‍යයා කෙරෙහිත් ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසේ නම්, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වේ නම්, භේ සධ්‍යයා කෙරෙහි විවාද උපදවයි. ඒ විවාදය බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අනර්ථ පිණිස, දෙවිමිනිසුන්ට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තෙපි තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, මෙබඳු වූ විවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් පිටත්හි හෝ තෙපි නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි ලා තෙපි ඒ ලාමක විවාදමූලයාගේ ම මත්තෙහි තමන් සතන්හි නො පහළ වනුවට පිළිපදිවු. මෙසේ ඒ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක වූ විවාදමූලයාගේ මත්තෙහි නොග්‍රපැද්ම වෙයි. මේ විවාදමූල සය විවාදාධිකරණයට මූල ය.

27. කවර අකුසල් මුල් තුනක් විවාදාධිකරණයට මූල වේද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු 'දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ විනයයැයි කියා හෝ අවිනයයැයි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාරණලද්දේ ය, පටිසන්ධි ලද්දේ යැයි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නොවදාරණ ලද්දේ ය. නො පටිසන්ධි ලද්දේ යැයි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් ආචර්ණ යැයි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් අනාචර්ණ යැයි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පණවන ලද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පණවන ලද යි කියා හෝ ඇවැතැයි කියා හෝ නොඇවැතැයි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැයි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැයි කියා හෝ සාවගෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ අනවගෙෂ ඇවැතැයි කියා හෝ දුළල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුළල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, විෂ්ට සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද. මුළු සිතැත්තෝ විවාද කෙරෙත් ද, මෙසේ මේ තුන් අකුසල් මුල් විවාදාධිකරණයට මුල් වේ.

කතමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අලුඤ්චිකා විවිදන්තී, අදුඤ්චිකා විවිදන්තී, අමුඤ්චිකා විවිදන්තී: ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඤ්චාලා ආපක්ඛති වා අදුඤ්චාලා ආපක්ඛති වා ඉමානි තිණි කුසලමූලානි විවාදාධිකරණසා මූලං.

28. අනුවාදාධිකරණසා කිං මූලං? ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි අකුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. තිණි පි කුසලමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං. කායො පි අනුවාදාධිකරණසා මූලං වාචාපි අනුවාදාධිකරණසා මූලං.

කතමානි ඡ අනුවාදමූලානි අනුවාදාධිකරණසා මූලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී. යො- යො භික්ඛු කොධනො හොති උපනාහී යො සන්ධරී පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සංඛ්ඛ පි අගාරවො විහරති අපපතියො, සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්ධරී පි අගාරවො විහරති අපපතියො, ධම්මෙ පි -පෙ- සංඛ්ඛ පි -පෙ- සිංඛාය පි න පරිපූරකාරී. යො සංඛ්ඛ අනුවාදං ඡනෙති. යො හොති අනුවාදෙ බහුජන අභිනාය බහුජන අසුබාය බහුනො ජනසා අනාඨාය අභිනාය දුක්ඛාය දෙවමනුසංගානං. ඵවරුපඤ්ඤා කුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලං අරඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා සමනුපසෙය්‍යාථ, තත්‍ර කුලො භික්ඛවෙ නංගෙව පාපකසා අනුවාදමූලසං පහානාය වායමෙය්‍යාථ. ඵවරුපඤ්ඤා කුලො භික්ඛවෙ අනුවාදමූලා අරඤ්ඤානං වා බහිද්ධා වා න සමනුපසෙය්‍යාථ, තත්‍ර කුලො භික්ඛවෙ තංගෙව පාපකසා අනුවාදමූලසං ආයතීං අනවසඨවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාථ. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසං පහානං හොති. ඵවමෙතසා පාපකසා අනුවාදමූලසං ආයතීං අනවසඨවො හොති.

කවර කුසල්මුල් තුනක් විවාදිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... දුරල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුරල් ඇවැතැයි කියා හෝ ලුබ්ධ නොවූ සිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, විෂ්ට නොවූ සිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, මුළු නොවූ සිතැත්තාහු විවාදකෙරෙත් ද, මෙහි මේ තුන් කුසල් මුල් විවාදිකරණයට මුල් වේ.

28. අනුවාදිකරණයට මුල කවර යැ? අනුවාදයට (වෝදනාවට) මුල් වූ දෑ සය අනුවාදිකරණයට මුල් වේ. තුන් අකුසල් මුල් ද අනුවාදිකරණයට මුල් වේ. තුන් කුසල් මුල් ද අනුවාදිකරණයට මුල් වේ. සය ද අනුවාදිකරණයට මුල් වේ, වචනය ද අනුවාදිකරණයට මුල් වේ.

කවර නම් අනුවාදමුල යයෙක් අනුවාදිකරණයට මුල් වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බැදගත් වෙර ඇත්තේ වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ක්‍රෝධ කරන්නේ, බඩ වෙර ඇත්තේ වේ ද, හෙ තෙම ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙයි, ධර්ම කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙයි, සඤ්ඤා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙයි ද, ධර්මය කෙරෙහි ද... සඤ්ඤා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙයි ද, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නො වෙයි ද, හෙ තෙම සඤ්ඤා කෙරෙහි වෝදනා උපදවයි. ඒ වෝදනාව බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස, බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්විනිසුන්හට අහිත පිණිස දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමුලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්නා නම්, මහණෙනි, තෙපි එහි උපමක වූ අනුවාදමුලයාගේ ම ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු. මහණෙනි, ඉදින් තෙපි මෙබඳු අනුවාදමුලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්නා නම්, මහණෙනි, එහි උපමක වූ අනුවාදමුලයාගේ ම මත්තෙහි නොඉපදීම පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ උපමක වූ අනුවාදමුලයේ ප්‍රභාණය වෙයි, මෙසේ මේ උපමක වූ අනුවාදමුලයේ මත්තෙහි නොඉපදීම වෙයි.

29. පුන ව පරං. භික්ඛවෙ භික්ඛු මක්ඛි හොති පළාසි -පෙ- ඉක්ඛති හොති මධ්දරි -පෙ- සයො හොති මායාවි -පෙ- පාපිවේණා හොති ටිව්ණා- දිට්ඨි -පෙ- සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුඝට්ඨිතිස්සග්ගි. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සන්දිට්ඨිපරාමාසි හොති ආධානගාහි දුඝට්ඨිතිස්සග්ගි. යො සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අපනිස්සො, ධම්මෙ පි අගාරවො විහරති අපන- තිස්සො, සමෙහ පි අගාරවො විහරති අපනිස්සො, සිසංඛාය පි න පටිපුරකාරි හොති. යො යො භික්ඛවෙ භික්ඛු සත්ථරි පි අගාරවො විහරති අපනිස්සො, ධම්මෙ පි -පෙ- සමෙහ පි -පෙ- සිසංඛාය න පටිපුරකාරි, යො සමෙහ අනුචාදං ජනෙති. යො හොති¹ අනුචාදෙ බහුජන අභිතාය බහුජනඅද්ධාය බහුජනා ජනස්ස අනත්ථාය අභිතාය දුක්ඛාය දෙවච්ඡායානං. ථවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අජ්ඣානං වා බහිඤා වා සමනුපස්සෙය්‍යාරා, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස පහානාය වාය- මෙය්‍යාරා. ථවරුපං වෙ තුමෙහ භික්ඛවෙ අනුචාදමුලං අජ්ඣානං වා බහිඤා වා න සමනුපස්සෙය්‍යාරා, තත්‍ර තුමෙහ භික්ඛවෙ තස්සෙව පාපකස්ස අනුචාද- මුලස්ස ආයතිං අනවස්සවාය පටිපජ්ජෙය්‍යාරා. ථවමෙතස්ස පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස පහානං හොති. උචමෙතස්ස පාපකස්ස අනුචාදමුලස්ස ආයතිං අනවස්සවො හොති. ඉමානි ජ අනුචාදමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මුලං.

30. කතමානි තිණි අකුසලමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මුලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. ලුඤ්චිත්තා අනුචදනී, දුඤ්චිත්තා අනුචදනී, මුල්ලචිත්තා අනුචදනී, පිලචිපක්ඛියා වා ආචාරචිපක්ඛියා වා දිට්ඨිචිපක්ඛියා වා ආචීචිපක්ඛියා වා, ඉමානි තිණි අකුසලමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මුලං.

කතමානි තිණි කුසලමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මුලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු. අලුඤ්චිත්තා අනුචදනී, අදුඤ්චිත්තා අනුචදනී, අමුල්ලචිත්තා අනුචදනී, පිලචිපක්ඛියා වා ආචාරචිපක්ඛියා වා දිට්ඨිචිපක්ඛියා වා ආචීචිපක්ඛියා වා, ඉමානි තිණි කුසලමුලානි අනුචාදධිකරණස්ස මුලං.

1. යො හොති- න. ම.

2. දුඤ්චිත්තං- න. ම.

29. තව ද අනෙකක් කියමි. මහණෙනි, මහණෙක් ගුණමකු වූයේ ඊෂ්ඨාකරණයේ මසුරු වූයේ වෙයි, ශබ්ද වූයේ මායා ඇත්තේ ... ලාමක ඊෂ්ඨා ඇත්තේ ... මිසදිටු වෙයි ... තමාගේ දෘෂ්ටිය දැඩි කොට ගන්නා සුලු වූයේ ආධානාගාමී දුප්ඵලිණි (දුර්ලබ්ධ දුෂ්කර දෘෂ්ටි ඇත්තේ) වෙයි. හේ ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ධර්මය කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ, යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙයි, ශික්ෂායෙහි ද පරිපූරකාරී නොවෙයි. මහණෙනි, යම් මහණෙක් ශාස්තෘහු කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ධර්මය කෙරෙහි ද ... සභිසයා කෙරෙහි ද ගෞරව නැත්තේ යටත් පැවැතුම් නැත්තේ වෙසෙන්නේද, ශික්ෂායෙහි පරිපූරකාරී නොවන්නේද, හේ සභිසයා කෙරෙහි අනුවාද (වේදනා) උපදවයි. ඒ අනුවාදය බොහෝ දෙනාට අහිත පිණිස බොහෝ දෙනාට නොසුව පිණිස, බොහෝ දෙනාට අවැඩ පිණිස, දෙව්මිනිසුනට අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් කෙපි මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමා කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ දක්ෂ හු නම්, මහණෙනි, එහි ලා ඒ ලාමක වූ අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය පිණිස වැයම් කරවු, මහණෙනි, ඉදින් මෙබඳු අනුවාදමූලයක් තමන් කෙරෙහි හෝ තමන්ගෙන් බැහැර හෝ නො දක්ෂ හු නම්, මහණෙනි, කෙපි එහි ලා ඒ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපද්දම් පිණිස පිළිපදිවු. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ ප්‍රභාණය වෙයි. මෙසේ මේ ලාමක අනුවාදමූලයේ මත්තෙහි නො ඉපද්දම් වෙයි. මේ අනුවාදමූල සය අනුවාදාධිකරණයේ මූල ය:

30. කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවිපත්තියෙන් හෝ මහණකුට ලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, ද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, මුළු සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙහිලා) මේ තුන් අකුසල් මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

කවර තුන් අකුසල්මුල් කෙනෙක් අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආජීවිපත්තියෙන් හෝ අලුබ්ධ සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, අද්විෂ්ට සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද අමුළු සිතැත්තාහු චෝදනා කෙරෙත් ද, (මෙසේ) මේ තුන් අකුසල්මුල්හු අනුවාදාධිකරණයට මුල් වෙත්.

31. කතමා කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකෙණ්ණො හොති දුද්ධිකො ඔකොට්ඨකො ඔච්ඡාධාධො කාණො වා කුණි වා චෛසුඤ්ඤා වා පසක්ඛනො වා යෙන නං අනුවදන්ති. අයං කායො අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

කතමා වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං? ඉධෙකච්චො දුඛකෙණ්ණො හොති චම්මකො ඵළගලවාචො යායං නං අනුවදන්ති, අයං වාචා අනුවාදධිකරණස්ස මූලං.

32. ආපක්ඛාධිකරණස්ස කිං මූලං? ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං. අස්ථාපක්ඛි කායතො සමුට්ඨාති න වාචාතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි වාචාතො සමුට්ඨාති න කායතො න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ච වාචාතො ච සමුට්ඨාති න චිත්තතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න වාචාතො. අස්ථාපක්ඛි වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති න කායතො. අස්ථාපක්ඛි කායතො ච වාචාතො ච චිත්තතො ච සමුට්ඨාති. ඉමෙ ඡ ආපක්ඛිසමුට්ඨානා ආපක්ඛාධිකරණස්ස මූලං.

33. කිම්බාධිකරණස්ස කිං මූලං? කිම්බාධිකරණස්ස ඵකං මූලං: සඤ්ඤා.

34. විවාදධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං. විවාදධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස කතමං විවාදධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු කුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විඤ්ඤානො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං චූළති විවාදධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං විවාදධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අකුසලචිත්තා විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා -පෙ- දුඛුලලා ආපක්ඛිති වා අදුඛුලලා ආපක්ඛිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො විඤ්ඤානො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාවාදෙ විපච්චතාය වොහාරො මෙධගං ඉදං චූළති විවාදධිකරණං අකුසලං.

31. කවර කයෙක් අනුචාදයිකරණයට මුල් වේ ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කරන්නාහු නම් එසේ වූ නොමනා පැහැ ඇත්තේ, නොමනා දකුම් ඇත්තේ, අභුටුමිටි වූයේ, බොහෝ ආබාධ ඇත්තේ, කණෙක් හෝ කොරෙක් හෝ පිළෙක් හෝ පක්ෂාසාතිකයෙක් හෝ වෙයි. මේ ඔහුගේ කය (මෙසේ) අනුචාදයිකරණයට මුල් වෙයි.

කවර වචනයෙක් අනුචාදයිකරණයට මුල් වෙයි ද? යත්: මෙහි එක්තරා මහණෙක් යමෙකින් සෙස්සෝ ඔහුට වෝදනා කෙරෙද්ද එසේ වූ දුර්වයෙක්, මුමුනන්නෙක්, කෙලතොලුවෙක් වෙයි. මෙහි මේ වචනය අනුචාදයිකරණයට මුල් වන නිසා යි.

32. ආපත්තියකරණයට මුල කවර යැ ආපත්තියමුපාන සය ආපත්තියකරණයට මුල් වෙයි. යම් ඇවැතෙක් කයෙන් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද සිතින් නො නැගේ ද එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද, සිතින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නො නැගේ ද, සිතින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් වචනයෙන් නැගේ ද, කයින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. යම් ඇවැතෙක් කයින් නැගේ ද, වචනයෙන් නැගේ ද, සිතින් නො නැගේ ද, එසේ වූ ඇවැතෙක් ඇත. මේ ආපත්තියමුපාන සය ආපත්තියකරණයට මුල් ය.

33. කෘත්‍යාධිකරණයට මුල කවර යැ? කෘත්‍යාධිකරණයට එක් මුලෙකි. ඒ සධ්‍ය නෙමේ ය.

34. විචාදයිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? නැතහොත් අව්‍යාකෘත වේ ද? යත්: විචාදයිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. ඔවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ විචාදයිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තාහු මේ ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ නො දුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබරයෙක් කලහයෙක් විග්‍රහයෙක් විවාදයෙක් නානාවාදයෙක් අනාථවාදයෙක් පරූෂ ව්‍යවහාරයෙක් අරගලයෙක් වේ ද, මේ කුසල් වූ විචාදයිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ විචාදයිකරණය කවර යැ? මහණෙනි, මෙහි මහණ-කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තාහු ධර්මයැයි කියා හෝ අධර්මයැයි කියා හෝ... දුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ නොදුළුල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධබරයෙක් කලහයෙක් පරූෂ ව්‍යවහාරයෙක්, අරගල-යෙක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ විචාදයිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තස්ස කතමං විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා -පෙ- දුට්ඨලො ආපතතිති වා අදුට්ඨලො ආපතතිති වා. යං තස්ස භණ්ඩනං කලහො -පෙ- වොහාතො මෙධගං ඉදං වුවන්ති විවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

අනුවාදාධිකරණං කුසලං, අකුසලං, අව්‍යාකතං. අනුවාදාධිකරණං සියා කුසලං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං කුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු කුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීර්ෂකතියා වා ආචාරවීර්ෂකතියා වා දිව්‍යවීර්ෂකතියා වා ආර්ථවීර්ෂකතියා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ අනුවදනා අනුබලපනා අනු-භණ්ණා අනුසම්පව්ඤ්ඤා අබ්භසාසනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනු-වාදාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අකුසලං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අකුසලවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීර්ෂකතියා වා -පෙ- ආර්ථවීර්ෂකතියා වා, යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අබ්භසාසනනා අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනුවා-දාධිකරණං අකුසලං. තස්ස කතමං අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං? ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛු භික්ඛු අව්‍යාකතවිත්තා අනුවදන්ති සීලවීර්ෂකතියා වා -පෙ- ආර්ථවීර්ෂකතියා වා. යො තස්ස අනුවාදෙ -පෙ- අනුබලපදනං ඉදං වුවන්ති අනුවාදාධිකරණං අව්‍යාකතං.

36. ආපත්තාධිකරණං අකුසලං, අව්‍යාකතං? ආපත්තාධිකරණං සියා අකුසලං සියා අව්‍යාකතං. තස්ස ආපත්තාධිකරණං කුසලං.

තස්ස කතමං ආපත්තාධිකරණං අකුසලං? යං ජාතනෙහා සංඝෝනනෙහා වෙවච අභිවිතරිස්වා විත්තකමො, ඉදං වුවන්ති ආපත්තාධිකරණං අකුසලං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ විවාදිකරණය කවර ය? මහණෙනි, මෙහි මහණු අව්‍යාකෘත සිතැත්තාහු, මේ දහමැයි කියා හෝ නොදහමැයි කියා හෝ ... මේ දුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ මේ නොදුඵල් ඇවැතැයි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් ධර්මයක්, කල්හයක් පරිඥා ව්‍යවහාරයක්, අරගලයක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත විවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

35. අනුවාදිකරණය කුසල් වේ ද? අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? අනුවාදිකරණය ඇතැම් එකෙක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

මවුන් අතුරෙන් කුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් කුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් ආචාරවිපක්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපක්තියෙන් හෝ ආර්ථවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් චෝදනාවක්, දෙස් නැඟීමක්, පුන පුනා දෙස් මතු කොට කීමක්, පුන පුනා දෙස් ඛේණීමක්, පුන පුනා තිදෙරින් නැඟීමක්, වෙසෙස්න් උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ කුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ අනුවාදිකරණය කවරේ ද? යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අකුසල් සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද, එහි යම් චෝදනාවක් ... උත්සාහ කිරීමක්, අනුබල දීමක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ අනුවාදිකරණය කවරේ වේ ද? මහණෙනි, මෙහි මහණ කෙනෙක් අව්‍යාකෘත සිතැත්තෝ මහණකුට ශීලවීපක්තියෙන් හෝ ... ආර්ථවිපක්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත් ද ... එහි යම් චෝදනාවක් ... අනුබල දීමක් වේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත අනුවාදිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

36. ආපක්‍යාධිකරණය අකුසල් වේ ද? අව්‍යාකෘත වේ ද? කිසි ආපක්‍යාධිකරණයක් (ඇවැත් පිළිබඳ නඩුවක්) අකුසල් වන්නේ ය, කිසි ආපක්‍යාධිකරණයක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය. කුසල් වූ ආපක්‍යාධිකරණයක් නැත.

එහි අකුසල් වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද? දන්නේ, හඳුනන්නේ, සිතා, උපක්‍රම විසින් මැඩ යම් සිකපදයක්හු පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයක් වේ ද, මේ අකුසල් වූ ආපක්‍යාධිකරණයැයි කියනු ලැබේ.

තත් කතමි. ආපක්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං අජානානො අසංජානානො අවෙච්චි අනභිච්චන්තො වීතික්කමො, ඉදං චුචති ආපක්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං.

37. කිව්‍යාධිකරණං කුසලං අකුසලං අව්‍යාකතං? කිව්‍යාධිකරණං සියා කුසලං, සියා අකුසලං, සියා අව්‍යාකතං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං කුසලං? යං සංඛ්‍යා කුසලවිග්නො කමිමි. කරොති අපලොකනකමිමි. ඤාතිකමිමි. ඤාතිද්දතියකමිමි. ඤාතිචතුක්කමිමි, ඉදං චුචති කිව්‍යාධිකරණං කුසලං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං අකුසලං? යං සංඛ්‍යා අකුසලවිග්නො කමිමි. කරොති අපලොකනකමිමි. ඤාතිකමිමි. ඤාතිද්දතියකමිමි. ඤාතිචතුක්කමිමි, ඉදං චුචති කිව්‍යාධිකරණං අකුසලං.

තත් කතමි. කිව්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං? යං සංඛ්‍යා අව්‍යාකතවිග්නො කමිමි. කරොති අපලොකනකමිමි. ඤාතිකමිමි. ඤාතිද්දතියකමිමි. ඤාතිචතුක්කමිමි, ඉදං චුචති කිව්‍යාධිකරණං අව්‍යාකතං.

38. විවාදෙ විවාදධිකරණං, විවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො විවාදෙ, අධිකරණංනෙව විවාදෙ ව. සියා විවාදෙ විවාදධිකරණං, සියා විවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො විවාදෙ, සියා අධිකරණංනෙව විවාදෙ ව.

තත් කතමො විවාදෙ විවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛව භික්ඛු විවදන්ති ධම්මොති වා අධම්මොති වා - 39 - දුට්ඨොපා ආපක්‍යති වා අද්‍රුට්ඨොපා ආපක්‍යති වා. යං තත් භුක්ඛිතං කලහො විග්ගහො විවාදෙ නානාවාදෙ අඤ්ඤාථාපිදෙ විචච්ඡායා චොභාරො මෙධකං අයං විවාදෙ විවාදධිකරණං.

එහි අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණය කවරේ ද යත්: නොදන්නේ, නොහඳුනන්නේ, නො සිතා, උපක්‍රම නො කොට යම් සිතපදයක් පිළිබඳ ව්‍යතික්‍රමයක් වේ ද, මේ අව්‍යාකෘත වූ ආපක්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

37. කෘත්‍යාධිකරණය කුසල් ද අකුසල් ද අව්‍යාකෘත ද යත්: ඇතැම් කෘත්‍යාධිකරණයක් කුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අකුසල් වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අව්‍යාකෘත වන්නේ ය.

එහි කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේද සඳිස තෙමේ කුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඇප්තිකර්ම, ඇප්තිවිතියකර්ම, ඇප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ කුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේ ද? සඳිස තෙමේ අකුසල් සිතැත්තේ අපලෝකනකර්ම, ඇප්තිකර්ම, ඇප්තිවිතියකර්ම, ඇප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මේ අකුසල් වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

එහි අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණය කවරේද? සඳිස තෙමේ අව්‍යාකෘත සිතැත්තේ ආලෝකනකර්ම, ඇප්තිකර්ම, ඇප්තිවිතියකර්ම, ඇප්ති චතුර්ථ කර්ම යන යම් කර්මයක් කරන්නේ ද, මෙය අව්‍යාකෘත වූ කෘත්‍යාධිකරණයැ යි කියනු ලැබේ.

38. විවාදයක් වූ විවාදාධිකරණයෙකි, විවාදයක් වූ අධිකරණ නො වුවෙකි, අධිකරණයක් වූ විවාද නො වූයෙකි, අධිකරණ ද විවාද ද වුවෙකි. ඇතැම් විවාදයක් විවාදාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් විවාදයක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයක් විවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද විවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර විවාදයක් විවාදාධිකරණ වේ ද යත්: මහණෙකි, මෙහි මහණහු ධර්ම යැ යි කියා හෝ අධර්ම යැ යි කියා හෝ ... දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත්. එහි යම් අරලෙයක්, කලහයක්, උනුනට විරුද්ධ භෑන්මක්, විරුද්ධ වාදයක්, නානාවාදයක්, අන් මර්ද්දෙකින් වූ වාදයක්, සිතැ දුක් පහළ කරනු පිණිස වූ වචනයක්, රථ බස් දෙවුමක් වේ ද, මේ විවාදය විවාදාධිකරණ වෙයි.

තඤ්ඤානං විවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තො විවාදී, පුත්තො පි මාතරා විවාදී, පිතා පි පුත්තො විවාදී, පුත්තො පි පිතරා විවාදී, භාතා පි භාතරා විවාදී, භාතා පි භගිනියා විවාදී, භගිනී පි භාතරා විවාදී, සහායො පි සහායොන විවාදී. අයං විවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො විවාදෙ? අනුවාදධිකරණං ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො විවාදෙ.

තඤ්ඤානං අධිකරණං කෙච්චි විවාදෙ ච? විවාදධිකරණං අධිකරණං කෙච්චි විවාදෙ ච.

39. අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, අනුවාදෙ නො අධිකරණං, අධිකරණං නො අනුවාදෙ, අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ච, සියා අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං, සියා අනුවාදෙ නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො අනුවාදෙ, සියා අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ච.

තඤ්ඤානං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං? ඉධ භික්ඛානං භික්ඛු භික්ඛුං අනුවාදන්ති සිලවිපක්කියා චා ආචාරවිපක්කියා චා දිට්ඨිවිපක්කියා චා ආර්ථවිපක්කියා චා. යො තඤ්ඤානං අනුවාදෙ අනුවාදනා අනුඥානා අනුභවනා අනුසම්මුච්ඡිකා අබ්බසංඝාතනා අනුබලාපනා, අයං අනුවාදෙ අනුවාදධිකරණං.

තඤ්ඤානං අනුවාදෙ නො අධිකරණං? මාතා පි පුත්තං අනුවාදී, පුත්තො පි මාතරං අනුවාදී, පිතා පි පුත්තං අනුවාදී, පුත්තො පි පිතරං අනුවාදී, භාතා පි භාතරං අනුවාදී, භාතා පි භගිනීං අනුවාදී, භගිනී පි භාතරං අනුවාදී, සහායො පි සහායං අනුවාදී, අයං අනුවාදෙ නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො අනුවාදෙ? ආපක්කාධිකරණං කිව්වාධිකරණං විවාදධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො අනුවාදෙ.

තඤ්ඤානං අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ච? අනුවාදධිකරණං අධිකරණං කෙච්චි අනුවාදෙ ච.

එහි කවර විවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව් ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද මව් හා විවාද කෙරෙයි, පියා ද පුතු හා විවාද කෙරෙයි, පුතා ද පියා හා විවාද කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනිය හා විවාද කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයා හා විවාද කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවා හා විවාද කෙරෙයි. මේ විවාදය යි, අධිකරණයෙක් නො වේ.

එහි කවර දෑයෙක් අධිකරණ වේ ද? විවාදයෙක් නො වේ ද? යත්: අනුවාදයිකරණය ද ආපත්තාධිකරණය ද යන කෘත්‍යාධිකරණය ද යන මෙය අධිකරණ වෙයි, විවාදයෙක් නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් විවාදයක් වේ ද යත්: විවාදයිකරණය අධිකරණයක් විවාදයක් වේ.

39. අනුවාද වූ අනුවාදයිකරණයෙකි, අනුවාද වූ අධිකරණ නො වූයෙකි, අධිකරණ වූ අනුවාද නොවූයෙකි, අධිකරණ ද අනුවාද වූයෙකි, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අනුවාදයිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙක් අනුවාද නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකෙක් අධිකරණ ද අනුවාද ද වන්නේ ය.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අනුවාදයිකරණ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු මහණකුට ශීලවිපත්තියෙන් හෝ ආචාරවිපත්තියෙන් හෝ දෘෂ්ටිවිපත්තියෙන් හෝ ආර්ථිවිපත්තියෙන් හෝ චෝදනා කෙරෙත්. එහි යම් අනුවාදයෙක් (චෝදනාවක්) දෙය් නැඟිටෙක්, පුන පුනා දෙය් මතු කොට කීමෙන්, පුන පුනා දෙය් ඩිඟිටෙක්, පුන පුනා නිදෙරින් නැඟිටෙක්, වෙසෙසින් උත්සාහ කිරීමෙන්, අනුබල දීමෙන් වෙයි ද, මේ අනුවාදය අනුවාදයිකරණ වේ.

එහි කවර අනුවාදයෙක් අධිකරණ නො වේ ද යත්: මව් ද පුතුට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද මව්ට චෝදනා කෙරෙයි, පියා ද පුතාට චෝදනා කෙරෙයි, පුතා ද පියාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, බෑයා ද බිහිනියට චෝදනා කෙරෙයි, බිහිනි ද බෑයාට චෝදනා කෙරෙයි, යහළුවා ද යහළුවාට චෝදනා කෙරෙයි. මේ අනුවාදය යි (චෝදනාව යි), අධිකරණයෙක් නො වෙයි.

එහි කීමෙන් අධිකරණ වේ ද? අනුවාද නො වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය, කෘත්‍යාධිකරණය, විවාදයිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, අනුවාද නො වෙයි.

එහි කවරෙක් අධිකරණයක් අනුවාදයක් වේ ද යත්: අනුවාදයිකරණය අධිකරණ ද වේ අනුවාද ද වේ.

40. ආපතති ආපත්තාධිකරණං, ආපතති නො අධිකරණං, අධිකරණං නො ආපතති, අධිකරණං ආපතති ච, සියා ආපතති ආපත්තාධිකරණං, සියා ආපතති නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො ආපතති, සියා අධිකරණං ආපතති ච.

තඤ්ඤානං ආපතති ආපත්තාධිකරණං? ආපතති ආපත්තාධිකරණං, සත්ථානං ආපතති ආපත්තාධිකරණං, අයං ආපතති ආපත්තාධිකරණං.

තඤ්ඤානං ආපතති නො අධිකරණං? සොපාපතති සමාපතති, අයං ආපතති නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො ආපතති? කිංචාධිකරණං චිත්තාධිකරණං අනුචිත්තාධිකරණං ඉදං අධිකරණං නො ආපතති.

තඤ්ඤානං අධිකරණං ආපතති ච? ආපත්තාධිකරණං අධිකරණං ආපතති ච.

41. කිංචං කිංචාධිකරණං, කිංචං නො අධිකරණං, අධිකරණං නො කිංචං, අධිකරණං ආපතති කිංචං සියා කිංචං කිංචාධිකරණං, සියා කිංචං නො අධිකරණං, සියා අධිකරණං නො කිංචං, සියා අධිකරණං ආපතති කිංචං.

තඤ්ඤානං කිංචං කිංචාධිකරණං? යා සමසංසාරා කිංචාධිකරණං අපරොක්ඛානානං ආපතති කිංචං ආපතති කිංචං, ඉදං කිංචං කිංචාධිකරණං.

තඤ්ඤානං කිංචං නො අධිකරණං? ආර්ථිකිංචං උපරිකිංචං, සමානාර්ථිකිංචං සමානාර්ථිකිංචං ඉදං කිංචං නො අධිකරණං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං නො කිංචං? චිත්තාධිකරණං අනුචිත්තාධිකරණං ආපත්තාධිකරණං, ඉදං අධිකරණං නො කිංචං.

තඤ්ඤානං අධිකරණං ආපතති කිංචං? කිංචාධිකරණං අධිකරණං ආපතති කිංචං.

40. ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණයෙකි, ආපත්ති වූ අධිකරණ නො වූ එකක, අධිකරණ වූ ආපත්ති නොවූ එකක, අධිකරණ ද ආපත්ති ද වූ එකක, ඇතැම් ආපත්තියෙන් ආපත්තාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් ආපත්තියෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් ආපත්ති නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වන්නේ ය.

එහි ආපත්ති වූ ආපත්තාධිකරණය කවරේ ද ආපත්තිස්කන්ධ පස ම ආපත්තාධිකරණ යි, ආපත්තිස්කන්ධ යන ම ආපත්තාධිකරණ යි. මේ ආපත්ති ද ආපත්තාධිකරණ ද වූ ද ය යි.

එහි කවර දෙයක් ආපත්ති වේ ද? අධිකරණ නොවේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මේ අධිකරණ වෙයි, ආපත්ති නො වෙයි.

එහි කවර එකක් ආපත්ති වේ ද, අධිකරණ නො වේ ද යත්: ශ්‍රේෂ්ඨ ආපත්තිය ද සමාපත්තිය ද යන මේ ආපත්ති යි, අධිකරණ නො වෙයි.

එහි කවර එකක් අධිකරණ වේ ද, ආපත්ති නො වේ ද? යත්: කෘත්‍යාධිකරණය විවාදාධිකරණය අනුවාදාධිකරණය යන මෙය අධිකරණ යි, ආපත්ති නො වේ.

එහි කවරක් අධිකරණත් ආපත්තියත් වේ ද යත්: ආපත්තාධිකරණය අධිකරණ ද ආපත්ති ද වේ.

41. කෘත්‍යය වූ කෘත්‍යාධිකරණයෙකි, කෘත්‍යය වූ අධිකරණ නො වූ යෙකි, අධිකරණ වූ කෘත්‍යය නොවූයෙකි, අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වූයෙකි. ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වන්නේ ය, ඇතැම් කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වන්නේ ය, ඇතැම් අධිකරණයෙන් කෘත්‍යය නො වන්නේ ය, ඇතැම් එකක් අධිකරණ ද කෘත්‍යය ද වන්නේ ය.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් කෘත්‍යාධිකරණ වේ ද යත්: අපලෝකන කර්ම, ඥාති කර්ම, ඥාතිවිතීයකර්ම, ඥාතිවතුරිකර්ම යන සංඝයා ගේ යම් කෘත්‍ය කරන බවෙන් කටයුතු කරන බවෙන් වේ ද, මේ කෘත්‍යය ද කෘත්‍යාධිකරණ ද වේ.

එහි කවර කෘත්‍යයෙන් අධිකරණ නො වේ ද යත්: ඇයුරත් පිළිබඳ කීස, උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමාන උපාධ්‍යායයා පිළිබඳ කීස, සමානාචාර්යා පිළිබඳ කීස යන මේ අධිකරණ නොවූ කෘත්‍යය ය.

එහි කවරක් කෘත්‍යය නොවූ අධිකරණයෙන් වේ ද යත්: විවාදාධිකරණ අනුවාදාධිකරණ ආපත්තාධිකරණ යන මෙය අධිකරණ ය, කෘත්‍යය නො වේ.

එහි කවර එකක් අධිකරණයත් කෘත්‍යයත් වේ ද යත්: කෘත්‍යාධිකරණය අධිකරණය ද වේ, කෘත්‍යය ද වේ.

අධිකරණ වූපසමනං

42. විවාදාධිකරණං කතිහි සමට්ඨෙහි සමුඛෙති? විවාදාධිකරණං ද්විති සමට්ඨෙහි සමුඛෙති සමමුඛා වීතයෙන ව යෙතුයාසිකාය ව.

සියා විවාදාධිකරණං එකං සමට්ඨං අනාගතම යෙතුයාසිකං එකෙන සමට්ඨෙන සමුඛෙය්‍ය සමමුඛාවීතයෙනා?ති. සියාති'සාවචනීයං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු විවදන්ති ධර්මොති වා අධර්මොති වා. වීතයොති වා අවීතයොති වා, භාසිතං ලපිතං තථාගතෙතාති වා, අභාසිතං අලපිතං තථාගතෙතාති වා, ආච්ඡිණ්ණං තථාගතෙතාති වා, අනාච්ඡිණ්ණං තථාගතෙතාති වා, පඤ්ඤාකං තථාගතෙතාති වා, අපඤ්ඤාකං තථාගතෙතාති වා, ආපසාසිති වා, අනාපසාසිති වා, ලුහුකාපසාසිති වා, ගරුකාපසාසිති වා, සාවසෙසාපසාසිති වා, අනවසෙසාපසාසිති වා, දුට්ඨලොපසාසිති වා, අදුට්ඨලොපසාසිති වා, තෙ වෙ භික්ඛව භික්ඛු සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමෙතුං, ඉදං වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසකං. කෙන වූපසකං? සමමුඛාවීතයෙන.

43. කිංඤ්ච තත්ථ සමමුඛාවීතසංඝී? සංඝසමමුඛතා ධර්මසමමුඛතා වීතසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ සංඝසමමුඛතා? යාචතිකා භික්ඛු කම්මරාසකා භෙ ආගතා භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දෙ ආහරො භොති, සමමුඛිතා න පටිකෙකාසනති, අයං තත්ථ සංඝසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ ධර්මසමමුඛතා වීතසමමුඛතා? යෙන ධර්මෙන යෙන වීතයෙන යෙන සක්ඛිසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමමුති අයං තත්ථ ධර්මසමමුඛතා වීතසමමුඛතා.

කා ව තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව වීථති, යෙන ව වීථති, උභො අක්භපච්චිකා සමමුඛිතා භොතති, අයං තත්ථ පුග්ගලසමමුඛතා.

අධිකරණ සන්තිද්විටී

42. විවාදාධිකරණය ගම්ම කියෙකින් සන්තිදේද? සම්මුඛාවිනයෙන් ද යෙහුයාසිකායෙන් ද යන ගම්ම දෙකින් සන්තිදේ.

විවාදාධිකරණය යෙහුයාසිකා නම් එක් ගම්මයට නො පැමිණ සම්මුඛාවිනය නම් වූ එක් ගම්මයෙන් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැක්කැයි ඔහුට කිය යුතු. ඒ කෙසේද යත්: මෙහි මහණහු ධර්මයැයි හෝ අධර්මයැයි හෝ විනයයැයි හෝ අවිනයයැයි හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්ද යි දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නො වදරන ලද්ද යි නො දෙසන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු කරන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පුරුදු නො කරන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද්ද යි කියා හෝ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් නො පනවන ලද්ද යි කියා හෝ ඇවැතැ යි කියා හෝ නොඇවැතැ යි කියා හෝ ලුහු ඇවැතැ යි කියා හෝ ගුරු ඇවැතැ යි කියා හෝ සාවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ අනවශෙෂ ඇවැතැ යි කියා හෝ දුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ නොදුඵල් ඇවැතැ යි කියා හෝ විවාද කෙරෙත් ද, මහණෙනි, ඉදින් එ මහණහු මේ අධිකරණය සන්තිද්විටින්ට හැකි වෙත් ද, මහණෙනි, එසේ කලා මේ අධිකරණය සන්තිද්විටන ලද්ද යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්විටන ලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයෙන් සංසිද්ධිවන ලද්දේ ය.

43. එහි සම්මුඛාවිනය යනු කීමෙක් ද? සංඝ සම්මුඛතාව, ධර්ම-සම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මොහු ය.

එහි සංඝසම්මුඛතාව කවර යැ? යම් පමණ හික්කු කෙනෙක් විනය කම්යට සුදුසු වෙත් ද, ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන් ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ හෝ කෙරෙත් ද මෙය එහි සඬ්ඝ සම්මුඛතාව වේ. එහි ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතා කවුරු යැ? යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිද්දේ ද, මේ ධර්ම විනය දෙක එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් වේ.

එහි පුද්ගල සම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරේ ද, යමකු හාත් විවාද කෙරේ ද,

ඒ දෙ පසෙහි වූවෝ හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යි.

එවිට වූපසමනෙහි භික්ෂුව අධිකරණ කාරකයා උකෙකාටෙහි උකෙකාටනක පාවිච්ඡිය, ඡන්දයකො වියති වියනක පාවිච්ඡිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු න සකෙකානති තං අධිකරණං තස්මිං ආවාසෙ වූපසමනං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි යස්මිං ආවාසෙ ඛුත්තරා¹ භික්ෂු සො ආවාසො ගණනටො. තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගව්ඡන්තා අනතරාමග්ගෙ සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමනං ඉදං වුවන්ති භික්ෂුවෙ අධිකරණං වූපසමනං. කෙන වූපසමනං? සමමුඛාවනසෙන. කිසං තත් සමමුඛාවනසමිං? සමසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා චිත්තසමමුඛතා සුග්ගලසමමුඛතා.

44. කා ව තත් සමසමමුඛතා? යාවතිකා භික්ෂු කම්මසහතා තෙ ආගතා ගොනති, ඡන්දරහතා ඡන්ද ආගතො ගොති, සමමුඛිභූතා න සම්මකෙකාසනති, අයං තත් සමසමමුඛතා.

කා ව තත් ධම්මසමමුඛතා චිත්තසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන චිත්තයෙන යෙන සන්ත්තියාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමනං, අයං තත් ධම්මසමමුඛතා චිත්තසමමුඛතා.

කා ව තත් සුග්ගලසමමුඛතා? යො ව විවදති, යෙන ව විවදති, උග්ගා අනතරවට්ඨිකා සමමුඛිභූතා ගොනති, අයං තත් සුග්ගලසමමුඛතා. එවිට වූපසමනං වෙ භික්ෂුවෙ අධිකරණ කාරකයා උකෙකාටෙහි, උකෙකාටනක පාවිච්ඡිය, ඡන්දයකො වියති, වියනක පාවිච්ඡිය.

තෙ වෙ භික්ෂුවෙ භික්ෂු තං ආවාසං ගව්ඡන්තා² අනතරාමග්ගෙ න සකෙකානති තං අධිකරණං වූපසමනං, තෙහි භික්ෂුවෙ භික්ෂුහි තං ආවාසං ගණනා ආවාසිකා භික්ෂු එවමිඤ්ඤ වට්ඨිතා: ඉදං ටො ආවුසො අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නා, සාධාසමනෙන ඉදං³ අධිකරණං වූපසමනං ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ත්තියාසනෙන, යට්ඨිදං අධිකරණං සුවූපසමනං අසකාති.

1. සමභුත්තා - මජ්ඣ.

2. ආගව්ඡන්තා - මජ්ඣ.

3. ඉමං - මජ්ඣ.

මහණෙනි, මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය ඉදින් කාරක මහණෙක් (එයට සම්බන්ධ වූ මහණෙක්) උත්කෝටනය කරන්නේද, (යළි විසඳනු පිණිස මතු කරන්නේද), ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දය දුන් මහණෙක් විනිශ්චයට දෙස් නහයි ද, ඔහුට වියනක් පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයෙහි දී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට නොහැකි වන්නාහු නම්, යම් ආවාසයෙක ගණනින් වැඩිකරම මහණ කෙනෙක් වෙත් නම්, ඒ මහණුන් විසින් එකී ආවාසය කරා යෑ යුතු වෙයි. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවන ලද්දී කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රවන ලද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි.

එහි සම්මුඛාවිනයය කීමක් ද? සංසම්මුඛතා ධර්මසම්මුඛතාවිනය-සම්මුඛතා සුද්ගලසම්මුඛතා යන සතර ය.

44. එහි සංසම්මුඛතා නම් කවර ය? යම් පමණ මහණ කෙනෙක් ඒ විනයකර්මයට සුදුසු නම් ඔහු ආවාහු වෙත් ද, ඡන්දය දීමට සුදුසු මහණුන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, ඔහු වූ මහණහු ප්‍රතික්‍රෝශ නො කෙරෙද්ද. (නො වළකාලත් ද) මේ එහි සංසම්මුඛතා යි.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවුරු ය? යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින් යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සංසිදෙන්නේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා යි.

එහි සුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර ය? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමක්හු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, දෙපසැ වූවෙත් හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි සුද්ගලසම්මුඛතා යි. මහණෙනි මෙසේ සංසිදුවන ලද අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ ද (යළි මතු කරන්නේ ද) ඔහුට උත්කෝටනය පාවිත්තිය ඇවැත වෙයි, ඡන්දය දුන් මහණ කෙම දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට වියනක් පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ ආවාසයට යන්නාහු, අතරමගදී ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත්තට නො හැකිවන්නාහු නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් ඒ ආවාසයට ගොස්, “ඇවැත්නි, මේ අධිකරණය වූකලී මෙසේ උපත, මෙසේ පහළ විය. ඇවැත්නි, යාවඤා කරමහ, යම්සේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රණේ වන්නේ ද, එසේ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රවත් වා”යි ඒ මහණහු කියායුතු වන්නාහ (ඒ මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේය).

සථෙ භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු වුඩ්ඪතරා භොනති, ආගතතුකා භික්ඛු නවකතරා, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: ඉධං තුමෙහ ආයඤ්ඤාං මුහුත්තං එකමන්තං තොථ යාව මයං මනෙතමාති. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකා භික්ඛු නවකතරා භොනති ආගතතුකා භික්ඛු වුඩ්ඪතරා තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: තෙන හි තුමෙහ ආයඤ්ඤාං මුහුත්තං ඉධෙව තාව තොථ යාව මයං මනෙතමාති.

45. සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: න මයං සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤාං අමාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසසති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිසාම, නො වෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤාං අමාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන- තථා න සුචුපසන්නං භවිසසති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිසාමාති. ඵවං සුපරිග්ගහිතං ටො භික්ඛවෙ කථා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි නං අධිකරණං සමපට්ඨිකං.

සථෙ පන භික්ඛවෙ ආවාසිකානං භික්ඛුනං මන්තයමානානං ඵවං භොති: සකෙකාම මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙනාති, තෙහි භික්ඛවෙ ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි ආගතතුකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා “සථෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤාං අමාකං ඉදං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසසති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිසාම, නො වෙ තුමෙහ ආයඤ්ඤාං අමාකං ඉමං අධිකරණං යථාඡාතං යථාසමුප්පන්නං ආරොචෙසසථ, යථා ච මයං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙසාම ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන- තථා න සුචුපසන්නං භවිසසති, න මයං ඉමං අධිකරණං සමපට්ඨිසාමාති. ඵවං සුපරිග්ගහිතං ටො භික්ඛවෙ කථා ආවාසිකෙහි භික්ඛුහි නං අධිකරණං සමපට්ඨිකං.

46. තෙහි භික්ඛවෙ ආගතතුකෙහි භික්ඛුහි ආවාසිකා භික්ඛු ඵවමසසු වචනියා: “යථාඡාතං යථා සමුප්පන්නං මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤාං ආරොචෙසසාම, සථෙ ආයඤ්ඤාං සකෙකානති එකකෙන වා එකකෙන වා අනන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන තථා සුචුපසන්නං භවිසසති, ඵවං මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤාං නියයාදෙසාම, නො වෙ ආයඤ්ඤාං සකෙකානති එකකෙන වා එකකෙන වා අනන්තරෙන ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ථසාසනෙන, තථා න සුචුපසන්නං භවිසසති, න මයං ඉමං අධිකරණං ආයඤ්ඤාං නියයාදෙසාම, මයමෙව ඉමස්ස අධිකරණස්ස යාමිනො භවිසසාමාති.

මහණෙනි, ඉදින් ආවාසයෙහි වැසි මහණහු වඩා මහඳුන් ආගන්තුක මහණහු වඩා නවකත් වෙත් ද, මහණෙනි, ඒ ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් “ආයුෂ්මත්ති, එසේ නම් අපි යම්කිසි මන්ත්‍රණය කරන්නා වූ ද ඒ කාක් කෙපි මොහොතක් එක් පසෙක හිඳිවූ” යැ යි මෙසේ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය.

45. මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන්නා වූ ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, ආවාසවාසී මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය (සන්තිද්‍රව්‍යන්තව) නො පිළිගත යුතු.

මහණෙනි, ඉදින් මන්ත්‍රණය කරන ආවාසික මහණුන්ට “අපි මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිද්‍රව්‍යන්තව හැකි වන්නෙමු” යි මෙසේ සිතෙක් වන්නේ නම්, “ආයුෂ්මත්ති ඉදින් කෙපි අපදායේ මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි දන්වන්නහු නම්, යම්කිසි අපි මේ අධිකරණය ධර්මය වූ පරිදි විනය වූ පරිදි, ශාස්තෘශාසනය වූ පරිදි සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දේ වන්නේ නම්, මෙසේ ඇති කල්හි අපි මේ අධිකරණය පිළිගන්නා වූ ආයුෂ්මතෙකු, ඉදින් කෙපි මේ අධිකරණය උපන් පරිදි පහළ වූ පරිදි අපට නො දන්වන්නහු නම්, යම්කිසි අපි ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තවෙමු නම්, එය එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම් එසේ කලා අපි මේ අධිකරණය නො පිළිගන්නෙමු” යි ඒ ආගන්තුක මහණුන්ට කිය යුතු වන්නේ ය. මහණෙනි, මෙසේ ආවාසික මහණුන් වීසින් මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට, ඒ අධිකරණය පිළිගත යුතු.

46. මහණෙනි, ඒ ආගන්තුක මහණුන් වීසින් ආවාසික මහණහු මෙසේ කිය යුතු වන්නාහු (ආවාසික මහණුන්ට මෙසේ කිය යුතු වන්නේ ය): “උපන් පරිදි හටගත් පරිදි අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මතව දන්වන්නෙමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ කෙතෙක් හෝ අපරෙතින් (කලෙකින්) ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සංසිද්ධවන්නට හැකි වන්නෙමු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දේ වන්නේ ය. මෙසේ අපි ආයුෂ්මතව මේ අධිකරණය පවරන්නෙමු. ඉදින් ආයුෂ්මත්ත මෙතෙක් හෝ මෙතෙක් හෝ කලෙකින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තව නො හැකි වන්නෙමු නම්, එසේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ලද්දක් නො වන්නේ නම්; අපි මේ අධිකරණය ආයුෂ්මත්තව නො ම පවරන්නෙමු. අපි ම මේ අධිකරණයේ ස්වාමීහු වන්නෙමු” යනු යි.

එවිං සුචරිත්තං තො භික්ඛවෙ කථා ආගන්තුකෙහි භික්ඛුහි තං අධිකරණං ආවාසිකානං භික්ඛුනං නියතාදෙනධං. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සමෙකානති පං අධිකරණං වුපසමෙතුං, ඉදං වුච්ඡති භික්ඛවෙ අධිකරණං සුචුපසන්තං.¹

කෙන වුපසන්තං? සමමුඛාවිනයෙන, කිංඤ්ඤි තත් සමිද්ධා-විනයන්තං? සභිකසමුඛතා ධර්මසමමුඛතා විනය සමමුඛතා දුග්ගල-සමමුඛතා -පෙ- එවිං වුපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උපෙකාමෙති උපෙකාමනකං පාරිත්ථයං ජන්දයකො වියති වියන්තං පාරිත්ථයං.

උබ්බාසිකාය වුපසමනං

47. තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තස්මිං අධිකරණෙ විනිජ්ජයමානෙ දනානාති² වෙට්ඨ සසානි ජයන්තී න වෙතස්ස³ හාසිතස්ස අපොච්ඡිකා-යති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ උචරුපං අධිකරණං උබ්බාසිකාය වුපසමෙතුං.

දසහමෙය්හි සමන්තාගතො භික්ඛු උබ්බාසිකාය සමිද්ධානිකධො: සිලවා හොති පාතිමොක්ඛාචරාංවුපෙ. විහරති ආචාරගොචර සමපනෙකං අනුමනෙසු වජ්ජසු හයදසාථි සමාදය සික්ඛි සික්ඛි පදෙසු, බහුසුතො හොති සුතධරො සුතසංගිවයො, යෙ තෙ ධර්මො ආදිකල්පාණං ලෙඤ්ඤා-කල්පාණං පරිමොසානකල්පාණං සාත්ථං සවර්ණං. කෙවලපටිපුණ්ණං පටිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං. අභිවදන්තී. තරාරුපාසං ධම්මා බහුසුතා හොන්ති ධර්මා වර්ණා පරිවිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිධා. උග්ගාහි මො පනස්ස පාතිමොක්ඛාති විජාරෙන සොගතාති හොන්ති සුචිත්තතාති සුප්පට්ඨිතාති සුචිතිජිතාති සුතතොසො අනුචාරාද්වයො, විනයෙ මො පන ධීපතා⁴ හොති අසංගිතො පටිමලො හොති උග්ගා අත්තපට්ඨිකිතෙ අනුසං-පෙතුං සංඥාපෙතුං. නිශ්චාපෙතුං පෙකෙතුං පසිද්ධිතුං⁵ පසාදෙතුං. අධි-කරණං සමුප්පාද වුපසමකයලො හොති අධිකරණං ජානාති. අධිකරණසමුදයං ජානාති. අධිකරණනිජාරාධං ජානාති. අධිකරණනිරොධගාමිනිචට්ඨෙදං ජානාති, අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඉමෙහි දසහමෙය්හි සමන්තාගතං භික්ඛු උබ්බාසිකාය සමමික්ඛිතුං.

1. දනානාති - මර්ග.

2. හාසිතස්ස - මර්ග.

3. ධර්මා - මර්ග.

4. පනස්ස - මර්ග.

5. පසිද්ධිතුං - ව - මර්ග.

මහණෙනි, මෙසේ මනාව පිරිසිදු ගන්නා ලද්දක් කොට ආගන්තුක භික්ෂුන් වීසින් ඒ අධිකරණය ආවාසිත භික්ෂුනට පැවැරිය යුතු. ඉදින් ඒ මහණහු ඒ අධිකරණය සන්තිද්වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය මොනොවිට සන්තිද්වන්ත ලද්දී කියනු ලැබේ.

කීමෙකින් සන්තිද්වන්තලද්දේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛා විනය නම් කවර ය? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනය-සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය ... මහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්වන්ත ලද අධිකරණයක් ඉදින් කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනක පාවිච්ඡිය ඇවැත් වෙයි. ඉදින් ඡන්දයක මහණෙක් එයට දෙස් නහන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිච්ඡිය ඇවැත් වේ.

උබ්බාසිකායෙන් සන්තිද්විම

47. මහණෙනි, ඒ මහණුන් වීසින් ඒ අධිකරණය විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබය (කථාප්‍රතිකථාවෝ) උපදින්නාහු ද, මේ කියන ලද වචනයෙහි අර්ථය නොහැඟෙන්නේ ද, මහණෙනි, මෙබඳු වූ අධිකරණය උබ්බාසිකායෙන් සන්තිද්වන්තට අනුදනීම්.

මහණෙනි, උබ්බාසිකාව පිණිස අධිග දශයෙකින් සමන්විත වූ මහණෙක් සම්මත කටයුතු ය. මහණ තෙම සිල්වත් වෙයි ද, පාඨමොක්ඛ-සංවර සිලයෙන් හැවුරුගේ, ආචාර ගෝචර දෙකින් යුක්ත වූයේ අල්පමාත්‍ර වූ ද වරදවැරැ බිය දක්නා සුලු වූයේ වෙසෙයි ද (1), ශික්ෂා පදයන්හි සමාදන් වැ ගෙන නික්මෙයි ද (2) බොහෝ ඇසුරි රු කැත් ඇත්තේ වේ ද, ඇසුරි රු දැ සිකින් දරන්නේ, ඇසුරි රු දැ සිතෙහි රැස් කොට ඇත්තේ වෙයි ද (3) ආදියෙහි යහපත් වූ මධ්‍යයෙහි යහපත් වූ, පයඛිටසානයෙහි යහපත් වූ යම් ධර්ම කෙනෙක් අර්ථ සහිත වූ, ව්‍යාජන සහිත වූ හැම අයුරින් ම පිරිසිදු වූ පිරිසිදු මහ බඹසර මොනොවිට පවසත් නම්, ඊ බඳු වූ ධර්මයෝ ඔහු වීසින් බොහෝ සෙයින් අසන ලද්දහු (සිහිනු) දරණ ලද්දහු වචනයෙන් දුරු කරණ ලද්දහු සිකින් පුනපුනා සලකා බලන ලද්දහු, දෘෂ්ටියෙන් මොනොවිට පිළිවිදනා ලද්දහු වෙත් ද (4), ඔහු වීසින් උභය පාඨමොක්ඛයෝ වීස්තර වශයෙන් මොනොවිට ප්‍රභූ කරණ ලද්දහු, සුත්‍ර වශයෙන් අනුව්‍යාජන වශයෙන් මොනොවිට බෙදන ලද්දහු, මොනොවිට පිහිටුවන ලද්දහු මොනොවිට විනිශ්චය කරණ ලද්දහු වෙත් ද (5), විනයයෙහි කර වැ පිහිටියේ නො හැකුලුගේ වේ ද, තම පසෙහි වුවනටත් වීරුද්ධ පක්ෂයෙහි වුවනටත් (කරුණු) හඳුන්වන්නට, කරුණු සිතන්නට, සලකා බලවන්නට, කරුණු තමාත් දකින්නට, දෙපස ම පහදවන්නට සමර්ථ වෙයි ද (6), අධිකරණ ඉපැදීමෙහි ඡේතුට සංසිද්ධීමෙහි දක්ෂ වේ ද (7), අධිකරණය දනී ද, අධිකරණයේ හේතුව දනී ද, අධිකරණයේ නිරුද්ධිය දනී ද, අධිකරණ නිරුද්ධිය පිණිස යැ යුතු මහ දනී ද, මහණෙනි, මේ අංග දශයෙන් සමන්විත වූ මහණහු උබ්බාසිකාව පිණිස සම්මත කරන්නට අනුදනීම්.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනිකංඛා: පටංගං භික්ඛු යාචිතංඛා.
යාචිතං ව්‍යාප්තං භික්ඛුනා පටිබලන සංඛ්‍යා ඤාපෙතංඛා:

සුඤ්ඤා මෙ භගවත සංඛ්‍යා. අමානං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිජ්ජය-
මානෙ අනාගාතී වෙවි භස්සානි ජායන්ති න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. යදි සංඛ්‍යාසං පානානුරූපං සංඛ්‍යා ඉත්තනාමිඤ්ඤා ඉත්තනාමිඤ්ඤා
භික්ඛු. සමමනෙය්‍ය උබ්බාසිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤා මෙ භගවත සංඛ්‍යා අමානං ඉමස්මිං අධිකරණං විනිජ්ජය-
මානෙ අනාගාතී වෙවි භස්සානි ජායන්ති න වෙතස්ස භාසිතස්ස අප්පො
විඤ්ඤායති. සංඛ්‍යා ඉත්තනාමිඤ්ඤා ඉත්තනාමිඤ්ඤා භික්ඛු. සමමනෙය්‍ය උබ්බා-
සිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. යස්සායස්මිනො ධම්මි ඉත්තනාමිඤ්ඤා ව
ඉත්තනාමිඤ්ඤා ව භික්ඛුනො සමමුත්ති උබ්බාසිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙ-
තුං සො තුණ්හස්ස යස්ස නස්මිති සො භාසෙය්‍ය.

සමමනො සංඛ්‍යාන ඉත්තනාමිඤ්ඤා ව ඉත්තනාමිඤ්ඤා ව භික්ඛු උබ්බා-
සිකාය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං. ධම්මි සංඛ්‍යාසං තස්මා තුණ්හි.
එවමෙතං ධාරයාමිති.

තෙ වෙ භික්ඛුවෙ භික්ඛු සංඛ්‍යානානි තං අධිකරණං උබ්බාසිකාය
වූපසමෙතුං. ඉදං වුවිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං?
සම්මුඛාවිතයෙන. කිඤ්ඤා තත් සම්මුඛා විතයස්මි? සංඛ්‍යාසම්මුඛතා¹ ධම්ම-
සම්මුඛතා විතයසම්මුඛතා සුඤ්ඤාසම්මුඛතා -පෙ- එව. වූපසන්නං වෙ
භික්ඛුවෙ අධිකරණං කාරණො උපකොටෙති-උපකොටනං පාවිතියං.

තෙහි වෙ භික්ඛුවෙ භික්ඛුනි තස්මිං අධිකරණං විනිජ්ජයමානෙ තත්‍රාස්ස
භික්ඛු ධම්මකට්ඨකො, තස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං භොති නො සුඤ්ඤාවිග්ගො.
සො අත්ථං අප්පරුපෙකිනෙතො ව්‍යඤ්ඤානිජ්ජායාය අත්ථං පටිබාහති. ව්‍යඤ්ඤාන
භික්ඛුනා පටිබලන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතංඛා:

1. සංඛ්‍යාසම්මුඛතා - උ.ත. ම. ත.

මහණෙනි, මේ මතු කියන පරිදි සම්මත කටයුතු ය: පළමු කොට මහණ තෙමේ ඉල්ලිය යුතුය. ඉල්ලා වාක්ෂ්‍ය ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දන්වා යුතු:

"වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා: අප විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස් (කථා ප්‍රතිකථාවෝ) උපදනාහු ද වෙත්. (එයින්) මේ කියන ලද වචනයා ගේ අදහස ද නො හැඟෙයි. ඉදින් සංඝයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උබ්බාසිකාව පිණිස සම්මත කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ (දන්වීම යැ).

සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. ආ විසින් මේ නඩුව විනිශ්චය කරණු ලබන කල්හි කෙළවරක් නැති කතාබස්හු උපදනාහු වෙත්. (එයින් මේ කියන ලද වචනයේ අර්ථ ද නො හැඟෙයි. (එබැවින්) සංඝ තෙමේ මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උබ්බාසිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කෙරෙයි. යම් ආයුෂ්මතකුට මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට උබ්බාසිකාව පිණිස මෙනම් මහණහු ද මෙනම් මහණහු ද සම්මත කිරීම විධියෙයි ද, හේ නිගම වේවා. යමකුට නො විධියෙයි ද හේ කියාවා.

මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්තට මෙනම් මහණ ද උබ්බාසිකාව පිණිස සංඝයා විසින් සම්මත විය. සංඝයාට එය විධි යෙයි. එහෙයින් නිගම ය. මෙසේ මෙකරුණ සලකමි. (පිළිගනිමි)" යනු යි

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු උබ්බාසිකායෙන් ඒ නඩුව සන්ති වන්තට හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ නඩුව සන්තිද්‍රව්‍යන්ත යැ යි යනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යන්ත ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කීමෙන් ද? ධම්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගල-සම්මුඛතාවමහණෙනි, මෙසේ සන්තිද්‍රව්‍ය නඩුව කාරකයෙන් (ඒ නඩුවට සම්බන්ධ වූයෙන්) යළිද වියදනු පිණිස උත්තෝපනාය කරන්නේ නම් (මතු කරන්නේ නම්) උත්තෝපනාය උචිත ඇවැත් වෙයි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණන් විසින් ඒ නඩුව විනිශ්චය ලබන කල්හි එහි ධම්මකර්ම මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සූත්‍රය (පාතිමොක්ඛය) ප්‍රගුණ වී නොආයේ ද සූත්‍ර විභංගය පුහුණු වී නොම ආයේ ද හේ අරිය නොසලකන්නේ වංචනව්‍යායාසයන් දරිය ප්‍රතිබාහනය කෙරෙයි ද, (එබඳු තැන) වාක්ෂ්‍ය වූ ප්‍රතිබල වූ ඒ මහණහු මෙසේ දන්විය යුත්තාහු ය:

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සිත්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස නෙව සුඤ්ඤා ආගතං හොති, නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසප්පකෙඛිත්තො ව්‍යඤ්ඤාච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති, යදයස්සිත්තානං පක්ඛකප්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං පුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං පුට්ඨාපෙඤ්ඤා සමෙකකාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යං-ඉදං වූච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයෙති? ධම්මසමමුඛතා වීතයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාමෙති උකෙකාමනකං පාවිත්තියං.

තෙහි වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං අධිකරණං වීතීඤ්ඤාමානෙ කත්තාසා භික්ඛු ධම්මකථිකො, තස්ස සුඤ්ඤා හි මො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසප්පකෙඛිත්තො ව්‍යඤ්ඤාච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති, ව්‍යඤ්ඤාන භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛො:¹

සුඡන්දානු මෙ ආයස්සිත්තා, අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ධම්මකථිකො. ඉමස්ස සුඤ්ඤා හි මො ආගතං හොති නො සුඤ්ඤාභිභවෙය්‍යා, සො අත්ථං අසප්පකෙඛිත්තො ව්‍යඤ්ඤාච්ඡායාය අත්ථං පටිබාහති, යදයස්සිත්තානං පක්ඛකප්පං ඉත්තනාමං භික්ඛුං පුට්ඨාපෙඤ්ඤා අවසෙසා ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යාමාති.

තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු තං භික්ඛුං පුට්ඨාපෙඤ්ඤා සමෙකකාන්තී තං අධිකරණං වූපසමෙය්‍යං-ඉදං වූච්චති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං කෙන වූපසන්තං? සමමුඛා වීතයෙන, කිංඤ්ඤා තත්ථ සමමුඛා වීතයෙති? ධම්මසමමුඛතා වීතය සමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා -පෙ- එවං වූපසන්තං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාමෙති උකෙකාමනකං පාවිත්තියං.

1. ඤාපෙතඛො -- වී.

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවක ය, මොහුට සුත්‍රය (උභයමාතෘකාව) ප්‍රඥා වූ නො ආයේ ය. සුත්‍ර චිත්තය ප්‍රඥා වී නොම ආයේ ය. හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරෙයි. ඉදින් ආයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ වී නම් මෙනම් මහණහු නභාසිටුවා (හෙවත් බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, (උපේ කල්හි) මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යමෝ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ ද? ධම්මසම්මුඛතාව, චිත්තය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව ... යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙය සන්තිද්‍රව්‍ය අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණුන් විසින් ඒ අධිකරණය විනිසනු ලබන කල්හි එහි ධම්මජීවක මහණෙක් වන්නේ නම්, ඔහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) ප්‍රඥා වී ආයේ වේ නම්, සුත්‍රචිත්තය ප්‍රඥා වූ නො ආයේ වේ නම්, හේ අරිය නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරිය ප්‍රතිබාහන කෙරේ නම්, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් ඒ මහණහු මෙයේ දන්තිය යුක්තාහ:

“ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසත්වා, මේ මෙනම් මහණ තෙම ධම්මජීවකයෙක් ය. මොහුට සුත්‍රය (උභය මාතෘකාව) වූ කල් ප්‍රඥා වූ ආයේ වෙයි, සුත්‍රචිත්තය ප්‍රඥා වී නො ආයේ ය. හෙ තෙම අරුත් නො සලකන්නේ ව්‍යාජනවිජායායෙන් අරුත බැහැර කෙරෙයි. ඉදින් අයුෂ්මත්තට සුදුසු කල් වී නම් මෙනම් මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඉතිරි වූ අපි මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ වා” යනුවෙනි.

මහණෙනි, ඉදින් -ඒ මහණහු ඒ මහණහු නභාසිටුවා (බැහැර කොට) ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ හැකි වන්නාහු නම්, මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යමෝ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිද්‍රව්‍යමෝ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ය. එහි සම්මුඛාවිනයය කවරේ යැ? ධම්මසම්මුඛතාව චිත්තය සම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාවයැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙය සන්තිද්‍රව්‍ය අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්කෝටනය කරන්නේ වී නම්, ඔහුට උත්කෝටනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

යෙහුයාසිකා විනය.

48. තෙ වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු න සංකොතං තං අධිකරණං උඛො-
භිකාය වූපසමෙතුං, තෙහි භික්ඛවෙ භික්ඛුහි තං අධිකරණං සංකොතං නියා-
දෙතඛං. න මයං භගෙන සංකොතං ඉමං අධිකරණං උඛොභිකාය වූප-
සමෙතුං. සංකොතං ඉමං අධිකරණං වූපසමෙතුං අනුජානාමි භික්ඛවෙ
ඵවරූපං අධිකරණං යෙහුයාසිකාය වූපසමෙතුං.

පඤ්චගධෙසී සමන්තාගතො භික්ඛු සලාකගාභාපකො¹ සමුත්තරි-
තබ්බො. යො න ඡන්දගතීං ගවෙජයා, න දෙයාගතීං ගවෙජයා,
න මොහාගතීං ගවෙජයා, න භයා ගතීං ගවෙජයා, ගභිතාගතීං ඤා
ජානෙයා -පෙ- උචං ව පන භික්ඛවෙ සමුත්තරිතබ්බො - පඨමං
භික්ඛු යාථිතබ්බො. යාථිතා බාහොන භික්ඛුතා පටිබලෙන සංකො
ඤ්ජෙතබ්බො.

“සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංසො. යදි සංසංග පක්ඛානලො, සංසො
ඉත්තංගමං භික්ඛුං සලාකගාභාපකං සමුත්තරියා. ඵසා ඤ්ජෙති.

සුඤ්ඤා මෙ භගෙන සංසො. සංසො ඉත්තංගමං. භික්ඛුං සලාකගාභා-
පකං සමුත්තරී. යසංග යඤ්ඤා බම්බි ඉත්තංගමංග භික්ඛුතො සලා-
කගාභාපකං සමුත්තරී. යො තුණ්හසං යසංග නඤ්ඤා. යො භාසෙයා.
සමුත්තො සංකොතං ඉත්තංගමො භික්ඛු සලාකගාභාපකො. බම්බි
සංකොතං තමො තුණ්හි. ඵවමෙතං ධාරයාමි”ති.

තෙන සලාකගාභාපකන භික්ඛුතා සලාකා ගාහෙතබ්බො. යථා බහුතරා
භික්ඛු ධර්මවාදිනො වදෙන්නී තථා තං අධිකරණං වූපසමෙතබ්බං. ඉදං
වුචන්ති භික්ඛවො අධිකරණං වූපසකං. කෙන වූපසකං? සමුත්තරිතයා-
න ව යෙහුයාසිකාය ව. කිංඤ්ඤා තස්ස සමුත්තරිතයාසිකා? සංකොතමුත්තො
ධර්මසමුත්තො විනයසමුත්තො සුගතලසමුත්තො. කා ව තස්ස සංකො-
තමුත්තො? යාථිකා භික්ඛු කම්මසංකා තෙ ආගතා හොන්ති. ඡන්දරහානං
ඡන්ද ආහරො හොති, සමුත්තරිතො න පටිකොකාසනති. අයං තස්ස
සංකොතමුත්තො.

1. සලාකගාභාපකො- න. 8.

සෙභ්බසංකප්පය විනය

48. මහණෙනි, ඉදින් ඒ මහණු ඒ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්විතනට නො හැක්කාණ් නම්, මහණෙනි, ඒ මහණුන් විසින් “වහන්ස, අපි මේ අධිකරණය උබ්බාහිකායෙන් සන්තිද්විතනට නො හැක්කෙමු. සංඝ තෙමේ මේ අධිකරණය සන්තිද්විතනට වා”යි කියා ඒ අධිකරණය සංඝයාට මෙසේ පැවරිය යුතු. මහණෙනි, මේ බදු අධිකරණය සෙභ්බසංකප්පයෙන් සන්තිද්විතනට අනුදනීම්.

අංග පයෙකින් සමන්විත මහණෙක් සලාකාග්‍රාහකයෙක් (සලාකා ගත්වන්තෙක්) කොට සමුඛ කට යුතු: යමෙක් ජන්දයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ද්වේෂයෙන් අගතියට නොයන්නේ ද, මෝහයෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, බියෙන් අගතියට නො යන්නේ ද, ගත් නොගත් සලාකා දන්නේ ද ... මෙබඳු වූ මහණ තෙම සලාකාග්‍රාහකයෙක් කොට සම්මත කළ යුතු වේ. මහණෙනි, මෙසේ සම්මත කළ යුතු ය: සළු කොට මහණ තෙමේ යැදිය යුතු. යැද ව්‍යක්ත ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින් (මෙසේ) සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු: “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්නකාලය වේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකා ගත්වන්තකු කොට සමුඛ කරන්නේ ය. මේ දන්වීම් යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කෙරෙයි. යම් ආදුෂ්මතක් හට මෙනම් මහණු සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත කිරීම රිසි. යෙන්තෝ නම්, හේ නිහඬ වේ වා. යමකුට නො රිසියෙන්තෝ හේ හෝ කියාවා.

සංඝයා විසින් මෙනම් මහණ සලාකාග්‍රාහකයකු කොට සම්මත විය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් නිහඬ ය: මෙසේ මෙය සලකම්” යනු යි.

ඒ සලාකාග්‍රාහක මහණු විසින් සලාකා ගැන්විය යුතු ය. බහුතර වූ ධම්මාදී මහණු කියද්ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිද්විතන යුතු ය.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිද්විතනේ යැ යි කියා යුතු. කීමෙකින් සන්තිද්විතනේ ද යත්: සම්මුඛාචිනයෙන් ද සෙභ්බසංකප්පයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාචිනය කීමෙන් ද? සංඝසම්මුඛතාව, ධම්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර ය. එහි සංඝ සම්මුඛතා නම් කවරය? යම් පමණ මහණ තෙතෙක් කම්පාර්ත නම් ඔහු පැමිණියාහු වෙත් ද, ජන්දය දෙන්නට සුදුසු මහණුන්ගෙන් ජන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වෙයි ද හවු වූ මහණු ආත්‍මය පරිහරි නො කෙරෙත් ද, මේ එහි සංඝසම්මුඛතා නම්.

කා ව තත් ධම්මසමමුඛතා? විනයසමමුඛතා? යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථසාසනෙන තං අධිකරණං වුපසමමති, අයං තත් ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා.

කා ව තත් පුග්ගලසමමුඛතා? යො ව වීරදති යෙන වී වීරදති උභො අක්ඛපවච්ඡිකා සමමුඛිභූතා භොනති, අයං තත් පුග්ගලසමමුඛතා.

කා ව තත් ඥාණයාසිකා? යා ඥාණයාසිකා තමෙසං කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාගමනං අධිවාසනා අපච්ඡේදකාසනා-අයං තත් ඥාණයාසිකා.

එවං වුපසන්නං භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකාටෙති උකෙකාටනකං පාවිතතියං, ඡන්දයයකො වියති, වියනකං පාවිතතියනති.

තිවිධ සලාකගාහො

49. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවතීයා එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං අධිකරණං භොති. අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු අයනතුට්ඨා සාවතීයා සංඛ්ඤාසං අධිකරණ වුපසමනෙන, අප්පොසුං ඛො අමුකස්මිං කීර් ආවාසෙ සම්බුද්ධා ථෙරා වීභරනති බ්‍රහ්මදුකා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මාතිකාධරා පණ්ණිකා ව්‍යාකා මෙධාවිනො උපජිනො කුසලාවකා සිංඛාකාමා. තෙ වෙ ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන, එවමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අප්පොති. අප්ථ ඛො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගාමාං තෙ ථෙරෙ එතදවොද්ධිං ඉදං භනෙන අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං; සාධු භනෙන ථෙරා ඉමං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථසාසනෙන යථමිදං අධිකරණං සුචුපසන්නං අප්පොති.

50. අප්ථ ඛො තෙ ථෙරා යථා සාවතීයා සංඛ්ඤාසං අධිකරණං වුපසමිතං, යථා සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වුපසමෙය්‍යං.

එහි ධර්මසම්මුඛතා විනයසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින්, යම් විනයයෙකින්, යම් ශාස්තෘශාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදේ ද, මේ එහි ධර්මසම්මුඛතා යැ. විනය සම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා නම් කවර යැ? යමෙකුත් විවාද කෙරෙයි ද, යමකු හාත් විවාද කෙරෙයි ද, ඒ නම පෘසති වූ පුභුලාත් විරුද්ධ පක්ෂයෙහි වූ පුභුලාත් යන දෙදෙන හමු වුවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගලසම්මුඛතා යැ.

එහි යෙභුයාසිකාව කවර යැ? යම් යෙභුයාසිකාවෙන් වේ ද, කම්ප පිළිබඳ ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන් වෙතට එළඹීමෙන්, ඉවසීමෙන් ප්‍රජනනය නො කිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි යෙභුයාසිකාව යැ.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිසුභු අධිකරණය කාරකයෙන් (එයට) සම්බන්ධ වූ මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද (ඉදිරියට අදහන් ද) ඔහුට උත්තෝචනක පාච්ඡන්ද්‍ය ඇවැත වේ, විනිශ්චයයෙහි ඡන්ද්‍ය දුන් මහණෙක් ඒ විනිශ්චයට දෙප් කියන්නේ නම් බියනක පාච්ඡන්ද්‍ය ඇවැත වේ.

ත්‍රිවිධ සලාකාග්‍රාහය

49. එ සමයෙහි වනාහි සැවැත් නුඬුලෙසේ පහළ වූ, මෙසේ උසත් අධිකරණයෙන් වෙයි. එ කල්හි එ මහණු සැවැත් නුඬුර සංඝයා ගේ අධිකරණ සන්තිසුචීමෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. ඔහු 'අසෝ ආවාසයෙහි බුහුණු වූ වාචෝද්දග වැ ආ ආගමධර්ම ඇති, ධර්මය වූ විනයධර වූ, මාතෘකාධර වූ, පණ්ඩිත වූ වෘක්ක වූ පුද්ග ඇති, උප්පි වූ, කුකුළු කරන්නා වූ ශික්ෂාකාමී වූ බොහෝ තෝහු වසන් ල, ඉදින් ඒ තෝහු මේ අධිකරණය ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සන්තිසුචිත්තාහු නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සංසිදුනෙක් වන්නේ යැ'යි ඇසූහ. ඉක්බිති ඒ මහණු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෝරුන් බණවා, "වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය., මෙසේ උසන්නේ ය., වහන්ස, යාඤ්ඤා කරමහ. තෝහු ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය යමසේ මොනොවට සන්තිසුභු වන්නේ ද එසේ මේ අධිකරණය සන්තිසුචිත් වා'යි මේ බස් කීහ.

50. එ කල්හි ඒ තෝහු සැවැත් නුවර සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය යම් සේ සන්තිසුභු ලද්දේ ද, (එහෙයින් ම) මොනොවට සන්තිසුභු වේ ද, එසේ ඒ අධිකරණය සන්තිසුභු.

අප් ටො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංකප්පා අධිකරණ
 වූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා සම්බුද්ධානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන,
 අසනාසුං ටො අසුසංඝීං කීර් ආවාසෙ තයො ථෙරා ඒහරන්ති -පෙ-
 ලො ථෙරා ඒහරන්ති -පෙ- එකො ථෙරො ඒහරන්ති බහුසස්සනො ආගතා-
 ගමො ධම්මධරො චිත්තධරො මාතීකාධරො පණ්ණිනො ව්‍යාකේතො
 මෙධාවී ලජ්ජී කුසලාසකො සිකුකාකාමො. යො ටෙ ථෙරො ඉමං
 අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, එවම්ඤ
 අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

51. අප් ටො තෙ භික්ඛු තං ආවාසං ගන්ත්වා තං ථෙරං එතදවොදි:
 ඉදං භනෙන අධිකරණං එවං ජාතං එවං සමුප්පන්නං, සාධු භන්තෙ ථෙරො
 ඉමං අධිකරණං වූපසමෙය්‍ය ධම්මෙන චිත්තයෙන සන්ධිසාසනෙන, යට්ඨිදං
 අධිකරණං සුචුපසන්නං අසානි.

අප් ටො යො ථෙරො යථා සාවඤ්ඤා සංකප්පා අධිකරණං වූපසමිතං,
 යථා සම්බුද්ධානං ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා තීහි ථෙරෙහි
 අධිකරණං වූපසමිතං, යථා ද්විහි ථෙරෙහි අධිකරණං වූපසමිතං, යථා
 සුචුපසන්නං, තථා තං අධිකරණං වූපසමෙයි.

52. අප් ටො තෙ භික්ඛු අසනතුට්ඨා සාවඤ්ඤා සංකප්පා අධිකරණං-
 වූපසමනෙන අසනතුට්ඨා සම්බුද්ධානං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන,
 අසනතුට්ඨා තිණ්ණං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා-
 ද්විකං ථෙරානං අධිකරණවූපසමනෙන, අසනතුට්ඨා එකස්ස ථෙරස්ස
 අධිකරණවූපසමනෙන, යෙන භගවා නොනුපසංසම්භු. උපසංසං-
 මිඤ්ඤා භගවතො එතදෙකං ආරොචෙසුං. භගවා එතදවොදි:

නිභතමෙන භික්ඛවෙ අධිකරණං සන්තං වූපසන්නං සුචුපසන්නං.
 අනුජානාමි භික්ඛවෙ තෙසං භික්ඛුනං සංඝදානස්සා තයො සලාකගාභො
 ගුණකං සකංග්ගප්පකං වීථිකන්ති.

ඉක්බිති ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයාගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. බොහෝ තෙරවරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු ය. ඔහු ‘අයෝ නම් ආවාසයෙහි ... තුන් නමක් තෙරහු වසන් ලැබී... දෙනමක් තෙරහු වසන් ලැබී, බහුශ්‍රැත වූ වාචෝදගත වූ ආ ආශමධර්මය ඇති ධර්මය වූ චිත්තධර වූ මාතෘකාධර වූ පණ්ඩිත වූ ව්‍යක්ත වූ ප්‍රඥ ඇති, ලජ්ජී වූ සුඵල වරදෙහි ද කුතුසල කරන, ශික්ෂාකාමී වූ උක්තෙර නමක් වෙසෙයි. ඉදින් ඒ තෙර නම් ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යෙන් නම් මෙසේ මේ අධිකරණය මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යෙන් වන්නේ යැ’ යි ඇසූහ.

51. එ කල්හි ඒ මහණනු ඒ ආවාසයට ගොස් ඒ තෙරහු බණවා, “වහන්ස, මේ අධිකරණය මෙසේ පහළ විය. මෙසේ උපන්නේ ය, යාවිඤ්ඤා කරමිනි, සථිර තෙමේ මේ අධිකරණය යම්සේ මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක් වන්නේ ද එසේ ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් මේ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍යාවාසී මේ වචන කීහ.

එ කල්හි ඒ සථිර තෙමේ සැවැත්නුවර යම්සේ සංඝයා විසින් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ බොහෝ තෙරවරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ තුන් නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, යම්සේ දෙ නමක් තෙරුන් විසින් (ඒ) අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ලද්දේ ද, උසේ ම මොනොවට සංසිද්ධතක් වූ පරිද්දෙන් ඒ අධිකරණය සන්තිද්‍රව්‍ය ය.

52. එ කල්හි ඒ මහණනු සැවැත්නුවර සංඝයාගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු, බොහෝ තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු, තුන් නමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු, දෙනමක් තෙරුන්ගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියෙන් නො සතුටු වුවාහු, එක් තෙර නමකගේ අධිකරණ ව්‍යාපෘතියක් නො සතුටු වුවාහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළැඹියාහ. එළැඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මේ පවත් සැල කළාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදළ සේක:

“මහණෙනි, මේ අධිකරණය නිමවන ලද්දක, සන්තිද්‍රව්‍යක, වෙසෙසින් සන්තිද්‍රව්‍යක, මොනොවට සන්තිද්‍රව්‍යක. මහණෙනි, ඒ මහණන් හඳුන්වනු පිණිස ගුල්හකය, සකණ්ණප්පකය, විවටකය යන සලාකාග්‍රාහීම් තුන අනුකම්භි.

කථඤ්ච භික්ඛවෙගුණනො සලාකගානො හොති? තෙන සලාක-
ගානාපෙන න භික්ඛුනා සලාකායො වණ්ණොවණ්ණොයො කඤ්ච ඵකමෙකො
භික්ඛු උපසංකම්භා උචමක වචනීයො: අයං ඵවංවාදික සලාකා, අයං
ඵවංවාදික සලාකා, යං ඉවජයි තං ගණ්ඨාතීති. ගතීතෙ වහ්නඛෙධා: මා ව
කස්සවී දසෙසතීති. සථෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති, දුග්ගහොති පච්චික්ඛ-
ධර්මකම්භං. සථෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාථෙකම්භං.
ඵවං මො භික්ඛවෙගුණනො සලාකගානො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ සකණ්ණජරානො සලාකගානො හොති? තෙන
සලාකගානපෙන න භික්ඛුනා ඵකමෙකක භික්ඛුනො උපකණ්ණජක
ආරොචෙතම්භං. අයං ඵවංවාදික සලාකා, යං ඉවජයි තං
ගණ්ඨාතීති. ගතීතෙ වහ්නඛෙධා: මා ව කස්සවී ආරොචෙතීති.
සථෙ ජානාති අධම්මවාදී බහුතරාති දුග්ගහොති පච්චික්ඛධර්මකම්භං.
සථෙ ජානාති ධම්මවාදී බහුතරාති සුග්ගහොති සාථෙකම්භං.
ඵවං මො භික්ඛවෙ සකණ්ණජරානො සලාකගානො හොති.

කථඤ්ච භික්ඛවෙ විචටකො සලාකගානො හොති? සථෙ ජානාති
ධම්මවාදී බහුතරාති විසංචෙධ නෙව විචටෙන ගාහෙතම්භං. ඵවං මො
භික්ඛවෙ විචටකො සලාකගානො හොති.

ඉමෙ මො භික්ඛවෙ තයො සලාකගානාති.

සතිවිනයො

53. අනුචාදධිකරණං නතීති සමථෙති සම්මති? අනුචාදධිකරණං වතුති
සමථෙති සම්මති සමමුඛාවිනයෙන ව සත්ථිතයෙන ව අමුලාචිතයෙන ව
තස්සපාදියාසිකාය ව.

සියා අනුචාදධිකරණං දෙව සමථෙ අනාගමි අමුලාචිතයඤ්ච
තස්සපාදියාසිකාඤ්ච දරීති සමථෙති සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ව
සත්ථිතයෙන වාති? සියාතීක වචනීයං. යථා කථං විය? ඉධ භික්ඛු
භික්ඛු. අමුලිකාය සිලවිපක්ඛයා අනුඛංසෙනතී, තස්ස මො තං භික්ඛවෙ
භික්ඛුනො සතිවෙදුරුප්පකක සතිවිනයො දතම්භං.

මහණෙනි, ගුළුහක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලකා ගත්වන මහණහු විසින් සලාකාවන් එකක් අනෙකකට දෙතස් වන සේ හිල් ආදී විවිධ පැහැ ඇතියන් කොට, එක් එක් මහණකු කරා එළැඹ, මෙමෙයේ වූ වාද ඇත්තාවු හේ සලාකාව ය, මෙමෙයේ වූ වාද ඇතියහු හේ සලාකාව ය, යමක් විසියෙහි නම් එය ගන්නැ'යි මෙසේ කියූ යුතු වන්නේ ය. ගන්නාලද කල්හි 'කිසිවකුටත් මෙය නො දක්වන්නැ' යි කියූ යුතු ය. ඉදින් අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ ඇතැ යි දන්නේ නම්, සලාකා ගැන්ම වරදවා කරණ ලද්දේ කියා (දුන් සලාකාවන්) නැවත එකතු කොට යළිද ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම් මනාවැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ගුළුහක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, සකණ්ණස්සක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඒ සලාකා ගත්වන මහණහු විසින් එක් එක් මහණක්හු හේ කණට ළං වැ 'මෙමෙ බදු වාද ඇත්තාවු හේ සලාකාව ය, මෙමෙ බදු වාද ඇත්තාවු හේ සලාකාව ය, යමක් කැලැත්තෙහි නම් එය ගන්නැ'යි කිය යුතු ය. ගත් කල්හි 'කිසිවකුටත් නො කියන්නැ'යි කිය යුතු ය. අධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි ඉදින් දන්නේ නම්, නොමනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ යි (සලාකාවන්) එකතු කොට හෙය යළිද සලාකා ගැන්විය යුතු. ඉදින් ධර්මවාදීහු වඩා බොහෝ වෙත් යැ යි දන්නේ නම්, 'මනා වැ කරණ ලද සලාකා ගැන්මෙකැ'යි ඇස්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ සකණ්ණස්සක සලාකා ගැන්වීම වේ.

මහණෙනි, විවටක සලාකාග්‍රාහය කෙසේ වේ ද යත්: ඉදින් ධම්මාදීහු වඩා බොහෝ යැ යි දන්නේ නම්, සලාකාවන් විවර්ථා විවෘත ලෙසින් (පැහෙන පරිද්දෙන්) ම ගැන්විය යුතු. මහණෙනි, මෙසේ ම විවටක සලාකාග්‍රාහය වෙයි.

මහණෙනි, මොහු වනාහි තුන්සලාකාග්‍රාහයෝ ය යනු යැ.

සතිවිනය

53 අනුචාරකරණය ගමට කියෙකින් සන්තිදෙයි ද? අනුචාරකරණය සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද අමුල්පටිභයයෙන් ද තසසාපියාසිකායෙන් ද යන ගමට සතරින් සන්තිදෙයි.

අනුචාරකරණය අමුල්පටිභයය ද තසසාපියාසිකාව ද යන ගමට දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද සතිවිනයෙන් ද යන ගමට දෙකින් සන්තිදෙන්නේ ය යන්න විය හැකිද? වියහැකි යයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ වූ දාක් මෙන් ද යත්: මෙහි මහණකුට අමුල්පටිභයයෙන් වෝදනා කෙරෙත් නම් මහණෙනි, මහණහු සිතිය වැඩිමට පැමිණි එ මහණාට සතිවිනය දිය යුතු ය.

එවං ච පන භික්ඛවෙ දුතඛෙධා: තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සංඛං උපසංකප්පිතා එකංසං උත්තරාසංඛං කපිතා උභතුච්ඡං නිසිද්ධා අඤ්ඤිං පග්ගහෙතා ඵවමස්ස වචනියො: මං භගෙන භික්ඛු අමුලිකාය සීල-ච්ඡත්තයා අනුඤ්ඤෙතී. යොසං භගෙන සතිවෙසුප්පරුසෙතො සංඛං සතිවිනයං යාවාමීති. දුතියමි යාවිතඛෙධා, තතියමි යාවිතඛෙධා.

ව්‍යාකේෂන භික්ඛුනා පටිබලෙන සංඛො ඤාපෙනඛෙධා: සුඡාතු මෙ භගෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලච්ඡත්තයා අනුඤ්ඤෙතී. යො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සංඛං සතිවිනයං යාවති. යදි සංඛො පඤ්ඤාප්පං සංඛො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සතිවිනයං දදෙයා ඵසා ඤාතී.

සුඡාතු මෙ භගෙන සංඛො. භික්ඛු ඉත්තනාමං භික්ඛුං අමුලිකාය සීලච්ඡත්තයා අනුඤ්ඤෙතී. යො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සංඛං සතිවිනයං යාවති. සංඛො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සතිවිනයං දෙති. යසායසමිතො ධම්මි ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සතිවිනයස්ස දුතං. යො තුණ්හස්ස. යසස්ස නක්ඛමති යො භාසෙය්‍යා. දුතියමි එතමස්ස වද්ඪී-පෙ-තතියමි එතමස්ස වද්ඪී-පෙ-දිනෙතො සංඛො ඉත්තනාමස්ස භික්ඛුනො සතිවෙසුප්පරුසෙතො සතිවිනයො. ධම්මි සංඛො නක්ඛා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමීති..

ඉදං වුවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. කෙන වූපසන්නං? සමමුඛාවිනයෙන ච සතිවිනයෙන ච. කිංඤ්ඤා තස්ස සමමුඛාවිනයස්මි? සංඛංසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා-පෙ-කා ච තස්ස පුග්ගලසමමුඛතා? යො ච අනුච්ඡති, යඤ්ඤා අනුච්ඡති, උග්ගා අත්තපච්ඡිකා සමමුඛිතො ගොතී. අයං තස්ස පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ඤා තස්ස සතිවිනයස්මි? යා සතිවිනයස්ස කම්මස්ස කිට්ඨා කරණං උපගමනං අපඤ්ඤාපමනං අධිවාසනා අපච්ඤාසනා ඉදං තස්ස සතිවිනයස්මි. එවං වූපසන්නඤ්ඤා භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උග්ගොපෙති, උග්ගොපනං පාවිත්තිකං. ඡන්ද්‍රයො ධියති, ධියතං පාවිත්තිකං.

මහණෙනි, (සතිවිනය) මෙසේ දිය යුතු ය: මහණෙනි, ඒ මහණහු විසින් සතිසයා කරා එළඹ තනිපට සිවුර එකක් කොට පෙරෙවැ උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොක් වුදත් තබා “වහන්ස, භික්ෂුහු මට අමුලක වූ ශීලවිපක්ෂ්‍යෝදනායෙන් චෝදනා කෙරෙත්. වහන්ස, ඒ මම සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියෙමි සතිසයා ගෙන් සතිවිනය යදිමි” යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවනු ද යැදිය යුතු, තෙවනු ද යැදිය යුතු.

වහන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් ‘වහන්ස, සතිස තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා. භික්ෂුහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්ෂ්‍යෙන් චෝදනා කෙරෙත්. හේ සිහිය වැඩුණු බවට පැමිණියේ, සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාප්තකාලය වේ නම් සංඝ තෙමේ සිහිවැඩුණුබවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යැ.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මහණහු මෙනම් මහණහට අමුලක ශීලවිපක්ෂ්‍යෙන් චෝදනා කෙරෙත්. සිහිය වැඩුණු බවට පත් හෙතෙමේ සංඝයා ගෙන් සතිවිනය යදී. සංඝ තෙමේ සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දෙයි. සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙනම් මහණහට සතිවිනය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙන්තේ නම්, හේ භිහබ් වේවා. යමකුහට නො රිසියෙන්තේ නම් හේ කියවා, දෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මෙ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් සිහිය වැඩුණු බවට පත් මෙ නම් මහණහට සතිවිනය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිසියෙයි. එහෙයින් භිහබ් ය. මෙසේ මෙය සලකමි” යි, සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කිමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙනුත් සතිවිනයයෙනුත් ය. එහි සම්මුඛාවිනය කිමෙන් ද යත්: සංඝසම්මුඛතාව. ධම්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව... යන මේ යි. එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ? යමෙකුත් චෝදනා කෙරෙයි ද?, යමකුටත් චෝදනා කෙරෙයි ද? සිය පසෙහින් වීරුද්ධ පක්ෂයෙහින් වූවාහි හමුවෙත් ද? මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යි. එහි සතිවිනය කවර යැ? සතිවිනය කම්යාගේ යම් ක්‍රියාවෙන්, කිරීමෙන්, එළඹීමෙන්, වඩාත් එළඹීමෙන්, ඉවැසීමෙන්, ප්‍රතික්‍රෝශ නොකිරීමෙන් වෙයි ද, මේ එහි සතිවිනය යි. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කෙරෙයි නම්, ඔහුට උත්තෝචනය පාරිභක්‍ය වෙයි. ඡන්දයක තෙමේ භික්ෂු කෙරෙයි ද, බියනක පාරිභක්‍ය ඇවැත වේ.

අමුලහවිතයො

54. සිය අනුචාරිකරණං දෙව සමපේ අනාගමම සතිවිතයඤ්ච
 තස්සපාපියාසිකඤ්ච, දිඨි සමපේහි සමෙවයා සමමුඛාවිතයෙන ව අමුලහ-
 විතයෙනවාති? සියාතිස්ස වචනීයං. යථා කපං විය? ඉධ භික්ඛු
 උමමත්තකො හොති විත්තවිපරියාසකතො. තෙන උමමත්තකෙන විත්ත
 විපරියාසකතෙන ඛ්‍යුං අස්සාමණකං අරුඛාවිණණං හොති භාසිතපරික්ක-
 තතං. තං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අරුඛාවිණණෙන
 ආපත්තියා වොදෙත්ති: සරත්තයස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. යො
 ඵවං වදෙති: 'අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං. විත්ත
 විපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යුං
 අස්සාමණකං අරුඛාවිණණං භාසිතපරික්කතතං. නාහත්තං සරාමි. මුලෙන
 මෙ එතං කතන්ති.' එවමිති. වුච්චමානා වොදෙත්තෙව 'සරත්තයස්මා
 ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති' තස්ස ඛො භික්ඛවො භික්ඛුනො අමුලහතස්ස
 අමුලහවිතයො දුතඛෙධා.

එවඤ්ච පන භික්ඛවො දුතඛෙධා: තෙන භික්ඛවො භික්ඛුනා සඤ්ඤා
 උපසංකම්පිතා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිත්වා වුච්චානං භික්ඛුනා පාදෙ
 වරුඤ්චා උක්ඛුට්ඨං නිසිද්ධිං අඤ්ඤා පග්ගහෙත්වා ඵවමස්ස වචනීයො:
 'අහං හතෙන උමමත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ
 උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන ඛ්‍යුං අස්සාමණකං අරුඛාවිණණං
 භාසිතපරික්කතතං. මං භික්ඛු උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 අරුඛාවිණණෙන ආපත්තියා වොදෙත්ති. සරත්තයස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං
 ආපජ්ජිතාති. තාහං ඵවං වදාමි: අහං ඛො ආවුසො උමමත්තකො අහොසිං.
 විත්තවිපරියාසකතො. තෙන මෙ උමමත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන
 ඛ්‍යුං අස්සාමණකං අරුඛාවිණණං භාසිතපරික්කතතං. නාහත්තං සරාමි.
 මුලෙන මෙ එතං කතන්ති. එවමි මං වුච්චමානා වොදෙත්තෙව:
 සරත්තයස්මා ඵවරුපිං ආපත්තිං ආපජ්ජිතාති. යොහං හතෙන අමුලහො
 සඤ්ඤා අමුලහවිතයං යාවාමිති. දුතියමෙ යාවිතඛෙධා -පෙ- තතියමෙ
 යාවිතඛෙධා -පෙ-

අමුල්හවිනය

54. අනුවාදානිකරණය සතිවිනයය ද තසසපාපියාපිකාව ද යන සමර දෙකට නොපැමිණ සම්මුඛාදිනයයෙන් ද අමුල්හවිනයයෙන් ද යන සමර දෙකින් සන්තිදෙතුන්ගේ ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කියැවුණු වන්නේ ය. කෙසේ ද යත්: මෙහි මහණෙක් සිත් පෙරළියට පැමිණි උමතුටත් වෙයි. සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ උමතු මහණහු විසින් ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ බොහෝ කියුම් කැරුම් ද කරණ ලද්දේ වෙයි. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණ කළ දෑ හේතු කොට ගෙන ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මහණහු එ මහණහට ඇවැතීන් වෝදනා කෙරෙත්. “ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් කායික වාචසික වශයෙන් බොහෝ ශ්‍රමණසාරූපය නොවූ දෑ කරණ ලදී. එය මම සිහි නො කරමි. සිහි මුළා වූ මා විසින් එය කරණ ලද්දේ”යි හේ මෙසේ කියයි. ඔහු විසින් මෙසේ කියනු ලබන්නාහු ද ඔහු ඒ මහණහට “ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා”යි වෝදනා කෙරෙත් ම ය. මහණෙනි, නොමුළා වූ ඒ මහණහට අමුල්හවිනය දිය යුතු ය.

මහණෙනි, එය මෙසේ ම දිය යුතු: ඒ මහණහු විසින් සංඝයා වෙත එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට දැඩිමහළු මහණුන්ගේ පා වැද ලත්කුටුක වූ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා “වහන්ස, මම සිත් පෙරළියට පත් උමතුවෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් ඒ මා විසින් මහණහට නො සරුප් වූ කායික වූ ද වාචසික වූ ද බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු උමතු වූ සිත් පෙරළියට පත් මා විසින් කළ වරද හේතු කොට ගෙන මහණහු මට, ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත්. ‘ඇවැත්නි, මම උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණියෙකිමි වීම්. උමතු වූ සිත් පෙරළියට පැමිණි ඒ මා විසින් වචනයෙන් කියන ලද්දවූ ද, කයින් කරණ ලද්දවූ ද යි බොහෝ ශ්‍රමණ සාරූපය නොවූ වරද දෑ කරණ ලදී. ඒ දෑ මම සිහි නො කෙරෙමි. සිහිමුළා වූ මා විසින් ඒ දෑ කරණ ලද්දේ වූනට මම මෙසේ කියමි. මෙසේ කියනු ලබන්නා වූ ද ඔහු මට ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙ බඳු ඇවැතකට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි මට වෝදනා කෙරෙත් ම ය. වහන්ස, ඒ මම සිහිමුළාව නැත්තෙමි සංඝයා ගෙන් අමුල්හවිනයය ඉල්ලමි”යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. දෙවෙනි වර ද මෙසේ ඉල්ලිය යුතු... තෙවෙනි වර ද ඉල්ලිය යුතු...

වෑතෙන්න භික්ෂුන් පටිබලෙන සමෙසා සැපොටෙබ්බා: පුණාතු මෙ භූතෙහ සමෙසා, අයං ඉත්තනාමො භික්ෂු උම්මත්තකො අහොසි විත්ත විපරියාසකතො. තෙන උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන බහුං අසාමනකං අස්සාවිණ්ණං, භාසිතපරික්කන්තං. තං භික්ෂු උම්මත්තකෙන විත්තවිපරියාසකතෙන අස්සාවිණ්ණෙන ආපත්තියා වොදෙත්ති: සර්තායසමා ඵවරුපිං ආපත්තියං ආපජ්ජිතාති. සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ටො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං. -පෙ-’ සො අමුලො සංඝං අමුලහවිතයං යාවති. යදි සංඝස්ස පත්තකල්පං සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිතයං දෙය්‍යා. එසා සුත්ති.

පුණාතු මෙ භූතෙහ සමෙසා: අයං ඉත්තනාමො භික්ෂු උම්මත්තකො අහොසි විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො ඵවං වදෙති: ‘අහං ටො ආවුසො උම්මත්තකො අහොසිං. විත්තවිපරියාසකතො -පෙ- සො අමුලො සංඝං අමුලහවිතයං යාවති. සමෙසා ඉත්තනාමස්ස භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිතයං දෙති. යස්සායසමො ඛමති ඉත්තනාමස්ස භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිතයස්ස දුතං. සො තුණ්හස්ස. යස්ස නකඛමති සො භාසෙය්‍යා දුතියංඛි එතමස්සං වදාමි -පෙ-තතියංඛි එතමස්සං වදාමි -පෙ-.

දිනෙහා සමෙසන ඉත්තනාමස්ස භික්ෂුනො අමුලහස්ස අමුලහවිතයො. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හි ඵවමො. ධාරයාමිති.

ඉදං වුවිති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසන්තං. කෙන වූපසන්තං? සමමුඛාවිතයෙන ව අමුලහවිතයෙන ව. කිංඤ්ච තස්ස සමමුඛාවිතයස්මි? සංඝසමමුඛතා ධම්මසමමුඛතා විනයසමමුඛතා පුග්ගලසමමුඛතා. කිංඤ්ච තස්ස අමුලහවිතයස්මි? යා අමුලහවිතයස්ස කම්මස්ස කිරියා කරණං උපගමනං අරක්ඛුපගමනං අධිවාසනා අපටිකෙකායනා, ඉදං තස්ස අමුලහවිතයස්මි, ඵවං වූපසන්තංඤ්ච භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උකෙකා-වෙති, උකෙකාචනකං පාවිත්තියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාවිත්තියං.

ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණකු විසින් සංඝ තෙමේ මෙසේ දැන්විය යුතු: “සංඝ තෙමේ මාගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය, සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කායික වූ ද වාචසික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ වරද කරණ ලද්දේ ය. මහණහු ඒ මහණහට සිත්පෙරළීමට ගිය උමතු වූ ඔහු විසින් කරණ ලද වරදින් ඇවැත්ත ‘ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු වූ ඇවැත්තට පැමිණියා සිහි කෙරේවා’යි වෝදනා කෙරෙත්, හෙ තෙමේ ‘ඇවැත්නි,... උමතු වීම’... යි මෙසේ කියයි. හේ සිහිවුළාව නැත්තේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. ඉදින් සංඝයාට ප්‍රාජ්‍යකාල වේ නම්-

සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන්නේ ය. මේ ඥාතිය යි.

ව්‍යක්ත, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසාවා, මේ මෙනම් මහණ තෙමේ සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙක් විය... හේ ‘ඇවැත්නි, මම සිත් පෙරළීමට ගිය උමතු වෙකිම වීම... සිහිවුළාවෙන් තොරවූ හේ සංඝයා ගෙන් අමුල්භවිතයය ඉල්ලයි. සංඝ තෙමේ සිහිවුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙයි. වුළාව නැත්තා වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දීම යම් ආයුෂ්මතක්හට විසියෙන්තේ නම් හේ නිහඩ වේවා. යමකුට නො විසියෙන්තේ නම්, හේ කියාවා, දෙවෙනි වරද මේ කරුණ කියමි...

සංඝයා විසින් සිහිවුළාවෙන් තොර වූ මෙනම් මහණහට අමුල්භවිතයය දෙන ලද්දේ ය. සංඝයාට විසියෙයි. එහෙයින් නිහඩ ය, මෙසේ මෙය සලකමි’ යනු යි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. කිවෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිතයෙන් ද අමුල්භවිතයයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිතයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධම්මසම්මුඛතාව, විනය සම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ.

එහි අමුල්භවිතය කවර යැ? අමුල්භවිතයකර්මයා ගේ යම් ක්‍රියායෙක්, කිරීමක්, එළැඹීමක්, අභ්‍යුපගමනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතිපත්තියක් වේ ද, මේ එහි අමුල්භවිතය යැ. මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුණු අධිකරණය කාරක හෙණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත් වේ. ජනපදයක තෙමේ (මේ අධිකරණ ව්‍යුහයමය) නින්දා කරන්නේ ද, ඔහුට වියනක පාවිත්තිය ඇවැත් වේ.

තසාපාදියාදිකං

55. සිය අනුවාදිකරණං ලෙඛ සමපෙ අනාගමි සතිවිනයඤ්ඤා අමුලහවිනයඤ්ඤා දව්ඨි සමපෙති සමමයා සමමුඛාවිනයෙන ච තසාපාදියාදිකාය වාති? සියානිසා වට්ඨියං.

යථා කථං ථිය? ඉධ භික්ඛු භික්ඛුං සධ්විසමජ්ඣෙ ගරුකාය ආපනතියා වොදෙති, සරතායඤ්ඤා ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵචිං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තමෙනාං යො නිබ්බදෙත්තං අතිවෙදෙති. 'ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

යො ඵචිං වදෙති: න ඔවා අහං ආවුසො සරාමි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා. සරාමි ච ඔවා අහං ආවුසො ඵවරුපිං අසමත්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතාති.

තමෙනාං යො නිබ්බදෙත්තං අතිවෙදෙති: 'ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති: යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා'ති.

යො ඵචිං වදෙති: 'ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අසමත්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අසුචෙයා පටිජානිසාමි. කිමපනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා සුචෙයා න පටිජානිසාමි'ති.

යො ඵචිං වදෙති: ඉමං භි නාමාහං ආවුසො අසමත්තිකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා අසුචෙයා පටිජානිසාමි. කිමපනාහං ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වා සුචෙයා න පටිජානිසාමි? ඉධසායඤ්ඤා සාධුකමෙව ජානාති, යදි සරසි ඵවරුපිං ගරුකං ආපනතිං ආපජ්ජිතා පාරාජිකං වා පාරාජිකසාමන්තං වාති.

තස්සපාපියාසිකා

55. අනුවාදිකරණය සතිවිනයය ද අවුල්භවිනයය ද යන ගමර දෙකට නොපැමිණ, සම්මුඛාවිනයයෙන් ද තසාපාපියාසිකායෙන් ද යන ගමර දෙකින් සංසිද්දෙන් ය යන්න විය හැකි ද? විය හැකියැයි කිය යුතු වන්නේ ය.

කෙසේ ද යත්. මෙහි මහණෙක් මහණකුට සහමැදී “ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිථි ඇවැතකට හෝ පරිථියට සාමන (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණියො සිහි කෙරෙවා’යි ගරු ඇවැතෙකින් වෝදනා කරයි.

ඒ (වුදිත) මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, පරිථි ඇවැතට හෝ පරිථියට සාමන (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ඇවැතකට පැමිණියො මම සිහි නො කරමි යි කියයි.

ඒ (වෝදක) මහණ තෙම ‘ඵසේ නම් ආයුෂ්මත් තෙමේ පරිථි හෝ පරිථියට සාමන (දුකුළා හෝ ථුලසි) ඇවැතකට හෝ පැමිණියෙමි’යි සිහි කෙරෙහි නම් මනාකොට ම ඵය දනගන්නැ’යි යථොක්ත වුදිත මහණහු වඩාත් වොදනායෙන් වෙළයි.

ඒ වුදිත මහණතෙම ‘ඇවැත්නි, පරිථි ඇවැතට හෝ පරිථියට සාමන ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි මම නො ම සිහි කරමි. ඇවැත්නි, ඵතෙකු වුවත් මෙබඳු වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණියෙමි යි සිහි කෙරෙමි’යි මෙසේ කියයි.

ඵසේ වී නම්, ආයුෂ්මත් තෙමේ ‘පරිථි ඇවැතට හෝ පාරාභික-සාමන ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කෙරෙහි නම් ඵය මනාකොට ම දනගන්නැ’යි වොදක මහණ තෙමේ යථොක්ත වොදනා වෙරමෙන් මිදෙන්නට සැරසෙන මහණහු වඩාත් දඩි කොට වෙළයි.

‘ඇවැත්නි, මම මේ නම් අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ නො වීවාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි. කීමෙන් ද? පරිථි ඇවැතට හෝ පරිථි ඇවැතට සාමන වූ ඇවැතකට හෝ මෙබඳු වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණ වීවාරණ ලද්දෙමි ප්‍රතිඥා නො කරන්නෙමි ද?’යි ඒ වුදිත මහණ මෙසේ කියයි.

ඵවිට ඒ වෝදක මහණ තෙම ‘ඇවැත්නි, ඔබ මෙනම් වූ අල්පමාත්‍ර ඇවැතකට පැමිණ, නොවීවාරණ ලද්දේ ඵය ප්‍රතිඥා කරන්නහු ය. (ඵසේ කල්හි) පරිථි හෝ පරිථියට සාමන ඇවැතකට හෝ මෙබඳු ගරු ඇවැතකට පැමිණ කීමෙන් ද? වීවාරණ ලද්දහු ප්‍රතිඥා නො කරන්නහු ද? ඵබ්චිත් ඉදින් පරිථියකට හෝ පරිථියට සාමන ඇවැතකට හෝ මෙසේ වූ ගරු ඇවැතකට පැමිණියෙමි’යි ඉදින් සිහි කරවු නම්, ඵය මොනොවට ම දනගන්නැ’යි මෙසේ කියයි.

සො එවං විදෙති සරාමී මො අතං ආවුසො එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතං පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමිකං වං දවා මෙ එතං වුක්කං, රවා මෙ එතං වුක්කං. නාහතං සරාමී එවරුපිං ගරුකං ආපත්තං ආපජ්ජිතං පාරාජිකං වං පාරාජිකසාමිකං වානී.

56 තස මො නං භික්ඛාට භික්ඛුතො තසපාපියාසිකා කම්මං කාතම්මං. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ කාතම්මං. වාසෙතන භික්ඛුතො පටිබ්බලන සමෙකා සුපෙතමෙකා:

සුඤ්ඤා මෙ භණ්ණික සමෙකා අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමිකමරෙකු ගරුකාය ආපත්තියා අනුපුඤ්ජියමානො අවජාතිභා පටිජානානී, පටිජානිභා අවජානානී, අපෙඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරනී, සමපජානවුසා භාසනී, යදි සමිකසා පනකලා, සමෙකා ඉත්තනාමසා භික්ඛුතො තසපාපියාසිකා කම්මං කපරයා. එසා සුඤ්ඤා.

සුඤ්ඤා මෙ භණ්ණික සමෙකා. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු සමිකමරෙකු ගරුකාය ආපත්තියා අනුපුඤ්ජියමානො අවජාතිභා පටිජානානී, පටිජානිභා අවජානානී, අපෙඤ්ඤානඤ්ඤං පටිවරනී, සමපජානවුසා භාසනී. සමෙකා ඉත්තනාමසා භික්ඛුතො තසපාපියාසිකා කම්මං කපරයා. යසායසමානො මමනී ඉත්තනාමසා භික්ඛුතො තසපාපියාසිකා කම්මයා කපරයා, සො තුණ්ණසා. යසා නකම්මනී සො භාසෙයා. දුතියමි එතමසා. වදුමි -පෙ- තනියමි එතමසා. වදුමි -පෙ- කතං සමෙකා ඉත්තනාමසා භික්ඛුතො තසපාපියාසිකා කම්මං. මමනී සමිකසා තසා තුණ්ණි. එවමතං ධාරයාමි"නී.

ඉදං වුවනී භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනං. මකන වූපසනං? සමුට්ඨං. විනාසන ව තසපාපියාසිකාය ව. කිඤ්ඤා තත් සමුට්ඨං විනාසනං? සමිකසමුට්ඨං ධර්මසමුට්ඨං විනාසමුට්ඨං පුග්ගලසමුට්ඨං -පෙ- කා ව තත් තසපාපියාසිකාය? යා තසපාපියාසිකා කම්මසා කිරියා කපරයා. උපගමනං අපඤ්ඤාමනං අධිවාසනා අපටිකකාසනා, අයං තත් තසපාපියාසිකාය. එවං වූපසනං වෙ භික්ඛවෙ අධිකරණං කාරකො උපෙකාමනී. උපෙකාමනකං පාවිතියං. ජන්දයමො වියනී, වියනකං පාවිතියං.

(ඵවිට) ඵ් වුදිතක මහණ තෙම “ඇවැත්නි, පරිඨි ඇවැත්තට හෝ පරිඨියට සාමහන ඇවැත්තට හෝ මෙබදු වු ගරු ඇවැත්තට පැමිණියෙමි යි මා කීවා යිහි කෙරෙමි ඇවැත්නි, එය මා විසින් කෙළි පිණිස කියන ලදි, එය මා විසින් විභිජ පිණිස කියන ලදි. පරිඨි ඇවැත්තට හෝ පරිඨියට සාමහන ඇවැත්තට හෝ මෙබදු ඇවැත්තට මම පැමිණියෙමි” යි කියා නම් නො ම යිහි කෙරෙමි” යි මෙසේ කියයි.

රි. මහණෙනි, එසේ කියන ඵ් මහණහට තසාපාසියාසිකා කම්ය කළ යුතු. මහණෙනි, මෙසේ වනාහි එය කළ යුතු: වාක්ත වු ප්‍රතිබල වු මහණක්හු විසින්

“වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදි ගරු ඇවැත්තේ ප්‍රශ්න කරණු ලබන්නේ අවඥ කොට (වරද නො පිළිගෙන) ප්‍රතිඥා කෙරෙයි (නැවැත පිළිගනියි). ප්‍රතිඥා කොට (එසේ ය වරදට පැමිණියෙමි යි පිළිගෙන) අවඥ කෙරෙයි (ක්‍රීඩා වශයෙන් එසේ කියෙමි යි යන අදි බස්ක් කියා නොපිළිගනී හෝ වරද යටපත් කෙරෙයි). එකෙකින් අනෙකක් වසාලයි. (වරදට පැමිණියෙමි යි) දන්නේ ම බොරු කියයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු යැ යි හැඟෙන්නේ නම්, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසාපාසියාසිකා කම්ය කරන්නේ ය. මේ ඥප්තිය යි.

වගන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා. මේ මෙනම් මහණ තෙම සහ මැදදි ගරු ඇවැත්තෙකින් අනුශාසන කරණු ලබන්නේ, අවඥා කොට ප්‍රතිඥා කෙරෙයි ප්‍රතිඥා කොට අවඥා කෙරෙයි අන් කරුණෙකින් අනෙකක් වසාලයි, දන දන වුසවා බෙණෙයි, සංඝ තෙමේ මෙනම් මහණහට තසාපාසියාසිකා කම්ය කෙරෙයි. මෙනම් මහණහට තසාපාසියාසිකා කර්මය කිරීම යම් ආයුෂ්මතක්හට රිසියෙයි නම්, හේ භිහව වන්නේය, යම් ආයුෂ්මතක්හට නො රිසියෙයි නම් හේ කියා වා. දෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... තෙවනු ද මේ කරුණ කියමි... සංඝයා විසින් මෙනම් මහණහට තසාපාසියාසිකා කර්මය කරණ ලදි. සංඝයාට රිසියෙයි, එහෙයින් භිහව ය. මෙසේ මේ කරුණ දරමි” යනුයි.

මහණෙනි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්ධිදුනේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුනේද? යන්: සම්මුඛාචිනයයෙන්ද තසාපාසියාසිකායෙන්ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාචිනයය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව, ධර්මසම්මුඛතාව, චිනයසම්මුඛතාව, පුද්ගල සම්මුඛතාව යන සතර යි ... එහි තසාපාසියාසිකාව කවර යැ? තසාපාසියාසිකා කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියාවෙක්, කිරීමෙක්, එළැඹීමෙක්, අධ්‍යයනයෙක්, දෙවැඩීමෙක්, අප්‍රතිකෘතියෙක් වේ ද, මෙය එහි තසාපාසියාසිකාව යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සංසිදුනු අධිකරණය කාරක මහණෙක් උත්තෝචනය කරන්නේ ද, උකෙකාටනක පාවිතිය ඇවැත් වේ. ජන්දයක මහණෙක් නිත්‍ය කෙරෙයිද, ඔහුට ධියනක පාවිතිය වෙයි.

පටිඤ්ඤාතකරණං.

57. ආපත්තාධිකරණං කතීභි සමපෙති සමුච්ඡිති? ආපත්තාධිකරණං කතීභි සමපෙති සමමති සමුච්ඡාදිනායන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව තිණවිඤ්ඤානෙන ව.

සියා ආපත්තාධිකරණං උකං සමපෙති අනාගමික තිණවිඤ්ඤානං ද්විති සමපෙති සමමතියා සමුච්ඡාදිනායන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන වාති? සියා'තිසා වචනියං. යථාකරං විය? ඉධ භික්ඛු ලහුතං ආපත්තං ආපත්තං භොති. තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා උකං භික්ඛුං උපසඛිකම්භවා උකං-සං උකාරාසඛං කරිභවා වුඛාරානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣවා උකඤ්චිකං නිසිද්ධිවා අඤ්ඤාලිප්පග්ගානා ඵවමසා වචනියා: අහං ආවුසො ඉත්තනාමං ආපත්තීං ආපදෙතං. තං පටිදෙසෙමි'ති. තෙන වග්ගාදෙව්වා: 'පත්තපි?ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යාසි'ති.

ඉදං වුට්ඨිති භික්ඛුවෙ අධිකරණං වූපසන්නං. තෙන වූපසන්නං සමුච්ඡාදිනායන ව පටිඤ්ඤාතකරණෙන ව. කිඤ්ඤි තත් සමුච්ඡාදිනායනං? ධම්මසමුච්ඡාදිනා විනයසමුච්ඡාදිනා සුග්ගලසමුච්ඡාදිනා -පෙ- කා ව තත් සුග්ගලසමුච්ඡාදිනා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උභො සමුච්චිතා භොනති, අයං තත් සුග්ගලසමුච්ඡාදිනා කිඤ්ඤි තත් පටිඤ්ඤාතකරණං? යා පටිඤ්ඤාතකරණං කල්පිතා කිරියා කරණං උපගමනං අප්පසංගමනං අධිවාසනා අපට්ඨෙකාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤාතකරණං. ඵව, වූපසන්නං 'වෙ භික්ඛුවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාපෙති උකෙකාචනකං පාවිතියං.

58. ඵවං වෙ තං ලහෙට ඉවෙචිතං කුසලං. නො වෙ ලහෙට තෙන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනා සමඛුද්ධෙ භික්ඛු උපසඛිකම්භවා උකං-සං උකාරාසඛං කරිභවා වුඛාරානං භික්ඛුනං පාදෙ වජ්ඣවා උකඤ්චිකං නිසිද්ධිවා අඤ්ඤාලිප්පග්ගානා ඵවමසා වචනියා: 'අහං පදෙත ඉත්තනාමං ආපත්තීං ආපදෙතං, තං පටිදෙසෙමි'ති. වග්ගානා භික්ඛුනා පටිබලෙන තෙ භික්ඛු ඤාපෙතඛවා: 'සුඤ්ඤානං මෙ ආයසමිතං. අයං ඉත්තනාමො භික්ඛු ආපත්තීං සරති. විවරති. උකාරානිකරොති දෙසෙති. සද්ධස්සනානං පහතකලො අහං ඉත්තනාමසා භික්ඛුනො ආපත්තීං පතිගෙණියානති."

ප්‍රතිඥාතකරණය

57. ආරක්‍ෂාධිකරණය සමර කියෙකින් සන්සිද්ධයි ද? යත්: ආරක්‍ෂාධිකරණය සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාතකරණයෙන් ද නිෂ්චාරකයෙන් ද යන සමර තුනින් සන්සිද්ධ.

ආරක්‍ෂාධිකරණය නිෂ්චාරක නම් වූ එක් සමරයකට නොපැමිණ සම්මුඛාවිනයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන සමර දෙකින් සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කියුකු වන්නේ ය. කෙසේ යත්: මෙහි මහණෙක් උසු ඇවතකට පැමිණියේ වෙයි. මහණෙහි, ඒ මහණු වසින් එක් මහණකු කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ දෙහොත් වුදුන්හි කොට, “ඇවැත්නි, මම මෙ නම් ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ඔහු වසින් (අනිත් මහණු වසින්) ‘ඇවැත දක්විද?’යි කියැ යුතු. එසේ ය, දකිමි හි පළමු මහණු වසින් කියැ යුතු. ‘මත්තෙහි සංවර වඩව’යි දෙවැනි මහණු වසින් කියැ යුතු.

මහණෙහි, මේ අධිකරණය (මෙසේ) සන්සිද්ධතේ ය යි කියනු ලැබේ. කිවෙකින් සන්සිද්ධතේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද පටිඤ්ඤාතකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනයය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව විනය සම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන ය... එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව කවර යැ: යමෙක් ඇවැත දෙසා නම්, හේ මහණ ද යමකුට ඇවැත දෙසා නම් ඒ මහණ ද යන දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මෙය එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව යැ. එහි පටිඤ්ඤාතකරණය නම් කවර යැ? පටිඤ්ඤාතකරණ කල්මයාගේ යම් ක්‍රියාවක් කිරීමෙන්, එළැඹීමෙන්, අධ්‍යයනයෙන්, ඉවැසීමෙන්, අප්‍රතිපේක්ෂනයෙන් වෙ ද, මේ එහි පටිඤ්ඤාතකරණය යි. මහණෙහි, ඉදින් මෙසේ සන්සිද්ධ අධිකරණයක් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙමේ (යළිත් සන්සිද්ධවනු පිණිස උත්කොටනය කෙරෙයි ද (ඉදිරියට අදී ද) ඔහුට උත්කොටනක පාරික්ෂීය ඇවැත වේ.

58. මහණෙහි, මෙසේ ඒ අධිකරණය සමරය ලබන්නේ නම්, ඒ මැනවැ. ඉදින් නොලබන්නේ නම්, මහණෙහි, ඒ මහණු වසින් බොහෝ මහණුන් කරා එළඹ උතුරු සහ එකස් කොට, වැඩිමහලු මහණුන්ගේ පා වැද උක්කුටුක වැ හිඳ, දෙහොත් වුදුනැ නහා “වහන්ස, මම මෙ නම් ඇවැතට පැමිණියෙමි වෙමි. එය දෙසමි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු වසින් “ආදුෂ්මත්හු මගේ වචනය අසත්වා. මේ මෙනම් මහණ ඇවැත හෙළි කරයි, ඇවැත පෙහෙළි කරයි. ඇවැත දෙසයි. ඉදින් ආදුෂ්මත්තට සුදුසු කල් ඇත්තේ යැ යි හැඟේ නම්, මම මෙනම් මහණුගේ ඇවැත පිළිගන්නෙමි”යි මහණු දන්විය යුත්තාහ.

තෙන වක්ඛාමෙධා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසතං. තෙන වූපසතං? සම්මුඛාවිතයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානසම්මුඛාවිතයෙන? ධම්මසම්මුඛතා විතයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- කා ව තත් පුග්ගලසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උතො සම්මුඛිභූතා හොනති, අයං තත් පුග්ගලසම්මුඛතා. කිංඤ්ඤානසම්මුඛතා? යා පටිඤ්ඤානකරණං කම්මසා කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිපෙක්ඛාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණං. එවං වූපසතංයො භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිතියං.

59. එවංඤ්ඤානං උගෙථ ඉවෙවිතං කුසලං නො වෙ උගෙථ, තෙන භික්ඛවෙ භික්ඛුනා සධසං උපසංඛාමිතා එකංසං උත්තරාසංඛා කට්ඨා වුඛිතං. භික්ඛුනං පාදෙ වඤ්ඤා උකෙවිතං. නිසිදිතා අඤ්ඤා පග්ගහෙතා එවම්සා වචනියො: "අහං භගෙන ඉත්තංගමං ආපතති. ආපතෙතා, තං පටිදෙසෙමි"ති. වාගෙතන භික්ඛුනා පටිබලෙන සධෙසා ඤාපෙතමෙධා "සුඤ්ඤාමෙ භගෙන සධෙසා. අයං ඉත්තංගමො භික්ඛු ආපතති. සරති වීට්ඨි උත්තංගමං කරොති දෙසෙති. යදි සධසංසං උත්තංගමං අහං ඉත්තංගමංසං භික්ඛුනා ආපතති. පතිග්ගාහකො වෙති. තෙන වක්ඛාමෙධා 'පසසයි'ති. 'ආම පසාමි'ති. 'ආයති. සංවරෙය්‍යායි'ති.

ඉදං වුවවති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසතං. තෙන වූපසතං? සම්මුඛාවිතයෙන ව පටිඤ්ඤානකරණෙන ව. කිංඤ්ඤානසම්මුඛාවිතයෙන? සධසංසංසම්මුඛතා ධම්මසම්මුඛතා විතයසම්මුඛතා පුග්ගලසම්මුඛතා -පෙ- එවං වූපසතංඤ්ඤානසම්මුඛතා? යො ව දෙසෙති, යසා ව දෙසෙති, උතො සම්මුඛිභූතා හොනති, අයං තත් පුග්ගලසම්මුඛතා. කිංඤ්ඤානසම්මුඛතා? යා පටිඤ්ඤානකරණං කම්මසා කිරියා කරණං උපගමනං අප්ඤ්ඤාපගමනං අධිවාසනා අපටිපෙක්ඛාසනා, ඉදං තත් පටිඤ්ඤානකරණං. එවං වූපසතංයො භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාටෙති, උකෙකාටනකං පාවිතියං. ඡන්ද්‍රයකො වියති වියනකං පාවිතියං.

ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් ඇවැත දන්නෙහි ද? යි ඉතර මහණට කියුතු. 'එසේ යැ, දකිමි'යි දෙශක මහණු විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවර කරව'යි ප්‍රතිග්‍රාහක මහණු විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුන්නේ ද? යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි. එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? ධර්මසම්මුඛතාව, විනයසම්මුඛතාව, පුද්ගලසම්මුඛතාව යන තුන යැ... එහි පුද්ගලසම්මුඛතාව කවර යැ? යමක් ඇවැත දෙසයි ද, යමකුටත් දෙසයි ද, මේ දෙකක ප්‍රතිග්‍රාහක දෙදෙනා හමු වූවාහු වෙත් ද, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතාව යැ. එහි ප්‍රතිඥාකරණය කවර යැ? ප්‍රතිඥා කරණ කර්මයා ගේ යම් ක්‍රියා යෙක්, නිරිමෙක්, ඵලාභීමෙක්, අනිශ්චයයෙක්, ඉවිසීමෙක්, අප්‍රතිපේධන යෙක් වේ ද, මේ එහි ප්‍රතිඥාකරණය යැ. මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ තෙම නැවැත සන්ධිදුවනු පිණිස ඉදිරියට අදහේ ද, ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

59. ඉදින් මෙය මෙසේ ලබන්නේ නම් ඒ මැනවි. ඉදින් නො ලබන්නේ නම්, මහණෙනි, එ මහණු විසින් සංඝයා කරා එළැඹ, උතුරුසහ එකස් කොට වැඩිමාලු මහණුන්ගේ පා වැද උත්තුවූක වැ හිඳ දෙහොත් මුදුන් තබා ගෙන, "ව්‍යන්ස, මම මෙ නම් ඇවිතට පැමිණියෙමි. එය දෙසම" යි මෙසේ කියැ යුතු වන්නේ ය. ව්‍යන්ස ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් "ව්‍යන්ස, සංඝ කෙරෙහි මගේ විවිධය අසාවා, මේ මෙතන මහණ ඇවැත සිහි කරයි, ගෙළි කරයි, පෙරෙළි කරයි, දෙසයි. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වී යැයි හැගේ නම්, මම මෙතන මහණුන්ගේ ඇවැත පිළි ගන්නෙමි"යි සංඝ තෙමෙ දන්වියැ යුතු. ඒ ප්‍රතිග්‍රාහක මහණ විසින් 'ඇවැත දකිමි ද?'යි කියැ යුතු. 'එසේ ය, දකිමි'යි දෙශකයා විසින් කියැ යුතු. 'මත්තෙහි සංවරය වඩව යි ප්‍රතිග්‍රාහකයා විසින් කියැ යුතු.

මහණෙනි, (මෙසේ) මේ අධිකරණය සන්ධිදුන්නේ යැ යි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්ධිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාවිනයයෙන් ද ප්‍රතිඥාකරණයෙන් ද යන දෙකිනි, එහි සම්මුඛාවිනය කවර යැ? සංඝසම්මුඛතාව ධර්මසම්මුඛතාව විනයසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන සතර යැ... මහණෙනි, ඉදින් මෙසේ සන්ධිදුනු අධිකරණය ප්‍රතිග්‍රාහක කෙරෙහි උත්තෝචනය කරන්නේ නම් ඔහුට උත්තෝචනය පාවිත්තිය ඇවැත වේ. ඡන්දයක මහණ භික්ෂු කරන්නේ නම් ඔහුට බියනක පාවිත්තිය ඇවැත වේ.

නිශ්චයාරකං.

60. සියා ආපක්ඛාසිකරණං එකං සමථං අනාගතීම් පටිඤ්ඤානකරණං ආරම්භාදි සමමයා සමමුඛාචිතයෙන ව නිශ්චයාරකෙන වානි? සියානිසස වචනියං. යථාකරං වීය? ඉධ භික්ඛුනං හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං හොති භාසිතපටිකක්ඛානං. කප්ප වෙ භික්ඛුනං එවං හොති. 'අමනාකං ටො හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකක්ඛානං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛිති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාලක්ඛාය හෙදය සංවර්තෙය්‍යා'ති. අනුජානාමි භික්ඛවෙ ඵලිථං අධිකරණං නිශ්චයාරකෙන වූපසමෙතුං.

එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ වූපසමෙතංඛං. සථෙතෙව එකජ්ඣං සනාතීතිතංඛං. සනාතීතිතා වාග්භාන භික්ඛුනං පටිබලෙන සමෙසා ඤාපෙතංඛං. "සුඤ්ඤා මෙ හතෙන සංඛිතා. අමනාකං හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකක්ඛානං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛිති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාලක්ඛාය හෙදය සංවර්තෙය්‍යා. යදි සංඛිතං පක්ඛකල්පං සංඛිතං ඉමං අධිකරණං නිශ්චයාරකෙන වූපසමෙය්‍යා ධරෙතො පුලුච්ඡං, ධරෙතො ගිහිපටිසංග්ගතංති.

එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං වාග්භාන භික්ඛුනං පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතංඛං. "සුඤ්ඤා මෙ ආයස්මිනං අමනාකං හණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදපක්ඛානං විහරතං බහුං අසාමාණකං අජ්ඣාචිණ්ණං භාසිතපටිකක්ඛානං. සථෙ මයං ඉමාහි ආපක්ඛිති අඤ්ඤාමඤ්ඤං කාරෙසාම, සියාපි තං අධිකරණං කක්ඛලක්ඛාය වාලක්ඛාය හෙදය සංවර්තෙය්‍යා, යදි යස්මිනං පක්ඛකල්පං අහං යා ථෙව ආයස්මිනං ආපක්ඛි, යා ව අහංතො ආපක්ඛි ආයස්මිනංතෙඤ්ච අත්ථාය අහංතො ව අත්ථාය සංඛිතංඤ්ච නිශ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. ධරෙතො පුලුච්ඡං, ධරෙතො ගිහිපටිසංග්ගතංති. අපාරෙයං එකතො පක්ඛිකානං භික්ඛුනං වාග්භාන භික්ඛුනං පටිබලෙන සමො පසෙඛා ඤාපෙතංඛං. "සුඤ්ඤා මෙ ආයස්මිනං අමනාකං හණ්ඩනජාතානං-ප-සංඛිතංඤ්ච නිශ්චයාරකෙන දෙසෙය්‍යා. ධරෙතො පුලුච්ඡං, ධරෙතො ගිහිපටිසංග්ගතං"ති.

නිෂ්චයාර්මය

60. ප්‍රතිඥාකරණ නම් වූ එක් සමරයකට නො පැමිණ සම්මුඛ ව්‍යායාමයන් ද නිෂ්චයාර්මයෙන් ද යන සමර දෙකින් ආපතාදිකරණය සන්සිද්ධත්වය යන්න විය හැකි ද? විය හැකි යැයි කිය යුතු වන්නේ ය. කෙසේ ද? යත්: මෙහි හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට පැමිණියත් වූ වසන මහණුන් විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් එහි මහණුන්ට හටගත් අරගල ඇති වූ හටගත් කලහ ඇති වූ විවාදයට බටුවන් වූ වසන ආරාමික විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද බොහෝ වරද කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් උනුනව පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, බිඳිම පිණිස පවතිනු විය හැකියැයි මෙසේ සිතෙක් වෙයි. මහණෙනි, මෙබඳු අධිකරණය නිෂ්චයාර්මයෙන් සන්සිද්ධවන්නට අනුදැනීම:

තවද මහණෙනි, මෙසේ එය සන්සිද්ධ විය යුතු; සියලු මහණුන්ම එක් තැනකට රැස් විය යුතු. එක්රැස් වූ ව්‍යාප්ත ප්‍රතිබල මහණක්හු විසින් “වහන්ස, සංඝ තෙමේ මගේ වචනය අසා වා, උපන් අරගල ඇති වූ, උපන් කලහ ඇති වූ, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් ව වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද ශ්‍රමණසාරූපා නොවූ බොහෝ දෑ කරන ලද්දේ ය. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැඩබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද හැකි වන්නේ ය, ඉදින් සංඝයාට සුසු කලා යි හැඟෙන්නේ වී නම් සංඝ තෙමේ (පරිච්ඡිද්ධවෙසෙස් යන) දළ වරද හැර, හිහිත් හැරුණු ආදීන් ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර (සෙසු ඇවැත් හා සම්බන්ධ වූ) මේ අධිකරණය නිෂ්චයාර්මයෙන් සන්සිද්ධවන්නේ ය.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා. උපන් අරගල ඇති වූ, උපන් කලහ ඇති වූ, විරුද්ධවාදයට බැසගත්තන් වූ වසන අප විසින් වාචසික වූ ද කායික වූ ද අශ්‍රාමණක වූ බොහෝ දෑ කරන ලද්දේ වෙයි. ඉදින් අපි මේ ඇවැත්වලින් ඔවුනොවුනට පිළියම් කරවන්නාමෝ නම්, ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස සැඩබව පිණිස හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැක්ක. (ඒ හෙයින්) ඉදින් ආයුෂ්මත්නට සුසු කලා යැයි හැඟෙන්නේ වී නම්, ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ නම් තමාගේ යම් ඇවැත් වේ නම් භූල වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත් ආයුෂ්මත්නට වැඩ පිණිසත් තමාට වැඩ පිණිසත් සහ මැද දී නිෂ්චයාර්මයෙන් දෙසන්නෙමි” යි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු යැ. ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂයක් ගත් මහණුන් අතුරෙන් ව්‍යාක්ත ප්‍රතිබල මහණකු විසින් “ආයුෂ්මත්හු මාගේ වචනය අසන්නා. උපන් අරගල ඇති... භූල වරද ද ගෘහස්ථප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු සියලු ඇවැත්... සහ මැද දී නිෂ්චයාර්මයෙන් දෙසන්නෙමි” යැයි ස්වකීය පක්ෂය දන්විය යුතු.

එකතා පකවිකානාං හිතඛුනාං වාසොනන හිතඛුනාං පටිබලෙන සංඛසා සෘජෙතමො:

සුභාතු මම හතෙත සංඛසා අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- ඔහු. අසාමාණකං අජාතාපිණ්ණං -පෙ- සචෙ මයං ඉමාහි ආපත්තං හි අඤ්ඤාමඤ්ඤාං කාරොසාමි. පියාපි තං අධිකරණං කකමුකොය වාළකොය හෙදො සංවිකොයො. යදි සංඛසා පත්තකල්පං අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසිතානාං ආපත්ති යා ව අත්තොනා ආපත්ති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසිතානාං අත්තොනා ව අත්තොනා සංඛසමරෙකි නිෂ්චයාරකවිනයෝ දෙසො. යටෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යටෙතො ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතී.

සුභාතු මම හතෙත සංඛසා. අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- අහං යා වෙව ඉමෙසං ආයාසිතානාං ආපත්ති, යා ව අත්තොනා ආපත්ති ඉමෙසංඤ්ඤා ආයාසිතානාං අත්තොනා ව අත්තොනා සංඛසමරෙකි නිෂ්චයාරකවිනයෝ දෙසමි යටෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යටෙතො ගිහිපටිසංයුතං. යසංයසමො ඔමති අමාකං ඉමාසං ආපත්තානං සංඛසමරෙකි නිෂ්චයාරකවිනයෝ දෙසනා යටෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යටෙතො ගිහිපටිසංයුතං, සො තුණ්හසො යසං නසමිති සො භාසෙයො.

දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපත්තියො සංඛසමරෙකි නිෂ්චයාරකවිනයෝ යටෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යටෙතො ගිහිපටිසංයුතං. ඔමති සංඛසා තමො තුණ්හි. එවිමනං ධාරයාමිති.

අරාපරෙසං එකතො පකවිකානාං හිතඛුනාං වාසොනන හිතඛුනාං පටිබලෙන සංඛසා සෘජෙතමො:

සුභාතු මම හතෙත සංඛසා. අමාකං හණ්ඩනජාතානං -පෙ- සංඛසමරෙකි නිෂ්චයාරකවිනයෝ දෙසො. යටෙතො ථුල්ලවජ්ඣං, යටෙතො ගිහිපටිසංයුතං. එසා ඤාතී.

එක් පක්ෂයකට අයත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක් වූ විසින්,

“වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... ඉදින් අපි ඔවුන්ගේ වූනට මේ ඇවැත්වෙලින් පිළියම් කරවන්නාමත් නම් ඒ අධිකරණය රථබව පිණිස, සැබබව පිණිස, හෙදා පිණිස පවතිනු ද විය හැකි ය. ඉදින් සංඝයාට සුදුසු කල් වේ යැයි හැඟේ නම් මම ඔබ වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම් කමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුන්ට වැඩ පිණිස ද කමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිකායාචාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥාතිය යැ.

සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින්... බොහෝ අශ්‍රාමණක දෑ කරන ලද්දේ වෙයි... මම ඔබ වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර, මේ ආයුෂ්මතුන් ගේ සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, කමාගේ ද සෙසු යම් ඇවැත් වේ නම්, ඒ හැම මේ ආයුෂ්මත්වරුන්ට වැඩ පිණිස ද කමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැද දී නිකායාචාරකයෙන් දෙසෙමි. ඔබ වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් අප සහ මැද දී නිකායාචාරකයෙන් දෙසීම යම් ආයුෂ්මතකු හට විධියෙන් නම් හේ නිහඩ වේවා, යම් ආයුෂ්මතකු හට නො විධියෙන් නම් හේ කියාවා.

අප විසින් ඔබ වරද ද හැර, ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිකායාචාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට විධිවෙයි. එ හෙයින් නිහඩ යැ. මෙසේ මෙය සලකමි” යැ යි සංඝ තෙමේ දන්විය යුතු.

ඉක්බිති අන් එක් පක්ෂය ගත් මහණුන් අතුරෙන් වාක්ත ප්‍රතිබල මහණක් වූ විසින්,

“සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසා වා. උපන් අරගල ඇති... අප විසින් ...වරද කරන ලද්දේ ය... ඔබ වරද හැර ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්ති ද හැර සෙසු... සියලු ඇවැත් සහ මැද දී නිකායාචාරකයෙන් දෙසන්නෙමි. මේ ඥාතිය යැ.

පුණාතු මෙ හතෙන සංඛතා අමාකං හත්ඤ්චාජාතානං -පෙ- අහං
 යා වෙව ඉමෙසා ආයාසිතානං ආපතති, යා ච අත්තනො ආපතති, ඉමෙසං
 වෙව ආයාසිතානං අත්ථාය අත්තනො ච අත්ථාය සංඝමලෙඤ්ඤි
 තිශ්චන්දාරකෙන දෙසෙමි. යංපඤ්ඤා වුල්ලවජං යංපඤ්ඤා ගිහිජට්ඨං-පුත්තං
 -පෙ- යසංසංසමනො ඛමති සො තුණ්හස්ස යසං තසංඛති සො භාසෙය්‍යං.
 දෙසිතා අමාකං ඉමා ආපතතිසො සංඝමලෙඤ්ඤි තිශ්චන්දාරකෙන යංපඤ්ඤා
 වුල්ලවජං. යංපඤ්ඤා ගිහිජට්ඨං-පුත්තං. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හි.
 එවමෙතං ධාරයාමිති.

61. ඉදං වුට්ඨති භික්ඛවෙ අධිකරණං වූපසනතං. යෙන වූපසනතං?
 සමුට්ඨාචිතයෙන ච තිශ්චන්දාරකෙන ච. කිංඤ්ඤි තස්ස සමුට්ඨාචිතයස්මි?

සංඝසමුට්ඨතා ධම්මසමුට්ඨතා චිත්තසමුට්ඨතා පුග්ගලසමුට්ඨතා.
 කා ච තස්ස සංඝසමුට්ඨතා? යාචතිකා භික්ඛුකම්මාදානො තෙ ආගතො
 භොතති ඡන්දරහානං ඡන්දො ආගතො භොති. සමුට්ඨිභූතා න පටිකෙකා-
 සනති. අයං තස්ස සංඝසමුට්ඨතා.

කා ච තස්ස ධම්මසමුට්ඨතා චිත්තසමුට්ඨතා? යෙන ධම්මෙන යෙන
 චිතයෙන යෙන සන්ධිසාසනෙන තං අධිකරණං වූපසමෙති, අයං තස්ස
 ධම්මසමුට්ඨතා චිත්තසමුට්ඨතා.

කා ච තස්ස පුග්ගලසමුට්ඨතා? යො ච දෙසෙති, යසං ච දෙසෙති,
 උභො සමුට්ඨිභූතා භොතති, අයං තස්ස පුග්ගලසමුට්ඨතා.

කිංඤ්ඤි තස්ස තිශ්චන්දාරකස්මි? යා තිශ්චන්දාරකස්ස කම්මස්ස කිරියා
 කරණං උපගමිතං අජන්ඤිගමිතං අධිවාසනං අපටිකෙකාසනං ඉදං තස්ස
 තිශ්චන්දාරකස්මි.

එවං වූපසනතං ච භික්ඛවෙ අධිකරණං පටිග්ගාහකො උකෙකාචෙති
 උකෙකාචනකං පාචිත්තියං. ඡන්දයකො වියති, වියනකං පාචිත්තියං.

කිංවාධිකරණං කතීහි සමපෙති සමෙති? කිංවාධිකරණං එකෙන
 සමපෙන සමෙති සමුට්ඨාචිතයෙනාති.

සමථකඛ්ඤානං නිවර්තනං චතුසො.

වහන්ස, සංඝ තෙමේ මා ගේ වචනය අසාවා. උපන් අරගල ඇති... මේ ආයුෂ්මතුන්ගේ යම් ඇවැත් වේ ද, තමාගේ යම් ඇවැත් වේ ද, ඥාල වරද ද හැර, ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත ආපත්තිය ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් මේ ආයුෂ්මතුන් හට වැඩ පිණිස ද තමාට වැඩ පිණිස ද සහ මැදදී තිණව්‍යාපාරකයෙන් දෙසමී.... යම් ආයුෂ්මතකු හට රිදියෙහි ද හෝ නිහඩ වේවා, යමකුට නොපිසියෙයි ද හෝ කියවා.

අප විසින් ඥාල වරද ද හැර ගෘහීප්‍රතිසංයුක්ත වරද ද හැර සෙසු මේ සියලු ඇවැත් සහමැදදී තිණව්‍යාපාරකයෙන් දෙසන ලද්දේ ය. සංඝයාට රිදියෙයි, එතෙයින් නිහඩ ය, මෙසේ මෙය සලකමී" යැයි සංඝ තෙමේ දන්වියැ යුත්තේ ය.

61. මහණෙනි, මේ අධිකරණය සන්තිදුන්නේ යැයි කියනු ලැබේ. කීමෙකින් සන්තිදුන්නේ ද යත්: සම්මුඛාචිතයෙන් ද තිණව්‍යාපාරකයෙන් ද යන දෙකෙනි. එහි සම්මුඛාචිතය කවර යැ? සංඝ සම්මුඛතාව ධර්ම සම්මුඛතාව චිත්තසම්මුඛතාව පුද්ගලසම්මුඛතාව යන මේ ය. එහි සංඝ සම්මුඛතාව කවරයැ? යම් පමණ මහණහු කම්ප්‍රාප්තයෝ නම් ඔහු හැම ආචාරවේද ද, ඡන්දය දෙනුවට යුද්ධයන්ගේ ඡන්දය ගෙනෙන ලද්දේ වේ ද, හමු වූ මහණහු ප්‍රතිෂේධනය නොකෙරෙත් ද මේ එහි සංඝසම්මුඛතාව යි.

එහි ධර්ම සම්මුඛතා චිත්ත සම්මුඛතා කවර යැ? යම් ධර්මයෙකින් යම් චිත්තයෙකින් යම් ශාස්තාංගාසනයෙකින් ඒ අධිකරණය සන්තිදෙයි ද, මෙය එහි ධර්මසම්මුඛතා චිත්තසම්මුඛතා යැ.

එහි පුද්ගලසම්මුඛතා කවර යැ? යමකුත් ඇවැත් දෙසයි ද යමකුටත් දෙසයි ද, ඒ දෙදෙනාම හමු වූවාහු වෙත්, මේ එහි පුද්ගල සම්මුඛතා යැ.

එහි තිණව්‍යාපාරකය කවර යැ? තිණව්‍යාපාරකකම්යා ගේ යම් ක්‍රියායක්, කිරීමක්, උද්‍රැඪීමක්, අධ්‍යායනයක්, ඉවැසීමක්, අප්‍රතිෂේධනයක් වේ ද, මේ එහි තිණව්‍යාපාරකය යි.

මහණෙනි, මෙසේ සන්තිදුනු මේ අධිකරණය ඉදින් ප්‍රතිග්‍රාහක මහණෙක් ඉදිරියට අදහන් ද, ඔහුට උත්තොටනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ. මේ කම්යට ඡන්දය දුන් මහණෙක් මෙහි සන්තිදීමට නිත්‍ය තෙරේ ද ඔහුට වියනක පාචිත්තිය ඇවැත් වේ.

කාතෘයිකරණය ගම්ඵ කියෙකින් සන්තිදේ ද කාතෘයිකරණය සම්මුඛාචිතය සංඛ්‍යාත එක් ගම්ඵයෙකින් සන්තිදෙයි.

සතරවනු සමප්කමන්ධකය නිවේශය.

විලවගහපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකය	අ	පිට්ඨකය
අකඛරිකායපි	40	අනුභනනා	376
අකඛනපි	40	අනතරාසිකාධම්මා	130
අගරුකරියමානො	100	අපට්ඨෙකාසනා	416
අග්ගසමොධාන පරිවාසො	250, 252	අපට්ඨකුසල	23
අඛාරකාසුපමා	130	අපට්ඨව්‍යා	28
අභිභූතියා ජලමානාය	342	අපලොකනකම්මං	378
අපේති	6, 24	අප්පකිලිමථො	44
අජ්ඣාචාරෙ ආචාරවිපකේනා	16, 96	අප්පට්ඨනා	344
අජ්ඣාටිකතං	350, 356	අප්පසුඤ්ඤ	342
අඛප්පෙදපි	40	අප්පසාද කාමා	130
අට්ඨකඛිලපමා	130	අඛලඛලො විය	42
අතිදිව්ඪියා දිට්ඨිවිපකේනා	16, 96	අඛකකානං	130
අතිවෙට්ඨති	422	අඛනානුට්ඨකා	42
අනතාවච්ඡිකේ	402	අඛකුසලනනකා	376, 488, 392
අපදනාගාමිනියා	8, 10	අභිච්ඡාරිකා	388
අධම්මකම්මං	8	අභිසංඛාරිකං	342
අධම්මකා සලාකගාහා	362	අමුලග්ගිකායො	350, 354, 418
අධිසිලෙ සිලවිපකේනා	16, 96	අලමකතරා	2
අනපදනං	14, 24, 96	අච්ඡායකම්මං	8
අනපෙට්ඨො	66	අච්ඡානො	24
අනවසාදො	378	අසංචිතාගං සංඛිතන	100
අනාචාරං	38, 56	අසංමුඛා	28
අනාපකුසියා කතං	8	අසර්වාන පට්ඨනනා	268
අනාපොචනා	166	අසංචිතො	402
අනිච්ඡා	314	අසාරොචා	8
අනුදුතෙන	80	අසිදුනුපට්ඨො	132
අනුබලපදනං	376, 388	අගනනුන භක්තං	66
අනුචාරදිකරණං	376, 388	ආචාරගොචරසම්පකේනා	402
අනුචාරද	18	ආචාරවිපකණියා	376
අනුසම්පවඛකතා	376	ආචාරවිපකණියා	376

විශේෂපදනුකතමණිකා

අ	පිටුබඩකා	ඔ	පිටුබඩකා
ආධ්‍යානගාතී	380	ඔනොවීමකො	386
ආපජජිතා	354	ඔනොජනං	170, 176, 182
ආපකතාධිකරණං	376, 388	ඔස.රියති	290
ආපනතිං ආරොපෙත්වා	14		
ආවාස පරමසරං	110	ක	
ආසන පරියතො	160	කකමුත්තාය	370
ආරක්ඛකමයං	182	කණාජකං	342
ආවෙලං	38	කතිකසණ්ඨානං	342
ආයගාහිතාරො	98	කතාරුණ්ඩො	342
		කලහකාරකො	96
ඉ		කාකට්ඨං	68
ඉඬස	400	කායදඩ්ඨිබ්බලා	340
ඉද්ධිපාවිහාරියං	340	කිව්ච්චිකරණං	376, 390
ඉක්කුති	380	කුකකුට්ටකො	34
		කුකකුට්ටසං	68
උ		කුලපුණ්ණානං	40
උකෙකාවනකං	402	කොට්ඨකො	342
උකෙකාවෙති	398	කොට්ඨො	378
උකෙකපජියකමයං	88, 100		
උත්තරිහමයං	342	ක	
උත්තනමුඛා	42	කලිකායපි	40
උහතොවණ්ඨිකමාලං	38	කිංතවිකො	286, 290, 310
උපකණ්ණකො	412	කියනං	402
උපසාභිකො	56	ක්‍රියෙසසති	70
උපනාහී	378		
උච්චාහිකාය	402	ග	
උච්චකතො	286, 310	ගතිගතං	362
උරව්ඳං	38	ගිහිධජො	98
උපසාලනතී	40	ගිහිපට්ඨංසුකතං	372
එ		ගිහිසංසට්ඨා	24
එකව්ජකො	98	ගුණකො	414
එකජමං	340		
එකතොවණ්ඨිකමාලං	38	ස	
එහිසවාගතවිදිනො	42	සට්ඨකායපි	40
එළගලාපවා	386		

විසෙසපද්‍රව්‍යකමණිකා

ව	පිටුවකයා	ද	පිටුවකයා
චතුකකහනං	342	දකඛ්ඤපටකා	68
චාවනාධිපායෙහි	346	දසපදෙපි	40
චිඤ්ඤානෙතපි	40	දිට්ඨිවිකමමං	374
චිත්තරූපං	342	දිට්ඨිවිපතභියා	376
චිත්තවිපර්යාසකතො	350	දුට්ඨවිත්තා	380
චිත්තමානානෙතො	196, 226, 228	දුප්ඵලිනිසුංඝි	390
		දෙසනාගාමිනියා	12
		දෙසගාමිනා	58
ඡ			
ඡන්දගාමිනා	58		
ඡන්දයකො	410	ධ	
ඡබ්බගගියා	321	ධනුකෙනෙපි	40
ඡාරකං	196	ධම්මකථිකා	340
		ධම්මකමමං	10
ඤ		ධම්මසමුත්තකා	896, 404
ඤාධිකමමං	378	ධුට්ඨකර්මකො	64
ඤාතර්වකුසුකමමං	378		
ඤාතර්වකියකමමං	378	න	
		නවකමමිකො	64
		නළාටිකං	40
		නිබ්බේදවිකා	422
		නිබ්බේදිනිකො	262, 200
න		නිබ්බුද්ධානභි	40
නජ්ජනියකමමං	4, 6, 14, 22	නියසකමමං	24, 26
නබ්බිකො	166, 186	නිසුංඝො	18
නසකපාපියාසිකා	362, 370, 422, 424	නෙතාරං	18, 20, 22
නිඤ්ඤාතාරකං	370, 430		
නිඤ්ඤාතාරකා කාමා	131	ප	
නිසීයධරො	98	පකතකතසා	18
නිරව්ජානකථිකා	340	පකතා	24
නිලසඤ්ඤාපිකා	66	පකරණ	168
කුට්ටෙට්ඨනභි	40	පඤ්ඤාපිකා	40
		පඤ්ඤාපිකා	170, 176, 182
ඵ		පඤ්ඤාපිකා	344
ඵරුද්ධො	40	පටිඤ්ඤාතකරණං	356, 358, 360
ඵලප්පාදං	372	පටිඤ්ඤාපිකා	12

විසෙසපද්‍රක්‍ෂකමණිකා

ප	පිටුවකයා	හ	පිටුවකයා
පටිසාරණියකමම.	64	තිත්ඛුනොවාද සමමති	170
පතිවයො	338	චිප්පි	342
පත්තකකපධා	344		
පත්තාලකකනපි	40	ඉ	
පඤ්චජනියකමම.	38	මකම්	380
පරිවසනකා	190	චෙකුතුනො	80
පරිවුත්තරිවයො	204	මච්චරි	380
පරිසකකති	76	චෙත්තරික.	38
පරිතාරපථෙපි	40	මනෙසිකයපි	40
පසාච්චිකානා	342	මඤ්චෙත්ත විය	42
පළාපි	380	මමමනො	386
පාදකයලික.	98	ම.සෙපසුපමා	130
පාදපිය.	98	මානසවාටිකා	180
පාදෙදක.	98	මානසකාරහා	176, 178
පාරිවාසිකා	158	මායාචි	380
පාරිවාසික වතුකො	166	මිසුකදිට්ඨිනො	314
පිට්ඨිපරිකමම.	98, 170	මිහිතපුබ්බකමා	42
පිණ්ඩපාතිකමය.	182	මුඛසහතිති විතුදකක	360
පුග්ගලකමමුඛකා	396, 404	මුලායපටිකකකතාරහා	168, 212, -
පුබ්බහාපිනො	42		214, 216
පුරෙයමචෙත්ත	170, 176, 182	මුලුච්චිකා	380
ඛ		චෙමක.	376
ඛවහාධායො	386	චෙමග.	388
ඛහාරාමනොට්ඨක	314	මොකච්චිකායපි	44
ඛිචෙමිහන.	342	මොසපුරිසො	28
ඛිලකගුභිය.	342	මොහගාලිකා	50
හ		ය	
හණ්ඩනකාරකො	96	යථා පුබ්බ.	170
හතතුදෙසක.	338, 340	යථාච්ච.	342
හයගාමිකා	58	යථා වචෙත්තපි	40
හසකාරකො	2, 96	යාචිතතුපමා	130
හාතුට්ඨකහාතුට්ඨකො	42	යෙතුයාසිකා	360, 408
හාසිතපරිකනා	350, 418, 420		

විසෙසපදනුකම්මිකා

ර	පිටුවක, ස	ප	පිටුවක,
රක්ඛමංකෙති	40	සඛ්ඛා විපලලාභිකාය	344
රක්ඛවෙත්ඥ	166	සඛ්ඛා අධිකරණකාරකො	96
රජකෙනෙති	40	සච්චිතියං	20
රුක්ඛාද්වුලමා	132	සඥානනිකං	196
		සඥා	380
		සඥා	42
ලක්ඛකො	256, 258, 260, 262	සඤ්චිතයො	348
ලාසෙත්ති	40	සඤ්චිතප්පලසකො	348
ලුඤ්චිකා	380	සඤ්චිතප්පලමා	132
		සඤ්චිතායමි	40
		සඤ්චිතපරාමාසි	380
චිකකෙනෙති	40	සප්පකාදරො	342
චිච්චකානං	342	සප්පකාදරමා	130
චිච්චකං	38	සඤ්චිතප්පලිකාය	254
චිච්චකාචිච්චකායො	414	සමාදුරිතො	342
චිච්චකායො	70	සමාදුරිතං සංචාසකා	164, 172
චිච්චකායො	318	සමුත්තරිකො	342
චාලකාය	370	සමාධානපටිචාසො	234, 290, 292
චිච්චකා	38	සමාධානපිකො	342
චිතයධරා	340	සමාධානපිකා	318
චිතය සමුත්තරා	396, 404	සමුත්තරා චිතයො	332, 396
චිච්චකාය චොභාරො	386	සමාධානපිකා	380
චිච්චකායො	166	සමාධානපිකා	360, 408
චිච්චකායො	288	සමාධානපිකා	40
චිච්චකායො	414	සමාධානපිකා	166
චිච්චකායො	96	සමාධානපිකා	342
චිච්චකායො	376, 288	සමාධානපිකා	376
චිච්චකායො	414	සමාධානපිකා	196
චිච්චකායො	160	සමාධානපිකා	42
චිච්චකායො	286, 310, 312	සමාධානපිකා	402
චිච්චකායො	266	සමාධානපිකා	402
චිච්චකායො	262, 300	සමාධානපිකා	340
		සමාධානපිකා	406
		සමාධානපිකා	282
		සමාධානපිකා	130
සක භාණ්ඩපාසකො	414	සමාධානපිකා	338, 340
සක භාණ්ඩ	42	සමාධානපිකා	160
සක භාණ්ඩ	4	සමාධානපිකා	98
සක භාණ්ඩ	396, 404		

පිලිවෙගපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

	පිට්ඨකා		පිට්ඨකා
අනාඨපිණ්ඩික	2	නිත්තුකකඤ්ජරා	340
අනුරුඳ්ව	64	දබ්බමලපුත්ත	340
අබ්බාවකච්ඡන	68	පණ්ඩුකලොභිතකා	2, 4, 6
අරිට්ඨ	128 130, 132	මඤ්ඤාසංඝ්ඛ	64, 82
අසුපිපුනබ්බසුකා	38, 42, 46	මද්දකුච්ඡි (මිගදය)	340
ආනඤ්ඤ	61	මහා කච්චාන	64
ඉසිගිලි	340	මහා කපච්ඡන	64
උද්ධි	196, 202	මහාකොට්ඨිත	64
උපාලි	64, 166, 188	මහාද්විජ්ජ	64
උවාළ	362, 370	මහා මොග්ගලලාන	64
කල්යාණ භණ්ණික (ග්‍රහපති)	342	මෙතඤ්ඤාභූමිපකා	312, 344
කාසි	44	මෙතඤ්ඤා	344
කීටාගිරි	38, 42, 44	රාජගහ	338
කොසලේ	86, 100, 103	රාජුල	64
ගහන	350, 352	රෙච්ඡන	64
ගද්ධබාධිපුබ්බ	128, 130, 132	රේභාර (පබ්බත)	340
ගිජ්ඣකුට	340	රේච්ඡන	338
ගොතම කඤ්ජරා	340	සත්තපණ්ණිගුහා	340
සොසිතාරාම	86, 108	සත්තසොණ්ණික පබ්බාර	340
වික්ක (ග්‍රහපති)	64	සාරිපුත්ත	46, 64, 66
වොරපපාක	340	සාරිපුත්තමොග්ගලලාන	46
ජනන	86, 109, 103, 376	සාවිජ්ජී	2, 44, 168, 196
ජීවිකබ්බව්චන	349	සිද්ධවන	340
ජෙතවන	2, 44, 128, 158, 196	සුඛමම	64, 82, 86
තපොතකඤ්ජරා	340	සෙය්‍යාසක	24, 34
තපොදුරාම	310		